

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 13. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/4/ - zamítnutý Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/3/ - vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 134/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o

lécivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
10. Návrh poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
11. Návrh poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona o přechodném snížení cen a úhrad léčiv /sněmovní tisk 207/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
12. Návrh poslanců Václava Mencla, Jaroslava Krupky, Bořivoje Šarapatky, Milana Štovičky, Kateřiny Konečné a Robina Böhnische na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 219/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
13. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o

Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - prvé čtení

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - prvé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - prvé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - prvé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/ - prvé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení
20. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - prvé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - prvé čtení
22. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných

hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

23. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - první čtení
24. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 79/ - první čtení
25. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Vlasty Bohdalové, Jaroslava Krákory, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení
26. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 100/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - první čtení
29. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Václava Votavy, Jiřího Paroubka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení
30. Návrh poslanců Milady Halíkové, Jana Klána a dalších na vydání

zákona o nájemném z bytů a jeho sjednávání (zákon o nájemném z bytů) /sněmovní tisk 163/ - první čtení

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - první čtení
32. Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - první čtení
33. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších

- předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 239/ - první čtení
41. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - první čtení
44. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 210/ - první čtení
45. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení
46. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - první čtení podle § 90 odst. 2
47. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 118/ - první čtení
48. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - první čtení
49. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 146/ - první čtení
50. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance - Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti /kód dokumentu 16336/10, KOM(2010) 642 v konečném znění/ /sněmovní tisk 236-E/
51. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik /kód dokumentu 14520/10, KOM(2010)526 v konečném znění/ a Návrh nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku /kód dokumentu 14496/10, KOM(2010) 522 v konečném znění/ /sněmovní tisk 237-E/
52. Návrh směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států /kód dokumentu 14497/10, KOM(2010) 523 v konečném znění/ /sněmovní tisk 238-E/
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010 /sněmovní tisk 87/ - druhé čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Memorandum o porozumění ohledně evropských závazků v oblasti organizace výzkumu, programů a aktivit (EUROPA) /sněmovní tisk 94/ - druhé čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě podepsaná ve dnech 25. a 30. dubna 2007 /sněmovní tisk 108/ - druhé čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k

vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 126/ - druhé čtení
58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací /sněmovní tisk 127/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 128/ - druhé čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 185/ - první čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o změnách Dohody mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 31. října 2010 v Kuvajtu /sněmovní tisk 186/ - první čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím /sněmovní tisk 193/ - první čtení
63. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství /sněmovní tisk 197/ - první čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České repub-

liky a vládou Státu Kuvajt o změně Dohody o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsané v Praze dne 3. července 1997, a Dohoda o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsaná v Praze dne 3. července 1997 /sněmovní tisk 190/ - první čtení

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o změnách a doplnění Dohody mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Astaně /sněmovní tisk 202/ - první čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o kazetové munici /sněmovní tisk 203/ - první čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 220/ - první čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přijetí změny čl. 20 odst. 1 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen /sněmovní tisk 221/ - první čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda, kterou se podruhé mění Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 a poprvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005 /sněmovní tisk 225/ - první čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace, podepsaná za Českou republiku dne 14. prosince 2010 ve Vídni /sněmovní tisk 226/ - první čtení

71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 17. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 227/ - první čtení
72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Praze /sněmovní tisk 235/ - první čtení
73. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/ - třetí čtení
74. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavla Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - třetí čtení
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 134/ - třetí čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o

správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - třetí čtení

78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - třetí čtení
80. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
81. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR za období 2009 - 2010 /sněmovní tisk 166/
82. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
83. Návrh usnesení organizačního výboru pro Poslaneckou sněmovnu ke zřizování podvýborů v 6. volebním období
84. Kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu z kontrolní akce č. 08/38 - Peněžní prostředky určené na programy podpor výroby energie z obnovitelných zdrojů energie a úspor energie
85. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2009 /sněmovní tisk 12/
86. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009 /sněmovní tisk 15/
87. Zpráva o finanční stabilitě 2009/2010 /sněmovní tisk 16/
88. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009 /sněmovní tisk 37/
89. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2010 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2010) /sněmovní tisk 51/

90. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 64/
91. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 69/
92. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2009 /sněmovní tisk 75/
93. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010 /sněmovní tisk 89/
94. Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009 /sněmovní tisk 114/
95. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 123/
96. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 147/
97. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 149/
98. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2009 /sněmovní tisk 194/
99. Návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 217/
100. Zproštění mlčenlivosti brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost
101. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
102. Ústní interpelace
103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/- druhé čtení
104. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/- třetí čtení
105. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - druhé čtení
106. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení
107. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011
108. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - třetí čtení

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 13. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 1. až 11. února 2011**

Obsah:

Strana:

1. února 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 263).

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	54
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	55
Řeč poslance Petra Tluchoře	56
Řeč poslance Martina Peciny	57
Řeč poslankyně Soni Markové	57
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	58
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	58
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	60
Řeč poslance Františka Bublana	61
Řeč poslance Borise Šťastného	61
Řeč poslankyně Karolíny Peake	62
Řeč poslance Jeronýma Tejce	62
Řeč poslance Borise Šťastného	64
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	66
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	72

Schválen pořad schůze.

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 134/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	73
Řeč poslance Marka Šnajdra	74
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	75

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	76
--	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Karla Šidla	76
--------------------------------	----

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	77
Řeč poslance Václava Horáčka	78
Řeč poslance Václava Votavy	78
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	79
Řeč poslance Jana Látky	79
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	81

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	81
Řeč poslance Stanislava Polčáka	82

Usnesení schváleno (č. 264).

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	84
Řeč poslankyně Jany Suché	85
Řeč poslance Jeronýma Tejce	85
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	87
Řeč poslance Stanislava Polčáka	88

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

37. Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	89
Řeč poslankyně Jany Kaslové	90

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	91
Řeč poslankyně Jany Suché	93

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Marka Bendy	93
--------------------------------	----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	94
Řeč poslance Jana Chvojky	97
Řeč poslance Josefa Novotného st.	98

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	99
--	----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Pokračování v projednávání bodu

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 265).

Pokračování v projednávání bodu

37. Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 266).

Pokračování v projednávání bodu

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 267).

Pokračování v projednávání bodu

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 268).

Řeč poslance Petra Gazdíka 104

2. února 2011

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Tluchoře 106

Řeč poslance Marka Bendy 107

Usnesení schváleno (č. 269).

86. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009 /sněmovní tisk 15/

Řeč poslance Michala Doktora 108

Řeč poslance Petra Braného 109

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singera 109

Řeč poslance Michala Doktora 110

Usnesení schváleno (č. 270).

87. Zpráva o finanční stabilitě 2009/2010 /sněmovní tisk 16/

Řeč poslance Michala Doktora 110

Usnesení schváleno (č. 271).

89. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2010 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2010) /sněmovní tisk 51/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singera 112

Řeč poslance Michala Doktora 113

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singera 114

Řeč poslance Petra Braného 114

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singera 115

Řeč poslance Michala Doktora 117

Usnesení schváleno (č. 272).

Řeč poslance Jana Vidíma 118

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 118

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 119

Řeč poslance Petra Braného 120

Usnesení schváleno (č. 273).

40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 239/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 122

Řeč poslance Pavla Suchánka 124

Usnesení schváleno (č. 274).

13. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 125

Řeč poslance Pavla Suchánka 125

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 125

Usnesení schváleno (č. 275).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	126
Řeč poslance Alfréda Michalíka	127
Řeč poslance Josefa Šenfelda	128
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	128
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	129
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	129
Řeč poslance Ladislava Skopala	129
Řeč poslance Petra Braného	129
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	131
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	131
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	131
Řeč poslance Jana Bauera	132
Řeč poslance Ladislava Skopala	132

Usnesení schváleno (č. 276).

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	133
Řeč poslance Radima Vysloužila	133

Usnesení schváleno (č. 277).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	134
Řeč poslance Michala Doktora	135
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	136

Usnesení schváleno (č. 278).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých

dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	137
Řeč poslance Jana Bureše	138

Usnesení schváleno (č. 279).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	138
Řeč poslance Alfréda Michalíka	139
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	140
Řeč poslance Václava Votavy	141
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	141

Usnesení schváleno (č. 280).

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	143
Řeč poslance Jana Vidíma	144

Usnesení schváleno (č. 281 – 1. část).

Řeč poslance Václava Klučky	145
Řeč poslance Antonína Sedláčka	145
Řeč poslance Václava Klučky	146

Usnesení schváleno (č. 281 – 2. část).

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o kazetové municí /sněmovní tisk 203/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 148

Řeč poslance Václava Kubaty 149

Usnesení schváleno (č. 282).

34. Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 150

Řeč poslance Alexandra Černého 150

Usnesení schváleno (č. 283).

54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Memorandum o porozumění ohledně evropských závazků v oblasti organizace výzkumu, programů a aktivit (EUROPA) /sněmovní tisk 94/ - druhé čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 151

Řeč poslance Roma Kostřici 152

Usnesení schváleno (č. 284).

100. Zproštění mlčenlivosti brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost

Řeč poslance Františka Bublana 153

Řeč poslance Jana Vidíma 154

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o

léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 155

Řeč poslance Jaroslava Kráky 156

Usnesení schváleno (č. 285).

10. Návrh poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Šnajdra 158

Řeč poslankyně Soni Markové 159

Řeč poslance Jiřího Skalického 160

Řeč poslance Davida Ratha 160

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 161

Usnesení schváleno (č. 286).

11. Návrh poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona o přechodném snížení cen a úhrad léčiv /sněmovní tisk 207/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Šnajdra 162

Řeč poslance Aleše Roztočila 164

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 165

Řeč poslance Michala Babáka 167

Řeč poslance Davida Ratha 167

Řeč poslance Marka Šnajdra 170

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 170

Řeč poslance Davida Ratha 171

Usnesení schváleno (č. 287).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

12. Návrh poslanců Václava Mencla, Jaroslava Krupky, Bořivoje Šarapatky, Milana Štovička, Kateřiny Konečné a Robina Böhnische na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 219/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Václava Mencla	174
Řeč poslance Tomáše Úlehly	175

Usnesení schváleno (č. 288).

Řeč poslance Václava Mencla	176
-----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu (obecná rozprava byla přerušena na 9. schůzi)

23. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - první čtení

Řeč poslankyně Jaroslavy Schejbalové	177
Řeč poslance Jana Hamáčka	182
Řeč poslance Václava Votavy	182
Řeč poslance Michala Doktora	183
Řeč poslankyně Ivany Weberové	184
Řeč poslance Stanislava Polčáka	185

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

100. Zproštění mlčenlivosti brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost

Řeč poslance Františka Bublana	186
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	186
Řeč poslance Jana Vidíma	187

Usnesení schváleno (č. 289).

Pokračování v projednávání bodu

23. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 290).

24. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 79/ - první čtení

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	189
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	191
Řeč poslance Jiřího Dolejše	192
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	193
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	193
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	194
Řeč poslance Jeronýma Tejce	195
Řeč poslance Františka Laudáta	195
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	196
Řeč poslance Petra Gazdika	199

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

3. února 2011

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Tluchoře	200
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 291).

101. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Ivana Ohlídala	201
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	203
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	207

Usnesení schváleno (č. 292).

Řeč poslance Davida Ratha	209
---------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	211
Řeč poslance Davida Ratha	213

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	217
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	217
Řeč poslance Davida Ratha	218
Řeč poslance Václava Klučky	225
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	225
Řeč poslance Davida Ratha	226
Řeč poslance Zdeňka Boháče	226
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	226

Usnesení schváleno (č. 293).

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	228
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	230
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	232
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	232
Řeč místopředsedy Evropské komise a komisaře pro meziinstitucionální vztahy a administrativu Maroše Šefčoviče	233

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	237
---	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

50. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance - Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti /kód dokumen- tu 16336/10, KOM(2010) 642 v konečném znění/ /sněmovní tisk 236- E/	
--	--

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	238
Řeč poslance Jana Bauera	240
Řeč poslankyně Dany Váhalové	242
Řeč poslance Jana Bauera	244

Usnesení schváleno (č. 294).

51. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských po- litik /kód dokumentu 14520/10, KOM(2010)526 v konečném znění/ a Návrh nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku /kód dokumentu 14496/10, KOM(2010) 522 v konečném znění/ /sněmovní tisk 237-E/	
--	--

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	245
Řeč poslance Jana Bauera	247
Řeč poslankyně Dany Váhalové	249
Řeč poslance Jiřího Dolejše	250
Řeč poslance Jana Bauera	252

Usnesení schváleno (č. 295).

Řeč poslance Zbyřky Stanjury	252
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

102. Ústní interpelace

Řeč poslance Antonína Sedi	254
Řeč poslankyně Dany Váhalové	254
Řeč poslance Jiřího Paroubka	255
Řeč poslance Ladislava Šincla	255
Řeč poslance Miroslava Váni	256
Řeč poslance Václava Klučky	257
Řeč poslankyně Ivany Levé	258
Řeč poslance Jaroslava Vandase	258
Řeč poslance Ivana Ohlídala	259
Řeč poslankyně Dany Váhalové	259
Řeč poslance Ladislava Šincla	259
Řeč poslance Václava Klučky	260
Řeč poslance Antonína Sedi	260
Řeč poslance Ladislava Šincla	261
Řeč poslance Václava Klučky	262
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	263
Řeč poslance Jaroslava Vandase	265

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna 265

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	267
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	268
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	269
Řeč poslance Ivana Ohlídala	270
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	271
Řeč poslance Ladislava Šincla	272
Řeč poslance Romana Sklenáka	273
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	274
Řeč poslance Romana Sklenáka	274
Řeč poslance Josefa Tancoše	275
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	275
Řeč poslankyně Milady Halíkové	276
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	277
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	279
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	279
Řeč poslance Jana Látky	281

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR	
Josefa Dobeše	282
Řeč poslankyně Marty Semelové	283
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR	
Josefa Dobeše	284
Řeč poslance Václava Votavy	285
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	286
Řeč poslance Václava Votavy	286
Řeč poslance Antonína Sedi	287

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	287
Řeč poslance Jiřího Petrů	290
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR	
Josefa Dobeše	291
Řeč poslance Karla Šidla	292
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	293
Řeč poslance Karla Šidla	294
Řeč poslance Ladislava Šincla	294
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	295
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	296
Řeč poslance Antonína Sedi	298
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	298
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	299
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	301
Řeč poslance Petra Hulinského	302
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	302
Řeč poslankyně Milady Halíkové	304
Řeč poslance Ivana Ohlídala	305
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR	
Josefa Dobeše	305
Řeč poslance Ivana Ohlídala	306
Řeč poslance Jiřího Paroubka	307
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	307
Řeč poslance Karla Šidla	309
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	310
Řeč poslance Karla Šidla	311
Řeč poslance Josefa Tancoše	312
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	312

4. února 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

73. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/ - třetí čtení

Řeč poslance Karla Šidla	316
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	316
Řeč poslance Karla Šidla	317
Řeč poslance Stanislava Humla	318
Řeč poslance Josefa Šenfelda	318
Řeč poslance Karla Šidla	318
Řeč poslance Borise Štastného	320
Řeč poslance Karla Šidla	320

Usnesení schváleno (č. 296).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	324
Řeč poslance Petra Braného	325
Řeč poslance Michala Doktora	327
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	329
Řeč poslance Petra Braného	331
Řeč poslance Michala Doktora	332
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	333
Řeč poslance Petra Braného	334
Řeč poslance Michala Doktora	335
Řeč poslance Petra Braného	335

Usnesení schváleno (č. 297).

42. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Marcela Chládky	336
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	339
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	341
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	343
Řeč poslankyně Marty Semelové	345
Řeč poslankyně Jany Drastichové	348
Řeč poslankyně Anny Putnové	350
Řeč poslance Waltera Bartoše	350
Řeč poslance Davida Ratha	354
Řeč poslance Ivana Ohlídala	354

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	356
Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	357
Řeč senátora Marcela Chládky	358
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	360

Usnesení schváleno (č. 298).

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	361
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	362
Řeč poslance Stanislava Křečka	362
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	363
Řeč poslance Jana Babora	363
Řeč poslance Stanislava Křečka	364

Usnesení schváleno (č. 299).

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	365
Řeč poslance Petra Bendla	365
Řeč poslance Karla Šidla	366

Usnesení schváleno (č. 300).

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 232/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	367
Řeč poslance Milana Urbana	369
Řeč poslance Františka Laudáta	370

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

8. února 2011

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Tluchoře	373
Řeč poslankyně Karolíny Peake	375
Řeč poslance Pavla Suchánka	375
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	376
Řeč poslance Jana Vidíma	376

105. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	378
Řeč poslance Pavla Suchánka	379
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	379

Usnesení schváleno (č. 301).

103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/- druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	380
Řeč poslance Jana Chvojky	380
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	381

Usnesení schváleno (č. 302).

Pokračování v projednávání bodu

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 232/ - první čtení

Řeč poslance Karla Šidla	382
Řeč poslance Jiřího Krátkého	386
Řeč poslance Milana Šťovíčka	388
Řeč poslance Jiřího Krátkého	388
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	389
Řeč poslance Milana Urbana	390

Usnesení schváleno (č. 303).

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické

činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 391
Řeč poslance Cyrila Zapletala 392

Usnesení schváleno (č. 304).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

41. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Petra Pakosty 393
Řeč poslance Jana Floriána 395
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 395
Řeč poslance Jana Floriána 396

Usnesení schváleno (č. 305).

43. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - první čtení

Řeč senátora Petra Pakosty 396
Řeč poslance Michala Babáka 397

Usnesení schváleno (č. 306).

45. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení

Řeč senátora Jana Hajdy 398
Řeč poslance Miroslava Jeníka 399

Usnesení schváleno (č. 307).

Řeč poslance Petra Gazdika 401

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce 401

1. Návrh zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Martina Vacka 402
Řeč poslankyně Milady Emmerové 403
Řeč senátora Miroslava Nenutíla 404
Řeč poslance Jiřího Krátkého 406
Řeč poslance Ladislava Velebného 407
Řeč poslance Jana Látky 409
Řeč poslance Antonína Sedi 409
Řeč poslance Romana Váni 410
Řeč poslance Miroslava Opálky 410
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 412
Řeč poslance Romana Váni 414
Řeč poslance Jiřího Krátkého 415
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 415
Řeč poslance Romana Váni 416
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 416
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 420
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 420

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

9. února 2011

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Tluchoře 422
Řeč poslance Borise Šťastného 422
Řeč poslankyně Jany Černochové 422
Řeč poslance Jiřího Papeže 423
Řeč poslance Pavla Svobody 425

20. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - první čtení

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 426
Řeč poslance Pavla Svobody 427

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 428
Řeč poslance Pavla Svobody 429

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

22. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč primátora hl. m. Prahy Bohuslava Svobody 430
Řeč poslance Pavla Svobody 431

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 20, 21 a 22.

Pokračování v projednávání bodů

20. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - první čtení

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loter-

ích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - první čtení

22. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Marty Semelové 431
Řeč poslankyně Ivany Řápkové 434
Řeč poslance Josefa Novotného st. 435

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Projednávání těchto bodů bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

1. Návrh zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Martina Vacka 442
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 443
Řeč poslance Jiřího Krátkého 443
Řeč senátora Miroslava Nenutíla 444
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 445
Řeč poslance Miroslava Opálky 445
Řeč poslance Martina Vacka 446
Řeč poslankyně Milady Emmerové 446

Usnesení schváleno (č. 308).

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 448
Řeč poslance Václava Votavy 449
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 450
Řeč poslance Jeronýma Tejce 451

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	451
Řeč poslance Václava Votavy	451
Řeč poslance Milana Urbana	452
Řeč senátora Petra Pakosty	452
Řeč poslance Václava Votavy	454
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	454
Řeč senátora Petra Pakosty	454

Usnesení schváleno (č. 309).

Pokračování v projednávání bodů

20. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - první čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - první čtení
22. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Josefa Novotného st.	456
Řeč poslankyně Jany Černochové	456
Řeč poslance Petra Hulinského	459
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	460
Řeč poslance Petra Braného	461

Usnesení schválena (č. 310, č. 311 a č. 312).

106. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	465
Řeč poslance Borise Štátného	465
Řeč poslance Marka Šnajdra	465
Řeč poslance Borise Štátného	466
Řeč poslankyně Soni Markové	466
Řeč poslance Jaroslava Krákory	468
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	469
Řeč poslankyně Soni Markové	471
Řeč poslance Františka Bublana	472
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	473
Řeč poslance Borise Štátného	473
Řeč poslance Marka Šnajdra	473
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	474
Řeč poslance Jana Vidíma	474
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	474

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Praze /sněmovní tisk 235/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	475
Řeč poslance Roma Kostřici	476

Usnesení schváleno (č. 313).

60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 185/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	477
---	-----

Usnesení schváleno (č. 314 – 1. část).

Řeč poslankyně Jany Fischerové 479

Usnesení schváleno (č. 314 – 2. část).

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přijetí změny čl. 20 odst. 1 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen /sněmovní tisk 221/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
Karla Schwarzenberga 480
Řeč poslankyně Kristýny Kočí 481
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 481

Usnesení schváleno (č. 315).

Řeč poslance Pavla Kováčika 481
Řeč poslance Petra Tluchoře 482

10. února 2011

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Vidíma 483

101. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 484
Řeč poslance Jana Klána 489
Řeč poslance Jiřího Krátkého 490
Řeč poslance Václava Klučky 490
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové 492
Řeč poslance Václava Klučky 494
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 495

Usnesení schváleno (č. 316).

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 496

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 496
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 499
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 500

Usnesení schváleno (č. 317).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

52. Návrh směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států /kód dokumentu 14497/10, KOM(2010) 523 v konečném znění/ /sněmovní tisk 238-E/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 505
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze 506
Řeč poslankyně Dany Váhalové 506
Řeč poslance Jiřího Dolejše 507
Řeč poslankyně Dany Váhalové 508
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze 508
Řeč poslankyně Dany Váhalové 508
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 509
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze 509
Řeč poslance Petra Tluchoře 510

Usnesení schváleno (č. 318).

Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze 511
Řeč poslankyně Dany Váhalové 511
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze 511
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 511

53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolů mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010 /sněmovní tisk 87/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	512
--	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslankyně Kristýny Kočí	512
Řeč poslance Jiřího Dolejše	513
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	513

Usnesení schváleno (č. 319).

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	513
--	-----

55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě podepsaná ve dnech 25. a 30. dubna 2007 /sněmovní tisk 108/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	514
Řeč poslance Jana Hamáčka	515

Usnesení schváleno (č. 320).

56. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	515
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Františka Novosada	516
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 321).

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k

vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 126/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	517
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	517

Usnesení schváleno (č. 322).

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací /sněmovní tisk 127/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	518
Řeč poslance Pavla Holíka	519

Usnesení schváleno (č. 323).

59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 128/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	520
Řeč poslance Davida Šeicha	520

Usnesení schváleno (č. 324).

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o změnách Dohody mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 31. října 2010 v Kuvajtu /sněmovní tisk 186/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	521
--	-----

Usnesení schváleno (č. 325 – 1. část).

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	521
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 325 – 2. část).

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím /sněmovní tisk 193/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty .....

Řeč poslankyně Jany Fischerové .....

Usnesení schváleno (č. 326).

63. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství /sněmovní tisk 197/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy .....

Řeč poslance Robina Böhnische .....

Usnesení schváleno (č. 327).

64. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajť o změně Dohody o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajť, podepsané v Praze dne 3. července 1997, a Dohoda o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajť, podepsaná v Praze dne 3. července 1997 /sněmovní tisk 190/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty .....

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné .....

Usnesení schváleno (č. 328).

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a

Kazašskou republikou o změnách a doplnění Dohody mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Astaně /sněmovní tisk 202/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka .....

Řeč poslance Davida Vodrážky .....

Usnesení schváleno (č. 329).

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 220/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty .....

Řeč poslance Pavla Holíka .....

Řeč poslance Václava Klučky .....

Usnesení schváleno (č. 330).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace, podepsaná za Českou republiku dne 14. prosince 2010 ve Vídni /sněmovní tisk 226/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty .....

Řeč poslankyně Lenky Andrýsové .....

Usnesení schváleno (č. 331).

71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 17. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 227/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	532
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	533
Řeč poslance Václava Klučky	533

Usnesení schváleno (č. 332).

81. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR za období 2009 - 2010 /sněmovní tisk 166/

Řeč poslankyně Anny Putnové	534
Řeč poslance Ivana Ohlídala	535
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	536
Řeč poslankyně Anny Putnové	537
Řeč poslance Petra Gazdika	538
Řeč poslance Pavla Kováčka	538

82. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Řeč poslankyně Anny Putnové	539
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	539
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	540
Řeč poslance Ivana Ohlídala	540
Řeč poslance Petra Gazdika	541

Usnesení schváleno (č. 333).

107. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	542
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 334).

99. Návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 217/

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	543
Řeč poslance Jiřího Papeže	543

Usnesení schváleno (č. 335).

83. Návrh usnesení organizačního výboru pro Poslaneckou sněmovnu ke zřizování podvýborů v 6. volebním období

Řeč poslance Jana Vidíma	545
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 336).

84. Kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu z kontrolní akce č. 08/38 - Peněžní prostředky určené na programy podpor výroby energie z obnovitelných zdrojů energie a úspor energie

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	546
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	548
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	550

Usnesení schváleno (č. 337).

80. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma	551
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 338).

85. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2009 /sněmovní tisk 12/

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	553
Řeč poslance Jaroslava Plachého	554

Usnesení schváleno (č. 339).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

102. Ústní interpelace

Řeč poslance Jaroslava Vandase	556
Řeč poslance Jana Látky	556
Řeč poslance Jiřího Paroubka	557
Řeč poslance Ladislava Šincla	558
Řeč poslance Miroslava Váni	559
Řeč poslance Jiřího Petru	559
Řeč poslance Miroslava Váni	560
Řeč poslance Ladislava Šincla	561
Řeč poslance Jana Látky	561
Řeč poslance Ladislava Šincla	562
Řeč poslance Jana Látky	562
Řeč poslankyně Dany Váhalové	563
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	564
Řeč poslance Stanislava Grospiče	565
Řeč poslance Ivana Ohlídala	566
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	566
Řeč poslance Jiřího Petru	567
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	568
Řeč poslance Ladislava Šincla	570
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	571
Řeč poslance Jiřího Paroubka	572
Řeč poslankyně Marty Semelové	573
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	573
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	576
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	576
Řeč poslance Jana Látky	578
Řeč poslance Václava Votavy	579
Řeč poslance Ladislava Šincla	579
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	580
Řeč poslance Antonína Sedi	582
Řeč poslankyně Marty Semelové	583
Řeč poslance Václava Votavy	583
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	584
Řeč poslance Jana Látky	585
Řeč poslance Jiřího Paroubka	585
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	586
Řeč poslance Antonína Sedi	589
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	591
Řeč poslance Jiřího Paroubka	592
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	593

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Václava Votavy	593
Řeč poslance Jana Látky	594
Řeč poslance Antonína Sedi	595
Řeč poslance Jana Látky	595
Řeč poslance Jiřího Paroubka	596
Řeč poslance Jana Látky	598
Řeč poslance Jiřího Paroubka	599
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	599
Řeč poslance Jana Látky	600
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	601
Řeč poslance Jana Látky	602
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	607
Řeč poslance Jana Látky	608

11. února 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Pavla Suchánka	611
Řeč poslance Petra Tluchoře	612
Řeč poslance Pavla Kováčíka	612
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	612

78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - třetí čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	614
Řeč poslance Václava Horáčka	614

Usnesení schváleno (č. 340).

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č.

509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - třetí čtení

Řeč poslance Stanislava Křečka	616
Řeč poslance Jiřího Paroubka	618
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	620
Řeč poslankyně Milady Halíkové	621
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	622
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	623
Řeč poslance Stanislava Křečka	624
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	624

Usnesení schváleno (č. 341).

76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 134/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Papeže	629
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	629
Řeč poslance Marka Šnajdra	630
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	630
Řeč poslance Marka Šnajdra	630

Usnesení schváleno (č. 342).

77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	631
Řeč poslance Karla Šidla	632

Usnesení schváleno (č. 343).

104. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/- třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	633
Řeč poslance Jana Chvojky	634

Usnesení schváleno (č. 344).

108. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 345).

32. Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - první čtení

Řeč poslance Petra Tluchoře	636
-----------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Vidíma	638
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	639
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	640
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	654
Řeč poslance Jana Husáka	655
Řeč poslance Michala Doktora	656
Řeč poslance Zbyňka Stanjura	656
Řeč poslance Stanislava Grospiče	657
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	657
Řeč poslance Pavla Kováčíka	658
Řeč poslance Jana Husáka	658
Řeč poslance Zbyňka Stanjura	658

Řeč poslankyně Marty Semelové	659
Řeč poslance Stanislava Polčáka	662
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	662
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	663
Řeč poslance Petra Tluchoře	663
Řeč poslance Pavla Kováčíka	664
Řeč poslance Antonína Sedi	664
Řeč poslance Robina Böhnische	665
Řeč poslance Jiřího Paroubka	667
Řeč poslance Daniela Korteho	669

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Františka Bublana	671
Řeč poslance Jiřího Krátkého	674
Řeč poslance Marka Bendy	675
Řeč poslance Petra Tluchoře	677
Řeč poslance Jana Vidíma	677
Řeč poslance Daniela Korteho	678
Řeč poslance Jana Klána	678

Usnesení schváleno (č. 346 – 1. část).

Řeč poslance Jiřího Skalického	679
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 346 – 2. část).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny

1. února 2011 ve 14.03 hodin

Přítomno: 191 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, dovoluji mi, abych zahájila 13. schůzi Poslanecké sněmovny a přivítala vás na ní. Přivítám vás nejenom na této schůzi, ale přivítám vás také v novém roce, protože jsme se s většinou z vás neviděli. Takže vám přeji, aby ten nový rok pro vás byl všestranně úspěšný.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 13. schůze dne 20. ledna roku 2011. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 21. ledna.

Prosím nejprve o vaše přihlášení se identifikačními kartami. Zároveň prosím, abyste mi oznámili, kdo má kartu náhradní. Prozatím vás informuji o tom, že s náhradní kartou číslo 2 bude dnes disponovat paní poslankyně Kristýna Kočí. (V sále je velmi hlučno.)

Ráda bych také přivítala mezi námi ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, popřála mu, aby měl mnoho úspěchů v misi, která je před ním.

A my bychom mohli přistoupit k určení dvou ověřovatelů schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Václava Klučku a pana poslance Marka Šnajdra. Má někdo jiný návrh na ověřovatele schůze? Pokud tomu tak není, budeme moci v prvním hlasování o těchto ověřovatelích rozhodnout.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 1. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby se ověřovateli této schůze stali pan poslanec Václav Klučka a pan poslanec Marek Šnajdr. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 141, pro 118, proti 1. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 13. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Václava Klučku a pana poslance Marka Šnajdra.

Dále vám sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci: z poslanců Jan Babor – rodinné důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Vít Němeček – zdravotní důvody, Marie Rusová – též zdravotní důvody, Adam Rykál – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pro pracovní důvody Alexandr Vondra.

Dále tu mám ještě omluvu paní poslankyně Anny Putnové, která se omlouvá dnes od 14.30 do 16.30 z pracovních důvodů.

To jsou omluvy, které mi byly doručeny k této chvíli.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 13. schůze. Návrh pořadu, jak

jsem řekl, byl uveden na pozvánce. Na dnešním grémiu jsme se shodli na následujících návrzích:

Za prvé vyřadit z programu 13. schůze body 5 a 81 návrhu pořadu, je to sněmovní tisk 27 ve druhém a třetím čtení návrhu zákona.

Dále přeřadit body 19, 20 a 21 na úterý 8. února jako poslední body jednacího dne.

Dále bych vás chtěla informovat o tom, že Senát vrátil Sněmovně dva návrhy zákonů. Jedná se o sněmovní tisk 129/3 – návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, vrácený Senátem, a také sněmovní tisk 131/4 – návrh zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů. Lhůta k jejich projednání uplyne 7. února. Tyto body tedy zařadíme do pořadu naší 13. schůze a projednáme je v úterý 8. února, a to jako první dva body.

To jsou tedy návrhy z grémia.

Nyní prosím vás, paní poslankyně a páni poslanci, abyste se k návrhu schůze vyjádřili vy. Mám zde již několik přihlášek, přesně řečeno pět. (Po krátké odmlce.) Tedy již sedm.

První dostane slovo pan poslanec Martin Pecina k návrhu schůze, poté pan kolega Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Dobrý den. Děkuji.

Vážená paní předsedkyně, pane předsedo vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych navrhl rozšíření programu této schůze, a to o bod, který by se jmenoval „Zpráva předsedy vlády o nákladech na evropské předsednictví včetně podpisu Alexandra Vondry pod náklady na audiovizuální zabezpečení předsednictví“.

Jsem přesvědčen, že v této věci je co vysvětlovat. Já jsem pana ministra Vondru vyzval k rezignaci vzhledem k tomu, že je pro mne neuvěřitelné, že si někdo může vydělat tím, že doma leží a čeká, jestli ho někdo ho zavolá. Šest set tisíc korun za sobotu a neděli, to opravdu nepovažuji za normální. A vzhledem k tomu, že ta situace se vyvinula tak, že jednotlivé výroky pana Alexandra Vondry, ale i pana premiéra mi nedávají záruku o tom, že něco takového bude vysvětleno. Zejména mě zarazil výrok pana předsedy vlády o tom, jakým způsobem pan ministr Alexandr Vondra vše vyřídil v pořádku, a zároveň to vyjádření předsedy vlády vyvrátilo vedení Kongresového centra Praha.

Jsem přesvědčen – nemám v úmyslu to dále rozvíjet, jen svůj návrh chci odůvodňovat. Prostě žádám, aby Poslanecká sněmovna zařadila na své jednání bod „Zpráva předsedy vlády o nákladech českého předsednictví včetně zajištění audiovizuálního řešení českého předsednictví“, a to pevně na středu po polední přestávce tento týden.

Druhou věcí, kterou požaduji zařadit na program této schůze, je

vysvětlení pana ministra dopravy Víta Bárty o tom, kdo má větší pravomoci v České republice, pokud jde o sledování občanů, a to zda soukromé firmy, které nemusí nikoho žádat o souhlas, nebo policie či Bezpečnostní informační služba, která potřebuje k nasazení operativní techniky Policie České republiky, případně operativní techniky Bezpečnostní informační služby souhlas státního zastupitelství, respektive soudu. Je pro mě nepochopitelné, že by soukromá firma, která pracuje byť s bezpečnostní licencí, má snadnější přístup ke špiclování občanů než orgány státu. Ptám se tedy, jestli již byla privatizována státní moc.

Tento bod bych prosil zařadit jako první bod úterního odpoledne, protože bych se nerad dočkal toho, čeho se dočkal premiér české vlády – že budeme postupně měnit informace tak, až budeme docházet k jakési podivné omluvě. Mně ta omluva pana ministra Víta Bárty vůči panu premiérovi nestačí, nikoliv jako poslanci Parlamentu České republiky, ale jako občané České republiky. Protože jsem přesvědčen, že není možné, není možné, aby jakákoli soukromá firma měla větší pravomoci než státní orgán, byť by to byla Bezpečnostní informační služba.

To jsou mé dva návrhy, které si myslím, že po těch člancích, které vyšly ve sdělovacích prostředcích – a podotýkám, že mohou být jakkoli zkresleny, nevěřím těm médiím, ale jsem přesvědčen, že tyto dva body je potřeba vysvětlit, a bylo by dobré, kdyby je jak pan premiér, tak pan ministr Bárta vysvětlili.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Nyní měl být pan kolega Pecina, ale přednostní právo chce využít předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím, má slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych také navrhnout zařazení nového bodu do programu této schůze Poslanecké sněmovny a byl by to tedy první bod dnešního jednání, respektive první bod po pevně zařazených bodech, pokud budou nějaké odhlasovány ještě předtím, než přijde řada na hlasování o tomto mém návrhu. Bod, který bych chtěl zařadit do programu schůze, se jmenuje „Informace ministra zdravotnictví o aktuální situaci ve zdravotnictví v souvislosti s probíhající protestní akcí lékařů“.

Jedná se mi to, že sociální demokracie už od podzimu loňského roku apeluje na vládu Petra Nečase, aby nepodceňovala problém, který zde vzniká v souvislosti s realizovanou protestní akcí velké části lékařů, kteří pracují zejména ve veřejných nemocnicích. Do této chvíle nedošlo k dohodě mezi vládou, respektive Ministerstvem zdravotnictví, a organizátory

této protestní akce, a není tudíž zřejmé, jakým způsobem bude na přelomu února a března zajištěna akutní zdravotní péče v lůžkových zařízeních. Zejména se jedná o fakultní nemocnice, jedná se o celou řadu regionálních zdravotnických zařízení. Podle mého názoru je to nejvýznamnější téma, které dnes hýbe českou veřejností, které dnes vyvolává velké obavy v celé řadě občanů České republiky, protože není jasné a není zřejmé, kde se lidé dovolají na přelomu února a března akutní zdravotní péče.

Pokládám za logické, samozřejmé a správné, že by při příležitosti zahájení diskuse Poslanecké sněmovny měl představitel vlády informovat poslankyně a poslance o tom, co se v této věci skutečně děje, tak abychom nebyli závislí pouze na informacích, které jsou poskytovány prostřednictvím médií. Dovoluji si proto požádat vás, kolegyně a kolegové, abyste podpořili zařazení tohoto bodu, buď jako první bod dnes, nebo první bod po pevně zařazených bodech. Chtěl bych také požádat pana ministra zdravotnictví, kdyby nás v rámci tohoto bodu informoval o aktuální situaci.

Jednoznačně chci konstatovat, že česká sociální demokracie má zájem na tom, aby se podařilo tuto hrozící krizi odvrátit. Odvrátit ji tím, že dojde k dohodě mezi vládou a protestujícími lékaři tak, aby nebyl poškozen pacient, tak, aby nebyli poškozeni občané České republiky, kteří jsou zdravotně pojištěni, a mají tedy na základě ústavy právo na to, aby se dočkali řádné, kvalitní a dostupné zdravotní péče. Právě proto, že máme zájem na vyřešení této krize, tak opakovaně na vládu apelujeme a chtěli bychom na ni apelovat i na této schůzi Poslanecké sněmovny, aby směřovala k rychlému řešení, aby směřovala k dohodě, aby odvrátila hrozící škody, které tady evidentně jsou na obzoru na přelomu února a března.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi. Nyní s dalším přednostním právem předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, členové vlády, dámy a pánové, dovolte mi, abych se zde ujal některých žádostí ministrů na pevné zařazování či přerazování bodů, které doputovaly dnes na grémium Poslanecké sněmovny. Ovšem my jsme nedohodli, že to bude načteno zde koaličním poslancem, protože nebylo možné se na grémium na tom dohodnout. Zároveň bychom rádi požádali pány ministry, aby příště tyto žádosti směřovali před organizačním výborem, který stanovuje program této schůze.

Čili prosím: Na úterý 1. února žádá ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil o pevné zařazení bodů 35, 36, 37, 38 a 39 návrhu pořadu, sněmovní tisky 216, 229, 230, 231 a 233, tedy na úterý 1. února po bloku druhých

čtení, tedy jako body 4 až 8, nedojde-li ke změnám v těch druhých čteních.

Na středu 2. února žádá ministr financí Miroslav Kalousek pevné zařazení bodů 8, 40, 12, 14, 15, 16, 17 a 28 návrhu pořadu, sněmovní tisky 234, 239, 240, 195, 199, 224, 228 a 119, tedy na středu 2. února po již pevně zařazených bodech 87, 88 a 90, tedy jako body 4 až 11.

Na stejný den místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John požádal o pevné zařazení bodu 13, sněmovní tisk 192, jako 12. bod tedy.

Ministr obrany Alexandr Vondra požádal o pevné zařazení bodů 67, 34 a 55, sněmovní tisky 203, 214 a 94, taktéž na středu jako dále pevně zařazené body, tedy body 13 až 15 jednání.

Na pátek 4. února ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš o pevné zařazení bodu 42, sněmovní tisk 212, na pátek jako 4. bod, tedy po bloku třetích čtení.

Na středu 9. února pak místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg o pevné zařazení bodů 73, 61, 69 a 70, sněmovní tisky 235, 185, 221 a 225, jako 1. až 4. bod odpoledního jednání.

Mně k tomu dovolte ještě tlumočit žádost ze Senátu o vyřazení bodu 44, sněmovní tisk 209, první čtení, z pořadu této schůze.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi a nyní prosím pana kolegu Pecinu.

Poslanec Martin Pecina: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové. Já bych chtěl poprosit o vyřazení z pořadu schůze bodu číslo 25. Je to návrh poslanců Peciny, Tejce a dalších, novela trestního řádu. To je zákon o korunním svědkovi, sněmovní tisk 99. Chtěl bych požádat o vyřazení z této schůze, protože víme, že vláda připravuje své materiály, a já bych chtěl, aby byly na příští schůzi nebo na dalších schůzích projednány současně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tedy vyřazení bodu 25, sněmovního tisku 99. Děkuji vám, pane kolego. Prosím nyní paní poslankyni Soňu Markovou.

Poslankyně Soňa Marková: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové a kolegyně, dovolte mi, abych vás požádala o pevné zařazení nového bodu, a to co nejdříve, protože situace v oblasti zdravotnictví, jak tady bylo předesláno, je velmi kritická. Žádám, aby byl zařazen bod informace předsedy vlády – ne pana ministra zdravotnictví, protože toho jsme již několikrát žádali a zřejmě i na pokyn vlády této země nebylo dostatečně

v této věci činěno – takže prosím o zařazení bodu „Informace předsedy vlády k současné situaci ve zdravotnictví a hlavně k návrhům řešení v souvislosti s avizovaným odchodem nemocničních lékařů“.

KSČM od samého počátku vnímá akci nemocničních lékařů jako pokus o upozornění na dlouhodobě neřešené problémy českého zdravotnictví především v těch oblastech, jako je špatně nastavený systém financování, jako je plýtvání, jako je nedostatečné a nespravedlivé odměňování zdravotnických pracovníků. Mnohokrát jsme kritizovali a dokonce i vyzývali pana ministra zdravotnictví k odstoupení, pokud nechce nebo nemůže tyto problémy řešit, kritizovali jsme neschopnost a neochotu i celé vlády tuto krizovou situaci řešit a hledat přijatelný kompromis, který by neznamenal faktické ohrožení zdraví a životů pacientů. Nyní jsme ale svědky někdy nechutných mediálních manipulací, svalování odpovědnosti na lékaře a kraje místo předkládání jasných návrhů záruk a časového horizontu, spočívajících v nalezení nejenom finančních zdrojů v systému, ale také v zaměření plýtvání veřejnými penězi v takových oblastech, jako je léková politika, např. ve stanovení jasných pravidel farmaceutickým firmám, v tom, aby pan ministr konečně udělal pořádek v tom, že SÚKL neplní své povinnosti, abychom se zabývali tím, že je třeba řešit předražené zakázky a nákup zdravotnických přístrojů, odpovědné a transparentní hospodaření zdravotních pojišťoven i zdravotnických zařízení.

Pro KSČM je naprosto nepřijatelné, aby tyto dlouhodobě neřešené problémy a akce lékařů byly zneužity ve prospěch uskutečňování takových změn ve zdravotnictví, které by měly vliv na zvyšování spoluúčasti pacientů a znemožnily části občanů České republiky přístup ke kvalitní zdravotní péči. Z výše zmíněných důvodů vás prosím a žádám, abyste podpořili zařazení tohoto nového bodu.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Markové. Nyní má slovo paní poslankyně Kristýna Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji si vám navrhnout a požádat vás o zařazení dalšího bodu s názvem „Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny“, a to do bloku zpráv, návrhů a dalších bodů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Prosím nyní paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, dovoluji mi požádat vás za prvé o to,

aby po dohodě s předkladateli, panem kolegou Drobilem, Lukšou a paní kolegyní Kočí, byl zákon ve třetím čtení, sněmovní tisk 90, máme ho jako bod 75 (předsedající žádá přítomné o klid), přefázen z tohoto pátku na příští středu 9. 2. Já jsem zpravodajkou za Sněmovnu a navrhuji to po dohodě s předkladateli.

Potom mi dovoluji navrhnout za poslanecký klub KSČM dva nové body do programu naší schůze.

Prvním novým bodem by měla být „Informace ministra životního prostředí o nutných změnách v resortu životního prostředí a přípravě nové koncepce resortu“. Vzhledem k tomu, že byl na začátku ledna jmenován nový ministr životního prostředí, který se nepodílel na tvorbě programového prohlášení vlády, je jisté na místě žádat od nového pana ministra, aby Poslanecké sněmovně co nejdříve představil své hlavní priority při řízení resortu. Současně bychom byli rádi, kdyby nový pan ministr seznámil Poslaneckou sněmovnu s celkovou koncepcí fungování resortu životního prostředí, zvláště po událostech na Státním fondu životního prostředí, čímž nemyslíme jen kauzu pana Michálka, ale především nezvládnutou administraci programu Zelená úsporám. Dlouhodobé nedostatky vnímáme také v oblasti výkonu státní správy v resortu životního prostředí, v problematickém fungování organizačních složek státu a ve velmi problematickém vystupování vedení resortu ve vztahu k tzv. ekozakázce. Myslíme si, že vzhledem k tomu, že pan ministr je novým členem vlády, stálo by za to, aby Poslaneckou sněmovnu se svými představami o tom, jak si představuje fungování Ministerstva životního prostředí, seznámil.

Druhý bod, který navrhuji, je také nový, a je to „Informace vlády České republiky k poskytnutí politického azylu bývalému ministru ukrajinské vlády Bogdanu Danylyšynovi“. Vláda České republiky se od počátku svého vzniku holedbá tím, že je vládou protikorupční. Jedním ze stěžejních bodů v programovém prohlášení vlády byl boj proti korupci. Vzhledem k tomu, že se jí to prozatím moc nedaří doma, mohli bychom očekávat, že alespoň na mezinárodní úrovni nebude dokazovat, že svůj takzvaný boj bere jen jako marketingové klišé. Toto však dokázala vláda České republiky, potažmo Ministerstvo vnitra, jehož ministr je ten, který nám ještě před pár měsíci sliboval, jak zatočí s korupcí, právě udělením azylu bývalému ministru hospodářství Ukrajiny, který je ve své zemi obviněn ze zneužívání ministerских pravomocí při sjednávání státních zakázek.

Vzhledem k tomu, že prozatím o udělení azylu mlčí všechny dotčené orgány, nezbyvá nám, než se otevřeně zeptat a chtít vysvětlení na plénu této Poslanecké sněmovny, a to především na důvody udělení azylu člověku, který je ve své zemi obviněn z korupčního jednání. Zároveň, vzhledem k tomu, že nebyla prokázána jakákoli politická souvislost s tím, že by proces proti bývalému ministrovi nebyl veden řádně – celý svět ko-

neckonců považuje Ukrajinu za demokratickou zemi – bychom se rádi zeptali, zda vláda České republiky nepovažuje právě udělení azylu za politizaci celé této kauzy a také jaký vliv bude mít toto udělení azylu na česko-ukrajinské vztahy a vztahy s ostatními zeměmi SNS i Evropské unie.

To, že se v České republice nyní otevírají kauzy, které ukazují právě na zvýhodňování soukromých firem ve státních zakázkách, podle nás ještě není dostatečný důvod pro to, abychom toto kryli v zemích jiných. Prozatím tento případ vypadá spíše jako přátelská výpomoc spřáteleným osobám. Pokud tomu tak opravdu je, měla by mít vláda České republiky odvahu to alespoň říci na rovinu. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Konečné. Nyní je zde přihláška místopředsedy Sněmovny Lubomíra Zaorálka. Prosím, pane kolego.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, dobré odpoledne. Já bych podpořil návrh bodu, který tady přednesl Vojtěch Filip, který navrhoval, abychom ve středu vyslechli zprávu premiéra Petra Nečase, která se týká způsobu, jakým bylo financováno české předsednictví v Evropské unii z úřadu předsednictva vlády. Říkám rovnou, že podpořím tento návrh bodu. Nicméně bych chtěl přesto požádat ještě o zařazení dalšího bodu, který je podstatně širší než ten, který navrhoval pan poslanec Vojtěch Filip.

Jedná se mi o to, že vlastně celá kauza vznikla na základě šetření analytického útvaru Ministerstva financí, které, jak jsme slyšeli nebo četli, údajně zachytilo podezřelé převody peněz a začalo je šetřit. Důsledkem šetření analytického útvaru Ministerstva financí bylo podání trestního oznámení právě v souvislosti s utrácením prostředků v průběhu předsednictví České republiky v Evropské unii. Chtěl bych proto o to požádat ministra financí Miroslava Kalouska, protože mi připadá, že informace, na základě kterých bylo podáno trestní oznámení, bychom měli znát, že bychom měli znát výsledky kontroly šetření Ministerstva financí nad celou sumou, která byla utracena v průběhu předsednictví.

Mně se jedná o zprávu, která se týká celých 3,4 mld. finančních prostředků, které stálo české předsednictví, protože, opakují, finanční kontrola se týkala těchto prostředků. Chtěl bych požádat, abychom tento bod zařadili na pondělí příští týden, tedy na úterý příští týden ve 14 hodin, abychom tím tedy příští týden začali a aby tady byl určitý prostor pro to, aby bylo možné informaci připravit. Zaregistroval jsem, že ministr financí se nechal slyšet, že šetření stále probíhá, nicméně jsem přesvědčen, že vzhledem k tomu, že už to vedlo k podání trestního oznámení, tak jsou určitě fakta, která by nám ministr měl, mohl a podle mě i měl sdělit, protože tady

dneska probíhá veřejná debata na to konto. A čtu, že novináři říkají, že někde viděli části trestního oznámení. My bychom měli podle mě dostat komplexní informaci o tom, jak šetření proběhlo, co zjistilo, na základě čeho bylo přesně trestní oznámení podáno. Připadá mi, že bez znalosti těchto faktů je debata na vodě.

A proto opakují, bod bych nazval „Informace ministra financí o výsledcích kontroly financování předsednictví České republiky v Evropské unii“. Opakují: chtěl bych to na 14. hodinu příští týden. Děkuji. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji též. Nyní je přihlášen pan poslanec František Bublan. Prosím.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji, abych i já obohatil program této schůze, a sice o bod, který by se jmenoval „Zproštění mlčenlivosti brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost“.

Jenom krátké zdůvodnění: Pan generál Krejčík požádal o toto vystoupení. Já jsem dopisem informoval ministra obrany, ten se k tomu vyjádřil v tom smyslu, že se příklání k výkladu zákona o utajovaných informacích, především k § 63, kde může Poslanecká sněmovna pro potřeby svých orgánů zbavit osobu, která je nositelem utajovaných informací, mlčenlivosti. Pokud vyslovíte souhlas se zařazením tohoto bodu, tak bychom potom po následném projednávání přesně stanovili rozsah jeho výpovědi a na základě usnesení by výbor pro obranu a bezpečnost mohl pana generála vyslechnout. Požaduji toto zařazení na středu odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tuto středu, nebo příští středu, pane kolego? Tuto středu. (Hluk v sále neutichá!) Děkuji vám. Nyní je přihlášen pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji si požádat o zařazení sněmovního tisku 165, novela zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a to na příští středu, 9. 2., po skončení bloku třetích čtení. Jde o druhé čtení zákona, který byl projednán v prvním čtení na minulých schůzích, byl projednán ve výboru pro zdravotnictví a jde o změny, které nám ukládá evropské právo, abychom transponovali do našeho právního řádu, a proto nechceme oddalovat projednání tohoto tisku. Lhůty by 9. 2. již měly být splněny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, teď mám informaci, že lhůty naopak ještě splněny nejsou. My to ověříme. Než dojdeme k hlasování, tak budeme vědět, na čem jsme. Děkuji vám.

Prosím nyní paní poslankyni Karolínu Peake, která se též hlásí do rozpravy k pořadu schůze.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, po dohodě s předkladatelem prosím o přeřazení bodu 4, tisk 188, novela občanského zákoníku, z programu dnešního dne na pátek po pevně zařazených bodech, tedy pátek 4. 2. po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přeřazení bodu 4 na pátek. Nyní ještě zatím poslední přihlášený pan kolega Jeroným Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, ne že by těch návrhů dnes bylo málo na zařazení nových bodů, nicméně Poslanecká sněmovna dlouho nezasedala, postupně se nám to nahromadilo, a je tedy nutné to tady řečeno slovy jednoho z bývalých místopředsedů vlády odpracovat.

Návrh bude jednoduchý. Já bych rád, aby Poslanecká sněmovna byla seznámena s tím, jak vláda a pan premiér Nečas naložili s informacemi a se zjištěními v kauze ABL. Myslím, že všichni máme právo na to, aby byla podána přesná informace, která samozřejmě má dva důsledky. Jednak ty politické a jednak samozřejmě možné právní a legislativní, aby se podobné věci nemohly opakovat. My jsme byli svědky toho, jak se původně pouze některá média domnívala, že se potvrdilo podezření z toho, že se v této zemi sledovali politici, sledovali se občané a sledovala se občanská sdružení. Sledovali se nikoliv za nějakým konkrétním důvodem, který by zákon předpokládal a ke kterému by zmocnil některou z bezpečnostních složek státu, ale stalo se tak díky práci jedné soukromé bezpečnostní agentury a jejích subdodavatelů.

Není možné, abychom v této věci mlčeli. Není možné, aby si vládní strany, které tady mají několik skandálů, si ty skandály vzájemně započítaly a řekly, že už je to nezajímá, že už problémů měly dost a teď se budou tvářit, že žádné nejsou. Tím, že premiér přijal jakousi omluvu pana ministra Bárty za to, že neúmyslně lhal, a to myslím, že je také zvláštní a nový pojem, který tady zavádíme, neúmyslně lhát, tak se rozhodně nic nezměnilo na tom, co se stalo. Nezměnilo se nic na tom, že byli lidé sledováni, a nezměnilo se nic na tom, že pan ministr Bárta nemluvil pravdu. Nemluvil pravdu ani před premiérem, ani před veřejností.

V této kauze byla jednoznačně dotčena lidská práva, bylo dotčeno jed-

no z nejzásadnějších práv, právo na soukromí, a myslím, že tedy je nutné se tím zabývat i na půdě Poslanecké sněmovny.

Já bych v této věci připomněl pár výroků pana premiéra Nečase tak, jak šel čas a jak jsme je mohli slyšet.

18. 7. 2010 pan premiér řekl: „To bychom strkali hlavu do písku, kdybychom tuto věc pomíjeli.“ A prohlásil, že nepřipustí žádný střet zájmů. Tehdy jsme se bavili o tom, jak je možné a jaké riziko může mít, že na jednotlivá ministerstva přicházejí lidé z jedné bezpečnostní agentury, z ABL.

30. 9. 2010 v Mladé frontě pan premiér řekl – cituji: „Kdyby docházelo ke zneužívání některých informací, osobních dat apod., byla by to velmi vážná situace, která by si vyžadovala zásah.“ A já se ptám, jaký zásah pan premiér z této věci vyvodí, protože to vše se stalo. Kromě onoho sledování a porušování soukromí se zjistilo, že se vynášely informace z policejních databází a že to, proti čemu tady má ministr vnitra za Věci veřejné bojovat, to, co stále kritizoval, dělali lidé propojení a dnes řídící Věci veřejné a možná Ministerstvo vnitra.

1. října 2010 pan premiér řekl pro deník Právo: „Sledování soukromých osob detektivní agenturou za účelem shromažďování kompromitujících informací je naprosto nepřijatelné. Takové jednání nesmí patřit do politiky. Proto očekávám, že bude tento případ řádně a rychle vyšetřen podle principu padni komu padni.“ A já se ptám pana premiéra: může nezávisle podle principu padni komu padni vyšetřit tuto věc nový policejní prezident vybraný ministrem vnitra za Věci veřejné, který je propojen s panem Bártou, který fakticky resort řídí? Já bych rád znal na tuto věc odpověď.

Stejně tak pan premiér deníku Právo řekl: „Pokud by se náhodou ukázalo – a nemáme v tuto chvíli vůbec žádné důvody si myslet, že tomu tak je – že za tímto sledováním stojí někdo z řad ODS, tak je to pro mě něco absolutně neakceptovatelného a je to neakceptovatelný způsob metody použité v politice. Musím říct, že takový člověk nemá místo, nebo by neměl mít místo v řadách ODS. Nekompromisně okamžitě by musel odejít.“ Tak na jedné straně takový člověk, který by si sledování objednal, by musel odejít z ODS, naprosto nekompromisně a jasně, a na straně druhé člověk, který evidentně o této věci věděl, nemluvil o ní pravdu, má zůstat ve vládě jako ministr? A má mít přímo či nepřímo vliv na řízení Ministerstva vnitra? Já myslím, že tady je také zjevný rozpor, a rád bych, aby pan premiér se v této věci vyjádřil.

7. 1. 2011 pan premiér také pro deník Právo prohlásil: „Zkušenosti z několika posledních týdnů i z vyjednávání, která se vedla, ukazují, že svým způsobem se pan ministr dopravy dostává postupně na hranu toho, kdy už to vypadá, že už není jenom ministr dopravy, ale že by se určitým způsobem podílel i na řízení Ministerstva vnitra.“ Tu obavu, kterou jsem tady

před chvílí sdělil, nesdílím jen já a mí kolegové ze sociální demokracie, sdílí ji evidentně i pan premiér Nečas. Já bych skutečně rád upozornil na to, že riziko toho, že tyto věci nebudou nezávisle vyšetřeny, tady existuje poměrně vysoké.

Já myslím, že se nikdo z nás ani veřejnost nemůže spokojit s vysvětlením pana ministra Bárty, že sledování, které probíhalo, možná bylo jenom z důvodu toho, že si prověřoval své možné obchodní partnery. Možná tomu někdo chce věřit, možná ne. Pokud by tomu tak bylo, tak bych očekával, že pan ministr Bárta si prověřil své partnery ve vládě, prověřil politiky ODS a TOP 09, zda s nimi on může spojit své jméno. Možná to udělal, možná to udělal špatně, teď zjišťuje, že těch skandálů je i na straně těch druhých stran poměrně hodně a udělal chybu. Já myslím, že to není vysvětlení, které bychom měli přijmout. Nejen že se prokázalo, že se děly věci, které se dít nemají, ale především se prokázalo, že jeden z politiků, čelných politiků tohoto státu, lhal.

Já myslím, že lze srovnávat přinejmenším pana ministra Bárta s panem Drobilem. Pan Drobil tady byl v podezření a musel odejít z veřejného života, byť se zatím nic konkrétního v této věci neprokázalo. Byl v podezření, že s jeho vědomím či díky tomu, že nedostatečně řídil své podřízené, se tady děly podezřelé věci. Jaký je rozdíl případu pana Drobila a pana Bárty, když pan ministr Bárta evidentně české veřejnosti, možná neúmyslně, jak sám říkal, lhal v pozici ministra vlády? Copak mu můžeme ještě věřit? Já myslím, že ne. A rád bych proto, aby celá věc byla řešena na půdě této Poslanecké sněmovny.

Navrhují tedy na dnešní den po pevně zařazených bodech, samozřejmě i po těch, které by byly odhlasovány v průběhu tohoto hlasování jako nové body, zařadit bod „Informace premiéra Petra Nečase o tom, jakým způsobem bude konat vláda České republiky a on sám na základě zjištění, které jsem jmenoval“.

Zakončil bych to citátem nikoho jiného než pana premiéra Nečase, který zazněl v Mladé frontě 15. ledna 2011: „Nelze se tvářit, že se nic neděje, a mlčet.“ Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Napsala jsem si dobře, že to navrhuje na dnes, tj. na úterý 1. 2. po pevně zařazených bodech? (Poslanec Tejc souhlasí.) Ano.

Já se zeptám, jestli ještě někdo se hlásí o slovo? Pan kolega Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Vážené dámy, vážení pánové, před okamžikem jsem navrhl zařazení sněmovního tisku 165 na příští středu, 9. 2. Po diskusi s legislativou Sněmovny, přestože lhůty budou naplněny, jsem se dozvěděl o zvykovém právu, že nebylo zvykem v minulosti navrho-

vat zařazení tisků před samotným uplynutím lhůty. Proto беру tento návrh zpět a požádám o zařazení příští středu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k návrhu pořadu schůze. Pokud tomu tak není, budeme se moci věnovat těm návrhům, které zazněly.

Ještě oznámím, že pan kolega Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 7.

Budeme se věnovat nejprve návrhům z grémia tak, jak jsem vás s nimi seznámila. Jedná se o vyřazení bodu číslo 5 a 81, tedy druhého a třetího čtení, z návrhu pořadu schůze, jedná se o sněmovní tisk 27. Druhým návrhem je přeřadit body 19, 20 a 21, sněmovní tisky 47, 138 a 33, na úterý 8. února jako poslední body jednání. Třetím návrhem je zařazení dvou tisků – 129/3 a 131/4 – vrácených Senátem a zamítnutých Senátem na úterý 8. února jako první dva body. O těchto třech návrzích z grémia navrhuji hlasovat v jednom hlasování.

Pan kolega Klučka má náhradní kartu číslo 8.

Pokud není námitka, budeme hlasovat o všech třech návrzích jedním hlasováním. Námitka není.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Kdo souhlasí s návrhy z grémia tak, jak jsem vás s nimi právě seznámila? Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 2. Přítomno 191, pro 136, proti 12. Tyto návrhy byly schváleny.

Další návrh přednesl pan poslanec Filip. Byl to návrh na rozšíření, tedy zařazení nového bodu. Bod by se jmenoval „Zpráva předsedy vlády o finančních nákladech na evropské předsednictví“. Takhle to může být uvedeno. Pan kolega Filip žádá, aby byl zařazen na středu, tedy zítra, 2. 2., jako první bod odpoledního jednání.

Pak je tady ještě druhý bod, který navrhuje pan poslanec Filip – zeptám se, zda odděleně? Takže nejprve budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Táži se, kdo je pro tento návrh. A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 3 přítomno 191, pro 77, proti 101. Tento návrh přijat nebyl.

Druhým návrhem pana kolegy Filipa je návrh – opět na zařazení nového bodu. Bod by se jmenoval Informace ministra dopravy Víta Bárty o tom, kdo disponuje pravomocemi ke sledování občanů. Takto to bylo řečeno, pane kolego? Nebo chcete upřesnit název?

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, upřesním: kdo disponuje většími pravomocemi ve sledování občanů než Policie České republiky a Bezpečnostní informační služba.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. O zařazení tohoto bodu s tímto názvem rozhodneme v hlasování pořadové číslo 4. Zahajuji toto hlasování. Táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 4 přítomno 190, pro 76, proti 95. Návrh přijat nebyl.

Nyní jsme u návrhu, který přednesl pan poslanec Bohuslav Sobotka. Navrhuje zařazení nového bodu, a to na úterý, tedy na dnešek, 1. února, buďto jako první bod, nebo po pevně zařazených bodech. Bod by měl nést název Informace ministra zdravotnictví o situaci v jeho resortu. Takto by název měl znít. Pan poslanec souhlasí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 5 přítomno 190, pro 77, proti 104. Návrh přijat nebyl.

Dále jsou zde návrhy, které přednesl pan poslanec Tluchoř. Jsou to návrhy, které pevně zařazují body. Není tam žádný návrh na zařazení nového bodu, ani – ano, je zde jeden návrh na vyřazení bodu. Ten je poslední.

Nejprve k těm pevně zařazeným. Na úterý 1. 2. zařadit body 35, 36, 37, 38 a 39, sněmovní tisky 216, 229, 230, 231 a 233, po bloku druhých čtení, tedy jako 4. až 8. bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 6 přítomno 191, pro 114, proti 40. Tyto body s pevným zařazením jsme tedy schválili.

Na středu 2. 2. je zde návrh na pevné zařazení bodů 8, 40, 12, 14, 15, 16, 17 a 28, sněmovní tisky 234, 239, 240, 195, 199, 224, 228 a 119, a to po bodech 87, 88 a 90, což jsou zprávy guvernéra České národní banky, jako 4. až 11. bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 7. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení. Kdo je pro? Proti?

V hlasování pořadové číslo 7 přítomno 191, pro 111, proti 40. Takto jsme body tedy pevně zařadili.

Dále je zde návrh na pevné zařazení bodu 13, sněmovní tisk 192, na středu 2. února, jako 12. bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 8. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 8 přítomno 191, pro 110, proti 44. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je pevné zařazení bodů 67, 34 a 55, sněmovní tisky 203, 214 a 94, na středu 2. února, jako 13. až 15. bod jednání.

Zahajuji hlasování číslo 9. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 9 přítomno 191, pro 131, proti 12. Návrh byl přijat.

Další pevné zařazení se týká bodu 42, sněmovního tisku 212, a to na pátek 4. února jako 4. bod, tedy po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 přítomno 191, pro 136, proti 11. Návrh byl přijat.

Na středu 9. 2., tedy na příští týden, je zde návrh na pevné zařazení bodů 73, 61, 69 a 70, sněmovní tisky 235, 185, 221 a 225, jako 1. až 4. bod odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování číslo 11. Kdo je pro tento návrh? (Ozývá se šum z poslaneckých lavic, protože nejde hlasovací zařízení.) Zjišťuji také, že nefunguje. Prosím o techniky. Nejde nám hlasovací zařízení. Ještě jednou to teď zkusím, ale opravdu nijak nereaguje displej. (Pokus byl marný.)

Technici potřebují pět minut času, takže budeme mít pauzu do 14 hodin 5 minut, pardon, do 15 hodin 5 minut.

(Jednání přerušeno ve 14.59 hodin.)

(V 15.03 hodin předsedkyně PSP Miroslava Němcová sdělila, že podle informatiků je problém větší a budou potřebovat pauzu alespoň čtvrt hodiny. Prodloužila přestávku do 15.15 hodin. Jednání pokračovalo v 15.15 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, mám zprávu od techniků, že snad by mělo být vše v pořádku, takže bychom mohli pokračovat v hlasování, které se týká schvalování návrhu pořadu schůze. Zastavili jsme se před hlasováním, které se týkalo pevného zařazení bodů 73, 61, 69 a 70, a to zařazení těchto bodů na středu 9. února jako první až čtvrtý bod odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 11. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení. Jsou to návrhy pana poslance Tluchoře. Kdo je pro? A proti?

Mám námitku proti tomuto hlasování. Pardon, ještě tu mám teď přihlášené kolegy: Milan Urban, Pavel Holík, Václav Neubauer – omyly. Tak si vás odmažu... a předchozí hlasování, protože na mě volali kolegové, že jim nefunguje jejich hlasovací zařízení, prosím, abyste si znovu zkontrolovali, zda jste přihlášení svými kartami. Neavizuje nikdo nějaký problém? Takže budeme opakovat předchozí hlasování.

Zahajuji teď hlasování číslo 12 a ptám se, kdo je pro schválení pevného zařazení bodů 73, 61, 69 a 70.

(Hlasy z jednacího sálu: Nejde!)

Já vás dobře slyším, že to nefunguje. Snažím se to tady nějak přetlačit přes displej, ale taky to nejde. Takže opět požádám naše techniky o zprávu, co se děje. Ale netváří se optimisticky. (Porada mimo mikrofon.)

Zatímní informace je taková: Hlasovací zařízení opravdu nefunguje, počítače mají problém. My už začínáme organizovat skrutátory. Abychom mohli doběhnout se skrutátory není ale realizovatelné z minuty na minutu. Za jak dlouho tady můžeme mít skrutátory? (Odpověď mimo mikrofon.) Takže pauza bude, teď je 15.20, takže do 15.45 a do té doby buď budeme mít šanci na to, že bude fungovat počítač, anebo bude zorganizovaná skrutátorská služba. V 15.45 – prosím, abyste byli zde. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 15.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.47 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, poprosím vás, abyste se dostavili všichni do jednacího sálu, usedli do vašich lavic. Budeme mít zahájení letošního roku pestřejší o to, že se nebudeme muset opírat o techniku, ale budeme mít šanci spoléhat se na lidský faktor, což je jistě povzbudivé.

Dámy skrutátorky už jsou přítomné. A protože technici avizují, že budou potřebovat ještě nějakou dobu na to, aby zjistili, zda tu závalu odstraní, nebo ne, budeme hlasovat a hlasy spočítáme pomocí skrutátorek. Může se nám to podařit, když všichni přijdou do lavic a neopustí je. To je první předpoklad, protože sečteme všechny přítomné, a pokud nikdo nebude odcházet, tak by ten zjištěný stav platil pro všechna hlasování, která v rámci schvalování pořadu schůze jsou před námi. Ještě přivolávám všechny, aby stačili přijít do jednacího sálu, a pak to zkusíme.

Dámy a pánové, prosím, abyste zaujali místa ve svých lavicích. Při hlasování nebo sčítání hlasů pomocí skrutátorů to bude dvojnásob důležité. Technika ještě opravena není, ale já věřím, že ta hlasování, která jsou před námi v rámci schvalování pořadu schůze, zvládneme pomocí skrutátorů.

Prosím ještě jednou, všichni zaujměte místa ve svých lavicích. Jestli mohou požádat všechny kolegy do lavic. Prosím zároveň, abyste od této chvíle, kdy zjistíme počet přítomných, neopouštěli jednací sál, protože tím si hodně zjednodušíme další průběh.

Tedy – nejprve požádám o zjištění počtu přítomných poslanců.

Přítomno 176. Zeptám se nyní, jsme v hlasování pořadové číslo 12, kdo souhlasí s pevným zařazením bodů 73, 61, 69 a 70 na středu 9. února jako 1. až 4. bod. Táhá se, kdo z poslanců je pro tento návrh. Zvedněte prosím ruku. Kdo je pro tento návrh? (Skrutátorky počítají hlasy.) Děkuji. Kdo je proti návrhu? Zvedněte prosím ruku, kdo je proti návrhu.

V hlasování pořadové číslo 12 z přítomných 176 pro 103, proti 46. Poslanecká sněmovna tento návrh tedy přijala, pevně body zařadila.

Naším dalším návrhem je návrh na vyřazení bodu 44, sněmovního tisku 209.

Prosím tedy ty, kteří jsou pro tento návrh o vyřazení bodu 44, necht zvednou ruku. Kdo je pro? Kdo je proti? Zvedněte prosím ruku, kdo je proti. (Po chvíli.) Zeptám se vedoucí skrutátorek, zda jsou sečteny hlasy pro i proti. Sledovali jste, že už se hlasovalo proti? (Ano.)

V hlasování pořadové číslo 13 přítomno 179, pro 115, proti 40. Tento návrh Poslanecká sněmovna schválila. Bod 44 jsme vyřadili.

Jsme u návrhu, který předkládal pan poslanec Pecina. Pan poslanec Pecina navrhuje vyřazení bodu číslo 29, sněmovního tisku 99. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 14 a já se zeptám nejdříve těch, kteří jsou pro tento návrh. Kdo je pro návrh pana poslance Martina Peciny na vyřazení bodu číslo 25? Kdo je pro, necht zvedne ruku. Kdo je proti, prosím, zvedněte ruku. Děkuji a prosím a sečení.

Hlasování pořadové číslo 14. Přítomno 180, pro 180, proti nikdo. Návrh pana poslance Peciny byl přijat. Tento bod, tedy bod číslo 25 byl z pořadu schůze vyřazen.

Dalším hlasováním bude hlasování o návrhu paní poslankyně Soni Markové, která žádá zařazení nového bodu. Ten bod se jmenuje „Informace předsedy vlády k současné situaci ve zdravotnictví“. Paní kolegyně Markové se zeptám, na kdy si přeje zařadit tento bod. (Zvedá se z

lavice a jde k mikrofonu.) První bod dnes – slyším. Jako první bod dnes „Informace předsedy vlády k současné situaci ve zdravotnictví“.

Rozhodneme v hlasování, které bude mít pořadové číslo 15. Zeptám, kdo je pro tento návrh. Zvedněte prosím ruku, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu, necht' zvedne ruku. Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 15. Přítomno 180, pro 73, proti 107. Návrh přijat nebyl.

Nyní je zde před námi návrh paní poslankyně Kristýny Kočí, která žádá zařazení nového bodu s názvem „Návrh na změny ve složení v orgánech Poslanecké sněmovny“. Navrhuje zařadit tento bod do bloku zpráv.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 16. Já vás prosím, kdo je pro tento návrh, necht' zvedne ruku. Děkuji. Kdo je proti? Prosím, kdo je proti, necht' zvedne ruku. Děkuji.

Hlasování číslo 16. Přítomno 180, pro 177, proti 1. Tento návrh jsme přijali.

Nyní je před námi hlasování o návrzích paní poslankyně Konečné. Ta má tři návrhy. První z nich je návrh na pevné zařazení bodu číslo 75, je to třetí čtení, a to na středu 9. 2. Je to tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 17. Táži se, kdo je pro tento návrh. Zvedněte prosím ruku, kdo je pro toto pevné zařazení třetího čtení bodu 75 na středu 9. 2. Kdo je proti? Děkuji. Hlasování tedy skončilo a počkáme na výsledek.

Hlasování pořadové číslo 17. Přítomno 182, pro 181, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem paní poslankyně Konečné je návrh na zařazení nového bodu. Tento bod by měl nést název „Informace ministra životního prostředí o nutných změnách v resortu životního prostředí a přípravě nové koncepce resortu“. Paní kolegyně navrhuje tento bod zařadit na příští středu 9. 2. po bloku třetích čtení.

Zahajuji tedy hlasování číslo 18. Táži se, kdo je pro tento návrh, necht' zvedne ruku. Kdo je pro? Děkuji. Kdo je proti tomuto návrhu, zvedněte prosím ruku. Děkuji. Hlasování skončilo. Počkáme na výsledek.

Hlasování číslo 18. Přítomno 183, pro 72, proti 107. Návrh přijat nebyl.

Dalším návrhem paní poslankyně Konečné je návrh na zařazení nového bodu s názvem „Stanovisko vlády České republiky k poskytnutí politického azylu bývalému ministru ukrajinské vlády Bohdanu Danylyšynovi“. A žádá paní kolegyně o zařazení na středu 9. 2. po třetích čteních.

Zahajuji hlasování číslo 19. Kdo je pro tento návrh, zvedněte prosím ruku. Kdo je pro? Děkuji. Kdo je proti tomuto návrhu? Děkuji, hlasování skončilo.

Hlasování číslo 19, přítomno 185, pro 36, proti 119, návrh přijat nebyl. To byly tedy návrhy paní poslankyně Konečné.

Nyní je zde návrh pana kolegy Lubomíra Zaorálka, ten navrhl zařazení nového bodu s názvem „Informace ministra financí Miroslava Kalouska o výsledcích kontroly financování evropského předsednictví“. Navrhuje tento bod zařadit dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 20. Kdo je pro tento návrh, zvedněte prosím ruku. Kdo je pro? Děkuji, kdo je proti návrhu, zvedněte prosím ruku. Děkuji. Hlasování skončilo.

Hlasování číslo 20, přítomno 184, pro 73, proti 106, návrh přijat nebyl.

Je zde návrh další, pana poslance Františka Bublana, a ten žádá zařazení nového bodu s názvem Zproštění mlčenlivosti brigádního generála v záloze Ing. Krejčíka – a teď tady mám napsáno: „pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost“? Je to takhle, pane poslanče? (Souhlas). Takhle to znělo.

Takže o tomto návrhu, který navrhuje pan poslanec, tento bod zařadit na středu 2. 2. odpoledne po pevně zařazených bodech, o tomto návrhu rozhodneme nyní v hlasování pořadové číslo 21. Kdo je pro tento návrh pana poslance Františka Bublana, zvedněte prosím ruku. Kdo je pro návrh? Děkuji. Kdo je proti návrhu, zvedněte prosím ruku. Děkuji. Hlasování skončilo.

Hlasování číslo 21, přítomno 185, pro 181, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh paní poslankyně Karolíny Peake, která žádá přeřazení bodu 4 – říkám to dobře? – na pátek 4. 2. po pevně zařazených bodech. (Poslankyně Peake souhlasně kývá.) Je tomu tak.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 22. Kdo je pro tento návrh, zvedněte prosím ruku. Přeřazení bodu 4 na pátek 4. 2. – kdo je pro? Děkuji. Kdo je proti tomuto návrhu, zvedněte prosím ruku. Kdo je proti? Děkuji hlasování skončilo.

Je před námi výsledek hlasování pořadové číslo 22. Přítomno 185, pro 157. Zdrželi se dva, je zde poznámka. Tento návrh byl přijat.

Jsme u posledního návrhu. Ten přednesl pan poslanec Jeroným Tejc. Je to návrh na zařazení nového bodu. Ten bod by se jmenoval „Informace premiéra české vlády o opatřeních v souvislosti se zjištěnými skutečnostmi

o sledování politiků a občanů agenturou ABL“. Pan kolega navrhuje tento bod zařadit na úterý 1. 2. po pevně zařazených bodech.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které bude mít pořadové číslo 23. Toto hlasování zahajuji. Zvedněte prosím ruku, kdo je pro tento návrh. Kdo je pro? Děkuji. Kdo je proti návrhu, zvedne ruku, prosím. Děkuji.

Hlasování skončilo. V hlasování pořadové číslo 23 přítomno 184, pro 69, proti 104. Návrh přijat nebyl.

To byly všechny návrhy, které byly vzneseny v rozpravě k pořadu schůze. Jsme před závěrečným hlasováním.

O slovo se hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, kolegové, dovolte mi, abych vám sdělil, že se mi příliš nezdá výsledek, kterého jsme dosáhli po všech těch dílčích hlasováních, protože samozřejmě ten výsledek je takový, že se tady podařilo vládní většinou zamítnout všechny návrhy projednávat ty kauzy od ABL až po záležitost, která se týká českého předsednictví.

Mně to tady připadá velmi podobné jako v maďarském parlamentu, protože jsem nedávno viděl záznam jednání maďarského parlamentu, kde, jak asi víte, má vládní většina dokonce ještě větší převahu než tady v České republice, a tam to vypadá podobně v tom, že ani tam ty opoziční návrhy na zařazení některých bodů, které se vládní koalici nehodí, nikdo nekommentuje, takže na to není vůbec žádná odezva, pouze je to tak, že potom na závěr vystoupí představitel vládní koalice a řekne, že tak, jak to je, ten výsledek je pro blaho lidu, protože máme tu většinu a to je to blaho lidu.

Dovolte mi, abych řekl, že si myslím, že tady ten výsledek pro blaho lidu není, protože když si vezmete tu kauzu kolem českého předsednictví, tak my jsme tady pasivními pozorovateli toho, co se děje v médiích, kde se dočtu, že nějaký novinář si přečetl informace, které získal nahlédnutím do nějakého policejního spisu, nebo dokonce do trestního oznámení podaného Ministerstvem financí, a my se tedy seznamujeme s tím, co nám laskavě takto někdo pustí v médiích, informace, které se dostávají podle mne tímto způsobem, který nejsme schopni kontrolovat.

Připomínám, že já jsem tady nechtěl nic více, nic méně, než aby nám prostě ministr financí podal komplexní, jasnou informaci o tom, kam se kontrola na Ministerstvu financí dostala, co bylo základem trestního oznámení, abychom tedy měli informace jasné, přesné, proti tomu, co nám prostě laskavě pouštějí média. Podle mě by to bylo daleko důstojnější pro parlament a poslance nežli ten současný stav.

Také jsem možná podlehl klamu a omylu, když jsem slyšel vystoupení

některých poslanců vládní koalice, kteří se vyjádřili v médiích, že je třeba rozkrýt informace kolem českého předsednictví, protože kdyby se to nestalo a nebyly podány, tak by to znamenalo, že tato vláda nemyslí vážně boj s korupcí a podobně. Když jsem si to přečetl, tak jsem se domníval, že tady je společný zájem něco s tím dělat. Pan poslanec Gazdík tuší, o kom mluvím. Asi jsem špatně pochopil vaši snahu to rozkrýt a vnést do toho jasno. Vy máte zřejmě představu jinou.

Já si myslím, že parlament je tím místem, kde naprosto legitimně se veřejná politická debata o tom měla konat. Vy máte 118 hlasů, já říkám, že to s blahem lidu nemá nic společného a že to je dokonce nedůstojné, že Sněmovna se k těmto kauzám nebude moci vyjádřit a regulérně se k nim v řádném bodu vrátit. Je to prostě chyba, je mi to líto, ale vy máte 118 hlasů. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsme před závěrečným hlasováním o celém návrhu pořadu 13. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl pozměněn předchozími hlasováními.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 24. Zahajuji hlasování o návrhu pořadu 13. schůze Sněmovny a ptám se, kdo je pro návrh pořadu. Kdo je pro, zvedněte prosím ruku. Děkuji. Kdo je proti, zvedněte ruku, prosím. Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 24, přítomno 184, pro 107, proti 72. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Dámy a pánové, tím jsme se vyrovnali s touto úvodní fází a můžeme zahájit vlastní projednávání bodů. Jako prvnímu se budeme věnovat bodu

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 134/ - druhé čtení

Požádám pana ministra financí Miroslava Kalouska, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci.

Jako malý kluk jsem vášnivě pytláčil v bývalých schwarzenberských lesích Státního rybářství Třeboň. (Veselost v pravé části sálu.) Takže s-patřuji jistý paradox v tom, že teď mám tu čest předložit vám společně s panem ministrem zemědělství návrh zákona onoho dlouhého názvu, který v sobě ukrývá dva motivy. Prvním motivem je transpozice nařízení Rady Evropské unie, kterým se rozšiřují pravomoci celní správy o novou oblast kontroly a dovozu a zpětného vývozu mořských produktů a udělování osvědčení schváleného hospodářského subjektu. Tyto činnosti a tyto kompetence jsou nezbytné k tomu, abychom se zapojili do zabránění nelegálního rybolovu, který zejména v mořích představuje jednu z nejzávažnějších hrozeb pro udržitelné využívání mořských zdrojů. Druhým motivem je využití povinnosti transponovat nařízení Rady k technické modernizaci zákona o celní správě.

Zákon byl schválen v roce 2004. V praxi se osvědčil, nicméně reaguje na dosavadní praxi, zohledňuje související judikaturu Evropského soudního dvora, upravují se ustanovení o správních deliktech, upravuje se pojmologie se zásadami správního trestání a aktualizuje se v souvislosti s novým daňovým řádem, který je v účinnosti od 1. ledna tohoto roku.

Ujišťuji, že návrh sám o sobě nepředstavuje žádné politikum a společně s panem ministrem zemědělství prosíme o jeho schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení tohoto výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 134/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Marka Šnajdra. Prosím, pane kolego.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, velmi stručně navážu na úvodní slovo pana ministra financí. Skutečně gesční rozpočtový výbor se tímto návrhem zabýval a doporučil tuto legislativní úpravu schválit bez připomínek, tedy ve třetím čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se proto, zda se hlásí do obecné rozpravy někdo nyní. Ale nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Jsme v rozpravě podrobné. Zde mám jednu písemnou přihlášku. Pan poslanec Vojtěch Filip mi ji teď přinesl. Někde tady musí být. Prosím tedy někoho z jeho kolegů, aby dali avízo, že je jeho prostor. Zeptám se zatím, zda se někdo další chce přihlásit do podrobné rozpravy...

Pan poslanec Vojtěch Filip má slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, členové vlády, mám jenom jeden drobný pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 134. Vzhledem k tomu, že se netýká věcných záležitostí jak celního zákona, tak zákona o rybníkářství a výkonu rybářského práva, ale týká se v podstatě úkolů jednotlivých orgánů státní správy, dovolil jsem si navrhnout v podrobné rozpravě jedinou drobnou změnu, a to v části třetí návrhu změny zákona tisku 134, kde se mění zákon č. 99/2004 Sb., a to změnit hlavu třetího zákona o rybníkářství, rybářství a výkonu rybářského práva.

V § 13 odst. 8 by se věta první změnila takto: „Rybářský lístek vydává občanům České republiky obecní úřad obce s pověřeným obecním úřadem, v jehož obvodu má žadatel o vydání rybářského lístku trvalý pobyt, popřípadě cizincům, kteří se zdržují v obvodu jeho působnosti.“

Znamená to, že se nahrazují slova „s rozšířenou působností“ slovy „s pověřeným obecním úřadem“. Znamená to, že se rozšíří počet obcí, které mají právo vydávat rybářské lístky. To znamená, že se zvětší komfort pro občany České republiky, ale i pro cizince, kteří přijíždějí do České republiky a hledají obec třetího stupně, ve které by požádali na základě dokladů, které jsou v zemích Evropské unie různé, o vydání rybářského lístku, na základě kterého potom konkrétní organizace Českého rybářského svazu vydává konkrétní povolenku. Znamená to, že z cca 205 obcí třetího stupně rozšíříme počet obcí na 600. V tomto ohledu je to ale kompromis vzhledem k tomu, že do roku 2004 takové oprávnění měly všechny obce v České republice. Ukázalo se po šesti letech praxe, že rozšíření na obce druhého stupně, jak obecně říkáme, tedy v příloze 2 vyhlášky 314/2002 Sb., je potřeba rozšířit – tuto pravomoc.

Konkrétní pozměňovací návrh předám zpravodaji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Ještě jednou se zeptám, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, tedy končíme projednávání tisku 134 ve druhém čtení.

Dalším bodem je

4.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb.,
o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb.,
o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 136/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr dopravy Vít Bárta. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi předložit návrh zákona, který je transpozicí několika směrnic z Evropské unie, které mají ambici harmonizovat pravidla v oblasti drážní dopravy a přispívají k podpoře poskytování služeb v pohybu dopravních prostředků i zaměstnanců uvnitř Evropské unie.

Tomu odpovídají tři základní oblasti úpravy: 1. Přístup na drážní infrastrukturu v mezinárodní osobní dopravě. 2. Harmonizace technických požadavků na dráhu, její součásti a kolejová vozidla. 3. Harmonizace systému odborné a zdravotní způsobilosti strojvedoucích na celostátních a regionálních dráhách.

Mám potřebu zdůraznit, že hospodářský výbor svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně projednat a schválit předložený návrh novely zákona o dráhách s jedním dílčím pozměňovacím návrhem, který se týká vymezení pojmu osoby usazené na území České republiky. Děkuji hospodářskému výboru za podporu vládnímu návrhu zákona a ze své strany vyjadřuji souhlas Ministerstva dopravy s pozměňovacím návrhem hospodářského výboru.

Dovolte mi závěrem ještě zdůraznit, že navrhovaná novela zákona o dráhách prošla velmi důkladnou přípravou, zpracovává v nezbytné míře právo Evropské unie a její přijetí je nanejvýš potřebné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme navrhli v prvním čtení přikázat k projednání hospodářskému výboru. Usnesení tohoto výboru bylo rozdáno jako tisk 360/1. Poslanec Karel Šidlo by měl být zpravodajem k tomuto bodu. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, hospodářský výbor svým usnesením 55, které bylo uzavřeno na 8. schůzi konané 19. ledna letošního roku k vládnímu zákonu, který mění zákon 266/1964 Sb., o dráhách, přijalo po vyslechnutí výkladu náměstka ministra dopravy Ing. Ivana Tomana, zpravodajské zprávy

poslance Karla Šidla a po obecné a podrobné rozpravě doporučení Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 136 ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, který zde uvedl a podrobně vysvětlil předkladatel.

To je vše k mé zpravodajské zprávě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto návrhu. A vidím, že se do ní nikdo nehlásí, takže můžeme rozpravu ukončit. Závěrečná slova asi nezazní. (Ministr ani zpravodaj nemají zájem.) Takže můžeme zahájit rozpravu podrobnou. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) V podrobné rozpravě také nikdo nevystoupí, můžeme ji také ukončit. Není o čem hlasovat, takže můžeme ukončit celé druhé čtení tohoto návrhu. Končím projednávání bodu.

A máme tady další bod:

5.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb.,
o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání
autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 183/ - druhé čtení**

Z pověření vlády by návrh měl uvést ministr Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Dobrý den, pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Uvedu předložený návrh novely zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

Jen pro osvěžení, tato novela o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných techniků v platném znění je vlastně úpravou, která posiluje kontrolní vliv státu prostřednictvím účasti jeho zástupců v autorizační radě České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků. Je to norma, která by měla posílit vliv státu a zvýšení kvality při udělování autorizace a výkonu odborných činností ve výstavbě. Tato právní úprava opravňuje členy autorizační rady účastnit se průběhu autorizačních zkoušek a ukládá komorám písemně sdělovat členům autorizační rady den, místo a čas konání zkoušek.

To je na úvod všechno. Z mojí strany bych vás rád požádal o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu, usnesení máme jako 183/1 a pan poslanec Václav Horáček by měl uvést zprávu výboru.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 8. schůzi usnesením číslo 27 po odůvodnění Ing. Miroslavem Kalousem, náměstkem ministra pro místní rozvoj, doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 183 projednat a schválit v předloženém znění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. To máme zprávu výboru. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nehlásí nikdo, takže ji můžeme ukončit. Zahajuji rozpravu podrobnou do které se písemně přihlásil pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych se jednak přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který vám byl podán do vašich lavic a týká se tohoto zákona pod tiskem číslo 183. Chtěl bych říci, že pozměňovací návrh jsem podal na základě podnětu komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Protože to, co jste dostali do lavic, nemá zdůvodnění, pokusil bych se jednotlivé body v krátkosti zdůvodnit.

Co se týká bodu 1. Pro praktický výkon autorizovaného inženýra činného ve výstavbě jsou rozhodující dvě třídy výše uvedené klasifikace, a to architektonické činnosti a inženýrské činnosti. Definice architektonických činností zahrnuje plánování staveb, vypracování projektů včetně architektonického řešení. Obsahovou náplň inženýrské činnosti podle této kvalifikace jsou jednak projekty související se stavebním inženýrstvím, s vodními a silničními stavbami, za další navrhování a vypracování projektů v oblasti elektrotechniky a elektroniky, hornictví, chemické technologie, strojírenství, provozní, systémové a bezpečnostní inženýrství, a za další navrhování projektů využívajících klimatizaci, chladicí techniky, techniky životního prostředí, kontrolu znečištění, akustické techniky atp.

K bodu 2. Podle § 6 je komora oprávněná stanovit dílčí specializace v zájmu právní jistoty. V řízení před stavebními úřady je žádoucí stanovit rozsah působnosti v jednotlivých oborech a v jednotlivých specializacích stávajících i v budoucnu nově vzniklých. K článku 2 pak bych řekl toto

zdůvodnění: Tímto přechodným ustanovením je stanoven rozsah oprávnění autorizovaných osob, které získaly autorizaci podle stávající úpravy. Jde o přechodné opatření důležité pro průkaz oprávněnosti osoby k výkonu vybraných činností v terminologii a rozsahu podle navrhované novely do doby výměny razítek. Praxe prokázala, že požární bezpečnost je specializací v rámci oboru, nikoliv samostatným oborem. Stávající osvědčení se zachovávají v platnosti. Do budoucna bude ochrana požární bezpečnosti s taveb řešena jako specializace. V přechodných ustanoveních je pamatováno na zachování autorizací i v činnosti autorizovaných techniků. Oprávnění vyplývající z dosud získaných oprávnění nejsou novelou zákona dotčena.

Tolik zdůvodnění mého pozměňovacího návrhu, který, jak jsem v úvodu řekl, je podán na základě podnětu samotné komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Do podrobné rozpravy se hlásí také poslanec Lobkowicz.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, již loni v létě se na mě obrátilo několik akreditovaných techniků s prosbou o změnu, malou změnu zákona. Před 14 dny jsem byl pozván též organizací ČKAIT, tzn. Českou komorou akreditovaných inženýrů a techniků. Ti měli podobný návrh na změnu zákona a já jsem slíbil, že to zde načtu. Jedná se o malou změnu, a sice o to, aby i technik, akreditovaný technik, mohl pracovat již při územním rozhodnutí. Všechny další činnosti může do dneška dělat.

Pozměňovací návrh jsem nechal rozmnožit a každý ho má na lavici. Hlásím se k němu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To je také do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo dále ještě vystoupí v podrobné rozpravě. Ano, prosím ještě pana... Prosím. Prosím, slovo má pan poslanec Látko.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Rád bych vystoupil na podporu pozměňovacího návrhu kolegy Votavy. Oba jsme byli přítomni jednání komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a já bych doplnil spíše obecnou část. Jsou to hlavní principy navrhované právní úpravy.

Cílem navržené novely je vytvoření předpokladů pro hospodárné využívání odborných znalostí osob při výkonu vybraných činností ve výstavbě. V rámci novely zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské u-

nie, provedené zákonem č. 189/2008 Sb., s účinností od 1. 7. 2007 byl novelizován i zákon č. 360/1992 Sb. Novelou zákona č. 18/2004 Sb. byla do českého právního řádu transponována řada směrnic Evropské unie týkajících se odborných kvalifikačních podmínek a předpokladů pro volný pohyb osob na jednotném trhu. Novelizace se dotýká pasáží upravujících podmínky pro vstup a samostatný výkon profese občany jiných států Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru.

V praxi se ukázalo jako kontraproduktivní vyžadování více odbornosti na jedné stavbě, ačkoliv často jde o odbornosti a činnosti příbuzné a vzdělání autorizované osoby v sobě již tyto odbornosti zahrnuje. Navržené řešení je plně v souladu s § 159 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého projektant odpovídá za celkové řešení projektové dokumentace. Je žádoucí, aby například projektant v oboru dopravní stavby byl oprávněn zpracovat i projektovou dokumentaci vodního díla – kanalizace, vodovody – které se řeší spolu s dopravní stavbou a spolu s ní je i realizováno. Navrženým řešením nebude nijak dotčen zájem na odborném zpracování projektové dokumentace. Přijetím navržené úpravy budou dány i větší předpoklady vytváření pracovních týmů podle individuálního zaměření jednotlivých na projektu zúčastněných osob, byť se stejnou odbornou způsobilostí. Odstraní se rozdělování projektů na jednotlivé části podle oborů, které musí být projektantem následně slučovány do jednoho celku.

Dalším zdůvodněním oprávnění změny oboru je nová klasifikace akademických činností, kterou Český statistický úřad nahradil od 1. 1. 2008 stávající odvětvovou klasifikací ekonomických činností. Statistiky, které vzniknou za použití kvalifikací NACE, lze srovnávat po celé Evropské unii a nižší míru podrobnosti lze srovnávat i se světovými statistikami. Používání NACE je povinné pro všechny členské státy Evropské unie. Přijetím předkládaného návrhu novely budou odstraněny nesrovnalosti mezi národní a evropskou terminologií, oborové značení bude v souladu s evropským právem a tradicí.

Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s právem Evropské unie. Předkládaný návrh je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, zejména v souladu se zajištěnou ochranou práv na svobodu, svobodnou volbu povolání, článek 26 LZPS, za podmínek a omezení vyplývajících z platných zákonů. Navrhovanou novelou se dovršuje proces implementace směrnic Rady ze dne 10. června 1985 a směrnice Rady 99 ze dne 7. června 1999, o vzájemném uznávání formální kvalifikace.

Předpokládáný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské

prostředí České republiky, sociální dopady a dopady na životní prostředí. Navrhovaná novela nemá dopad na státní ani jiné veřejné rozpočty ani žádné jiné negativní dopady na podnikatelské prostředí, sociální dopady nebo dopady na životní prostředí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. To bylo také vystoupení v podrobné rozpravě. Ptám se, jestli ještě někdo další do podrobné. Pokud ne, mohli bychom podrobnou ukončit. A pokud nemá nic ministr nebo zpravodaj, tak zřejmě... Nic. Prosím, pan ministr Jankovský by vystoupil. Prosím, máte slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Jenom v krátkosti. Dvě reakce na pozměňovací návrhy. Ani první, ani druhý pozměňovací návrh nemůžeme akceptovat. U druhého pozměňovacího návrhu se domnívám, že není možné akceptovat, že dokumentaci pro územní rozhodnutí i velkých, například bytových sídlišť posuneme na úroveň autorizovaných techniků, to znamená středoškoláků. Domnívám se, že v těchto případech by měla být kvalifikace nějakým způsobem odstupňována. A rovněž první návrh, který – nezlobte se – vidím v tuto chvíli před sebou poprvé, nemohu akceptovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A to bylo asi poslední slovo k tomuto bodu. Můžeme ukončit projednávání druhého čtení. Děkuji. Končím tedy tento bod.

Tím jsme zřejmě ukončili druhá čtení, protože čtvrtý bod už je první čtení. Bohužel nemám příznivé informace, co se týče našeho hlasovacího systému, ale budeme tedy muset fungovat v tom režimu, který je k mání.

Otevřeme tedy bod

35.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb.,
o advokacii, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 216/ - první čtení**

Z pověření vlády by tento návrh měl uvést ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím pana ministra, aby řekl úvodní slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji. Vážený pane předsede-

dající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedl tento návrh novely zákona o advokacii. Mé slovo opravdu bude velmi stručné, protože se jedná o dílčí novelu, která reaguje na potřeby advokátního stavu při aplikaci tohoto právního předpisu.

Dovolil bych si zmínit dvě věci, které jsou velmi důležité. První věc se týká velkého projektu advokátní komory, která chce zavést svým jednotlivým členům elektronické identifikační průkazy. A právě proto, aby tyto elektronické identifikační průkazy mohly v praxi fungovat a mohly být zavedeny, novelizuje se a doplňuje zákon o advokacii. Upravují se tam některé konkrétní situace, které mohou nastat u držitelů tohoto průkazu. Například se dovyřeší povinnost advokáta vrátit takovýto identifikační průkaz po vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

Za druhou klíčovou věc, která je v této novele upravena, bych si pak dovolil označit revizi nebo úpravy v oblasti kárného řízení proti advokátům, kdy se nově konstituuje pravomoc nového orgánu České advokátní komory, v tomto případě odvolací kárné komise, která je odvolacím orgánem v rámci kárného řízení u advokátů.

Dámy a pánové, já vás prosím o podporu tohoto návrhu, který opravdu spíše zpřesňuje již platnou právní úpravu a bude moci tedy docílit toho, aby zákon mohl reagovat na novou situaci, zvláště v oblasti oněch identifikačních průkazů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím tedy, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, navážu na stručnost pana ministra. Skutečně, předkládaný tisk je technickou novelou zákona o advokacii, na které participovala Česká advokátní komora. Jedná se skutečně pouze o drobná zpřesnění v souvislosti s vydáváním nových identifikačních průkazů advokátů, advokátních koncipientů, usazených evropských advokátů a dále se jedná o zpřesnění pravidel pro výkon dohledu Ministerstva spravedlnosti, respektive oprávnění ministra spravedlnosti podávat kárnou žalobu.

Tudíž z mé strany rovněž není žádných výhrad vůči předloženému tisku a navrhuji, aby v rámci prvního čtení byl tento návrh zákona podpořen a přikázán ústavněprávnímu výboru k projednání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto prvnímu čtení návrhu zákona o advokacii. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikdo nechce, takže obecnou rozpravu můžeme zře-

jmě ukončit. Navrhovatel i zpravodaj nám pravděpodobně řekli všechno, co chtěli. Žádné návrhy v rozpravě nezazněly.

Nezde tedy odkládat, budeme muset hlasovat. Takže zagonguji. Prosím všechny poslance, kteří si chtějí vyzkoušet hlasování jako za starých časů, aby se vrátili do sněmovny. Budou to trochu manévry. Svoláváme všechny skrutátorky. Bude to zřejmě všechno chvilku trvat.

Máme tady poslance, máme tady skrutátory, třeba nám to půjde. Máme takové celkem nevinné hlasování, jenom bychom potřebovali hlasovat, přikázat tento návrh zákona k projednání výboru. Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Nejdříve se zeptám, jestli někdo má ještě nějaký jiný návrh nějakému jinému výboru. Pokud už žádný jiný návrh není, tak budeme tedy hlasovat. Nicméně na to bych potřeboval nejdříve zjistit, kolik je v této chvíli přítomno poslanců. Takže prosím. Prozatím počítáme poslance. Také bych pak potřeboval číslo hlasování. Číslo hlasování a počet poslanců, to jsou první čísla.

Vážení kolegové, číslo tohoto hlasování je 25 a přítomno poslanců je nás tady 121. 123. 125. (Poslanci postupně přicházejí.) Může mi někdo říci, kolik nás tady je? Dejme tomu 125, dobře. (Smích v sále) Pan premiér má informace, že 126. Má někdo víc? (Smích.) Takže je tady shoda, že 126. Jen si ověřuji: skrutátorky trvají na 126, tak budeme hlasovat.

Ptám se, kdo je pro – jestli si ještě pamatujete pro co. (Smích)

Skrutátorky přikyvují, tak předpokládám, že jsou spokojené s vývojem. Kdo je proti? (Smích)

No nevychází to, nevychází. (Skrutátorky hlásí vyšší počet, než je přítomných.) To jsem čekal. Ale co s tím? O dvacet hlasovalo víc, to je neuvěřitelné.

Takže já to prohlašuji za zmatečné, protože počet přítomných neodpovídá, takže znovu požádám, aby se spočítal počet přítomných. Prosím skrutátorky znovu teď utvořit základní součet, počet přítomných poslanců.

Držte dveře! (Smích v sále.)

Jsme stále u hlasování číslo 25. Aha, to je skrečované, takže to je 26. hlasování a přítomno je 148 poslanců. Ptám se, kdo je pro, v prvním čtení přikázat ústavněprávnímu výboru návrh zákona o advokacii. No, já myslím, že hlasování, to pro, už skončilo. Děkuji. A ptám se, kdo je proti. Jednoduché. Mělo by to být jednoduché. Vypadá to...

Tak. Ještě jednou to přečtu. Hlasování číslo 26. Přítomno 149. Pro hlasovalo 147. Proti nebyl nikdo, jak jsem se díval. Takže máme výsledek přikázání. Snad to můžeme takto uzavřít. Tedy 149 přítomných, 147 pro. Konstatuji, že jsme předložený návrh přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru.

To bylo všechno, co jsme měli hlasovat. Takže končím projednávání čtvrtého bodu.

Můžeme se pustit do bodu číslo

36.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb.,
o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 229/ - první čtení**

Znovu bych požádal ministra Pospíšila, aby uvedl i tento tisk. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedl tento návrh novely trestního řádu. Jedná se o novelu svým rozsahem relativně malou, ale z hlediska významu zvláště pro oběti trestných činů se jedná o novelu velmi významnou. Tato novela totiž přichází s tím, že obětem trestných činů v rámci trestního řízení do budoucna nemá být nahrazována pouze majetková újma, pokud se v rámci adhezního řízení shromáždí dostatek důkazů, ale do budoucna v rámci trestního řízení by mohla být obětem trestných činů též nahrazována tzv. morální újma, to znamená mohlo by jim být poskytováno morální zadostiučinění a případně by též mohlo být vypláceno tzv. bezdůvodné obohacení. Vláda touto novelou reaguje na své programové prohlášení, ve kterém jasně píše, že chce posilovat práva obětí trestných činů, zlepšovat jejich právní statut, ale i materiální zabezpečení. A toto je víceméně první novela z dílny Ministerstva spravedlnosti, která vládní prohlášení v tomto bodě chce naplňovat.

Chci konstatovat, že v tuto chvíli Ministerstvo spravedlnosti připravuje úplně nový zákon o obětech trestných činů, který má svým rozsahem a obsahem standardizovat pozici, v uvozovkách, české oběti trestného činu s obětmi ve vyspělých západních zemích.

Ale prosím zpět ještě jednou k tomuto návrhu. Co tento návrh zlepšuje a co přináší nového? Pokud dneska je oběť trestného činu v rámci trestního řízení úspěšná, jak jsem naznačil, může získat náhradu za konkrétní majetkovou újmu. To znamená například oběť, která je předmětem nějakého násilného trestného činu, může získat v rámci trestního řízení to, že jsou jí nahrazeny náklady spojené například s poškozeným oblečením, zničenou kabelkou či s jinou materiální škodou, která je jí bezprostředně spáchána. Ovšem sami dobře víme, že u mnohých trestných činů, jedná se zvláště o

trestné činy proti životu a zdraví a o trestné činy proti lidské důstojnosti, je mnohem významnější ona újma morální než újma materiální. Chce-li dnes podle platného práva být oběť úspěšná, pak se musí při odškodňování a nahrazování morální újmy obrátit na civilní soud, realizovat samostatné civilní řízení, které často trvá i roky, podstoupit martyrium prokazování nebo opětovného prokazování a dokazování svého nároku, které často bývá spojeno s tím, že celá trestní kauza je takto mediálně veřejně u soudu znovu propírána a znovu připomínána. My jsme tedy přesvědčeni, že by primárně veškeré odškodnění obětí trestných činů měl realizovat již trestní soud, a pouze v případech, kdy z důkazního hlediska toto není možné, pak by trestní soud odkazoval oběť při odškodňování jejích nároků na soud civilní. Ale primárně by odškodnění měl poskytovat trestní soud, a tím zkrátit délku soudního řízení, nenutit oběť, aby se obrace-la na civilní soud, a snižovat též martyrium, kterým oběť trestného činu prochází.

Já vás tedy moc prosím, dámy a pánové, abyste podpořili tuto novelu, která jednoznačně zlepšuje právní standard obětí trestných činů, je inspirována zahraničními právními úpravami, např. německou a rakouskou právní úpravou, kde opravdu standard, nebo chcete-li katalog procesních, ale i hmotných práv obětí trestných činů je mnohem rozsáhlejší a lepší než v České republice. My jsme se inspirovali u těchto vyspělých zemí a myslím si, že je naším cílem a také naší povinností přijmout takovou úpravu, která zajistí, že oběť trestného činu v České republice bude mít stejnou pozici jako ve vyspělých státech západní Evropy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal paní poslankyni Janu Suchou, která je zpravodajkou. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom stručně uvedla, že předkládaným návrhem se dosáhne úplné satisfakce, a tím se v podstatě oběti trestné činnosti mohou lépe vyrovnat s nepříznivými následky trestných činů. Zároveň se ale obětem trestných činů velmi uleví, neboť nebudou postaveny do situace, že budou muset podávat občanskoprávní žalobu, nebudou muset platit soudní poplatky a rovněž na nich nebude spočívat důkazní břemeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Tejc se hlásí.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já myslím, že novela, která je tady předkládána, ničemu v

zásadě neublíží, ale také se obávám, že ničemu příliš nepomůže. Ten problém je totiž úplně někde jinde. Ten problém je v tom, jak soudy pracují, jaké personální vybavení mají k dispozici soudci, tak aby mohli pracovat rychle a efektivněji, a jaké podmínky na soudech panují.

V současné době je systém, jak ho popsal pan ministr, takový, že u té majetkové újmy, pokud je potřeba prokazovat to nějakým složitějším dokazováním, stejně nakonec trestní soudce rozhodne o tom, že se věc musí vyřešit v civilním řízení. Rozhodne tak proto, aby se trestní řízení neprotahovalo, aby nedocházelo k tomu, že pachatelé budou dlouho nepotrestaní, a rozhodne tak právě proto, že není možné u trestního řízení vždy vyžadovat jednoznačné prokázání právě toho, jaká škoda, v tomto případě majetková, vznikla.

V případě nemajetkové újmy je to prokazování daleko složitější, je daleko náročnější a bude velmi těžké prokazovat tuto škodu právě při projednávání této trestní věci. Já se obávám, že v praxi, pokud se nezmění fungování a podmínky práce soudců, se nic podstatného nezmění. Možná se stane spíše to, že soudy, protože ti lidé se budou na ně obracet i samozřejmě s tím, aby bylo hned rozhodnuto i o nemajetkové újmě, budou se tímto zabývat, prodlouží se ono trestní řízení, a pak ti lidé budou stejně odkázáni na řízení civilní. Budou mít jenom o jedno zklamání více, že už se toho domáhali u trestního řízení a soud jim nedal za pravdu, byť z objektivních důvodů.

Já tedy bych se chtěl zeptat pana ministra, zda Ministerstvo spravedlnosti v této věci má určitý předpoklad, nějakou analýzu, ze které vychází, kolika případů se to může dotknout a kolik z těchto případů skutečně si myslí, že bude rozhodnuto už na úrovni trestních soudů, zda to bude řekněme do 10 %, nebo to může být podle odhadů ministerstva 30, 50 % nebo více, anebo zda takovou analýzu nemá. Ono je skutečně asi složité toto předpokládat, nicméně pokud takovýto návrh děláme, tak bychom měli mít určitou perspektivu, kolika případů se to bude dotýkat, a především tedy jaké bude procento odmítnutých u trestních věcí, které potom nakonec stejně přejdou do civilního řízení, kam přecházejí dnes automaticky.

Já tedy nebudu podávat návrh na zamítnutí této normy. Myslím, že skutečně to není věc, která by něco zásadně ohrozila. Může to mít v řadě případů samozřejmě i pozitivní efekt, o kterém mluvil pan ministr. Jen varuji před tím, abychom vzbudili naději ve všech, kteří jsou anebo se stanou oběťmi trestné činnosti, že se lépe ve všech případech nebo ve většině případů domohou právě uhrazení nemajetkové újmy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo další do obecné rozpravy

se hlásí? Nikdo. Pan ministr ale chce reagovat zřejmě na toto vystoupení, takže prosím, ještě v rámci obecné. Prosím, můžete.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Já chci jenom stručně reagovat.

Jsem rád, že pan kolega Tejc řekl, že v řadě případů to bude mít pozitivní efekt. Samozřejmě těžko lze dneska vyčíslit, jak velké číslo to bude, protože to je statistika, kterou ministerstvo nesleduje. Nicméně my jsme si dělali analýzu alespoň namátkovou a jasně se ukazuje, že poslední dobou roste číslo případů, kdy již trestní soudy samy rozhodují o náhradě majetkové újmy, a tedy kdy celá věc pro poškozeného končí v rámci trestního řízení. To, že to číslo není srovnatelné v průměru se zeměmi západní Evropy, to je fakt, ale o tom potom bude následný krok. Pokud zde budeme mít právní úpravu, může ministerstvo posílit školení trestních soudců v rámci své Justiční akademie, může v této věci žádat Nejvyšší soud, aby svými stanovisky působil na nižší justiční složky, ale k tomu, aby tyto postupy mohly být zvoleny, nejprve musí být právní úprava, to znamená nejprve musíme přijmout možnost, aby trestní soudy rozhodovaly o morálním zadosťuchání, a pak můžeme dále soudce školit a působit na ně skrze řekněme stanoviska a judikáty vyšších soudů. Samozřejmě bez následných kroků by hrozilo, že skončíme víceméně u právní úpravy a že soudy to budou aplikovat spíše méně než více z důvodu jistého přirozeného konzervatismu, který v české justici převládá a který jaksí se vztahuje na nové právní úpravy. Když soudci novou právní úpravu aplikovat nemusí, tak ne vždy jsou ochotni ji aplikovat.

Takže z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že bude třeba, aby ministerstvo v případě přijetí této právní úpravy dále v této oblasti pracovalo na užívání případně této novely trestního řádu, nicméně jsem hluboce přesvědčen, že i kdyby to pomohlo jedinému občanovi, tak už to má smysl proto tuto novelu přijmout, byť samozřejmě cílem má být, aby to pomohlo co nejširšímu počtu občanů.

Jsem přesvědčen, že odškodnění morální újmy by nemělo mít vliv na délku samostatného soudního trestního řízení, protože morální újma se paradoxně odškodňuje z hlediska důkazního základu lépe než majetková újma, protože tam nemusíme dokazovat některé aspekty typu – například cena kabelky, když teď vezmu nějaký příklad, ale lze poté, co je prokázána vina pachatele a je jednoznačně podrobně popsán skutek, kterého se měl dotýčný dopustit, je tam hodnocena i případně míra společenské škodlivosti, dříve společenské nebezpečnosti, je tam popisován způsob provedení trestné činnosti, forma, míra řekněme toho, jak to násilí bylo realizováno, tak toto všechno si myslím, že ve většině případů bude dostatečným základem pro to, abychom mohli vyzvat soudce k tomu, aby

stanovil míru morálního zadostiučinění. Já se domnívám, že už další důkazy pro stanovení morálního zadostiučinění jako takového nebude třeba.

Na druhou stranu bude třeba trestní soudce učit tomu, jak se má stanovovat takovéto morální zadostiučinění, jaké jsou řekněme přibližně ony zvyklosti, jak se rozhoduje, v jakých cenových relacích atd. A o tom by měla být právě ona následná činnost justiční akademie.

Takže já беру podnět pana poslance Tejce jako něco, s čím počítáme. Jsem rád, že to tady bylo zmíněno, a avizuji, že v případě přijetí této novely počítáme s tím, že bude muset nastat školení soudců, tak aby nezůstalo samotného zákona a trestní soudci byli schopni tuto novelu aplikovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak to bylo pořád v rámci obecné rozpravy k návrhu změny trestního řízení soudního. Ptám se, kdo další k tomuto tématu chce ještě vystoupit. Pokud nikdo, tak bychom mohli asi rozpravu ukončit s tím, že jsem to pochopil tak, že v rozpravě nepadl návrh ani na zamítnutí, ani na vrácení, takže tady není nic, co by se muselo hlasovat. Pánbůh nás netrestej tedy, kdybychom museli hlasovat. Snad tedy nemusíme.

Měli bychom se ale zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Podívejte, já bych udělal takový návrh, co se týče hlasování, protože ty manévry jsou příliš komplikované, když tady vniknou skrutátorky. Pokud byste neprotestovali, tak bych navrhl to, abychom jeli body, které máme v prvním čtení, s tím, že já bych to vždycky přerušil v okamžiku, kdy se dostaneme k hlasování, a pak v 18.30 bych tady pozval poslance, zhruba za hodinu, v 18.30, aby sem přišli. Zavřeme dveře a odhlasovali bychom všechny... A skrutátorky by tady v jednom... Je to sice baví evidentně, nicméně je to zdoluhavé. Takže jestli byste souhlasili s tím, že od 18.30 bychom potom všechna přikázání odhlasovali. Pokud byste neprotestovali, tak já bych takto postupoval a vždycky před hlasováním bych to přerušil. Říkám, hlasování pak hromadně po 18.30. Pokud nikdo neprotestuje, tak já budu takto postupovat – od tohoto bodu. A přerušuji tedy projednávání bodu 36 a hlasování o přikázání provedeme v 18.30. Je to jasné? (Souhlas.)

Je tady ještě nějaká, zřejmě procedurální, připomínka, protože jinou bych nepřipustil.

Poslanec Stanislav Polčák: Pane předsedající, já bych navrhl, aby blok zákonů, které předkládá pan ministr Pospíšil, byl takto hlasován poté, kdy budou takhle projednány. To znamená tento blok hlasování, který navrhuje, provést ihned poté, co bude projednán bod týkající se insol-

venčního zákona. Má to logiku. Je to jeden navrhovatel a asi jinak by se ani postupovat nedalo v tu chvíli.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme i takto. To ale možná nebude v 18.30, jak jsem říkal. Bude to zřejmě dřív. Ale v podstatě je to taková modifikace. Jestli je s tím všeobecný souhlas, nikdo neprotestuje proti tomu, tak tedy dojedeme právní věci s ministrem spravedlnosti a pak bude hlasování o všech najednou. Mně to nějak nevadí. Dobře. V tom případě přerušuji projednávání tohoto bodu.

Pouštíme se do bodu číslo

37.

Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení

Poprosím pana ministra Pospíšila, jestli by i tento tisk uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Já velmi stručně uvedu tento návrh zákona, který je v zásadě technickou normou a asi nevyvolá velkou rozpravu, byť to nechci předjímat. Je to návrh zákona, který už se nestihl schválit v minulém volebním období poté, co padla vláda Mirka Topolánka. Je to reakce na v zásadě požadavky Ministerstva zahraničních věcí, které je odpovědné za zastupování zájmů ČR u některých mezinárodních organizací, resp. odpovídá za to, nakolik zmocněnec Ministerstva zahraničních věcí hájí zájmy ČR u Soudního dvora EU.

My máme dosud zákon, který nyní nahrazujeme právě touto novou právní úpravou, a současný zákon upravuje procesní aspekty pro činnost vládního zmocněnce, který zastupuje Českou republiku u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Zákon přesně říká, jak tento zmocněnec poskytuje a kdo je povinen mu poskytnout součinnost tak, aby vládní zmocněnec mohl zájmy České republiky dostatečně efektivně zastupovat. Mám-li to říci trošku lidským způsobem, jde o to, že takovýto vládní zmocněnec, který zastupuje Českou republiku před Evropským soudem pro lidská práva, má ze zákona oprávnění žádat součinnost po jiných státních orgánech a dále pak po osobách, jejichž jednání nebo opomenutí je projednáváno v řízení před mezinárodním tribunálem, před tímto soudem. To

znamená, tento zákonný základ umožňuje vládnímu zmocněnci získávat informace tak, aby mohl Českou republiku efektivně hájit.

Bohužel současná úprava neumožňuje stejný postup pro vládního zmocněnce právě už u zmiňovaného Soudního dvora Evropské unie, ani u Komise OSN pro lidská práva, ani u jiných mezinárodních kontrolních orgánů, které jsou v zákoně přímo vyjmenované. Takže tento zákon nově definuje povinnosti součinnosti státních orgánů, orgánů samosprávy a občanů České republiky a nově definuje mezinárodní instituce, ke kterým tyto povinnosti součinnosti českým státním institucím, orgánům územní a jiné samosprávy a občanům vznikají. Jak jsem již naznačil, tento zákon právě po nás požadovalo Ministerstvo zahraničních věcí, tak aby mohli vládní zmocněnci efektivně Českou republiku před dalšími mezinárodními institucemi zastupovat.

Dámy a pánové, já vás tedy prosím o podporu této části zákona.

A ještě vysvětlím velmi stručně druhou část zákona, která se týká takzvaných předběžných opatření. Dnes Soudní dvůr Evropské unie a stejně tak Evropský soud pro lidská práva mohou vydávat takzvaná předběžná opatření. Problém ovšem nastává, jak takováto předběžná opatření vydávaná mezinárodní soudní institucí aplikovat v České republice, jaký mají vliv pro vnitrostátní soudní řízení. Zatímco u Soudního dvora Evropské unie je toto vyřešeno, upravuje to § 274 občanského soudního řádu, tak u Evropského soudu pro lidská práva takovouto úpravu nemáme. Proto tato novela nebo tento zákon říká, jak postupovat v případě předběžných opatření Evropského soudu pro lidská práva. Ta úprava je, myslím, velmi konsensuální, přijatelná i pro řekněme zastánce tradicionalistických metod, protože počítá s tím, aby mohlo být předběžné opatření Evropského soudu pro lidská práva v České republice aplikováno, tak se s ním musí, v uvozovkách, ztotožnit český vnitrostátní soud a musí inkorporovat toto mezinárodní předběžné opatření do českého předběžného opatření. Jenom v tom případě může být aplikováno.

Dámy a pánové, tolik jenom velmi stručně představení onoho návrhu, který – jak jsem naznačil – vyvěrá opravdu z nutných potřeb České republiky jako státu při obhajobě jeho zájmů, to znamená státních zájmů, u mezinárodních organizací. Prosím vás tedy o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže děkuji a poprosím paní poslankyni Janu Kaslovou, která by měla být zpravodajkou pro prvé čtení. Prosím.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, pan ministr velice výstižně představil vládní návrh tohoto zákona, a proto bych pouze stručně dodala, že návrh to-

hoto zákona, nebo tento zákon nahrazuje starý zákon, který již nevyhovuje opravdu praxi, která se vyvinula v řízeních před mezinárodními orgány v oblasti lidských práv, a proto je opravdu třeba tohoto zákona, i když velice krátkého, ale obsahově velice výstižného a potřebného. A možná ještě, že přijetí tohoto zákona nebude mít žádný výrazný dopad, nebo by nemělo mít dopad na státní rozpočet.

Tím bych to asi uzavřela a navrhuji proto přikázat ústavněprávnímu výboru návrh k projednání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevírám obecnou rozpravu. Písemné tady nemám, takže kdo se přihlásí z místa do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona, kterým je součinnost pro účely řízení před některými mezinárodními soudy? Nehlásí se nikdo k tomuto bodu? V tom případě tedy ukončím obecnou rozpravu. To, co budeme hlasovat, budeme hlasovat opět až později.

Takže v této chvíli bych ukončil projednávání bodu – přerušil, pardon, omlouvám se za ten výraz – pouze přerušuji tento bod. Vráťme se k němu ještě dnes.

Nyní otevírám další bod, to je tedy

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - prvé čtení

Prosím pana ministra Pospíšila, aby vedl trestní řízení soudní.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pokusím se stručně uvést tuto novelu trestního řádu, která vychází z vládního prohlášení, které mimo jiné uvádí jako jeden z bodů reflexi takzvaného náhubkového zákona.

Experti Ministerstva spravedlnosti připravili tuto novelu, která se snaží vyvážit dva veřejné zájmy. Na jedné straně veřejný zájem, který má každá společnost, a to je zájem na ochraně soukromí jednotlivých členů společnosti, a na druhé straně pak stojí veřejný zájem na zveřejnění některých pro společnost důležitých informací. To znamená snahou tady je vyvážit zájem na ochraně soukromí a zájem a informace.

Naším cílem tedy bylo dosáhnout takového řešení, které společnosti poskytne informace, které je možné považovat za závažné, ale pouze v

případech, kdy tento veřejný zájem převáží nad zájmem na ochranu soukromí. Právní úprava je postavena tak, že nejprve je vymezováno, kdy se informace v zásadě nezveřejňují. To vychází z původní úpravy, kterou přijala Poslanecká sněmovna již na konci minulého období, a pouze se toto zpřesňuje. Například u obětí trestných činů se specifikuje, kdy tedy ta oběť má zůstat anonymizována, a to například tam, kdy se rozlišuje osoba mladší osmnácti let, to znamená, je-li obětí osoba mladší osmnácti let, tam je ta anonymita zachovávána. A na druhou stranu u dospělých – v uvozovkách – obětí trestných činů se lépe specifikují trestné činy skrze jednotlivé skutkové podstaty, kdy by ta oběť měla být anonymizována, kdy zkrátka zveřejnění jejího jména a případně dalších identifikačních znaků oběti vede k její následné i další viktimizaci.

Uvedu příklady. Zákon říká, že jde-li o trestné činy v sexuální oblasti nebo trestné činy, kterými je oběti způsobeno závažné zranění, pak by takováto osoba, takováto oběť měla být dále anonymizována. Jsou jednotlivé skutkové podstaty přímo vyjmenovány v návrhu. Důležité je pak i kritérium charakter oběti, to znamená například u těhotných žen, u osoby svěřené do péče či osoby jinak bezmocné se počítá s tím, že takovéto oběti by měly býti i dále do budoucna anonymizovány.

Zákon tedy počítá s tím, že pokud sdělovací prostředek získá nějakou informaci například z odposlechu z trestního řízení, tak ji v zásadě nemůže zveřejnit. Zveřejnit ji může pouze v případě, kdy podle názoru sdělovacího prostředku převáží veřejný zájem na zveřejnění takovéto informace nad ochranou soukromí. Toto je samozřejmě vždy otázkou konkrétního výkladu a konkrétní aplikace v konkrétním případě. A jediný, kdo o tomto může rozhodnout, je v následném řízení soud. To znamená soud bude ten, kdo v individuálním případě bude posuzovat, zda veřejný zájem na zveřejnění převáží nad zájmem na ochranu soukromí.

Dámy a pánové, jak jsem již naznačil, my jsme se snažili velmi citlivě vybalancovat oba tyto veřejné zájmy, které jsou částečně též garantovány v ústavním pořádku České republiky. A forma, kterou jsme zvolili, to znamená, že pokud je zveřejněna nějaká informace, která zveřejněna být nemá, tak to samotné posouzení míry toho zájmu může opravdu činit nezávislý soud, nikoliv nějaký správní orgán nebo nějaký jiný státní orgán. Z pohledu nezávislosti nám připadalo toto řešení a tato konstrukce jako nejhodnější.

Dámy a pánové, já vás tedy žádám, abyste tento návrh popustili do dalšího čtení. Předpokládám o něm rozsáhlou odbornou i politickou debatu. Předpokládám, že pokud jej přikážete příslušnému výboru, což asi bude ústavněprávnímu, tak se budeme ještě dále o jednotlivých nuancích bavit, protože je zřejmé, že na takovýto návrh zákona lze mít objektivně různý politický názor, různý politický pohled. Přesto však považuji za ko-

rektní vás požádat, abychom tento návrh propustili do dalšího čtení, tak abychom o něm mohli vést seriózní debatu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak kdo se dál...? Já bych teď poprosil opět paní poslankyni Janu Suchou, která je zpravodajkou trestního řádu – prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Kolegyně, kolegové, pan ministr vcelku velmi výstižně přednesl svůj návrh, já bych jenom v krátkosti uvedla, že předkládaný návrh má zmírnit dopady náhubkového zákona, kdy kritériem posouzení oprávněnosti zveřejnění je vlastně institut veřejného zájmu, respektive převaha veřejného zájmu nad zájmem soukromým či skupinovým. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, nemám žádnou písemnou přihlášku. Pan kolega Marek Benda se hlásí jako první. Prosím máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že jsem ta zlá osoba, která tady kdysi předložila a prosadila náhubkový zákon asi ze 150 tehdejších poslanců, tak bych se jenom chtěl k tomuto návrhu přihlásit. Pokládám ho za rozumný. Vychází z toho, co jsme říkali od začátku, a snažili jsme se to říkat a vysvětlovat všem novinářům, kteří ovšem mají trochu problém v tom, že číst v celém právním řádu je pro ně příliš složité.

Samozřejmě, je-li převaha veřejného zájmu, je-li skutečný zájem na zveřejnění, platí Ústava České republiky, platí pravidlo o tom, že existuje právo na informace. To, co jsme nechtěli, a to, co nadále nechceme, a to, co, věřím, že jednoznačně i tento návrh, který vláda přináší, ukazuje, že není žádného důvodu z probíhajících trestních řízení, zcela volně, jenom pro obveselování publika zveřejňovat osobní údaje jednotlivých lidí. Samozřejmě, pokud je to osoba veřejně činná a ukazuje se nějakým způsobem, že něco spáchala, nebo je pravděpodobné, že něco spáchala, pak to zveřejnění bude možné. Ale to bylo i dnes. Koho se snažíme chránit, jako jsme se snažili chránit od začátku, a jsem rád, že vláda v tom pokračuje, je chránit obyčejné lidi před tím, aby různé bulvární plátky o nich otiskovaly jejich osobní, intimní mnohdy údaje z probíhajících ať už trestních řízení, jako osoby poškozené nebo nějaké osoby jinak účastné, nebo i z trestních řízení, která jsou proti nim vedena, jenom na obveselování krvežíznivého publika.

Proto bych se chtěl k této novele velmi přihlásit a doporučit, abychom ji pro-

pustili do druhého čtení a abychom ji posléze schválili. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo dále do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona? Nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu. Nezazněly návrhy na vrácení ani zamítnutí. Jediné, co by nás čekalo, by bylo hlasování o přikázání výborům k projednání. Ale já v tuto chvíli přeruším projednání tohoto bodu, sněmovního tisku 231. K hlasování se dostaneme v onom bloku hlasování, tak jak bylo dohodnuto.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb.,
o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 233/ - první čtení**

Z pověření vlády opět tento návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosim, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Já velmi stručně uvedu tento návrh novely insolvenčního zákona.

Předem chci říci, že předchozí vláda uznala insolvenční právo za právo, kterému je třeba věnovat velkou pozornost, a po celé čtyři roky zasedala tzv. skupina S 22, což byl tým 22 expertů na insolvenční právo, kteří celé čtyři roky sledovali to, jak je nový zákon aplikován, a připravovali, systémově vymýšleli případné změny. Novela, kterou tu dnes projednáváme, je také vytvořena těmito experty, a tedy předpokládám povedeme o ní erudovanou odbornou debatu.

Jedná se tedy o návrh, který ovšem v tomto případě reaguje na nález Ústavního soudu z 1. července 2010. Ústavní soud v létě zasáhl do insolvenčního zákona a zrušil § 192 odst. 1 tohoto zákona a konkrétně víceméně zrušil zákaz, kdy věřitelé nemohli podle tohoto nového zákona popírat pohledávky jiných věřitelů. Toto oprávnění bylo dáno v novém zákoně pouze dlužníkovi a insolvenčnímu správci. Já si pamatuji, jak se tento nový zákon, který byl takto poprvé měněn Ústavním soudem, v roce 2006 projednával zde na půdě Poslanecké sněmovny a tehdejší Poslanecká sněmovna chtěla přijmout novou právní úpravu, mimo jiné proto, že tehdejší konkurzy v České republice trvaly snad nejdéle v celé

Evropě. Jinými slovy, hledala se právní úprava, která by reflektovala to, že jednotliví účastníci konkurzního řízení ne vždy mají zájem na tom, rychle vyřešit postavení dlužníka a rychle rozdělit majetek dlužníka. Proto také tehdy, před těmi řekneme čtyřmi lety, se Poslanecká sněmovna rozhodla, že právo popírat jednotlivé pohledávky, které jsou přihlášeny v rámci insolvenčního řízení, nebudou mít jednotliví věřitelé navzájem, ale bude to mít vždycky pouze jenom dlužník, který popírá pohledávky vůči sobě, a případně profesionál, tedy insolvenční správce.

Důvodem bylo to, že zkušenosti expertů ukazovaly, právě věřitelé často, neříkám, že vždy, ale často, účelově popírali pohledávky jiných věřitelů a tím jaksi komplikovali celé soudní řízení, protože ony incidenční spory, kdy se řešilo to, zda to popření je či není po právu, trvaly často měsíce ba dokonce i roky, a tím se celé řízení protahovalo. Chci tedy říci, že to vynechání možnosti práva věřitelů popírat pohledávky jiného věřitele tehdy Poslanecká sněmovna učinila záměrně a úmyslně a reagovala tak na aktuální situaci v České republice při řešení konkurzů. Nebylo to opomenutí nebo náhoda, která by byla tehdy přijata.

Ústavní soud na to nahlíží jinak, Ústavní soud došel k závěru, a to je ten nález, že zkrátka věřitel má mít právo popírat pohledávky jiných věřitelů, protože tímto popíráním v zásadě chrání svá majetková práva. Takhle to mám stručně představit. Čím méně věřitelů a čím je méně pohledávek, protože jsou popřeny, tím větší, v uvozovkách, balík z majetku dlužníka zůstává onomu věřiteli – pokud mám velmi stručně a neprávne to schéma představit. Já toto plně respektuji jako pozici Ústavního soudu, že takto chrání práva věřitelů, a jako Ministerstvo spravedlnosti, respektive vláda, na tuto nově vzniklou mezeru v zákoně musíme reagovat.

Proto máte před sebou návrh, který tedy obnovuje právo věřitele popírat pohledávky jiného věřitele, ale na druhou stranu ten návrh se snaží dát tomuto právu věřitele jisté mantinely a jisté zákonné regule tak, abychom zde neměli stav, který zde byl před rokem 2006, kdy zkrátka někteří věřitelé možnosti popírat pohledávky jiných věřitelů zneužívali a výrazně protahovali celé řízení. Proto hledáme jakýsi kompromis, který dá pozici věřiteli, ale nepovede k tomu, že se nám náhle začnou výrazně protahovat insolvenční řízení a víceméně dojde k tomu, co zde bylo před rokem 2006.

Mám-li tedy říci několik postřehů k novele, která byla připravena, v konkrétní podobě. Za první tedy počítáme se tím, že věřitel bude mít popěrné právo. Bude ho mít u konkurzu a u oddlužení, nebude ho mít při reorganizaci jako určité formě řešení úpadku, protože při reorganizaci musí s řešením souhlasit všichni věřitelé. Proto není třeba jim toto oprávnění dávat. Popření pohledávky – druhá věc, kterou chci zmínit – popření pohledávky věřitelem nebude mít vliv na výkon hlasovacího práva přihlášeného věřitele. To znamená to, jak dnes věřitelé hlasují ve výboru

věřitelů, to, že některý věřitel popře právo jiného věřitele, by nemělo mít vliv na právo hlasovat v takovémto výboru, právě aby nedocházelo k účelovému popírání a k tomu, že by se narušovala řekněme pozice jiného věřitele při rozhodování o tom, jak dále postupovat.

Co je důležité a co zde chci zmínit, je to, že ustanovení o přezkumném jednání, které novelou zavádíme do zákona, nebo doplňujeme, umožní insolvenčnímu soudu rozhodovat o zjevně bezdůvodném či vadném popěrném úkonu věřitele. Jinými slovy, nevracíme se do pozice, která zde byla v původním zákonu, že vždycky u popření pohledávky nastává incidenční spor, ale počítáme s tím, že soudce u přezkumného jednání bude moci hned vyloučit zjevně bezdůvodné či vadné návrhy, kterými popírá věřitel pohledávky. Chceme tak zabránit šikanózním návrhům, které – jak jsem řekl – mají pouze protahovat samotné řízení.

Zavádíme u popírání pohledávek formuláře právě pro přehlednost a jasnost, aby se neprotahovala soudní řízení tím, že někdo studuje složité návrhy a podání věřitelů, zjišťuje, že podání nejsou úplná, a vyzývá je k doplnění. Toto nebude možné. To znamená, že pokud návrh bude neúplný, tedy k zamítnutí takového návrhu, ale aby to nebylo nespravedlivé vůči věřitelům, zavádí se formulář, aby věřitel přesně věděl, jaké informace má soud poskytnout při popírání pohledávky.

Co považuji za důležité, je to, že odpovědnost za zahájení sporu o pravost a výši, případně též pořadí pohledávky přebírá popírající věřitel. Zkrátka a dobře, je to jeho zájem, on popírá, a má tedy být plně odpovědný za celé toto řízení.

S tím souvisí též poslední bod, který chci zmínit, a to je to, že návrh zavádí povinnost věřiteli, který takto popírá pohledávku, složit jistotu na náklady řízení incidenčního sporu, případně též jistotu na náhradu škody. Jinými slovy, pokud někdo takto chce využít tohoto oprávnění, je vhodné, aby složil určitou peněžitou částku, počítá se cca s 20 tis. korun, to je jistota na náklady řízení, tak aby předem se eliminovaly právě šikanózní spory.

Dámy a pánové, já jsem se snažil velmi stručně přiblížit tuto novelu. Insolvenční právo je velmi složité a technické právo, uznávám tedy, že mé vystoupení mohlo být v některých aspektech příliš složité a pro někoho méně srozumitelné, nicméně takto složitou věc lze jen obtížněji představit více banálně. Chci pouze říci, že návrh opravdu byl zpracován experty, reaguje na nález Ústavního soudu.

Problémem je, že bohužel musíme tuto reakci přijmout co nejdříve, a to z toho důvodu, že od 1. dubna tohoto roku začne být účinný nález Ústavního soudu a část současného platného insolvenčního zákona bude tímto nálezem zrušena. V okamžiku zrušení by bylo vhodné, aby zde již byla účinná ona novela, kterou my zde dnes projednáváme. Já vás tedy moc

prosím, abyste vzali v potaz tuto pozici, kterou bohužel Ministerstvo spravedlnosti zde musí prezentovat, to znamená vhodnost projednat tento návrh co nejdříve, tak aby mohl být účinný k 1. dubnu tohoto roku. My jsme původně chtěli navrhovat tento návrh v devadesátkovém režimu, protože jsme měli pocit, že se jedná o technickou odbornou záležitost, a že tedy by ji Sněmovna mohla přijmout při jednom projednávání. Vnímáme však, že insolvenční zákon je vždycky silné politikum, že se při projednávání insolvenčního zákona vždycky střetnou různá lobby, a to jak lobby věřitelů, tak lobby dlužníků, tak lobby insolvenčních správců.

Protože chceme, aby zde opravdu ten návrh byl podrobně prodiskutován, chceme, aby byl projednán příslušným výborem, navrhuje tedy, aby jej projednal ústavně právní výbor. Vzhledem k oné lhůtě, kterou jsem zmiňoval, to znamená, že by bylo vhodné, aby návrh byl účinný od dubna tohoto roku, si zde dovoluji navrhnout, aby se zkrátil termín na projednávání mezi prvním a druhým čtením na pět dnů. Domnívám se, že budeme schopni tento návrh projednat v příslušném výboru, případně zpracovat ještě drobné změny, případně jej doupřipravit, a že ona lhůta pěti dnů je dostatečná k tomu, aby takového jednání proběhlo.

Dámy a pánové, já vás prosím o podporu tohoto návrhu, abychom předešli situaci, kdy nám zde počátkem dubna přestane určitá část insolvenčního zákona platit a mohou vzniknout problémy v praxi, jak aplikovat to, že určitá část zákona nebude již účinná.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ve své právnické praxi jsem byl ten, který jako zástupce věřitelů používal zákon upravující úpadkové řízení postaru, to znamená zákon o konkursu a vyrovnání č. 328/1991 Sb., tak zákon upravující insolvenční řízení, resp. úpadkové řízení v uvozovkách ponovu, to znamená zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení.

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání byl mimo jiné vystaven na těchto principech: pohledávku přihlášených věřitelů mohl popírat jakýkoliv jiný přihlášený věřitel, popření pohledávky přihlášeným věřitelem mělo stejný režim, jako by pohledávku popřel konkursní správce, věřitelé, jejichž pohledávka byla popřena, mohli hlasovat pouze na základě rozhodnutí soudu.

V nové úpravě úpadkového práva v insolvenčním zákoně bylo v ustanovení § 192 od zavedení tzv. popěrného práva upuštěno. Důvodem pro

to byla již panem ministrem zmiňovaná snaha zkrátit insolvenční řízení. Předchozí praxe ukázala, že věřitelé často popírali přihlášky účelově. Takové popření mohlo vést k tomu, že došlo k zahájení množství incidenčních sporů, které bránily ukončení konkursního řízení. To pak vedlo také k tomu, že uspokojení pohledávek věřitelů se oddalovalo. Současně se vyšlo z toho, že věřitel nemá mít právní nástroj na popření pohledávky jiného věřitele, protože to není předmětem insolvenčního řízení a ani v běžném soudním řízení se nedává možnost třetím osobám takto vstupovat do právních vztahů někoho jiného.

Minulý rok Ústavní soud ovšem svým nálezením označil uvedené ustanovení za protiústavní mezeru spočívající v zúžení okruhu subjektů oprávněných popírat pravost, výši a pořadí přihlášených pohledávek, a část zákona je zrušena k 31. březnu 2011. To je tedy základním důvodem, proč vláda předkládá zmiňovanou novelu. Dle rozhodnutí Ústavního soudu je tedy nutné přijmout novelu, která popěrné právo věřitelů do insolvenčního zákona opět vrátí.

Vláda nám tedy s ohledem na výše uvedené rozhodnutí Ústavního soudu předkládá tzv. popěrné právo zpět do úpadkového práva. Nepřistoupila ovšem k zavedení práva přihlášených věřitelů popírat pohledávky jiných věřitelů bez jakýchkoliv dalších omezení, jak ji historicky koncipoval zákon o konkursu a vyrovnání.

Základní principy zmiňované novely již zde přede mnou obsáhle představil pan ministr. Já jako člověk, který po dva roky jako zástupce věřitelů insolvenční zákon používal, se s navrhovanou úpravou ztotožňuji, považuji ji i z důvodu zmíněného nálezu Ústavního soudu za potřebnou a jsem pro její co nejrychlejší přijetí ve zkráceném řízení a postoupení k projednání v ústavněprávním výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Pan kolega Josef Novotný, zástupce Věcí veřejných, se hlásí. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný st.: Paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, já se musím úvodem podívat nad tím, proč ten spěch. Vláda měla rok na to, aby připravila stanovisko, které je v souladu s Ústavním soudem, a teď, poslední měsíc, kdy se novela má uvést v platnost, se to má projednat v devadesátce a vytvářet tlak na parlament. Jsem rád, že Věci veřejné a jejich ministři prosadili ve vládě, že se to projedná standardním způsobem, kdy bude prostor na diskusi.

Já bych jenom shrnul, co nám na tomto zákoně vadí. Vadí nám, že

možnost věřitelů popírat pohledávky jiných věřitelů je omezená. Je omezená tím, že popření nemá vliv na výkon hlasovacích práv, že věřitel musí složit kauci a několik dalších věcí, které by se daly odstranit právě tím, že o tom budeme diskutovat a jednat. Mně to trochu připomíná, že vlk se nažral a koza zůstane celá. To znamená, že bude platit ten stav, jak byl. A přitom v tom původním návrhu zákona byla, jak řekl pan ministr, z roku 2006 možnost popěrného práva v plném rozsahu věřitelům k dispozici.

Já jsem v minulosti upozornil na konkursní machinace, které se stávají jakousi další privatizací. Protože majetek už je pryč, tak se v konkurech často přerozděluje majetek firem, které se dostanou do problémů, a obávám se, že insolvenční zákon jim jde v jistých paragrafech na ruku. Proto mám i určité pochybnosti o nestrannosti poradenské skupiny S22 a jsem přesvědčen o tom, že banky jako věřitelská skupina a soudci, kterým tento režim vyhovuje, tam mají převahu před zastupováním malých věřitelů, kteří z konkursu nakonec vyjdou s čtyřprocentním efektem. To je šílená záležitost, když malí věřitelé ostrouhají v každém případě.

Proto jsme ve vládě vetovali § 90 a chceme si to vyříkat, byť v tom zrychleném řízení, které tady proběhne, jak na půdě výboru, tak se i pan ministr uvolil, že diskuse povedeme i mimo to. Já jen připomenu, že se určitým způsobem naplnily mé obavy, které jsem panu ministrovi při projednávání insolvenčního zákona v Senátu řekl. Řekl jsem mu o tom, že právnická koncentrace v Brně vede právě k tomu, že právnické lobby z Brna se nám tady prosazuje do zákonodárné roviny, a mluvil jsem i o problémech, které s-patřují v činnosti Krajského soudu Brno. Pan ministr chtěl konkrétní věci. Já jsem po tom svém vystoupení je sdělil a musím říci s politováním, že kdyby si pan ministr mé tehdejší upozornění vzal k srdci, tak budova Justičního paláce v Brně nestála 2,2 mld., ale původních 0,8 mld.

Vůbec jsem chtěl říci poslední myšlenku, nebo reakci na pana ministra. Ústavní soud v jiném rozhodnutí říká, že rychlost soudu nemá být na úkor spravedlivého procesu. Takže argument, že musíme spěchat, bych nebral, protože incidenční spory probíhají u stejného soudu a musíme vyřešit obecně rychlost našich soudů a nemusíme tady dělat další překážky, které tento zákon částečně nastavuje, a budu rád, když je částečně nebo úplně odstraníme.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novotnému. Zeptám se, zda se ještě hlásí někdo do obecné rozpravy. Pan ministr Jiří Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Chci tedy oficiálně uplatnit ještě jednou svůj procesní návrh, který zní, že

navrhuji zkrácení lhůty na projednání návrhu zákona ve výboru na 5 dnů, a to podle § 91 odst. 12 jednacího řádu.

Jestli mi dovolíte malou reflexi svého předřečníka: Nebudu se zde vyjadřovat k justičnímu paláci atd., nevím, jak to souvisí s tímto návrhem zákona. To je věc, která byla řešena i NKÚ a jinými orgány. Jsem připraven se o tom kdykoliv bavit, ale dovolte mi, abych tedy řekl několik vět k tomu, co zde bylo řečeno.

Za prvé si nemyslím, že by rychlost v insolvenčním řízení nebyla až tak důležitá. Osobně se domnívám, že rychlost je zvlášť u insolvenčního řízení mimořádně důležitá. Chceme-li docílit toho, aby věřitelé nějaké peníze získali, pak věc musí být řešena často velmi rychle. Možná, že u insolvenčního soudního řízení je rychlost ještě důležitější než u jiných typů soudního řízení, pokud mi to vůbec přísluší posuzovat. Ústavní soud také řekl, že součástí řekneme spravedlivého soudního procesu je i rychlé rozhodnutí, to znamená rychlost je symptomatickou součástí definice spravedlivého soudního řízení. Takže neříkejme, že rychlost není důležitá. Není to pravda. Je klíčová.

Já bych považoval za velkou prohru, a to tady říkám zcela otevřeně jako člověk, který na tom nemá žádný osobní zájem, pokud by se obnovila právní úprava z roku 1992. Ta byla přece předmětem permanentní kritiky všech mezinárodních organizací, všech odborných organizací jako jedna z nejméně kvalitních právních úprav konkursu a vyrovnání ve střední Evropě a v Evropě obecně. Způsobovala obrovské délky, obrovské škody a obrovská bezpráví vůči účastníkům těchto řízení.

Respektuji nálezy Ústavního soudu, ale prosím, má-li tento nálezy být reflektován, aniž bychom přijali úpravu z roku 1992 a umožnili některým věřitelům zcela bez jakékoliv zákonné korekce popírat pohledávky jiných věřitelů, a tak tohoto institutu zneužít – a to, že to zneužíváno bylo, je přece jasné, na to jsou hromady důkazů, neříkejme, že tomu tak nebylo, vždyť reakce Poslanecké sněmovny v oblasti postavení věřitelů byla právě reakcí na to, že někteří věřitelé zneužívali svoji pozici – a pokud bychom tedy přijali úpravu z roku 1992 bez jakýkoliv záchranných limitů práva věřitelů popírat jakékoliv jiné pohledávky ve složitých a dlouhých incidenčních sporech, pak avizuji, že Sněmovna korektně musí říci, že přebírá odpovědnost za to, že opět poroste délka soudního řízení u insolvence a že toto bude mít vliv na délku soudního řízení a na rychlost vyrovnání jednotlivých účastníků insolvenčního řízení. Je třeba to korektně říci, a kdo říká, že tomu tak není, bohužel nemluví pravdu.

Musíme proto hledat kompromis mezi oprávněnými zájmy věřitele na jedné straně a oprávněnými zájmy ostatních účastníků, a mezi tyto oprávněné zájmy patří i rychlost soudního řízení. Jsem přesvědčen, že to musí být vyvážená úprava, ne úprava, která tedy dá plnou pozici věřitelům, kteří to pak budou zneužívat vůči jiným věřitelům.

Ke skupině S22 a její objektivnosti se nebudu vyjadřovat. Já mohu pouze říci, že tam jsou lidé jako doktor Bureš, jeden z klíčových autorů insolvenčního zákona a místopředseda Vrchního soudu v Praze, je tam docent Havel, autor nového obchodního zákoníku a insolvenčního práva a docent Vysoké školy ekonomické v oblasti obchodního práva, je tam doktor Krčmář, soudce Nejvyššího soudu České republiky. Já opravdu nechci říkat, nakolik tito pánové jsou, nebo nejsou podjatí. Já jsem přesvědčen, že absolutně nejsou. Jsou to špičky ve svých oborech, ale to mi asi nepřísluší v tomto směru tady hodnotit. Ale pokud říkáme, že podjatí, měli bychom říci jak, protože jinak to vůči nim opravdu není košer, když tito lidé jsou ochotni pracovat na těchto zákonech buď zcela zdarma, nebo za symbolickou mzdu pro stát.

Chci říci ještě na závěr jednu věc. Vedle této takzvané řečnické rychlé novely, která reaguje na nálezy Ústavního soudu, ministerstvo připravuje komplexní korektní novelu, která reflektuje další zkušenosti praxe právě tak, jak ji reflektují tito experti, a tato novela bude brzy na půdě parlamentu. Máte-li prosím tedy další postřehy a podněty k tomu, jak insolveni měnit, nechme to prosím do této novely, kterou nebude nutné přijímat v žádném časovém presu, kde bude dostatek času si věci podrobně vydiskutovat. Já se k tomuto nabízím a jsem připraven jakoukoliv věc v oblasti insolvenčního práva velmi seriózně a velmi podrobně na půdě parlamentu diskutovat, protože je to velmi složitý zákon a vždycky se nachází, jak jsem řekl, velmi složitě kompromis mezi zájmy dlužníka, zájmy státu a zájmy věřitelů.

Děkuji vám za pozornost a moc vás prosím o to, abyste podpořili návrh na zkrácení lhůty na 5 dnů.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Jsme stále v obecné rozpravě. Ptám se, jestli se do ní někdo hlásí. Pokud ne, končím obecnou rozpravu. Nebyl myslím návrh na vrácení, zamítnutí, ale byl vznesen návrh na zkrácení lhůty k projednání a budeme muset také rozhodnout o návrhu na přikázání.

Protože jsme doprojednali blok návrhů, které z pověření vlády překládá ministr spravedlnosti, a bylo tedy dohodnuto, že po ukončení tohoto bloku budeme hlasovat o všech přerušených bodech, tak nyní svolávám jednak skrutátorky, jednak všechny kolegyně a kolegy. Prosím vás o chvíli trpělivosti, než všichni dojdou na svá místa, a vrátíme se ke všem přerušeným bodům – 36, 37, 38 a 39 – a dokončíme je tím, že budou ještě tedy odhlasovány věci, které je odhlasovat třeba.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme se tedy pustit do hlasování. Ještě zagonguji a prosím všechny poslance, kteří mají v úmys-

lu hlasovat, ať se dostaví na místa. Poprosím, aby mi bylo sděleno číslo množství přítomných. Myslím, že poslední hlasování, které jsme měli, bylo hlasování číslo 26. Toto by mělo být hlasování 27. První číslo, které bychom potřebovali, je počet přítomných.

Vrátili jsme se do bodu

36.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb.,
o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 229/ - první čtení**

Přerušili jsme ho v okamžiku před hlasováním, v němž jsme měli návrh zákona přikázat k projednání ústavněprávnímu výboru. Nacházíme se před hlasováním o přikázání ústavněprávnímu výboru. Prosím, aby byl sečten počet přítomných. (Děje se.) Je přítomno 135 poslanců, půjde o 27. hlasování této schůze.

Budeme hlasovat o tom, kdo podpoří to, aby byl návrh zákona o trestním řízení soudním, jedná se o trestní řád, přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Hlasování pořadové číslo 27. Ptám se, kdo je pro, přikázat ústavněprávnímu výboru, zvedne ruku. Můžete i stisknout tlačítko, ale nebude to k ničemu. (Úsměv v sále, protože nefunguje hlasovací zařízení.) Kdo je proti? Proti snad nikdo. Prosím o součet pro.

Děkuji, máme tady protokol, přečtu vám ho: Hlasování pořadové číslo 27. Přítomno bylo nakonec 139 poslanců, pro hlasovalo 132, proti žádný. Takže můžeme vyhlásit výsledek: Sněmovna vyslovila souhlas s tím, aby návrh byl přikázán projednání ústavněprávnímu výboru. Tím jsme se vyřádali s prvním čtením bodu číslo 36.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu.

37.

**Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení
před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními
kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 230/ - první čtení**

Tady máme podobný typ hlasování. Opět tady byl návrh, abychom návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy předložili k projednání ústavněprávnímu výboru. Já se zeptám, jestli má někdo ještě nějaký jiný návrh, který by chtěl nechat hlasovat. Pokud ne, budeme hlasovat pouze tento návrh.

Hlasování pořadové číslo 28, počet poslanců platí stále 139. Ptám se, kdo je pro, přikázat návrh ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti? Proti, zdá se, není vůbec nikdo. Takže počkejme. Hlasování 28. Děkuji.

Ještě jednou, hlasování pořadové číslo 28, přítomno bylo 148. Pro hlasovalo 148. No vida. Můžeme vyhlásit, že předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, a ukončit projednávání tohoto bodu.

Teď je tady bod

38.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb.,
o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 231/ - první čtení**

Skončili jsme opět ve fázi, kdy šlo o to, přikázat k projednání ústavněprávnímu výboru. Zeptám se, jestli chce ještě někdo nějaký jiný výbor nechat hlasovat, ať si to dobře zváží... (Nikdo se nehlásil.) Takže nám stačí to jedno hlasování. Předpokládám, že počet je 148.

Ptám se, kdo je pro, přikázat ústavněprávnímu výboru, zvedne ruku. Zeptám se, kdo je proti. Proti vidím, že nikdo. Děkuji.

Protokol k hlasování pořadové číslo 29: přítomno 149, pro hlasovalo 147. Konstatuji, že jsme s návrhem přikázat ústavněprávnímu výboru vyslovili souhlas, a můžeme ukončit tento bod.

Přejdeme k bodu číslo

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb.,
o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 233/ - první čtení**

(Jednání skončilo v 18.23 hodin.)

Tady jsme se dopracovali také k návrhu přikázat. První hlasování je přikázat předložený návrh ústavněprávnímu výboru. Ptám se, jestli ještě někdo navrhne jiný výbor. Nikdo další výbor nenavrhne, takže budeme hlasovat pouze toto. A v dalším kroku pak tedy ještě o návrhu ministra na zkrácení lhůty. O tom budeme hlasovat až potom. Nyní tedy přikázání.

Ptám se, kdo je pro, přikázat ústavněprávnímu výboru insolvenční zákon. Děkuji. Kdo je proti? Vyčkejme tedy chvíli... Děkuji.

V hlasování číslo 30 přítomno 149, pro přikázání ústavněprávnímu výboru 149. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru.

A poslední hlasování. To byl návrh ministra Pospíšila. Byl to návrh zkrátit lhůtu k projednání ve výborech na 5 dnů podle § 91 odst. 2. Teď vás nechám hlasovat o zkrácení lhůty.

Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednání ve výborech na 5 dnů, zvedne ruku. Kdo je proti zkrácení lhůty? Prosím, spočítat. Děkuji.

V hlasování číslo 31 přítomno 149, pro hlasovalo 122, proti 3. Konstatuji tedy, že jsme lhůtu k projednání ve výborech zkrátili na pět dnů.

A to je všechno. Děkuji panu ministrovi a končím i projednávání bodu 39.

O slovo se hlásí pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji si požádat o pauzu na poradu klubu do 19 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže přerušuji jednání Sněmovny do zítřka do 9. hodiny ráno, kde, předpokládám, máme pevně schválené body, kterými v 9 hodin ráno začneme. Doufám, že hlasovací zařízení už bude funkční.

Přeji vám příjemný večer.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. února 2011 v 9.02 hodin
Přítomno: 182 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážení přítomní členové vlády. Dovolte mi zahájit druhý jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami, abychom zjistili, jak nám to jede, event. mi řekněte, kdo chcete náhradní kartu novou.

Do zahájení schůze požádali o omluvení z jednání Sněmovny paní poslankyně Jana Černochová do 10. hodiny ranní, pan poslanec Pavel Hojda se omlouvá, stejně jako je stále ještě omluven Petr Jalowiczor, omluven je také Vít Němeček a Adam Rykala.

Dnešní jednací den bychom se měli věnovat bodům, které byly pevně zařazené. Připomenu, že to byly body 86, 87 a 89, to je dohled nad finančním trhem, finanční stabilita a inflace, a pak body 9 – Česká národní banka, 40, 13, 15, 16, 17, 18, 28, 14 a body 66, 34, 54 a 100. Pak bychom měli pokračovat body z bloku prvního čtení, pokud toto všechno zvládneme.

Toto je program schůze. Ptám se, jestli se k programu schůze někdo hlásí. Pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré ráno, pane místopředsedo, dámy a pánové. Já už jsem si včera tady zažil chvíli, kdy jsem si osvojoval návrhy pánů ministrů. Totéž učiním dnes a požádám vás ještě o jedno pevné zařazení, tedy přesněji troje pevné zařazení, ale všechno pro pana ministra Kocourka, který příští týden má být na zahraniční cestě. Proto bych vás chtěl poprosit, abychom vyhověli jeho žádosti a body 8 /sněmovní tisk 215/, 19 /sněmovní tisk 232/ a 27/sněmovní tisk 107/ zařadili na tento pátek po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom jestli jsem to dobře slyšel – říkal jste 8, 19 a 27 na pátek tento týden po pevně zařazených bodech?

Poslanec Petr Tluchoř: Ano, přesně tak, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom upozorním, že v místnosti Státních aktů poslanci, kteří sponzorovali dějepisnou soutěž, údajně je jich 40, mají z gymnázia z Chebu připravenou knížku. Kdo má zájem a sponzoroval tuto soutěž, může si ji v místnosti Státních aktů vyzvednout.

Ještě je tady návrh pana poslance Bendy.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl také navrhnout jedno pevné zařazení, a to bodu 32, sněmovního tisku 204. Jde o návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání tzv. zákona o protikomunistickém odboji, a to na příští středu odpoledne po pevně zařazených bodech pana ministra Schwarzenberga. Po obědě jsou tam čtyři body pana ministra Schwarzenberga. Po nich navrhuji zařadit tento bod, protože předpokládám, že budou chtít přijít zástupci Konfederace politických vězňů podívat se na jednání, a protože jsou to staří lidé, byl bych rád, kdybychom jim mohli říci pevný čas, kdy to budeme projednávat. Takže příští středu po pevně zařazených bodech navrhuji zařadit sněmovní tisk 204, první čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, příští středa, bod 32. Ještě někdo se hlásí s nějakou změnou? Pokud ne, budeme hlasovat o dvou návrzích. Prosím, abyste se přihlásili, budeme hlasovat o dvou návrzích na změnu programu dnešní schůze.

První byl návrh pana poslance Tluchoře a týkal se bodů předkládaných ministrem Kocourkem. Jedná se o to, abychom body 8, 19 a 27 zařadili na pátek tento týden po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pevné zařazení těchto tří bodů na pátek po pevně zařazených bodech, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 32, přihlášeno 143, pro hlasovalo 110, proti 1. Tento přesun byl přijat. Vypadá to, že hlasovací zařízení funguje.

Další byl návrh pana poslance Marka Bendy bod číslo 32, protikomunistický odboj, zařadit na příští týden ve středu odpoledne po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pevné zařazení bodu 32, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 33, přihlášeno 147, pro hlasovalo 86, proti 16. Tento návrh byl také přijat.

To bylo všechno, co jsme měli navrženo jako změny programu.

Můžeme se pustit do programu dnešní schůze. Jak jsem už řekl, dnes začínáme Českou národní bankou.

Já bych tady rád přivítal – ale nemůžu přivítat, protože to musíme nejdříve rozhodnout. To znamená, měli bychom hlasovat o tom, že by ve Sněmovně mohl vystoupit guvernér České národní banky pan Miroslav

Singer. Takže to je něco, co musí Sněmovna nejdřív rozhodnout, máme-li ho tedy přivítat ve Sněmovně.

Takže prosím vás, nejdřív hlasování, které by umožnilo vystoupit guvernérovi Miroslavu Singerovi.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby pan guvernér mohl vystoupit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 34. Přihlášeno je 152, pro hlasovalo 143, proti 1. Takže to vystoupení je umožněno.

Teď bych tady už mohl eventuálně přivítat pana guvernéra. A – už je tady, vítám vás. Ano, je tomu tak. A můžeme zahájit bod číslo

86.

Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009 /sněmovní tisk 15/

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance. Zprávu už projednal rozpočtový výbor. Usnesení bychom měli mít jako sněmovní tisk 15/1.

Teď bych požádal pana poslance Doktora. (Zaváhání.) Je tady, já už jsem myslel, že tu není. Takže pana poslance Michala Doktora bych požádal, aby se ujal jako zpravodaj výboru slova. Takže prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Michal Doktor: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane předsedo vlády, vážený pane guvernére, dovoluji, abych předložil jednání Poslanecké sněmovny zprávu o průběhu projednání sněmovního tisku číslo 15, kterým je Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2009, kterou předložila v souladu se zákonem o České národní bance, respektive se zákony, které regulují dohled nad finančními trhy v České republice, Česká národní banka. Tento dokument předložil k jednání rozpočtového výboru pan Hollmann a po mé zpravodajské zprávě doporučuje rozpočtový výbor přijmout usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 17, nemusím jej tedy nepochybně číst.

Já jako zpravodaj v dovětku, kterým bych měl asi charakterizovat atmosféru projednávání rozpočtového výboru, bych vás rád ujistil a zopakoval, že z mého pohledu i z pohledu kolegů, členů rozpočtového výboru, Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009 za prvé odpovídá zákonem zavedenému pravidlu a povinností, které České národní bance ukládá zákon, který už zmíněn byl, za druhé zpráva z hlediska for-

málního, ale i obsahového splnila očekávání členů rozpočtového výboru, kteří se tomuto dokumentu věnovali v proběhlé rozpravě. Z mého pohledu zpráva popisuje a pojednává všechny nejdůležitější jevy uplynulého roku, který je součástí zprávy, tedy roku 2009, a zachycuje i informace o vývoji dohledu na finančním trhu celé Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že zpráva nezachytává a nepopisuje žádné dramatické okolnosti, které by měly být speciálním bodem projednávání, případně měly být zvýrazněny nad rámec projednávání na půdě rozpočtového výboru, je toto celá má zpráva k tomuto dokumentu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které tady žádné písemné přihlášky nemám. Tak se ptám, kdo se do obecné rozpravy přihlásí. Prosím, pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane guvernére, vládo, kolegyně, kolegové, já budu velmi stručný. Já už jako zpravodaj, jak jsme se zaobírali tímto materiálem, zejména v rozpočtovém výboru, a některé reakce už jsem dostal, přesto bych se zeptal na jednu věc z hlediska této zprávy, a to je otázka Garančního fondu obchodníků s cennými papíry. Podle připravené evropské legislativy, jestli se něco změnilo, tak je třeba vytvořit 0,5 % určitou rezervu na ten pojistný majetek. Problém je v tom, že údaje o celkovém objemu pojištěného majetku žádná instituce v České republice nesledovala. Možná se mylím, třeba Česká národní banka má nějaký informační zdroj. A dotaz zejména asi na pana guvernéra, jak by Česká národní banka řešila nebo bude řešit tento požadavek Garančního fondu obchodníků s cennými papíry.

Ostatní věci už tady byly řečeny, nebudu je opakovat. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Pan guvernér Miroslav Singer požádal o slovo. Prosím, můžete.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Přiznám se, že takto virtuální dotaz slyším poprvé, nicméně předpokládám, že buď ty informace máme, nebo jsme je schopni poměrně rychle získat už proto, že v garančním fondu máme zástupce a komunikujeme s ním poměrně intenzivně. Takže bych předpokládal, že kdyby měl vzniknout nějaký problém, tak bych byl varován explicitně našimi lidmi. Takže nepředpokládám, že toto by měl být velký problém. Máme poměrně řadu informací na téma klientských portfolií, což je v tomto případě ten chráněný majetek. Tak jestli tu sumu nemáme, tak si myslím, že jsme schopni získat informace tak, abychom ji byli schopni učinit poměrně rychle. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Ptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak můžeme tu obecnou rozpravu ukončit. Pravděpodobně můžeme rovnou přistoupit k rozpravě podrobné. Můžeme. Takže otevírám rozpravu podrobnou.

Poslanec Michal Doktor: V podrobné rozpravě by měl nepochybně, pane místopředsedo, zaznít návrh na usnesení, který z hlediska obsahu i formy odpovídá usnesení rozpočtového výboru.

Navrhuji tedy přijmout usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Má někdo něco do podrobné dalšího, co by mohlo ještě být součástí? Ne, nemá asi nikdo nic.

Takže myslím, že můžeme ukončit i podrobnou rozpravu a měli bychom hlasovat o návrhu usnesení, který jste v rozpravě přečetli. Je tomu tak. Já myslím, že můžeme rovnou hlasovat, to usnesení bylo jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh usnesení, jak jsme s ním byli seznámeni, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 35. Přítomno je 158, pro hlasovalo 118, proti 5. Takže návrh usnesení byl schválen a my jsme se tím vypořádali s bodem 86.

Bod

87.

Zpráva o finanční stabilitě 2009/2010 /sněmovní tisk 16/

Tuto zprávu nám také Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb. Zprávu projednal rozpočtový výbor. Usnesení vám bylo také rozdáno jako 16/1. Znovu bych požádal zpravodaje pana poslance Michala Doktora, aby i tuto zprávu uvedl.

Poslanec Michal Doktor: Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2009/2009, označenou jako sněmovní tisk číslo 16, projednal rozpočtový výbor dne 11. srpna roku 2010. Tento dokument předložil kolegyním a kolegům, členům rozpočtového výboru, vrchní ředitel Fraňt.

Po mé zpravodajské zprávě vám rozpočtový výbor doporučuje přijmout

usnesení, které formálně zopakují v podrobné rozpravě, nicméně mohu zřejmě říci, že toto doporučení zní: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2009/2010.“

V dovětku bych řekl k rozpravě a k atmosféře, která doprovázela projednání tohoto dokumentu na půdě rozpočtového výboru, že debata kolegů a kolegyní byla věnována zejména zátěžovým testům České národní banky, které provádí na finančním trhu, resp. zejména v oblasti bankovního sektoru, a druhá část debaty byla věnována makroekonomickému prostředí a odhadu zejména vnějších vlivů působících na ekonomiku České republiky a stabilitu finančních trhů v následujícím období, vyjádřeném v tomto dokumentu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a otevírám všeobecnou rozpravu. Není nikdo, kdo by se ke stabilitě finančního trhu přihlásil, nechce ho znejistit. Takže pokud nikdo, ukončím obecnou rozpravu a můžeme otevřít rozpravu podrobnou a prosím zpravodaje pana poslance Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Formálně zopakují v podrobné rozpravě návrh na usnesení Poslanecké sněmovny: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě rok 2009/2010.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, zřejmě k tomu už v podrobné nikdo nemá připomínku, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit a budeme rovnou hlasovat o návrhu usnesení, který jsme právě vyslechli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 36 přihlášeno 161 pro hlasovalo 136, proti 2. To znamená, že text usnesení byl schválen.

Projednali jsme bod číslo 87 a můžeme k bodu 89.

89.
Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2010
(Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2010)
/sněmovní tisk 51/

Zprávu předkládá guvernér České národní banky, který v tomto případě je oprávněn se účastnit schůze Sněmovny a musí mu být uděleno slovo. Podle zákona je totiž Česká národní banka povinna podávat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji, a proto bych poprosil nejdříve guvernéra Miroslava Singera, aby sám tu zprávu uvedl. My jsme ji obdrželi pod názvem Zpráva o inflaci III 2010, takže k tomuto.

Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Vážený pane předsedající, vážená paní předsedkyně, vážené přítomné, vážení přítomní, děkuji za slovo. Dovolte mi, abych vám velmi stručně uvedl zprávu o inflaci, dokument ze srpna loňského roku.

Předpokládám, že zpoždění mezi vytvořením zprávy a jejím projednáním je odrazem klidu na frontě přírůstku cen. Dovolím si nicméně poznamenat, že její projednávání trošičku nešťastně spadlo do období, kdy máme karanténu na téma výroků, které mohou ovlivnit trh. Pokusím se potom v případných dotazech poněkud bruslit, případně jim předejít tím, že se pokusím updatovat nebo upřesnit, jak vidíme v tuto chvíli primárně budoucí vývoj.

Ještě předtím, než však toto učiním, dovolím si poznamenat, že se změnila struktura té zprávy. Zpráva se stala podmnožinou toho, co projednala bankovní rada před svým rozhodováním o sazbách, což předtím nebývalo. Pokrývá zhruba 95 % materiálů, které máme k dispozici, když o sazbách rozhodujeme. Cílem bylo poskytnout publiku ještě více informací, a to pokud možno ve stejné struktuře, v jaké přemýšlí bankovní rada v České národní bance o budoucích rozhodnutích.

Po této informaci už přikročím k tomu, co se změnilo.

Vývoj cen je plus minus v souladu s tou zprávou o inflaci, resp. s prognózou v ní obsaženou, tak jak je tam popsáno. V tuto chvíli jsme nepatrně nad inflačním cílem z hlediska celkového indexu, z hlediska indexu relevantního pro měnovou politiku jsme ještě dokonce poměrně výrazně pod, byť už v intervalu. To, co je důležité – cenové tlaky, inflační tlaky přicházejí principiálně ze zahraničí, případně z oblastí regulovaných cen, ovšem regulované ceny v podstatě jenom odrážejí principiálně ceny energie, jinými slovy opět zahraniční tlaky. Naopak uvnitř ekonomiky zatím žádné inflační tlaky nepozorujeme.

Pokud jde o kurs, ten se v tuto chvíli, poté co byl loni o něco slabší, než jsme čekali, naopak nachází už trošičku výrazněji od hodnoty, kterou jsme očekávali, což samozřejmě má implikace pro naše rozhodování o sazbách, protože kurs je přísnější, než jsme čekali.

Z hlediska hrubého domácího produktu se česká ekonomika vymanila z recese. V tuto chvíli, minulý rok jsme mezitím, co byla tato zpráva o inflaci zveřejněna, prognózu hrubého domácího produktu, který s určitostí budeme znát v půlce roku, poněkud změnil směřem vzhůru. Naopak pro letošní rok jsme mírně pesimističtější, což je dáno principiálně tím, že jsme neočekávali v době, kdy jsme připravovali tuto zprávu o inflaci, to, že fiskální konsolidace u nás i v Evropě proběhne tak dramaticky. Dovolím si říct, že neprobíhá dramaticky proto, že by to v mnoha zemích někdo chtěl, ale proto, že se prostě musí.

Z hlediska trhu práce – ten negeneruje žádné tlaky a v tuto chvíli se i přírůstek průměrné mzdy udržuje na velmi nízkých hodnotách.

S tímto si dovolím už jenom upozornit, že mezi tímto dokumentem vznikla nová prognóza 4. listopadu a příští týden bude projednána zpráva o inflaci, první z tohoto roku. Takže čerstvý dokument bude k dispozici po příštím čtvrtku.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvod a zase bych teď požádal pana poslance Doktora. Zprávu totiž projednal rozpočtový výbor, usnesení máme jako tisk 51/1. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Zprávu o inflaci v roce 2010, označenou jako III, projednal rozpočtový výbor dne 9. září 2010 při jednání, které bylo zorganizováno na půdě České národní banky.

Chtěl bych ujistit pana guvernéra, že z hlediska časové prodlevy projednávání tohoto dokumentu v závěrečném čtení na půdě Poslanecké sněmovny prožíváme spíše šťastné období, neb jeho předchůdce pan guvernér Tůma tady zažíval daleko větší diferenci mezi obdobími, kdy vznikly dokumenty České národní banky, a tím, kdy byly posléze projednávány v závěrečném hlasování Poslanecké sněmovny. Ta difference mnohdy byla větší než rok, rok a půl i dva, což bylo poměrně smutné období. Z tohoto pohledu mají nepochybně poslanci a poslankyně Parlamentu příležitost věnovat se dokumentům České národní banky a zejména těm údajům, které dokumenty popisují, v daleko efektivnějším způsobu projednávání a mohou brát jejich sdělení i daleko vážněji, řekl bych ze svého pohledu.

K projednání na půdě rozpočtového výboru bych řekl fakt, že Českou národní banku při předkládání tohoto dokumentu zastupoval pan Hollmann. Po mé zpravodajské zprávě doporučuje rozpočtový výbor přij-

mout usnesení, kterým Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu České národní banky o inflaci III /Zprávu o měnovém vývoji za první pololetí/.

Toť vše.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, takže už rovnou usnesení. Ptám se tedy, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Pan guvernér se přihlásil jako první.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Jenom bych rád ujistil pana předsedu rozpočtového výboru i celou Poslaneckou sněmovnu, že už na základě rozhovorů se svými kolegy my si vážíme nezájmu o naši činnost minimálně v akutních časových pásmech, protože si myslíme, že intenzivní zájem Poslanecké sněmovny o činnost centrální banky není známkou toho, že vývoj v zemi probíhá klidně. Takže jakékoli časové odstupy jsou s námi v pořádku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane guvernére, děláme, co můžeme.

Prosím, pan poslanec Braný. Ten sice trochu ruší náš nezájem, ale prosím, máte slovo. (Smích v sále)

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane guvernére, vážení kolegové – pan guvernér je tam krátkou dobu, on zájem je, ale nebyl takový zájem a chuť České národní banky odpovídat. Ale potom se to zlepšilo, s ražebným a mohl bych uvést řadu příkladů, kdy jste mi potom odpovídali.

Takže před chvílí jste reagoval na můj dotaz, tak já samozřejmě jsem si zjišťoval, tak ta evidence tam není z hlediska garančního fondu, zatím, ale věřím, že se určitě vytvoří.

Ale chtěl bych se zeptat přece jenom ještě na jednu věc. Jak říká pan zpravodaj, urychlili jsme tok z hlediska projednávání zpráv o inflaci a vy v té zprávě hodnotíte, že na inflaci samozřejmě – což není nic převratného – bude mít vliv kurs, a odhadujete posilování koruny. A vycházíte z 25 korun 40 haléřů, a že by se to asi o procento mělo postupně měnit směrem ve prospěch koruny nebo posílení koruny. Takže nakonec spodní práh uvádíte v tomto roce, že by měl být 24 maximálně 30. Už jsme to překonali, jsme někde na 24 korunách a asi 4 nebo 5 haléřích. Chtěl bych znát váš názor, jestli to přičítáte jenom vývoji ekonomiky, nebo je to pohyb spekulativního kapitálu. To je jedna poznámka.

A druhá, která přímo s inflací nesouvisí, ale co to udělá s výsledkem v bance z hlediska devizových rezerv, které držíme a nějakým způsobem

jsme zatím neztenčili, myslím tím devizové rezervy. Tak co to udělá s výsledkem, když bude překročen váš odhad posílení koruny a koruna by šla pod 24 korun vůči euru.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Teď se dostáváme přesně k těm otázkám, které musím komentovat opatrně. Tak nejdřív ze všeho ale upozorním, že údaje o kursu stejně jako údaje o sazbách nejsou žádným příslibem, je to předpoklad prognózy. A obecně platí, že čím silnější je kurs proti prognóze, tím nižší mohou být sazby – což je dílem odpověď. Z hlediska číselného pak trochu zpřesním údaj, který 25,4 je předpokládaný průměr na loňský rok, na letošní rok je průměr předpokládaný prognózou na 24,3.

V tuto chvíli samozřejmě jsou trhy optimističtější na ty země Evropy obecně, které mají srovnaný finanční sektor a minimální problémy, co se týče exportní schopnosti i státních financí, minimálně v krátkém období. To znamená jsou schopny se financovat mimo jiné díky tomu, že jsou velmi nízkou zadluženy. Toho odrazem je stávající vývoj.

A pokud jde o vliv na rezervy, my se snažíme rezervy udržovat na stále stejné úrovni, jinými slovy, nenavýšujeme úmyslně, pomalu a pravidelně a transparentně odprodáváme zisky vlastně z devizových rezerv tak, aby nám je nezvyšovaly. Ale samozřejmě to znamená potenciálně další ztrátu centrální banky. Vždycky silnější kurs znamená ztrátu na devizových rezervách. Nicméně nezdá se, že by nám to v čemkoli v posledních deseti letech bránilo, a nedomnívám se, že by nám to mělo bránit v operacích i v budoucnu. Ta ztráta je odrazem toho, že ekonomika se vyvíjí zdravě a je schopna produkovat stále více za jednotku práce či kapitálu, čehož obrazem je i exportní schopnost a čehož obrazem je schopnost kursy posilovat, aniž by to ekonomice cokoli přinášelo.

Podotýkám k tomu, že kapitál či výsledek centrální banky považujeme spíše za účetní operaci bez velké reálné přidané hodnoty.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Žádnou další přihlášku nevidím, můžeme obecnou rozpravu – tak jsem ji ještě neukončil, prosím, ještě pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Nechtěl jsem to už prodlužovat, ale pan guvernér řekl, že je to víc účetní operace. To řekněte těm, kteří na

kursu sedí a dělají ty operace, a jsou to reálné peníze, které získávají investoři na pohybu kursu. Takže to není účetní operace. V té souvislosti jsme vedli debatu s Janotovým balíčkem, jestli bychom neměli věci řešit třeba nějakým odčerpáním z České národní banky. Jeden rok se vám podařilo mít kladná čísla.

Ale myslím si, že otázka je složitější, a odpověď, kterou jste řekl trošičku, protože devizové rezervy, i když to není nepsaný zákon, odpovídají třem měsícům z hlediska zahraničního obchodu a z hlediska jeho vývoje, tak rezervy jsou nejméně pět, možná pět a půl, možná šestiměsíční rezervy, které máme. Takže by byl asi prostor, aby se snižovaly. I když vím, že je to velmi složité.

Takže odpověď, že to držíme, já tomu rozumím, je to velmi složitá situace a operace z hlediska úrokových sazeb a nárůstu těchto devizových rezerv se řeší, ale pořád jsme ve starém koridoru před dvanácti patnácti lety. To jsem chtěl ještě dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan guvernér bude reagovat i na tuto připomínku.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Musím říci, že si neumím představit minimálně v systému evropských centrálních bank, jak bychom předávali devizové rezervy státu jinak než za úplatu. Což se nedomnívám, že je věc, která by členy vlády za mými zády přivedla do radostného vytržení. Stejně tak musím říci, že si neumím představit, jak bychom je snižovali jinak, jiným mechanismem než odprodáváním, což by tlačilo kurs dále nahoru. A to samozřejmě by nijak příjemné nebylo.

Poslední věc, kterou si ale dovoluji říci: Nejsem si jist, jestli existuje nějaký silný úzus na téma výšky devizových rezerv. Naše devizové rezervy jsou trošičku produktem inflačních akcí z počátku nebo z přelomu předchozí dekády či konce minulého tisíciletí a počátku tohoto, kdy jsme sterilizovali do určité míry příjmy právě tak, aby kurs neposiloval a abychom splnili inflační cíl, abychom jinými slovy nevedli k deflaci. Ale musím říci, že výše devizových rezerv například v únoru roku 2009 byla určitě jednou z věcí, která pro nás nehrála špatnou roli v tom, že stabilizovala korunu opačným směrem.

Nejsem úplně přesvědčen, jinými slovy, že je nutné, aby – a tady myslím, že mluvím v souladu s ekonomickou teorií i praxí, názor na výši devizových rezerv se prostě stále mění. My v tuto chvíli reflektujeme různost názorů tím, že nemáme v plánu s nimi, s jejich objemem nic dělat. Připomínám ale, že bude-li ekonomika stále stejným způsobem existovat, to znamená kurs bude posilovat a ekonomika bude růst, bude relativní význam rezerv klesat. Jinými slovy, držíme-li rezervy fixně na stejné částce v

dolarech či eurech, tak jejich objem vůči ekonomice se zmenšuje, takže dříve nebo později, a ne zase tak daleko, můžeme vlastně poloviční relativní výše dosáhnout. To jenom upozorňuji, protože rozměr ekonomiky možná pro někoho překvapivě roste vůči eurům či dolarům o 5 až více procent ročně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Já bych přece jenom dovětek k odpovědi pana guvernéra, a to nechci jeho odpověď doplňovat. Na druhou stranu tomuto tématu – roli devizových rezerv a přepočtenému objemu ztráty, která vzniká sterilizací devizových rezerv na účtu České národní banky – se tady věnujeme už opakovaně s tím, že pan kolega Braný má tento dotaz ve svém rejstříku spíše několik let, a možná, že by stálo za úvahu, aby některé ze speciálních jednání rozpočtového výboru, například na půdě České národní banky, se věnovalo speciálně tomuto fenoménu, respektive jedna z podkapitol programu jednání byla vedena přesně na tohle téma.

Řekl bych, že stojí za to si říci, zda Česká národní banka nějakým zásadním způsobem přehodnotí dosavadní strategii, případně zda ze spolupráce České národní banky a vlády a případně nějakých nových operací, které teď nedokážu dohlédnout, budou devizové rezervy narůstat a Česká národní banka bude znovu prostřednictvím sterilizace devizových operací ovlivňovat, respektive zmírňovat apreciaci kursu. Řekl bych, že další z otázek má být, zda nominální objem devizových rezerv má růst, protože z logiky věci je jasné, že z hlediska celkového objemu po přepočtení kursem jejich vliv na ekonomiku, respektive role celkového objemu slábne, jak řekl pan guvernér.

Tolik jenom na doplnění, nebo spíše námět na naše příští jednání. Myslím, že z formálního hlediska je možné debatu už uzavřít.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, vypadá to, že jsme opravdu debatu vyčerpali. Můžeme ukončit všeobecnou rozpravu. Otevřel bych rozpravu podrobnou. Prosím, pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Přednesu návrh na usnesení, který doporučuje Poslanecké sněmovně usnesení, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 39, usnesení rozpočtového výboru ze 3. schůze dne 9. září 2010: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci/III (Zprávu o měnovém vývoji za 1. pololetí).“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, usnesení máme. Do podrobné rozpravy se už nikdo nehlásí, takže ji můžeme také ukončit.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který jste před chvílí vyslechli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 37 pro hlasovalo 130, proti 2. Usnesení bylo přijato.

Tím jsme tedy zřejmě vyčerpali všechny tři body, které se týkaly České národní banky. Pan poslanec Vidím. (Ne k tomuto bodu.) V tom případě bych poděkoval panu guvernérovi a poprosím pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Pane předsedající, paní a pánové, Poslanecká sněmovna zařadila do pořadu této schůze Návrh na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Vyhlašuji tedy lhůtu pro podávání návrhů k tomuto bodu do příštího úterý 8. února do 15 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme na další bod, kterým je

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tady je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych na počest pana guvernéra, který právě odešel, předložil návrh zákona, který se týká výlučně jeho instituce, a je to novela zákona o České národní bance, která plní povinnost transponovat příslušná nařízení, která se týkají zkvalitnění dohledu nad makroekonomickým prostředím v Evropské unii. Týká se to nařízení o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem, nařízení o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví, nařízení o zřízení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a nařízení o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

Takto diverzifikováno je to proto, že zdaleka ne ve všech zemích Evropské unie došlo k osvětlenému procesu, jako je v České republice, kde je integrovaný orgán dohledu nad všemi těmito produkty a službami, a tím je Česká národní banka. V řadě zemí je to diverzifikováno a orgánů dohledu je tam několik. Prostřednictvím těchto nařízení vznikne evropský systém orgánů dohledu, který se vedle národních orgánů skládá také z Evropské rady pro systémová rizika a tří evropských orgánů dohledu, to jest Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

Na tomto místě bych rád zdůraznil, že se jedná výlučně o posílení informačních povinností, koordinaci. Nedochází k žádnému přesunu pravomocí od národního orgánu dohledu k těmto nově zřizovaným evropským institucím. Upozorňuji, že tento proces by byl pro Českou republiku mimořádně nežádoucí a nelze ho připustit. Kdyby pro nic jiného, tak proto, že Česká republika je do určité míry specifická tím, že 99 % jejího bankovního trhu tvoří dceřiné společnosti, které podléhají českému orgánu dohledu, ale jsou to dceřiné společnosti zahraničních matek, to znamená oslabení kompetencí národního orgánu dohledu je v přímém rozporu se zájmy České republiky. K ničemu takovému v tomto případě nedochází.

Nařízení, která jsem citoval, jsou účinná od 1. 1. 2011, to znamená praxe už fakticky probíhá. Česká národní banka je součástí a členem těchto institucí. To znamená, že předloženou novelu lze pojmenovat také jako formální akt, který zakotví tuto již probíhající praxi do právního řádu České republiky. Proto si vláda dovoluje požádat o schválení podle § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již zde bylo zmíněno panem ministrem, předložený vládní návrh zákona vychází z povinnosti dostát závazkům, které vyplývají České republice z členství v Evropské unii, vedoucích k zajištění plné slučitelnosti českého právního řádu s právem Evropské unie.

Na půdě Evropské unie byly v souvislosti s globální finanční krizí zjištěny nedostatky v oblasti systému dohledu nad finančními trhy jak na úrovni integrovaných a vzájemně propojených evropských finančních trhů, tak na úrovni státní. Tato zjištění podrobně zkoumala expertní skupina, jejíž výstupy byly zhodnotěny v Larosi

Česká národní banka je určena jako národní dohledový orgán, jak bylo zmíněno, a je zároveň součástí evropského systému orgánů dohledu, systému dvoupilířové struktury vzniklého na základě dohledového balíčku zahrnujícího Evropskou radu pro systémová rizika a vedle národních orgánů dohledu tři nově vzniklé evropské orgány dohledu na oblast bankovníctví, pojišťovnictví a finančních trhů.

Adaptace do českého právního řádu bude provedena právě doplněním nového § 2a, který bude doplněn ve znění: „Česká národní banka je součástí evropského systému dohledu nad finančními trhy a spolupracuje s Evropskou radou pro systémová rizika a evropskými orgány dohledu nad finančními trhy.“

Zmíněné úpravy nevyvolávají dopady na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty ani na podnikatelské prostředí v České republice.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky i s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, i právem Evropské unie.

V návaznosti na stanovené lhůty si dovoluji doporučit přijetí předloženého návrhu již v prvním čtení ve smyslu § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji také. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Prosím, pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře financí, já v žádném případě nechci hatit toto dobré úsilí udělat ještě větší pořádek. Ale přece jen bych připomněl ctěné Sněmovně, že teď se tu hovoří o tom, co Česká národní banka bude v tomto systému všechno plnit, nebo už začala plnit od 1. 1. Víte, v roce 2008, 2009 se Česká národní banka vehementně tomuto systému bránila. Já uvedu jen některé důvody.

První byl, že jde o snahu oslabit pravomoc národních dohledů. (Čte:) „Centrálním bankám a národním dohledům musí zůstat nezávislost v rozhodování o otázkách finanční stability.“ A teď je to dál rozvedeno, co Evropský výbor pro systémová rizika dělá a jak to zasahuje do národní suverenity.

Druhý důvod je myslím ještě podstatnější, proč se Česká národní banka bránila novému evropskému systému tří orgánů dohledu: „Nelze bez zásadních změn zákonů přesunout část pravomocí z národních dohledů na evropské instituce a přitom ponechat plnou odpovědnost na národních dohledových orgánech.“ Jinými slovy, evropský dohledový orgán rozhodne, ale případné finanční dopady uhradí příslušný členský stát

Evropské unie. A zas bych to mohl rozvádět, je to obsáhlejší zdůvodnění, proč tyto věci dávala do diskuse národní banka a rozporovala.

V neposlední řadě upozornila na neřešení problémů způsobených rozdílností dohledových orgánů v jednotlivých zemích. Řada národních dohledů je organizována většinově podle sektorů. V Česku je dozor nad finančním trhem sjednocen pod Českou národní bankou – a pamatujete si, co jste tu byli v té době – od dubna 2006. Další důvod byl, že tento systém neřeší příčiny vzniku současné finanční krize. A pak tam byly ještě některé další důvody.

A co je pikantní, když se vrátím ke schválení tohoto materiálu, využilo se Lisabonské smlouvy. A povím v čem. Jednotlivé části reformy v této oblasti se prosazovaly různým způsobem. Tam, kde se všechny státy Evropské unie shodly – vznik Evropského výboru pro systémová rizika, proti kterému nebyly větší námitky – byla zvolena cesta jeho schválení všemi členskými státy Evropské unie jednomyslně. Ke schválení zmíněných nových tří evropských dohledových orgánů byla ovšem zvolena cesta souhlasu kvalifikované většiny členských států EU, a to s odůvodněním, že se jedná o harmonizaci vnitřního trhu, a není tedy třeba vyžadovat jednomyslný souhlas. A tak se Česká republika stala součástí něčeho, co v té době vůbec nechtěla.

A teď k tomu, co musíme plnit, jenom abyste věděli. Vláda to odůvodňuje podle § 90 – s čímž nesouhlasím a řeknu i důvod – že je třeba, aby to platilo od 1. 1. a pracuje se na tom. Ano, ale evropská nařízení bylo vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. prosince 2010 s účinností od 16. prosince 2010 a vstoupila v platnost tím, že Česká národní rada (banka?) se zúčastnila těch prací, a u nás to má platit, nebo platí, od 1. 1. 2011. Tady vidíte, že co jsme nechtěli, nevím, jakým procentem většinově nechtěli, to máme a ještě realizace z hlediska vyhlášení věstníku atd., takže myslím, že teď se akorát tak dokončily překlady, a my už tady na tom pracujeme. Já tomu rozumím, že jsou někteří informovanější a závazky běží, ale tady se jen ukazuje, jak to běží mnohdy mimo nás, národní parlament, tak to někteří z nás v minulosti chtěli a k tomu jsme se v Evropské unii zavázali. Takže já si myslím, že to překotné snažení a úderníčení je zbytečné a měli bychom i tady postupovat s rozvahou a vydiskutovat si zejména to, co bylo v letech 2008–2009 velkým problémem a bylo tady od nás odbornou institucí, jako Česká národní banka, v podstatě odmítáno.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Není žádný další přihlášený do obecné rozpravy. Pak bychom mohli obecnou rozpravu ukončit, pokud nebude nikdo reagovat na vystoupení pana poslance Braného, ani předkladatel, ani navrhovatel.

(Není zájem.) Tak bychom měli rozhodnout podle § 90 o tom, jestli budeme pokračovat v projednávání tohoto návrhu. Já bych přednesl návrh usnesení, kterým o dalším pokračování rozhodneme.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 234 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 38. Přihlášeno je 174. Pro hlasovalo 116, proti 13. Návrh usnesení byl přijat.

Zahajují v tom případě podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí do podrobné rozpravy. V tom případě i podrobnou rozpravu můžeme ukončit, a pokud už ani návrhovač, ani zpravodajka nemají zájem o vystoupení, tak bychom mohli přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 234, ve znění schválených úprav.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39. Přihlášeno je 174. Pro hlasovalo 142, proti 4. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji předkladatelům a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

40.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 239/ - první čtení

Opět poprosím ministra financí Miroslava Kalouska, aby se ujal slova. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za schválení předcházející novely. Nyní mi dovoluji, abych předložil novelu, která

není úplně častá v Poslanecké sněmovně, a to je novela zákona o státním rozpočtu na rok 2011. Že ji Sněmovně předložíme, bylo zřejmě už koncem minulého roku.

Když vláda předkládala Poslanecké sněmovně návrh řešení na retardaci cen elektrické energie, kde prudký růst hrozil v důsledku expanze fotovoltaických elektráren, bylo zřejmé, že již není možné zapracovat to do projednávaného návrhu zákona o státním rozpočtu, protože ten prošel již prvním čtením. Dovolím si jenom připomenout, jak jistě víte, v prvním čtení se schvalují závazné ukazatele – příjmy, výdaje, saldo a vztahy na místní rozpočty – které pak již není možné ve druhém čtení měnit. To znamená ve druhém čtení, ve kterém právě návrh státního rozpočtu byl, již nebylo možné zapracovat politické rozhodnutí, které jsme udělali v souvislosti s fotovoltaickými elektrárnami.

Proto plníme zákonnou povinnost a toto rozhodnutí, které již Sněmovna učinila, předkládáme v novele zákona o státním rozpočtu, kde zvyšujeme závazné ukazatele – příjmy i výdaje – o 11,7 mld. korun. To jsou ony příjmy, o kterých jste rozhodli v souvislosti se zdaněním fotovoltaických elektráren, v souvislosti s prodejem části emisních povolenek – zdaněním, promiňte – zdaněním darovaných emisních povolenek a v souvislosti s tím, že díky těmto operacím také lze předpokládat vyšší výběr DPH o 1 mld. korun. O těchto celkem 11,7 mld. se zvyšují příjmy státního rozpočtu schváleného a o stejnou částku, tedy o 11,7 mld., se zvyšují schválené výdaje, které prostřednictvím kapitoly Ministerstva průmyslu a obchodu budou použity na kompenzaci růstu cen elektrické energie. To je ten základní důvod, to je smysl této novely, která v podstatě jenom právně reaguje na to, co již bylo rozhodnuto.

Dochází tam ještě k jedné drobné změně ve výši 187 mil. korun a i ta musí být schválena novelou zákona o státním rozpočtu, neboť se týká závazného ukazatele vztahy na místní rozpočty, a to je napravení jisté systematické nespravedlnosti příspěvku na státní správu obcím, pověřeným obcím třetího stupně.

Když vláda ve svém úsporném programu snižovala tento příspěvek, snižovala ho o více než 10 % s odůvodněním, že větší než 10procentní propad bude kompenzován vyššími příjmy ze sdílených daní, které byly i součástí balíčku úsporných opatření, která vláda navrhla, zejména tedy plynoucí se zdaněním státního příspěvku ze stavebního spoření a ze snížení slevy na dani na poplatníka. Tento výpočet platí pro obce a města – pro města třetího stupně – omlouvám se starostům – pro pověřená města třetího stupně, jejichž obyvatelé, kteří jsou spravováni státní správou těchto obcí, jsou dominantně občany toho města, jeho daňovými poplatníky. Už neplatí tolik v případě poměrně malých trojek, které spravují často větší část území – kteří nejsou daňovými poplatníky té obce, a tudíž se nemohou

jejich rozpočty podílet v rámci rozpočtového určení daní na těch zvýšených příjmech z daně z příjmu. Proto vláda v zájmu rovných podmínek pro všechny obce třetí kategorie napravuje tuto v uvozovkách nespravedlnost. Nedá se to napravit jinak než individuálními dotačními tituly.

Jmenovité dotace pro jmenovitá města, kterých se to týká, máte v příloze tohoto návrhu. A já prosím o toto schválení, protože se domnívám, že to je fér vůči obcím tohoto typu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych ve své zpravodajské zprávě pouze opakoval argumenty pana ministra, a proto se omezím pouze na doporučení, aby byl tento zákon propuštěn do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se do ní hlásí? Pokud nikdo, obecnou rozpravu můžeme ukončit a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Je ještě nějaký jiný návrh? Pokud ne, budeme hlasovat o tomto.

Zahájíme hlasování. Kdo je pro, přikázat rozpočtovému výboru tento tisk, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 40, přihlášeno je 176, pro hlasovalo 130, proti 3. Rozhodli jsme o tom, že návrh byl přikázán rozpočtovému výboru k projednání. Zároveň končím projednávání tohoto bodu.

Další je bod

13.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/- prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Ovšem obdržel jsem veto, které je tady k dispozici, veto 52 poslanců. Tady je. Podpisové listiny jsou přiloženy. Tolik k § 90.

Nyní prosím, aby předložený návrh předložil ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jakkoli samozřejmě respektuji veto 55 poslanců Poslanecké sněmovny, dovoluji si jenom podotknout, že v tomto případě opět pouze právně upravujeme něco, o čem už tato Sněmovna rozhodla.

Při schvalování zákona o státním rozpočtu, kde byl schválen rozpočet s deficitem 135 mld., bylo také rozhodnuto v rámci tohoto zákona – protože v tomto zákoně to uvedeno je – jakým způsobem bude tento deficit financován. Financován bude dominantně vydáním státních dluhopisů ve výši 131 589 908 000 Kč a zbývající část rozpočtovaného schodku bude uhrazena zvýšením stavu přijatých dlouhodobých úvěrů a operací na státních aktivech. Úrokové náklady a poplatky, které jsou spojeny s realizací tohoto zákona, jsou řádně už v rozpočtu rozpočtovány v kapitole Státní dluh na běžný rok a rovněž byly v příslušné výši schváleny v zákoně o státním rozpočtu.

To znamená, základním důvodem předložení tohoto zákona je skutečnost, že státní dluhopisy mohou být vydány nikoliv jen na základě hlasování o státním rozpočtu, ale na základě schválení zvláštního zákona, který máte předložen, a já si tedy dovoluji požádat o jeho schválení, neboť jak jsem již podotkl, Sněmovna o tom již jednou rozhodla.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já si myslím, že těch 52 poslanců, kteří vetovali projednávání podle § 90, nehlasovalo ani pro státní rozpočet, takže mě to ani nepřekvapuje. Jenom bych chtěl požádat pana předkladatele, aby v rozpravě podal návrh na projednávání na 5 dnů v rozpočtovém výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jak by si mohl prostý ministr financí dovolit neuposlechnout výzvy předsedy rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny? Proto si dovoluji nyní jako poslanec požádat dolní komoru o zkrácení lhůty na 5 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Probíhá ale ještě obecná rozprava... Takže se nikdo do ní nehlásí. Můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Nyní se budeme podle všeho zabývat návrhem na přikázání a poté tím zkrácením. Takže tedy zazvoním, protože někteří nevědí, že se bude hlasovat, tedy jim to sdělím. Vypořádáme se s tím, co nyní můžeme provést v prvním čtení s tímto návrhem.

Takže doufám, že všichni, kdo chtějí hlasovat jsou přítomni. No, a budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednávání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání rozpočtovému výboru, takže se zeptám, jestli ještě někdo chce nějaký další. Pokud ne, zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru rozpočtovému k projednání tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41, přihlášeno je 179, pro hlasovalo 151, proti 1, takže to bylo přijato.

Je tady návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

A byl tady přednesen návrh, abychom zkrátili lhůtu projednávání na 5 dní. Takže nyní budeme hlasovat ten návrh zkrátit lhůtu projednávání na 5 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednávání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno 154, pro hlasovalo 95, proti 28, takže lhůta byla zkrácena a já mohu ukončit projednávání tohoto bodu.

Další je návrh bod číslo

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - první čtení

Opět prosím ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: A já opět děkuji za slovo a dovoluji si předložit novelu devizového zákona, neboť je vláda vázána asociací dohodou, při které bylo vyjednáno přechodné období, které omezuje podmínky nabývání tuzemských nemovitostí zahraničními osobami. Týká se to tedy vypuštění celého ustanovení § 17 devizového zákona.

Vláda České republiky si tuto výjimku dojednala v přístupové smlouvě.

Ponechám na historii, do jaké míry bylo vyjednání této výjimky prozřívavé a cena za ni zaplacená při vyjednávání užitečně vynaloženou cenou, neboť samozřejmě existují minimálně dva naprosto bezpečné způsoby, jak § 17 devizového zákona obejít, a také se tak masivně děje, a z tohoto důvodu zahraniční fyzické osoby de facto, nikoli de iure, již v České republice desetitisíce hektarů půdy vlastní, aniž by to bylo na úměrnost půdě a té její krajině. Byť někdy taková diskuse zaznívala, ještě žádný zlý Helmut naložil česká luka na trakař a neodvezl si je za hranice.

Nicméně i přes tuto praxi je Česká republika povinná toto ustanovení vypustit. Pokud by tomu tak nebylo, byl by náš právní řád v rozporu s primárním právem a v rozporu s našimi závazky, které jsme v roce 2004 uzavřeli a odsouhlasili. Prosím tedy o schválení této novely.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Požádal bych, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Alfréd Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, devizový zákon je tady asi už počtvrté. My, co jsme tady už delší dobu, tak víme, že to byl svého času docela tvrdý oříšek, že proti tomu byla velká nevole, protože prodej půdy cizincům a prodej půdy tuzemským nabyvatelům byl nerovný. Ovšem vývoj a čas bohužel pracovaly proti tehdejšímu negativním názorům a dneska máme před sebou návrh, který se už ani nesnaží nějakým způsobem zmírňovat tento možný prodej cizincům a ruší celý § 17 jako celek a vlastně otevírá trh s pozemky pro všechny občany Evropské unie.

Já si myslím, že tomuto problému a procesu asi nejde bránit, tudíž si myslím propustit do druhého čtení, kde by se mohly projednat některé drobné detaily, protože pokud mám informace, jsou tu určité negativní reakce hlavně od nájemců půdy, kteří mají půdu pronajatou dlouhou dobu, zemědělci, kteří mají dohodu o pronájmu z Pozemkového fondu a mají snahu koupit tento pozemek, tak tento prodej je komplikován podílovým rozhodnutím, že 70 % mají zaručeno a 30 % se dává do soutěže, kde může dojít ke spekulacím s cenou, která jim zkomplikuje vlastně celé hospodaření s tímto pozemkem.

Čili moje stanovisko je to, že je to zákon, který vychází vstříc evropským požadavkům, je to zákon, který zřejmě by stejně v jednu dobu přišel na řadu, tudíž pusťme ho do druhého čtení a v něm se pokusme pořešit problémy, které jsem tady naznačoval, které by mohly vylepšit určité prvky při prodeji státní půdy tuzemským nájemcům.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Nyní otevírám

obecnou rozpravu, do které mám písemnou přihlášku pana poslance Josefa Šenfelda, takže ho prosím, aby vystoupil.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážení kolegové, já bych chtěl říct a zopakovat, co tady bylo řečeno, že novela devizového zákona má umožnit prodej zemědělské půdy cizincům. Víím, že desítky tisíc hektarů české půdy však již dnes vlastní zahraniční právnické osoby, které mají v ČR sídlo. Také víím, že v mnoha případech zahraniční vlastníci mají právně ošetřeny nákupy zemědělské půdy přes tzv. bílé koně. Pan ministr tady o tom hovořil.

Ale já se chci i vzhledem k proklamacím vládní koalice o podpoře českých zemědělců zeptat pana premiéra a pana ministra zemědělství, jaká opatření byla učiněna, aby do budoucna česká zemědělská půda byla prodávána pouze aktivně hospodařícím českým zemědělcům. Agrární komora v červenci roku 2010 vyjádřila stanovisko, že nesouhlasí s předkládaným návrhem úpravy v § 17 odst. 2 devizového zákona, kterým by od 1. května 2011 mělo být ukončeno přechodné období pro nabývání zemědělské půdy a lesů. Agrární komora žádala o zachování dočasného omezení pro nabývání tuzemských nemovitostí u zemědělské půdy a lesů. Agrární komora žádala, aby ČR požádala o prodloužení stávající výjimky, to znamená zákazu přímého prodeje zemědělské půdy a lesů cizincům, o další tři roky, což legislativa umožňuje.

Ptám se tedy, proč vláda ČR nevyjednala prodloužení zákazu prodeje u EU i po květnu 2011, když tak učinily vlády jiných zemí. Předem děkuji za odpovědi a za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, probíhá rozprava. Ptám se, kdo dál se do ní hlásí. Paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Já jsem čekala, že se někdo ujme té odpovědi, která je poměrně důležitá podle mého názoru, aby nám vláda vysvětlila, proč se nezachovala tak jako jiné státy, které tuto možnost měly.

Nicméně chtěla jsem se zeptat zcela konkrétně. V § 17, kde se tato možnost otevírá, se otevírá všem státům, to znamená nejenom občanům zemí EU, ale i ze zemí třetích. A proč tedy toho nevyužíváme, že EU nám dává právo to otevřít pouze občanům ze zemí EU, proč to tedy otevíráme ještě navíc i tam, kde bychom možná se měli zachovat jinak. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se pokusím odpovědět. Protože v tom nevidíme sebemenší ekonomický smysl. Já jsem tady hovořil, že teď, je-li to uzavřeno všem, tedy v zákoně uzavřeno všem, tedy i občanům EU, existují minimálně dva naprosto bezpečné procesy, jak se tento zákon dá obcházet a je obcházen, ať už se to týká osob, které jsou z EU, nebo jsou z třetího světa. Já nevidím velký smysl v úpravě, která řekne: dobře, tak holt z EU mohou napřímo a ti ze třetího světa to dál musí obcházet. Myslím si, že na tomto přístupu by vydělali pouze ti panem poslancem Šenfeldem zmiňovaní bílí koně. ČR ani její zemědělství by na tom v žádném případě vydělat nemohly.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, nyní vidím paní poslankyni Konečnou a pak pan poslanec Skopal. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji panu ministrovi za odpověď, ale mě trochu vyděsila. Pokud mi ministr financí řekne, že ví, že se obchází zákon, evidentně se obchází poměrně dlouho a nic s tím nedělá, tak potom se ptám, proč tady ty zákony schvalujeme. Asi je těchto zákonů víc, kde se obchází, a je evidentní, že to ve vládě nikoho, ale nikoho nezajímá! (Potlesk KSČM a některých poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Je vidět, že tento zákon doopravdy bude prodiskutován více. Já si myslím, že je dobře, když bude projednáván ve výborech. Já samozřejmě požádám, aby tento zákon byl přidělen i zemědělskému výboru, protože doopravdy vlastnictví půdy je zásadní věcí, která se týká zemědělství, a myslím si, že bude dostatečný prostor ve výborech toto projednat, a proto i sociální demokracie doporučuje postoupit tento zákon do druhého čtení, tak aby diskuse mohla proběhnout, ale ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě pan poslanec Brany.

Poslanec Petr Brany: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vážená vládo, já jenom, když tady kolega Skopal říkal, že zemědělský výbor by to projednal, tak já bych to přivítal, protože samozřejmě jsou tu názory zejména dvojího rázu – jak uváděl pan ministr, jak se to dá dnes realizovat z hlediska nákupu půdy, a druhý je, že to uvolnění bude spouštět nějaký problém. A mě by zajímalo, i když to bude zejména projednávat po-

tom zemědělský výbor – probleskla zpráva, pak bylo ticho, že na Ministerstvu zemědělství v loňském roce v březnu byl zpracováván materiál, který právě zkoumal dopady toho, když bude uvolnění nákupu zemědělské půdy od května tohoto roku, ale nebyl nikdy zveřejněn. Tak jestli dospěl k tomu, co říká pan ministr financí, anebo jsou tam jiné závěry. Bylo by dobré se k tomuto materiálu vrátit, který byl s velkou pravděpodobností i dotažen do konce. To je jedna poznámka.

A v té době, když se připravoval, tak bylo známo, že Ficova vláda a současná slovenská vláda vlastně pracovala na té výjimce též. A jak už tu bylo řečeno, jestli by pan ministr nám řekl, jak jsme to složité, vždycky něco za něco, vyjednávali v přístupových omezeních do května tohoto roku. De facto to mají všechny země a rozhodnutí Komise z 20. prosince minulého roku, které Maďarsku prodlužuje o tři roky, a Slovensko je též v tomto režimu, tak v podstatě se odvolává na to, že všem se může podle článku 63-66 o ty tři roky maximálně to uvolnit. A diskuse o tom, jestli zemědělci budou za tři roky mít více na to, aby si půdu kupovali, je velmi složitá, protože průměrná cena, zatím aspoň, co je dostupné, tak u nás je to 2375 eur za hektar, Slovensko je 1210, Polsko má více – 2700 atd. Já bych mohl pokračovat. Takže i třeba Maďarsko, které má více, tak se nebálo prodloužení výjimky, protože tady půjde o to, co říká pan ministr, že to někteří tzv. koupili, aby nás obelstili, tak na tom přestanou hospodařit. Například můžou přestat hospodařit. A teď už můžou kupovat půdu všichni a můžou ji klidně nechat, i když samozřejmě jsou tam i jiné zákonné normy, ale nechat ležet ladem. Z hlediska fondu, jaké jsou volné prostředky, když budu hovořit o státu, tak je zhruba 100 tis. hektarů ještě možné nakoupit od státu. A potom by se jednalo asi o nákupy mezi subjekty už soukromými, takže asi by to bylo v nějakém jiném režimu. Ale na to asi odpovídá zpráva, co zpracovávalo v březnu ministerstvo.

Jinak si pamatuji, když jsem byl v prezidiu Pozemkového fondu, že jsem inicioval – a tehdejší ministr kolega Gandalovič to dal na vládu – aby každý resort řekl, kolik chceme blokovat půdy pro potřeby resortu ze státních rezerv. Nejdříve nebyly žádné požadavky, jenom pan ministr financí Kalousek si vzpomene, že od něj přišlo, že chce, myslím, 4 nebo 8 arů na zahrádku, jestli si to pamatuje. Ale potom se k tomu resorty už postavily seriózně a daly požadavky. Víím, že třeba resort životního prostředí dal ohromný požadavek. Ministerstvo financí, to musím říci, pan ministr už byl docela vstřícný a realistický. Každý se snažil nějaké množství pozemků pro sebe vyčlenit z hlediska resortu, aby mohl své rozvojové programy lépe realizovat. Pokud víím, tak to zůstalo viset ve vzduchu. Teď pozemky pouštíme do volného prodeje, takže hrozí, že potom zase stát, když nebude mít tu blokaci, je bude muset vykupovat.

Děkuji za případnou odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže otázky zazněly. Prosím pana ministra Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Já to nechci zdržovat. Jenom jako citlivý člověk bych se velmi rád pokusil zmírnit úděs a z toho plynoucí stres paní poslankyně Konečné. To, že § 17 devizového zákona je obcházen, nevím jenom já, to víme my všichni. Pan poslanec Šenfeld koneckonců sám řekl na mikrofon, že to také ví.

Na otázku, proč jsem s tím nic nedělal – protože neexistuje způsob, jak obcházení § 17 zabránit, neboť je obcházen zcela legálně a v souladu s právem. Zabránit by se tomu dalo jedině tak, že bychom zase zpátky natáhli dráty, ale přesto si myslím, že by to byla vysoká cena.

Já jsem prostě přesvědčen a vždy jsem byl přesvědčen, že ta výjimka byla systémová hloupost, že jsme na ní vůbec nic nevydělali. Zato jsme museli přistoupit na výjimku, která omezovala naše občany ve volném pohybu osob. Pokládám to za obrovskou cenu za hloupost, která nic nepřinesla. To se prostě občas stává. Můžete mít jiný názor.

Dnes nevyhovujeme požadavkům Evropské unie. Dnes prostě plníme své závazky. My jsme se zavázali v roce 2004, že to po sedmi letech zrušíme. Závazky se plní.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nikdo dál se nehlásí do obecné rozpravy? Prosím, paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Pane ministře, pokud chcete snížit můj stres, prosím, odpovězte mým kolegům na zcela konkrétní dotazy. Tak se to možná povede líp než tím, co jste tady teď předvedl. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dotazy paní poslankyně byly směřovány na pana premiéra nebo na pana ministra zemědělství. Kdo jsem já, abych si dovolil je zastoupit?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dívám se, jestli se hlásí ještě někdo další. Nikdo další se nehlásí do rozpravy? Pokud ne, obecnou rozpravu ukončíme.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Prosím, ještě další návrh.

Poslanec Jan Bauer: Vážené kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že tomuto materiálu se dlouhodobě věnujeme a taktéž jej připomínkujeme na výboru pro evropské záležitosti, dovoluji si navrhnout, abychom přikázali tento materiál a sněmovní tisk taktéž tomuto výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Ještě pan poslanec Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji. Jak jste slyšeli, většina diskuse proběhla kolem prodeje zemědělské půdy, tudíž si myslím, že i zemědělský výbor by měl mít přikázán tento materiál, aby na jeho půdě mohl být dobře projednán.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, necháme o tom hlasovat. Ještě zazvoním na poslance. Budeme hlasovat o návrzích, které se týkají přikázání třem výborům, které tady byly postupně navrženy.

První výbor, o kterém bychom měli hlasovat, je navržen organizačním výborem. Je to výbor rozpočtový. Navrhuji přikázat devizový zákon k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro rozpočtový výbor, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 43, přihlášeno 173, pro hlasovalo 158, proti 1. Návrh na přikázání byl přijat.

Další návrh, který zazněl, byl na přikázání výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání evropskému výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44, přihlášeno 173, pro hlasovalo 145, proti 9. Evropský výbor se také bude zabývat tímto návrhem.

Jako poslední zazněl návrh na zemědělský výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání zemědělskému výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 45, přihlášeno 173, pro hlasovalo 90, proti 51, takže to bylo také přijato. I zemědělský výbor to dostal přikázáno.

To je zřejmě vše, co jsme mohli učinit v prvním čtení. Děkuji předkladatelům a končím projednávání devizového zákona v prvním čtení.

Máme tu další bod, kterým je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení

Opět prosím ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Předkládám transpoziční novelu zákona, která – jakkoliv může znít vzdáleně, neboť se týká nakládání se surovými diamanty – je poměrně velmi důležitá v rámci společného mezinárodního boje proti terorismu.

Surové diamanty se totiž v minulosti staly velmi používanou a vyhledávanou komoditou ve financování povstaleckých či teroristických aktivit. Je to malé, je to drahé a dá se to snadno schovat, dá se to kamkoliv převézt. Z tohoto důvodu byl domluven mezinárodně tzv. kimberlejský systém, který certifikuje mezinárodní obchod se surovými diamanty nebo stanoví certifikaci tohoto obchodu v rozsahu stanoveném právě tím nařízením Rady.

Pro vaši informaci, je to docela zajímavé, Česká republika je ze všech zemí Evropské unie jednou ze šesti zemí – pouze šest zemí může podle příslušných dohod v Evropské unii dovážet nebo vyvážet diamanty na území Evropské unie. To znamená, že přes nás jde tranzit do celé řady jiných zemí. Proto je tato transpozice mimořádně důležitá a já prosím o její schválení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní poprosím pana poslance Radima Vysloužila, zpravodaje určeného pro první čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Vysloužil: Já jenom doplním, že Kimberlejský proces je mezinárodní fórum států a zástupců organizací diamantového průmyslu a občanských organizací, které na základě rezolucí OSN připravilo návrh systému mezinárodní certifikace surových diamantů.

Česká republika, jak bylo řečeno, byla už součástí tohoto procesu před vstupem do Evropské unie. Po vstupu do Evropského společenství 1. 5. 2004 přestala být přímým účastníkem procesu a stala se účastníkem prostřednictvím Evropské unie.

Současná tato novela řeší ustanovení týkající se například propadnutí věcí, obcházení zákonných povinností využíváním osob, které nejsou za své jednání odpovědné, například děti, nebo problematiky sankcí za

nezákonný dovoz nepodnikajícími fyzickými osobami. Dotčené subjekty jsou celní orgány a osoby nakládající se surovými diamanty.

Navrhovaná novela není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, ani s akty práva Evropské unie a je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď otevířu obecnou rozpravu k diamantům. Nikdo se do obecné rozpravy nehlásí, jak vidím, ani tu nemám žádnou písemnou přihlášku. Tak tedy v tom případě obecnou rozpravu můžeme ukončit. Budeme se zabývat pouze návrhem na přikázání, ale to zase musím zagongovat.

Takže prosím, budeme hlasovat o návrhu, který dal organizační výbor, abychom tento zákon přikázali k projednání hospodářskému výboru pouze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 46. Přihlášeno je 175, pro hlasovalo 126, proti žádný. Takže to přikázání bylo provedeno a rozhodli jsme tedy v prvním čtení o přikázání a můžeme to první čtení ukončit, k bodu číslo 16.

Máme tu bod číslo

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - první čtení

Prosím Miroslava Kalouska, aby uvedl finančního arbitra.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo.

Novela zákona o finančním arbitrovi v sobě obsahuje dvě zásadní změny. Za první je to rozšíření působnosti finančního arbitra, a tím reagujeme na příslušnou část směrnice Evropského parlamentu a rady o spotřebitelském úvěru a ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů. Tím druhým důvodem je odstranění nesystémového postavení finančního arbitra, nebo ukotvení finančního arbitra v našem ústavním systému, který je v rozporu s evropskými normami. Finanční arbitr je dodnes součástí České národní banky, kam to zcela jistě nepatří, protože finanční arbitr je

součástí moci výkonné a jeho umístění do struktury České národní banky do značné míry jakoby porušuje systém nezávislosti centrální banky na moci výkonné.

Z toho důvodu navrhujeme zřídit Kancelář finančního arbitra jako organizační složku státu, která bude hrazena z rozpočtové kapitoly Ministerstva financí. Tím vyhovujeme premise, že je primární povinností státu zajistit chod instituce mimosoudního řešení sporů v souladu s principy politiky Evropské unie.

Se změnou organizačního uspořádání se samozřejmě mění i úprava platových podmínek, a to způsobem standardním pro zaměstnance a vedoucí zaměstnance organizačních složek státu, což zcela jistě nepotěší zaměstnance Kanceláře finančního arbitra, neboť Česká národní banka má platové podmínky poněkud velkorysejší než organizační složky státu, ale takový už je život.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám – tady se přiznám, tady mám poslance Michala Doktora uvedeného jako zpravodaje. (Poslanec Doktor reaguje z místa a přichází. U stolku zpravodajů sedí stále poslanec Michálek. Smích z lavic.) Takže pan poslanec Doktor, tak ano, přece jenom, dobře. (Poslanec Michálek odchází do své lavice.) Můžete.

Poslanec Michal Doktor: Pan kolega se na místě zamyslel a rozhodl se setrvat.

Já bych s dovolením doplnil vystoupení pana ministra financí o některé informace, které v souhrnu zapadají do jeho úvodního slova. Na druhou stranu bych řekl, že pro rozhodování Poslanecké sněmovny o skutečném obsahu, a řekněme, že skutečným obsahem hlasování bude formát sněmovního tisku, který bude připraven k závěrečnému hlasování – tedy po proceduře, kterou bude projednávání tohoto sněmovního tisku na půdě rozpočtového výboru, a případných přijatých korekcí musí být návrh takového znění zákona, který za první zohlední fakt, že řada efektů, které zmínil pan ministr financí, byla už na samém začátku při vzniku instituce finančního arbitra založena Poslaneckou sněmovnou. Ve smyslu jisté kontinuity a nikoliv nastolené diskontinuity bude nepochybně nutné se zamyslet nad některými komponenty, které jsou vyjádřeny v ambici vlády, respektive sněmovním tisku 224.

Pan ministr řekl, že z jeho pohledu tento sněmovní tisk naznačuje dvě změny. Já řeknu, že tedy z mého pohledu jako zpravodaje se týká spíše tří okruhů.

Tím prvním bude – ve shodě s panem ministrem osvědčuji, že je to trend, který Česká republika musí sledovat a je svým způsobem i žádoucí,

a její zvýšená ochrana spotřebitele tady v oblasti finančních produktů je rozšíření kompetencí finančního arbitra.

Tím druhým je změna delegace, respektive změna ustanovování finančního arbitra a obsazení funkce, kde tedy z volby Poslaneckou sněmovnou, tak jak probíhala doposud, přechází na jmenování vládou na návrh ministra financí.

Třetí změnou je změna odměňování arbitra a jeho zástupce. Tady musím mírně korigovat slova pana ministra financí v tom ohledu, že plat arbitra je odvozen nikoliv ze zvyklostí daných Českou národní bankou a jejím prostředím, ale usnesením Poslanecké sněmovny. Je to Poslanecká sněmovna, která v souladu se zvyklostmi, respektive konstrukcí, je přijatou tím základním zákonem, ustanovila plat finančního arbitra a jeho zástupce.

A čtvrtou změnou je ta procedurální věc spojená se změnou účinnosti, respektive s účinností jako takovou. Účinnost zákona je nastavena k 1. červenci roku 2011. Z logiky věci, zejména z těch procedurálních věcí spojených s rozšířením kompetencí a zvětšením toho týmu, který představuje Kancelář arbitra, je toto ustanovení naprosto logické. Na druhou stranu v odvozených důsledcích vázaných zejména k odměně je toto ustanovení při nejmenším těžkopádné. Přece jen byl finanční arbitr bez ohledu na tuhle tu funkci, teď zastává, včetně jeho zástupce, zvolen Poslaneckou sněmovnou v místě a čase, které byly charakterizovány nějakými pravidly hry, a my touto změnou pravidel nikoliv v poločase, ale lehce za ním z hlediska mandátu obou dvou mužů, respektive obou dvou pánů vykonávajících svěřenou funkci, tato pravidla hry měníme.

To jsou nepochybně věci, které si zaslouží debatu na půdě rozpočtového výboru. Je zbytečné se podle mě teď vysilovat tím, jaký formát je komu z nás bližší. Rozpočtový výbor je nepochybně pravou půdou, kde tato debata má být vedena, a Sněmovna jako suverén rozhodne o závěrečném tvaru zákona.

To je z mého pohledu vše. Předloha je rozhodně způsobilá k projednání na půdě rozpočtového výboru a zatím žádný jiný návrh k projednání na půdě jiného výboru nenavrhuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Prosím pana ministra Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jenom drobnou poznámku. Nechci se samozřejmě přít se zpravodajem, to bývá nemoudré, ale já jsem nehovořil o platu arbitra, já jsem mluvil o platech zaměstnanců Kanceláře arbitra a tam to platí v každém případě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, už tedy probíhá rozpra-

va. Nemám písemné přihlášky. Zdá se, že nejsou přihlášky ani z místa. Pokud by tomu bylo tak, mohli bychom rozpravu ukončit.

Jediné, co můžeme hlasovat, je přikázání výborům. Organizační výbor navrhl tento návrh přikázat opět samozřejmě výboru rozpočtovému. Ptám se, jestli má někdo ještě nějaký jiný návrh. Pokud není, budeme hlasovat o rozpočtovém výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 47 přihlášeno 177, pro hlasovalo 137, proti žádný, takže přikázání bylo provedeno rozpočtovému výboru.

Můžeme ukončit bod číslo 17. Další je bod číslo 18, to je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/ - první čtení

Prosím, pane ministře, můžete to uvést.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo. Dámy a pánové, tento zákon byl schválen v roce 1999 a přijal opatření, která prováděly celní orgány při dovozu, vývozu a zpětném vývozu zboží, které porušovalo právo k duševnímu vlastnictví. 12. července 2007 pak byl novelizován také pro působnost ochrany spotřebitele na vnitřním trhu. Dlužno říct, že tento zákon je v praxi aplikován, funguje, přináší výsledky, je celní správou hojně využíván. Nicméně dosavadní zkušenosti s jeho aplikací vyvolaly potřebu upravit některá ustanovení tak, aby lépe odpovídala potřebám praxe. Jedná se zejména o přizpůsobení terminologie zákona unijní a národní právní úpravě, tedy zákonu o ochraně spotřebitele. Další změny jsou v preciznějším zpracování ustanovení týkajících se opatření celních orgánů při řízení o správních deliktech v souladu se zásadami právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů a v odstranění některých stávajících legislativně technických nedostatků, na které dosavadní praxe narazila.

Dovolím si připomenout, že návrh byl poprvé předložen Poslanecké sněmovně 18. listopadu 2010, to byl schválen v prvním a ve druhém čtení. Na třetí už se nedostalo, přišly volby, to znamená bylo nezbytné předložit

tuto předlohu znovu do legislativního procesu, takže řada z vás si na ni pravděpodobně z minulého volebního období ještě pamatuje. Dovoluji si poprosit o schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana poslance Jana Bureše o komentář zpravodaje pro první čtení.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, vystoupit po panu ministrovi je vždycky obtížné, protože on řekne téměř vše. Já jsem si postupně ve své zprávě proškrtoval vše, co jsem chtěl říci. Jenom mi nezbyvá nic jiného, než samozřejmě doporučit projednání v hospodářském výboru. Chtěl bych jenom zdůraznit, že vše, o čem mluvil pan ministr, bude realizováno prostřednictvím současných institucí a pracovníků a že k předložené novele nás také zavazují mezinárodní smlouvy a nařízení Komise Evropského společenství.

Jak jsem řekl, považuji tuto novelu za hodnou projednání v hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu k návrhu zákona o změně zákona č. 191 o opatřeních týkajících se dovozu a vývozu. Není tady nikdo, kdo by se hlásil k tomuto návrhu, v tom případě rovnou ukončím obecnou rozpravu a budeme pouze hlasovat o přikázání k projednání výboru hospodářskému, což je návrh organizačního výboru. Pokud není žádný jiný návrh, budeme hlasovat o výboru hospodářském.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro hospodářský výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 48 přihlášeno 178, pro hlasovalo 137, proti 1, takže návrh na přikázání výboru hospodářskému byl přijat.

Končím projednávání bodu 18. Bod číslo 28.

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - první čtení

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, jedná se o úpravu, která podle mého názoru ulehčí život jak podnikatelským sub-

jektům, tak také správci daně z nemovitostí, neboť v minulosti docházelo k velmi častým sporům končícím často u soudů, které měly stanovit, zda stavba bez svislé nosné konstrukce, která je umístěna na pozemcích evidovaných jako ostatní plocha nebo zastavěná plocha a nádvoří, podléhá dani z nemovitostí jako stavba, nebo nikoliv. Chceme příslušnou legislativu zjednodušit. Vycházíme také z judikatury soudů. Chceme odstranit výkladovou nejasnost, zda má být takováto stavba zdaněna daní ze staveb, nebo daní z pozemků, a proto to chceme jednoznačně upravit, aby k těmto problémům nedocházelo.

Zavádějí se dvě specifické sazby pro pozemek – to znamená, že už to v žádném případě nebude zdaňováno jako stavba. Sazby podle druhu podnikání jsou stanoveny na jednu korunu za metr v případě, že se to bude týkat zemědělské prvovýroby, nebo pět korun za metr v případě ostatního podnikání.

Zdůrazňuji znovu, že se to vztahuje výlučně na podnikatelské subjekty, které mají zpevněné plochy pozemků evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku buď „ostatní plocha“, nebo „zastavěná plocha a nádvoří“. Na ostatní druhy pozemků, např. na zemědělské pozemky, se to samozřejmě vztahovat nebude.

Protože si myslím, že to je velká úleva pro podnikatelskou veřejnost a koneckonců i pro správce daně, dovoluji si požádat o projednání a schválení tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Alfréd Michalík je zpravodajem určeným pro první čtení tohoto zákona, takže ho prosím, aby přidal svůj komentář.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, tentokrát oprávněně se tady stavím ke zpravodajskému pultu.

Sněmovní tisk 119 – prakticky už podle čísla vidíte, že to je tisk, který už tady leží delší dobu – se dostává dnes na pořad jednání. Důvody předložení, záměry, které se tím sledují, tady detailně zdůvodnil pan ministr. Myslím si, že je zbytečné to opakovat. Jedná se opravdu o zjednodušení jak praxe finančních úřadů, tak i soudů, kde dosavadní nejednoznačnost často dováděla případné majitele těchto pozemků k soudu, kde se dokazovalo, o jaké druhy stavby se jedná. Čili myslím si, že vyřešením tohoto problému, zjednodušením a jednoznačnou definicí dojde ke zefektivnění celého daňového vyměrovacího a vymáhacího řízení, k odstranění potenciálních soudních sporů s nejistými výsledky, k zajištění právní jistoty daňových subjektů definicí zpevněné plochy a odlehčení daňového zatížení u pozemků se zpevněnými plochami. Čili samé pozitivní věci.

Navíc, když hodnotíme to, že daň z nemovitosti je aspoň v českých

podmínkách jedna z nejnižších daní v Evropě poměřována k HDP, jedná se i o dopady, které nemají fiskální význam. Z toho důvodu si myslím, že bychom tento návrh měli pustit do druhého čtení a ponechat na diskusi v příslušných výborech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu k návrhu zákona o dani z nemovitosti. Pan poslanec Stanjura, prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, navržená novela, jak už bylo řečeno, zjednoduší život jak správcům daně, obcím, které peníze inkasují, tak i podnikatelům. Nicméně vzhledem k tomu, že navržená účinnost už nebude od 1. ledna 2011, tak bych chtěl předložit dva podněty kolegyním a kolegům z rozpočtového výboru, protože předpokládám, že to bude zrovna rozpočtový výbor, kterému tento materiál přikážeme k projednání.

Daň z nemovitosti jako jediná ze všech typů daní je stoprocentním příjmem obce, na jejímž katastru se stavby nebo pozemky nacházejí. Jen pro srovnání, u 60tisícového města u plátců daně z příjmu právnických osob z tisícikoruny skončí v městském rozpočtu zhruba koruna, u daně ze závislé činnosti zhruba 1,12 koruny a u daně OSVČ, daně z příjmu, zhruba dvě koruny z tisícikoruny. Neplatí tak často sdílená představa poplatníků přímých daní, že buď všechny, nebo většinová část daní, které platí státu, končí v rozpočtu města či obce.

Města a obce mohou výnos této daně regulovat podle zákona svou obecně závaznou vyhláškou a v zásadě mají čtyři nástroje, které mohou využít. Buď mohou upravit velikostní koeficient obce u daně ze staveb, nebo u daně ze stavebních pozemků, to jsou dva nástroje. Potom u staveb pro rekreaci, či zjednodušeně u staveb určených pro podnikání mohou použít koeficient jeden a půl a od roku 2009 mohou obce a města použít tzv. místní koeficient, který se dá zase použít pouze u stavebních pozemků a u všech druhů staveb.

Když si vezmeme tyto možnosti, tak u 60tisícového města je minimální roční výnos 30 milionů korun a maximální 213 milionů korun, to znamená, že je rozdíl 180 milionů ročně a za jedno volební období zastupitelstva je to 720 milionů korun.

Přestože od představitelů samosprávy od roku 2009 velmi často slycháme oprávněné stesky, že klesá výnos ze sdílených daní, tak pouze zlomek obcí a měst využil tyto možnosti, které jim zákon ukládá, zejména u místního koeficientu a u koeficientu 1,5 pro objekty pro podnikání. Domnívám se, že jedním, ne však jediným důvodem je, že mají tyto nástroje pouze malou rozlišovací schopnost k tomu, co zasáhnou tím rozhod-

nutím města. Když si vezmeme stavby určené pro podnikání, tak potom v daňovém přiznání se vlastně rozlišují tři druhy staveb. Zjednodušeně, pro zemědělskou prvovýrobu, potom pro průmyslové stavby, dopravu, energetiku a pak všechny ostatní. A když ten koeficient použiji, tak to zaplatí úplně všichni stejně. Jak zařízení, která slouží těžkému průmyslu, tak drobní živnostníci. A přitom dopad jak těžkého průmyslu či podnikání drobných živnostníků je na infrastrukturu města nebo na životní prostředí v tom městě diametrálně odlišný.

Takže dávám první podnět, zda by se kolegové a kolegyně nezamysleli, zda koeficient jeden a půl by se nedal použít pouze pro jednotlivé skupiny staveb, tak jak je to v daňovém přiznání, to znamená zvlášť pro stavby pro zemědělskou prvovýrobu, zvlášť pro těžký průmysl, energetiku a dopravu a zvlášť pro ostatní stavby, což jsou zejména drobní živnostníci.

To samé se dá říci o místním koeficientu, který buď zasáhne všechny stavby, nebo jenom některé, takže dávám podnět ke zvážení, zda by místní koeficient nemohl být u různých druhů staveb rozdílný.

Pokud bychom takovou úpravu v nějaké podobě přijali, tak se nemění kompetence obcí, vůbec ne v absolutní výši daně, které obce předepisují poplatníkům této daně, ale změnily by se nástroje, které obce mohou využívat. Možná by to vedlo k tomu, že by některé obce ty nástroje začaly používat, a možná by tlak na zvětšení podílu ze sdílených daní byl menší.

V každém případě vládní návrh, který k nám doputuje, potom podpořím, protože, jak říká pan ministr, odstraňuje to výkladové nejasnosti a zjednoduší to život všem, kteří se daní z nemovitosti zabývají. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Pouze bych jeden dotaz v této souvislosti panu ministrovi. Samozřejmě, daň z nemovitosti je u nás asi jedna z nejnižších. Teď nehoruji pro to, aby nějak radikálně stoupla, nicméně máme budovu, která má určitý půdorys, a ať má stavba cenu 6 milionů, nebo 60 milionů, tak daň z nemovitosti je stále stejná. Chci se tedy zeptat, zdali jsou úvahy na Ministerstvu financí o tom, že by se třeba daň z nemovitosti počítala jiným způsobem, třeba z tržní hodnoty, z ocenění té budovy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr bude reagovat.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Rád odpovím, byť je to samozřejmě nad rámec této předlohy.

Myslím, že je známo, že intenzivně diskutuji a můj úřad intenzivně diskutuje se všemi, kterých se to týká, to znamená se Spolkem pro obnovu

venkova, se Sdružením místních samospráv, se Svazem měst a obcí. Intenzivně diskutujeme nový zákon o rozpočtovém určení daní. Nelze samozřejmě diskutovat zákon o rozpočtovém určení daní bez paralelní diskuse o dani z nemovitostí, neboť daň z nemovitostí je a podle mé představy také zůstane vždy stoprocentním příjmem obcí.

Přiznám se, že patřím mezi ty, kteří absolutně brání nápadům, že daň z nemovitostí by měla být odvozována od tržní ceny nemovitostí. To pokládám za demotivační, pokládám to přímo za trestuhodné. Přeložím-li takový přístup do češtiny, tak znamená, jsem-li odpovědný a odpovědně si opravím svůj dům nebo ho zrekonstruuji a zvýším tak jeho tržní hodnotu, jsem za to potrestán výrazně větším zdaněním. Co udělám? Tak se na to vykašlu a pojedu radši na zahraniční dovolenou. Nic takového tento ministr financí nikdy nenavrhne.

Na druhou stranu zcela vážně se zabývám a chci předložit k diskusi – ale diskusi teď prosím nechci rozpoutat, jenom vám odpovídám – něco, čemu pracovně říkám stanovení daně z nemovitostí podle cenové mapy hodnoty pozemků, neboť vaše nemovitost vám může být zhodnocena bez vašeho vlastního přičinění vzhledem k tomu, že jste byl předtím na periférii a vaše místo se rozrostlo tak, že najednou ji máte v lukrativním centru, že tam někdo přivedl veřejnou hromadnou dopravu, že se tam výrazně zkvalitnila občanská vybavenost, i to samozřejmě ovlivní tržní cenu vaší nemovitosti. To už nebylo vaším přičiněním a v rámci cenové mapy intravilánu, dovolíte-li mi tyto pojmy, byla vaše nemovitost tímto zhodnocena, a pak byste za to měl také platit větší daň z nemovitosti. Tohle je přístup, který bych chtěl navrhnout Poslanecké sněmovně k diskusi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlásí se někdo dál? Další přihlášku nevidím, takže to vypadá, že bychom mohli obecnou rozpravu ukončit. Nezazněly žádné návrhy. Opět jediné, co je, je návrh organizačního výboru přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Budeme hlasovat. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh než rozpočtovému výboru daň z nemovitosti. Jiný návrh není, takže můžeme hlasovat jediný, který je.

Zahájuji hlasování. Kdo je tedy pro, přikázat daň z nemovitosti k projednání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 49 je přihlášeno 182, pro hlasovalo 156, proti 1. Návrh byl přijat.

Přikázání jsme provedli a můžeme ukončit projednávání bodu 28. Požádám paní předsedkyni, aby se ujala dalšího řízení schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme pokračovat bodem

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych v souladu s § 90 odst. 1 zákona o jednání Poslanecké sněmovny stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění čtyři zákony – je to zákon o Policii České republiky, zákon o Vojenské policii, zákon o Celní správě České republiky a zákon o trestním řízení soudním, tedy trestní řád.

Cílem předloženého návrhu zákona je implementace práva Evropské unie do právního řádu České republiky, a to především rámcové rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech. Návrh zákona uvádí český právní řád do souladu i s požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států.

Při zpracování návrhu zákona byla použita koncepce ochrany zpracování a předávání osobních údajů, která je právně zakotvena v zákoně o Policii České republiky a která odpovídá implementovanému rámcovému rozhodnutí. Tato koncepce ochrany a zpracování osobních údajů byla přenesena do ostatních zákonů tak, aby pokud možno co nejvíce terminologicky odpovídala zákonu o Policii České republiky. Z návrhu zákona vyplývá, že stejné povinnosti, jaké má při ochraně zpracování a předávání osobních údajů Policie České republiky, budou mít i Vojenská policie a Celní správa České republiky.

Část návrhů zákona týkající se změny trestního řádu plně respektuje systematiku a terminologii trestního řádu.

Návrh zákona dále reaguje i na současné problémy aplikační praxe tím, že se do zákona o Policii České republiky doplňuje ustanovení, které Policii České republiky umožní zajištění omamné a psychotropní látky v množství,

kteře nenaplnuje skutkovou podstatu trestných činů, jejíž držení však není dovolené, respektive je zakázané. Návrh zákona umožní zajištění takové věci i v rámci blokového řízení, aniž by muselo u přestupku proběhnout zdoluhavé správní řízení před správním orgánem.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Navrhovaná právní úprava nepředpokládá zvýšené nároky na státní rozpočet.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajem k tomuto tisku byl organizačním výborem určen pan poslanec Antonín Sedá. Ovšem obdržela jsem dopis předsedy výboru pro obranu a bezpečnost pana poslance Františka Bublana a ten mě žádá o změnu zpravodaje u tohoto sněmovního tisku, a to žádá, aby se zpravodajem stal pan poslanec Petr Hulinský. Vzhledem k tomu, že o tom musí rozhodnout Poslanecká sněmovna, neb se jedná o prvé čtení, bude muset Sněmovna odhlasovat změnu zpravodaje. (Hlasy ze sálu.)

Teď ještě dostávám další informaci. Jednu mám písemně od pana předsedy. Podívám se na ten dopis, mám to tady asi napsáno špatně v prezidiální listině, protože tady mám napsáno, že by to měl být pan kolega Hulinský, ale ten je uveden v dopise pana předsedy výboru. Poprosím pracovníky organizačního odboru, aby mi přišli vysvětlit, co je tady za zmatek kolem zpravodajů. Nyní pan kolega Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, pokusím se usnadnit Sněmovně tuto nejasnou chvíli. Navrhuji, aby se zpravodajem stal pan Václav Klučka. Je to v souladu s jednáním výboru pro obranu a bezpečnost. Navrhuji Václava Klučku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, děkuji. O tomto návrhu rozhodne Poslanecká sněmovna.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 50. Táži se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje pro prvé čtení tak, aby se zpravodajem k tomuto tisku již v prvé čtení stal pan poslanec Klučka. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 50 přítomno 178, pro 116, proti 1. Tuto změnu jsme schválili.

Prosím tedy zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Klučku, aby se ujal nyní slova.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové, nejdříve mi dovoluji konstatovat, že naprosto souhlasím s tím, co řekl pan ministr o důvodech předložení tohoto návrhu zákona. Pouze bych připomenul, že lhůta pro transpozici rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 uplynula 27. listopadu loňského roku, což považuji za jedno z nejdůležitějších sdělení z mého vystoupení, a od toho se také budou odvíjet mé návrhy.

Předložený návrh zákona prošel předepsaným legislativním procesem včetně standardního meziresortního připomínkového řízení. Návrh zákona byl zpracován Ministerstvem vnitra ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti, Ministerstvem financí, Ministerstvem obrany a Úřadem pro ochranu osobních údajů. Obsahuje totiž novelizaci právních předpisů, které jsou právě v působnosti těchto resortů.

Vláda návrh zákona schválila dne 16. listopadu 2010 a vládní návrh zákona podepsaný předsedou vlády a ministry vnitra, spravedlnosti, obrany a financí jako spolupředkladatelů dne 26. listopadu 2010 předložila Poslanecké sněmovně. Téhož dne byl vládní návrh zákona rozeslán poslancům.

Vládní návrh zákona mění na základě rámcového rozhodnutí zákon o Policii České republiky a nově upravuje předávání a zpřístupnění osobních údajů třetím osobám. Protože při reformě české policie se už s mnohými věcmi počítalo, novela zákona o české policii není až tak velká. Naproti tomu v případě zákona o Vojenské policii a zákona o Celní správě České republiky, které jsou staršího data, muselo být zpracováno rámcové rozhodnutí celé. Proto je předkládaná novela těchto zákonů poněkud obsáhlejší, než je tomu v případě zákona o české policii.

Dámy a pánové, jak jsem se již v úvodu zmínil, transpoziční lhůta uplynula 27. listopadu loňského roku, takže předkládám svůj návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech ze 60 na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, abyste tento návrh, pane zpravodaji, zopakoval potom v obecné rozpravě. A já tuto obecnou rozpravu otevírám. Mám do ní jednu písemnou přihlášku, a to od pana poslance Sedi. Prosím, pane kolego.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, vládní návrh zákona, sněmovní tisk 192, má za cíl mj. implementovat ochranu osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech Evropské unie a Schengenu. V tomto ohledu vládní návrh vítám. Přesto v návrhu existuje několik problematických změn, na které chci upozornit.

Předně v části první, kterou se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii

České republiky, se nad rámec implementace umožňuje Policii České republiky zajištění omamné a psychotropní látky v množství, které nenaplňuje skutkovou podstatu trestného činu, nedovolené výroby a nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 trestního zákoníku nebo trestného činu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedů podle § 284 zákona č. 40/2009 Sb. Tady chci upozornit na dvě rizika spojená s navrhovanou změnou. Tou první je možnost korupce příslušníků policie právě při zabavování drog a udělování blokové pokuty přímo na místě. Tou druhou je nutnost zavedení systému evidence a zejména kontroly těchto zabavovaných a ničených látek. Nedovedu si totiž představit, že by Policie České republiky neměla takovýto systém, který by omezoval zneužití zabavených látek. A to si vyžádá další finanční náklady.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, v části druhé je navrhována změna zákona č. 128/1992 Sb., o Vojenské policii, která zavádí v § 35b možnost pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů. Podle mého názoru v návrhu zákona schází kontrola veřejnosti kvůli možnému zneužití těchto záznamů. Například podle zákona ustavuje Poslanecká sněmovna stálou komisi pro kontrolu použití odposlechu a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti inspekce policie. Proto je otázkou, jaký orgán bude podobně jako stálá komise kontrolovat činnosti Vojenské policie.

Závěrem mi dovoluji ještě jednu poznámku. Podle textu návrhu se implementace ochrany osobních údajů dotýká, pokud jsem to správně pochopil, mezinárodní spolupráce v rámci Evropské unie a států schengenského prostoru. Chci se zeptat pana ministra, zda rozšíření spolupráce pro Vojenskou policii se také vztahuje pouze na země Evropské unie a na státy Schengenu. Pokud ano, jak je to pak se spoluprací Vojenské policie se státy Severoatlantické aliance a následně s ochranou osobních údajů vojáků při této kooperaci.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedovi. Nyní se hlásí pan poslanec Václav Klučka do obecné rozpravy.

Poslanec Václav Klučka: Dámy a pánové, budu mít dvě věci. Především kolega Sedla vlastně řekl to, co nemohl sám říct ve zpravodajské zprávě. Proto jsme ty zpravodaje přeřadili. A k přeřazení těch zpravodajů. Prosím pěkně, opravdu v dopise, který teď mám před sebou, došlo k prohození dvou jmen. Patří tam jak pan Hulinský, tak tam patřím já, ale v opačných zákonech. Tam opravdu došlo k prohození, takže za to nemůže opravdu Kancelář Sněmovny, za to může ten, kdo ten dopis zpracovával.

A možná že pan předseda ani nevěděl, když ho podepisuje, že tam tato změna nastala.

Ještě bych chtěl k vystoupení pana kolegy Sedi říct, že věc týkající se omamných a psychotropních látek už je zákonem řešena, to ne že by nebylo. My řešíme pouze a jenom formu deliktu. Řešíme možnost, aby policisté mohli za to udělovat blokové pokuty a nemuseli to dávat ke správním orgánům, kde mnohdy projednání trvá rok, resp. se to vůbec do jednoho roku nestihne. To je celý důvod úpravy, kterou provádíme.

A pokud jde o odposlechy, Celní správa, která kupř. řeší také odposlechy přes Ministerstvo financí, tak stálou komisí je komise pro kontrolu operativní techniky české policie a jejího nasazování k odposlechům. Já si myslím, že u Vojenské policie to bude to samé. Jestli bude chtít Vojenská policie provádět odposlechy, bude používat operativní techniku české policie. Pokud jde o souhrn odposlechů a možnou kontrolu, to může klidně udělat ta stálá komise pro kontrolu použití operativní techniky české policie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane zpravodaji, já vás ještě poprosím, abyste zopakoval svůj návrh na zkrácení obecné rozpravy.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedkyně, velmi rád. Navrhuji zkrácení lhůty ze 60 na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Není-li, končím obecnou rozpravu a budeme se moci zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Má někdo prosím jiný návrh na přikázání? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 51. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby návrh byl přikázán výboru pro obranu a bezpečnost. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu na přikázání?

Hlasování pořadové číslo 51. Přítomno 179. Pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výborech ze 60 na 30 dnů. Zahajuji hlasování pořadové číslo 52. Táhne se, kdo souhlasí s návrhem na zkrácení lhůty. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 52. Přítomno 180. Pro 119, proti 7. Také tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Lhůta k jeho projednání v tomto výboru byla zkrácena na 30 dnů. Tím končí projednávání bodu číslo 14, sněmovního tisku 192, v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Můžeme se věnovat následujícímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

66.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o kazetové munici
/sněmovní tisk 203/ - prvé čtení**

Tento návrh uvede ministr obrany Alexandr Vondra. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedkyně, děkuji za pozvání. Dámy a pánové, k tomuto vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací ona Úmluva o kazetové munici, vám řeknu následující.

Mezinárodní společenství dlouhodobě usiluje o zákaz některých druhů zbraní, jejichž použití ve válečných konfliktech má své velké negativní dopady na civilní obyvatelstvo. Mezi takové zbraně nepochybně patří i kazetová munice, kterou se rozumějí kontejnery obsahující výbušnou submunici. Tyto kontejnery jsou shazovány z letadel nebo odpalovány ze země, aby rozptýlily řádově desítky až stovky kusů submunice, která pak vybuchuje při dopadu na zem. Kazetová munice je proto ze své podstaty zbraní s velkým prostorových účinkem a její obětí se proto v případech nevhodného používání snadno stávají civilisté.

Za účelem úplného zákazu kazetové munice byla pod záštitou OSN sjednána předkládaná Úmluva o kazetové munici, která byla přijata v Dublinu v roce 2008 a následně v Oslo otevřena k podpisu. Téhož dne, tedy 3. prosince 2008, v Oslu byla tato úmluva slavnostně podepsána zástupci 94 států, včetně České republiky a většiny spojenců ze Severoatlantické aliance.

V současné době úmluva je již v platnosti pro ty signatářské státy, které ratifikovaly a uložily v depozitáři příslušné listiny. Mezi tyto signatáře nepatří dosud největší výrobci a uživatelé kazetové munice, například Rusko, Spojené státy, Čína. Lze však předpokládat, že široká podpora této úmluvy přiměje i tyto státy omezit používání a výrobu tohoto typu zbraně.

Rád bych vás také informoval, že Parlamentu byl souběžně s tímto ma-

teriálem předložen též návrh na vydání zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení, který budeme projednávat za chvíli. Jeho účelem je právě zajistit, aby závazky obsažené v této úmluvě se vztahovaly i na fyzické a právnické osoby na území České republiky.

Děkuji vám za pozornost a žádám vás o vyslovení souhlasu s předloženým materiálem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Václava Kubatu, aby nás seznámil se svou zprávou.

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, dámy a pánové, já bych pouze rozšiřoval to, co řekl pan ministr obrany. Naprosto se s ním ztotožňuji a doporučuji také. Žádám vás o vyslovení souhlasu s tímto materiálem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné písemné přihlášky. Ptám se, zda se do ní někdo chcete přihlásit. Není tomu tak, tedy obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje tento návrh přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Pokud ne, budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 53. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh přikázán výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 53 přítomno 181, pro 130, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím končí projednávání bodu 66, sněmovního tisku 203, v prvním čtení. Děkuji panu zpravodaji.

Pan ministr Vondra ještě zůstává, protože zahajuji projednávání bodu

34.

Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - první čtení

Pana ministra obrany Alexandra Vondru prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Děkuji, vážená paní předsedkyně, za slovo. Jak jsem již avizoval, na úmluvu bezprostředně navazuje návrh na vydání zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení. Tento návrh je tedy předkládán za účelem provedení této úmluvy, kterou Česká republika podepsala v prosinci 2008. Vzhledem k tomu, že závazky obsažené v této úmluvě nejsou přímo aplikovatelné na fyzické a právnické osoby v České republice, je nutné zajistit právě promítnutí těchto základních principů do vnitrostátního právního řádu. Za tímto účelem byl právě připraven návrh předmětného zákona, který zejména recipuje do českého právního řádu všechny zákazy stanovené úmluvou ve vztahu ke kazetové munici.

Právnických a fyzických osob se týká zejména zákaz vývoje a výroby kazetové munice a obchodování s ní. Nově také návrh zákona upravuje správní delikty a sankce za ně.

Na základě výše řečeného vás proto prosím o souhlas s tímto materiálem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru. Zpravodajem pro první čtení je – mám zde napsáno – pan poslanec Alexander Černý. Poprosím pana poslance Černého, aby se ujal své role.

Poslanec Alexander Černý: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedkyně, páni ministři, vážené kolegyně a kolegové, slyšeli jste. Zákon je velmi jednoduchý, pouze devět paragrafů, které nutně musejí doprovázet bod, který jsme projednávali před chvílí, tedy ratifikaci úmluvy.

Já snad jenom podotknu, že kazetová munice je jedním z nejđábelstějších vynálezů, který napáchal obrovské množství škod. Jak už bylo řečeno panem ministrem, díky jeho samotné podstatě dochází k tomu, že oběťmi jsou nejčastěji bezbranní civilisté, velmi často ženy, ale velmi často také například děti. Mezi ty státy, které se doposud neodhodlaly podepsat úmluvu – a pravděpodobně tak ani v dohledné době neučiní – patří její největší výrobci a bohužel i uživatelé, jako jsou například Spojené státy, Ruská federace, Indie, Pákistán, Izrael, ale například i Slovensko. Je třeba

v této souvislosti zdůraznit, že kazetová munice není ničím, co by patřilo do dávné minulosti a že se bohužel každý den objevují nové a nové důsledky jejího použití v podobě těch nejtragičtějších obětí. A je velmi smutné, že to je i v konfliktech, kterých se účastní nějakým způsobem i Česká republika. Jugoslávií počínaje a Irákem, Afghánistánem, například, konče.

Já pevně věřím, že v Poslanecké sněmovně, stejně tak i v Senátu proběhne ratifikace úmluvy i přijetí tohoto zákona naprosto hladce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Alexandru Černému. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Není-li tomu tak, obecnou rozpravu končím.

Můžeme přistoupit k hlasování o přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Ptám se, zda má někdo další návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 54. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání této materie výboru pro obranu a bezpečnost. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 54 přítomno 181, pro 132, proti nikdo, konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost.

Tím končí projednávání bodu č. 34, sněmovního tisku 214 v prvním čtení. Děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

54.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Memorandum o porozumění ohledně evropských závazků v oblasti organizace výzkumu, programů a aktivit (EUROPA) /sněmovní tisk 94/ - druhé čtení

Prosím o úvodní slovo ministra obrany Alexandra Vondru.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi na úvod několika slovy připomenout kontext sjednání takzvaného konsolidovaného memoranda EUROPA, které je předmětem tohoto tisku.

Konkurenční boj na globalizovaném světovém trhu nutí státy Evropy, chtějí-li se udržet na špici vědeckotechnického pokroku, aby prohlubovaly spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje. K tomu je samozřejmě nutné vytvořit odpovídající podmínky, a to zpravidla v podobě také mnohostranných mezinárodních smluv. Mezi takové smlouvy patří i memorandum EUROPA z roku 2001, které ovšem už nevyhovuje současným potřebám. Smluvní strany se proto dohodly sjednat memorandum nové, takzvané konsolidované.

Bezprostředním impulsem pro sjednání tohoto konsolidovaného memoranda bylo zrušení takzvané Západoevropské skupiny pro vyzbrojování, která vytvářela rámec pro provádění toho původního memoranda. Ke zrušení Západoevropské skupiny došlo v souvislosti se vznikem nové Evropské obranné agentury, The European Defence Agency, která má za úkol koordinovat spolupráci členských států Evropské unie právě v oblasti obranného výzkumu a vývoje. Agentura sice vytváří stejně jako Západoevropská skupina rámec pro spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje, nicméně smluvní strany původního memoranda se shodly na tom, že ta zavedená spolupráce podle tohoto memoranda by měla pokračovat i po zániku Západoevropské skupiny. Nové podmínky pro spolupráci po zrušení skupiny bylo ale potřeba promítnout v textu původního memoranda, a proto se smluvní strany dohodly na sjednání konsolidované podoby.

Závěrem považuji za vhodné zdůraznit, že spolupráce v rámci původního memoranda EUROPA přispěla také k udržování vysoké úrovně obranného výzkumu a vývoje v České republice. Je proto v našem zájmu v této spolupráci pokračovat i nadále, a proto také ratifikovat konsolidované memorandum, a proto vás žádám o souhlas s tímto materiálem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřicu, aby nás seznámil s usnesením výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 94/1.

Poslanec Rom Kostřica: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal a nemá připomínky a doporučuje předloženou normu ke schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se prosím někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím a budeme hlasovat o navrženém usnesení, které nám bylo předloženo zahraničním výborem. Máme je v písemné podobě, tak jak jsem oznámila, jako sněmovní tisk 94/1. V něm nám doporučuje výbor toto usnesení:

„Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Memoranda o porozumění ohledně evropských závazků v oblasti organizace výzkumu, programu a aktivit EUROPA“.

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování, které ponese číslo 55. Zahajují toto hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 55 přítomno 180, pro 97, proti nikdo, konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme projednali bod 54, sněmovní tisk 94. Končím jeho projednávání a můžeme se věnovat bodu následujícímu a to je

100.

Zproštění mlčenlivosti brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost

Prosím navrhovatele tohoto bodu pana poslance Františka Bublanu, aby uvedl tento bod. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi jenom velmi stručně uvést okolnosti, které vedly k tomuto bodu, který teď projednáváme.

30. listopadu loňského roku jsem obdržel od brigádního generála Miroslava Krejčíka v záloze dopis, ve kterém mě žádá o vystoupení na výboru pro obranu a bezpečnost, který by chtěl seznámit se závažnými skutečnostmi týkajícími se Ministerstva obrany. Generál Krejčík vymezil okruh informací do šesti bodů. Dovolím si vám je přečíst. Jsou to informace o projektu, nákupu a zavádění středních nákladních terénních automobilů do Armády České republiky, dále o pronájmu víceúčelového bojového letounu JAS-39 Gripen, dále o nákupu kolových obrněných transportérů, dále o akvizičních procesech na vojenských ubytovacích a stavebních správách, o ekologické likvidaci nepotřebné munice a v poslední řadě o deblokaci takzvaného ruského dluhu.

Já jsem dopisem požádal ministra obrany, aby podle zákona o ochraně utajovaných informací – je to zákon č. 412/2005 Sb. – zprostil generála Krejčíka mlčenlivosti před výborem pro obranu a bezpečnost. Pan ministr doporučil svým dopisem, který jsem obdržel 18. ledna 2011, aby o zproštění mlčenlivosti rozhodla Poslanecká sněmovna. Z tohoto důvodu přicházím s touto žádostí a jsem potom připraven přednést usnesení Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto úvodní slovo. Zahajují všeobecnou rozpravu. Jako první se hlásí pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, úvodem svého vystoupení avizují, že podpořím námět, který zde přednesl předseda výboru pro obranu a bezpečnost, a to v tom rozsahu, ve kterém o to brigádní generál Krejčík žádá. Pouze se dostáváme do trošku složitější situace, co se procedury týče. Poslanecká sněmovna skutečně může zbavit mlčenlivosti, resp. zbavit povinnosti zachovávat mlčenlivost prakticky kohokoliv v této zemi, kdo je povinen mlčenlivost zachovávat, za splnění jedné podmínky, a tou podmínkou je, že předtím, než tak Sněmovna učiní, dojde k vyjádření odpovědné osoby orgánu státu, do jehož oblasti věcné působnosti utajovaná informace náleží.

Teď se dostáváme do trošku složitější situace, protože pro tuto oblast, tedy oblast povinnosti zachovávat mlčenlivost bývalého ředitele Vojenského zpravodajství, onou odpovědnou osobou není ministr obrany, ten je odpovědnou osobou směrem k Vojenskému zpravodajství výlučně v oblastech, které jsou vyšetřovány Vojenskou policií, ve všech ostatních oblastech je onou odpovědnou osobou ředitel Vojenského zpravodajství. Čili my bychom měli hlasováním rozhodnout o zbavení mlčenlivosti poté, co obdržíme vyjádření ředitele Vojenského zpravodajství. Jsem informován, že toto vyjádření může být Poslanecké sněmovně poskytnuto již v průběhu dnešního dne. Proto bych doporučoval, kdybychom mohli přijmout můj odročovací návrh, kdy Poslanecká sněmovna přerušuje projednávání tohoto bodu a odročuje jej do okamžiku vyjádření odpovědné osoby orgánu státu, nejdéle však do dnešního dne do 15.30 hodin, a pak se k tomuto můžeme vrátit a jedním hlasováním o této věci bez nějaké sáhodlouhé rozpravy rozhodnout. Ale abychom skutečně přesně dodrželi literu zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, konkrétně onoho čtvrtého odstavce paragrafu 63, doporučoval bych přijmout tento odročovací návrh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Jestli tedy na tom bude shoda, což si za chvilku stvrdíme hlasováním, tak bych navrhla Poslanecké sněmovně, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do dnešního odpoledne do – pane kolego, mám říct 16 hodin? (J. Vidím: Do 15.30 hodin.) Do 15.30 a v 15.30 by bylo tedy hlasováno o tomto návrhu. To je teď, co předkládám Poslanecké sněmovně ke schválení – přerušení za těchto podmínek.

A rozhodneme o tomto návrhu nyní, a to v hlasování číslo 56. Zahajují

toto hlasování a táži se, kdo je pro přerušení tohoto bodu dnes do 15.30. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 56, přítomno 179, pro 136, proti nikdo. Tedy bod jsme přerušili, a to ve všeobecné rozpravě, nebyla ještě ukončena, a vrátíme se k němu v 15.30 hodin dnes.

Tolik k bodu číslo 100 a my můžeme pokračovat v zákonech, které jsou v prvním čtení.

Nejprve tedy zahajují projednávání bodu číslo

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, tedy podle § 90 odst. 2. Prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych v krátkosti uvedl předkládaný návrh novely zákona č. 378/2007 Sb. Jedná se o víceméně transpoziční zákon, který je nezbytný pro to, abychom se mohli dále zařadit do celého systému evropské regulace léčiv, a musím konstatovat, že se bohužel jedná již o jeho druhé předložení Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, protože když byl návrh zákona minulou vládou v dubnu 2010 Sněmovně předložen, ta jej do konce volebního období nestačila projednat.

Předkládaným zákonem je transponována směrnice Komise 2009/120/ES ze září 2009 a týká se humánních léčivých přípravků a přípravků pro moderní terapii. Lhůta transpozice byla povinná 5. dubna 2010, takže tady hrozí sankce ze strany orgánů EU pro nesplnění termínu daného pro implementaci. Proto také vláda svým usnesením navrhla Sněmovně, aby byl vysloven s novelou zákona souhlas již v prvním čtení.

Dovolte mi, abych vás seznámil dále stručně s obsahem předkládaného zákona. Obsah je víceméně vysoce odborný a technického charakteru a týká se zajišťování kvality a účinnosti a bezpečnosti přípravků. Jedná se o přípravky pro moderní terapii, které mají dostat nová pravidla. Již nyní jsou v naší legislativě promítnuty některé požadavky na léky, které

se týkají moderní terapie, což jsou především léčivé přípravky pro genovou terapii a přípravky pro somatobuněčnou terapii a přípravky tkáňového inženýrství a kombinované léčivé přípravky. Návrh novely zákona vytváří podmínky k tomu, aby ČR, jak už jsem říkal, byla nadále plnohodnotným účastníkem regulačního systému EU a přispívala k celkové funkci a efektivitě tohoto systému. Více méně v novele jsou definovány moderní léčivé přípravky a s tím spojené různé technické záležitosti.

Kromě této konkrétní úpravy zákona je nutné paralelně s tím provést i změny ustanovení zákona upravujících problematiku lidských tkání a buněk – o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání č. 296/2008 Sb. a o změně souvisejících zákonů. Jedná se o zákon o lidských tkáních a buňkách. Tyto zákony nabyly účinnosti v říjnu 2008 a tento zákon si vyžádal novelizaci zákona o léčivech nad rámec příslušných směrnic EU, které nyní upravují požadavky na tyto lidské tkáně a buňky, kde by se tyto přípravky ocitly v tom zákoně nesprávně zařazené.

To je vše z věcné stránky zákona a dovoluji mi, vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci a poslankyně, abych vás s ohledem na nutnost nabytí účinnosti předkládaného vládního návrhu zákona v co možná nejkratší době požádal o podporu dalšího legislativního procesu a obracím se i já v souvislosti s usnesením vlády a s odvoláním na § 90 odst. 2 jednacího řádu, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s předkládaným návrhem zákona již v prvním čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Jaroslava Krákoru.

Poslanec Jaroslav Krákor: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, předložený návrh zákona, kterým se mění zákon o léčivech, je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Navrhovaná úprava neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána.

Předkládaný návrh zákona především transponuje směrnici Komise 2009/120 – tedy ještě Evropského společenství – ze dne 14. září 2009, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o léčivé přípravky pro moderní terapii. To tedy již krátce zmínil pan ministr.

Předkládaný návrh novely zákona o léčivech je plně slučitelný s právem Evropské unie. Jak již bylo řečeno, týká se hlavně moderních léčivých přípravků, definice těchto léčivých přípravků. Já bych si ještě dovolil doplnit pana ministra, že se týká i distribuce těchto léčivých přípravků, u kterých je velmi krátká doba použitelnosti, a tyto přípravky mohou být podle

tohoto zákona přímo distribuovány k lékaři bez povinnosti výdeje přes lékárnu k přímému použití. Týká se to třeba očkovacích látek.

To je asi v krátkosti seznámení se zákonem. Jinak bych upozornil, že probíhá podle § 90 odst. 2 ve zrychleném čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Prosím tedy nyní o vaše případné přihlášky. Pokud žádná taková není, končím obecnou rozpravu.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o projednávání tohoto návrhu. Můj návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 201 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

O tomto návrhu rozhodneme za malou chvíli, jen co se všichni, které přivítávám, budou moci dostavit do jednacího sálu...

Zahajuji hlasování pořadové číslo 57 a táži se, kdo je pro návrh usnesení, který jsem před malou chvílí přednesla. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 57, přítomno 178, pro 126, proti 2. Návrh byl přijat.

Zahajuji podrobnou rozpravu k tomuto bodu. Nemám žádnou přihlášku. Opět se tedy táži, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu. Můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 201.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 58. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58, přítomno 179, pro 124, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji. Vyrovnali jsme se tak s bodem 7, se sněmovním tiskem 201.

Než zahájím další bod, seznámila bych vás se dvěma omluvami. Omlouvá se z dnešního jednání od 11.45 hodin pan ministr Dobeš z rodinných důvodů, a také se omlouvá pan poslanec Jan Čechlovský, a to od 12.30 do 14.30 hodin z důvodu pracovního jednání. Tolik dvě omluvy, které mi byly doručeny.

Nyní se budeme věnovat bodu

10.

**Návrh poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 206/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji ještě jednou, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 206/1.

Prosím, aby tento návrh uvedl za ostatní navrhovatele pan poslanec Marek Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji vám, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, milé kolegyně a kolegové, já zde předkládám víceméně technickou novelu zákona, zjednodušeně řečeno, o vzdělávání nelékařů. Těch důvodů je několik.

Předně musím připomenout, že tato technická novela prošla v minulém volebním období, předtím než byla vytvořena, poměrně dlouhou a zcela nepochybně jednoznačnou dohodou všech zainteresovaných odborných skupin a prošla i legislativním projednáváním v Poslanecké sněmovně v rozsahu dvou čtení a projednáváním příslušným gesčním zdravotním výborem. Tato technická novela byla schválena a byla přijata, leč nedostala se na třetí čtení, a tedy spadla pod stůl. Proto jsem se jako řekneme o důležitém prvku, jako o klíčové změně, rozhodl ji předložit spolu se svými kolegy předkladateli formou poslanecké iniciativy.

Abych stručně odůvodnil, o co v této novele jde, tak jednak v součinnosti řekneme s posílením nároku na vzdělávání nelékařů dochází ať už k nárůstu nebo k lepšímu definování některých kompetenčních záležitostí především v oblasti samostatného výkonu povolání, v oblasti všeobecných sester a jejich možností specializace v oblasti zdravotnického záchranáře či lepší specifikace postavení a kompetence zdravotnického asistenta.

Současně tato technická novela řeší akutní situaci, která vznikla v minulosti v oblasti registrace osvědčení výkonu tohoto povolání, kdy na přelomu 2010 a 2011 zhruba u 70 tisíc zdravotníků nebo nelékařů jim toto os-

vědčení expiruje. Aby mohli nadále vykonávat své povolání, v tomto velmi limitovaném krátkém období by musela harmonizační nebo uznávací jednotka Ministerstva zdravotnictví vydat všem těmto nelékařům osvědčení, což je technicky nezvladatelné a zcela jistě by hrozilo, že ta část, která by ve správních lhůtách neuspěla, měla výkon povolání omezen či znemožněn.

Součástí této novely, rovněž oddiskutovanou v odborné veřejnosti, je i snížení finanční náročnosti při této registraci, což je určitý stabilizující prvek ve prospěch této zdravotnické profese.

Dámy a pánové, jak již zde bylo v úvodu řečeno, návrh je předložen se žádostí, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s touto novelou zákona již v prvním čtení. Argument, proč jsem vás se svými kolegy o toto požádal, je samozřejmě dán tím, co jsem vysvětlil v úvodu, to znamená, že již před rokem jsme se touto novelou zabývali, ale bohužel jsme ji nestihli přijmout ve třetím čtení, a situace speciálně s uznáváním a prodlužováním registrací je natolik kritická, že vyžaduje velmi rychlé a téměř okamžité projednání. Proto si dovoluji vás všechny požádat o to, abychom tomuto návrhu na schválení v prvním čtení vyhověli.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šnajdrovi. Prosím nyní zpravodajku pro první čtení, paní poslankyni Soňu Markovou, o slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, přeji hezký den. Dovolte mi, abych se krátce vyjádřila k předloženému návrhu zákona. Chtěla bych tady nad rámec toho, co bylo řečeno panem předkladatelem, vyjádřit dvě řekneme zásadní připomínky.

Za prvé upřesnit, proč nebyl tento zákon přijat již v minulém volebním období, třebaže – jak tady bylo správně řečeno – byl velmi dobře vlastně připraven, připomínkovan a mohl být přijat již v minulém volebním období. Nebylo tomu tak proto, kvůli taktice, kterou zvolila především ODS a její partneři k tomu, aby v Poslanecké sněmovně se konaly obstrukce, které se konaly, a tyto zákony potom, ani tyto zákony, nemohly být doprojednány. To je za prvé.

Za druhé je otázkou, proč po tolika měsících, kdy tady máme novou vládu, je předkládán tento potřebný zákon formou poslanecké iniciativy a nebyl předložen samotným ministerstvem, když skutečně tento zákon byl připraven. Potom by jistě nebylo třeba, abychom tady používali nástroje typu použití podle § 90, a vlastně se tomu zákonu dostatečně nevěnoval. To jenom na vysvětlení toho, co tady bylo řečeno.

Jinak samozřejmě novela řeší tu kritickou situaci v souvislosti s přijímáním žádostí o prodloužení platnosti osvědčení k výkonu povolání bez odborného dohledu. V roce 2011 bude tuto žádost podávat asi 70 tisíc zdravotnických pracovníků a hrozí, že nebudou dodrženy správní lhůty. Proto i to, co se týká i snížení správního poplatku za podání žádosti k vydání nebo prodloužení osvědčení, je správný krok a jistě ho ti nelékařští pracovníci velmi ocení.

Takže všechny ty věci, které novela řeší, jsou správné, včetně toho, že novela umožňuje zdravotnickým asistentům samostatně pracovat ve směnném provozu, sjednocuje vzdělávání do jednoho akreditovaného kvalifikačního kursu u povolání sanitář, protože bude využit pro různá pracoviště, více specifikuje certifikované kurzy, umožňuje, aby všeobecné sestry při splnění definovaných podmínek získaly odbornou způsobilost zdravotnického záchranáře. To všechno jistě je vlastně dobré.

A samozřejmě nebylo tady zmíněno, že prodloužením platnosti osvědčení a snížením správního poplatku dojde ke snížení příjmů do státního rozpočtu. Ale tyto změny jsou žádoucí pro stabilizaci nelékařských zdravotnických pracovníků a jejich setrvání v oblasti poskytování zdravotní péče. Proto doporučuji, abychom tento návrh zákona přijali tak, jak bylo navrženo panem předkladatelem.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni zpravodajce Soně Markové. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, prosím tedy, zda se někdo hlásí. Prosím, pan kolega.

Poslanec Jiří Skalický: Paní předsedající, dámy a pánové, dovolil bych si doplnit předkládaný návrh z pohledu praktického a požádat vás o podporu tohoto návrhu zákona, protože tímto zákonem a jeho schválením dojde ke zjednodušení podmínek pro práci nelékařských zdravotnických pracovníků, výrazně se sníží administrativní zátěž spojená s registrací a prodlužováním registrace a zlepší se využití těchto zdravotnických pracovníků ve zdravotnických zařízeních, bude jejich větší flexibilita, a to ať v zařízeních státních nebo privátních.

Čili ještě jednou doporučuji a žádám vás o souhlas v této formě čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan poslanec Rath se hlásí také o slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, i sociální demokracie podporuje a podporovala tuto změnu. Bohužel jsme zbytečně na ni čekali

příliš dlouho. Já jsem rád, že se aspoň částečně v této věci do českého zdravotnictví vrací zdravý rozum, protože pro ty, kdo to nevědí, současná úprava neuvěřitelným způsobem zvyšovala zátěž středního a nižšího zdravotnického personálu naprosto zbytečně, a to jak byrokratickou zátěž, finanční zátěž, a navíc naše sestry odsoudila do role lepších uklízeček, protože v podstatě stávající úprava předpokládala, že zdravotní sestrou je pouze a jenom vysokoškolačka. Čili nikolivěk – a desítky tisíc našich velmi dobrých sester, kvalitních sester, které mají maturitní vzdělání, tak byly odsouzeny k tomuto poměrně nepříznivému postavení a určitým výjimkám. Totéž naše střední zdravotní školy, které jsou na velmi dobré úrovni a jsou schopné produkovat velmi kvalitní střední a nižší zdravotnický personál, najednou byly současnou právní úpravou odsouzeny do jakýchsi přípravek, jen jakýchsi pomocníků ve zdravotnictví.

Čili není toto ještě úprava, kterou já bych považoval za úplně optimální, nicméně je to nakročení správným směrem, napravení hrubé chyby, v které několik let náš systém přetrvává, a vrací to zdravotním sestrám aspoň část prestiže, kterou si zaslouží.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan ministr Leoš Heger. Prosím. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, já bych rád vyjádřil souhlas ministerstva s celou touto novelou a vyjádřil bych rád poděkování tomu, že napříč politickým spektrem je s touto novelou souhlas. Zákon o nelékařských povoláních je mimořádně složitě napsaný. Došlo k určitému navýšení potřeb vzdělávání sester, ale to navýšení bylo bohužel roztrženo na vzdělávání vysokoškolské, na vzdělávání profesní. A ten zákon, když se poprvé objevil, vzbudil hrůzu personalistů a dodnes je v něm velmi těžké se orientovat, z čehož lze dovozovat i určitá zdržení, která v té jeho novelizaci vznikla.

Já bych vás chtěl ujistit, že Ministerstvo zdravotnictví připravuje další, ještě komplexnější změnu tohoto zákona, tak aby byl nejenom racionální ve vztahu k našemu zdravotnickému systému, ale aby se dal snáze používat i v praxi.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Prosím o případnou další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná. Končím obecnou rozpravu.

Nyní rozhodneme podle § 90 odstavce 5 o pokračování tohoto návrhu.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 206 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 59. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 59. Přítomno 179, pro 141, proti 1. S tímto návrhem jsme tedy vyslovili souhlas.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, zda se hlásí někdo do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 206.“

Zahajuji hlasování číslo 60. Táhá se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 60. Přítomno 180, pro 151, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli, děkuji také paní zpravodajce. Končím projednávání bodu číslo 10, sněmovního tisku 206.

Je před námi další bod. Zahajuji tedy projednávání bodu číslo 11. Je to

11.

Návrh poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona o přechodném snížení cen a úhrad léčiv /sněmovní tisk 207/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Opět upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 207/1.

Opět požádám o uvedení tohoto návrhu pana poslance Marka Šnajdra.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, než uvedu další návrh zákona, mne a mých kolegů, dovolte mi, abych

přece jen ještě poděkoval za tu politickou konstruktivnost, které si vážím a speciálně u zdravotnictví je, řekl bych, poměrně výjimečná. Takže ještě jednou děkuji.

Nyní bych si dovolil vám okomentovat a odůvodnit další návrh zákona, který se týká přechodného snížení cen a úhrad léčivých přípravků, tedy bych si dovolil připomenout, pouze hrazených z veřejného zdravotního pojištění.

Je potřeba si připomenout právní úpravu, kterou přijala v minulém období Poslanecká sněmovna v rámci stabilizačních opatření veřejných rozpočtů, nazvaných Janotův balíček, který počítal s tím, že všechny přípravky hrazené z veřejného zdravotního pojištění budou na období jednoho roku zmrazeny nebo jejich cena a úhrada bude snížena o 7 %. Tato administrativní úprava měla své termínování dáno dvěma faktory, a to za situace a do doby, kdy u těchto léčivých přípravků nedojde k tzv. celkové revizi podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, a tam, kde k této revizi dojde, tak samozřejmě výsledek této revize již se má za finální, konečnou cenu a úhradu. V dalším případě toto termínování bylo vázáno jedním rokem, a to z důvodu toho, že jak v roce 2009, tak i tato právní úprava musí splňovat pravidla tzv. transparenční směrnice Evropské unie, která se stanovováním cen a úhrad zabývá.

V roce 2010 došlo k tomu, že část léčivých přípravků skutečně byla revidována, v této chvíli se bavíme zhruba o jedné polovině až 60 % léčivých přípravků, a ten zbytek zůstal dosud nerevidován podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, a tedy expirací ustanovení nebo toho termínování do konce roku 2010 by došlo k tomu, že u části léčivých přípravků by skutečně jednorázově jejich maximální cena, jejich úhrada, vzrostla o 7 % nahoru. S ohledem na to, že v roce 2010 toto opatření znamenalo významnou úsporu v systému veřejného zdravotního pojištění zhruba v řádu 3 mld. korun, tak bylo potřeba a je potřeba, aby u té části přípravků, kde k té revizi nedošlo, pokračovalo toto protikrizové, toto stabilizační opatření. A k tomu směřuje tato má a mých kolegů zákonná iniciativa.

Je potřeba si říct, že její znění je stejné, to znamená jak co do procentuální sazby a taky co do legislativního řešení, jako již tato Poslanecká sněmovna schválila jako součást Janotova balíčku. Je potřeba si uvědomit, že i toto legislativní řešení musí vycházet a musí být kompatibilní s evropským právem. V opačném případě bychom mohli a pravděpodobně i úspěšně čelili soudním sporům spojeným s takovouto novelou.

Za další, co považuji za důležité říct, je to, že klíčový faktor této legislativní iniciativy je čas. A to je prosím hlavní důvod, proč je navržen v prvním čtení. Protože, jak už jsem vysvětlil, tak úprava Janotova balíku nám expirovala v prosinci 2010 a nyní celý trh očekává, jestli Poslanecká sněmovna velmi rychle zareaguje a prodlouží toto administrativní opatření, či

nikoliv. Pokud by se tak nestalo nebo pokud bychom hledali jiný právní a legislativní postup, tak k reakci sedmiprocentního navýšení cen u těch nepřehodnocených přípravků by na trhu došlo. V této chvíli jsou zatím informace takové, že výrobci očekávají přijetí této novely ty úhrady ať už z titulu doprodeje zásob drží na původní, nezvýšené hodnotě. (Velký hluk v sále.)

Z tohoto důvodu já velmi apeluji na Poslaneckou sněmovnu a žádám každého, aby se přistoupilo na rámec schválený v prvním čtení, protože alfou a omegou tohoto legislativního řešení je skutečně časový faktor.

Kromě toho se musím vyjádřit i k diskusi, která proběhla i veřejně, zda nemělo dojít k jiné procentuální úpravě či do takto administrativně pojatého řešení neměl být vzat jiný parametr, např. vývoj kurs české koruny vůči euru. Ano, diskuse o procentech je relevantní, ale mohla být vedena nebo měla být vedena v roce 2009. V této chvíli –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já poprosím, aby vám byla věnována náležitá pozornost.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji vám. Jak již jsem popsal, my v podstatě zachováváme působení stejných podmínek, které platily v roce 2010. To znamená změnit jakýkoli parametr těchto podmínek by vytvořilo nerovnost mezi jednotlivými typy léčivých přípravků a zcela jistě by to mohlo být předmětem právních sporů. To je první teze.

Druhá teze. Jak již jsem řekl, toto opatření je dočasné a týká se pouze přípravků, které nejsou evidovány podle zvláštního zákona. Revize, kterou provádí Státní ústav pro kontrolu léčiv, má několik parametrů, na jejichž základě se provádí. Kurs koruny vůči euru a cena a úhrada na referenčních trzích Evropské unie je jeden z klíčových parametrů. To znamená je vzat do tohoto procesu.

Tolik mé stručné odůvodnění tohoto návrhu zákona. Jak již jsem řekl, nejdůležitější je časový faktor, a dovolil bych si tedy Poslaneckou sněmovnu, dámy a pánové, požádat o vyslovení souhlasu v prvním čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Aleše Roztočila.

Poslanec Aleš Roztočil: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, moje zpravodajská zpráva k novele zákona o přechodném snížení cen a úhrad léčiv se omezí na zdůvodnění několika skutečností, neb vše podstatné, co tento poslanecký pozměňo-

vací návrh přináší, bylo řečeno panem předkladatelem kolegou Šnajdrem.

Tento návrh přináší prodloužení tzv. Janotova balíčku, tj. přináší návrh na zachování stavu v oblasti cen léčivých přípravků, který byl platný v roce 2010. Je to návrh, který je dle mého názoru přijatelný napříč politickým spektrem. Navrhovaná novela nemá žádný negativní dopad na státní rozpočet a rozpočty krajů či obcí. Tato novela zákona ve svých důsledcích pozitivně ovlivní rozpočty zdravotních pojišťoven a systém veřejného zdravotního pojištění. Takto získané prostředky bude možno využít k financování podfinancovaných oblastí zdravotního systému. Pokud by tato novela nebyla schválena a úhrady léčiv by se vrátily do roku 2009, znamenalo by to další zatížení financování zdravotní péče.

Tento tisk byl zaslán vládě k vyjádření stanoviska a ta zaslala kladné stanovisko dne 20. ledna 2011. Toto stanovisko vlády bylo rozdáno do vašich lavic jako tisk 207/1. Jak již řekl navrhovatel kolega Šnajdr, klíčový a základní při novelizaci tohoto zákona je faktor času. Proto navrhovatel navrhl Sněmovně projednání návrhu zákona tak, aby s ním Sněmovna vyjádřila souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní zatím tři přihlášky. Nejprve se hlásí paní poslankyně Kateřina Konečná, poté pan poslanec Michal Babák, poté paní kolegyně Jaroslava Schejbalová. Paní poslankyně Kateřina Konečná má slovo jako první.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající, vážení kolegové a kolegyně, dovoluji mi krátce odůvodnit stanovisko, které bude mít poslanecký klub KSČM k tomuto návrhu zákona, a také možná vyvrátit některé fabulace, které se k tomu zákonu vztahují a které jeho předkladatelé přednášejí mediálně.

Navrhovaný zákon snižuje ceny a úhrady léčivých přípravků, které dosud neprošly revizí. Obdobným způsobem jako přechodná ustanovení Janotova balíčku – jen upozorňuji, že ani pro ten poslanecký klub KSČM v roce 2009 nehlasoval. Tato přechodná ustanovení měla účinnost omezenou na dobu jednoho roku. Dne 31. 12. vypršela jejich platnost a dne 1. 1. 2011 se tedy u přípravků, u kterých během roku 2010 neproběhla revize, vrátila cenová úhrada na úroveň platnou před účinností Janotova balíčku. Není pravda, že by farmaceutické firmy prozatím čekaly. Jak které, řekněme si to upřímně.

Navržený zákon vrací cenu a úhradu nezrevidovaných léčiv na úroveň platnou v roce 2010. Účinnost navrženého opatření je opět omezena na dobu jednoho roku, omezení na jeden rok se zřejmě opírá o článek číslo 4

transparenční směrnice. Protože během roku 2010 došlo k revizi výše a podmínek úhrady řady referenčních skupin, je rozsah přípravků dotčených předkládaným opatřením výrazně nižší, než tomu bylo v případě Janotova balíčku, kdy prakticky došlo k plošnému snížení cen a úhrad léčiv. Zatímco přechodná ustanovení byla součástí novely zákona číslo 48, o veřejném zdravotním pojištění, jedná se v tomto případě o zcela samostatný zákon.

Pozornosti by ovšem neměl uniknout hlavní důvod, proč je zákon předkládán. Jedná se již o druhé mimořádné a nesystémové opatření přijímané Parlamentem České republiky, které zachraňuje nedokonale fungující cenovou a úhradovou regulaci. Tady bych chtěla upozornit, že hlavní předkladatel tohoto návrhu zákona byl čtyři roky náměstkem ministra zdravotnictví a v této věci jistě mohl konat, pokud mu opravdu šlo o blaho toho, aby došlo k tomu, že ceny budou sníženy. Stejně tak když tady zmiňoval diskusi o procentech, v závěru, která se nyní rozvířila, a o tom, jak jsme v roce 2009 mohli vést diskusi a nyní již nemůžeme o sedmiprocentním snížení, ráda bych upozornila, že stejně jako nyní, ani v roce 2009 s námi vládní koalice v této věci žádnou diskusi nevedla. Ani nebyla ochotna vést, přestože jsme se o to snažili tady v Poslanecké sněmovně.

V souvislosti s návrhem Nejvyššího správního soudu na zrušení celé části šesté zákona číslo 48, o veřejném zdravotním pojištění, která definuje stanovení cen a úhrad léčiv, se nabízí otázka, zda jsou pravidla pro cenové a úhradové regulace nastavena správně. Navíc lze očekávat, že bude zpochybněn soulad navrženého opatření s legislativou Evropské unie, případně s Listinou základních práv a svobod.

Z praktického pohledu pro pacienta ovšem je velmi nepříjemné, že změna výše úhrady se přenese do praxe okamžitě, zatímco změny ceny s určitým zpožděním. Současně s účinností navrženého zákona dojde k okamžitému snížení úhrad, zatímco v distribuční síti a v lékárnách ještě budou přípravky s vyšší cenou nakoupené v období, kdy sedmiprocentní snížení ceny neplatilo. O tom, jak moc se zvýší – nikoli sníží, jak jsme ubezpečování – spoluúčast pacientů, jsem si jistá, že nemá představu ani samotný předkladatel.

Přestože se v odhadech nárůstu doplatek pacientů pohybujeme v iluzorních číslech a populistických proklamacích, můžeme s jistotou konstatovat, že předkládaný návrh doplatky pacientů nesníží, ba naopak dojde k přechodnému zvýšení poplatků. Proto jako poslanecký klub KSČM nemůžeme zaujmout kladné stanovisko k tomuto návrhu zákona, který primárně dopadne na již tak velmi těžce zkoušené občany České republiky.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Konečné. Nyní se o slovo hlásí pan kolega Michal Babák. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, paní předsedající, vládo, kolegyně. My jsme byli připraveni k tomuto návrhu zákona dát ještě pozměňovací návrh, který by naopak zvyšoval snížení ceny o dejme tomu 5, 6, 7 %, chtěli jsme to přesně spočítat. Každopádně, potom jsme se spojili ještě s Ministerstvem zdravotnictví, které nám doporučilo tuto věc nedělat, pokud to půjde zrychlenou formou, to znamená devadesátkou, protože ono to lze spočítat, pokud by se natáhla účinnost tohoto zákona, to znamená, aby platil třeba až za dva až tři měsíce, tak by potom těch 15 % nevyrovnalo propad tohoto. To znamená že – což musím souhlasit s navrhovatelem – v tuto chvíli je opravdu klíčový čas, abychom to přijali co nejdříve. To znamená, že náš klub podpoří zrychlenou formu, to znamená devadesátkou.

Pokud by to náhodou nešlo zrychlenou formou, šlo to do výborů klasickým způsobem, budeme chtít alespoň zkrácenou lhůtu, ale potom jsme připraveni podat pozměňovací návrh, který by ještě víc zvyšoval snížení ceny. O kolik procent, to už bychom se bavili na výborech.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Babák. Paní kolegyně Schejbalová se hlásila k jinému bodu, čili nemám další přihlášku. Hlásí se pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, stojíme před výběrem ze dvou. Pokud tento návrh bude přijat, je jednoznačné, že u velkého množství léků dojde k nárůstu doplatek pacientů. Pokud tento návrh nebude přijat, tak zbytečně zdravotní pojišťovny do značné míry utratí nějaké dvě až tři miliardy v tomto roce. Čili buď poškodíme na jedné straně rodinné rozpočty a peněženky jednotlivých nemocných lidí, a poměrně výrazně, anebo utratíme nezanedbatelné finanční prostředky z rozpočtů zdravotních pojišťoven.

Když se někdo ptá, jak je to možné, že jsme v situaci, že musíme vybírat ze dvou velmi nepříjemných a nepopulárních rozhodnutí, tak odpověď je jednoduchá: Příčinu hledíme v současném naprosto chaotickém, nepřehledném a zcela ojedinělém systému stanovení úhrad a cen léků. To je systém, který zde zavedl pan ministr Julínek a pan tehdejší náměstek Šnajdr, a je to systém, který vede k takovému rozhodování.

Jen pro krátkost, dámy a pánové. Do té doby platil systém, když nějaký lék přicházel, že se hodnotila celá léková skupina a léky s obdobným efektem a automaticky se každý půlrok přehodnocovalo velké množství léků.

Pan ministr Julínek a jeho náměstek Šnajdr tento systém podminovali, zničili a transformovali na gigantický systém naprosto nepřehledných jednotlivých správních řízení, kde každý jednotlivý lék si podává každou jednotlivou žádost na SÚKL, a není tedy hodnocen identický lék od jiné firmy nebo podobný lék se stejným účinkem, ale vždycky jen tento jeden lék. Takže my máme dnes tisíce správních řízení, stovky soudních žalob. Tady státu hrozí opět obrovské prohrané žaloby s náhradami škod za desítky, možná stovky milionů. A tento gigantický byrokratický systém vede k tomu, že máme stejné chemické léky za úplně jiné úhrady. To znamená zdravotní pojišťovna, když to zjednoduším, za acylpirin od firmy XY platí třeba dvě koruny na den a od firmy UZ platí třeba korunu padesát na den. Za úplně totéž!

Takovýto nepořádek v našem lékovém systému neexistoval nikdy! Takovýto nepořádek neexistuje v lékovém systému nikde na světě. Díky tomuto nepořádku platí naše zdravotní pojišťovny miliardy úplně zbytečně a díky takovému nepořádku platí stovky tisíce pacientů zbytečně vysoké doplatky, které by jinde nemuseli vůbec platit. Místo toho, abychom tento obludný systém, který je ve prospěch některých farmaceutických firem, které se v tom neuvěřitelném chaosu se naučily žít a lovit jak štiky v nepřehledném a neprůhledném rybníce a vydělávají na tom skutečně miliardy a mohou být vděčné panu ministru Julínkovi a panu náměstkovi Šnajdrovi, protože tak nikdy nevydělávaly a tak nikde na světě nevydělávají díky takovému chaosu, který tady pánové zavedli, tak místo toho, aby tady Ministerstvo zdravotnictví dnes stálo jako nové vedení Ministerstva zdravotnictví po mnoha měsících s jasnou komplexní novelou tohoto zákona a zavedlo do tohoto neuvěřitelného, chaotického, nepřehledného a korupčního systému pořádek, tak jsme svědky jen toho, že ten, kdo to způsobil, přichází s maličkou náplastí na obrovskou ránu, z které krvácí české zdravotnictví. Někomu ta náplast možná přijde účelná, ale jak opět říkám, náplast na jednu stranu, když bude přilepena, tak znamená, že pacienti budou platit víc, když tam přilepena nebude, bude znamenat, že o něco více budou krváčet zdravotní pojišťovny.

Já se tady na tomto místě důrazně ptám pana ministra a současně ho velmi žádám, aby konečně Ministerstvo zdravotnictví začalo konat a nespalo jako Šípková Růženka.

Pane ministře, už jste tam skoro stejně tak dlouho, jak jsem na ministerstvu byl já. Za tu dobu tam není jediný výsledek, jediný výsledek, prostě za tu dobu už jsme tady mohli mít skutečně rozumný návrh, jak tento neuvěřitelný chaos v lékové politice, který nás skutečně zbytečně stojí miliardy a miliardy ročně, ale stojí i nemocné lidi zbytečně na doplatecích, tak místo toho, aby tady dneska jsme debatovali o tom, jak tento zoufalý systém změnit a jestli ten recept, se kterým přicházíte, je ten pravý recept, jak za-

vést do tohoto nepřehledného chaosu pořádek, tak bohužel tady zase jenom přicházíme s tím, že prodloužíme jakési provizorium, které bylo přitlučeno jen proto, že ten chaos byl způsoben prostě neuvěřitelných rozměrů.

Dámy a pánové, bohužel to je v českém zdravotnictví stále. Pro někoho tam peníze nejsou nikdy, tím někým jsou pacienti, zdravotní sestry a lékaři. Dvacet let se všem těmto třem skupinám říká: musíte být trpěliví, vezmi chlup na dlaní, když není, musíte počkat, až se provede reforma, pak bude lépe. Ale vidíte, že i v takovéto v podstatě banální záležitosti dát do pořádku ten obludný nepořádek v lékové politice je záležitost, kterou kompetentní ministerstvo zdravotnictví dokáže zhruba za dva, za tři měsíce.

Uběhlo skoro tři čtvrtě roku a není nic. Bohužel tak je to se vším, protože v našem zdravotnictví pro někoho jsou peníze stále, to jsou například farmaceutické firmy, ty 20 let vydělávají, ty 20 let každoročně rostou, s jedním rokem, kdy byla výjimka, a to rokem 2006, a pan ministr dobře ví, kdo byl tehdy ministrem. To byla jediná výjimka za 20 let v historii, kdy se podařilo náklady na léky zabrzdit. Jinak každoročně rostou, někdy 7 %, někdy 8 %, někdy dokonce dvojciferným číslem, a to v situaci, kdy příjmy do zdravotnictví vždycky rostou sotva někde kolem 2, 3, 4 %. V těch nejlepších letech to bylo nějakých 5 %. Teď prostě stagnují. Takže zatímco příjmy nám stagnují, tak samozřejmě náklady na léky a to, co zaplatí zdravotní pojišťovny prostě na léky a co skončí ve farmaceutických firmách, každoročně roste.

Když se podíváte, jestli to má nějaký efekt třeba na přežívání, tak zjistíte, že tam žádný ve většině případů bohužel hmatatelný, jednoznačný, statisticky prokazatelný efekt často vůbec nedokážeme. Čili vynakládáme a utrácíme každoročně čím dál tím víc na léky, ale prostě ze statistik ve většině případů nemůžeme konstatovat, že jsme zdravější a nebo se naši pacienti vyléčí rychleji.

Takže, dámy a pánové, sociální demokracie nehlasovala pro Janotův balíček z mnoha důvodů a ani tentokrát se nechceme zahrnat do toho, že budeme tady rozhodovat o dvou zlech a říkat: to je menší, nebo to je větší. Kdybychom podpořili tento návrh, poškodíme sta tisíce českých pacientů, zbytečně budou doplácet víc na léky. Když by tento návrh neprošel, samozřejmě zaplatí víc zdravotní pojišťovny. Tady my se držíme hesla: Kdo si to navařil, kdo si to způsobil, tedy pan kolega poslanec Šnajdr, tak ať ten si to také sní.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan kolega Šnajdr, prosím.

Poslanec Marek Šnajdr: Dámy a pánové, já samozřejmě bych teď mohl reagovat asi čtvrt hodiny, nicméně zkušenost mi velí nenechat se vtáhnout do politické pasti, že se tady rozhádáme na tak nové téma, jako je léková politika.

Já si dovoluji nicméně jednu anonci a jednu upoutávku. Kdo z poslanců a zainteresovaných bude chtít vědět, jak to skutečně s lékovou politikou v České republice je, co pravda o rostoucích nebo o klesajících nákladech je, co odpovídá evropskému právu a jestli jsme v této chvíli synchronní s tímto evropským právem nebo jsme byli synchronní dříve, tak pokud dobře vím, tak zdravotní výbor k tomu pořádá zítra odborný seminář, kde jsou pozvaní všichni klíčoví kompetentní lidé, kteří se lékovou politikou zabývají, a já pevně věřím, že každý, kdo si otázku bude chtít nechat zodpovědět odborně a fakticky podložené vyložit, tak že se toho semináře zúčastní.

Já mohu konstatovat, že české zdravotnictví stejně jako v roce 2009 tuto právní úpravu potřebuje. V roce 2010 se ukázalo, že českému zdravotnictví pomohla, 3 mld. ušetřila, to prosím vás, dámy a pánové, není málo. Můžeme si hodiny říkat, jestli to mohlo být více, nebo méně, ale 3 mld. to ušetřilo a já vás moc žádám, abyste ve stejné filozofii a ve stejném duchu pomohli, aby tato právní úprava pomohla českému zdravotnictví i v roce 2011.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se na další. Pan ministr Leoš Heger se hlásí též do této rozpravy.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si vás dovilil požádat, abyste s předloženým návrhem novely zákona 48 vyjádřili souhlas. Mně je zcela jasné, že zdravotnictví je vynikající platformou pro to, jak vést politické spory. Já uznávám, že Ministerstvo zdravotnictví ještě ne za tři čtvrtě roku, ale za půl roku nebylo schopno udělat reformu zdravotnictví a převést ji do praxe. Zdravotnický systém jako jiné společenské systémy je nesmírně setrvačný, a jestliže se v systému hromadí celá řada problémů dlouhá léta, a nakonec jsme o tom mluvili při předcházejícím bodu o vzdělávání sester, tak je velmi obtížné zadání ty problémy rozplést velmi rychle. Já jsem hovořil o tom, že zákon o vzdělávání nezdravotnických pracovníků je složitý, cenotvorba a úhradotvorba léků je ještě o jeden řád složitější.

Existuje velmi málo odborníků v této zemi, jako konečně v každé jiné zemi, kteří problematice opravdu rozumějí. A z odborníků, kteří jsou k dispozici, prakticky žádný není absolutně nezávislý. Takže napravovat systém tím způsobem, že se udělá další revoluce, by vedlo akorát ke stejnému z-

matku, jaký nastal v oblasti regulací léků po zrušení kategorizační komise, která sice vyvolává v současné době určité nostalgické vzpomínky, ale já bych jen připomněl, že zrušení kategorizační komise se odehrávalo právě na bázi evropské legislativy. Systém bylo potřeba změnit a učinit transparentnějším. To, že dnes víme, že to mohlo být učiněno jinak, způsobem, který je sice transparentní, ale administrativně jednodušší, je jasné. V té době, kdy se systém měnil, se měnil přesně tím způsobem, k jakému jsme my byli vyzýváni dnes – velmi rychle, během několika málo měsíců.

Ministerstvo zdravotnictví se pokouší ten systém nalézt. Já doufám, že předložíme novou verzi celého tohoto problému do konce tohoto pololetí a systém bude zjednodušen za podmínek, aby zůstal transparentní.

Tento krok, který je zde navrhován, podobně jako další změny, které přijdou na pořad ještě v tomto kvartále v oblasti zákona 48, mají stávající systém trochu alespoň upravit, v dnešním případě cenově. A já bych zdůraznil: jestli opravdu tato změna bude prosazena, bude to znamenat výraznou úsporu z veřejného zdravotního pojistného, která se může promítnout právě do těch benefitů, o kterých tady byla řeč, do platů, které jsou dnes skloňovány a které samozřejmě zatěžují ve svých diskusích ministerstvo dalším problémem, podobným, jako je problém lékový.

Znovu vás proto vyzývám, abyste zákon, který je zde předkládán, schválili. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Hlásí se dva kolegové, pan poslanec Rath, poté pan poslanec Skalický, nebo obraceň – jak to je? Nestihla jsem zjistit, kdo se hlásil dřív, promiňte prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, chtěl bych se pokusit napravit omyl pana ministra, který říkal, že původní systém byl netransparentní, tento je sice složitý, chaotický, ale je transparentnější. Je to, pane ministře, asi tak totéž, jako kdyby svého času radní města Prahy, když nechali vypíchnout mistrovi Hanušovi oči, aby neviděl, to odůvodňovali tím, že to dělají pro jeho dobro, aby lépe viděl. To je asi podobný příběh.

Protože když se vrátíme o pár let zpátky do původního systému, zjistíte, že jediný, kdo proti němu zásadně protestoval a tvrdil, že není transparentní, byly právě farmaceutické firmy, kterým právě vadil tím, že byl jasný, srozumitelný, transparentní a neumožňoval v něm nějaké přílišné extrémní rejdy a vydělávat na něm nějakým přílišným způsobem. Tehdy, přece víte, že neexistovalo, že by léky stejné chemické látky dostávaly jiné úhrady. To vám, pane ministře, připadá správné? Že to připadá správné panu Šnajdrovi, který to tady zařídil, to mě nepřekvapuje, ale vám to, pane ministře, nevadí? Že my jsme snad jediná země na světě, kde lék stejné chemické látky od zdravotního pojištění dostává úplně jiné úhrady? Čili za totéž my

platíme třeba deset cen, protože je deset výrobců. To je transparentní? To je nepořádek, já nechci použít silnějšího slova, ale je to nepořádek nemající vůbec nejen logiku.

Tady prostě někdo drancuje český systém veřejného zdravotnictví, a způsobil to pan Julínek se Šnajdrem, a my se ještě budeme tvářit, že to vlastně bylo kvůli Evropské unii. Omyl! Není to pravda. Zase tady nesvádějme nějakou lumpárnu, že je tady proto, protože to chtěla Evropská unie. Nic takového Evropská unie nechtěla. Ta pouze říkala, že chce určovat úhrady a ceny léků v podstatě v systému, který umožňuje odvolání. Ale nikde nebylo řečeno, že to musí být podle... To mohlo být podle speciálního zákona, tedy řízení sui generis. To nemuselo být řízení podle správního řádu. Prostě to není pravda!

S touto logikou a tuto věc a tento chaos sem skutečně přinesl a vnesl pan ministr Julínek za podpory pana kolegy Šnajdra. A vidíte – komu ten systém nejednou nejvíc vyhovuje? Předtím ten systém byl kritizován farmaceutickými firmami. Dnes vidíme, že ne všem, ale podstatné části farmaceutických firem vyhovuje, protože vydělávají daleko víc. Daleko víc než kdykoliv předtím. A co je víc prokorupční prostředí, než když – a znovu použiji ten příklad s acylpyrinem – jeden acylpyrin dostává od zdravotní pojišťovny korunu za den, druhý acylpyrin od jiné firmy třeba tři koruny za den. To myslíte, že je nějaké transparentní a nekorupční opatření? A jak asi ten úředník se rozhodne, že tomu dá tu korunu a tomu dá ty tři koruny? Nehledě na ty nejrůznější triky s tím, že proti revizím se různé firmy odvolávají, vzájemně si blokuji portfolio. To je prostě systém tak netransparentní, jaký tady nikdy nebyl!

Čili jestli jsme chtěli, aby náš systém začal lépe vidět, tak pan Šnajdr s Julínkem to vyřešili tak, že mu vypíchli oči. Já docela oceňuji tu do značné míry genialitu pana Šnajdra, který pomáhá svým přátelům z farmaceutického průmyslu, kde takovou dobu působil, a že jim v podstatě jde takto na ruku. Ano, já přiznávám, já jako lékař mám nostalgii k pacientům, k lékařům, ke zdravotním sestrám, k nemocnicím, k ordinacím. Chápu, že pan bývalý náměstek Šnajdr má nostalgii k farmaceutickým firmám. Ale prosím, nedělejte to takovým způsobem, aby celý systém kvůli tomu musel platit miliardu úplně zbytečně.

A poslední poznámka. Pan premiér neustále mi tady za zády něco vypráví o přítelkyních. Pane premiére, vy jste zrovna ten poslední, který něco může vyprávět o přítelkyních. Běžte si na svůj Úřad vlády, tam se podívat, kdo je vaše přítelkyně, a udělat si pořádek doma v rodině, než abyste mě tady vyrušoval za zády takovými nemístnými poznámkami!

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já bych nyní chtěla oznámit,

že mám ještě jednu přihlášku, a to od pana kolegy Jiřího Skalického. Paní kolegyně Konečná? Faktickou poznámku nemá. Pan kolega Skalický nechce.

Chtěla jsem navrhnout Sněmovně, že doprojednáme bod i přes 13. hodinu, pokud nebude řada dalších přihlášek. Nemám v tuto chvíli žádnou. Přesto se ptám, jestli se ještě někdo hlásí. Nehlásí nikdo, končím obecnou rozpravu a budeme rozhodovat podle § 90, odst. 5 o pokračování tohoto návrhu.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 207 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 61. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 61, přítomno 181, pro 98, proti 46. Návrh byl přijat.

Otevírám podrobnou rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Marka Šnajdra a dalších na vydání zákona o přechodném snížení cen a úhrad léčiv, podle sněmovního tisku 207.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 62. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 62 přítomno 181, pro 100, proti 27. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji, děkuji též panu navrhovateli.

Dámy a pánové, mám pro vás dvě oznámení. První je omluva z odpoledního jednání od pana poslance Josefa Novotného, který zastupuje stranu Věci veřejné. A dále bych vás chtěla informovat, že ve 13 hodin 5 minut se sejde organizační výbor a že schůze bude pokračovat ve 14.30.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.32 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji odpolední jednání. Pokračovat budeme body z bloku prvního čtení, jen chci ještě připomenout, že bod 100, zproštění mlčenlivosti generála Krejčíka, jsme přerušili do 15.30, a proto bychom se mu v tuto dobu měli věnovat.

Ještě než přistoupíme k následujícímu bodu, mám tady omluvu z důvodu pracovního programu od paní předsedkyně Miroslavy Němcové od 15.15 hodin.

Nyní můžeme přistoupit k následujícímu bodu. Je jím

12.

Návrh poslanců Václava Mencla, Jaroslava Krupky, Bořivoje Šarapatky, Milana Šťovíčka, Kateřiny Konečné a Robina Böhnische na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 219/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tento tisk vám byl rozdán jako sněmovní tisk číslo 219 a je zde navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 219/1.

Nyní už prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Václav Menci. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Menci: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, předložený návrh zákona je v zásadě velmi technický a týká se integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Tento informační systém zajišťuje příjem a zpracování podaných hlášení a distribuci těchto hlášení příslušným orgánům veřejné správy.

Předloženým návrhem zákona se zejména nově zavádí možnost podávat hlášení i prostřednictvím datové schránky Ministerstva životního prostředí určené k plnění těchto ohlašovacích povinností. Dále je navrhováno několik změn, jejichž účelem je zvýšení efektivity tohoto systému, snížení administrativní zátěže, například vynětí provozovatelů zemědělských zdrojů znečišťování ovzduší z povinnosti zpracovávat a ohlašovat souhrnnou provozní evidenci. Předložený návrh zákona tedy umožňuje efektivnější fungování systému plnění ohlašovacích povinnos-

tí a současně přispívá ke zlepšení podnikatelského prostředí ve České republice.

Zároveň zdůrazňuji, že většina ohlašovacích povinností má stanoven termín plnění v první čtvrtině kalendářního roku. Návrh novely obsahuje konkrétní změny pro ohlašovací povinnosti s termínem plnění 31. března, a proto si vás v zastoupení předkladatelů dovoluji požádat, aby Sněmovna na základě § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny vyslovila s návrhem souhlas již v prvním čtení.

Dodávám, že tento zákon – tuto novelu zákona – posoudil Parlamentní institut a konstatuje, že navržená úprava je slučitelná s právem Evropské unie, a neprojevil žádné výhrady, podobně jako je neprojevila vláda.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Tomáš Úlehla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, velmi rád navážu na předřečníka, protože je mou milou povinností pouze konstatovat, že souhlasím s tím, co bylo navrženo, a pouze bych ještě trochu rozvinul pozitivní přínos navrhované legislativy.

Kromě toho, že dojde k precizaci celého legislativního procesu, a jak už tady zaznělo, snížení administrativní zátěže, tak to bude mít také dopad na úsporu, protože pokud bychom nepřikročili k této úpravě, tak vzhledem k ohlašovacím povinnostem v různých zákonech, které s sebou přináší zákon o odpadech, o obalech, o vodách a podobně, tak by se vlastně kumulací jednotlivých ohlášení museli podnikatelé ekonomicky zatěžovat mnohem více, než pokud to bude možno učinit jednak elektronicky a jednak vlastně integrovaně. To je vlastně smyslem celé této úpravy.

Předpokládané dopady na rozpočet a rozpočty krajů a obcí jsou v podstatě bezvýznamné, protože skutečně tady jde čistě o to, že podnikatelům se tato záležitost vyplatí, a všem, kteří jsou ohlašovací povinností legislativně zavázáni, a vlastně stejně tak bude usnadněno prokazování zmocnění k zastupování ohlašovatelů plnou mocí, protože je tady ta konvertovaná elektronická forma, o kterou se jedná, usnadní využívat toto oprávnění právě u všech typů činností, které ohlašovací povinnosti podléhají. Proto stejně jako pan architekt Menci, který zastupuje předkladatele, doporučuji, abychom předkládanou novelu schválili podle § 90, a chci k tomu také konstatovat, že hlavním důvodem je, aby mohlo dojít vlastně k těmto úsporným a velmi efektivním úpravám již při ohlašovací povinnosti za rok 2010.

Takže děkuji za pozornost a věřím, že hlasováním rozhodnete tak, jak je navrženo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, ve které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku, proto se táž, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Uzavírám obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít ještě slovo pan zpravodaj nebo navrhovatel. V tuto chvíli ne.

Vzhledem k tomu, že nebyla podána námitka, tak nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 219 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Ještě zagonguji, aby mohli kolegové přijít do sálu, a za chvíli potom o tomto usnesení nechám hlasovat. Je zde požadavek na odhlášení, takže já vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se znovu přihlásili.

Zahajuji hlasování, zda budeme pokračovat v projednávání tohoto tisku. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 63, z přihlášených 123 pro 121, proti 1. Návrh byl přijat.

Zahajuji proto podrobnou rozpravu. K té v tuto chvíli také nemám žádnou písemnou přihlášku, proto se táž, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Závěrečná slova také už nechtějí být přednesena.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64, z přihlášených 129 pro 128, proti žádný. Návrh zákona byl přijat a já končím projednávání tohoto bodu.

Poslanec Václav Menci: Vážené kolegyně, kolegové, dovolu, abych za předkladatele poděkoval za přijetí této novely. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji.

Můžeme přistoupit k následujícímu bodu. Je jím

23.

Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - první čtení

Tento tisk byl přerušen na 9. schůzi Poslanecké sněmovny, a to ve fázi obecné rozpravy. Já mám do obecné rozpravy písemnou přihlášku od paní poslankyně Jaroslavy Schejbalové. Prosím, aby se ujala slova.

Poslankyně Jaroslava Schejbalová: Dobrý den, vážená paní předsedající, milá vládo, vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, dovolu si vám připomenout, o čem novela zákona je, s tím, že začnu o novele zákona o spotřebitelském úvěru.

K bodu 1, to je k § 7a. Současná úprava podle zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, rozděluje působnost k výkonu dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem mezi dva dozorové orgány, a tím je Česká obchodní inspekce a Česká národní banka.

Navrhovaná úprava skupiny poslanců pod vedením pana Sobotky a pana kolegy Tejce říká, že v § 7a rozšiřuje pravomoci shora uvedených dozorových orgánů, které jsem uvedla, jakož i povinnosti věřitelů ze smluv o spotřebitelském úvěru, aniž by důvodová zpráva, kterou předložili, obsahovala důvody pro jejich zavedení. Ani neobsahuje hlubší analýzu současného stavu s uvedením důvodů, které k takovému rozšíření vedly.

Nově zakotvuje povinnost věřitelů předkládat České obchodní inspekci a České národní bance údaje o poskytnutých spotřebitelských úvěrech.

Česká národní banka vykonává dohled nad dodržováním povinností při sjednávání spotřebitelského úvěru, pokud věřitelem ze smlouvy o spotřebitelském úvěru je některá z právnických osob, a tím jsou banky, pojišťovny, i obchodníci s cennými papíry, ale nejsou jimi podnikatelé, běžný podnikatel, běžný subjekt, který poskytuje půjčky. Musím upozornit, že Česká národní banka nemůže osobám, které nespádají pod její dohled, určovat pravidla pro předkládání údajů jinému dozorovému orgánu, v tomto případě České obchodní inspekci.

S ohledem na to, co jsem řekla, je navrhovaná úprava tohoto paragrafu, konkrétně § 7a odst. 1 a 3, nesystémová a vyžaduje provedení dalších legislativních změn, zejména zákona o České obchodní inspekci, pro pořádek: zákon č. 64/1986 Sb., a také zákona o České národní bance – zákon č. 6/1993 Sb.

Upozorňuji také, že zmocnění České národní banky stanovit ve formě vyhlášky podle zákona č. 6/1993 Sb. už obsahuje, aby banka ve formě vyhlášky stanovila obsah, formu, termíny a způsob sestavování a předkládání vyžadovaných informací a podkladů od těch právnických osob, které podléhají jejímu dohledu. V případě rozšíření oprávnění České národní banky získávat informace o nově poskytnutých úvěrech, jak nám nabízí návrh novely, určitě není potřeba vytvářet duplicitní ustanovení. Již je máme.

Česká národní banka není oprávněna určovat pravidla osobám, které podléhají dohledu České obchodní inspekce, to znovu opakují.

Podle navrženého § 7a odst. 2 by tedy Česká národní banka uveřejňovala souhrnné informace z údajů o nově poskytnutých spotřebitelských úvěrech, a to ve formě sdělení ve Sbírce zákonů.

Předkládaný návrh především nevymezuje pojem souhrnné informace, jak je tam psáno, a není tedy zřejmé, jaké konkrétní údaje a ve vztahu ke kterým osobám by měly být v České národní bance zveřejňovány. Odpověď na tuto otázku nedává ani důvodová zpráva, která je přiložena k návrhu. Lze předpokládat, že bude zapotřebí technicky zabezpečit fungování daného systému na úrovni České národní banky a České obchodní inspekce, aby Česká obchodní inspekce byla ze zákona povinna tyto informace České národní bance poskytnout. Je potřeba novelizovat zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci.

Teď bych se chtěla zmínit ještě o bodu 2, což je § 10 odst. 6. V navrhované úpravě se zavádí maximální limit roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, tzv. RPSN, který by každoročně stanovila vláda svým nařízením.

Pokud se zavede maximální limit pro výši RPSN, povede to skutečně ke snižování nákladů na spotřebitelské úvěry? Nevznikne riziko, že se omezí dostupnost úvěrů solidních poskytovatelů a nabídka se přesune do neregulované části ekonomického sektoru a oslabí se tak logicky ochrana spotřebitelů? Nebyl by lepší účinnější dohled?

Máme i soudní judikaturu. Dnes už poměrně dost přesně určuje, kdy podnikatelskou činností provozovanou v souladu s právním řádem už jde o nezákonnou lichvu. Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky již z roku 2004 nám říká, jaká výše úroků sjednaná v těchto spotřebitelských smlouvách je již nepřiměřená, a tedy odporující tzv. dobrým mravům, a tím pádem neplatně sjednaná.

Pokud bychom souhlasili se zavedením maximálního stropu RPSN, pak by zákonné zmocnění pro vládu mělo obsahovat také určité mantinely – ty v novele nejsou – pro stanovení maximální výše RPSN, dále určení, od jakého okamžiku musí adresáti tuto právní normu užít a respektovat, a také jaké budou sankce za převýšení této stanovené částky.

Nyní k § 22 odst. 6. Chtěla bych vás upozornit, že navrhovaná úprava vkládá do zákona ustanovení omezující souhrnnou výši smluvních pokut, které je spotřebitel povinen zaplatit, nebo byl by povinen zaplatit v případě, kdy se dostane do prodlení s plněním některého ze závazků stanovených ve smlouvě o spotřebitelském úvěru.

Ochrana spotřebitele v oblasti smluvního práva je v současné době již řešena v § 52 občanského zákoníku. Je to v ustanoveních o takzvaných spotřebitelských smlouvách. Paragraf 56 odstavec 1 obsahuje generální klauzuli, která obecně vymezuje nepřiměřená ujednání ve spotřebitelských smlouvách. Vysloveně zakazuje, aby spotřebitelské smlouvy obsahovaly ujednání, která jsou v rozporu s požadavkem dobré víry a znamenají značnou nerovnováhu v právech a v povinnostech smluvních stran. A podle § 39 občanského zákoníku, který říká o neplatnosti právních úkonů, tak by šlo vlastně o absolutně neplatný právní úkon.

Upozorňuji, že současná právní úprava již obsahuje prostředky k ochraně spotřebitelů před nepřiměřenou výší smluvních pokut, které jsou sjednané ve spotřebitelských smlouvách. Dokládá to ostatně i bohatá soudní judikatura. Není proto třeba zavádět zákonné stropy, zasahovat do smluvní volnosti stran a rozšiřovat oblast státní regulace tam, kde to není potřeba.

Současný zákon s číslem 145 z roku 2010, o spotřebitelském úvěru, jehož novelu bychom měli schvalovat, klade vysoké nároky na věřitele, aby informovali spotřebitele o poskytovaném úvěru tak, aby byl schopen posoudit, zda navrhovaná smlouva odpovídá jeho požadavkům a potřebám. Tuto ochranu státu lze považovat za dostatečnou a není třeba ji rozšiřovat o ochranná opatření, která již jdou za hranice přiměřené odpovědnosti každého samotného spotřebitele za jeho vlastní jednání.

Návrh novely zákona se zaměřuje pouze na změnu zákona o spotřebitelském úvěru, což vlastně nereflektuje nutnost přijmout systémové změny v rámci celého právního řádu České republiky, tedy dalších právních norem, je to především zákon číslo 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, a dále nereflektuje změnu zákona číslo 6/1993 Sb., o České národní bance. Proto této části navrhované novely, což je novela zákona o spotřebitelském úvěru... A tím chci říct, že i na klubu TOP 09 jsme se domluvili, že nemůžeme podpořit a nedoporučujeme, aby tato část novely byla schválena a aby při dalších legislativních pracích se z tohoto předloženého návrhu vycházelo.

Ještě vás musím zdržet a upozornit na druhou část této navržené novely, a je to novela zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. K bodu 1 § 1 odstavec 3 si dovoluji vás upozornit, že spotřebitelské spory by podle předkládaného návrhu bylo možno řešit pouze po vzniku sporu,

a to výlučně před stálým rozhodčím soudem a ve smyslu 13 % citovaného zákona.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady z roku 2008 s číslem 48/ES obsahuje závazek pro členské státy, aby zajistily zavedení vhodných a účinných postupů pro mimosoudní řešení sporů v souvislosti s úvěrovými smlouvami, případně s využitím stávajících subjektů. Jedním z mechanismů pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů u nás v České republice je rozhodčí řízení. Současná podoba, tak jak je zakotvena v předmětném zákoně, jehož číslo jsem vám ještě neřekla, je to 216 z roku 1994 Sbírky, ovšem neobsahuje mechanismy k efektivní ochraně spotřebitele. To uznáváme. Nově navrhovaná úprava § 1 odstavec 3 je však pouze dílčím řešením daného problému, které ovšem neřeší komplexně a efektivně ochranu spotřebitelů v rozhodčím řízení.

Na rizika možnosti řešit spotřebitelské spory v rozhodčím řízení pouze po vzniku sporu upozorňuje rovněž důvodová zpráva z Ministerstva spravedlnosti České republiky k novele zákona o rozhodčím řízení. S těmito závěry se můžeme jedinečně ztotožnit.

Mezi hlavní nevýhody této varianty navrhované předkládanou novelou skupiny poslanců bezpochyby patří riziko zvýšení soudního nápadu, riziko navýšení spotřebitelských úvěrů a jejich nedostupnosti z důvodu obav věřitelů a dobytosti jejich oprávněných nároků, protože soudní řízení, jak známo, mají dlouhé trvání, takže kvůli tomu. Není řešením zpřesnit a odstranit nedostatky stávající právní úpravy tak, aby rozhodčí doložka nemohla být zneužívána?

Rovněž požadavek předkládaného návrhu, aby v případě řešení spotřebitelského sporu v rozhodčím řízení rozhodoval stálý rozhodčí soud, což je v novele sepsáno, napsáno, tedy aby to rozhodoval rozhodčí soud a nikoliv ad hoc rozhodci, jako je doposud, má svoje úskalí.

Ústavní soud České republiky vyjádřil názor, že pravomoc rozhodčího soudu je založena rozhodčí smlouvou uzavřenou podle § 2 zákona o rozhodčím řízení, v níž vyjadřují účastníci svou vůli o možnosti a přípustnosti nechat svůj spor rozhodnout v rozhodčím řízení – o možnosti a přípustnosti. A dále, že uzavřením platné rozhodčí smlouvy se strany dobrovolně a vědomě vzdávají práva na projednání své věci nezávislým a nestranným soudem.

Dále podle právního názoru Nejvyššího soudu České republiky – cituji: Strany si mohou v rozhodčí smlouvě určit okruh rozhodců, způsob jejich jmenování stranami nebo postup, jímž mají rozhodci vést řízení. Řešením problému, kdy jsou rozhodčí doložky zneužívány v neprospěch spotřebitele, není zakázat působení takzvaných ad hoc rozhodčích řízení, ale legislativně zakotvit taková pravidla, která dávají záruku, že spor bude rozhodován kvalifikovaným a autorizovaným rozhodcem.

Ve stávající úpravě rozhodčího řízení chybějí účinné a efektivní mechanismy určené k ochraně spotřebitele. Odstranění tohoto nedostatku si klade za cíl návrh novely zákona o rozhodčím řízení v současné době, který předkládá Ministerstvo spravedlnosti České republiky. Mezi prvky ochrany spotřebitele, které by se měly v novele rozhodčího zákona předkládaného tímto ministerstvem, Ministerstvem spravedlnosti...

Děkuji pane zpravodaji, že jste přítomen. (Se smíchem směrem k přichozímu poslanci Babákovi, který usedá ke stolku zpravodajů.)

Zopakuji, co jsem chtěla říct. Tak mezi prvky ochrany spotřebitele, které by se měly v novele rozhodčího zákona předkládané Ministerstvem spravedlnosti promítnout, řadí Ministerstvo spravedlnosti následující: Povinnost uzavírat rozhodčí smlouvu na samostatné listině, což je důležité, aby ty doložky nebyly malinkatým písmem, než je zbytek smlouvy upravující práva a povinnosti stran. (Velký hluk v sále.) Povinnost uvádět v rozhodčí smlouvě určité údaje závazně, obligatorně, např. údaje o způsobu zahájení rozhodčího řízení, o možných nákladech řízení, o místě konání rozhodčího řízení, o způsobu doručování, možnosti přezkumu rozhodčího nálezu, a informace o vykonání dozorčího nálezu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím o klid, abychom paní poslankyni slyšeli.

Poslankyně Jaroslava Schejbalová: Mockrát děkuji, paní předsedající, zrovna jsem chtěla...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě neděkujte, protože mě nikdo neposlechl.

Poslankyně Jaroslava Schejbalová: Děkuji všem kolegům a kolegyním, že vyposlechnou závěr, který je důležitý. Děkuji. I pan zpravodaj bude dávat pozor. Děkuji.

Tyto prvky ochrany, které má ve své připravované novele Ministerstvo spravedlnosti, jsou daleko, troufám si říct, lepší, než je návrh novely předkládaný skupinou poslanců. Jejich návrh se jeví jako nedostatečný, protože neřeší danou problematiku komplexně ani systémově a dostatečně nereflektuje praktické problémy v oblasti spotřebitelských sporů.

Závěrem bych vám chtěla říci – a byla bych ráda, kdybyste dávali pozor – že ze všech výše uvedených důvodů, které jsem vám řekla, nebo dříve uvedených důvodů, nemůže klub TOP 09, i když bych ráda někdy podpořila i opoziční návrhy, jistě některé budou dobré, a konkrétně i návrhy kolegů, kteří jsou z mého rodného kraje, z jižní Moravy, tak bohužel musím říct, že nedoporučujeme podpořit novelu zákona o

spotřebitelských úvěrech a o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji paní poslankyni. Nyní je přihlášen s faktickou pan poslanec Hamáček a poté do obecné rozpravy pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych chtěl jenom avizovat procedurálně jménem klubu sociální demokracie, že budeme žádat o pauzu do 15.30 před skončením obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Takže ještě nechám běžet obecnou rozpravu. Prosím pana poslance Votavu, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, já chápu smysl této novely zákona o spotřebitelském úvěru – chápu, že smyslem je ochrana spotřebitele zvláště v současné době – a jaký je tedy stav, co se týká spotřebitelských úvěrů, uzavírání spotřebitelských úvěrů a z toho i problémů plynoucích pro řadu lidí. Ztotožňuji se samozřejmě s limitací sankcí, výše sankcí v případě prodlení se splácením nebo vůbec v případě neplacení takového úvěru. Chápu i nutnost určité regulace sazby RPSN, chápu i omezení rozhodčích doložek, protože ty jsou právě často kamenem úrazu, kdy řada lidí končí na této rozhodčí doložce a někdy to má pro ně samozřejmě i existenční důsledky.

Je třeba si asi říci pár čísel, určitě neuškodí. Spotřebitelský úvěr dnes má sjednáno zhruba 45 % obyvatel České republiky, což je tedy poměrně dost. Samozřejmě nebudu brát takové země, jako je Rumunsko, kde se to pohybuje někde kolem 80 %, ale i 45 % lidí, kteří si berou spotřebitelský úvěr, je poměrně hodně. Samozřejmě tím také roste podíl nesplácených úvěrů, to znamená nesplácení po delší dobu než 90 dnů; roste to meziročně poměrně velkým procentem nárůstu. Řada lidí se dostává často do takto neřešitelných problémů právě v souvislosti s tím, že uzavrou spotřebitelský úvěr, a ono to má určitě své kořeny, svůj začátek právě při sjednávání tohoto úvěru, při tom, kdy podepisují smlouvu o tomto úvěru.

Chtěl bych říci, a já už nebudu hovořit o těch důvodech, které vedou předkladatele k této novele, spíše bych se chtěl zmínit o jedné věci, která s tím samozřejmě souvisí, a to je finanční gramotnost našeho obyvatelstva. Já si myslím, že je na poměrně žalostné úrovni a projevuje se právě i v těchto problémech při vzetí a potom nesplácení spotřebitelských úvěrů.

Dvacet procent lidí se vůbec nezajímá o osobní finance. Čtyřicet procent lidí považuje jakékoli finanční plánování za zcela zbytečné. A těmto číslům samozřejmě také potom odpovídají ty věci, které z toho plynou. Lidé, když uzavírají spotřebitelský úvěr, tak se většinou ptají a řídí se tím, kolik budou splácet. Ale už je ani tak nezajímají, a to je třeba si říci, ty ostatní věci, ostatní podmínky, které v té smlouvě jsou. Vidina peněz, toho, že rychle dosáhnou na zboží, dělá své a vede i ruku k tomu podpisu.

Chci tedy říci, že to určitě zakládá důvod, aby se ještě zlepšila osvěta v této věci. Koneckonců Ministerstvo financí také deklarovalo, že chce v této věci udělat více. Já si myslím, že je to opravdu třeba. Je třeba ale i zvýšit povědomí o finanční gramotnosti už při výuce na školách, nejenom na středních školách, kde se možná částečně tyto věci učí, probírají, ale už i na základních školách, samozřejmě přiměřeně věku žáků a formou, jakou se jim tyto věci podají. Takže já tady vidím opravdu velký úkol pro Ministerstvo financí v rámci osvěty, velký úkol pro Ministerstvo školství v zařazování finanční gramotnosti do výuky. Je to určitě třeba. Tím samozřejmě nepopírám to, že vidím smysl a nutnost přijetí, v současné době na současný stav, této novely zákona o spotřebitelském úvěru a také tuto novelu podporím.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chci se zeptat, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy, protože v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Prosím, pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Je poněkud složité vrátit se v té atmosféře projednávání tohoto sněmovního tisku do samého úvodu debaty, neb projednáváme tuto materii na minimálně druhé, spíše třetí sněmovní schůzi. Já myslím, že paní kolegyni Schejbalové se podařilo naprosto mistrovsky vystihnout ten detail, ten výčet prohřešků a špatných řešení, která tento návrh obsahuje, a jakkoli by se mohlo zdát kolegům a kolegyním její vystoupení dlouhé, tak přesně tolik nedostatků tam je, kolik jich vyjmenovala. Proto bych rád zopakoval, že v mnoha vystoupeních kolegů a těch, kteří se přidali ke kritice zvoleného řešení, zazněl návrh na zamítnutí tohoto sněmovního tisku, aby bylo zřejmé, o čem budeme hlasovat.

Já sám jsem počastoval tento návrh poměrně dlouhým vystoupením, ve kterém jsem se snažil podtrhnout zejména potíž a neschopnost přímo zakódovanou, geneticky zakódovanou neschopnost těch změn zákonů vyvolat účinky, které v nich spatřují předkladatelé. Řekl bych, že tak jak kouzlo většiny selhání bývá v detailu, tak v tom velkém detailu a představitelném detailu, dokonce dohledatelném detailu v blízké budoucnosti z hlediska myšlených efektů může tato předloha novely zákona a podle

předkladatelů zvýšené ochrany spotřebitelů v konečném důsledku spotřebitelům spíše ublížit.

Předřečník pan kolega Votava má pocit, že spotřebitele zejména v oblasti finančních produktů je třeba chránit, hladit – ale je také možné hladit mateřskou, přehnanou mateřskou láskou, až do úplného vyhlazení. A myslitelným důsledkem některých ustanovení tohoto zákona by bylo opravdu přespříliš velké riziko vytlačení části spotřebitelů a konzumentů finančních produktů, které dnes se pohybují na legálním trhu, mimo legální prostor, tedy do prostoru, kde už by nebyli chráněni vůbec.

Na jednu stranu je samozřejmě možné snášet kritiku a výhradu k pánům předkladatelům a zvolené koncepci, na druhé straně je ovšem třeba si říci, že k excesům, ke kterým dochází v tom naštěstí zbytkovém a malém segmentu finančních produktů a hráčů, kteří nejsou regulováni centrální bankou, že v tomto segmentu k selhání dochází. Já jsem slíbil Poslanecké sněmovně, že k tomu kritickému naladění, které jsem zvolil, přidám i snahu o konstruktivní proaktivní řešení a připravuji regulaci, která se bude zabývat tímto prostorem, připravuji novelu zákona, která zvýší kvalifikační předpoklady subjektů, které se pohybují na dosud neregulovaném trhu, tak, aby bylo možné vytlačovat některé jevy a některé chování a skutky podobných subjektů, aby některé jevy po právu kritizované i předkladateli a kolegy poslanci bylo možné vytlačovat a napříště jim zamezit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já už jsem k tomuto tématu také jednou hovořila. Opět musím říct, že nesouhlasím s návrhem zákona, tak jak je tady předkládán. A chtěla bych informovat pouze o tom, že v připomínkovém řízení je už vládní novela zákona o rozhodčím řízení, která upravuje některé nedostatky, kterými trpí současný zákon a které potom možná vedou k tomu, že rozhodčí řízení je zneužíváno někdy proti spotřebitelům. Je potřeba si říct, že tyto nešvary tu jsou a je třeba je vymýtit. Ale tím, že bychom řekli, že o dohodě na rozhodčí doložce je možné se dohodnout v případě vzniku sporu, tak tím bychom de facto rozhodčí řízení v těchto sporech úplně zrušili a všechny spory by rozhodovaly soudy, čímž by došlo k zahlcení již tak zahlcených soudů a rozhodnutí by se spotřebitelé dočkali možná tak za dva roky.

Tím bych svůj příspěvek ukončila, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, pan kolega Doktor sdělil, že zde byl dán návrh k zamítnutí novely. Já mám za to, že zpravodaj navrhoval dopracování a vrácení předkladateli. Tak pouze toliko jen pro upřesnění.

Já nebudu shrnovat svoje předchozí vystoupení, protože navazujeme skutečně již v té dvakrát přerušené debatě, pouze bych sdělil to zásadní. Lichvářská výše úroku bude skutečně, jak říkala i má předřečnice, řešena ve vládní novele, která zavádí hmotněprávní přezkum rozhodčích nálezů. Jinými slovy, jestliže se výše úroku dostane do rozporu s civilněprávními zásadami a judikaturou našich soudů, pak takovýto rozhodčí nález by mohl být rozporován a přezkoumáván civilním soudem. To, čeho se myslím navrhovatelé snad i oprávněně domáhají ve svém cíli, byť k tomu jdou cestami, které nejsou zcela řekl bych věcně správné, tak tyto cesty a cíle budou řešeny ve formálně správné právní úpravě, kterou předloží pan ministr spravedlnosti, předpokládám, co nejdříve, možná dříve, než navrhovatelé svůj návrh předělají k řekněme formálně správné právní úpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Chci se zeptat, jestli se hlásí někdo další do obecné rozpravy. Jestliže tomu tak není, chci se ujistit, že jsem porozuměla správně požadavku klubu sociální demokracie, v tuto chvíli bych tedy přerušila před ukončením obecné rozpravy tento bod a vyhláším přestávku do 15.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 15.16 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, uplynul čas vyhrazený pauze a budeme pokračovat dále v jednání. Vzhledem k tomu, že jsme si dohodli, že se vrátíme k bodu č. 100 dnes nejpozději do 15.30, jsem nucena přerušit bod č. 23, a to ve fázi obecné rozpravy.

Začneme projednávat bod

100.

Zproštění mlčenlivosti brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost

Tímto bodem jsme se zabývali dnes dopoledne, kdy jsme přerušili

všeobecnou rozpravu a odročili jsme ji právě do doby obdržení vyjádření ředitele Vojenského zpravodajství, nejdéle však do dnešního dne do 15.30. Prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal navrhovatel tohoto bodu poslanec František Bublan – vidím, že už místo zaujal. Děkuji. A dále se táži pana poslance Jana Vidíma. Vidím, že pan Vidím kýve hlavou, přijme roli zpravodaje k tomu bodu, protože vystoupil jako první ve všeobecné rozpravě.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě a já se ptám, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Bublan, prosím.

Poslanec František Bublan: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych jenom navázal na to, proč jsme přerušili projednávání toho bodu – proto, že vznikl trochu malý rozpor mezi platností zákona 412, podle kterého chceme pana generála Krejčíka zbavit mlčenlivosti, a zákona 289/2005 Sb., který je vlastně zákonem o Vojenském zpravodajství. My jsme si tuto situaci vyjasnili, získali jsme i stanovisko ředitele Vojenského zpravodajství, s tím vás seznámí potom pan ministr, a tuto skutečnost také uvedu v závěrečném usnesení.

Nyní bych asi požádal o vyjádření pana ministra k tomuto tématu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vystoupí pan ministr, prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedající, ctěná Sněmovno, ano, tato žádost tu existuje, jak mnozí z vás vědí, i na mě se obrátil předseda výboru pro obranu a bezpečnost Poslanecké sněmovny se žádostí o zproštění mlčenlivosti podle zákona č. 412, o ochraně utajovaných skutečností, právě ve vztahu k předmětné žádosti bývalého ředitele Vojenského zpravodajství brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka, který v letech 2004 až 2007 byl ředitelem tohoto zpravodajství.

Jak ze zákona samozřejmě vyplývá, toto může učinit pouze Sněmovna a já jí jako ministr obrany k tomu mohu dát své stanovisko nebo souhlas, samozřejmě v rozsahu své kompetence. Tak jak jsem se seznámil s návrhem usnesení, které tu bude předloženo předsedou výboru pro obranu a bezpečnost, tak v rozsahu své kompetence mohu tento souhlas udělit. Nic určitě nechceme zametat pod koberec, máme zájem na tom, pokud tady jsou nějaké informace, které Sněmovna samozřejmě prostřednictvím výboru pro obranu a bezpečnost a v souladu se zákonem potřebuje znát, tak nechť je zná.

Protože samozřejmě brigádní generál ve výslužbě byl šéfem Vojenského zpravodajství, tak bylo nutno, a to byl důvod přerušení tohoto bodu, konzultovat také ředitele Vojenského zpravodajství generála

Páleníka, který byl s návrhem toho usnesení, tak jak tu bude navrženo, seznámen a v jeho předloženém znění s tím nemá problém.

Čili toť mé stanovisko a děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Poslanec Vidím? Dobře, bude se hlásit do podrobné rozpravy. Proto se ptám, jestli se hlásí ještě někdo do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a otevírám rozpravu podrobnou a dávám slovo panu poslanci Vidímovi.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, v tuto chvíli bychom mohli přistoupit k projednávání návrhu usnesení. Nejprve jenom jedna poznámka na okraj.

Nejsem si vůbec jistý – právě naopak: jsem si jistý tím, že Poslanecká sněmovna není tím jediným, kdo je oprávněn zbavit povinnosti zachovávat mlčenlivost. Je však nepochybné, že tak učinit může. A protože tento bod v tuto chvíli projednáváme, tak bych doporučil Poslanecké sněmovně, aby tak učinila. Spolu s panem ministrem obrany i navrhovatelem jsme se sešli s ředitelem Vojenského zpravodajství, a proto součástí usnesení je i vyjádření odpovědné osoby, tedy ředitele Vojenského zpravodajství, které je v té závěrečné části návrhu usnesení.

Nyní bych vás seznámil s tím, o čem by Poslanecká sněmovna mohla rozhodnout:

Poslanecká sněmovna na základě § 63 odst. 4 zákona 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, zprošťuje povinnosti zachovávat mlčenlivost brigádního generála v záloze Ing. Miroslava Krejčíka, bývalého ředitele Vojenského zpravodajství, o všech skutečnostech a utajovaných informacích, k nimž měl přístup a na které se váže povinnost mlčenlivosti z oboru působnosti jeho služebního zařazení, především pak ve věci vzniku šetření a získaných poznatků o:

1. projektu nákupu a zavádění středních nákladních terénních automobilů do Armády ČR;
2. pronájmu víceúčelového bojového letounu JAS-39 Gripen;
3. nákupu kolových obrněných transportérů;
4. akvizičních procesech na vojenských ubytovacích a stavebních správách;
5. ekologické likvidaci nepotřebné munice;
6. deblokaci tzv. ruského dluhu

pro vystoupení před výborem pro obranu a bezpečnost s tím, že se uvedené zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost nevztahuje na povinnost zachovávat mlčenlivost ve smyslu zákona 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Nyní může být ještě závěrečné slovo. Prosím, pan Bublan – nechce hovořit.

Tudíž máme tady jasně dané usnesení, které jste tady přednesl, o kterém já nechám hlasovat. Ještě vás poprosím o stanoviska. Pan navrhovatel – kladné. Pan zpravodaj – kladné.

Je tady požadavek na odhlášení. Takže před hlasováním vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami.

V tuto chvíli tedy mohu zahájit hlasování o předneseném usnesení. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 65 z přihlášených 157 pro 157, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní se můžeme vrátit k bodu č. 23, který jsem přerušila ve fázi obecné rozpravy.

23.

**Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb.,
o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon
č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 78/ - první čtení**

Zahajuji znovu obecnou rozpravu k bodu č. 23 o spotřebitelském úvěru. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

V tuto chvíli zde padlo v obecné rozpravě několik návrhů – návrh na vrácení navrhovateli k dopracování od poslance Michala Babáka, pana poslance Polčáka a poslankyně Weberové. Nechám tedy hlasovat o tomto návrhu – o vrácení navrhovateli k přepracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 66 z přihlášených 160 pro 95, proti 60. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem

24.

**Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších
na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně
zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 79/ - první čtení**

Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, projednáváme návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku. Je to další pokus o to, aby v naší republice byl do právního řádu zakotven institut, který existuje ve všech civilizovaných zemích západního světa. Jsem přesvědčen a sociální demokracie je přesvědčena, že by Česká republika měla patřit k civilizovaným zemím západního světa, kde není možné legalizovat příjmy z trestné činnosti. Jsme přesvědčeni o tom, že bychom měli patřit mezi země, kde není možné bez problémů legalizovat výsledky daňových úniků. Jsme přesvědčeni o tom, že jakýkoliv boj proti korupci je jenom fráze a podvod na občanech, pokud není doplněn zavedením institutu majetkového přiznání.

Finanční úřady dnes nemají možnost pátrat po původu nezdaněného majetku. Nemají možnost zasáhnout proti těm, kdo zázračným způsobem zbohatli, aniž by byli ochotni a schopni komukoliv doložit, z jakých příjmů si své majetky pořídili. V tuto chvíli je česká daňová správa bezzubá. Nehledě na to, že tato vláda dělá všechno pro to, aby ji dále rozložila svými opatřeními a svou platovou a mzdovou politikou.

Zákon o přiznání k registrovanému majetku navrhovala Česká strana sociálně demokratická v uplynulých letech opakovaně. Ani jednou tento návrh nebyl v Poslanecké sněmovně přijat. Dnes se proto můžeme pozastavovat nad různými případy podezřelého nabytí majetku, ale ve skutečnosti ani policie, ani státní správa nemají možnost, aby tyto kauzy, které čas od času plní stránky médií, řešily.

Náš návrh je jednoduchý. Počítá s tím, že v případě, že rozsah nabytého majetku překročí zákonem stanovenou hranici, bude mít finanční úřad oprávnění vyzvat dotyčného občana, daňového poplatníka, aby doložil, z jakých zdrojů tento majetek nabyl. V případě, že dotyčný daňový poplatník nebude schopen tyto zdroje doložit, samozřejmě tento proces bude podléhat standardnímu daňovému řádu a standardnímu přezkumu. V rámci správního soudnictví tak bude moci finanční úřad vyměřit sankci ve formě speciálního sankčního zdanění ve výši 76 % na ten majetek, jehož původ se nepodařilo daňovému poplatníkovi doložit. Je to konstrukce, k-

terá je zaměřena na pořízení nemovitého majetku, je zaměřena na pořízení různých účastí ve firmách, společnostech a také je zaměřena na pořízení majetku v podobě nejrůznějších finančních instrumentů, akcií apod.

Cílem předkladatelů je jednoznačně snaha posílit opatření v boji proti korupci, jednoznačně je to snaha zabránit legalizaci výnosů z trestné činnosti a jednoznačně je naším cílem snaha omezit možnosti, jak zapojit do reálné ekonomiky prostředky, které předtím neprošly řádným procesem zdanění.

Jsem přesvědčen o tom, že pokud kterýkoliv poslanec a poslankyně v této Poslanecké sněmovně myslí vážně boj s korupcí, měl by podpořit to, aby tento návrh zákona prošel do dalšího čtení, a měl by podpořit to, aby se tento zákon stal součástí našeho právního řádu. Sociální demokracie je připravena v rámci projednávání tohoto návrhu zákona v dalších čteních jednat o úpravě. Samozřejmě vůbec se nebráníme tomu, zpřísnit tuto úpravu, snížit limity majetků, kterých se tento návrh týká, pokud zde bude snaha ještě tedy více posílit pravomoci daňové správy a finančních úřadů při potírání legalizace trestné činnosti či daňových úniků.

Jsem přesvědčen o tom, že každý, kdo bude hlasovat proti tomuto návrhu zákona, ve skutečnosti hlasuje pro to, abychom se nezačlenili do klubu civilizovaných vyspělých západních zemí, ale abychom zůstali někde na Východě, někde na Balkáně, někde, kde se tuneluje, někde, kde není žádný problém, aby se pořizovaly milionové a stamilionové majetky bez toho, aniž by tyto příjmy prošly jakýmkoliv řádným zdaňovacím procesem.

Já osobně budu hlasovat pro tento návrh. Myslím si, že poslanec, který složil slib a který se snaží působit ve prospěch této země, nemůže hlasovat jiným způsobem.

Ještě, vážená paní místopředsedkyně, mi dovolte malou poznámku k návrhu, který byl zamítnut v předcházejícím bodu. Myslím si, že je velmi smutné pro tuto Poslaneckou sněmovnu, jestliže se takovýmto způsobem vypořádala s návrhem na regulaci lichvy, s návrhem na omezení podvodných rozhodčích doložek, ačkoliv v této Poslanecké sněmovně je minimálně jedna politická strana, která si na boji proti lichvě postavila svoji předvolební kampaň a oklamala tím velké množství voličů.

Chtěl bych konstatovat, že pro zamítnutí tohoto návrhu zákona hlasovala i strana Věci veřejné, která před volbami plnila tisk inzeráty, ve kterých slibovala, jak bude bojovat proti lichvě, jak bude bojovat proti zneužívání pozice na straně věřitelů, jak zatočí s rozhodčími doložkami. Sedm měsíců po volbách vláda nepředložila jediný návrh, kterým by tuto oblast regulovala, a pouze vládní koalice zamítla návrh, který předložila opoziční Česká strana sociálně demokratická. Chci konstatovat, že kromě sociálních demokratů v této zemi zřejmě lichva nikoho netrápí a kromě sociálních demokratů zřejmě nikomu nevadí, že jsou desítky, stovky a tisíce občanů

podváděny ve formě rozhodčích doložek. Je mi to skutečně velmi líto, ale chtěl bych vyzvat poslance a poslankyně, aby neopakovali podobný postup u tohoto návrhu zákona. Myslím si, že zákon o přiznání k registrovanému majetku má širokou společenskou podporu. A myslím si, že poslanci by neměli jednat proti vůli a zájmům voličů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Úvodem si dovoluji poznamenat, že obdobné návrhy, jako je tento projednáváný návrh, byly opravdu projednávány Poslaneckou sněmovnou neúspěšně v předchozích obdobích.

Předmětem návrhu je právní úprava, která by fyzickým osobám zakládala povinnost podat oznámení k vyjmenovanému registrovanému majetku a finančním instrumentům nad navrhovanou výší, a to za účelem zjištění, zda nebyly tento majetek a finanční instrumenty povinnou osobou pořízeny z nezdaněných prostředků. Tento návrh se na první pohled může jevit jako přínosný, preventivní nástroj k omezení daňových úniků, jako nástroj, který by mohl přinést příjmy do státního rozpočtu. Domnívám se však, že tento návrh by nastiňovaných cílů nedosáhl.

Jak vyplývá i ze stanoviska vlády, předložený návrh nezohledňuje výchozí úroveň majetku, nezamezuje poměrně snadnému obcházení navrhovaného zákona a je nesystémový ve vztahu k soustavě daňových zákonů. Lze i vyjádřit podezření, že předložený návrh zákona je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, a to Listinou základních práv a svobod, která garantuje právní rovnost i ve vztahu k majetku a vylučuje členění občanů dle výše majetku a ukládání zvláštních povinností pouze částí z nich. Nezanedbatelným faktem je i to, že by tento návrh přinesl neúměrně vysokou administrativní zátěž jak pro ty osoby, na které by se povinnosti z tohoto zákona vztahovaly, ale i pro stát, a to bez prokazatelného přínosu.

Z výše uvedených důvodů si v rozpravě dovoluji navrhnout zamítnutí uvedeného zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku, tak se ptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikdo. Aha, prosím, pane poslanče. Pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji z slovo. Máme tady druhé zamítání, já vím, že už se všichni těšíte, ale přesto dovolu, abych k tomuto bodu přičinil dvě významné poznámky.

Idea majetkového přiznání, a to je první poznámka, není zcela nová a trůfnu si říct, že to není pouze idea typu levičáckého, jánošíkovského obírání úspěšných lidí, že je to prostě konstrukt, který směřuje k minimalizaci šedé ekonomiky. Poprvé tady byl projednán a dokonce schválen, i když nenabyl právní účinnosti, za pana ministra Kočárníka, což určitě nebyl levičák, a i když tehdy samozřejmě byl jiný právní řád, tak to neztratilo na opodstatněnosti. A za těch – kolik ? – už skoro dvacet let těch pokusů tady bylo několik, a samozřejmě buď za touto ideou stojím, protože si skutečně myslím, že stíhat nespravedlivě nabyté majetky je velmi potřebné. Ty spravedlivě nabyté samozřejmě je třeba regulovat, protože nežijeme ve feudalismu a majetková privilegia jistě nejsou parametrem nebo prvkem moderní společnosti. Ale od toho máme například majetkové daně.

Zde se jedná o nespravedlivě nabyté majetky a týká se to vysokých majetků. Čili jestliže tady někdo argumentoval vysokými správními náklady, tak upozorňuji jenom na to, že pokud se to týká omezeného množství lidí, tak to přirozeně ty náklady snižuje.

Mluvil jsem o tom, že tady těch pokusů bylo několik. Za Miloše Zemana, konkrétně pana ministra Mertlika, tehdy samozřejmě to narazilo na zeď opoziční smlouvy. Ovšem později, ve volebním období 2002 a 2006, kdy pro tento návrh zákona tady byla hlasovací většina, a tedy souznění s vůlí voličů bylo možné prohlasovat až do samotného finále, tak tehdy navrhovatelé, konkrétně zpočátku to byli navrhovatelé z řad vládní sociální demokracie, tak ve finále polevili. Tehdy se to zastavilo až ve třetím čtením. Protože jsme jaksi viděli vážnost sociální demokracie, tak ve stejném volebním období jsme tento ležící problém na zemi zvedli také. Zvedli také, bohužel ani nám se nepodařilo dotáhnout to finále, byť ta hlasovací většina tady stále byla.

Dnes opět slyšíme, že tady zazní návrh na zamítnutí tohoto návrhu. Připomněl bych historii nedávnější, a to je minulé volební období, konkrétně v roce 2008. Asi si pamatujete, jak patová tady byla situace, a tehdy samozřejmě ta naděje na naplnění vůle voličů byla podstatně skromnější. Ale přesto se dá říct, že ten, kdo za tímto návrhem plně stojí, tak si za ním stojí. Vzpomněl bych slova Martina Luthera, když ve svém vítězném tažení do Wormsu prohlásil: Hier stehe ich und kann nicht anders. Tedy tady stojím a nemohu dělat nic jiného. Bohužel i tehdy sociální demokracie na náš návrh zřejmě z nějakých taktických ohledů zaváhala a dodala pouze několik hlasů k tomuto materiálnímu zákonnému naplnění možnosti majetkového přiznání.

Já věřím, že dnes si pevně stojí za svým návrhem, je to návrh opoziční,

a věřím, že v budoucnosti, pokud budeme muset tento návrh zopakovat – já nechci předjímat výsledek hlasování – tak že za ním bude stát pevně, ať ho navrhuje kdokoli, protože to je institut opravdu objektivně potřebný. Může někdo namítnout, že s časem se zdokonaluje. Ano, myslím si, že například námět na jednoznačněji definovanou sankční sazbu není špatný, protože ten odstrašující účinek sankčních plateb za nenahlášení tohoto majetkového přiznání má svůj význam.

Čili tím bych skončil. Opravdu nejde o to, kdo to navrhuje, zda je v řadách koaličních, či opozičních, ale jestli ten návrh myslí vážně, protože ty výhrady, které tady zazněly, zazněly už mnohokrát. Mnohokrát také byly vyvráceny. A buď s těmi majetky něco dělat chceme, nebo nechceme. Stojíme si za svým, nebo nestojíme. Taktizujeme s ohledem na koaliční partnery, nebo netaktizujeme. V našem případě, můžete si dohledat, že ve všech myslím sedmi případech jsme hlasovali jednoznačně a učiníme tak i dneska.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Nyní se hlásí o slovo paní zpravodajka, paní poslankyně Langšádlová, dále pan poslanec Stanjura.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla jenom zopakovat v této rozpravě, že navrhuji zamítnutí uvedeného návrhu zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, nyní má slovo pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak chtěl jsem říct to samé, když to bylo avizované – ty návrhy na zamítnutí – my si taky stojíme za svým, že budeme hlasovat proti tomuto návrhu. Já vždycky říkám, že je třeba rozlišovat politické proklamace a skutečné činy. Tak pokud předkladatelé chtějí, aby některá podezřelá nabytí majetku byla prokazována, tak to může být dneska. Ať se zaměří na své špičkové ať už současné, či bývalé stranické kolegy. Například u nás v Moravskoslezském kraji, kdy jako vysvětlení stačí, když hejtman Palas řekne: „Já jsem na to vydělal.“ Když novináři jasně dokážou, že to prostě není pravda, tak nejdříve slyšíme silná slova tady od pana místopředsedy Zaorálka, že bude požadovat vysvětlení, pak se dozvíme od pana hejtmána Palase, že pan Zaorálek není jeho žádný nadřízený, že nic vysvětlovat nebude, a od pana úřadujícího předsedy České strany sociálně demokratické se dozvíme v tisku, že mu pan hejtman řekl, že na to prostě vydělal, a tím pro něho kauza končí.

Takže zkuste začít u sebe, možná se ukáže, to není tak jednoduché, jak tady tvrdíte u řečnického pultu. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a nyní se o slovo přihlásil pan poslanec Sobotka. Jenom upozorňuji, že náš dnešní jednací den bude končit v 16 hodin. Takže prosím hovořte.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Víte, ale to, co přesně tady říkal můj předřečník, dokládá potřebu tohoto zákona. Protože kdyby tady ten zákon platil, kdyby ten zákon tady platil, tak přece takovéto kauzy neřeší novináři, neřeší je předsedové stran Nečas nebo Sobotka, ale řeší je finanční úřad. To je přece standardní poměr civilizovaného evropského státu! Copak v civilizovaných evropských zemích tyto věci řeší novináři z televize Nova? Copak v civilizovaných zemích řeší německý předseda vlády majetkové poměry nějakého svého ministra? Proboha, proč by to dělal! To udělá automaticky finanční úřad, udělá to úplně stejně, ať je ten občan politik, nebo podnikatel, nebo třeba zahrádkář, tak to prostě udělá u každého stejně. Prostě protože zákony platí pro všechny a nikdo nemůže nabyt majetek, aniž by to prověřil finanční úřad. Proto je ten zákon tak důležitý. Protože zajišťuje, že se státní aparát bude zabývat všemi případy podezřelého nabytí majetku padni komu padni! Prostě proč by řešil Sobotka Palase, proč by řešil Nečas vašeho radního Dvořáka v Praze, když to může řešit finanční úřad na základě jednoduchého podnětu, který může dát kterýkoli občan, novinář, politik, prostě kdokoli. Tohle jsou standardní demokratické poměry, které my se tady snažíme prosadit, dát finančnímu úřadu nástroj, který má finanční úřad v Rakousku, na Slovensku, v Německu, ve Francii nebo ve Spojených státech. Prostě umožnit, aby se zkoumalo podezřelé nabytí majetku.

Jestliže ten zákon prosadíme, a my ho jednou prosadíme, to je jenom otázka času (smích poslanců ODS), jestliže ho jednou prosadíme, tak už žádné kauzy Palas nebudou, prostě protože to budou řešit finanční úřady a v případě, že dotyčný – kdokoliv – nedoloží nabytí majetku úřední cestou, neobhájí to u soudu, tak prostě bude uložena sankční daň 76 % a nikdo nebude moci říct vůbec nic! Nikdo do toho nebude moci politicky zasahovat, nikdo nebude tyto věci vytahovat účelově před volbami prostě proto, že to bude podléhat standardním režimům daňové správy. Tohle chce sociální demokracie.

To, co vy chcete, jsou přesně ty poměry, které tady byly založeny v 90. letech, kdy se zhaslo, a pak nikoho nezajímalo původ peněz, prostě proto, že politici z ODS se naučili, možná v CEVRO, že se nerozlišují čisté a špinavé peníze. Že vlastně mezi nimi není žádný rozdíl. A tahle vaše filozofie nerozlišování čistých a špinavých peněz vede k tomu, co tady dnes

máme. K tomu morálnímu marasmu, kdy se občané dočítají o podivném zbohatnutí, aniž by existoval vůbec právní nástroj k tomu, aby se tyto věci prošetřily, aby se řeklo, jak ty věci skutečně jsou, kdo má pravdu. Není tady žádný arbitr a nikdo to nemůže udělat. Nemůže to udělat policie, nemůže to udělat státní zastupitelství a nemůže to udělat ani finanční úřad.

Čili přesně kvůli tomu, co tady říkal můj předřečník z Občanské demokratické strany, je potřeba, aby tady takovýto zákon existoval.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní mám k faktické poznámce přihlášeného pana poslance Tejce a do diskuse ještě pana poslance Laudátu. Nechala bych ještě tyto dva příspěvky, pakliže by se přihlásil někdo další, musela bych přerušit tento bod. Prosím, pane poslanče, hlásil jste se s faktickou.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, myslím, že těch přihlášených ještě bude více, tak jsem si říkal, že by bylo možná dobré, abych se vzdal svého práva vystoupit. Nicméně, velmi krátce: Nejsem takový pesimista jako mí kolegové, že snad tento návrh by tady neměl získat podporu, protože jsem velmi pozorně poslouchal pana ministra vnitra této vlády a pana ministra spravedlnosti. Poslouchal jsem také nového nejvyššího státního zástupce, poslouchal jsem nového policejního prezidenta. A jako jedna niť se táhne jejich vyjádřeními to, že tato vláda chce skoncovat s práním špinavých peněz a chce, aby ti, kteří se dopouštějí trestné činnosti, o tyto příjmy přicházeli.

Pan ministr vnitra John to řekl několikrát: Pokud těm, kteří kradou, těm, kteří se dopouštějí korupce, jejich zisky, které takto získali, vezmeme, pak tato činnost se jim nebude vyplácet. Tak my vám dáváme, protože vláda toho nebyla schopna, tady nástroj, který je velmi účinný. A já věřím, že tu to podanou ruku přijmete a tento náš návrh podpoříte.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Uděluji slovo ještě panu poslanci Laudátovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, už jsem tady ty předklady zažil. Jestli nějaká politická strana není schopna vyřešit si své špičkové funkcionáře – problém je, že vy to řešíte, ale vy to nevyřešíte. Tak pana Palase a jeho penzióny neřešte, ale vyřešte to. To je jedna věc.

Druhá věc. V českých reáliích to skončí jenom tak, že přidáte další šikanózní nástroj na to, abyste ukazovali na lidi a ti byli šetřeni, kde kdo k

čemu přišel. Domnívám se, že v naší legislativě je dostatek nástrojů na to, aby byli zloději pochyťtáni a zavřeni. A prosím, byl bych rád, aby už konečně všechna ministerstva, všechny instituce státu, které stojí daňové poplatníky neuvěřitelné miliardy, začaly fungovat tak, aby využily těch nástrojů, které má. Myslím, že první vysoký politik, který skončí za katrem, bude dostatečnou výstrahou a ti ostatní si to rozmyslí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Já jsem předpokládal, že schůze skončí v 16 hodin, ale zdá se, že ještě pokračuje, takže nepochybně jsem připraven hovořit dál v obecné rozpravě.

Myslím si, že pokud zde někteří kolegové kritizují návrh zákona – já bych skutečně doporučoval, abyste si ho přečetli. Ten zákon neumožňuje žádnou šikanu. Tam je jasně definováno, že výzvy k podání majetkového přiznání je možné podat pouze v případě, že zde existuje vážné podezření ze strany finančního úřadu, a je jasně definováno, v jakých případech lze takové majetkové přiznání požadovat. Je zde jasně definován rozdíl mezi legálními zdaněnými příjmy a hodnotou pořízeného majetku, protože jestliže tento rozdíl překročí zákonem stanovenou mez, tak teprve tehdy lze uložit předložení majetkového přiznání.

Tak jak je zákon definován, tak je záměrně definován velmi přesně, je definován velmi jednoduše, je definován na určité typy majetku právě proto, aby zde nevznikaly spory, které se tady řešily v minulosti: kdo bude oceňovat šperky a obrazy, jakým způsobem se tyto věci budou odehrávat. My prostě tady řešíme v tomto našem návrhu nemovitý majetek, řešíme podíly v obchodních společnostech, řešíme finanční instrumenty, akcie, cenné papíry a podobně, prostě tyto nástroje tak, aby bylo jasné a bylo jasně doložitelné, jakým způsobem si je daňový poplatník pořídil.

A jestliže zde někdo vyzývá k tomu, aby nějaká politická strana řešila problémy svých členů, já myslím, že tohle je problém, který se týká všech politických stran. Prostě se týká ODS, týká se TOP 09, týká se sociální demokracie, možná se dříve nebo později bude týkat Věcí veřejných. Prostě to jsou věci, které se týkají všech politických stran v každém případě, a je v zájmu celé politické scény, všech politických stran, které to myslí poctivě, aby tady existoval institut majetkového přiznání, který bude možné použít i na politiky, u kterých se ukáže, že nabyli majetek v rozporu s legálními příjmy, které během své politické dráhy měli ze státního rozpočtu. Čili myslím si, že je v zájmu všech politických stran, aby zde takovýto nástroj existoval, aby se prostě selektivně tady nevytahovaly jednotlivé

kauzy, zrovna když se to hodí, ale aby takovéto věci standardně řešil finanční úřad.

Chtěl bych vás, kolegové a kolegyně, požádat, zdali byste se skutečně mohli podívat na text návrhu zákona. Přečíst si ho. Seznámit se s ním. Nedívat se na něj ideologickými brýlemi. A především bych chtěl požádat všechny, kdo do této Poslanecké sněmovny kandidovali se slibem, že budou bojovat proti korupci, aby ten návrh podpořili. Je vážná chyba, že součástí vládních opatření, která vláda už sedm měsíců plánuje na boj proti korupci, nejsou majetková přiznání. To je prostě vážná chyba, je to vážná mezera a jeden z důvodů, proč poslanci sociální demokracie tento návrh zákona předložili, je právě tento. My ve vládním plánu na boj proti korupci postrádáme klíčové opatření, a tím je předložení zákona o prokazování původu majetku. Stejně jako nám ve vládním plánu boje proti korupci chybí zrušení akcií, tedy společností s anonymními akciemi, tak stejně nám tam chybí druhý důležitý nástroj v boji proti korupci a to jsou právě majetková přiznání.

Působil jsem několik let jako ministr financí. Snažil jsem se o zlepšení činnosti daňové správy. Moje zkušenost z tohoto období je jednoznačná. Informace, které jsem dostával od pracovníků daňové správy, jsou jednoznačné. Mohu vás ujistit, že lidé, kteří se každý den starají o výběr daní v této zemi, pracují na finančních úřadech, pracují na finančních ředitelstvích, by jednoznačně uvítali schválení zákona o prokazování původu majetku, protože oni jsou bezmocní. Oni se v tuto chvíli mohou pouze bezmocně dívat na to, jak v jejich obvodu, v jejich působnosti se objevují daňoví poplatníci, kteří si zázračně pořízují nemovitosti, kteří si zázračně pořízují podíly v obchodních společnostech, aniž by vůbec podali kdykoliv během svého života daňové přiznání na finanční úřad. I takové případy jsou a není jich málo! Prostě obrovské majetky nabývají poplatníci, kteří v životě nepodali jediné daňové přiznání, a nabývají ty majetky poplatníci, kteří sice podávají daňové přiznání, ale už třeba 10, 15 let jsou permanentně ve ztrátě. To jim ale nebrání v tom, aby si pořízovali velké majetky, ale finanční úředník české daňové správy nemá nejmenší šanci, aby se dotázal na původ těchto finančních prostředků.

Nemůže si ověřit, jestli pocházejí z daňových úniků. Nemůže si ověřit, jestli pocházejí z činnosti, která souvisí s trestnou činností a s pácháním trestných činů. To si myslím, že je velký problém, velká slabina, a jednoznačně daňová správa historicky opakovaně identifikovala neexistenci zákona o podávání majetkových přiznání jako velmi vážný problém.

Tahle vláda se tváří, že jí záleží na veřejných rozpočtech, přitom tady existuje možnost, jak ucpat jednu díru, která ve veřejných rozpočtech existuje, a tou dírou jsou právě daňové úniky. V této zemi unikají stovky milionů korun a unikají miliardy v oblasti daňových úniků právě proto, že zde ne-

existuje nástroj, jak tyto finanční prostředky dohledat ve formě majetku, který si na území naší republiky pořizují lidé, kteří porušují zákony a podílejí se na daňových únikcích. Tady prostě chybí nástroj, který by umožnil i-identifikovat majetky, které byly takovýmto způsobem pořízeny.

To, na co sociální demokracie apeluje, je, aby tato vláda pouze nebrala peníze zaměstnancům, aby nebrala peníze rodinám s dětmi, aby nebrala peníze nemocným, ale aby také bojovala s daňovými úniky. Jeden z vážných a seriózních způsobů, jak tato vláda může bojovat s daňovými úniky, je právě schválení zákona o prokazování původu majetku – jednoznačně.

A chtěl bych vás ujistit, kolegové a kolegyně, že tyto instituty fungují ve všech civilizovaných zemích. Jestliže někdo z vás bude argumentovat proti tomu, tak bych požádal, zdali byste mi zde mohli uvést jedinou zemi, jedinou civilizovanou zemi, která má vyšší životní úroveň, než má Česká republika, kde neexistuje možnost finančního úřadu, aby se dotázal na původ majetku. Proším, abyste mi uvedli jedinou civilizovanou zemi, která má vyšší úroveň než my, kde jsou podobné divoké poměry, které už řadu let panují právě tady u nás v České republice. To je důvodem toho, proč předkládáme tento návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku.

Pokud jde o administrativní náklady, jsem přesvědčen, že administrativní náklady v této souvislosti nehrají žádnou roli. V situaci, kdy dochází k centralizaci, v situaci, kdy dochází k elektronizaci daňové správy, tak není žádný problém, aby toto řízení, tyto procesy probíhaly v elektronické podobě, aby probíhaly s maximálním využitím stávajících dat, údajů a stávajících pracovníků finančních úřadů. Já jsem přesvědčen, že přijetí tohoto návrhu zákona by nevedlo ke zvýšení nákladů pro státní rozpočet, naopak jsem přesvědčen, že přijetí tohoto opatření by zvýšilo příjmy státního rozpočtu a více než dostatečně by kompenzovalo jakékoliv výdaje, které by byly spojené například s tím, že by se vedla správní řízení právě v důsledku toho, aby se uplatnila ona navrhovaná sankce ve výši 76 %.

Čili bych chtěl jednoznačně odmítnout, že by tento návrh zákona mohl mít snad teoreticky negativní dopad na výdaje státního rozpočtu. Jsem plně přesvědčen o tom, že opatření přijatá na základě tohoto zákona by zvýšila příjmy státu, zvýšila by nejenom ve formě sankcí, které by byly uplatňovány, ale zvýšila by je také ve formě preventivní, protože tento návrh působí výrazně preventivním způsobem a po jeho přijetí už by nebylo možné na území naší republiky legalizovat výnosy z trestné činnosti pořizováním instrumentů, na které myslí tento návrh zákona, a nebylo by na území této republiky možné legalizovat výnosy z daňové činnosti, které by byly realizovány prostřednictvím instrumentů, na které tento návrh zákona pamatuje.

Tolik tedy ještě velmi stručně k návrhu, který sociální demokracie

předložila. Já jsem přesvědčen, že na toto téma ještě v této Poslanecké sněmovně budeme opakovaně mluvit, koneckonců zde budeme mluvit i na jiná témata. Myslím si, že dříve nebo později bude tento institut prosazen a dříve nebo později bude vyčíslena odpovědnost těch, kteří se bránili tomu, aby se naše země dostala mezi státy, kde platí zákony, kde platí právo, spravedlnost a civilizované poměry.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pro dobrotu na žebrotu, ale já ještě jednou uděluji slovo panu poslanci Gazdíkovi. Doufám, že nezneužije mé dobrosrdečnosti a bude hovořit krátce, a poté tento bod přeruším a ukončím jednací den.

Poslanec Petr Gazdík: Děkuji, paní předsedající. Bude to pouze faktická poznámka.

Pan kolega Sobotka se nám tady, dámy a pánové, představil jako pohádkový dědeček, protože stačí zvednutí rukou a v této zemi nebude korupce a všechno bude krásné a úžasné. Škoda, že tak neučinila sociální demokracie dříve za svých vlád, jak podotkl kolega Dolejš.

Já bych jenom prostřednictvím paní předsedající poprosil pana Sobotku, když už chce nechat trestně stíhat značnou část České strany sociálně demokratické, ať s tím neobtěžuje všechny občany této země. Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já v tuto chvíli skutečně přerušuji bod před ukončením obecné rozpravy. Končím tento jednací den a zítra se zde sejdeme v 9 hodin ráno. Hezké odpoledne.

(Jednání skončilo v 16.15 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. února 2011 v 9.02 hodin
Přítomno: 132 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, přeji vám dobré ráno a zahajuji třetí jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím vás, abyste se nejdříve přihlásili svými identifikačními kartami.

Začneme omluvami. Z dnešního jednání se omlouvají poslanci Zdeněk Bezecný, Pavel Bém, Vlasta Bohdalová, Robin Böhnisch, Michal Hašek, Jan Chvojka, Petr Jalowiczor, Kateřina Konečná, Vít Němeček, Marie Rusová, Josef Smýkal, Pavel Staněk, Jiří Šlégr a Radim Vysloužil. Omlouvá se také pan poslanec Pavel Drobil pro nemoc.

Z členů vlády se od 9.30 do 11 hodin a od 14 hodin omlouvá premiér Petr Nečas, z dopoledního jednání se omlouvají ministři Leoš Heger, Tomáš Chalupa, Miroslav Kalousek a omlouvá se také ministr Alexandr Vondra.

Nyní se zeptám, jsou-li nějaké návrhy k pořadu schůze. Hlásí se pan poslanec Petr Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Pane místopředsedo, pane předsedo vlády, členové vlády, dámy a pánové, přeji vám dobré ráno. Nemám žádný návrh, pouze chci avizovat žádost poslaneckého klubu ODS o přestávku na jednání poslaneckého klubu po projednání pevně zařazených bodů z evropské agendy. Odhaduji to časově zhruba v 11.45 až 12 hodin. Jde o to, aby-
chom se tady nesnažili příliš zařazovat nějaké další body. Po projednání tří pevně zařazených evropských bodů by si poslanecký klub ODS dovolil požádat vás o přestávku na jednání klubu.

Děkuji a přeji hezký den.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já jenom připomenu, že dnes tedy budeme pokračovat bodem 101, což jsou písemné interpelace, pak v 11 hodin bychom měli uvítat zde, v Poslanecké sněmovně, místopředsedu Evropské komise pro meziinstitucionální vztahy a mezi Komisí a národními parlamenty pana Maroše Šefčoviče. Proto bude nutné ještě teď hlasovat o souhlasu s jeho přítomností v jednací síle, což bychom mohli učinit ihned. Zagonguji a poprosím poslance, kdybychom to odhlasovali hned. Prosím, aby se dostavili další poslanci do jednacího sálu, abychom zde byli v dostatečném počtu...

Nyní vás poprosím, abyste se přihlásili. V sále je zřejmě již dostatečný počet poslanců a můžeme tedy hlasovat.

Řeknu vám návrh usnesení, o kterém bychom hlasovali: „Poslanecká sněmovna souhlasí s účastí místopředsedy Evropské komise pro meziinstitucionální vztahy a vztahy mezi Komisí a národními parlamenty pana Maroše Šefčoviče v Poslanecké sněmovně.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby pan komisař v 11 hodin v Poslanecké sněmovně vystoupil? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 67. Přihlášeno je 103 poslanců, pro hlasovalo 94, proti žádný. Návrh byl schválen.

Podle pořadu bychom se pak měli věnovat pevně zařazeným bodům v bloku akty a dokumenty Evropské unie, body č. 50 až 52. Víc toho pravděpodobně nestihneme, jak jsme slyšeli. Toto je program dnešního dopoledního jednání, odpoledne pak budou pokračovat interpelace.

Žádný jiný návrh ke změně pořadu schůze nebyl, takže se můžeme pustit do bodu, který máme nyní před sebou, a to je bod

101.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jsou to odpovědi na písemné interpelace poslanců, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas, a proto sem byly zařazeny.

První interpelace, která je v pořadí, je interpelace na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše. Byla to interpelace poslance Ivana Ohlídala ve věci podezření z nekalých praktik na soukromé vysoké škole Univerzita Jana Amose Komenského. Interpelací tady bylo vzneseno celkem sedm. Upozorňuji jenom, že pokud dojde k tomu, že interpelující poslanec není přítomen, nekoná se o odpovědi rozprava a Sněmovna nezaujme stanovisko ani dále o interpelaci nejedná.

A teď ještě jednou: Začínáme interpelací pana poslance Ivana Ohlídala a pravděpodobně by měl dostat slovo jako první, aby zdůvodnil svůj nesouhlas s odpovědí ministra Dobeše.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové. Měli bychom probírat rozpravu, která se týká mé interpelace, jejíž název před chvílí pan místopředseda specifikoval. Já stručně zopakuji obsah mé interpelace a také částečně hlavní myšlenky z odpovědi pana ministra školství Dobeše. (V sále je rušno.)

Ve své interpelaci jsem pana ministra žádal o vysvětlení, případně projednání záležitostí, které jsou spojeny s jakýmsi podivnými praktikami v pedagogickém procesu na soukromé Univerzitě Jana Amose

Komenského, která funguje zde v Praze. Podle informací z mnoha stran, včetně informací ze strany pracovníků této univerzity, to vypadá tak, že na této univerzitě docházelo nebo dochází k podobným nekalým praktikám jako na právnické fakultě Západočeské univerzity.

Pane místopředsedo, mohu vás požádat o zjednáni klidu ve sněmovně?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já prosím o klid ve sněmovně (zvoní zvoncem).

Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji vám. Docházelo tam podle mne k praktikám, které jsou spojeny například s tím, že někteří studenti obdrželi bakalářský titul, aniž splnili všechny nutné požadavky k tomuto udělení. Jejich studium bylo podstatně kratší, než by odpovídalo učebnímu plánu. Objevily se tam údajně případy, kdy studenti byli přijati z tzv. vyšší odborné školy a studium bakalářské včetně udělení titulu provedli třeba za rok. Projevily se tam případy, které byly spojeny s tím, že někteří učitelé této univerzity, kteří odpovídali za dané předměty, zjistili, že v informačním systému této univerzity někteří studenti mají zápočty, případně kolokvia i zkoušky, které jim udělili jiní lidé než ti, kteří odpovídají za tyto předměty. Údajně se tam projevily další nečestnosti, jako například nedodržování autorského zákona a podobně.

Čili já jsem na tuto situaci upozornil pana ministra Dobeše, který ji podle jeho slov znal již z médií, a on se ve své odpovědi soustředil na to, že také univerzita bude v tzv. hledáčku Akreditační komise. Akreditační komise měla situaci na této soukromé univerzitě prošetřit, a to během podzimu minulého roku, a měla vydat vyjádření, či případně doporučení pro Ministerstvo školství, jak má v dalším období postupovat.

Já jsem ve sdělovacích prostředcích nezaznamenal nějaké vyjádření třeba předsedkyně Akreditační komise k této věci. Takže situace buď nebyla vyřešena Akreditační komisí, anebo závěry, které provedla akreditační komise, nebyly zveřejněny. Podle mých informací, a to dokonce podle informací ze strany současných učitelů této univerzity, se však situace údajně na této univerzitě nezměnila. Čili tyto praktiky, které bych nazval nekalými praktikami, údajně na této škole pokračují dále.

Já bych si dovolil teď položit otázku ministru Dobešovi, jaká je vlastně situace v rámci této univerzity a jestli Akreditační komise tuto situaci prošetřila, případně jestli vydala nějaké doporučení vůči Ministerstvu školství. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Prosím pana ministra, aby reagoval na vystoupení pana poslance Ohlídala. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážený pane profesore, dámy a pánové, tato písemná interpelace už je hodně vousatá, pochází z 19. července. Někdy je strašně velká výhoda, když se dostane na pořad až za půl roku, protože je možné už zrekapitulovat ty věci a dát poměrně jasnou odpověď, co se za tu dobu událo.

To, co říkal pan profesor, je pravda. Já jsem odpovídal takto, že jsem upozorněn také z tisku a že se situací budu zabývat. Potkal jsem se s paní profesorkou Dvořákovou a Akreditační komise začala jednat srpen – září 2010.

A teď k velmi aktuálním informacím, které požadujete. Já si dovoluji je číst.

Akreditační komise za účasti zástupců Univerzity Jana Amose Komenského na svém zasedání ve dnech 24. až 26. listopadu 2010 projednala závěry z hodnocení, které probíhaly od srpna 2010. Akreditační komise předala dne 8. prosince 2010 Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy své stanovisko, ve kterém navrhla podle těch paragrafů omezení akreditace spočívající v zákazu přijímat další uchazeče ke studiu. A teď vám vyjmenuji:

a) doktorandského studijního programu speciální pedagogika se studijním oborem speciální pedagogika se standardní dobou studia tři roky,

b) magisterského studijního programu mediální a komunikační studia se studijním oborem sociální a masová komunikace se standardní dobou studia dva roky,

c) magisterského studijního programu pedagogika se studijním oborem andragogika se standardní dobou studia dva roky,

d) magisterského studijního programu speciální pedagogika se studijními obory speciální pedagogika, speciální pedagogika učitelství se standardní dobou studia dva roky,

e) bakalářského studijního programu právní specializace se studijním oborem právo v podnikání se standardní dobou studia tři roky, které jsou uskutečňovány Univerzitou Jana Amose Komenského.

Ministerstvo zahájilo správní řízení k omezení akreditace výše uvedených studijních programů dne 10. prosince 2010 a zároveň vyzvalo Univerzitu Jana Amose Komenského k vyjádření ke stanovisku Akreditační komise a lhůta byla do 15. ledna 2011. To se stalo. Do 15. ledna 2011 přišlo vysvětlení z univerzity a ministerstvo obdrželo vyjádření, které obsahovalo, a Akreditační komise se tímto vyjádřením zabývala na zasedání 1. a 2. února, což bylo včera a předevečím.

Když to shrnu, tak od srpna proběhlo hodnocení univerzity, proběhly závěry Akreditační komise v bodech a) až e), jak jsem vám je přečetl. Ministerstvo zahájilo správní řízení k odebrání a univerzita se odvolala a

nyní přijdou z Akreditační komise reakce na odvolání a ministerstvo rozhodne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Odehnal bude reagovat na vystoupení? Pan Ohlídál. Já se omlouvám. Ivan Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Rovněž děkuji za odpověď panu ministrovi Dobešovi. Odpověď je celkem uspokojivá. Přesto bych se ještě u této otázky problematických univerzit chvíli zastavil.

Pane ministře, vy víte, že po té silné kauze Západočeské univerzity, která výrazně poškodila české školství, české vysoké školství speciálně, tak po této kauze se rozhodlo, že Akreditační komise provede kontrolu vlastně všech oborů všech univerzit alespoň v první fázi v bakalářském studiu, později v druhé fázi v magisterském studiu. Mě by v této souvislosti zajímalo, jestli nějaká analýza v této oblasti byla provedena, nějaké závěry Akreditační komise vyslovila a zdali se podobné nekalé praktiky v rámci pedagogického procesu objevily i na jiných univerzitách, a to v souvislosti právě s kontrolou, která měla provést Akreditační komise.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Nemám výsledky konkrétní analýzy, jestli někde něco bylo zjištěno. Já naopak, když jsem nastoupil, když byla znovu jmenována Akreditační komise, tak jsem se se členy potkal, potkal jsem se s paní předsedkyní Dvořákovou a zadali jsme si úkol, že do ledna 2013 provedeme hodnocení, ale ne bakalářských studií, ale doktorandských studií, že jsme šli od vrchu, od té třešinky na dortu, a že to bude možná nejlepší zhodnocení kvality, když začneme od toho nejvyššího stupně. Tam je termín leden 2013, kdy vznikne první komplexní zhodnocení všech vysokých škol v doktorandském programu. Tak to je zadáno, to vzniklo srpen–září, tento úkol, a ten je průběžně plněný. Přiznám se, že nemám konkrétní výsledky, ale jsem připravený vám dát dílčí výsledky, protože s paní profesorkou jsme se shodli, že dílčí výsledky můžeme zveřejňovat, i když velmi zajímavé bude pak to komplexní zhodnocení všech škol v těch doktorandských programech.

Možná si tady ještě dovolím říct, že já se teď hodlám trochu intenzivněji zaobírat Západočeskou univerzitou v Plzni, hodlám se potkat s nově jmenovanou paní rektorkou, do které vkládám velké naděje, a rád bych

získal přesvědčení nejenom od ní, ale nepochybně od Akreditační komise, která tam myslím v květnu bude dělat opět šetření, že se staré pořádky nevracejí, že se situace nemění a nevrací se do starých kolejí. Tolik odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a ještě jednou pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji i za tuto odpověď, pane ministře. Já bych se zdržel u té Západočeské univerzity, o jejíž problematice jste se teď před chvílí zmínil. Ukazuje se, že u těch lidí, kteří získali neoprávněně akademické tituly, se nedaří odnímat tyto tituly v rámci správního řádu. Mě by zajímal váš názor na tuto situaci, protože víte, že je předložena naše novela vysokoškolského zákona, která by měla usnadnit odnímání těch neoprávněně získaných titulů. Mě by zajímalo, jak se díváte na tu situaci z pohledu připravované novely a jestli tuto novelu považujete – jistě ji znáte – za zlepšení stavu v souvislosti s tím řízením v rámci správního řádu. Situace je velmi nepříjemná, protože to, že se nepodařilo odejmout žádný neoprávněně získaný titul na plzeňské univerzitě, opět vyvolává velmi nepříjemné povědomí lidí, a to především v rámci vysokého školství, ale nejenom vysokého školství, samozřejmě i u veřejnosti. Jsou také náznaky, že se situace možná na té právnické fakultě skutečně vrací do jakýchsi bývalých poměrů, které na této fakultě existovaly před propuknutím zmíněné kauzy.

Takže mě by zajímalo – já to zrekapituluji: Pane ministře, váš názor na to, jak se nedaří odnímat tyto neoprávněně získané tituly pomocí správního řádu. Za druhé, jaký je váš pohled na tu právě nachystanou novelu vysokoškolského zákona, která má situaci zlepšit a která je přichystána k prvnímu čtení. A potom by mě ještě zajímalo, jak vnímáte možné změny, současné možné změny na té právnické fakultě z hlediska budoucnosti, jestli skutečně nehrozí nebezpečí navrácení se do původního stavu před propuknutím kauzy.

Děkuji za odpověď předem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane profesore, začnu odzadu, protože já si první otázky nyní už nepamatuji. Jestli hrozí návrat, nebo nehrozí. Já tu spekulaci také slyším. Nemám žádné konkrétní podklady, nějaká konkrétní podložená tvrzení, že tomu tak je, ale znovu říkám, potkám se s paní rektorkou, 18. února jsem na výroční České konferenci rektorů, kde se rád potkám s paní rektorkou,

a budu se velmi intenzivně plzeňskou univerzitou zabývat. Vedle toho tam Akreditační komise v květnu bude vyhodnocovat stav.

Jak se stavím k novele. Já jsem to už říkal ve vládě, kde jsme tuto novelu měli. Vláda zaujala neutrální stanovisko a ten pohled je takový: jakékoli zpřísnění v této oblasti je správné. Neutrální stanovisko proto, že Ministerstvo školství chystá komplexní změnu vysokoškolského zákona, kde já tedy říkám, že mám závazek do konce roku 2011 předložit paraografované znění, kde se touto situací komplexně zabýváme a tuto situaci komplexně řešíme.

První otázka byla, jestli správný řád umožňuje odebrání titulů. Já si myslím, že umožňuje, že to není úplně problém správního řádu, ale možná je to nějaký problém mentální se do toho pustit a otevřít tuto Pandořinu skříňku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Pan poslanec Ohlídál se ještě hlásí o slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za odpověď, pane ministře. No, takovéto zdůvodnění, že vláda se vyjádřila k novele neutrálně, protože připravuje komplexní novelizaci vysokoškolského zákona, se mi moc nelíbí, protože pak by vláda mohla zamítat jakékoli poslanecké legislativní iniciativy jenom proto, že někdy v budoucnosti nějak něco bude novelizovat. Takže toto se mi skutečně nelíbí.

Víte, že tady se hraje hodně také o čas. Vysoké školství v České republice se dostává do situace, která je dost nepříznivá, a právě problematika těchto podivných pedagogických procesů, podivného získávání akademických titulů, bohužel není jenom specifikem Západočeské univerzity, konkrétně právnické fakulty, ale jsem přesvědčen, že tato univerzita v tomto směru, jak už jsem několikrát řekl, je jenom špičkou ledovce, že bohužel na mnoha jiných univerzitách jistě – a to se dá dokonce doložit i důkazy – nastávají podobné excesy. Takže já si myslím, že jakákoli novela, která je přijatelná a která už je připravená, může jediné pozitivně napomoci vývoji na českých vysokých školách. To jen už jako připomínka, nikoliv jako nějaký dotaz.

No a na závěr bych chtěl konstatovat, že s odpověďmi pana ministra jsem celkem spokojen. Tu svoji písemnou odpověď zde upřesnil, takže mohu konstatovat, že nebudu navrhopvat žádné usnesení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je mi to jasné. Ale pan ministr si přesto ještě na chvíli vezme slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji,

pane profesore, беру to s potěšením. Jen chci upřesnit – vláda to nezamítla. Vláda k tomu dala neutrální stanovisko. To jsem jenom chtěl doplnit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a končím tuto interpelaci. Další interpelace je interpelace na předsedu vlády Petra Nečase. Požádám paní poslankyni Konečnou, aby přednesla své důvody, proč ji chtěla zařadit na jednání Sněmovny.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane premiére – pan premiér, musím upozornit, se mi dopředu omlouval, že musí odejít, já to samozřejmě chápu, takže přečtu to, proč nesouhlasím s odpovědí, a pokud s tím vyslovíte nesouhlas, s touto odpovědí pana premiéra, tak budu ráda, když mi moje otázky dovysvětlí písemně.

Tedy vážený pane premiére, děkuji za vaši obsáhlou odpověď na moji poměrně jednoduchou otázku, jaké kroky učiní vaše vláda pro zrušení celoročního zpoplatnění dálnice D1 v úseku procházejícím Ostravou. Vaše podrobné vysvětlení, proč považujete za správné, aby Poslanecká sněmovna přijala novelu zákona o ochraně ovzduší předloženou vládními poslanci, však není odpovědí na moji otázku. Možná chtěli vaši spolupracovníci, kteří vaši odpověď připravovali, zabít dvě mouchy jednou ranou, a proto připravili text, který někdo z koaličních poslanců může následně využít při projednávání novely zákona o ochraně ovzduší. Tomu tedy říkám efektivní fungování poradců a asistentů pana premiéra!

Snad nebudete vnímat jako velkou troufalost, když vám připomenu, že jste se v říjnu loňského roku při návštěvě Ostravy, bylo to těsně před volbami, jednoznačně vyjádřil, že zpoplatnění dálnice v úsecích, jako je ten procházející Ostravou, jehož používání jednoznačně zlepšuje stav životního prostředí, nepovažujete za dobrý nápad. Současně jste novinářům a celé veřejnosti sdělil, že v tomto smyslu budete jednat i s představiteli Ministerstva dopravy. Mnoho lidí vám tato vaše slova uvěřilo. Mnoho lidí doufalo, že jako nový a nadějný premiér budete skutečně rázně prosazovat účinná opatření, která alespoň zčásti pomohou zlepšit stav ovzduší v ostravsko-karvinské aglomeraci.

Bohužel, jak praví staré přísloví, řeč se mluví, voda teče, a také platí staré známé slibem nezarmoutíš. Po čtvrt roce od vaší návštěvy je jasné, že nemáte sílu jednat s Ministerstvem dopravy a vyjednat změny stavu, které jste sám označil za nedobrý nápad. Nebo si už nemyslíte, že odvedení části dopravy z centra města na dálnici bude mít pozitivní dopad na stav ovzduší v ostravsko-karvinské aglomeraci? Nebo je vám to při všech jiných problémech vaší vlády srdečně jedno? Jak si má veřejnost vysvětlit vaši nečinnost a neplnění vašich slibů?

Přitom se to všechno zdá tak jednoduché. Premiér jako nejmocnější muž ve vládě přece nemůže mít problém prosadit takovou maličkost, jako je zrušení zpoplatnění 13 kilometrů dálnice v místě, kde to bude mít výrazně pozitivní vliv na zlepšení stavu ovzduší. Tedy pokud skutečně chce. A to i v situaci, kdy vláda tvrdí, že šetří každou korunu. Sám jste se přece vyjádřil, že ušlý příjem z výběru dálničních poplatků je v případě ostravské dálnice zanedbatelný v porovnání s negativním dopadem na životní prostředí. Nebo už tento příjem není zanedbatelný? Kde je tedy pravda?

Ve své odpovědi píšete o komplexnosti problému a také o nutnosti urgentních řešení. A copak není celoroční zrušení zpoplatnění dálnice D1 v úseku přes město Ostrava součástí komplexního řešení? Jsem si jista, že se jedná o řešení, jehož účinky by byly daleko rychlejší než všechna opatření navrhovaná v poslanecké novele zákona o ochraně ovzduší. Jsem si jista, že si Ostrava zaslouží rychlé a účinné kroky, a při vši účtě, návrhy předložené v novele zákona o ochraně ovzduší nejsou ani dostatečně účinné, ani rychlé.

Vážený pane premiére, nežádám od vás nic jiného nežli pravdivou odpověď na mou otázku: Jaké kroky jste učinil a učiníte k tomu, aby vaše vláda zrušila celoroční zpoplatnění dálnice D1 v úseku Ostravy? Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Interpelaci jsme slyšeli. Teď nevím, jestli pan premiér už je na odchodu. Už je na odchodu, takže ta interpelace bude vyřízena písemně, tak jak tady bylo zmíněno. Dobře. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Kolegyně a kolegové, já tedy s pochopením, že pan premiér se mi dopředu omlouval, že jde na velmi důležité jednání, vás požádám o vyslovení nesouhlasu s odpovědí na mou písemnou interpelaci, tak aby mi mohlo být znovu odpovězeno na dotazy, které jsem zde vznesla. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže vy žádáte, aby se hlasovalo o usnesení, ve kterém vyslovujete nesouhlas. Ano. Budeme hlasovat o tomto usnesení. Zagongoji. Na svou interpelaci dostanete ještě nějaké písemné vysvětlení, nicméně my budeme nyní hlasovat o vašem návrhu usnesení, ve kterém vyslovujete nesouhlas s odpovědí premiéra Petra Nečase na vaši interpelaci, která se týká otázky zpoplatnění dálnice D1 v Ostravě. Váš text usnesení je jasný.

Zahajuji hlasování – pardon, prohlašuji ho za zmatečné, něco se stalo. (Požadavek z místa na odhlášení s tím, že není přítomno 120 poslanců, jak

je uvedeno na displeji.) Dobře. Omlouvám se, je to v každém případě zmatečné. Já vás všechny odhlašuji. Ještě jednou zagongoji, aby se všichni, kdo chtějí hlasovat, dostavili. Znovu vás prosím, abyste se přihlásili. Opravdu, 120 nás tady není. Můžeme hlasovat. (Poznámky z pléna.) Nefunguje to? (Hlasy: Už to jde.) Je to v pořádku, můžeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit text usnesení, který navrhla paní poslankyně Konečná ve věci dálnice D1, může stisknout tlačítko a zvednout ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 69, přihlášeno je 97, pro hlasovalo 55, proti 36. Usnesení bylo přijato a my jsme vyřídili další interpelaci.

Další je interpelace – počkejte, abych to nespletl – na místopředsedu vlády a ministra vnitra Radka Johna. Ano. Interpelující je poslanec David Rath, který je také nespokojený s odpovědí, kterou obdržel od ministra Johna. Takže ho nejdříve požádám, jestli by důvody své nespokojenosti sdělil také Sněmovně.

Poslanec David Rath: Pane předsedající, dámy a pánové, rád své důvody nespokojenosti sdělím. Ptal jsem se pana ministra Johna na jeho poradce, především – nebo na všechny poradce, aby mně sdělil jejich jména a pozice. A speciálně na jednoho z nich, na pana Ing. Václava Jahodáře. Protože jsme svědky toho, že v médiích i ve veřejnosti se hodně debatuje a spekuluje o vlivu ABL na chod Ministerstva vnitra. Víme, co se probíralo v poslední době, že firma ABL sledovala určité i politiky, jejich rodinné příslušníky. Přitom majitel firmy ABL a majitel firmy Věci veřejné pan Bárta vlastně sliboval a říkal, že nic takového se nedělo, takže pak víme, že všem veřejně lhal, protože k takovému sledování skutečně cílevědomě a dlouhodobě docházelo.

Navíc se dokonce ukázalo, že firma ABL je zapojena do korupce v policii, protože jak jinak označit to, že nakupovala od policistů, samozřejmě nelegálně, protiprávně, určité materiály a určité informace. To je myslím důkaz té nejhrubší – nejhrubší – korupce, ke které vůbec může docházet, protože se týká policie. A korupce policie ve prospěch soukromé společnosti.

Všechny tyto věci samozřejmě zůstaly tady naprosto bez odpovědi, visí ve vzduchu. Pan Bárta i pan John se tváří, že se jich to netýká, že je to nezajímá. A že jestli pan Bárta nejdříve řekl, že ABL nikdy nikoho nespolechovala z politiků, a když pak byl konfrontován s důkazy, tak se omluvil, dobře, jestli to je styl Věcí veřejných, jak dělat politiku, že nejdříve dělám něco, co je minimálně nemorální, možná i protizákonné, tak pak to zatlučím, a když jsem přichycen u toho, že jsem zatlučel a lhal, tak prostě řeknu:

promiňte, spletl jsem se, sice to tak bylo, ale já jsem to nemyslel vůbec zle.

My se samozřejmě nemůžeme spokojit s takovýmto vysvětlením, stejně tak jako se nemůžu spokojit s vysvětlením, které mi poskytl pan ministr John v pozici pana Ing. Václava Jahodáře. Je to jeho poradce a objevil se informace – on totiž pracoval zase pro určitou bezpečnostní agenturu ABAS, ještě i v době, kdy nastoupil na ministerstvo, pak to svoje jednání a angažmá v této společnosti ukončil. Přitom se objevily informace, že tuto firmu chce koupit firma ABL – mimochodem, zajímalo by mě, za co ji chce koupit, když dlouhodobě vykazuje sice obrovský obrát, ale skoro žádné zisky, takže ABL je navíc daňový kouzelník, který přes stamilionové obraty překvapivě nedosahuje žádných zisků, takže je vidět, že její bývalý majitel pan Bárta byl asi hodně mizerný manažer a podnikatel, když má společnost, která má prakticky nulové zisky, tedy platí minimální daň. Nicméně přestože ta společnost je z daňového pohledu naprosto neúspěšná, tak se debatuje o tom, objeví informace o tom, že tato společnost jedná o vstupu do té společnosti ABAS.

A v čem je ta pointa? Společnost ABAS má vyhrát tendr v České poště, tedy instituci, která spadá pod Ministerstvo vnitra řízené panem ministrem Johnem, tak tato firma ABAS má vyhrát tendr za 140 mil. ročně.

Pane ministře John, to je částka podobná, za jakou vy jste vydával časopis Všeobecné zdravotní pojišťovně, pro oživení vaší paměti, bylo to za 120 mil. ročně. Dělal jste to ve spolupráci s nechvalně známým panem Janouškem z ORA Printu a MEDEA KULTUR. Jestli chcete, já vám tu smlouvu můžu ukázat s vaším podpisem, protože ta samozřejmě na Ministerstvu zdravotnictví byla k dispozici, a jestli jste to už zapomněl, tak vám ji můžu příště přinést, abyste viděl, jakou smlouvu jste podepsal. A ta byla jen – jen – za 120 mil. ročně. Přitom podotýkám, že tři oslovené firmy, jiné, anonymně, vydavatelské firmy, když se jim dal stejný náklad, stejný druh papíru, stejná grafika, stejný rozsah, stejný způsob distribuce, tak jedna nabídla totéž ve stejném rozsahu vydávat a distribuovat za 40 mil. ročně, druhá asi za 43, třetí asi za 48. Znovu říkám, vy jste to tehdy podepsal a vydával za 120 mil. korun. Čili já jsem přesvědčen, že jste se roky podílel na tom, že se tunelovala Všeobecná zdravotní pojišťovna nějakými zhruba asi 60 mil. ročně.

Čili já bych nerad, abychom tady byli svědky podobného příběhu, tedy příběhu, kdy váš člověk, pan Václav Jahodář, zajistí firmě, kde byl jednatelem a kde pracoval, takovýto tendr České pošty za 140 mil. ročně na zajišťování a přepravu cenin a hotovosti. Já bych skutečně byl velmi nerad, aby se nám tady opakovala stejná historie jako s tím tunelováním Všeobecné zdravotní pojišťovny, na kterém jste se podle mého soudu mnoho let intenzivně podílel a připravil jste tím Všeobecnou zdravotní pojišťovnu řádově o stovky milionů korun.

Ono je hezké, když dnes hovoříte k boji proti korupci, ale vypadá to, pane ministře, velmi nevěrohodně. Velmi nevěrohodně, protože každý, kdo tyto informace má k dispozici, musí vědět, co jste všechno dělal, do čeho všeho jste byl zapojen a jaká byla vaše klíčová role v těchto případech, které když nejsou přímo kriminální, tak jsou minimálně neetické a stály naše daňové poplatníky a občany České republiky obrovské peníze.

Byli bychom velmi neradi, aby se ta historie opakovala a docházelo zde ne tedy k tunelování Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale aby pod vaším vedením České pošty byla tunelována Česká pošta nějakými vašimi spřízněnými strukturami. Takže to je jedna část otázky. Vy jste na to pořádně neodpověděl, napsal jste, že pan Jahodář už tam nepůsobí a že nemá na starosti Českou poštu. Čili od vás bych chtěl jasně slyšet, jak vypadá ten tendr v České poště, v jakém je stavu, jestli skutečně je tam přihlášená i firma ABAS atd. atd.

Druhá věc, ptal jsem se, kolik máte poradců, všeobecně. Sdělil jste mně velmi takovou vágní odpověď, že v podstatě máte jen asi dva poradce, dr. Kubáčka a pana Lukáše Hampla a že ti ostatní jsou tak jako příležitostně. Pane ministře, možná jste to zapomněl, ale vy už nejste soukromý podnikatelský subjekt. Nejste ani v ORA Printu, ani v MEDEA KULTUR, kde, byť jste žili za peníze veřejné, tedy všeobecného zdravotního pojištění, tak jste na všechny otázky mohli odpovídat, co je komu do toho, my jsme úspěšní soukromí podnikatelé, samozřejmě co naplat, žijící z veřejných prostředků, tedy z daní. Nicméně teď jste v čele veřejné instituce, už nejste ani novinář soukromé televize, ani soukromý podnikatel, ale jste veřejně činná osoba a je vaší povinností této Poslanecké sněmovně sdělit všechna, když jste na to dotázán, všechna jména vašich poradců, v jakých pozicích působí, zda jsou zaměstnání, nebo na IČO a co pro vás dělají a za jaké peníze. To už nejsou soukromé peníze přepasírované přes nastrčenou firmu. To jsou čistě veřejné peníze. Čili tady tyto informace musíte sdělit, a já vás proto žádám, abyste nám dal úplný seznam vašich poradců, nejenom těch, co mají zaměstnanecký poměr, ale i těch, co pro vás pracují třeba externě na nějaké své podnikatelské smlouvy. Bohužel, toto jste nám nedodal. A současně abyste řekl, kolik jim za tu práci platíte a za co je platíte.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo ministr vnitra Radek John.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Pan doktor Rath tady předvedl neuvěřitelné manipulace na základě toho, že by prý pan Jahodář měl ovlivnit nějaký tendr. Podle mých informací se žádný tendr na přepravu hotovosti a cenin v České poště nepřipravuje. Takže to je úplně stejné, jako kdybyste říkal, že pan Jahodář pro Donalda Trumpa

chce ovlivnit nějakou zakázku, jenomže ona není. Tak co budeme dělat, pane doktore?

Všechny ty vaše řeči o mém soukromém podnikání – a ještě mě přistrkujete do MEDEA KULTUR, kde jsem nikdy nebyl, nevlastnil jsem nikdy jedinou akcii, neměl jsem nikdy nic ze zisku těchto firem, pracoval jsem tam za 10 tis. měsíčně na ekonomice vydávání časopisu. Co se týká vašich rozborů, podle mých informací jste zapomněl tehdy zadat, že ten časopis byl rozepisován asi v 10 mil. kusů do schránek jmenovitě Českou poštou. Vy jste udělal rozbor, že by vám ten časopis navezli na Ministerstvo zdravotnictví a tam by shnil, anebo byste ho roznášel v batůžku, pane doktore. Rád bych vás viděl, ušetřil byste tím VZP velké peníze.

A jestli jste si myslel, že se tuneluje VZP, proč jste nekonal? Proč jste tomu nezabránil? Vy jste byl ministr. Mně by to bylo úplně jedno, já jsem byl zaměstnanec firmy. Já bych naopak si ušetřil vaše opravdu manipulativní výpady. Je škoda, že jste nekonal, měl jste tomu dávno zabránit.

Čili znovu: Žádný tendr se nevypisuje. Žádný pan Jahodář nemá nic společného s Českou poštou, nemá nic společného s žádným vypisováním zakázek a jediné, co dělá pan Jahodář, je, že je předsedou poradního sboru ministra vnitra pro Policii České republiky. Není mým poradcem, je v normálním služebním poměru. A vy zřejmě potřebujete strašně moc poradců. Zřejmě si furt necháváte od někoho radit, že vám nestačí, že k uvedenému datu jsem měl dva poradce. Já jich opravdu, pane doktore, víc nepotřebuji!

Jestli vy plýtváte státními prostředky a obklopujete se ještě poradci na iča, čiča, nechci to dále specifikovat. Ještě jiné poradce byste mohl mít. Tak to je váš problém. A pokud tedy v mé odpovědi bylo naprosto přesně konkrétně popsáno – dva poradci ke dni 1. 11., Jan Kubáček, politolog, Lukáš Hampl, poradce pro ekonomiku a rozpočet, a ty dohody jsou sjednány v rozmezí 10 až 20 tis. korun měsíčně. Čili, manipulace, manipulace, manipulace!

Pak jste do toho zapletl ještě ABL – že já se nevyjadřuji. Milý pane doktore, já jsem před třemi nedělemi zadal inspekci policie, aby důsledně vyšetřila, pokud došlo k úniku z policejních evidencí. Inspekce to vyšetřuje, protože se to snadno dá vyšetřit. Je tam prostě elektronická stopa a policie to vyšetří. Bude pravděpodobně jeden člověk, který pravděpodobně jinému člověku, který to pak prodával ABL, dával tyto informace. Tento člověk bude potrestán. Až dostanu výsledky vyšetřování, budou z toho vyvozeny důsledky.

A já upozorňuji, že tady žádná bezpečnostní agentura nepoleze do policejní evidence. Já pro to udělám všechno. A to, že říkáte, že tady je sledování politiků, které je nemorální, bylo protizákonné, tak bohužel protizákonné není, protože vy jako politici jste tady neudělali zákon o

bezpečnostních službách. A teď mluvím o všech. ABL má 1 % z trhu. Je tady 5 000 bezpečnostních agentur. 50 000 mužů ve zbraní. To prostě se mělo dávno udělat a vymezit jejich kompetence. Bohužel se to dvacet let nestalo.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Tak. Předně si dovoluji tady takovou věc a poučím pana ministra, ale i paní předsedající, že poslanci se směřují oslovovat podle jednacího řádu prostřednictvím předsedající.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já zase, pane Rathe, s dovolením, pane poslanče, se pokusím poučit vás, protože toto jednacím řád, co se týká interpelací, neošetřuje. A i váš místopředseda pan Zaorálek zde řešil podobnou situaci před nedávnem a dohodli jsme se tady, že oslovování v interpelacích na přímo je pravděpodobně možné z jednacím řádu.

Poslanec David Rath: Dobře. Ale myslím si, že nemáte pravdu. Nicméně je to váš názor.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: I to je vaše právo.

Poslanec David Rath: Druhá věc. Panu ministrovi bych chtěl sdělit, když tady mluví o nějakých ičech a čičech, že čiči jsou na kalendářích úplně jiné politické strany, pane předsedo, než mé. (Smích z lavic ČSSD.) Takže jste se trochu spletl, když to směřujete ke mně. Podívejte se prosím do vaší nedávné minulosti.

Co se týká časopisu a VZP. Pokud skutečně někdo uvěří, že jste tu smlouvu na 120 mil. korun, která byla mimochodem nevypověditelná, takže šlo jednat velmi obtížně. Díky tomu také ředitelka Musílková přišla o místo. A jestli jste zapomněl, tak já jsem konal. Právě to byl jeden z důvodů, proč byla odvolána ředitelka Musílková. Celá ta složka byla předána Policii České republiky k vyšetření. Pojišťovna začala kroky k ukončení této velmi nevýhodné spolupráce, o čemž vy víte, protože jste byl aktérem. A vy víte, že po tomto se z těch 120 mil. kontrakt dotlačil k tomu, že to začalo stát pouhých – v uvozovkách pouhých – asi 80 mil. korun. Čili pojišťovna VZP na podkladě mých kroků a mých zásahů začala šetřit alespoň nějakých 40 mil. ročně. A šlo to také.

Taktéž se mýlíte, že v tom zadání nebyla distribuce. Zadání bylo jed-

noznačně včetně distribuce. Čili to si vyprávějte někomu, kdo to neví, nezná. Já ty složky mám doposud k dispozici. Takovéhle pohádky si můžete nechat na vlastní oči, ale těm, kteří znají skutečná, reálná fakta, prosím, nic takového nevyprávějte.

Teď k meritu věci. Děkuji, pane ministře. Jsem rád, že to, co jste mně neodpověděl v písemné interpelaci, že pošta žádnou takovou zakázku nechystá, nevypisuje, jste tady takto řekl, protože v písemné interpelaci, jestli ji máte před sebou, o tom není ani slovo. Možná že kdybyste mi sdělil v té odpovědi, že žádná taková zakázka nebude, nepřipravuje se, neuvažuje se o ní, nemusel bych tady teď stát. Vy jste mi tam odpověděl jenom, že pan Jahodář už ve firmě ABAS nepracuje a na ministerstvu nemá na starosti Českou poštu. A o vlastní zakázce ani slovo. Takže prosím, příště abyste odpovědím na písemné interpelace věnoval prostor a pozornost, odpovídal úplně, abychom pak tady tím nemuseli trávit čas a spolu se tady přestřelovat a přetahovat o to, kdo z nás má či nemá pravdu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pak je tu další přihlášený – pan poslanec Václav Klučka. Ale je to tak – pan poslanec Klučka se také hlásí do rozpravy. Ovšem pan ministr chce reagovat. Zřejmě hned, ještě než dám slovo panu poslanci. Prosím, pane ministře, můžete hned reagovat.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já se, pane doktore, opravdu rád podívám na váš rozbor. Já jsem smlouvu nevyjednával, nebyl jsem u toho. Já jsem pouze podepsal hotový výsledek. Rád se na to podívám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď bude reagovat pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Pane ministře, ale to je snad tragické. Jak si člověk podepíše smlouvu na 120 mil. ročně a pak se hájí, že vlastně neví, co bylo ve smlouvě, on to jenom podepsal. Tak jste byl bílý kůň, pane ministře vnitra! Nežlobte se. Tak vy jste se tady přiznal k tomu, že vás chytili nějaký podnikatelé a stejně, jak to dělají jindy – jindy používají třeba nevzdělané romské spoluobčany, příp. bezdomovce, seberou je někde, odvezou, oni jen něco podepíší a pak už dál nejsou. Tak vy jste se tady přiznal, že máme místopředsedu vlády České republiky a ministra vnitra, který hrál roli bílého koně v kontraktu za 120 mil. korun ročně z veřejného zdravotního pojištění, a teď se hájí, že vůbec neví, co podepsal! A dostal za

to prý jen 10 tisíc. To jste skutečně na úrovni toho bezdomovce! Tomu zaplatili večeři! To je asi tak na podobné úrovni!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím – a pan ministr bude reagovat také. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já ještě tedy ale opravdu naposledy a už vám neodpovím. Já jsem podepsal smlouvu, která byla výsledkem veřejné soutěže, kde soutěžily tři firmy. A nevím o pravdu nic o tom, že by tam byla nevyhovitelnost. A to, co mě na tom zajímá – když mi ukážete, jak to bylo nevyhovitelné. Ale víc už vám nebudu odpovídat, protože se dopouštíte naprostých manipulací a nesmyslů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ale pan poslanec Rath ještě odpoví.

Poslanec David Rath: Bohužel, pane ministře. To nejsou manipulace, to je pravda. Pokud nevíte, že když uzavřete smlouvu na dobu určitou, na přesný počet let, kterou máte možnost vypovědět jenom za podmínek určených v té smlouvě, a ty podmínky jsou nastaveny tak, že v podstatě ji nelze vypovědět, tak je vidět, že jako ministr vnitra ještě navíc máte minimální právní povědomí o tom, jak smlouva může vypadat a jak ji lze za takových podmínek případně vypovědět. Pane ministře, to je horší! Kdybyste alespoň tady přiznal, že jste byl aktivně účasten tohoto podle mého soudu podvodu na VZP. A vy se tady hájíte vlastně tím, že jste nic nevěděl, nerozuměl jste té smlouvě a jenom jste ji podepsal. Vy se hájíte vlastní hloupostí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr bude zase tedy ještě reagovat. Takže prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já už toho nechám, ale jenom chci připomenout, aby to tady nezaniklo: Bylo vydáno zhruba 70 mil. časopisů, které se posílaly individuálně do schránek pojištěncům VZP a na adresy. Platila se z toho i dodávka pro české pošty. Časopis byl levnější než všechny časopisy, co jsou na stáncích, a pan doktor Rath se mě snaží zaplést do nějakých sítí. Nebyl jsem podnikatelem, neměl jsem z toho zisky, pouze jsem se podílel na tom, aby ten časopis vypadal co nejlépe. To je všechno. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Možná jste to nezaznamenal, ale pojišťovna, jak říkám, obratem na podkladě tlaku Ministerstva zdravotnictví dokázala, že ze 120 mil. ročně za stejných podmínek – za stejných podmínek! – to stálo 80 mil. korun. Už tehdy. Nedávno to přesoutěžila dokonce asi za 60 mil. korun. Na stejný počet adres. Na úplně stejný počet adres! Vy jste tady říkal o deseti milionech. Pane ministře, v České republice není deset milionů adres, to byste každému musel poslat dvakrát nebo třikrát. Tady je sice deset milionů obyvatel, ale podstatně méně poštovních adres. Zhruba tak asi polovina, možná dokonce méně než polovina. To byste taky jako ministr vnitra měl vědět. Takže to jste nemohli posílat na deset milionů adres, protože ty neexistují. A pokud jste to posílali na deset milionů adres, tak jste to skutečně do každé rodiny poslali tak dvakrát třikrát.

Čili dámy a pánové, když dnešní ministr vnitra tehdy podepsal za společnost kontrakt jako její jednatel, tuším, tak za to nesete plnou právní zodpovědnost. Takže teď se skutečně nesnažte nějakým způsobem z toho vyhat. Je to nedůstojné, je to nedůstojné vás, je to nedůstojné i občanů České republiky. Prostě tak řekněte tady na rovinu: Super, udělal jsem bomba obchod! Prostě byl to obchod snů, kdy každý rok jsme na tom vydělali nějakých 40, 50 mil. korun na VZP. Jestli vám z toho pan poslali 10 tisíc, tak to se zamyslete sám nad svými schopnostmi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ještě prosím pan ministra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Jestli dělá pan doktor Rath obchody snů za 40, 50 milionů, já je nedělám. Nebyl jsem jednatel. Tady je vidět, jak manipuluje. Když se zlevnil časopis, snížila se kvalita papíru, kvalita tisku, snížil se počet stránek, snížil se počet výtisků. A teď se to přesoutěžilo tak levně, že například já jsem ten časopis už nikdy nedostal od nové firmy. Takže někde v tom soudruzi z NDR mají drobný problém.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Rath zareaguje.

Poslanec David Rath: Bohužel, já takové štěstí jako vy nemám. Já ho dostávám stále a musím konstatovat, že stále na nic. Jsou to stále vyhozené peníze, naštěstí teď už jen 60 mil. v uvozovkách, tehdy to bylo 120 mil. Jinak je to úplně, ale úplně totéž. To zase můžete vyprávět takové pohádky někomu na vlastní oči. Že se změnil papír a jiné adresy.

Takže nezlobte se, opět, pane ministře, říkejte pravdu. Nebuďte jako váš

předseda a majitel, bývalý majitel ABL a majitel Věcí veřejných, který tady lhal o tom, co dělala ABL a jak sledovala ty lidi. (Ministr Barta se směje.)

Druhá věc, vy jste tady říkal – já bych prosil pana ministra, aby se tady nesmál a nerozptyloval mě, pane ministře, nejsme...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím klid, požádal bych, abyste nerozptylovali pana poslance Ratha.

Poslanec David Rath: Nejsme v divadle nebo v kabaretu, abyste tady předváděl nějaké maňáskové divadlo.

A to jsou docela vážné věci... (Ministr Barta se směje.) Já jsem rád, že vám to přijde legrační. Mně to zas tak legrační nepřipadá. Já myslím, že když vaše ABL kupovala od policistů určité informace, tedy podílela se na vážné korupci policie, tak odbýt to tím, že tady pan ministr vnitra řekne: máme stopu, kdo to prodával – to je fajn, pane ministře. Ale tam na to jsou dva. Jednak ten policista, kterého snad dopadnete, možná je jich víc. Já o tom ale pochybuji, protože nakonec to všichni stejně svedou na někoho jiného a nikdo nic nebude vědět. Ale samozřejmě té korupce se aktivněji vyvolávala firma vašeho majitele. Majitele vaší politické strany a majitele té bezpečnostní služby. Čili i on se podílel aktivně na korupci v policii. Čili to přece není problém jen toho policisty, ale je to přece problém i té společnosti a jejího vedení. To není jednostranný problém.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr John se hlásí o slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Pan poslanec Rath mě interpeloval na to, že pan Jahodář údajně bude manipulovat tendr na přepravu hotovosti a cenin, který údajně vypíše Česká pošta. Když se dozvěděl, že žádný tendr nebude vypsán, že pan Jahodář opravdu nemůže nic ovlivnit a že to je celé nesmysl, tak tady předvedl eskapádu sto padesáti dalších nesmyslů, aby zakryl svůj původní nesmysl. Všimněte si, co byla interpelace a co bylo vystoupení.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se hlásí pan ministr Barta, prosím.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, byl jsem zde osouzen z toho, že z této slovníkové místnosti dělám kabaret. Tak dobře! Jestli kabaret, tak musím říci, že jsem se opravdu dobře bavil jako v kabaretu, když slyším věty „majitel politické strany“, když slyším věty „toho, kdo je

tady dobrý a zlý“. A největší kabaret vždycky je o tom, když vnímáte toho herce, který prezentuje. A mě fascinuje, jak bigamista tady včera dokázal říct: „Pane premiére, dělejte si doma pořádek!“

(Velmi emotivně:) Člověk, který žije se dvěma ženami v jedné domácnosti, tak tady bude někomu kázat o tom, že si doma má dělat pořádek? Člověk, který tady naprosto bezskrupulózním způsobem se snaží stavět a podporovat lobby, co se týče letiště ve Vodochodech, zároveň zvýhodňovat, doma si dělat ve své vlastní obci soukromé gymnázium, člověk, který tady farmaceutickou lobby jednoznačně ve svůj osobní ekonomický prospěch podporuje a zvýhodňuje – tak tento herec, kabaretní herec, mě bude o něčem takovém poučovat?

Děkuji vám, dámy a pánové! (Výrazně gestikuluje.) Ano, vnímám kabaret, vnímám kabaret, dámy a pánové! Těším se na další vtipné číslo!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Rath se hlásí o slovo. Omlouvám se panu poslanci Klučkovi, který měl v úmyslu ještě se držet původního tématu interpelace. (Smích v jednacím sále.) Ale byla tady otevřena další témata, jak jste slyšeli.

Prosím, pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, začíná to být skutečně hodně zábavné. Pan ministr Bárta tady začal probírat jaksi osobní věci. Nezasťírám, že můj osobní život je složitý, komplikovaný, konečně, každý ho máme nějaký. Ale snažím se –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom, pane poslanče, váš osobní život ale není předmětem interpelace. Není povinnost ho vysvětlovat. (Smích a potlesk v jednacím sále.) Ale prosím, pokračujte.

Poslanec David Rath: Pane předsedající, já bych samozřejmě tu věc tady vůbec neotevíral, kdyby s tím nepřišel pan ministr Bárta. Tak ho chci ubezpečit, že na rozdíl od něho své blízké rodinné příbuzné neinstalují do nejvyšších pater české politiky a nežijí z peněz daňových poplatníků, jak to dělá on. Takže každý si myslím, že si udělá obrázek sám, každý z nás má nějaký třeba v rodině problém, není to jednoduché. Na druhou stranu myslím si, že zatímco já se snažím všechny své blízké držet co nejdál od politiky, tak jsou tady tací, kteří se poučili třeba modelem pana Topolánka a své nejbližší rodinné příslušníky skutečně instalují do vysokých státních funkcí za vysoké platy. A pak ještě kritizují druhé. Takže tady si myslím, že si každý občan může obrázek udělat sám.

Jinak k té věcnosti. Pane ministře, v Hostivici žádné soukromé gymnázium nevzniká. To je gymnázium veřejné, čili nikolivěk soukromé. (Ministr Bárta

se směje.) Nevím, čemu se smějete, vy jste tady říkal, že si tam zakládám soukromé gymnázium, tak vám tady jenom odpovídám, že žádné soukromé gymnázium v Hostivici nevzniká, vzniká tam veřejné gymnázium, se kterým mimochodem vyslovilo souhlas i Ministerstvo školství vedené vaším ministrem. Jestli s tím nesouhlasíte, tak jste si měl udělat pořádek ve vlastní partaji.

Myslím si, že je dobře, abychom tady říkali věci skutečně tak, jak jsou, a vzájemně se nenapadali věcmi, které nejsou pravda. Navíc vám mohu říci: když si vezmete statistiku, tak jediný ministr zdravotnictví, za kterého klesly náklady na léky, a já vám tu statistiku mohu poslat, když ji neznáte, to jsem byl já ve funkci ministra zdravotnictví. Za všech ostatních ministrů zdravotnictví náklady na léky stoupaly nějakých 7, 8, 9 % meziročně. Čili jestli takto vypadá přítel farmaceutického průmyslu, tak nevím, protože za našich let a mého řízení Ministerstva zdravotnictví farmaceutické firmy vydělaly nejméně, a pro vaši informaci, tehdy si proti mně spolu s lékárníky najali stejnou firmu, kterou dneska používá hnutí lékařů. Děkujeme, odcházíme, tedy pana Hrabovského, se kterým jsem na to nedávno narazil, a on sám vzpomínal na to, jakým způsobem proti mně tato lobby si zaplatila poměrně velkorysou mediální kampaň a jakým způsobem jsme tehdy byli soupeři. Dnes pan Hrabovský dělá za jiné peníze jiné organizace, ale mohu vás ubezpečit, že toto byl fakt, který tehdy proběhl, a určitě nesvědčí o tom, že bych já někdy byl nakloněn farmaceutickému průmyslu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan ministr Bárta se hlásí.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Fakta. Já si myslím, že i ta vaše bigamie trochu souvisí s tím farmaceutickým průmyslem, a myslím, že zde existují celkem jasné konflikty zájmů, které se dají lehce pojmenovat.

Za druhé. Kdo žije z peněz daňových poplatníků? Já dávám 100 % svého platu stejně jako kolega Babák na dobročinné účely, mimo jiné do zdravotnictví. Mimo jiné přes nadaci Chantal Poullain na opravy dětských oddělení v českých nemocnicích. (Neklid v levé části sálu.) A říkat o mé ženě, že jsem ji já instaloval do politiky, je hrubá historická neznalost, protože moje žena je v politice o sedm let déle než já.

Co se týče soukromého a státního, já si myslím, že mám zcela právo říct, že ve Středočeském kraji mezi soukromým a obecním ne hejtman, ale ruský gubernátor žádný rozdíl nemá.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, poslanec Rath si bere slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji. Pokud mě pan ministr tady uráží jako ruského gubernátora, tak mi nezbývá říci, jak tady měl ten krásný šátek, že urážky od Ferdy Mravence neberu vážně. (Veselost v levé části sálu.) Je to podobná práce všeho druhu.

Tady přece není problém, jestli někdo byl v politice dřív, nebo později, jestli paní pana ministra byla v politice o dva tři roky dříve někde na komunální úrovni, než on se do ní dal. Ale prostě spíše princip, který se objevuje v české politice, který podle mě není zdravý a není správný, kdy vrcholný politik ve vládě, člen vlády, instaluje či pomáhá instalovat své nejbližší do dalších vrcholných funkcí ve státě. V tomto případě jak pan Topolánek, tak pan Bárta, do čela Poslanecké sněmovny, která má z Ústavy České republiky kontrolovat vládu. Mě by zajímalo, jak ta kontrola vypadá doma u Bártů při večeři, kde se sejde doma paní místopředsedkyně Sněmovny a pan ministr Bárta a ona mu řekne: tak teď mi koukej říct, co jste všechno na vládě dělali, já to tady pěkně zkontroluji. Samozřejmě to je chyba.

A to, že dáváte část nebo celý plat, to je chvályhodné, to dělám i já a dělá to celá řada dalších politiků, když mají vícero příjmů, že celý nebo část z nich dají na charitativní či veřejně prospěšné, kulturní a jiné účely, to je asi normální a to je správné. Nicméně to nemění nic na faktu, že vy jste měl firmu, která měla obrat nějakých 800 mil., a neplatil jste prakticky žádné daně. Čili vy jste v podstatě de facto velmi neúspěšný podnikatel z tohoto pohledu, na hranici asi bankrotu. A zajímavé je, že tento neúspěšný podnikatel se proháněl v maserati, o které, předpokládám, jste si snížil ty daně. Čili že se teď snažíte nějakých 50, 100 tisíc, možná trochu více, možná trochu méně někomu poslat, tak jak říkám, je chvályhodná věc, ale co je naprosto zavrženíhodný model, že vy roky jako podnikatel v čele firmy, která má obrovský obrat, a můžeme debatovat, jestli bezpečnostní agentura má marži nějakých 5, nebo 10 %, nebo 12, nebo 3, to je jedno, ale i kdyby měla 5 %, tak si spočítejte, kolik to dělá z 800 mil. korun. Ty peníze prostě nebyly. Vy jste prostě daňově optimalizoval takovým způsobem, že jste roky v podstatě tomuto státu nezaplatil ani korunu, přitom sám jste si žil na poměrně vysoké noze. Já vám to přeji. Já na rozdíl od vás nezavidím ani jednu manželku, ani dvě, ani tři, ani auta, ani domy.

Takže, prosím, pane ministře, toto je ta chyba. Vy byste měl i této Sněmovně a lidem vysvětlit, jak je to možné, že firma s takovým každoročním obrátem neplatí a neplatila prakticky žádné daně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím pana ministra. Máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Já se za prvé musím omluvit Poslanecké sněmovně, že to je naposled, co si dneska honím ego.

Za prvé. Společnost ABL platí na daních ročně něco přes 300 mil. korun, na DPH, na sociálním a zdravotním pojištění a samozřejmě i na dani z příjmu. Je pravdou to, že já proti jiným podnikatelům, pseudopodnikatelům, jsem nikdy nežil ze státních zakázek. Od svých osmnácti let jsem podnikal a svoji firmu jsem si vypíplal z 500 korun, které jsem si vydělal v samoobsluze, ke společnosti s miliardovým obrátem.

Každý ekonom ví, že jestliže společnost meziročně roste o minimálně 25 %, tak je logické, že meziroční růst obzvláště z nuly na dnešní více než miliardu je vykoupen tím, že samozřejmě je zapotřebí investovat do té společnosti. A investice je přesně to, proč zisk společnosti nebyl nijak velký. To je první věc.

Druhá věc. Tady zaznívalo o tom, co máme doma. Tady zaznívalo to, že máme konflikt zájmu mezi místopředsedkyní Sněmovny a ministrem. Já znovu opakuji, že mě fascinuje, jak někdo může mít drzost říkat, že nemá nic společného s farmaceutickou lobby, ještě mě poučovat o tom, co má doma, když sám tady jistý předřečník má doma zaměstnance společnosti Zentiva a majitele Zentivy bere za státní peníze na návštěvy do Saúdské Arábie. Co to je, tohle to? Nejdřív, když něco říkám, tak si zmetu před svým prahem!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Zajímavé je, že pan ministr vždycky tady něco vychrlí, pak vyběhne ven. Mě by zajímalo, co tam venku dělá! Pak zase přiběhne zpátky. (Pobavení.) To už jsem vypožadoval, že udělal asi třikrát. Ale teď k meritu věci.

Pane ministře, mě by zajímalo, když tedy tvrdíte, že vaše bezpečnostní agentura ABL neměla státní a veřejné zakázky, tak vy neberete práci pro pražský magistrát jako veřejnou zakázku? Vždyť všichni přece víme, že firma ABL pracovala pro pražský magistrát! Tak tady opět lžete, tak jak jste lhal panu premiérovi, že firma ABL nesledovala politiky, že firma ABL nekorumpovala policisty, aby získávala citlivé údaje od policie, tak současně tady tvrdíte, že firma ABL nepracovala pro veřejný sektor. To přece není pravda a všichni to zase víme!

Stejně tak se vás chci zeptat, když jste to otevřel, tak firma ABL přece má také zakázku od ČEZu. ČEZ jako největší státní či polostátní podnik je samozřejmě také součástí veřejného sektoru a firma ABL, pokud vím a pokud jsou správné informace v médiích, tam má zakázku za nějakých asi 600 mil. korun. Čili vy jste v pozici bývalého ministra Řebíčka, který si zajišťoval pro svoji bývalou firmu státní zakázky. Čili firma ABL pracovala pro

veřejný sektor, stále pracuje pro veřejný sektor. Tak prosím neříkejte nepravdy a nedostávejte se zase do pozice, kdy byste se za pár dní musel zase veřejnosti omlouvat, že něco, co jste řekl, není pravda.

A k osobním útokům už se vyjadřovat nebudu. Myslím si, že je to hodně pokleslé.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy ministra, který se hlásí.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Od osobních poklesků, odzadu. V momentu, kdy jdeme k faktickým věcem, jako je Saúdská Arábie atd., tak už je to pokleslé. Laťku této debaty z mého pohledu nastavil pan předřečník včera, kdy on začal touto laťkou osobní. A jak kdo ke mně, tak já k němu. Ale Saúdská Arábie, chápu, že je velmi osobní téma. To chápu, že je velmi osobní téma, stejně jako společnost Zentiva, natož co se děje v bigamistické domácnosti nejmenovaného gubernátora.

Co se týče společnosti ABL, tak zase čísla: 800 mil. je číslo, o kterém tady byla řeč, a čtyři, maximálně sedm procent z těch 800 mil. jsou státní a veřejné zakázky. To je to, o čem se bavíme! Čtyři, maximálně sedm procent z 800 mil. To je pozornost, to je zájem, to je vliv!

A jedna věc na konec. I ty státní zakázky byl experiment podnikatelského snažení někdy v posledních letech. Já jsem nezbohatl na státních zakázkách. Já jsem zbohatl na ostraze obchodních center, na ostraze českých továren, na tom, že jsem poctivý podnikatel, což pro ruského gubernátora je těžko pochopitelná věc, že vůbec může existovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Prosím, dám slovo panu poslanci Rathovi, ale chtěl bych vás požádat o větší ohleduplnost k ostatním účastníkům interpelací, protože jsou tady ještě další témata. Tak vás prosím, abyste to soustředili k ukončení této interpelace, protože jsou tady ještě další poslanci, kteří by chtěli interpelovat. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Já bych jenom chtěl připomenout slova pana ministra o ruských gubernátorech a bigamistech. Skutečně školní případ slušnosti v politice, dámy a pánové, školní případ toho, jak se máme vzájemně oslovovat a jak je to nový politický styl. Kdybych byl stejný jako vy, tak vás dám k mandátovému a imunitnímu výboru, pane ministře. Já vás k němu nedám za ty urážky, protože si myslím, že nejsme děti ve škole, abychom chodili na sebe žalovat k mandátovému a imunitnímu výboru, ale pouze jenom chci, aby majitel Věcí veřejných byl jasně identifikován s těmi to urážkami, které tady chrlí, a aby byl identifikován s tím jako člověk, který tvrdil, že slušnost do politiky patří a slušnost není slabost. To je jedna věc.

Druhá věc. Nejdřív jste říkal, že jste neměli veřejné zakázky žádné, firma ABL. Teď už jenom 7 %. Nevím, jestli jste do toho připočítal i sledování politiků, které si objednali jiní politici zase za veřejné peníze na Praze 11, jestli je to včteně, nebo vně. A když jste hovořil o tom, že jste dobře hlídali soukromý podnikatelský sektor, hypermarkety, tak myslím, že všichni máme v živé paměti to, jak jste získal zakázku Tesca. To bylo popsáno v českých médiích. Tam jste to získal tím, že jste vlastně nahrával potajmu jednání a na základě těchto diskreditačních nahrávek jste v podstatě eliminoval svoji konkurenci. Jestli to berete jako důkaz a způsob čistého podnikání, že prostě budu chodit na jednání a nahrávat si tato jednání, nahrávat si své partnery, nahrávat si svoji konkurenci a pak to zneužiji k tomu, aby konkurence byla vyšachována, tak nezlobte se, tak jak to bylo popsáno v českých médiích, tak to je spíš důkaz vydírání mafiánského kapitalismu, nikolivěk slušného a poctivého podnikání, které jste tady tolik propagoval a ke kterému jste se tolik hlásil.

A poslední poznámka k Saúdské Arábii. Ano, jako ministr jsem byl na státní návštěvě v Saúdské Arábii. Mimochodem, mě přijal i král Saúdské Arábie a jeho bratr korunní princ, jako jednoho z mála českých politiků vůbec. Myslím, že přede mnou to byl jen Václav Havel. Součástí této vládní delegace byli samozřejmě i podnikatelé a tam jich bylo mnoho. Je obvyklé, že ministři jako součást vládních delegací nabízejí místa jednotlivým podnikatelům. Ano, tehdy mezi dalšími asi 20-30 českými podnikateli byl i tehdejší generální ředitel této společnosti, ale byli tam i mnozí další. A pro vaši informaci, je běžné, že tento podnikatelský sektor, a to bylo i v tomto případě, si náklady účasti takové státní delegace hradí ze svého. Čili proto já jsem se k tomu vůbec nevyjadřoval, protože mě zaráží, že vy takovéto elementární věci nevíte. A místo toho, abyste mě pochválil, že při této návštěvě na nejvyšší úrovni, jak říkám, se saúdskoarabským králem a jeho bratrem korunním princem se, s oběma politiky najednou, sešlo skutečně velmi málo, velmi málo českých vrcholných politiků. A vzít s sebou podnikatele bylo jednoznačně ve prospěch a v zájmu celé naší republiky. Navíc podnikatelé si sami tyto náklady platili. Jestli vy na své zahraniční cesty s sebou podnikatele neberete, tak to považuji za hrubou chybu a poškozování zájmu České republiky!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Brátu. A znovu na vás apeluji, abyste nějak chýlili k závěru tuto interpelaci, protože jsou i další. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Od kauzy Tesco. Jediné, kde jste si o této věci přečetl, je můj oblíbenec pan Kmenta. A já jsem i na tiskové konferenci, kterou jsem naposled měl, četl vyjádření společnosti Tesco, která

jednoznačně popírá to, co pan Kmenta spekuloval. Pana Kmentu jsem požádal o omluvu k tomuto tématu a znova opakuji, že prostě když za mnou někdo přijde s tím, že chce, abych dal někomu úplatek, tak já se nestydím za to, že ho nahraji, a nestydím se za to, že takovou věc předám svému zákazníkovi jako důkaz toho, že má ve svém lese škodnou. Nic víc, nic méně! Nic víc, nic méně a je to černé na bílém!

Co se týče vztahu nadřízený, podřízený, podnikatel a Saúdská Arábie, já mám potřebu zdůraznit tu linku, kterou tady začal můj předřečník, a to je o vztahu žena-muž, o konfliktu zájmů, o kterém tady hovořil můj předřečník, jako že místopředsedkyně Sněmovny a ministr je závažný konflikt! A já říkám, že mnohem závažnější konflikt je, že do Saúdské Arábie jel nadřízený přítelkyně tehdejšího ministra. To je prasárna! (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vidím, že mé apely vyznívají do prázdna, pan poslanec Rath se hlásí o slovo.

Poslanec David Rath: Já bych jenom chtěl, aby tohle nezapadlo, aby všichni viděli, jaký slovník používá pan ministr Bárta v této Poslanecké sněmovně. Stává se tím a nahrazuje tím Mirka Topolánka, který byl nekorunovaným králem hulvátů české politické scény. Tak teď jeho křeslo, korunu si nasazuje pan ministr Bárta.

Znova zdůrazňuji: Prosím vás, jaký je problém, když některá z českých firem, a těch tam byly desítky, se účastní státní delegace a platí si své náklady? Tam mohla jet jakákoliv firma, která působí v České republice a která měla zájem o saúdskoarabské trhy a o saúdskoarabské obchody.

Já si myslím, že je povinností každého ministra, každého politika nabízet jakékoliv firmě, která o to má zájem, účast na takových delegacích. Jestli to označuje pan ministr těmi slovy, jako řekl, tak si myslím, že jsme oba z úplně jiného časoprostoru. A jestli jemu nepřijde závažný konflikt, že ministr vlády má svoji ženu na nejvyšší pozici v Poslanecké sněmovně, tak toto je v běžném kulturním západním světě téměř nemožné. Téměř nemožné.

A já bych tuto debatu tady ani sám nezačínal, pokud by on tady nevytáhl a nezačal urážet a nezačal, řekněme, otevírat určité rodinné problémy.

A pokud, pane ministře, chcete v tomto duchu pokračovat, tak vám doporučuji: nalistujte si příslušnou kapitolu o sobě v knize Petry Paroubkové, možná se tam také o sobě něco pěkného dočtete.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a prosím pana poslance Václava Klučku, který se nakonec dočkal. Trpělivost přináší růže. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Moc děkuji, pane předsedající. Bude velký problém z té krásné diskuse přejít do věcného pohledu, do tématu, které pan ministr vnitra otevřel, a to je nečinnost politiků k zákonu o bezpečnostních službách.

V roce 1993, pane ministře, byl jsem v tomto prvním volebním období v této Sněmovně, začaly práce na zákonu, které skončily v roce 1995, ano, na zákonu o soukromých bezpečnostních službách. A v té době se nepovedlo již před koncem volebního období tento zákon přijmout. Poté skutečně nemám žádný náznak toho, že by některý z politiků zvedal tuto problematiku, ač je to velice zásadní. Teprve v minulém funkčním období se mně povedlo společně s jedním kolegou v této Sněmovně do podvýboru pro obecní policie dostat téma soukromých bezpečnostních služeb. Od té doby jsme začali práci nad zásadami zákona, práci, které se mimo jiné zúčastňoval pan Moroz a pan Zahálka. Dopracovali jsme tento materiál do podoby, na které se dalo dále pokračovat v tomto volebním období.

Pane ministře, není mou vinou, že v tomto volebním období prozatím nedošlo k projednání tohoto tématu na úrovni podvýboru, který je k tomu stvořen. Toto není má vina. Ale hrozím se situace, že v legislativním plánu vlády je tento úkol z programového prohlášení postaven na polovinu letošního roku. Kdy tedy můžeme očekávat diskusi nad tímto zákonem, který je nesmírně zásadním zákonem pro ochranu práv a svobod občanů?

Ještě jsem zapomněl tu věc, že při reformním zákoně o policii, ve změnovém zákonu, jsem podával já návrh na úpravu živnostenského zákona, ve kterém jsme velmi zpřísnili podmínky pro výkon zaměstnání v bezpečnostních službách. O tom se můžete přesvědčit.

Není tedy pravdou, že by byla nečinnost politiků nad tímto zákonem. Já si jenom přeji, aby se skutečně v této Sněmovně podařilo dosáhnout takové politické dohody, která tento zákon postaví do reality.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Pan ministr John bude reagovat.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já jsem velmi rád, že konečně mohu mít s někým nějakou shodu. Tady se nemanipuluje s fakty, tady se říkájí i fakta. A já si myslím totéž a je třeba vyzvat podvýbor, ať intenzivně pracuje na této legislativní předloze, protože skutečně je třeba přijmout tento zákon co nejrychleji. Říkají to vlastně všichni napříč politickým spektrem. A teď je to hodně na podvýboru, ať tuto předlohu udělá. Já tedy s vámi souhlasím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozprava se možná

může už ukončit. Požádal bych pana poslance Ratha, jestli by chtěl nechat hlasovat o usnesení Sněmovny. Předpokládám, že navrhne usnesení.

Poslanec David Rath: Děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr tady vysvětlil, že žádný tendr se nechystá a údajně žádné další poradce nemá, tak jsem s odpovědí nakonec spokojen, protože v rámci interpelace, byť tady zazněla celá řada jiných otázek, na které příliš odpověď nezazněla, odpověď zazněla.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čili žádné usnesení ne-navrhuje?

Poslanec David Rath: Ne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, můžeme tedy ukončit projednávání této interpelace. Hlásí se pan poslanec Boháč, ale nevím, k čemu chcete hovořit.

Poslanec Zdeněk Boháč: Chci hovořit v reakci na pana ministra, pokud jde o soukromé bezpečnostní služby.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Víte, ale já jsem již ukončil rozpravu a bylo řečeno, že se hlasovat nebude, čili tato věc je vlastně už skončena, už vám nemohu v té věci dát slovo.

Ukončím tedy projednávání této interpelace a můžeme přistoupit k další. Je to interpelace na ministra zdravotnictví Miloše Hegera, kterého interpeloval poslanec Vojtěch Filip. Teď nevím, jak je to s účastí pana ministra. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, žádám Poslaneckou sněmovnu, aby vyslovila nesouhlas s odpovědí pana ministra Hegera na moji interpelaci ve věci nerealizace kontrolního závěru Nejvyššího kontrolního úřadu č. KV/5.8.10/008F o sjednání nápravy a předložení ve stanovisku Ministerstva zdravotnictví vládě. Krátce řeknu ty záležitosti, které se toho týkají.

Pan ministr Heger sice uznává, že mi neodpověděl podle zákona včas, ale to mi docela nestačí. Já jsem pana ministra požádal 5. srpna loňského roku o jeho stanovisko k tomu, proč nerealizuje tento kontrolní závěr. Pan ministr mi v první části odpovídá, že mi nechtěl odpovědět formálně, přesto mi odpověď poskytl 11. listopadu 2010. Omlouvá se tím, že mi snad telefonoval, resp. ne mně, ale tajemníci kontrolního výboru, jeden z pracovníků ministerstva a že mi tedy chtěl poskytnout

konkrétní a věcné stanovisko. Žel, toto konkrétní a věcné stanovisko mi neposkytl ani v odpovědi.

Já nepožaduji nic nenormálního. Jenom potřebujeme vědět, kromě toho, aby opravil chyby ve své odpovědi – je to trochu úsměvné a chápu, že jde o chybu, že to je pravděpodobně přepis, ale protože jde o akci klinického centra v Brně za 2,85 mld., nikoliv, jak uvádí pan ministr, 2,85 bilionu korun, to v té odpovědi považuji skutečně za chybu, asi chybu v psaní, nikoliv chybu věcnou.

Problém je v tom, že paní bývalá ministryně Jurásková měla realizovat kontrolní závěr podle rozhodnutí vlády Jana Fischera do června loňského roku. Pan ministr požádal o změnu termínu. Dostal termín 31. 10. a 31. 10. vládě neodpověděl. Navíc v realizaci závěru v podstatě jde o to, že žádný závěr, který by potom vláda svým usnesením realizovala, nebyl.

Já to nepovažuji za nějaký úmysl. Já to považuji spíše za trochu amatérismu a neschopnosti donutit úřad panem ministrem, aby zpracoval dokumenty, které jsou požadovány. Jsou to dokumenty, které jsou požadovány vůči státnímu rozpočtu. Není to jakási libovůle a není to něco, co by snad nemělo být. Ale vzhledem k tomu, že není předloženo do dnešního dne vládě nějaké konkrétní rozhodnutí, zda zruší, nebo nezruší případné usnesení vlády, které se týká klinického centra v Brně, požaduji novou odpověď. Nemám v úmyslu nějakým způsobem tady dramaticky napínat pana ministra Hegera na skřípec, ale myslím si, že si nejen já, ale celá Poslanecká sněmovna, zejména vláda České republiky, potažmo rozpočtový výbor zaslouží, aby v této věci bylo učiněno zcela jasno. Jestli budeme pokračovat v investici za 1,85 mld. korun, nebo v ní pokračovat nebudeme. Myslím si, že by to bylo velmi vhodné. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jaký navrhuje postup? Protože pan ministr tady není teď dopoledne.

Poslanec Vojtěch Filip: Neočekávám po těch průtazích, nesplnění 30denní lhůty pro odpověď, nesplnění ani té 60denní lhůty pro odpověď, nic jiného, než aby Poslanecká sněmovna vyslovila nesouhlas s touto odpovědí na interpelaci a pan ministr předložil Poslanecké sněmovně návrh, jak bude postupovat, aby došlo ke změně usnesení vlády, které je pro tak velkou investici nutné. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Navrhujete hlasování o vyslovení nesouhlasu. Pan poslanec Filip navrhuje hlasování, ve kterém by vyslovil nesouhlas s tím, že nebyly dodrženy ani lhůty. Všechny vás ohlašuji a prosím, abyste se dostavili do sněmovny. Bylo řečeno, že nebyly splněny lhůty k odpovědi ze strany pana ministra Hegera a pan poslanec

Filip navrhuje, abychom hlasovali o vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana ministra Hegera. K tomu nyní přikročíme.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, v němž se vyslovuje nesouhlas s odpovědí ministra Hegera, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 70, přihlášeno je 84, pro hlasovalo 48, proti 43. Usnesení poslance Filipa bylo přijato.

Můžeme ukončit tuto interpelaci také a postoupit k další. Tou je interpelace paní poslankyně Orgoníkové. Paní poslankyně Orgoníková interpelovala ministra školství Dobeše a nesouhlasí zřejmě s odpovědí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Vážený pane ministře, děkuji za vaši odpověď, ale musím na vaše slova opět reagovat. Ve své odpovědi uvádíte – cituji – že regionální orientace některých vysokých škol nemá být dehonestující nálepkou. Konec citace. Ale Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy neustále posiluje kritéria, která upřednostňují velké vysoké školy v tradičních centrech, přičemž v současné době se vážně diskutuje o spojení některých velkých vysokých škol, jako ČVUT a Vysoká škola chemicko-technologická, obě ostravské univerzity atd., s cílem dosáhnout na výzkumnou nálepku, a tedy i větší objem peněz. To vše směřuje k tomu, že ministerstvo bude muset vyvinout systém, který dokáže zajistit, jak hodnotit tyto vysoké školy, které nebudou tzv. výzkumnými univerzitami v jejich postdiverzifikované činnosti. Toto zde zcela chybí a ministerstvo pouze neustále akcentuje ty hodnotící ukazatele, které vedou školy k marnému souboji o post výzkumné univerzity, aniž by někdo relevantní řekl, po splnění jakých kritérií tedy bude tento status udělen. Dochází tak k mrhání veřejnými zdroji, neboť jak postupují všechny vysoké veřejné školy? Urputně se snaží akcelarovat vědecký výkon, investují všechny prostředky do toho, aby navyšovaly zisk bodů v rejstříku informací o výsledcích vědy a výzkumu, což mnohdy vede k absurditám toho typu, že přestávají existovat skripta a všechna potenciální skripta jsou najednou tzv. odbornou monografií, protože za ni jsou tolik žádané body přepočitatelné na peníze. Podobných zoufalých absurdit nastává v těchto měsících mnoho.

Současně Ministerstvo školství zveřejnilo záměr financování vysokých škol na rok 2012 a následující, ve kterém opět akcentuje de facto zejména vědecké ukazatele, a tím dehonestuje další tradiční role univerzit jako něco, co negeneruje peníze.

Tyto dostihy mezi vysokými školami o post výzkumné vysoké školy

samozřejmě nahrávají trendům směřujícím například právě ke slučování ČVUT s Vysokou školou chemicko-technologickou v Praze. O ostravských univerzitách jsme také hovořila. To je jistě pochopitelné a snad i žádoucí. Nicméně takto vzniklé maxiuniverzity budou ve stávajícím ekonomickém systému schopné převálcovat prakticky kohokoliv z ostatních veřejných vysokých škol. Jenže jaký bude důsledek, pokud tento systém nebude modifikován? Na maxiškolách budou díky tomu možná koncentrovány takové objemy finančních prostředků, které pak budou zoufale chybět na oněch postdiverzifikovaných veřejných vysokých školách v regionech.

Pan premiér hovoří o tom, že výzkumných škol má být jen pět, takže drtivá většina škol tohoto statusu nedosáhne. Je třeba koncentrovat síly pro dosažení excelence ve vědě, to jistě, ale budou potom učící školy schopny naplňovat úspěšně své poslání, které pan ministr tak krásně popsal? Nebudou právě naopak ekonomicky dehonestovány? Budou jejich absolventi, ať již jde o bakaláře či magistry, konkurenceschopní s bakaláři a magistry z výzkumných univerzit a také v rámci Evropské unie? Bakalářský a magisterský titul je přece jen jeden. Nelze tedy říci, že bakalář z výzkumné univerzity je lepší než ten z jinak vynikající univerzity, tzv. učící. Oba jsou určeni alespoň z 50 % do praxe. Zbudou vůbec nějaké peníze na tyto ostatní školy?

Na řadě těchto škol, které budou mít status učící školy, je realizována celá řada unikátních studijních oborů. Ty obory zaniknou na úbytě, nebo budou nuceně přenechány bohatým výzkumným školám. Jak má být posuzována kvalita tzv. učících univerzit? Zatím jsou to jen slova, která nemají obsah. Právě proto jsou i nadále školy hnány do marného boje o status výzkumné školy, protože jim nic jiného nezbyvá, protože cokoliv jiného je právě dehonestující.

Ano, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy přichází s nápady, v nichž tyto školy hodnotí např. jejich absolventi, ale to jsou někdy nápady hodny spíše science fiction literatury. Lepší jsou jistě hodnotící nástroje v podobě informace o tom, jaká je zaměstnanost absolventů té které školy. Ale i zde se může jednat o ne zcela objektivní kritérium zatížené regionální situací na trhu práce, a tak bychom mohli pokračovat dále.

Na místě jsou tedy následující otázky. Je kvantita sofistikovaných výzkumných výsledků vysokých škol vždy zárukou toho, že tato škola má kvalitní výuku? Má taková škola vůbec čas věnovat se výukovým činnostem?

Co se stane s Akademii věd České republiky po diverzifikaci veřejných vysokých škol na výzkumné a učící? Do toho vstupuje otázka soukromých vysokých škol. Ty jsou dnes paradoxně ve zvýhodněném ekonomickém postavení, byť se často mluví o tom, že nejsou zcela kvalitní. Je správné, když veřejná vysoká škola má již nyní potíže udržet kvalitní pedagogy, aby

jim neodcházeli na soukromé školy? Nový systém garancí oborů nastolený Akreditační komisí Ministerstva školství tomu nezabránil. Naopak se v době ekonomických škrtů obrátil proti veřejným vysokým školám. To uznává i sama Akreditační komise.

Je proto vysoce žádoucí a je nutno na Ministerstvo školství intenzivně apelovat, aby se začalo zcela vážně zabývat tím, jak má být zajištěna ona důstojná budoucnost menších i větších tzv. učicích vysokých škol, z nichž mnohé vůbec nejsou regionální. Je třeba hledat multikriteriální způsob hodnocení těchto škol, který je zatím v plenkách. Pane ministře, já vám k tomu přeji hodně úspěchů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to je poměrně velké téma otevřené. Já nevím, jak se s tím teď vypořádat. Samozřejmě, že jsem připraven dát slovo panu ministrovi, ale nevím, jestli to stihneme do 11 hodin. To znamená, že bychom to potom přerušili, nebo jak to provedeme? Zřejmě. Vy se pokusíte...

Dobře, já jenom apeluji na poslance, v 11 hodin tu máme připraveno přijetí evropského komisaře Šefčoviče, tak je prosím, aby se dostavili do sněmovny, a pana ministra prosím, aby v tom čase, který zbývá, aspoň začal odpověď na interpelaci paní poslankyně Orgoníkové. Takže prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, dámy a pánové, já se teď pokusím v té hromadě věcí, co tady paní poslankyně naskládala, zorientovat a budu se pokoušet za těch devět minut odpovídat.

Kvantita nikdy nesmí být kritériem, to je ta první odpověď. S tím já souhlasím, nemůže to tak být. A právě ten školský obecně, ale vysokoškolský systém je postavený na kvantitě. Ještě rok 2009 byl čistým rokem, i rok 2010, za placení za žáka šly peníze do vysoké školy, což si myslím, že je přesně špatný trend, který by měl být. Stejně jako kritérium RIF, to s vámi souhlasím, je neobjektivní, je legrační a není dobré. Rok 2011 v hodnocení vysokých škol udělal první malilinký krůček, kdy se rozhodlo, že vedle platby na žáka tam bude minimální zhruba desetiprocentní placení za kvalitu, a byla nastavena první tři kritéria, kdy s vámi souhlasím, že více preferovala ty velké univerzity. Bylo to kritérium vědy a výzkumu na té škole, bylo to kritérium profesorského sboru a bylo to kritérium mobility, zejména zahraniční mobility studentů.

Toto jsem zdědil, viděl jsem to jako správný první krok. V říjnu se nám podařilo udělat registr profesorů a docentů, což má zabránit tzv. létajícím profesorům.

To, o čem tu hovoříte, je druhý náš krok, kdy my se snažíme posílit fi-

nancování vysokých škol za kvalitu a zvýšit procento peněz, které půjdou za kvalitu oproti tomu na hlavu studenta. Já to říkám tak velmi jednoduše – 80 % ku 20 %. Ale toto jsou nyní principy, které vyjednáваме s reprezentací vysokých škol. Je to stále v jednání, i když už bylo těch 16 kritérií zveřejněno. Vy jste jmenovala, jak jsou ti studenti uplatnitelní. Jsou tam další kritéria, já vám tady uvedu jedno, které se mi strašně líbí. Je to kritérium jak nahoru k vysokým školám, tak zpětně ke středním školám. Už v návaznosti na státní maturity, které tady budeme mít zítra, chceme sledovat, kterou vysokou školu si vybírají ti nejlepší studenti ze státních maturit; ten percentil 95 až 100, ti excelentní žáci. A podle jejich cestičky k té škole, kam oni dojdou – a nemusejí si vybírat pražskou školu nebo Pardubice, to tím není ovlivněno – tak té vysoké škole dáme peníze za toho excelentního studenta, že ten nejkvalitnější student tam jde. Stejně tak to chceme udělat se studenty, kteří se umísťovali v mezinárodních olympiádách, v národních olympiádách a dosáhli vynikajících úspěchů. Tyto studenty budeme stopovat, kterou vysokou školu si vybrali, a té vysoké škole dáme peníze navíc za kvalitu, protože v očích těch studentů je kvalitní. A stejně tak, to prozradím, to uděláme směrem dolů. Chceme za kvalitu navíc ocenit i střední školy, které vychovaly ty nejlepší maturanty a ty naše nejlepší mentální olympioniky. Tak to je jedno nebo dvě kritéria z šestnácti kritérií.

Je to krok, který by měl vést k diverzifikaci. Já tam nemíním to dávat, že na diverzifikaci doplatí regionální školy. Naopak, to je velká příležitost, protože budou školy prakticky zaměřené, kde výsledkem je titul bakalář. Já si dneska myslím, že je potřeba diverzifikaci udělat proto, že ne každý nastupující student na vysokou školu musí nutně dojít až k titulu doktor. Financování, které bylo až do roku 2010, k tomu nutilo a vedlo. Vysoká škola by byla sama proti sobě, proti své ekonomické rozvaze, kdyby se diverzifikovala, když za toho člověka dostane peníze na sedm let, tři jedna a dva jedna. Takhle máme rozložené to studium. Takže diverzifikace vede k efektivitě, ale vede k tomu profesnímu zaměření. A pak s vámi souhlasím, že bude vcelku jedno, jestli student bude bakalář z – v uvozovkách – regionální školy, nebo z univerzity v Praze nebo v Brně. To je smysl integrace, mít školy, které jsou prakticky zaměřené a získají více peněz na toto zaměření, pak jsou tu univerzity přednášející, kde tím cílem by měl být magistr, a pak máme ty research univerzity, a nemyslím si, že těch může být více než pět šest v České republice.

Já vcelku vítám, že na ty první nastavené kroky ke kvalitě reagují vysoké školy. Je s podivem, že to dělají ty velké, jako jste zmiňovala případ Prahy a Ostravy. Já bych čekal, že ta racionalizace a ta tendence bude více v regionech. Ale věřím, že příkladu Prahy a Ostravy se chopí ostatní. Není to nějakým cíleným tlakem ministerstva, je to podle mě správně nastavenými podmínkami, kdy se snažíme akcentovat prvek kvality. Tolik v první fázi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, paní poslankyně Orgoníková bude reagovat.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji panu ministrovi. Sám řekl, že jde o první fázi. Když dovolíte, já bych nesouhlasila s odpovědí a byla bych ráda, kdybychom se k ní mohli vrátit ještě v příštím týdnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže paní poslankyně by chtěla pokračovat v té rozpravě. Zřejmě na to nemáme čas, takže rovnou navrhuje, aby rozprava pokračovala příští týden. Já bych to přerušil. Už tam mám další přihlášené do rozpravy, takže je evidentní, že na to opravdu nemáme dostatečný prostor. Všichni s tím souhlasí. Takže já bych přerušil projednávání této interpelace paní poslankyně Orgoníkové na ministra Dobeše.

Myslím, že můžeme ukončit projednávání tohoto bodu, písemných interpelací, s tím, že je avizováno, že v 11 hodin přijde paní předsedkyně Němcová s evropským komisařem do sněmovny. Požádal bych vás, kdybychom ty dvě minuty vyčkali. Mezitím bych zagongoval na poslance a poprosil bych, aby se dostavili v maximálním počtu do sněmovny. Prosím všechny, aby přišli vyslechnout vystoupení místopředsedy Evropské komise pana Šefčoviče. Po jeho vystoupení se vrátíme k pořadu schůze těmi evropskými body, tak jak to bylo řečeno ráno.

(Poznámka předsedajícího v 11.02 hodin během čekání na příchod evropského komisaře:) Já jenom jsem tady dotazován, tak to řeknu všem: Opakuji, že ráno byl omluven premiér Nečas z účasti na interpelacích ústních, takže po 14. hodině tady premiér nebude. To znamená, že interpelace se mohou konat maximálně s tím, že ti, kteří budou chtít, mohou přečíst své interpelace, ale odpověď mohou dostat pouze písemně. Interpelace na ministry pak začnou samozřejmě normálně.

(Po příchodu předsedkyně PSP paní Miroslavy Němcové a místopředsedy EK pana Maroše Šefčoviče do sálu v 11.05 hodin:) Prosím, kolegové, abyste se posadili. (Předsedající zvoní zvoncem.) Já bych tady přivítal místopředsedu Evropské komise pana Maroše Šefčoviče.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, vážené paní kolegyně, páni poslanci, dovoluji vám oznámit, že nás navštívila opravdu vzácná návštěva. Máme příležitost setkat se dnes s místopředsedou Evropské komise a s komisařem pro meziinstitucionální vztahy a též administrativní záležitosti, s panem Marošem Šefčovičem. Já vás, pane místopředsedo, rovnou poprosím, zda byste byl tak laskav a Poslaneckou sněmovnu seznámil s vašimi záměry a plány. Prosím.

Místopředseda Evropské komise a komisař pro meziinstitucionální vztahy a administrativu Maroš Šefčovič: (Hovoří slovensky.) Děkuji vám velmi pěkně. Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, v první řadě bych chtěl velmi pěkně poděkovat za pozvání do Sněmovny a chtěl bych poděkovat i za to, že mohu vystoupit ve slovenském jazyce, neboť – jak jistě víte – jste jediný parlament kromě toho slovenského, kde opravdu mohu vystupovat bez tlumočení, respektive přímo v mateřském jazyce. (Silný potlesk.)

Jsem velmi rád, že dnes máte, jak jsem se doslechl, velmi nabitý evropský program, a chci i proto využít příležitost pohovořit si s vámi kvůli tomu, abych vysvětlil, jak velmi důležité je pro Evropskou komisi v Bruselu mít velmi dobré spolupracující, kooperující spojení v národních parlamentech.

Proč to považujeme za mimořádně důležité? Už i z toho důvodu, že máme nový právní rámec, máme novou Lisabonskou smlouvu, kde národní parlamenty dostaly nové pravomoci, jako například kontrolovat to, co děláme v Bruselu z pohledu subsidiarity, to znamená, zda je vždy vhodně zvolena ta úroveň, na které se legislativa má uplatňovat. Má to být úroveň evropská, nebo si národní parlamenty, vy, česká sněmovna, myslíte, že spíš by se ta či ona problematika měla řešit na úrovni národní.

Máme velmi mnoho bodů, kde Evropská komise potřebuje komunikovat velmi intenzivně s národními parlamenty, ať je to problematika národních rozpočtů. Jak jistě víte, zahájili jsme v lednu takzvaný evropský semestr, kde chceme vytvořit prostor pro to, aby ministři financí členských zemí Evropské unie, aby evropští lídři měli možnost podívat se na parametry jednotlivých národních rozpočtů, zda opravdu splňují kritéria udržitelnosti, zda opravdu splňují kritéria, která jsou důležitá pro modernizaci jednotlivých národních a celkové evropské ekonomiky, nebo ne. Chceme, aby tato diskuse byla otevřená, aby tato diskuse byla odborná, abyste vy dostali informaci z jednání v Bruselu, jak jednotlivé národní rozpočty vidí ostatní ministři financí, jak je vidí Evropská komise, neboť věřím, že to bude pro vás jeden z velmi důležitých zdrojů informací, když budete posuzovat národní rozpočet České republiky.

Určitě potřebujeme intenzivní komunikaci s národními parlamenty, když půjde o diskusi o víceletém finančním rámci, o víceletém finančním rozpočtu Evropské unie. Momentálně jsme v období, kdy máme sedmileté finanční období pro Evropskou unii, a v červnu přijde Komise s novým návrhem na další víceletý rozpočet. Na tom samozřejmě bude velmi záviset, jak velký bude tento rozpočet, jak bude nastaven, které politiky se budou podporovat, jak silně se v něm odrazí kohezní politika pro jednotlivé členské země, jakým způsobem se budou moci využívat strukturální fondy do budoucna. To je stejně tak téma, které je určité pro vás, jakož i pro Evropskou komisi velmi důležité.

Transpozice evropského práva je něco, čím se zabýváte pravidelně, a chci velmi pěkně poděkovat za to, že Česká republika patří k těm novým členským zemím, které tuto zodpovědnost berou velmi vážně a kde transpoziční deficity patří k těm nejnižším. Je to možná i tím, že vzhledem k velmi přísně nastavenému přístupovému procesu jsme museli právo harmonizovat velmi rychle, velmi organizovaně, a tento přístup k evropskému právu nám zůstal. Jsem velmi rád, že to tak pokračuje i nadále, protože když máme harmonizované prostředí a když dodržujeme stejná pravidla na evropské úrovni, tak to vytváří stejné podmínky pro všechny, kteří se v něm pohybují.

Samozřejmě témat, kde Evropská komise s národními parlamenty musí diskutovat intenzivněji než doposud, je velmi mnoho. Ať už je to budoucnost ekonomického vývoje v rámci Evropské unie, ať jsou to otázky rozšiřování, ať jsou to otázky vnějších vztahů. A věřím, že i tím, jak jsme nastartovali tento proces a mechanismus subsidiarity i kontroly, toho určitě bude dosaženo a budeme spolu komunikovat intenzivněji než předtím.

Dopoledne jsem strávil rozhovory s vašimi kolegy v Senátu a musím říct, že Česká republika jako taková patří k neaktivnějším partnerům pro komunikaci s Evropskou komisí, ať jsou to usnesení a stanoviska ze Senátu, nebo ze Sněmovny. A chci říct, že tyto poznatky, tyto pohledy z vaší strany jsou pro Komisi velmi důležité. Je velmi potřebné, abychom věděli, jak vy vnímáte návrhy, které Evropské komise připravuje, jak vnímáte jejich potřebu pro Českou republiku a jaké připomínky, resp. komentáře k nim máte. Umožňuje nám to zkvalitnit naši práci, umožňuje nám to lépe se připravit na samotný legislativní postup a doufám, že v tomto dialogu budeme pokračovat i v budoucnu.

Dovolte pár slov o největších prioritách, které budeme spolu sdílet v tomto období. Určitě všichni sledujete velmi živou diskusi na téma budoucnosti eurozóny, opatření, která se přijímají ke stabilitě v rámci eurozóny. Bude to jedno z témat, které bude diskutováno i během nadcházejícího summitu, který proběhne tento týden. Předpokládám, že k výraznému posunu z hlediska stabilizace eurozóny a souboru opatření, který se bude přijímat, dojde v březnu.

Čeho všeho by se to mělo týkat. Myslím, že začátek roku nám přinesl i několik pozitivních zpráv, ať už jde o prodej dluhopisů Portugalska, až už jde o prodej dluhopisů Španělska, Itálie, ale i o první emise dluhopisů, která vlastně byla vedena Klausem Reglingem z nového Evropského fondu finanční stability. Tam byl zájem o dluhopisy devětkrát větší, než byla aktuální nabídka. To znamená, že zájem investorů o dluhopisy v rámci Evropské unie roste, a věříme, že jsou to takové první známky, které by měly znamenat postupnou stabilizaci situace na finančních trzích.

Je nám však jasné, že k tomu, abychom konečně překonali krizi, aby-

chom se mohli zaměřit na ty dlouhodobější plánované cíle, potřebujeme toho udělat ještě velmi mnoho. Pro vás určitě bude velmi důležité, velmi potřebné, abyste se podrobně seznámili s tím, jakým způsobem se bude připravovat v rámci České republiky národní reformní program. My jsme dostali zatím ze všech členských zemí první návrhy národních reformních orgánů, tzn. jaké strukturální reformy chtějí jednotlivé země udělat, v jakém spojení a propojení jsou na evropskou strategii EU 2020 a zda, když se všichni spojí dohromady, opravdu dosáhnou té evropské úrovně, na které jsme se dohodli. Musím říct, že zatím tomu tak není, a proto Komise komunikuje s jednotlivými členskými zeměmi, aby je motivovala k trochu větší ambicióznosti, aby je motivovala k trochu větší přesnosti v tom, čeho chtějí v letošním roce jednotlivé členské země dosáhnout. Věříme, že do toho období, kdy se budou společně posuzovat, do dubna, se jednotlivé národní reformní programy zkvalitní, zlepší a že skutečně budou garantovat to, že nového reformního úsilí, které je v rámci Evropské unie potřebné, bude dosaženo.

Je nám také velmi jasné, že musíme mnohem zodpovědněji přistupovat k tomu, jak hospodaříme s veřejnými financemi. Lekce, kterou Evropská unie zažila v uplynulém období, kdy skutečně dramatická situace v jedné členské zemi měla mimořádně negativní vliv na stav celé eurozóny a celé Evropské unie, se už nesmí v budoucnosti opakovat. Z tohoto důvodu přišla Komise s návrhem na posílení Paktu stability a růstu a také na posílení mechanismů, které budou moci jeho dodržování v budoucnosti vynucovat. Budete to určitě diskutovat i ve vašem Parlamentu. Chtěl bych jenom zdůraznit, že hlavním motivem tohoto opatření je to, abychom se vyhnuli takovým překvapivým vývojům, jakým byla složitá situace v Řecku, Irsku, a abychom uměli takovýmto vývojovým tendencím zabránit hned na začátku.

Poslední téma, které bych chtěl připomenout, je jednotný trh. V roce 2012 budeme mít dvacáté výročí jednotného trhu, který nám vlastně vytvořil čtyři svobody. Umožňuje, že podnikatelé mohou svobodně působit na trhu celé Evropské unie. Podařilo se vytvořit trh, který má 500 mil. zákazníků, kteří jsou jedněmi z nejsolventnějších v celosvětovém měřítku. Přinesl obrovský ekonomický rozmach a vytvořil velmi mnoho pracovních příležitostí. Avšak vidíme po té několikaleté zkušenosti, že nadále mimořádně zaostává za svým potenciálem, nadále na jednotném trhu je velmi mnoho bariér, nadále je pro mnohé pracovníky velmi složité zaměstnat se v jiné členské zemi, nadále je pro malého podnikatele mimořádně komplikované podnikat i trochu dál než v sousední zemi. Proto přicházíme se sérií opatření, která se jmenují Akt o jednotném trhu, která by měla být zaměřená na překonávání těchto bariér a která by měla vytvářet lepší možnosti k tomu, jak by se mohli pracovníci na jednotném trhu pohybovat,

jak by mohli malí a střední podnikatelé působit i dále než jen v sousední zemi a jak bychom mohli využít potenciál, který nám tento jednotný trh nabízí. Jen takové předběžné propočty, co by to znamenalo, kdyby se nám podařilo vytvořit skutečně jednotný trh v oblasti energetiky, v oblasti výroby a nákupu elektrické energie, kdyby se nám podařilo vytvořit jednotný trh pro nabídku elektronických služeb, kdyby se nám podařilo odstranit bariéry, které máme na digitálním trhu jako takovém, tak jen ty velmi konzervativní odhady hovoří o stovkách miliard eur, o které by se posílila evropská ekonomika, kdybychom se těchto bariér zbavili.

Česká republika stejně jako mnohé členské země až do tohoto období vlastně byla limitována různými přechodnými obdobími, která omezovala pohyb pracovní síly po Evropské unii. Přechodné období končí, prostor se otevřel. Nadále v něm však zůstane velmi mnoho bariér, protože v rámci Evropské unie máme 4 600 regulovaných profesí. To znamená pokud jste z jedné z těchto profesí a chcete působit v jiné členské zemi, musíte splnit velmi mnoho administrativních úkonů, abyste se skutečně mohli o toto místo ucházet. Toto je takový konkrétní příklad, kde musíme společným úsilím tyto administrativní bariéry překonat, zrušit a vytvořit skutečně společný trh, který určitě znovu povede k tomu, že pracovních příležitostí v Evropě bude víc.

Pokud mi dovolíte, paní předsedkyně, vím, že váš program je mimořádně nabitý, proto jen posledních pár slov ohledně pracovního programu Komise, který je zaměřený na pět nejdůležitějších výzev, které stojí před námi: překonat krizi, nastartovat ekonomiku, vytvořit společný prostor svobody, spravedlnosti a bezpečnosti, připravit nový moderní rozpočtový rámec, který na Komisi přijde v červnu, a samozřejmě využít fakt, že jsme založili Evropskou zahraniční službu k tomu, aby hlas Evropy na světovém pódiu zazníval hlasitěji a hlavně koordinovaněji.

Evropská komise se snaží být v tom, co připravuje, co nejtransparentnější a co nejpredvídatelnější, takže každý pracovní plán Evropské komise bude velmi přesně rozpracovaný. Všechny návrhy a iniciativy, se kterými Komise přijde, jsou v něm přesně rozplánovány na příští rok. A zavedli jsme do toho i nový prvek – aby tam byl i víceletý výhled, to znamená, co přijde v následujícím roce a jaké jsou výhledy až do konce mandátu Evropské komise. Děláme to proto, aby se lépe pracovalo i v rámci výboru pro evropské záležitosti, aby si ze seznamu aktivit, které Evropská komise připravuje, bylo možno vybrat ty priority, které budou mít pro vás nejdůležitější význam, abyste se jim mohli podrobněji věnovat a případně, budete-li mít v těchto oblastech doplňující otázky, komentáře, podněty, abychom s nimi mohli co nejdříve začít pracovat. Věřím, že i tato otevřenost, tato transparentnost, přispěje k tomu, aby se o evropských tématech co nejvíc diskutovalo na národní úrovni. Věřím, že tomu tak bude i v české sněmovně.

Ještě jednou vám chci opravdu velmi pěkně poděkovat za možnost se s vámi setkat, za možnost před vámi vystoupit, za možnost vystoupit ve slovenštině. Těším se na další komunikaci s vámi, ať už v Praze, nebo v Bruselu. Velmi pěkně děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, my všichni vám děkujeme za to, že jste přijel na návštěvu do Parlamentu České republiky. Děkujeme vám za představení priorit, s nimiž spojujete své angažmá v Evropské komisi. Vážíme si toho, že jste nám věnoval svůj čas, i toho, že jste zmínil, že s Parlamentem České republiky je dobrá spolupráce, s oběma komorami, s kompetenčními výbory – jak pro evropské záležitosti, tak určitě také též s výbory zahraničními.

Otázky, které jste zmínil jako svou prioritu, tzn. oblast zahraničního působení, stabilizace ekonomického prostoru, rozšiřování Evropské unie, jsou otázkami, kterými se i česká veřejnost, český Parlament, pravidelně zabývá. Mohu vás informovat o tom, že naši pravidelnou práci rozšiřuje právě teď projednávání agendy, která se týká Evropské unie, Evropské komise, Evropského parlamentu. Zrovna po vašem vystoupení tři body následující, které budeme projednávat, se budou tohoto všeho týkat.

Myslím si, že postup, který vy jste zvolil, to, že chcete objet všechny parlamenty členských zemí, navázat s nimi tuto komunikaci, je určitě důležitý a prospěšný a my vám za něj všichni děkujeme. Děkuji vám za vaši návštěvu.

(Paní předsedkyně vyprovází hosta z jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v následujících bodech našeho pořadu jednání. Je tu bod

50.

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance - Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti /kód dokumentu 16336/10, KOM(2010) 642 v konečném znění/ /sněmovní tisk 236-E/

Toto sdělení předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem. Já teď prosím ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za slovo.

Nejprve mi dovolu, abych ocenil zájem Poslanecké sněmovny o závěry páté kohezní zprávy Evropské komise, která byla zveřejněna v listopadu loňského roku. Vláda jako celek si velmi váží zájmu Parlamentu o strategickou přípravu budoucího programového období a vítá ji.

Význam páté kohezní zprávy spočívá především právě v tom, že jde o první oficiální dokument, ve kterém jsou obsaženy návrhy s principy budoucí kohezní politiky. Zpráva potvrzuje, že rozdíly mezi regiony se snižují, ale stále je potřeba podporovat všechny evropské regiony, zejména ty méně rozvinuté. Obsahuje také výsledek hodnocení, podle kterého kohezní politika v oblastech, které získaly financování, přispěla k hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

Součástí zprávy jsou nakonec i klíčové návrhy reformy kohezní politiky, tedy návrhy architektury a podmínek čerpání prostředků z evropských fondů od roku 2014. Budoucí kohezní politika Evropské unie se stále více zmiňuje o mnoha mezinárodních jednáních. Vláda se proto tématu budoucnosti kohezní politiky věnuje průběžně a s velkou pozorností. Obsáhlý koncepční dokument obsahující východiska, pozice k budoucí kohezní politice, schválila vláda již začátkem listopadu loňského roku.

Listopadovým zveřejněním páté kohezní zprávy Evropská komise otevřela takzvané veřejné konzultace, které trvaly do konce ledna. Ještě během listopadu proto Ministerstvo pro místní rozvoj rychle zpracovalo základní návrh pozice České republiky k jednotlivým návrhům obsaženým v páté kohezní zprávě. Tento základní návrh pozice jsem vládě předložil začátkem prosince a poté vám všem, Parlamentu.

Dokument shrnuje, s jakými návrhy Česká republika souhlasí a podporuje je a s jakými návrhy či náměty nesouhlasí a proč. Na základě této pozice vypracovalo Ministerstvo pro místní rozvoj odpovědi na otázky Evropské komise obsažené v páté kohezní zprávě. Tyto odpovědi byly schváleny vládou dne 26. ledna 2011 a poté v anglickém překladu zaslány Evropské komisi jako národní příspěvek za Českou republiku.

A co tedy podporujeme? Samozřejmě podporujeme pokračování silné kohezní politiky. Koneckonců, tato myšlenka zazněla i v rámci kohezního fóra ze strany předsedy Evropské komise Barrosa. Samozřejmě podporujeme koncentraci kohezní politiky především na zaostávající regiony, tzn. konvergence. Chceme možnost využít evropských prostředků na budování základní infrastruktury dopravní jako předpokladu růstu mobility a posilování konkurenceschopnosti. Chceme zaměřit prostředky na modernizaci ekonomiky a využívání inteligentních řešení, zachování kritéria pro stanovení způsobilosti regionů – 75 % HDP na obyvatele v paritě kupní síly,

pro způsobilost konvergenčních regionů. A samozřejmě chceme výrazně zjednodušit implementační strukturu.

S čím v tuto chvíli nesouhlasíme? Nesouhlasíme s návrhy vedoucími k vyčleňování některých oblastí nebo fondů z kohezní politiky. Jsme proti povinnému stanovení priorit kohezní politiky na úrovni Evropské unie a rovněž máme výhrady k zavedení takzvané výkonnostní rezervy na úrovni Evropské unie. To znamená, že by státy mezi sebou byly porovnávány z hlediska vyspělosti.

Rovněž máme výhrady k zavádění takzvané kondicionality ve vztahu k oblastem, které přímo nesouvisí s intervencemi kohezní politiky. To znamená například obecné reformy. A paradoxně by podle našeho názoru tato kondicionalita tyto nerovnováhy mohla ještě více prohloubit. Tolik k naší pozici velmi stručně.

Veřejná konzultace na evropské úrovni byla završena začátkem tohoto týdne již zmíněným pátým kohezním fórem za účasti všech členských zemí Evropské unie. Akce, jakou byla tato, slouží kromě oficiálních prezentací pozic jednotlivých členských států, regionů a dalších aktérů také k řadě dalších důležitých neoficiálních diskusí.

Cílem nás všech samozřejmě je vyjednání takových podmínek, které by pro Českou republiku jako významného příjemce evropské podpory bylo co nejpříznivější. Rád bych zdůraznil, že Ministerstvo pro místní rozvoj jako koordinátor přípravy budoucího programového období věnuje přípravě jednotlivých národních pozic v oblasti kohezní politiky mimořádnou pozornost. My se snažíme nikoliv formálně, ale aktivně zapojit všechny partnery na národní, regionální i místní úrovni a partnery ze soukromé, nevládní a akademické sféry.

Pouze jednotné postoje všech českých zástupců prezentované na evropské úrovni a vůči Komisi mohou přispět k efektivnímu hájení našich zájmů. Mezi české zájmy patří například i zřetelné ne k některým návrhům, které Komise zveřejnila. Dodáváme, že odmítavé postoje k řadě námětů formulují i jiné země, s nimiž na pracovní úrovni jako ministerstvo komunikujeme.

Závěrem mi dovolu vás, vážené poslankyně a vážení poslanci, informovat, že během následujících měsíců se Ministerstvo pro místní rozvoj v úzké spolupráci s ostatními resorty i všemi partnery zaměří na formulaci a projednávání rozvojových priorit České republiky pro budoucí kohezní politiku. Je zřejmé, že bude nutné identifikovat jen omezený počet priorit, proto bude jejich vymezení a zdůvodnění pro vyjednávání s Evropskou komisí klíčové. Jak je navrženo v usnesení, tyto rozvojové priority formulované v široké spolupráci se všemi partnery i experty bych rád předložil vládě do konce července.

Děkuji vám všem za pozornost. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. Výbor pro evropské záležitosti sdělení Komise projednal, usnesení, stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 236.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Jan Bauer a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní místopředsedkyně, milé dámy a pánové, domnívám se, že je docela dobré a možná i vhodné a příznačné, že se zabýváme opětovně již podruhé evropskými body poté, co na půdě Poslanecké sněmovny vystoupil místopředseda Komise a eurokomisař Šefčovič. Já jsem s ním měl dopoledne zajímavé setkání na půdě Senátu a mohu vám říci, že jsme měli velice podobný názor na jeden detail, který podle mého názoru významně determinuje evropské věci, a to je srozumitelnost jazyka.

Všechny evropské věci, ať už jsou napsány v jakémkoli oficiálním jazyce Evropské unie, jsou velice zvláštní a těžce uchopitelné, a pokud má člověk chuť se evropským věcem věnovat a pokud má čas a ochotu přechít obrovské množství materiálů, tak má velice velký problém s tím, pochopit, co tím chtěl básník říci. Pravděpodobně se to nezmění, budeme se s tím muset nějak vypořádat a bohužel, umět číst evropské věci a pochopit, o čem vlastně jsou, kde jsou schované buď věci v národním zájmu jednotlivých zemí, je velice složité a asi se to budeme muset naučit i my.

Proč sem vlastně tento bod a následující tři body opětovně prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti předkládáme, je nasnadě. Byl bych velice rád, abychom věděli, co se na půdě Komise nebo v Evropském parlamentu připravuje, protože teď je právě pravé období, abychom připomínkovali, abychom měli nějaký nosný názor, protože poté, co evropské věci budou odsouhlaseny, nám na půdě Sněmovny pravděpodobně za rok za dva nebude zbývat nic jiného, než schvalovat, transponovat nebo implementovat.

Materiál první, ale i body následující nejsou o ničem jiném než o financích. První materiál je v podstatě první balonek vypuštěný. Týká se obrovského finančního balíku, který se bude týkat finanční perspektivy v roce 2014 až v roce 2020. Záměrně říkám, že možná, nevím, jestli to bude do roku 2020, protože mimo jiné i diskuse o tom, jestli finanční perspektiva bude opětovně sedmiletá, nebo pětiletá, je předmětem materiálu, který teď zrovna diskutujeme.

Následující body, které předpokládám, že ještě stihneme doprobrat, se opětovně týkají financí a samozřejmě se týkají především návrhu řešení krize ať už eurozóny anebo eura, a věřte mi, že jsou tam mimořádně zá-

važné věci, které se budou týkat bytostně této velectěné Sněmovny nebo České republiky jako takové.

Zpět k té soudružnosti. Chtěl bych vás jenom upozornit, že Česká republika má za sebou velice úspěšné předvstupní období, kdy jsme vyčerpali ještě předtím, než jsme vstoupili do Evropské unie, 99 % všech alokovaných prostředků. Jsme téměř na konci současné finanční perspektivy 2007 až 2013. Jestli čerpáme úspěšně, nebo ne, to prosím nechme na zvážení, ale je k tomu třeba ještě nějaký čas, minimálně z důvodu působnosti koeficientu N+2 nebo N+3.

A taky bych vám chtěl říci dvě důležitá čísla. Na toto finanční období bylo alokováno 782 mld. korun a velice často se říká, že jsou to shůry dané – především evropské – peníze, a málokdy se hovoří a chce slyšet to, že i Česká republika je každoročně významným plátcem ze své státní pokladny coby příspěvek do společné evropské kasy. A pro vaši informaci, roční částka, kterou přispíváme a která se následně transponuje třeba prostřednictvím fondů do České republiky, je v úrovni 32 až 35 mld. korun ročně v návaznosti na kursu nebo na hrubém domácím produktu.

My jsme si zvykli, že si stěžujeme, že jsme si podmínky současné finanční perspektivy nastavili ne zrovna optimálně. Stěžujeme si, že máme 26 operačních programů, které se vzájemně ne příliš prolínají, a myslím si, že teď je mimořádná příležitost se z této finanční perspektivy poučit. Poučit se z chyb, poučit se z nedostatků a samozřejmě z obrovského množství byrokracie, která zásadním způsobem odrazuje žadatele, jestli se vůbec o české, respektive evropské peníze mají účastnit.

Součástí toho je samozřejmě politika soudržnosti. Mohu vám říci, že jsem slyšel názor, jestli vůbec nějaká soudržnost v budoucí finanční perspektivě bude, protože také existují názory, jestli má nějaká země pocit, že má chudé regiony a je jim třeba pomáhat, tak ať jim pomáhá, ale nejlépe ze svých národních zdrojů.

Politika soudržnosti bude součástí odstartované diskuse o nové finanční perspektivě. My bychom tam s našimi názory určitě neměli chybět. Musím pochválit jak vládu, tak příslušné ministerstvo, že sestavilo docela funkční pracovní skupiny, které se podle mého názoru dobře věnují přípravě, a věřte mi, že nás čeká mimořádný souboj a ani pozice České republiky zdaleka nebude tak růžová jako v této finanční perspektivě. A myslím, že budeme rádi, pokud se alespoň částečně po velikém úsilí dostaneme na úroveň čistého příjmu, to znamená, že o něco více budeme ze strukturálních fondů nebo z fondů Evropské unie dostávat než následně platit. Bohužel, možná bohudík, jsme příliš bohatí a chudších regionů a chudších států je daleko více.

O čem je tato zpráva? Součástí této zprávy jsou následující návrhy. Měl by být stanoven omezený počet priorit, což si myslím, že je velice důležitá

informace. Měly by se do budoucna respektovat cíle strategie Evropa 2020. Chtěl bych vás informovat, že bude přijat společný strategický rámec a také se nově má uzavírat smlouva o partnerství a rozvoji nově mezi Komisí a jednotlivými členskými státy.

Nově se určitě otevře záležitost, že jednotlivé operační programy budou muset být jasné a měřitelné, jasné a měřitelné především cíle. Komise zavede, a pan ministr tady o tom již hovořil a téměř nás to nemine, nové ustanovení týkající se podmíněnosti. Jinými slovy, přeloženo do češtiny: dělejte reformy. Pokud nebudete řádně vykonávat reformy, nebudou ani finanční prostředky. Mimo jiné součástí tohoto návrhu je zvažování Komise zavést tzv. výkonnostní prémii, tak jak o ní pan ministr již hovořil. To znamená, že část peněz na soudržnost se bude rozdělovat až podle toho, jak jednotlivé členské státy budou úspěšně realizovat některé reformní kroky.

Také se součástí tohoto materiálu jeví zavedení nových agend, což je především městská agenda, do budoucna například spolupráce několika měst. Každoroční prohlášení o věrohodnosti, což myslím, že je také velká novinka. Sjednocení pravidel ohledně způsobilosti výdajů a samozřejmě uplatňování koeficientu N+2.

Co se mi na příslušném ministerstvu a stanovisku vlády jeví jako pozitivní a co je mi velice sympatické a je taktéž součástí usnesení našeho výboru, je snaha odmítnout přesunutí politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň, což myslím, že je rozumné. A skutečně by významné finanční prostředky měly být zachovány v rámci evropských fondů. Je mi sympatická snaha odmítnat definici kohezní politiky na úrovni Evropské unie a pak ji pouze slepě závazně vykonávat na úrovni regionů. Je mi velice sympatická snaha o zachování současného kritéria způsobilosti založeného na hrubém domácím produktu. To jsou pro vás určitě ty známé věci, jakým způsobem se definují na úrovni 75 nebo 90 % jednotlivé chudé nebo bohaté regiony. Je mi velice sympatická snaha nezvyšovat administrativní zátěž pro konečné příjemce. A v neposlední řadě je to nesouhlas se zavedením zmiňované výkonnostní prémie, která významným způsobem může zkomplikovat budoucí čerpání finančních prostředků.

Milé dámy a pánové, to je v rámci mého stanoviska vše. Součástí materiálu, který jste dostali, je i návrh na usnesení, který byl formulován prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli jednu písemnou přihlášku od paní poslankyně Váhalové, takže jí uděluji slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Páni

ministři, dámy a pánové, sdělení Komise o budoucnosti politiky soudržnosti je důležitou součástí procesu přezkumu rozpočtu Evropské unie, který ovlivní vývoj Evropské unie a České republiky na dlouhé období.

V současné době platí finanční rámec na rok 2007 až 2013. Na základě současného rámce má Evropské unie k dispozici rozpočet ve výši 860 miliard v položkách na závazky, což činí cca 1 % hrubého národního důchodu Evropské unie. Z toho výdaje na politiku soudržnosti pro hospodářský růst a zaměstnanost představují cca 35 % výdajů tohoto rámce. Jedná se o jeden z nejdůležitějších zdrojů pro financování zejména nových členských zemí Evropské unie.

Smyslem této kohezní politiky je odstraňování rozdílů v ekonomické vyspělosti jednotlivých regionů. Tento smysl kohezní politiky je nutné uhájit i pro příští finanční období. Dovolím si jenom pro rekapitulaci. V období roku 2007 až 2013 Česká republika má možnost čerpat z evropských fondů 26,69 miliard eur, to znamená 640 miliard korun. Na základě jednání o nové finanční perspektivě Evropské unie po roce 2013 již bude velmi těžké zajistit podobnou výši prostředků pro příští období. Je zřejmé, že čistí plátcí, kteří objektivně hospodářsky nejvíce těží z Evropské unie, se budou maximálně snažit snížit své platby a současně si vytvořit podmínky, aby mohli více čerpat z evropských fondů.

V této souvislosti souhlasím s názorem vlády, že pokračování silné kohezní politiky sehrává nezastupitelnou roli v podpoře méně vyspělých regionů a členských států. Domnívám se také, že strategie Evropa 2020 by neměla hrát primární roli ve stanovení cílů kohezní politiky. Ta má být stanovena na základě potřeb členských států. Důležité je uhájit i současná kritéria pro stanovení způsobilosti regionů na HDP, respektive HND, to jest 75 % HDP na obyvatele pro způsobilost regionů pro cíl konvergence a 90 % HND na obyvatele pro způsobilost států čerpat z Fondu soudržnosti.

Z čeho mám však obavy, je požadavek české vlády na udržení výše rozpočtu Evropské unie na úrovni 1 % hrubého národního důchodu Evropské unie. Domnívám, že Česká republika by se měla snažit zvýšit rozpočet Evropské unie nad tento rámec. Pokud totiž dojde ke snížení rozpočtu Evropské unie, bude to jenom na úkor České republiky. Někteří čistí plátcí by rádi snížili tento poměr pod 1 % HND. Pokud by tento vývoj pokračoval, Česká republika by se brzy stala čistým plátcem Evropské unie. Hlavním cílem této vlády při jednání by mělo proto být maximální prodloužení období, kdy je Česká republika čistým příjemcem.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Táhne se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, končím obec-

nou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné. O slovo se hlásí pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Milé dámy a pánové, dovoluji mi v rámci podrobné rozpravy přečíst návrh na usnesení, o kterém bychom následně, pokud nebude pokračovat rozprava, mohli nechat tuto Sněmovnu hlasovat. Návrh vám byl rozeslán společně s materiály.

Zní takto: Poslanecká sněmovna

1. bere na vědomí sdělení Komise – a tak dále, viz samotný návrh,
2. sdílí názor Komise, že reformy politiky soudržnosti by měly být prováděny při současném omezování byrokracie a zjednodušování každodenního řízení této politiky,

3. je Poslanecká sněmovna názoru, že politika soudržnosti je politika s přidanou evropskou hodnotou, která podporuje úsilí o modernizaci a udržitelný růst a je projevem evropské solidarity, a tyto znaky vyžadují, aby politika soudržnosti byla prováděna na celounijní úrovni na území celé Unie a aby zahrnovala všechny regiony Unie,

4. odmítá jakékoliv snahy o přesunutí politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň.

5. Poslanecká sněmovna je názoru, že hlavním ukazatelem při rozhodování o oblastech, které budou způsobilé pro finanční pomoc Evropské unie, by měl být hrubý domácí produkt,

Za předposlední. Poslanecká sněmovna nepovažuje za vhodné stanovení nového nástroje v politice soudržnosti, takzvané výkonnostní prémie, kterým by část rozpočtu na politiku soudržnosti byla vyhrazena a přidělována v polovině období těm členským státům a regionům, jejichž programy nejvíce přispěly ve srovnání s počátečním stavem k plnění cílů a úkolů strategie Evropa 2020,

a konečně 7. Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky ze dne 8. prosince 2010 k tomuto sdělení.

Prosím, tolik návrh na usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, končím tedy podrobnou rozpravu. Pokusím se přivolat kolegy z předsálí. Než přistoupíme k hlasování o usnesení, které tady přednesl pan zpravodaj, táži se, jestli chce mít pan ministr ještě závěrečné slovo. (Ne.) Pan zpravodaj se také už asi vyčerpá.

Já vás v tuto chvíli ještě odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Mohu zahájit hlasování o usnesení, které nám přednesl zpravodaj výboru a které je také součástí tohoto tisku. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 71 z přihlášených 120 pro 116, proti 2. Návrh usnesení byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Můžeme přistoupit k projednávání bodu

51.

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik /kód dokumentu 14520/10, KOM(2010)526 v konečném znění/ a Návrh nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku /kód dokumentu 14496/10, KOM(2010) 522 v konečném znění/ /sněmovní tisk 237-E/

Tyto návrhy předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem. Prosím ministra financí Miroslava Kalouska, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji, abych stručně předložil dvě nařízení – jedno nařízení Evropského parlamentu a Rady, jehož cílem je posílení dohledu nad stavy rozpočtů a hospodářskými politikami členských států, a poté návrh nařízení Rady, které novelizuje urychlení a vyjasnění postupu při porušování kritérií fiskální stability.

Než přejdu k vlastním návrhům, tak dovoluji, abych se krátce zastavil asi u politicky nejpalčivější a mediálně nejvíc diskutované otázky, a to otázky finančních sankcí za porušování rozpočtové kázně. V této fázi se pro tato nařízení navrhuje sankce jen pro země eurozóny. Ve druhé fázi, která bude následovat, má Komise zájem připravit rozšíření sankčního mechanismu na všechny členské státy zavedením doložek o kondicionalitě do výdajových programů rozpočtů Evropské unie. Porušení rozpočtové kázně by v nápravné části paktu implikovalo pozastavení s hrozbou nevratného zrušení závazků z rozpočtů Evropské unie.

Tyto změny by měly být zavedeny, pokud by záměr Komise byl schválen, v rámci nové finanční perspektivy s účinností od roku 2014. Návrhy na tyto sankce má Komise zveřejnit v průběhu letošního roku.

Již teď na půdě ECOFINu, evropské Rady, o tom vedeme velmi intenzivní diskuse. Obecnou pozicí české vlády je, že podporujeme všechny kroky, které vedou k fiskální disciplíně v rámci členských států, nicméně trváme na tom, že sankce musí být pro všechny stejné, že tady musí být rovná pravidla a že nesmějí více dopadat na menší země nebo mladší členské země než na všechny.

Nyní tedy k vlastním návrhům.

K prvnímu nařízení, které je tedy preventivní, které říká, co se smí a musí. Komise navrhuje posílit dohled nad rozpočtovými politikami zavedením nového konceptu hodnocení rozpočtové kázně. To znamená, nebude se měřit pouze staticky. Zavádí se návrh posuzovat také tempo růstu vládních výdajů. To znamená nejenom deficit ze statického pohledu, ale posuzovat tempo růstu vládních výdajů s ohledem na dlouhodobý trend. Nemělo by překročit obezřetně stanovené střednědobé tempo růstu, leda by toto překročení bylo zcela kompenzováno zvýšením příjmů. Jinými slovy, pokud by nějaká země dopustila prudké zvýšení výdajů, například schválením velkorysých mandatorních dávek, nebo naopak prudké snížení daní, tak na jedné nebo druhé straně by to muselo být kompenzováno: buď by se musely seškrtnat výdaje, nebo by se musely někde zvýšit příjmy.

Nově Komise definuje významné odchýlení od obezřetné fiskální politiky tak, že výsledná mezera má celkový dopad na vládní saldo v jednom roce ve výši minimálně 0,5 % HDP, nebo ve výši alespoň 0,25 % HDP ročně v průběhu dvou po sobě jdoucích období. V případě významného nesouladu s principem obezřetné fiskální politiky by Komise mohla adresovat zemi varování. Pokud by takto významná odchylka přes varování dále přetrvávala, vydala by Rada zemi doporučení, aby nezbytná opatření přijala. V případě zemí eurozóny by Rada měla na návrh Komise současně uvalit na dotčenou zemi finanční sankci v podobě složení úročeného vkladu, který by byl po zjednání nápravy vrácen i s úroky. To se nás sice netýká, nicméně přesto to musíme velmi pečlivě sledovat vzhledem k tomu, že stále podle asociačního závazku zemí s potenciálním vstupem do eurozóny jsme.

Druhé nařízení, které je vám dnes předkládáno, upravuje tu nápravnou část – to už není ta preventivní, to už je represe, když to země poruší. Je platné pro země, které mají a musí odstranit nadměrný rozpočtový schodek, což jsou 3 %, nebo nadměrný vládní dluh, tj. překročí-li celková míra zadlužení 60 % hrubého domácího produktu daného roku.

Hlavní změnou je návrh, aby se evropské instituce více zabývaly výší a dynamikou vládního dluhu. Opět, nejenom tedy statickým pohledem, ale i trendem a způsobem – buď snižováním, nebo zvyšováním. Dosud byla pozornost věnována především tomu druhému maastrichtskému kritériu, to znamená vývoji rozpočtového schodku, méně se dynamicky sledoval vývoj

dluhu, a to přesto, že obě kritéria jsou v zásadě rovnocenná, neboť jistě víte, že maastrichtských kritérií je pět. Dvě jsou fiskální, tři monetární a jde právě o ta dvě fiskální kritéria, tedy deficit a výši zadlužení.

Komise v tomto případě konkrétně navrhuje definovat číselnou hodnotu k měření, zda země s dluhem přesahujícím 60 % svůj dluh snižuje dostatečným tempem. A nově navrhované pravidlo říká, že dostatečné tempo je takové, aby se za minulá tři léta zadlužení snižovalo tempem minimálně 5 % převisu nad těch 60 %, což se samozřejmě mnohem lépe dělá v dobách dobrých, kdy lze počítat s nějakým tempem růstu HDP; mnohem složitěji se to dělá v dobách recese, kdy naopak dochází k poklesu. Nesoulad s tímto pravidlem však nemusí automaticky znamenat, že je na zemi uvalena procedura při nadměrném schodku, protože před takovým rozhodnutím musí být zohledněna celá řada relevantních faktorů, což je třeba právě světová hospodářská situace.

Co se týče pozice vlády ČR, je možné říci, že obecně podporujeme přístup k pokud možno co nejpřísnější k fiskální disciplíně, k větší důvěryhodnosti a vynutitelnosti rozpočtového dohledu, ovšem s tím, že primární odpovědnost za rozpočtovou politiku vždy zůstává na národních vládách.

Náš přístup k fiskální politice si možná – pro zajímavost – zasluhuje i religiozní pohled. V přístupu k fiskální disciplíně v diskusích EU je naše pozice velmi blízká zemím převážně protestantským, na rozdíl od zemí tradičně katolických. Bůh ví proč! (Pobavení.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za religionistický exkurs. To já zvláště ocením.

A teď bych poprosila, protože výbor pro evropské záležitosti návrhy nařízení Evropského parlamentu a Rady projednal a usnesení máte součástí sněmovního tisku 237-E, tak prosím, aby ujal slova zpravodaj výboru poslanec Jan Bauer a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, já se vám opět pokusím alespoň částečně ten velice složitý evropský jazyk přeložit do češtiny. Já si myslím, že v tomto okamžiku by určitě měli zpozornět všichni, kteří rozumějí veřejným financím, nebo alespoň si myslí, že rozumějí veřejným financím, protože možná to, co tady ještě nepadlo z úst pana ministra, je skutečnost, že ať si tady budeme o tom diskutovat jakkoliv, tak je téměř stoprocentní, že na březnovém jednání Rady něco schváleno bude, a u balíčku šesti opatření si myslím, že bude schválena většina.

Ona je to docela zásadní informace i pro politiky a pro politické strany, protože až si příště budou psát své politické programy ohledně veřejných financí, tak vám garantuji, že poté, co se schválí tento materiál a tento

balíček, tak i politické strany budou významně determinovány, jak budou zacházet s veřejnými financemi této země, ať se nám to líbí, nebo ne, protože to, co je nového oproti minulosti, jsou sankce, o kterých tady hovořil pan ministr.

Já bych vám chtěl jenom říci, že doposud jsme měli maastrichtská kritéria, která jsou skvělá a všichni je asi znáte: 3 % HDP veřejné finance, veřejný dluh 60 %. To byla krásná kritéria, kterými se bohužel ale prakticky nikdo buď neřídil, nebo se významně porušovala. Ona se porušovala tak dlouho, protože neměla vůbec žádné sankce v sobě schované do té doby, než jsme byli svědky toho, co se děje v Řecku, v Irsku nebo na Islandu, a může to samozřejmě pokračovat dál. Proto Komise nevymyslela nic chytrějšího, než že mimo kritérií, jak posuzovat veřejné rozpočty, musí přijít také nějaké sankce.

Takže tento balíček, který byl prostřednictvím Komise zveřejněn a jehož některé body dnes projednáváme, je tedy součástí balíčku šesti návrhů, které se týkají samozřejmě posílení Paktu stability a týkají se správy ekonomických záležitostí. První materiál je tzv. preventivní složka, jak o tom hovořil pan ministr. Je to posílení dohledu nad stavy rozpočtů. Druhý materiál se týká urychlení a vyjasnění postupů při nadměrném schodku, a jak tady bylo řečeno, je to tzv. nápravná složka.

Jinak to, co je asi důležitého, a to, co je ještě doplněním mimo to, co zaznělo v úvodu: Mimo jiné se předkládá povinnost v období od 1. do 30. dubna každého konkrétního roku předložit v rámci zemí, které jsou součástí eurozóny, tzv. stabilizační program a pro státy, které jsou mimo eurozónu, tzv. konvergenční program. A připravuje se zavedení nové zásady tzv. obezřetné fiskální politiky, která má své ekonomické parametry, a samozřejmě také platí, že své ekonomické ukazatele a parametry má skutečnost, pokud dojde k odchýlení od této obezřetné fiskální politiky.

Doplňuji, že pokud jednotlivý členský stát tzv. nebude poslouchat, dostane od Komise tzv. varování, a pokud nedůvěryhodnost bude dále pokračovat, může Rada učinit tzv. nápravná opatření, která samozřejmě mj. v sobě skrývají sankce, o kterých tady bylo hovořeno, mj. 0,2 % hrubého domácího produktu ve formě úročeného vkladu. Takže to je ta velká novinka. Samozřejmě platí, že ČR zatím není součástí eurozóny, a proto se ten první materiál tak bytostným způsobem nebude týkat naší země.

Na druhou stranu už bytostně se nás týká druhý materiál, což je postup při nadměrném schodku. Tady je velice zajímavé, že se týká i samotné struktury schodku, to znamená, pokud někdo bude vehementně usilovat své aktivity a své činnosti pouze k ukazatelům snižování schodku, resp. nebude se dívat na samotnou strukturu snižování dluhu, tak bude také postižen, protože tento druhý materiál se týká především této záleži-

tosti. A jak bylo řečeno, i zde vznikají nové sankce v podobě pevných složek a pohyblivých složek v návaznosti na procento hrubého domácího produktu.

Velice podle mne i pro Českou republiku radostnou zprávou u druhé směrnice je skutečnost, že se tam zavádí tzv. flexibilní přístup, to znamená, že se umožňuje některým tranzitivním ekonomikám, které se chtějí nebo mají snahu vypořádat se základy penzijní reformy, tzv. flexibilnější přístup, protože podle současné platné legislativy, resp. účtařiny, je velice komplikované některé mimořádné příjmy státního rozpočtu rozpouštět v rámci řešení důchodové reformy a nezatěžovat tím druhovou službu.

To je asi vše. Děkuji vám za pozornost. A samozřejmě dodávám, že v rámci podrobné rozpravy si dovolím přečíst návrh na usnesení, který máte všichni před sebou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli jednu písemnou přihlášku. Podala ji paní poslankyně Váhalová. Prosím, můžete se ujmout slova.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, paní předsedající. Ještě jednou dobré dopoledne, dámy a pánové, vládo.

Rok 2010 byl bez pochyby rokem překonávání světové finanční krize, která však není stále zažehnána. Tuto krizi nezpůsobila jednotná měna euro, ale především neregulované finanční trhy. Z mého pohledu jednotná evropská měna byla spíše faktorem stabilizace hospodářství Evropské unie. Současně tato krize také odhalila, že úspěšnost jednotné měny a s ní spojeného evropského integračního procesu závisí na pokračování finanční a politické integrace zemí EU.

V této souvislosti byla přijata série rozhodnutí v hospodářské oblasti:

1. posílení Paktu stability a růstu,
2. vytvoření nových forem makroekonomického dohledu,
3. poskytnutí finanční pomoci zemím s největšími těžkostmi,
4. dosažení shody na vytvoření stálého stabilizačního mechanismu.

Projednávané nařízení se týká posílení Paktu stability. Podle těchto návrhů by státy eurozóny, které překročí hranici ročního rozpočtového schodku ve výši 3 % HDP a nebudou viditelně snižovat celkové zadlužení o 5 % za tři roky, jež by formálně nemělo přesáhnout 60 % HDP, měly zaplatit pokutu ve výši 0,2 % HDP. V současné době se jedná, jak jsme již slyšeli, o finanční sankce jenom pro země eurozóny. Do budoucna se však očekává rozšíření postihů i pro všechny členské státy Evropské unie.

Z rozsahu těchto změn vyplývá, že se jedná o největší reformu hospodářské a měnové unie od zavedení eura. Zajištění stability eura není však důležité jenom pro státy, které používají tuto jednotnou měnu, ale také

pro ostatní členské státy Evropské unie, jako je Česká republika. Pro naši zemi závislou na exportu je každá tato nestabilita obrovským problémem a ohrožuje zaměstnanost v České republice. V tomto smyslu je bytostným zájmem České republiky, aby jednotná měna euro měla úspěch. Dle mého pohledu je však velmi důležité spojit posílení Paktu stability s politikou na obnovení hospodářského růstu. Potřebujeme takový hospodářský růst, který bude vytvářet pracovní místa. Je alarmující zejména nezaměstnanost mladých lidí v Evropské unii, která u lidí mladších 25 let dosahuje závratných 21 %. V této souvislosti se domnívám, že pod pojmem obezřetné finanční politiky musí být chápán také boj proti nezaměstnanosti. Evropská unie potřebuje takový Pakt stability a růstu, který bude účinně bojovat proti nezaměstnanosti.

V této souvislosti jsme přesvědčena, že by se Evropská unie i členské státy měly více zaměřit na podporu růstu ekonomiky a nejenom na pouhé škrtky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Táhne se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Dolejš, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vzhledem k tomu, že cílem tohoto tisku je nejenom zamyslet se nad uvedenou problematikou, ale také schválit rámec pro naši vládu, tak si myslím, že bychom těm myšlenkovým východiskům, ale i tomu, co můžeme založit, a pak bychom se mohli i třeba neradí divit, a tak je třeba tomu věnovat dostatečnou pozornost.

Pan ministr financí se tady vyznal, že pokud jde o rozpočet, tak se necítí být katolíkem. Já se musím vyznat z toho, že pokud jde o rozpočet, jsem jenom bezvěrec, ale dokonce pochybovač o některých zdánlivě věčných pravdách, které tady zaznívají. Já se totiž obávám, že celá ta problematika je propojena do jednoho klíčového problému. Evropská unie chce totiž být hospodářskou unií. Ale to není jenom unie jaksi celní, to je záležitost schopnosti prosazovat v Evropském hospodářském prostoru jistou hospodářskou politiku, která se samozřejmě skládá z určitého mixu klíčových politik, včetně politiky měnové a rozpočtové, a to samozřejmě vzhledem k asymetrickým dopadům ekonomického vývoje se příliš nedaří. A jestliže se tady nyní volá po posílení autority hospodářské politiky, usměrňování hospodářského prostoru v EU, tak je třeba si říci, jestli pro takové posílení vůbec máme nástroje, jestli se nám toto daří.

A protože tisk 237 by měl schválit, požehnat něco, co se jmenuje první etapa reformy Paktu stability, tak rozhodně neuškodí za to si říci, že za

posledních patnáct let tento všemi vyzývaný Pakt stability příliš nefungoval, že těch patnáct let byl jenom nepřetržitou sérií zkušeností, kdy ať již z hlediska preventivního, nebo i následného, nápravného, tedy vyměřování sankcí, se těch patnáct let mnoho nedělo, a rozbihavost hospodářských politik, či dokonce praktická absence evropské hospodářské politiky byla víc než patrná.

Jeden údaj za všechny. V důvodové zprávě se uvádí relevantní fakt, a to že z dnešní evropské sedmadvacítky 24 zemí se dostalo do situace, kdy se dostaly do režimu nadměrného schodku.

Co tedy s tím? Co s Paktem stability, který sám Romano Prodi před lety označil jako zcela stupidní instituci, která nefunguje a fungovat nemůže? Neměla tedy reforma, popřípadě reformní východiska tohoto klíčového dokumentu pro ekonomickou budoucnost Evropy mít trochu jiné základy? Kolegyně Váhalová se tady toho dotkla, když v podstatě řekla, že místo Paktu stability by raději viděla nějaký pakt rozvoje a zaměstnanosti. Ale k tomu musí Evropa samozřejmě mít příslušné nástroje.

Faktem je, že nemůžeme tady vést spor, jestli vše máme přizpůsobit stabilitě eura, nebo naopak. Já si myslím, že tady nám jaksi spása nekyne, protože jestliže euro se opírá o určitý politický projekt, o určitou politiku Evropské centrální banky, tak je třeba také dodat, že rigidní měnová politika odpuzuje v podstatě přímé investory, přímé investice. A když k tomu ještě přidáme fiskální restrikcí, tak zcela logicky podvazujeme hospodářský rozvoj. To není hypotéza, to je realita. Podíváte-li se totiž na ekonomický vývoj v jednotlivých částech světa – Asie, Amerika, Evropa – tak kde je nejpomalejší růst, tak vidíme, že právě v eurozóně. Je třeba si tedy říci, že ekonomická filozofie, která stojí na počátku údajné reformy, je velmi problematická.

Navíc říkáme, že prvním krokem je zpřísnění, posílení vymahatelnosti onoho Paktu stability. Což o to. Jestliže dosud chyběla politická vůle, možná, že se nějakým zázračným způsobem tato politická vůle jaksi dostaví. Ale tím „b“ je, že současně, a to je tedy ten katolický jih a další země, zejména tzv. tranzitní, které mají velké strukturální problémy, volají po současném změkčení, a to v dynamickém smyslu. To znamená, že nejenom zohledníme, že země je v konkrétní fázi hospodářského cyklu, ale také zohledníme strukturální problémy, strukturální potíže.

A já bych se velmi obával toho, kdybychom zohlednění těch změkčení, to znamená odpočtů od onoho tvrdého parametru určitými úlevami, které v tom mechanismu jsou, kdybychom se v podstatě dostali do jednosměrky, že ty strukturální reformy, které chceme provádět, tak můžeme provádět pouze tyto a žádné jiné. Abychom se dozvěděli, že zkrátka na základě posíleného Paktu stability nesmíme provést jinou reformu penzí, jinou reformu zdravotnictví obecně veřejných služeb, než je ta, o které nás tady se snaží přesvědčovat pravicová vláda.

Zkrátka rozvíjející se Evropa, rostoucí Evropa potřebuje jiný typ paktu, a o tom tady debata není. A já si myslím, že toto vzít na vědomí, dokonce schválit podobný rámec pro vyjednávání vlády by bylo neprozíravé, čímž avizují, že v našich řadách kolegové z mého poslaneckého klubu se k tomu samozřejmě nechystají. Ale skutečně ten problém udržitelné solidarity, dostatečně silné autority, hospodářské autority Evropské unie a samozřejmě i určitá opora v evropských rozpočtech a ve struktuře rozpočtů národních je více než potřebná, a proto usnesení tady ještě zazní, ale znovu potvrzují avízo, že v tomto případě, i když ty obavy chápeme, tak s řešením se ztotožnit nemůžeme, a tudíž hlasovat pro to nebudeme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do všeobecné rozpravy. Není tomu tak. Končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Slovo má pan zpravodaj.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych se přihlásil k návrhu na usnesení, který jste dostali všichni v rámci sněmovního tisku. Návrh na usnesení, který vychází z výboru pro evropské záležitosti, směřovaný k Poslanecké sněmovně, zní následujícím způsobem.

Poslanecká sněmovna – za prvé – bere na vědomí jednotlivé návrhy obou dvou nařízení. Já si s vaším dovolením dovoluji nečíst celé usnesení. To by bylo za prvé. Za druhé: Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky ze dne 25. října 2010 k těmto návrhům.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít navrhovatel či zpravodaj závěrečné slovo. Pane ministře? Ne, nechtějí.

Ještě přivolám kolegy, abychom mohli začít hlasovat o usnesení, které nám tady přednesl pan zpravodaj a které je součástí vašeho sněmovního tisku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 72, přihlášeno 132, pro 84, proti 4. Tento návrh usnesení byl přijat a já končím projednávání tohoto bodu.

Pan poslanec Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní místopředsedkyně, já bych chtěl jménem poslaneckého klubu ODS požádat o přestávku v délce 90 minut. Kolegyně a kolegy zvu do prostor našeho klubu k jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vašemu požadavku vyhovuji a přerušuji jednání. Sejdeme se ve 14.30 hodin. Pouze bych chtěla upozornit, že začínáme interpelacemi na předsedu vlády, který nebude přítomen, tudíž proběhnou velice rychle a poté budou ihned následovat interpelace na členy vlády, tak abyste se na to mohli, kolegové a členové vlády, duševně a fyzicky připravit.

(Jednání přerušeno ve 12.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte, abych zahájil odpolední program, ústní interpelace na premiéra – předsedu vlády a pak ostatní členy vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali opět pořadí, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace poslanci nejprve na předsedu vlády, pak na ministry. Seznam byste měli mít, ale zřejmě si pamatujete, že premiér se omluvil, že po 14. hodině odjíždí do Bruselu, takže i když je tady poměrně slušná řada interpelací na premiéra, uvidíme, jestli budou všechny podány vzhledem k tomu, že premiér přítomen nebude. Ano, už tady mám první stahování interpelací.

Takže my začneme interpelacemi na premiéra, ale podotýkám, že nebudeme čekat až na 16. hodinu, ale že interpelace na ministry budou zahájeny okamžitě, jakmile skončí interpelace na předsedu vlády. Říkám to tady nahlas proto, aby to registrovali poslanci, aby to registrovali také ministři, že interpelace na ministry budou zahájeny bezprostředně po tom, jak skončí interpelace na předsedu vlády, což předpokládám bude dříve, možná podstatně dříve, než bylo původně plánováno.

Jen dopředu řeknu, že tady máme omluvy některých ministrů, takže je tady také omluva ministra Hegera, ministra Tomáše Chalupy a omluva ministra Miroslava Kalouska.

A teď se vracíme k tomu, co je v tuto chvíli bodem, a to jsou

102. Ústní interpelace

Dovolte mi, abych požádal prvního interpelujícího, pana poslance Sedu, který zřejmě přednese svou interpelaci i přesto, že premiér není přítomen. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji. Vážený nepřítomný pane premiére, když se ve sdělovacích prostředcích poprvé loni na podzim objevily informace o možném sledování komunálních politiků bývalou detektivní agenturou ABL, řekl jste, že kauzu by neměli řešit politici, ale policejní vyšetřování. Já s vámi naprosto souhlasím, protože to je opravdu věcí orgánů činných v trestním řízení, nicméně je tu další problém. Váš pan ministr dopravy, který v roce 2006 vlastnil firmu ABL, vám jako premiérovi České republiky dal čestné slovo, že jeho agentura toto sledování neprováděla. V nedávné době zveřejnily sdělovací prostředky důkazy, že ke sledování došlo. Uváděly i stovky fotografií, desítky videozáznamů i písemných dokumentů. Z těchto materiálů usuzuji, že pan ministr Bárta lhal nejen vám, ale i veřejnosti. Česká veřejnost si s tím nějak poradí, horší je to s vámi a vaší vládou. Přestože se vám pan ministr omluvil, nemyslím si, že problém sledování politiků soukromými agenturami byl vyřešen.

Pane premiére, ptám se vás, jakým způsobem budete řešit skutečnost, že vám váš ministr lhal a jeho čestné slovo nestojí ani za ždíbec tabáku? Můžete, pane premiére, veřejně potvrdit, že dojde k nezávislému šetření kauzy sledování politiků bezpečnostní agenturou ABL? Předloží vaše vláda v dohledné době zákon, kterým by se regulovaly kompetence a činnosti těchto soukromých bezpečnostních agentur?

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byla první interpelace. Pak vám sdělím, že pan poslanec Látko stáhl všechny svoje interpelace na premiéra, takže rovnou dám slovo paní poslankyni Daně Váhalové, která je třetí.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové, pane předsedající. Vážený pane premiére, z tisku jsem se dověděla, že jste nedávno zorganizoval konferenci o aktivní evropské politice českého státu. Velmi mě mrzí, že o této konferenci se jako členka výboru evropských záležitostí dozvídám z tisku. Dle rozhovoru v Lidových novinách s paní Karolínou Kottovou, která pracuje pro paní komisařku pro vnitřní záležitosti Evropské unie a byla šéfkou oddělení koordinace evropských záležitostí při evropském předsednictví, byla na této konferenci probírána taková témata, která se týkají agendy výboru evropských záležitostí, a jsem přesvědčena, že minimálně předseda tohoto výboru měl být pozván.

Proto se ptám na výsledky a závěry z této konference a na vysvětlení důležitosti této konference, případně také na názor, proč nebyl pozván nikdo z výboru evropských záležitostí.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čtvrtou interpelaci má pan poslanec Jiří Paroubek na premiéra ve věci podezření z tunelování rozpočtu na české předsednictví. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný premiére, v médiích jste prohlásil, že Alexandr Vondra nenesl odpovědnost za hospodaření během českého předsednictví Radě Evropské unie. Tato odpovědnost je podle vás na tehdejších vedoucích Úřadu vlády České republiky Novákovi. Proti tomu ovšem svědčí:

a) dokumenty popisující kompetence a odpovědnost jednotlivých složek Úřadu vlády České republiky, kde stojí, že sekce pro předsednictví České republiky v Evropské unii, v jejímž čele stál v době uzavírání smlouvy s firmou ProMoPro Alexandr Vondra, cituji: „zajišťovala organizační záležitosti, výběrová řízení na dodavatele veškerých kongresových a konferenčních služeb“;

b) svědectví dvou vedoucích Úřadu vlády České republiky, Jana Nováka a Ivana Přikryla, a také vyjádření bývalého premiéra vlády, které jste byl členem, někdejšího předsedy ODS Mirka Topolánka.

Žádám vás, pane premiére, abyste se vedle těchto skutečností vyjádřil k tomu, že podle mých informací veškerá jednání s firmou ProMoPro po uzavření této rámcové smlouvy, včetně podepisování faktur, které vámi vedený Úřad vlády České republiky zveřejnil, byla vedena bez vědomí tehdejšího vedoucího Úřadu vlády České republiky Jana Nováka přímo lidmi, kteří byli podřízeni tehdejšímu místopředsedovi vlády a dnešnímu ministři obrany Alexandrovi Vondrovi. Pokud tomu tak je, má Alexandr Vondra jasnou politickou odpovědnost, ne-li dokonce trestněprávní, a měl by okamžitě ze své funkce rezignovat. Stejně tak jsou zpochybněna i vaše slova pronesená veřejně a čelíte podezření ze lži. Jsem ochoten vám přiznat, že jste mohl jednat v dobré víře ve slova vašeho místopředsedy vlády Vondry a že se tedy jedná o – jak už jste použil – neúmyslnou lež.

Děkuji vám,.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další interpelace je interpelace Ladislava Šincla ve věci neřešení problémů ve zdravotnictví.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, již od podzimu loňského roku apelují poslanci na vaši vládu, abyste nepodceňoval problém, který zde vznikl v souvislosti s realizovanou protestní akcí velkou částí lékařů, kteří pracují zejména ve veřejných nemocnicích. Bohužel do této chvíle nedošlo ke konečné dohodě mezi vládou, resp. Ministerstvem zdravotnictví, a organizátory této protestní akce, a není tudíž zřejmé, jakým způsobem bude na přelomu února a března zajištěna akutní z-

dravotní péče v lůžkových zařízeních. Do dnešního dne nedošlo k dohodě mezi vládou a protestujícími lékaři tak, aby nebyli poškozeni občané České republiky, kteří jsou zdravotně pojištěni, a mají tedy na základě ústavy právo na to, aby se dočkali řádné, kvalitní a dostupné zdravotní péče. Nedošlo k té dohodě i přesto, že vaše vláda si ve svém programovém prohlášení ze dne 4. srpna stanovila mimo jiné prioritu, že nedopustí zhoršení kvality a dostupnosti péče pro občany. Jde o velice vážné téma, které dnes hýbe českou veřejností a které vyvolává velké obavy v celé řadě občanů České republiky. Důvodem je to, že těmto lidem není jasné a není zřejmé, že se lidé dovolají na přelomu února a března v případě akutní potřeby zdravotní péče.

Abychom nebyli závislí pouze na informacích, které jsou poskytováno prostřednictvím médií, byl v úterý 1. 2. při projednávání programu navržen do programu Poslanecké sněmovny bod pod názvem „Informace ministra zdravotnictví o aktuální situaci ve zdravotnictví v souvislosti s probíhající protestní akcí lékařů“. Bohužel jste vy a vaši koaliční kolegové svým hlasováním znemožnili přijetí tohoto bodu na program jednání Poslanecké sněmovny.

Z tohoto důvodu se vás dotazuji, proč jste vy svým hlasováním neuvažoval přijetí tohoto bodu na program jednání Poslanecké sněmovny. Za druhé: Znamená to snad, že osobně garantujete, že eventuelní krizová situace nebude znamenat žádné ztráty na životech? Opravdu máte nezpochybnitelné podklady, že fakultní nemocnice zřízené a přímo řízené Ministerstvem zdravotnictví (upozornění na čas.) budou plně schopny převzít veškerou potřebnou aktuální život zachraňující péči?

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji také. Prosím pana poslance Miroslava Váňu – je tady přítomen? – který chce také interpelovat premiéra. Další je Václav Klučka.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený nepřítomný pane premiére, žádám vás o vysvětlení, písemnou formou pro vaši nepřítomnost, celé kauzy vašeho místopředsedy Alexandra Vondry. Pouze sdělím fakta.

Za více než půl miliardy – 551 milion – je zadána zakázka tímto vysokým funkcionářem vlády naprosto bez výběrového řízení. Firma, která zakázku má udělat, leč ji nedělá, přeprodává ji za necelých 400 milionů jiné firmě, na účet majitelů té první firmy, která zakázku dělat měla, přistává ze záhadných důvodů 44 milionů Kč. První místopředseda – pardon, místopředseda vlády Alexandr Vondra, místo aby se k celé kauze postavil čelem, tak ze sebe dělá supermana a prohlašuje do novin, že to, co ho nezabije, tak ho posílí. Vždyť už tím se stává politickou mrtvolou.

Pane premiére, pakliže nechcete, aby vaše vláda byla zcela zásadním způsobem demoralizována a ohrožena, tak se postavte k tomu problému čelem, řekněte nám, zdali byl spáchán trestný čin, kdo jej spáchal a jaká zodpovědnost z tohoto eventuelního trestného činu plyne.

Víte, já vím, že to máte těžké. Vy abyste se bál odjet na služební cestu, protože to je o strach, aby jeden člen vlády nenechal zavřít druhého člena vlády. Jeden člen vlády pomlouvá druhého člena vlády. Jeden úřad vládní dává trestní oznámení na druhý úřad vlády. Jaký že potom, vaše vláda, pane premiére, má mít před lidmi ve skutečnosti respekt! Vždyť vy svlékáte lidi z kůže! Vy odíráte každou rodinu! Vy šetříte stokrát na každém členu naší rodiny, a tady bohapustě místopředseda vlády vyhazuje stovky milionů z okna a říká, že je superman, že co ho nezabije, to ho posílí. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Pane premiére, já věřím, že nám sdělíte pravdu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další interpelující je poslanec Václav Klučka – soukromé bezpečnostní služby. Pak to bude paní poslankyně Levá. Prosím, pan poslanec Klučka má slovo.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedající, dámy a pánové, v programovém prohlášení vlády se píše o tom, že vláda připraví zákon o soukromých bezpečnostních službách. Já se, pane premiére, ptám, kdy ten zákon bude předložen, kdy bude zpracován. Já se ptám, jestli už opravdu nenastala doba, čas na to, abychom problém soukromých bezpečnostních služeb, které svou aktivitou zasahují výrazně do svobod, práv občanů v tomto státě, abychom tento problém společně, skutečně společně řešili. Protože on se týká celé společnosti. On se netýká jenom koalice a opozice, skutečně celé společnosti.

Firma ABL je prostě příkladem jakési možnosti, které se může dosáhnout v situaci, kdy jedna či druhá strana nesouhlasí se způsoby, které tato bezpečnostní agentura prováděla. Vy jste skončil na tom, aby se vám příslušný představitel této firmy omluvil, a tím tu záležitost sledování osob posouváte v podstatě do minulosti, nechcete se už o tom bavit. Já se ale chci bavit o zákonu o soukromých bezpečnostních službách.

Pane premiére, kdy tento zákon skutečně bude projednáván, jestli diskuse předtím, než bude paragrafové znění, proběhne také v příslušných výborech Poslanecké sněmovny, jestli budeme požadovat politickou shodu na takovémto zákoně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím paní poslankyni Ivanu Levou – vězeňské školství. Pak to bude poslanec Vandas.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane premiére, o platech pedagogických pracovníků bylo v posledních měsících řečeno mnoho. Mzdy mladých pedagogů stoupnou, délesloužícím se maličko zvýší, ale zůstane zde skupina učitelů, jejichž mzdy poklesnou. Jde o pedagogy působící ve vězeňském učňovském školství.

Osobně zastávám názor, že vězeň by měl, pokud mu to zdravotní stav dovolí, při výkonu trestu především pracovat. Jelikož však není pro vězně dost práce, vítám možnost, která je dána vybraným vězňům, získat ve vězení základy vzdělání v různých učebních oborech.

Před pedagogy, kteří s uvězněnými pracují se hluboce skláním. Musí být nejen odborně zdatní a pedagogicky vyzpělí, nýbrž i schopni rychlé reakce při řešení konfliktních situací. Práce s vězni je bezesporu náročnější než práce s běžnými uční a domnívám se, že kdyby si byl jen jeden z deseti odsouzených po návratu domů našel práci ve vybraném oboru, jde o činnost velice prospěšnou. Proto vyslovuji podiv nad tím, že kantorům ve vězeňských učilištích nebyly platy navýšeny, naopak mzda klesne v mnohých případech o dva až tři tisíce korun. Připustím-li, že jde asi o 80 učitelů, necelých 80 učitelů v celé republice, tedy o zanedbatelnou položku ve státním rozpočtu, pak si musím položit otázku: Chceme, aby vězeňští kantoři hledali práci jinde a aby učňovská střediska ukončila svoji činnost? Pokud ano, není nutné diskutovat, jen vyslovit politování. Pokud ne, pak je třeba zjednat nápravu. Proto vás dnes, vážený pane premiére, interpeluji a spoléhám na vaši pomoc.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další pan poslanec Jaroslav Vandas, Hasičský záchranný sbor. Pak pan Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane nepřítomný premiére, ve své interpelaci v loňském roce jsem upozorňoval na nepříznivou situaci v odměňování členů Hasičského záchranného sboru v souvislosti se snížením objemu mzdových prostředků o 10 %. Podle zpráv, které se objevily v médiích, a minulý týden to potvrdil i v televizi pan ministr John, tato situace bude ještě horší vzhledem k dalšímu snižování rizikových příplatků, osobních ohodnocení a dalších benefitů, jako jsou například stravenky. Součtem toho všeho může být snížení platů až o 15 %. Takový záměrný zásah do životní úrovně tak důležité skupiny státních zaměstnanců, a týká se to i policistů, nelze nazvat jinak než ostudným.

Vláda spoléhá na to, že možnost bránit se je u této skupiny zaměstnanců značně omezená, a právě proto by nemělo být tupými škrty n-

abouráno nejzákladnější poslání státu – starost o bezpečnost občanů. A to je také důvod, proč se ve své interpelaci, pane premiére, obracím přímo na vás s žádostí o přehodnocení a zásah, který by tuto situaci napravil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, další je pan poslanec Ivan Ohlídál. Pak to bude Dana Váhalová. Prosím, poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, moje interpelace na pana premiéra se týká boje vlády proti korupci v České republice. Tato interpelace obsahuje i několik naprosto aktuálních záležitostí a vzhledem k nepřítomnosti pana premiéra je situace taková, že on může odpovědět až do 30 dnů písemně. Za tu dobu zřejmě tyto záležitosti nebudou již aktuální, a proto jsem se rozhodl svoji ústní interpelaci dnes stáhnout a proslovit ji příští týden ve stejnou dobu, pokud pan premiér bude přítomen. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dále poprosím poslankyni Danu Váhalovou ve věci evropské politiky.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedajícím. Dnes ještě jednou, dámy a pánové. Po konferenci o aktivní evropské politice českého státu byly v tisku prezentovány názory, že evropské záležitosti ze strany české administrativy a hlavně politického vedení jsou vnímány mnohem marginálněji než jinde. Neumíme jasně formulovat, co Česká republika chce. Naše sdělení a náš cíl nejsou evropským partnerům vždy srozumitelné. V podstatě, že se v porovnání s obdobím přístupových jednání odbornost provádění evropské politiky zhoršila.

V této souvislosti by mě zajímal váš názor, pane premiére.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další je pan poslanec Ladislav Šincl, připraví se Václav Klučka.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane předsedajícím, mám interpelaci týkající se financování evropského předsednictví a podezření z korupce.

Z toho důvodu, jak řekl můj předřečník, jelikož tady pan premiér bohužel není, dovolím si svoji interpelaci stáhnout a předložit ji opět ústně v dalším pokusu, jestli tady pan premiér bude, příští týden. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Nyní poprosím pana poslance Václava Klučku, jestli vystoupí. Je tomu tak, prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, vystoupím, neboť se jedná o velmi vážnou věc.

Nedávno jsme odvolali policejního prezidenta Oldřicha Martinů. Jedním z důvodů odvolání policejního prezidenta bylo také to, že nedokázal stanovit minimální počet policistů na vnitřní bezpečnostní riziko související s Českou republikou. Chtěl bych jenom říci, že je těžké a velmi složité stanovit takováto čísla v době, kdy nemáme mantinelem ohraničena bezpečnostní rizika. To by dovedl pouze a jenom zákon, který by byl nad zákonem o Policii České republiky, a to je zákon o vnitřní bezpečnosti tohoto státu.

V současné době jsme svědky toho, jak lékaři svým konáním přímo směřují do situace, kdy přestane být poskytována základní lékařská péče v této republice v mnoha místech. Je to přímé ohrožení lidských životů, majetku a všeho co s tím souvisí.

Prosím pěkně, tohle to jsou všechny mantinely vnitřní bezpečnosti státu. Tento zákon je pro nás velmi potřebný. A já bych velmi poprosil pana premiéra, aby přehodnotil tuto situaci, přestože to není v programovém prohlášení vlády, aby se věnoval rizikům vnitřní bezpečnosti státu v souvislosti s přijetím tohoto nového zákona. Nebyl by to zákon nikterak složitý, byl by to zákon jednoduchý.

Pane premiére, prosím pěkně, přijímáte tuto výzvu?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím nyní pana poslance Antonína Sedu. Máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající.

Vážený pane předsedo vlády. Věřím, že se shodneme na tom, že není příliš obvyklé ani běžné, aby se trestní oznámení podané Ministerstvem financí na plýtvání s veřejnými prostředky z doby českého předsednictví Evropské unie osobně týkalo dalšího člena vlády. Jsem však přesvědčen, že česká veřejnost musí znát skutečné viníky této předražené zakázky, protože vaše vláda v rámci úspor šetří právě na občanech naší země.

Vážený pane premiére, ví váš Úřad vlády, kolik zakázka uzavřená s firmou ProMoPro skutečně stála? Ví váš Úřad vlády, kam peníze ze zakázky otekly a jaké jsou důvody prodražení této zakázky? Spatřujete vy osobně, pane premiére, vinu současného ministra obrany, nebo máte podobný názor jako ministr Alexandr Vondra, který je přesvědčen, že stopy této kauzy vedou k ministroví financí a jeho náměstkovi Martinu Bartákovi a že tento útok je proto, že se ministr Vondra snaží zbavit Ministerstvo obrany korupce?

Nepřítomný pane premiére, údajně trestní oznámení směřuje na peně-

zovody v dané zakázce, protože není zřejmé, proč téměř polovina peněz skončila u firmy NWDC a proč tato zakázka byla předražená a zmanipulovaná. Policie dokonce šetří odliv peněz z firmy do zahraničí, konkrétně do Rakouska.

Opravdu si, pane předsedo vlády, neuvědomujete, že minimálně politická zodpovědnost padá na hlavu pana ministra obrany? Jak budete řešit tuto kauzu, pokud orgány činné v trestním řízení prokáží, že se jednalo o trestuhodné plýtvání se svěřenými veřejnými prostředky?

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A vzhledem k tomu, že pan poslanec Látko stáhl svoji interpelaci, další je pan poslanec Miloslav Váňa, ale ten už také nebude podávat svoji interpelaci. Pak bych tedy znovu požádal Antonína Sedu, což je 18. interpelace. Prosím.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády. Podle Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy minulá Topolánkova vláda, jejímž jste byl ministrem mezi lety 2006 až 2010, zadala celých 80 % zakázek neveřejně a bez soutěže. Celkem se na těchto netransparentních zakázkách mělo utratit 276 mld. Kč.

Vážený pane premiére, vaše vláda se deklaruje jako vláda rozpočtové zodpovědnosti. Ale jak máme věřit vládě, jejíž členové se v minulosti podíleli na netransparentním zadávání veřejných zakázek, při kterých docházelo k úniku obrovských finančních prostředků ze státního rozpočtu? Jak mají věřit občané České republiky vládě, ve které sedí ministři, kteří se spolupodíleli na podivném a předraženém financování českého předsednictví Evropské unie?

Vážený pane předsedo vlády. Opravdu jste přesvědčen, že vaše vláda je z hlediska personálního složení vládou důvěryhodnou právě s ohledem na výsledky studie Univerzity Karlovy? Proč vaše vláda řeší rozpočtové problémy na úkor občanů naší země namísto toho, aby si členové vaší vlády zametli před vlastním prahem?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a teď by dostal zřejmě slovo Ladislav Šincl a 20. interpelace. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane předsedající, jelikož je to opět na téma podezření z korupce a pan premiér tu opět není – možná že nám schválně odjel do Bruselu, jak se mohu domnívat – stahuji svoji interpelaci a počkám, až tady pan premiér osobně bude, abychom se ho mohli do očí zeptat, jak je to vlastně s realizováním věcí souvisejících se záležitostmi předsednictví Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A to se týká i 21. interpelace. A pan poslanec Antonín Sedla ruší svoji další interpelaci, takže vlastně už končíme všechny tyto interpelace a vypořádali jsme se s celým programem interpelací na předsedu vlády. Máme tedy první bod hotový.

Je 15 hodin a nastává to, co jsem říkal, že budeme potřebovat, aby v sále byli ministři. Vítám zde pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera a ještě jednou hlasitě řeknu, že zahájíme interpelace na ministry vlády České republiky. Prosím všechny, kteří podali interpelaci, ať už tedy poslanci, kteří jsou uvedeni v seznamu, který má 60 interpelací, aby se dostavili do Sněmovny, pokud chtějí interpelovat, protože v případě nepřítomnosti poslance interpelace propadá.

Můžeme se tedy do toho pustit s tím, že ještě jednou řeknu, že zde mám omluvy ministrů, to připomenu. Kromě premiéra se omlouval na odpoledne také ministr Tomáš Chalupa, omlouval se také ministr Miroslav Kalousek. Tolik mám k ministrům. – Je tady také omluva Karla Schwarzenberga. To jsou omluvy členů vlády. To jsou opravdu všechny omluvy, které tady jsou k dispozici, víc jich není.

Můžeme zahájit s tím, že apeluji na ministry, kteří jsou osloveni v interpelacích, aby se dostavili do sněmovny, aby mohly interpelace řádně probíhat.

Nejdřív požádám pana poslance Václava Klučku, který bude interpelovat ministra Leoše Hegera, a dalším interpelujícím bude pak pan poslanec Jaroslav Vandas, který by měl interpelovat Radka Johna, takže doufám, že se tu objeví, stejně jako ministr Vít Bárta, který je tady další uvedený.

Tedř poprosím Václava Klučku, aby zahájil první interpelaci.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedající, vážený pane ministře, stalo se zde jakýmsi módním projevem, že se lidé uklánějí tomu druhému, když mu chtějí říct, že si trochu váží i jeho jednání. Já bych to taky udělal, protože jednat v současné době jako ministr zdravotnictví, řešit věci, které se týkají reformy zdravotnictví pod tlakem lékařů, kteří začínají způsobovat v tomto státě to vnitřní bezpečnostní riziko, ve kterém v podstatě půjde o životy občanů, to je velmi složité. A já říkám naprosto upřímně, že vás obdivuji, jak tohle můžete v této situaci takto zvládnout.

Chci se vás zeptat, jaké nové věci lze v tomto problému očekávat. Opravdu půjde o životy. Říkám to naprosto upřímně. Přesně od 1. března podlehne tlakům lidí, kteří zapomněli na svou přísahu, kterou skládali v době, kdy se stali lékaři, že budou pomáhat člověku a chránit jeho život. Velice si vážím lékařů, kteří tomuhle nepodlehli a zůstali na svých místech a dále vykonávají svoji činnost jak v okresních, tak v krajských nemocnicích.

Promiňte mi, pane ministře, ale jednu otázku, na kterou určitě v těchto interpelacích nedojde, bych vám přece jenom řekl. Prasečí chřipka v současné době v České republice a osvěta, kterou jsme v této věci provedli předtím, než tato epidemie možná i pandemie přišla. Prosím pěkně, kdybyste se mohl vyjádřit i k této otázce. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych požádal pana ministra Hegera, aby se vyjádřil.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, pane poslanče Klučko, děkuji vám za váš dotaz a za váš komentář ke stavu, který se týká jednání lékařů a jejich nátlakové – nebo přesvědčovací – akce. Děkuje, odcházíme. Já bych si dovilil využít této interpelace k jakési všeobecné informaci pro Sněmovnu o současném stavu věcí.

My jsme dneska měli poslední jednání se zástupci odborů. Předložili jsme upřesněné návrhy, které jsme předkládali již v předminulém týdnu, a myslím si, že tyto návrhy jsou velmi uprostřed vzájemného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, které původně bylo vyčkávací, a na druhé straně Lékařského odborového klubu podporovaného lékařskou komorou, které bylo relativně maximalistické. Připomenu jenom – trojnásobný plat pro zkušeného lékaře ve srovnání s průměrnou mzdou je situace, která je v současné ekonomické pozici republiky těžko řešitelná.

Přesto, když ta akce začala nabírat tu podobu, jakou má v současnosti, kdy řada lékařů odmítá sloužit, odmítá výhled na to, že by přebírali pacienty z jiných, třeba paralyzovaných nemocnic a řada lékařů, těch zhruba 20 % podalo výpovědi k 1. 1., tak jsme zhodnotili situaci jako opravdu mimořádně rizikovou. Já myslím, že je všeobecně znám modelový příklad neonatologů, kteří tvoří populaci asi 100 až 150 odborníků ve 12 centrech pro nejzávažnější případy nedonošených novorozenců, a již nyní je kapacita těchto center hraniční díky zvýšené porodnosti a velkému počtu dříve narozených dětí, zejména v souvislosti s umělým oplodněním, tak ta kapacita je taková, že nemá žádné rezervy, takže výpadek pěti center byl velmi alarmující.

Proto jsme přehodnotili naše stanovisko a začali jsme vyjednávat způsobem hledání nějakého středového řešení, které by uspokojilo obě strany. Nám se nepodařilo uspokojit představitele LOK, proto ta jednání, jak se zdá, skončila a my jsme dnešní den vyhlásili naši nabídku toho, co jsme nabízeli dříve a co je upřesněno do následující podoby.

V letošním roce by se měly získat uvnitř všeobecného zdravotního pojištění 2 miliardy pro nemocnice, tři čtvrtiny této částky by měly být směřovány do platů lékařů, zbylá čtvrtina do platů nelékařských zdravot-

nických pracovníků, tj. sester a dalších podle situace v jednotlivých nemocnicích. Tři čtvrtiny dvou miliard pro lékaře by znamenalo přibližně měsíční zvýšení platů mladého lékaře o 5 tisíc korun a měsíční zvýšení platu u lékaře před atestací těsně o 6,5 tisíce korun a měsíční zvýšení platu lékaře seniora, tj. lékaře s hlavní atestací, která mu dává specializaci a možnost pracovat samostatně, o 8 tisíc korun měsíčně. Pro příští rok jsme slíbili pracovat na navýšení tarifních platů tak, aby byla zachována nějaká minimální mzda pro lékaře vyšší, než kolik dělá tarifní plat dnes. To ponecháváme, to je ještě věcí dalších jednání. Ale aby byla záruka, že myslíme celkovou částku, která na to byla potřeba, vážně, a že je to jenom otázka proporce mezi absolutním minimem a nějakou možností ředitelů nemocnic diferencovat platy, tak jsme řekli, že průměrná mzda v příštím roce by u lékařů s limitací přesčasů na zákonný objem jedna směna týdně navíc, tak by znamenalo částku 60 tisíc korun v průměru na jednoho nemocničního lékaře. Je to výrazný pokrok, není to to, co by chtěl LOK jako ideál, ale myslíme si, že jsme byli dost velkorysí.

S těmito prohlášeními a dalšími reformními kroky vystupujeme jako s veřejným příslibem. Doufáme, že většina lékařů, kteří protestují (předsedající upozorňuje na čas), svůj protest stáhnou.

Děkuji. A já si dovolím jenom doplnit, že pokud nedojde na moji poslední interpelaci pana poslance Klučky, doplním osobně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pan poslanec Klučka se hlásí ještě o doplnění.

Poslanec Václav Klučka: Pane ministře, já bych jinak nedoplňoval, ale chci využít této možnosti, abyste ve dvou minutách mohl něco říct ještě k té druhé části otázky týkající se epidemie prasečí chřipky a dnes už dvou lidských životů v Moravskoslezském kraji. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě tu chřipku, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vzhledem k tomu, že pan předsedající dovolí, abych se odchýlil od tématu první interpelace, budu konstatovat, že celková nemocnost akutních respiračních infekcí je v minulém týdnu 1 700 případů na 100 000 obyvatel, čili dochází ke zvýšení o 16 %, o čemž epidemiologové hovoří jako o začátku chřipkové epidemie. Stoupá počet laboratorně potvrzených případů chřipky a převažuje A subtyp H1N1, sporadicky se vyskytuje i chřipka B jiného typu. K dnešnímu dni bylo evidováno 38 případů té tzv. prasečí chřipky se závažným průběhem, která si vyžádala intenzivní léčbu. Z uvedeného počtu nemocných došlo v

pěti případech k úmrtí. Podobně v našem okolí v západní Evropě je chřipka ve stadiu plošné epidemie.

Musím konstatovat, že ta chřipka je opravdu rizikovou záležitostí, že procento vážných plicních komplikací je vyšší než u běžných typů chřipky a že situace je tak trochu zhoršená diskusemi v minulém roce okolo chřipkové epidemie, kdy se vyvolala averze v populaci k očkování. Očkování jsou připravena, ale proočkovanost v tomto roce je minimální.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkujeme aspoň za tuto zprávu. Končím interpelaci na ministra. Další interpelující je pan poslanec Jaroslav Vandas, interelovat bude ministra Radka Johna.

Pak jen upozorňuji, že bude vystupovat Jiří Paroubek, který má v úmyslu interelovat ministra Víta Bárta, který, doufám, že se ještě objeví do té doby, protože ho mezi omluvenými nemám.

Prosím, pan poslanec Vandas má slovo nyní.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane ministře, v posledním období se staly středem pozornosti našich médií pirátské skutky některých řidičů. Přitom každý z nás, kdo se pohybuje po dálnicích nebo rychlostních komunikacích, ví, že se jedná o úplně běžný jev. Každý, kdo se snaží striktně dodržovat zákonná ustanovení v oblasti dopravy, ví, že takové jednání dohání určitou skupinu řidičů do stavu šílenství. Zkuste například, pane ministře, vyjet na některou rychlostní komunikaci a při předjíždění kamionů dodržovat maximální povolenou rychlost – výsledek uvidíte sám.

Přitom řešení celého problému je úplně jednoduché a vejde se do jednoho slova, a to je vrtulník. Mně připadá, že za námitkami o nákladnosti řešení je vědomí téměř stoprocentní účinnosti této metody.

Kde najít prostředky? Například nekupovat zbytečně drahá auta, jako je Volkswagen Passat. Účinnost a rozsah dokumentace přestupků auto – vrtulník je nesrovnatelná. Policie nám to předvedla na ČT1, myslím, že to bylo 18. 1. Stačí si najít v archivu hlavní zprávy a na vlastní oči se přesvědčit, jak jednoduše se z vrtulníku dokumentují hrubé dopravní přestupky.

Další zdroj prostředků je zrušení akcí, jejichž cílem není v žádném případě zvýšení bezpečnosti, ale pouze šikana řidičů. Každý ví, o čem mluví. Ti v drahých autech lékárníčku určitě mají.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Odpoví pan ministr John. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Opravdu jste mě pobavil tím, že si mám zkusit vyjet na ulici, na silnici, na dálnici. Já na-

jezdím ročně 80 tis. km, do loňska jako řidič. A myslím si, že moje zkušenosti jsou stejně drastické jako vaše.

Já samozřejmě uznávám, že letecká záchranná služba je velmi účinná, a proto vás musím uklidnit, že nebude omezena v tomto roce navzdory dramatickému seškrtnání rozpočtu resortu Ministerstva vnitra. Konkrétní čísla: V roce 2009 byla letecká služba nasazena celkem v 577 případech, v roce 2010 ve 445 případech, to znamená každý den minimálně jednou a některé dny dvakrát. Pro letošní rok se počítá s jejím plnohodnotným zapojením a přes úsporný rozpočet bude standard výkonu této služby zcela zachován. Letecká služba má dostatek finančních prostředků pro výkon své služby včetně provádění letů v rámci dopravně bezpečnostních akcí. To je jedna věc.

Druhá věc. Já bych se velmi bránil tomu, že passaty jsou neúčinné. Ony byly neúčinné proto, že na ně nebyl benzin. Nám se povedlo vyjednat už na konci minulého roku, že policie dostala 9 mil. korun speciálně na benzin do těchto passatů, takže ať každý pirát silnic si je vědom – passaty jezdí víc než 12 hodin denně a mají na provoz do konce roku zcela zabezpečen. Dřív to bylo tak, protože passaty byly relativně drahé, že když passat n-aboural, tak policie nespěchala s jeho opravou, protože ona uspořila, protože neměla peníze. Dnes je má. Takže my budeme kombinovat samozřejmě i passaty i leteckou dopravu.

A tam je ještě další významný problém. Když letecká služba zadokumentuje přestupek zahraničního řidiče, ona ho nedožene, on ho musí zastavit, ten passat, a zkusit od něj vybrat peníze. Jakmile nám řidič ujede za hranice, veškerý vrtulník nám není nic platný. Ale budeme to kombinovat.

Bezpečnost není ohrožena. Jedna z priorit tohoto roku je vlastně tažení proti silničním pirátům. Bude to dělat zejména středočeská policie, kde ti piráti, když vyjedou z Prahy, na to dupnou. Středočeská policie má nově 90 kamer, které jde používat i na dokumentování pirátských skutků. A stejně jako se loni povedlo, že jsme měli nejnižší počet mrtvých, tak já věřím, že i letos tento příznivý trend zůstane.

I proto mimochodem v silničním zákoně, který zítra budeme projednávat, podporujeme novely pana Humla, které zní: Zachovat trestání řidičů za alkohol stejně, jako bylo, žádné změkčení, a za druhé odstranit cedule o měření rychlosti, protože ve chvíli, kdy vás cedule varuje – a teď 500 metrů budeme měřit rychlost, a pak si zase, kluci piráti, jedte, jak chcete, tak to ztrácí smysl.

Čili budeme postupovat velmi tvrdě a nasadíme všechny prostředky. A já doufám, že na začátku příštího roku tady budu stát a oznamovat, že počet mrtvých na silnicích se snížil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře.

Pan poslanec chce použít ještě doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Vandas: To není ani tak otázka, ale chtěl jsem jenom, pane ministře, přesto se přimluvit za daleko masívnější nasazení této metody, protože si myslím, že výsledky by byly daleko efektivnější. A vy, pane ministře, často mluvíte o chytání velkých ryb. A já si myslím, že takovýmto způsobem byste těch velkých ryb za to dopoledne měl opravdu hodně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr bude ještě reagovat.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já s vámi plně souhlasím. Dostal jsem mimochodem nedávno na besedě otázku, jestli se policisté nebojí těch velkých ryb, takových těch pánů, co mají čísla, která končí 2222. Tak – ti policisté se nebojí a budou je zastavovat úplně stejně. Navíc já navrhuji Ministerstvu dopravy – a Ministerstvo dopravy to udělá – že ještě tyto velké ryby, které chtějí být označovány čísly 1111, 2222 atd., budou platit za tato čísla do státního rozpočtu. My jim to dáváme úplně zadarmo. Takže vybereme od nich peníze do státního rozpočtu a za ně je budeme chytat, pokud budou porušovat dopravní předpisy.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní vystoupí s další interpelací pan poslanec Jiří Paroubek – na pana ministra Bárta. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, obracím se na vás s touto interpelací na základě znepokojení, které vyvolaly vaše výroky v médiích 9. ledna týkající se údajných zjištění o nelegální činnosti na ŘSD v Ústeckém kraji.

Podle vašich tvrzení má být na vedení tohoto ředitelství napojen pan Petr Benda, který má jeho management dokonce řídit a jednotlivým úředníkům poskytovat jakési osobní výhody. Současně jste uvedl, že o těchto závěrech svědčí zjištění Ministerstva dopravy, které si zadalo audit, jehož výsledky jste přislíbil zveřejnit. A dále – že financování sociální demokracie bylo propojeno právě na Ředitelství silnic a dálnic Ústeckého kraje.

Dosud jste však takové důkazy, zejména potom výsledky údajně provedeného auditu nezveřejnil. Naopak, teprve po těchto vašich výrocích byl podle zpráv z médií zahájen ze strany Ministerstva dopravy audit na dotyčném ŘSD. Tyto skutečnosti vzbuzují odůvodněný dojem, že jste pana

Petra Bendu veřejně očernil a obvinil z trestného jednání bez existence jakýchkoliv konkrétních důkazů. Takové jednání je však u vás jakožto vysokého činitele státu morálně naprosto nepřijatelné.

Abyste byl tento dojem rozptýlen, táži se vás, jaké konkrétní důkazy svědčí o tom, že pan Petr Benda byl jakkoliv napojen na vedení ŘSD v Ústeckém kraji, jak prokážete, že skutečně nezákonně ovlivňoval či řídil činnost tohoto úřadu a poskytoval osobní výhody jeho úředníkům, a jak tedy byla sociální demokracie napojena na financování tohoto úřadu. Současně vás žádám o sdělení, kdy tyto důkazy budou podle vašeho veřejného slibu zveřejněny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní ministr dopravy Vít Bárta.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, odpověď na vaši interpelaci je následující. Za prvé. My jsme prováděli na ŘSD audit v zásadě od chvíle, kdy jsme nastoupili. Já o nich průběžně informuji. První audit se plně rozeběhl někdy v měsíci říjnu a listopadu. A opravdu, během ledna jsme dostali na stůl velmi znepokojující informaci – na začátku ledna – na téma Ústeckého kraje. Máte pravdu v tom, že hloubkový audit v Ústeckém kraji byl zahájen bezprostředně po tom, co jsem tuto informaci zveřejnil v médiích, to znamená hned v pondělí.

Díčí informace i z těchto auditů už byly zveřejněny. Upřímně řečeno, ne úplně k mé libosti. S tím, že právníci jednoznačně nyní analyzují, co jsou okolnosti, které budou pouze součástí postupně dále rozšiřovaného trestního oznámení, které jsem v tomto duchu podal. Trestní oznámení jsem podal, sám jsem ho podepsal, a tudíž si jasně ponesu odpovědnost za toto podané trestní oznámení. Jinými slovy řečeno, je tedy pro vás jasná garance orgánů činných v trestním řízení.

Co se týče tématu, kdy zveřejním, odpovídám: Až právníci uznají tuto věc za vhodnou v kontextu s tím, co dáváme do rozšíření trestního oznámení, i s tím, co je v trestním oznámení od první chvíle napsáno.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude ještě pan poslanec Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane ministře, považuji za nutné zdůraznit, že vaše výroky o panu Petru Bendovi jej v očích veřejnosti velmi poškodily. O tom ostatně svědčí široká mediální reakce na vaše tvrzení, kdy pan Benda byl v důsledku vašeho obvinění negativně vláčen v podstatě ve všech médiích. Jelikož je přitom z vaší odpovědi zřejmé, že žádné důkazy prokazující pravdivost vašich tvrzení o panu Bendovi neexistují, považuji za

naprosto nezbytné, abyste napravil tyto negativní důsledky do jeho osobního i veřejného života, abyste se panu Bendovi za tato zjevně nepodložená obvinění – musím říci lži – omluvil.

Žádám vás proto o vyjádření, kdy a jakým způsobem této své morální povinnosti dostojíte a panu Bendovi se veřejně omluvíte.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Slovo má pan ministr dopravy.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, upřímně říkám, že se rád omlouvám, protože umět uznat vlastní chybu je důležitou součástí každého zodpovědného manažera. Přesto vás budu muset zklamat, protože necítím žádnou potřebu se za cokoli omlouvat. Za svými výroky si stojím a i v kontextu toho, co říkáte, připomínám, že jste na mě podal trestní oznámení. A já jsem plně připraven nést své tělo k výsledku a zúčastnit se všech trestněprávních kroků, které jste v tomto kroku inicioval. Jediné, co pro vás mohu učinit, je, že jsem připraven hradit kupříkladu poštovné za případná další trestní oznámení, která na mě podáte.

Co se týče výroku na téma pana Bendy, rád bych řekl, že pan Benda nebyl v tomto směru jaksi medializován jenom v kontextu toho, co já říkám. Myslím si, že o panu Bendovi toho bylo napsáno mnoho dávno předtím, než jsem o něm začal hovořit já.

A jestli mám já nějakou morální odpovědnost? Tak především to, že pokud ve svém resortu zjistím neohospodárné chování, tak učiním vše pro to, aby ti, kteří za toto neohospodárné chování mohou či s ním mají co společného, byli potrestáni.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Foldyna, který přednese ústní interpelaci na pana ministra Schwarzenberga. Jenom chci upozornit, že pan ministr je na odpolední jednání řádně omluven, takže můžete přednést svou interpelaci, ale bude vám odpovězeno písemně. A může se připravit pan poslanec Ohlídál.

Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Já jsem s panem ministrem hovořil telefonicky, přesto přednesu svoji interpelaci.

Chtěl bych přednést interpelaci ve věci skutečností, které celá řada lidí z veřejnosti již věděla, bohužel pan ministr asi nedopřál sluchu nebo nevěřil, že by bylo možné, že v čele politické organizace nebo státu může stát zločinec, a nevěřil tomu, že Hashim Thaci je šéfem mafiánů, lidí, kteří unášeli a zabíjeli lidi proto, aby prodávali jejich orgány. Nicméně, Rada Evropy v posledních dnech projednává zprávu švýcarského senátora a ty-

to skutečnosti, které jsou veřejným tajemstvím a velkým tajemstvím pro českou diplomacii, zřejmě, projednává zcela veřejně.

V roce 2004 se ukázalo, že v jedné tajné zprávě NATO se hovoří o tom, že v Kosovu se rozvíjí organizovaný zločin a že je velmi velké podezření na to, že právě šéfem toho organizovaného zločinu je tamější předseda vlády Hashim Thaci. Jenom k osobě pana Hashima Thaciho bych chtěl říci, že ještě v roce 1998 byla UCK na seznamu teroristických organizací – stejně jako on. Poté byla tato teroristická organizace Spojenými státy přejmenována na osvobozenou armádu. A bohužel pan ministr zahraničí byl asi nucen si podávat ruku se zločincem, pakliže si ji podával s panem Hashimem Thacim.

Chtěl bych, aby mně pan ministr odpověděl, jak česká diplomacie zareaguje na skutečnosti, které se v této chvíli projednávají v Radě Evropy. A jako jeden z návrhů bych po něm chtěl, aby – protože uznání Kosova bylo v rozporu s tím, co říkala tato Sněmovna. Vláda deklaruje, že je součástí politického systému naše Sněmovna a že respektuje její názor. Nicméně Sněmovna před lety dala –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, že vám vstupuji do vašeho projevu, nicméně, prosím, respektujte čas, který už uplynul.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobře, jenom dořeknu. Žádám pana ministra zahraničí, aby stáhl paní chargé d'affaires Janinu Hřebíčkovou do Prahy na konzultace, dokud v čele státu Kosovo bude stát Hashim Thaci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Nyní dávám slovo panu poslanci Ohlídalovi, který se ve své interpelaci obrací na ministra Drábka. Dále se může připravit pan poslanec Hulinský.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, podle instrukce vašeho ministerstva došlo k tomu, že není možné v rámci veřejně prospěšných prací v tříletém období opakovaně zaměstnávat nezaměstnané, nebo obecně občany. Tato vaše instrukce velmi nepříjemně zasáhla do tohoto významného institutu aktivní politiky zaměstnanosti, tedy do institutu veřejně prospěšných prací. Proč? Především nepříznivě ovlivnila občany. Do veřejně prospěšných prací, jak mě informovali starostové, byli většinou zaměstnáváni lidé, kteří to nejvíce potřebovali. Sociálně nejpotřebnější lidé v dané obci. Byli tam zaměstnáváni lidé, kteří se k jinému zaměstnání vlastně nemohli dostat. Například mladé maminky, které nemohly prostě jinak dojíždět, takže je obce zaměstnávaly v rámci tohoto institutu. Mohl bych jmenovat další případy lidí, pro které tento váš zásah

bude velmi nepříjemný. Dokonce obce to velmi poškodilo. Poškodilo je například v tom, že ony tam zaměstnávaly lidi, kteří měli už zkušenosti pro ty patřičné konkrétní specifické druhy veřejně prospěšných prací. A teď, když je zaměstnávat znovu nebudou moci, dostanou se do problémů čistě technických.

Čili já se vás chci, pane ministře, zeptat, proč jste nechal provést tuto instrukci a zda jste ochoten tuto instrukci změnit a vrátit stav do původní situace. Drtivá většina starostů by si to přála. Předem děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má pan ministr Drábek, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane poslanče, děkuji za tu interpelaci, protože se na mě obrací řada starostů s podobnou otázkou. takže jsem rád, když to tady mohu říci na veřejném fóru.

Je naprosto jasné, že veřejně prospěšné práce jsou tím nástrojem aktivní politiky zaměstnanosti, který má především zajistit udržení či obnovení pracovních návyků. A instrukce, která platí od začátku roku 2011, tak ta není v ničem nová. Taková instrukce byla vydávána směrem k úřadům práce jako interní instrukce každoročně.

Ta instrukce – já to budu citovat, protože je to velmi důležité – stanoví, že úřady práce mají podporovat zejména – zdůrazňuji: zejména – uchazeče o zaměstnání, kteří jsou nepřetržitě vedeni v evidenci uchazečů o zaměstnání déle než pět měsíců. Další uchazeče o zaměstnání v případech, kdy úřad práce usoudí, že by si jiným způsobem zaměstnání našli. A dále, podporovat zejména uchazeče, kteří v předchozích dvou letech na veřejně prospěšné práce umístění nebyli.

Myslím, že už bych ani dál nemusel pokračovat, nicméně zkusím to ještě dále rozvést.

Dvakrát jsem zdůraznil slovo zejména. Pokud nějaký úřad práce v konkrétním případě postupuje tak, že sám nezhodnotí a že se neřídí tím, v jakém pořadí jsou jednotlivé priority, tak je možné, že se konkrétní úřad práce dopustil konkrétního pochybení. A je potřeba to řešit a já budu vděčný za každý podnět, ve kterém se takto konkrétně stane. Ale instrukce zní naprosto jasně – myslím, že je správná – preferovat ty, kteří jsou vedeni jako uchazeči o zaměstnání déle než pět měsíců. Jako první si myslím, že je správné preferovat ty uchazeče, kteří mají ztížené možnosti hledání uplatnění. O těch jste nakonec mluvil sám vy, takže tam se naprosto ztotožňujeme. A myslím si, že za třetí podporovat zejména uchazeče, kteří neměli možnost veřejně prospěšné práce v posledních dvou letech, si myslím, že je též správné. V každém případě vždy záleží na konkrétním posouzení úřadu práce.

Možná bych k tomu dodal ještě jednu poslední větu. Pokud si starostové stěžují na to, že si někoho vyškolili na veřejně prospěšné práce a teď musí vzít někoho jiného, tak na to bohužel musím říci, že úlohou státu v aktivní politice zaměstnanosti je právě dávat příležitost k obnovování či zachování pracovněprávních návyků, nikoli nahrazovat standardní pracovní místo formou státní dotace.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude ještě pan poslanec Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Pane ministře, úřady práce zřejmě nepochopily to slovo zejména, které jste uváděl. Protože všechny úřady práce podle mých informací postupují v intencích, v jakých jsem hovořil já. Čili něco potom nefunguje dobře ve vašem resortu a měl byste situaci napravit. Měl byste svým podřízeným vysvětlit, co bylo myšleno touto instrukcí. Protože pokud tomu tak nebude, tak zřejmě bude docházet k tomu, co jsem líčil ve své interpelaci.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane poslanče, děkuji za upozornění. Samozřejmě se tím budu velmi vážně zabývat a slibuji vám, že zaměstnanci úřadů práce, kteří neznají význam slova zejména, o tom budou poučeni, případně budou z toho vyvozena jiná přiměřená opatření. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní je zde interpelace pana poslance Hulinského na ministra Vondru. Pana poslance nicméně nevidím, tudíž propadá jeho pořadí.

Další vystoupí pan poslanec Šincl, který se ve své interpelaci obrací na pana ministra Chalupu. Jen chci upozornit, že pan ministr je z odpoledního jednání omluven, takže vám bude odpovězeno písemně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji. Bohužel mám dneska smůlu, neumím si to vysvětlit. Ani pan premiér, ani ministr životního prostředí dnes nejsou přítomni na interpelacích. Moje interpelace se týká problémů na Ministerstvu životního prostředí a Státním fondu životního prostředí a programu Zelená úsporám a podobně. A taky mě zajímá nová koncepce nového ministra. Jelikož tu ovšem náš nový ministr životního prostředí není a nechci si nechat poslat

do 30 dnů zprávu zpracovanou nějakým poradcem pana ministra, tak počkám, až přijde den a daný ministr se na interpelaci dostaví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, to bylo stručné.

Další interpelující je zde pan místopředseda Zaorálek, který se ve své interpelaci obrací na pana ministra Jankovského, ale v tuto chvíli pana poslance Zaorálka nevidím. Tudíž mi nezbývá, než přistoupit k dalšímu v pořadí.

Pan poslanec Sklenák Roman se ve své interpelaci chce obracet na ministra Drábka a já mu uděluji slovo, pakliže zde je. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové. Pan místopředseda Zaorálek je zde, ale asi dokončím svoji interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nechám vás dokončit a potom se dohodnu s panem Zaorálkem, jak dál. Prosím, hovořte.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Na schůzi Poslanecké sněmovny 2. listopadu minulého roku jsme projednávali ve stavu legislativní nouze a z rozhodnutí koaličních poslanců i bez rozpravy návrh zákona, kterým se mimo jiné mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a tento zákon byl koaličními poslanci během jednoho dne také schválen. Brzy se však ukázalo, že novela zákona o zaměstnanosti má řadu nedostatků, přičemž ten nejpodstatnější spatřuji ve vložení § 58a, kterým se ukládá agenturám práce povinnost sjednat pojištění proti svému úpadku a pro případ úpadku svých uživatelů, přičemž však, jak jsem si ověřil, na území České republiky neexistuje žádná pojišťovna, která je ochotna požadované pojištění sjednat.

Zákon tedy ukládá povinnost, kterou nemůže agentura splnit bez součinnosti pojišťovny, přičemž však tato součinnost pojišťovny není zajištěna. Jenže v § 63 schválené novely je také stanoveno, že pokud právnická nebo fyzická osoba zprostředkovává zaměstnání bez sjednaného pojištění, Ministerstvo práce a sociálních věcí má povinnost odejmout těmto subjektům povolení ke zprostředkování zaměstnání.

Vzhledem k uvedenému vás, pane ministře, žádám o odpověď na následující tři otázky. Za prvé: Jakým způsobem mají agentury práce splnit svoji zákonnou povinnost stanovenou § 58a a sjednat si pojištění, které žádná pojišťovna nenabízí? Za druhé: Budete v souladu s § 63 odebírat povolení ke zprostředkování zaměstnání subjektům, které nemají uvedené pojištění sjednáno? Za třetí: Uznáváte, že projednání této novely ve stavu legislativní nouze a bez rozpravy bylo chybou? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane poslanče, nové ustanovení § 58a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, které je účinné od 1. ledna, skutečně založilo povinnost pro ty agentury práce, které zprostředkovávají zaměstnání, novou podmínku pojištění proti úpadku. Cílem tohoto pojištění bylo napomoci zvýšení právní jistoty agenturních zaměstnanců, nikoliv tedy komplikovat činnost agentur práce, které řádně působí na trhu práce.

Musím říci, že tato úprava byla připravována poměrně dlouhou dobu. Není to nic, co by se zrodilo v posledních měsících minulého roku. Dokonce byla původně připravována ve spolupráci s asociací agentur práce, a nakonec toho důkazem je i to, že v řádném připomínkovém řízení, které proběhlo v druhé polovině loňského roku, ani asociace agentur práce proti navrhované úpravě nevznesla žádnou připomínku.

Co se týká naplnění této povinnosti, kterou je třeba naplnit do 31. března, tedy za necelé dva měsíce, tak v tomto okamžiku probíhají velmi intenzivní jednání se zástupci pojišťoven i s asociací pojišťoven, takže v nejbližší době předpokládám, že jednání budou dokončena a bude na pojistném trhu dostatečná nabídka takových pojištění, aby všechny agentury práce, které o to budou mít zájem, mohly v zákonné lhůtě, tedy do 31. března, zákonnou podmínku splnit.

Tedy na první otázku odpovídám: splnit to bude možné v následujících týdnech určitě s dostatečnou rezervou před 31. březnem tak, aby byla naplněna podmínka zákona.

Na druhou otázku z toho vyplývá, že odpovídám, že pokud agentura práce nesplní zákonnou podmínku a neuzavře toto pojištění, tak samozřejmě v rámci běžné kontrolní činnosti po 1. dubnu letošního roku bude naplněn zákon, protože zákon předepisuje, že takové agentuře je ministerstvo povinno odebrat licenci.

Co se týká formy projednávání zákona o zaměstnanosti, tak se k tomu nechci dlouhým vyprávěním vracet. Myslím si, že všichni jsme byli svědky zdržovací taktiky při projednávání jednotlivých zákonů, které souvisely s přípravou státního rozpočtu na rok 2011. Tedy hrozící hospodářské škody vyvolaly nutnost vyhlášení stavu legislativní nouze a já k tomu nemám dál co dodat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec ještě bude reagovat.

Poslanec Roman Sklenák: Jenom poznámku k termínu. Vy jste uvedl

31. března. Domnívám se, že to je datum, které platí pro ty agentury, které již působí. Pokud někdo získal povolení až v letošním roce, tak tam je ze zákona dvouměsíční lhůta, čili ta jim skončí již posledního února. Čili pokud uvádíte, že v tuto chvíli teprve probíhají jednání s pojišťovnami o tom, aby toto pojištění poskytovaly, tak se nezloubte, ale myslím si, že to je skutečně už pozdě, že tato jednání měla probíhat asi v loňském roce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan ministr bude chtít ještě reagovat, nebo už nebude? (Nechce.) Dobře. Můžeme tedy přistoupit k další interpelaci. Pan poslanec Tancoš se v ní bude obracet na ministra dopravy Bárta. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Tancoš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, můj příspěvek je na ministra dopravy Víta Bárta a je to na připravovanou superstrategii Ministerstva dopravy, která si myslím, že je v dlouhodobějším vývoji, a samozřejmě bych chtěl znát jeho názor.

Přečetl jsem si, že řada dálnic a rychlostní silnice se buď zastaví, nebo bude jenom lehce dostavěna. Mě samozřejmě zajímá, protože jsem z Ústeckého kraje a z Mostu, R7, rychlostní silnice, která je důležitou tepnou do Ústeckého kraje. Víím moc dobře, kdo tam jezdí, v jakém stavu je a jak je přetížena i s ohledem na to, že v současné době, nebo nedávno, se otevřel obchvat Prahy na D1 a po této R7 potom na dálniční síť vlastně všichni řidiči Ústeckého a Středočeského kraje vlastně směřují tímto směrem. Proto by tato rychlostní silnice měla být nějakým způsobem upřednostněna a žádám pana ministra, aby se snažil toto přehodnotit a pro Ústecký kraj udělal tu nejlepší věc, že R7 bude aspoň postupně dodělavat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní ministr dopravy Vít Bárta.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, jednoznačně uznávám to, že R7 je důležitá komunikace. Z druhé strany přiznávám, nebo spíše zdůrazňuji to, že pracujeme s velmi omezeným rozpočtem, a v rámci tohoto rozpočtu musím říci, že jednoznačně za krajskou prioritu je považována nikoliv R7, ale D8. Proto vám mohu slíbit to, že dostavíme D8, že tam soustředíme naši maximální pozornost. Ale k R7 na rovinu říkám, že těch prostředků máme velmi málo, a i podle krajských priorit, jak jsou seřazeny a jak jsou navrženy v rámci superstrategie, tak považuji za svoji povinnost jaksí plně respektovat, jak je seznam priorit nad čarou, ale i pod čarou v rámci debaty mimo jiné s Asociací krajů nastaven.

Jedinou dobrou zprávu, kterou vám v tomto směru mohu dát, je, že dále

pracujeme intenzivně na tom, abychom zlevňovali dopravní stavby v České republice a že každou korunu, kterou jaksi ušetříme, samozřejmě prioritně chceme investovat na projekty, které jsou pod čarou, protože R7 je zásadní komunikace.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude ještě reagovat, položí doplňující otázku. Prosim, máte prostor.

Poslanec Josef Tancoš: Děkuji samozřejmě za D8. Přesto bych samozřejmě chtěl říci, že tento rok chápu, že nejsou peníze, ale že se v budoucnu možná najdou. Už jen příprava na další úseky, abychom skutečně nepropásli dalších pět sedm let tím, že nebudeme připraveni. Jinak samozřejmě upřednostním také D8, ale přesto R7 mějme na paměti a budujme dál.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr chce ještě reagovat.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Já za prvé chci velmi poděkovat za racionální a vstřícnou atmosféru při debatě, které si velmi, velmi vážím, zvláště v situaci, kdy vím, že každý poslanec ve svém kraji je pod silným tlakem, bombardován tím, proč, když byl zvolen za tuto konkrétní lokaci, neučiní maximum pro to, aby tato lokace byla důstojně investována. Je jednoznačné, že dodatečné zdroje hledáme, a tímto směrem bude maximálně napnuto mé úsilí. To maximálně slibuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo paní poslankyně Halíková, která chce přednést ústní interpelaci na pana ministra místního rozvoje Kamila Jankovského. Prosim, aby se připravila paní poslankyně Nedvědová.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, má interpelace se týká tzv. cenových map, které mají být podkladem při řešení případných soudních sporů o výši nájemného. Podle vašeho vyjádření mají být tyto cenové mapy hotovy do konce měsíce února. Toto prodlení podle mých poznatků způsobilo, že řada občanů tam, kde skončila regulace nájmu k 1. lednu letošního roku, podepsala pro ně nevýhodné smlouvy, protože si nebyli jisti, jak by u soudu bez cenových map uspěli. Kromě toho tuto situaci, která nahrává mnohým majitelům domů a bytů navrhujícím i stupňovitým tlakem vyšší nájemné, vyhroutil také výzvy Soudcovské unie, aby občané nepodávali žaloby, dokud nebude schválena novela občanského zákoníku. Ministerstvo kromě po-

radenské linky nijak výrazně v této věci nevystupovalo, aby zabránilo obavám nájemníků a zejména praktikám, kdy někteří majitelé domů podmiňovali například výměnu oken podepsáním smlouvy o zvýšení nájemného.

A tak mi dovolu položít následující otázky: Kolik ročně zaplatí ministerstvo za přípravu cenových map prostřednictvím Institutu regionálních studií, který podle vašeho vyjádření předložil nejnižší cenovou nabídku? A jak často bude tato instituce cenové mapy upřesňovat?

Míra podrobnosti cenové mapy byla určena na úrovni obce nebo městské části. Máte představu, jak bude pro případné soudní spory využitelná zejména v městských částech s výrazně odlišnou zástavbou, například starých domů a panelových domů? A můžete potvrdit své prohlášení v tisku, že do výpočtu obvyklého nájemného v místě a čase budou zahrnuty také byty ve vlastnictví obcí a měst? Ty totiž například společnost RPG Byty v dopise nájemníkům z výpočtu vyřadila a docílila tím nátlakově vyššího nájemného až o desítky korun.

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr místního rozvoje Kamil Jankovský.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Dobré odpoledne. Já se pokusím v krátkosti reagovat na všechny otázky.

Za prvé se domnívám, že my to děláme v tuto chvíli v tom nejkratším možném čase, a byť jsme si vědomi, že rozsah údajů je samozřejmě omezený a pokrývá řádově 10 % území, tak je třeba vzít v úvahu fakt, že můžeme pro cenovou mapu vycházet z údajů od 1. ledna 2011. Samozřejmě do cenových map, a cenové mapy budou tvořeny tak, že to nebude jedno číslo pro danou lokalitu, ale bude to samozřejmě určité rozmezí, tak aby v tomto rozmezí byla zachycena jak kvalita, tak lokalita bytu.

A co se týče dotazu na to, jestli tam bude započteno, započítáváno a bráno v úvahu i nájemné bytů, které mají ve vlastnictví obce, odpovídám ano, budou v tom započítány. A říkám, je potřeba brát v úvahu, že skutečně je to práce, která započala po Novém roce. Sbíráme relevantní data o uzavřených smlouvách.

Za tuto zakázku ministerstvo zaplatí – a teď si nejsem jist, jestli 850, nebo 750 tisíc – a následně bychom chtěli potom udělat nové řízení, kde by mapy byly doplňovány průběžně tak, aby pokryly celou republiku.

Dál bych chtěl říct, že cenová mapa není závazným ukazatelem pro soud. Je to vodítko, které slouží jak majitelům, tak nájemníkům, aby se varovali v případě nepřiměřených očekávání, a to jak ze strany majitelů

domů, tak ze strany nájemníků, aby se event. vyhnuli případným soudním sporům. Ale samozřejmě v případě, že se obrátí na soud, soud rozhoduje podle svého uvážení a cenová mapa je pro soud pouze vodítkem.

A ještě, co se týče aktivity ministerstva. My jsme právě z hlediska ochrany nájemníků uzavřeli spolupráci se Sdružením na ochranu nájemníků. Sdružení na ochranu nájemníků i prostřednictvím svých poboček poskytuje poradu těm, kteří se na něj obrátí, a kdyby tady byl pan předseda sdružení, tak by potvrdil, že současně probíhaly debaty na Ministerstvu pro místní rozvoj jak se zástupci majitelů, tak se zástupci nájemníků, řekneme těch dvou největších majitelů bytů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a slovo má ještě paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Milada Halíková: Možná jenom krátkou poznámku v tom smyslu, že se nedomnívám, že je dostatečné pracovat na cenových mapách až v letošním roce, když jsme několikrát i na půdě Poslanecké sněmovny upozorňovali na skončení platnosti zákona 107. A tím, že cenové mapy dodneška nejsou a někteří vlastníci, zejména v regionu Moravskoslezského kraje je to společnost RPG, se na ně odvolávají a upozorňovali také na to, že do cen obvyklých nebudou zahrnuty ceny vlastníků, kterými jsou obce a města, tak uvedli řadu občanů v omyl a donutili je podepsat smlouvy pro ně značně nevýhodné.

Domnívám se, pane ministře, není to tedy vaše osobní chyba, ale chyba ministerstva a vašich předchůdců, že se mělo reagovat na ukončení platnosti zákona mnohem dřív. A chtěla bych vás také v této souvislosti požádat, jestli můžete říct za svoji osobu, že budete souhlasit s tím, aby do připravované novely občanského zákoníku, kterou už ve Sněmovně projednáváme, aby v ní byla udělána taková změna, aby případné spory o zvýšení nájemného byly rozhodovány ne od doby podání, ale od doby rozhodnutí soudu. Vzhledem k délce projednávání celé řady případů je to zejména pro nájemníky velice důležité. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a dávám ještě prostor panu ministrovi na reakci.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já bych chtěl říci, že skutečně jsme cenovými mapami reagovali na stav, který už tady samozřejmě trvá dlouho. A já souhlasím s paní poslankyní, že je to věc, která měla být řešena dávno. Cenové mapy jsou skutečně jenom nástrojem, pomůckou k tomu, jak pomoci nájemníkům v situaci, ve které se nově ocitají po skončení deregulace.

A co se týče otázky na to, od kdy by měl platit nájem, tak v našem návrhu bylo od data podání.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní dávám slovo paní poslankyni Nedvědové, která bude interpelovat ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila. Prosím, aby se připravil pan poslanec Látka. ***

(16.00 hodin)

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážený pane ministře, na této schůzi Poslanecké sněmovny jste se opakovaně vyjádřil v tom směru, že lhůty zejména v občanskoprávním řízení jsou neúměrně dlouhé, a to i přesto, a v tomto směru jste se pak vyjádřil v minulosti vy i pan prezident, že stavy soudců jsou naplněny. Naopak problémem soudnictví v současné době jsou nenaplněné stavy a odměňování administrativního aparátu, který by zejména měl odlehčit práci soudců od administrativních úkonů tak, aby tito se mohli věnovat skutečně soudcovské práci. V tomto směru se v minulosti vedly diskuse, ale zřejmě bez nějakého většího efektu. Není žádným tajemstvím, že soudci se nezřídka stále musí věnovat nejrůznější práci, kterou by mohl vykonávat právě administrativní aparát, a musí si sami vyhotovovat i písemná rozhodnutí, vyhotovení rozsudků, a jsou i případy, kdy si soudci sami svá rozhodnutí musí vypravovat. Podle mě i celkem dobrá myšlenka tzv. minitýmů na řadě soudů zejména v bývalém Severočeském kraji ztroskotala právě na nedostatku administrativních pracovníků. Přes tyto skutečnosti má však v nejbližší době dojít ke snížení administrativního aparátu, a to nejméně o 80 administrativních pracovníků právě v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem, tedy v krajích Ústeckém a Libereckém, a to i přesto, že právě v těchto krajích jsou největší problémy s délkou řízení a zřejmě i s vyšším nápadem oproti jiným krajům v republice.

V této souvislosti mám proto následující dotazy: Zda se skutečně uvažuje o snižování administrativního aparátu v tak hojném počtu právě v obvodu Krajského soudu Ústí nad Labem včetně liberecké pobočky. Jak toto propuštění ovlivní délku soudního řízení, když je zřejmé, že doručení rozsudku po jeho vyhlášení trvá nezřídka i měsíce? Nebudou soudci muset vykonávat ještě více prací administrativního charakteru na úkor samotné rozhodovací činnosti? A uvažuje ministerstvo o rozšíření tzv. minitýmů na všechny soudy?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi Pospíšilovi.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní poslankyně,

dámy a pánové, děkuji za tu interpelaci. Jsem rád, že poslanci vnímají tíhu a problémy české justice a že takto se o tomto tématu bavíme i zde na interpelacích.

Já bych zde mohl hovořit hodiny o tom, jak docházelo a dochází v posledních letech k navyšování počtu administrativního aparátu. To znamená, že se situace v posledních několika letech výrazně zlepšila. Pokud by paní poslankyně chtěla konkrétní čísla, rád jí tato čísla samozřejmě poskytnu.

Dovolím si jednu drobnou tezi a pak přejdu k severním Čechám, a ta teze zní, že do budoucna zkrátka nemůžeme počítat s tím, že veškerou agendu spojenou s administrativou budou vykonávat administrativní pracovníci a že do justice jako do jedné z mála oblastí veřejné sféry neproniknou moderní technologie. Reaguji tak trošku na poznámku paní poslankyně, že někteří soudci si bohužel sami musejí zapisovat a vytvářet rozsudky. My počítáme s tím, že do budoucna má být trendem, aby každý soudce uměl aplikovat nové, moderní elektronické zařízení, které překllopí mluvený hlas soudce do elektronické podoby. Na tom pracujeme, paní poslankyně, tyto přístroje nakupujeme a to je podle mě budoucnost asi více efektivní, než aby každý soudce měl svoji zapisovatelku.

Nicméně nyní k vašemu dotazu – severní Čechy. Konstatovala jste, že by mělo být propuštěno cca 80 zaměstnanců ze soudů severočeské justice. Chci konstatovat, že toto číslo by bylo pravdivé, pokud by nedošlo k využití úspor v rámci rozpočtu severočeské justice, pokud by nedošlo ke snížení platu u určitých zaměstnanců a pokud by bylo opravdu propuštěno cca 10 % zaměstnanců justice. K tomu však na severu Čech nedojde. Po mé dohodě s panem předsedou krajského soudu se počítá s tím, že severočeskou justici opustí maximálně – zdůrazňuji maximálně – 40 zaměstnanců, tedy číslo menší o polovinu než to, které jste uváděla. Jenom pro vaši informaci, krajský soud má opustit cca 14 lidí, Liberec okresní soud 5 lidí, Ústí nad Labem okresní soud cca 4 lidi. Nepůjde v žádném případě o zaměstnance, kteří se podílejí na realizaci spravedlnosti, to znamená na administrativním aparátu. V některých případech to bude, ale pouze tam, kde předseda soudu není spokojen s činností toho kterého administrativního pracovníka. Primárně budou propuštěni zaměstnanci správy úřadu, to znamená správní úředníci, nikoliv ti, co se podílejí na samotném rozhodování, dále pak např. též uklízečky a lidé, kteří, jak jsem již naznačil, jsou v kategorii administrativní pracovník, ale nepodílejí se na rychlosti činnosti soudu. Tedy mám za to, že by – a takto jsem i ubezpečil pana předsedu krajského soudu – tyto personální změny neměly mít vliv na délku soudního řízení, resp. neměly by přispět k narůstání délky v jednotlivých justičních agendách.

Vážená paní poslankyně, já jako asi nikdo jiný v této zemi nemám ra-

dost z toho, že máme bohužel obrovský veřejný dluh a že tato vláda musela sáhnout k tomu, že snižuje výdaje ve veřejném rozpočtu a že snižuje výdaje na platy státních zaměstnanců o 10 %. To je bohužel realita, která není „výdobytkem“ resortu spravedlnosti, ale je odrazem reality české společnosti a české ekonomiky. My se snažíme, aby těchto 10 %, která postihují také justici, mělo minimální vliv na pracovníky, kteří se podílejí na nalézání spravedlnosti v této zemi, a aby tedy tyto úspory měly minimální vliv na délku soudního řízení.

Bude-li vás jako poslankyni ze severních Čech dále zajímat, kdo konkrétně, resp. které profese budou mezi těmi 40 místy, rád vám na tuto interpelaci odpovím ještě písemně, abyste měla zcela přesné, konkrétní a pregnantní informace. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chce ještě paní poslankyně reagovat? (Ne.) Nebudete, dobře. Můžeme tedy přistoupit k další interpelaci. Nyní předám slovo panu poslanci Látkovi, který se ve své interpelaci obrací na ministra školství Josefa Dobeše. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, nejvšestrannější rychlobruslařka světa Martina Sáblíková mohla na Zimních olympijských hrách 2010 ve Vancouvru startovat za Kazachstán nebo jinou zemi. Lukrativní nabídky údajně o desítky milionů přesahující výdělky v Česku však s trenérem Petrem Novákem odmítli. My jsme se rozhodli zůstat doma s vírou, že se tu podmínky zlepší, včetně slibované haly – to řekl trenér Novák. Ještě že tak! To by snad žádný sportovní (nesrozumitelné) Čech určitě nerozchodil. Z hlediska olympiády je to passé, pojedeme za Česko a rádi pro naše fanoušky, kterých přibývá – zdůrazňuje trenér Novák. Kalouskovi jsem fandil, teď brečím – to prohlásil kouč Martiny Sáblíkové o rok déle po zveřejnění dohody ministrů školství a financí na novém přerozdělování financí do sportu. Navýšení pro rychlobruslení o 227 tis. na celkem 537 tis. korun se zdá oproti ostatním sportům až směšné.

Vážený pane ministře, přeji všem sportům co největší finanční dotaci od státu, nicméně bych si právě z pohledu pro Českou republiku tak úspěšného rychlobruslení dokázal představit větší spravedlnost. Opět se ukazuje smutná pravda, že se úspěchy svých sportovců dokážeme jen chlubit, ale pomoci k jejich úspěchu vytvořit i podmínky, to se u nás bohužel nenosí. I já se cítím být fanouškem tohoto sportu, Martiny Sáblíkové, Petra Nováka a dalších, a proto vás znovu žádám a prosím, pane ministře, dokažte, že jste člověk na svém místě a pomozte svojí autoritou podpoře českého rychlobruslení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a slovo má ministr školství Josef Dobeš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, já jsem také fanoušek Martiny Sáblíkové.

Je potřeba se na ta čísla podívat komplexně. Bavíme se o účelové dotaci ve výši 270 mil., když zmiňujete ta čísla. K tomu je potřeba připočíst rozpočet 1,9 mld. ministerstva. Začnu od toho rozpočtu. Já jsem neškrtl ani korunu ze sportu oproti roku 2010, to se dá doložit, že rozpočet 1,9 mld. v roce 2010 se rovná rozpočtu 1,9 mld. v roce 2011. A v té 1,9 mld. máme částku na reprezentaci. Ta je poměrně významná a z té částky dostávají peníze reprezentanti. Takže 1,9 mld. Z částky 270 mil. účelové dotace jsme se domluvili s ministrem financí a s celou vládou, že pokud se vláda rozhodla podpořit i letos tento sport touto mimořádnou dotací, uděláme to tak, že peníze půjdou přímo na svazy a nepůjdou přes ČSTV, kde by 116 mil. skončilo u funkcionářů, což jsme nechtěli.

Tak jsme to rozdělili postupně mezi svazy podle jasných kritérií. První kritérium je členská základna, kdy ze 30 % je to celá členská základna a ze 70 % je to mládežnická členská základna, protože chceme dotace dát především sportujícím dětem. A pak je tam koeficient úspěšnosti. Takže takto se skládalo to rozdělení. Bylo to první transparentní rozdělení podle vlastních pravidel.

Rychlobruslení, jak jste správně řekl, dostalo od ČSTV, kdy to ti funkcionáři projedli, 310 tisíc, to nové rozdělení bylo 536 tisíc, o 227 tisíc více. Je to proto, že členská základna má 468 osob, mládežnická základna jen 137 osob. Pak ani Martina Sáblíková těmi famózními výkony nedokáže zvrátit základnu těch dětí. Ale znovu podotýkám, je tam zmenšený rozpočet ministerstva školství 1,9 miliardy, kde jdou speciálně peníze na reprezentaci, a na reprezentaci dle té výkonnosti.

Tolik. Já jsem všude říkal, že to, co jsem udělal, je jenom záplata. Já se celkem cítím hrdý, že jsem ty peníze vybojoval, že jsem nezkrátil rozpočet sportu, ale je to jen záplata. Podstatné je to, co se zdá, že se rysuje jako koncepční věc. A to, že se blíží zdanění hazardu, kdy nejzazší termín je 1. 1. 2013, tak jak pan ministr financí prezentoval několikrát a tak jak má úkol daný vládou. To je první sloup. Druhý sloup je to, co se děje dneska kolem Sazky. Já věřím, že ještě definitivně není ztracený, vyschlý zdroj financí ze Sazky a že stále můžeme počítat, věřím pořád ještě v to, s poměrně velkou částkou z tohoto zdroje. Pokud se obě věci podaří, tak tu nemusíme počítat ve statisících a dohadovat se, jestli to je dostatečné, nebo není. Já říkám není, je to záplata, a věřím, že se nám podaří nastavit ty koncepční zdroje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ještě pan poslanec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látko: Vy jste mi, pane ministře, docela šikovně uhnul do takové globalizace. Já jsem se zaměřil ve své interpelaci na to rychlobruslení. Tam si myslím, že zákon o loteriích moc nepomůže. Pomůže zase vcelku. Jestliže vy jste začal mluvit o těch statisících, protože statisíce jsou rozdělovány do rychlobruslení, já jsem přesvědčen, a je to, bez diskuse, v současnosti nejúspěšnější náš sport, jestli z široké, nebo úzké základny, to si myslím, že je úplně jedno, ale nenajdete v České republice úspěšnější sport, než je rychlobruslení, proč není možné tento sport v začátcích nějak podpořit! Já o případné hale budu mluvit ve své další interpelaci. Ale na podporu samotného rychlobruslení. Vždyť my tím vlastně blokujeme to nadšení mládeže, které vyvolala Sáblíková svými výsledky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ještě pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Na tu nadšenou mládež dáváme téměř jednou tolik, než se dávalo z účelové dotace, takže já věřím, že místo 310 tisíc je 536 tisíc nějaká změna. Já vám znovu říkám, že současná situace toho sportu a financování sportu, což je, řekl bych, dlouholetý problém, nám nedává větší možnost. Máme tu účelovou dotaci, kterou rozdělujeme a podporujeme podle pravidel a učíme svazy, že důležitá pro stát je právě ta členská základna těch dětí. A rychlobruslení dostává na ty děti více než kdykoli v minulosti.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní tady máme další interpelaci – paní poslankyně Semelová, opět na pana ministra Dobeše. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, naše školství se dlouhodobě potýká s celou řadou problémů. To ostatně ukázaly jak výsledky mezinárodního průzkumu PISA, tak výroční zpráva České školní inspekce za minulý školní rok. Jedním z problémů, na které tato výroční zpráva upozorňuje, je výuka cizích jazyků a výpočetní techniky. V těchto oblastech školy pocítují citelný nedostatek kvalifikovaných pedagogů. Právě oni jsou však pro kvalitní vzdělávání klíčovým prvkem.

O tom, že situace je opravdu špatná, svědčí konkrétní údaje, a nejsou to radostná čísla. V základním školství učí cizí jazyky 38 % nekvalifikovaných či neaprobovaných učitelů, na středních odborných učilištích je

situace ještě horší, tady se jedná o téměř 46 % kantorů. Co se informatiky týká, nemá na základních školách odpovídající vzdělání 44 % pedagogů. Pominu-li gymnázia, kde kvalifikovanost učitelů ve většině předmětů přesahuje 90 %, je současný stav kvalifikovanosti na školách v těchto předmětech tristní.

Chci se proto zeptat, pane ministře, jaké kroky ke zlepšení podnikáte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr školství Josef Dobeš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, vy jste byla tak rychlá, že jsem si ty kroky nestačil napsat, takže je zkusím říkat.

Ano, ta čísla České školní inspekce jsou taková, a co s tím udělat. Já řeknu, co se s tím snažím dělat. Snažím se zvýšit platy učitelů, ve školství teď kvalifikovaný učitel, o kterých vy hovoříte, nastupuje za 20 tisíc od 1. 1., což proti 14,5 je první významný krok. To znamená, potřebujeme přivést nové kvalifikované učitele, kteří jazyky umějí a ovládají. Stejně tak ovládají IT technologie. To je první – zvýšit platy.

Za druhé je tu dlouhodobý dluh, samotné IT vybavení na školách. My jsme tu měli mám pocit za 5 miliard Internet do škol, a když dělám dnes revizi té situace, vybavení těch škol, tak zjišťuji, že to jsou trosky. První je, kde nám skončilo těch 5 miliard. Já se snažím technologie na školy zavádět. Jsou takzvané šablony pro základní školy, kde je možné získat vybavení, ale kde je možné i doučit pedagogy v těchto technologiích. Máme na to 4 miliardy na tři roky a v tuto chvíli jsme třetinu už poslali do škol, už je proplaceno, což, až budou další interpelace na čerpání evropských fondů, budu dokladovat ještě v číslech. Takže to jsou šablony pro základní školy.

V roce 2011 chystám tytéž šablony na střední školy, opět podpora těch technologií, ale i výuky učitelů, a samozřejmě budeme novelizovat zákon o pedagogických pracovnících, kde je potřeba se bavit o kariérním růstu pedagogů a celoživotním vzdělávání. To se chystá a já toto cítím jako hodně důležitou věc. Vedle toho, že učitele zaplatíme, je potřeba prosadit celoživotní vzdělávání.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a uděluji slovo paní poslankyni.

Poslankyně Marta Semelová: Já děkuji za odpověď. Nicméně ještě bych se chtěla zeptat, zda jednáte i s pedagogickými fakultami, protože tam

se jedná i o určité zareagování, rychlejší zareagování na potřeby školství. To je jedna věc. A druhá věc – co se týká šablony, jestli se budou týkat i pražských škol.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan ministr má slovo na odpověď, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Budu upřímný. Nebudou a hledáme jiné nástroje. Do Prahy bohužel šablony nejsou možné, není je možné uplatnit a rok co rok to moji předchůdci vybalancovávali ze státního rozpočtu a nějakými rozvojovými programy, i já budu muset tento hendikep dělat. Zvlášť proto, když chci zavést srovnávací zkoušky už za rok jako generálku, tak toto musím řešit. Takže nyní nejsou na to šablony.

Jestli je co spravit s těmi fakultami. Ano, je tam jistá setrvačnost na pedagogických fakultách. To se snažím na jednu stranu řešit s paní prof. Dvořákovou, kdy tlačíme, a snažím se akreditovat více didaktiku na pedagogických fakultách. Na druhou stranu připravuji dva projekty pro pedagogické fakulty a hledám pro ně finanční prostředky. Pro vaši informaci – připravujeme projekt za 400 milionů, které vezmeme z rozpočtu školství, nebude to navyšovat rozpočet, na to, abychom dokázali zaplatit povinnou mnohem delší praxi studentů pedagogických fakult. Máme v plánu dvakrát semestr v bakalářském studiu a magisterském studiu po jednom semestru, kdy chceme platit mentory, nejlepší učitele těch základních a středních škol, kde ten praktikant bude. Na to máme tento budget. I s pedagogickými fakultami se snažíme pracovat tak, aby dokázaly reagovat na tu potřebu, která v tuto chvíli je. Ale souhlasím s vámi, že ta setrvačnost je poměrně velká.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za doplnění. Nyní dávám slovo panu poslanci Votavovi, který se ústní interpelací bude obracet na ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského, a prosím, aby se připravil pan poslanec Seďa.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, moje interpelace se týká vyhlášky č. 372/2001 Sb., o rozúčtování nákladů na teplo v bytových domech, zjednodušeně řečeno.

Zásadní výhrady jsou dlouhodobě ke znění § 4 a v něm zejména k odst. 4. Rozdíly v nákladech na vytápění připadající na m² započitatelné podlahové plochy nesmí překročit u konečných spotřebitelů s měřením či indikací v zúčtovací jednotce hodnotu 40 % oproti průměru zúčtovací jednotky v daném zúčtovacím období. Pokud dojde k překročení přípustných

rozdílů, provede vlastník úpravu výpočtové metody uvedené v odst. 3 této vyhlášky. Stížnosti občanů jsou právě na to, že odst. 4 působí demotivačně, a je dokonce některými vlastníky uživatelů bytů zneužíván. Působí proti snahám většiny spotřebitelů tepla v době teplem šetřit, takže ti, co teplem nešetří, nejenom navyšují průměrnou spotřebu tepla na m2, ale navíc vědí, že ač protopí nebo i nechají uniknout jakékoliv množství tepla, zaplatí maximálně 40 % nad i tak jimi zvýšený průměr. Další přesah od průměru totiž za ně zaplatí ostatní, tedy šetřící uživatelé bytů. Přitom například sdružení vlastníků nemá regulérní nástroj, jak donutit vlastníka, že by z tohoto titulu zaplatil i zvýšený odběr tepla dle náměru poměrových měřičů. Nešetření totiž o více než 40 % od průměru je nic nestojí a teplárnám to samozřejmě nevádí.

Je tedy navrhováno řadou sdružení vlastníků to, aby buď § 4 odst. 4 vyhlášky se vypustil, nebo dá zúčtovací jednotce právo rozhodnout, zda korekce podle odst. 4 § 4 bude, či nebude při rozpočtování topných nákladů zúčtovací jednotce uplatňovat.

Ptám se tedy, zdali je Ministerstvo pro místní rozvoj ochotno zabývat se tímto problémem a eventuálně tyto věci promítnout do novely vyhlášky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A slovo má nyní pan ministr Kamil Jankovský.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím zde s panem poslancem Votavou souhlasit, že tato vyhláška je, řekněme, diskutabilní a je to něco, kde my se jednak domníváme, že by smluvní volností se mohlo rozúčtování tepla dělat i jinak než podle tohoto zvláštního předpisu, a pokud k dohodě nedojde, tak bychom tento zvláštní předpis rádi upravili. Předpokládáme, že budeme mít návrh hotov v březnu, v dubnu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Votava má ještě slovo, prosím.

Poslanec Václav Votava: Také děkuji. Myslím si, že moje interpelace měla smysl a odpověď pana ministra mě samozřejmě potěšila v tom, že se uvažuje o jakési revizi této vyhlášky, tak aby problém, který jsem nastínil, byl nějakým způsobem řešen.

Pane ministře, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A můžeme

přistoupit k další interpelaci. Slovo nyní uděluji panu poslanci Sedřovi, který se ve své interpelaci obrací na pana ministra Pospíšila, a prosím, aby se připravil pan poslanec Petrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, je praxí exekutorů v České republice, že zabavují majetek i lidem, kteří nic nedluží. Stačí totiž k tomu jen to, že ubytují ve svém domě či bytě dlužníka, a už k nim exekutoři mohou vrazit do bytu. Exekutoři potvrzují, že pro ně není rozhodující trvalé bydliště dlužníka, ale to, kde skutečně pobývá.

Vážený pane ministře, doufám, že se spolu shodneme, že pokud je Česká republika právním státem, pak nemůže připustit porušování zákonů této země a zejména Listiny základních práv a svobod. Činnost exekutorů vůči těm, kteří nic nedluží, je neomluvitelná a je v rozporu s právním pořádkem naší země. Přece nelze připustit, aby exekutoři zabavovali osobní majetek lidem, kteří nic neprovedli, a vyžadovat po nich, aby oni zpětně dokazovali, že věci jsou jejich majetkem. Existuje sice možnost vylučovací žaloby, ale sami exekutoři údajně neplatí náklady soudů.

Pane ministře, jste si vědom této praxe, kterou provádějí exekutorské úřady? A pokud ano, jakým způsobem budete tento problém řešit? Přece nelze donekonečna ustupovat bezpráví, kdy jsou vědomě pošlapávána základní lidská práva.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A slovo uděluji panu ministrovi Pospíšilovi. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane poslanče, dovoluji mi stručnou reakci na vaši interpelaci, byť jde o relativně složitý právní problém, který bych zde mohl delší dobu vysvětlovat. Ale alespoň nastíním základní teze.

Není pravda to, co píší některá média, že dnes exekuční řád nechrání žádným způsobem práva třetích osob. Minulá vláda Mirka Topolánka v roce 2009 přijala rozsáhlou tzv. střední novelu exekučního řádu, která jasně zakotvila práva pro tzv. třetí osoby, jejichž majetek je omylem při výkonu exekučního řízení zajištěn. Je jasně stanoveno, že není jedinou možností obrany těchto třetích osob excindační žaloba, to znamená složité dlouhé soudní řízení, ve kterém prokazují, že majetek nepatří dlužníkovi. My jsme do zákona dali jasnou novou úpravu, tzv. institut vyškrtnutí věci ze seznamu movitých věcí, které jsou v exekuci zajištěny. Jinými slovy, pokud třetí osoba má pocit nebo má právo, prokáže, že její majetek byl omylem zajištěn v rámci exekučního řízení, může se obrátit ve stanovené zákonné l-

hůtě na exekutora, předložit k tomu důkaz, exekutor důkaz rychle posoudí a věc vyškrtne. Je to právní úprava, která je obdobná v jiných vyspělých státech západní Evropy, tam, kde existuje exekutorství jako samostatná právníká profese. Pokud v této zkrácené lhůtě – jedná se o 30 dnů – není její věc vyškrtuta, protože nejsou jasné písemné důkazy, pak následuje krok č. 2, ona excindační žaloba, kde mohou být prováděny další a další důkazy.

Souhlasím s tím, co říkáte, pane poslanče, že právo má chránit občany České republiky, ale právo musí být vyvážené. Na jedné straně musí chránit oprávněné zájmy třetích osob, na druhé straně však musí chránit právo věřitele. Nemůžeme docílit takové právní úpravy, která bude dlužníky zneužitelná, kdy dlužník, jehož věci budou zajištěny, si najme své přátele, ti prohlásí, že oni jsou majiteli věcí, a víceméně ona majetková základna, která má být zpeněžena a z ní má být uspokojen věřitel, bude takto rozdána. Musíme najít vyvážené možnosti, jak chránit práva třetích osob a jak na druhou stranu efektivně stíhat dlužníky, kteří nebyli schopni dobrovolně plnit. To je prosím ta základní věc. Tady je někdo, kdo porušuje zákony, tady je dlužník, který dobrovolně neplní. To prosím trochu opomíjíme a naskakujeme některým mediálním vlnám, které vnímají exekutory pouze jako v uvozovkách zločince, a opomíjí se fakt, že do vzniku exekutorů jako samostatné právnícké profese byla vymahatelnost práva v České republice velmi nízká a věřitelů vůči dlužníkům byli v obrovsky znevýhodněné pozici.

Jsem si vědom toho, že tento zákon je třeba dále upravovat, že dále je třeba velmi bedlivě sledovat činnost nad exekutory, že je třeba exekutory kárně stíhat za jakýkoliv, i drobný exces, že je třeba opravdu, aby ruka státu zde byla silná. Ale prosím bez exekutorů vymahatelnost práva v České republice opravdu byla jako na přelomu tisíciletí, to znamená bohužel na bodu nula.

Jsem připraven udělat, řekněme, analýzu novely z roku 2009, zjistit její faktickou účinnost, její stav. A zjistíme-li, že má určité problémy odborná veřejnost s její aplikací, jsem připraven znovu předložit další úpravu. Ale avizuji, že je to problém, který již jednou řešen byl, a teď jde o to, abychom po dvou letech zjistili, nakolik tato právní úprava je účinná či není. Já jsem zaznamenal pouze jednu tuto mediální vlnu v Právu. Já to respektuji, je to správně, je dobře, že Právo upozorňuje na případné problémy exekutorů. Nechal jsem také s odborníky k tomu zpracovat podklady, nakolik toto vychází v praxi. Ale avizuji, právní úprava dneska je bez problémů. Jaká je praxe, to si nyní podrobně zjišťuji a dám vám rád potom v následujících týdnech zprávu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A slovo ještě dávám panu poslanci.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji panu ministrovi za vstřícnost. Určitě máte pravdu, že je to složitý právní problém. Ale je tady to, co vy jste říkal, že je v exekučním řádu atd., tak to je sice pravda, ale řeší to vlastně jakýsi následek. Já jsem se ptal právě na to, jaká je praxe, protože i za mnou do regionální poslanecké kanceláře přicházejí lidé s tímto problémem, a přece nemůžeme požadovat, aby nebyly dodržovány základní zákony, což je platná Ústava České republiky a Listina základních práv a svobod. Přece nemůžeme chtít po lidech, kteří nic neudělali, aby dokazovali, že to je jejich majetek. Víme dobře, že je to složité. To znamená, někomu vtrhnout do bytu, i třeba podle exekučního řádu se chovat atd., ale druhá věc je, zda se dodržují základní lidská práva. O to mi šlo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Pan ministr ještě doplní svoji reakci. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já jsem rád, že se shodneme, že právní úprava je posunem. Já jsem, jak jsem řekl, připraven požádat exekutorskou komoru o jejich informaci k aktuální aplikaci této právní úpravy. Rád vám tu informaci podám. Dosud, jak jsem řekl, na tom pracují moji úředníci, kteří mi zpracovávají zkušenosti z kárných podání, která jsme v poslední době dělali.

Ta situace je strašně složitá. Já tady nechci hovořit o konkrétních případech, ale ve chvíli, kdy jde o byt dlužníka, exekutor k němu přijde, logicky předpokládá, že majetek v bytě dlužníka, pokud tam není nějaký nájemní vztah, patří dlužníkovi, majetek zajišťuje, pak opravdu není možné při samotném zajišťovacím aktu v tu chvíli roztřídit, který majetek patří dlužníkovi a který třetí osobě. O tom jsou právě ty následné kroky, o kterých hovořím. Pokud nemá exekutor žádný právní titul ani domněnku, že ten majetek patří dlužníkovi, a přesto majetek zajistí, pak samozřejmě postupuje špatně, v rozporu se zákonem. Ale prosím, uvědomme si, že každý dlužník, který nechce dobrovolně plnit, vymýšlí často různé způsoby, jak svůj majetek v uvozovkách prohlásit za majetek někoho jiného. Je třeba opravdu to vyvážení a já osobně jsem připraven se těm konkrétním situacím věnovat. Máte-li konkrétní zkušenosti, rád budu analyzovat, nakolik tam exekutor porušil zákon, či nikoliv, ale těžko se takto reaguje obecně na možná porušení zákona. Bavme se o konkrétních variantách.

Takže konstatuji, že pokud někdo zajistí v bytě dlužníka majetek s domněnkou, že to je majetek dlužníka, pak mu lze těžko něco vyčítat. To

je běžné chování a o tom jsou ty následné procesy, které majetek mají případně rychle vyloučit. V řádech dnů, několika měsíců a let. Já jsem připraven o tom dále vést diskusi. Je to složitý problém. Pojdme se bavit o konkrétních pochybeních, já na to případně připravím konkrétní odpověď a konkrétní analýzu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následovat bude interpelace pana poslance Jiřího Petrů na ministra školství Josefa Dobeše. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, dle poslední monitorovací zprávy zpracované Ministerstvem pro místní rozvoj bylo od počátku programového období 2007 až 2013 k 5. lednu 2011 v rámci politiky hospodářské a sociální soudržnosti Evropské unie realizované na území České republiky podáno 43 675 žádostí na individuální projekty a globální granty v celkové hodnotě 965 miliard korun. Řídící orgány operačních programů doposud vydaly 19 923 rozhodnutí, tedy smluv o poskytnutí dotace na individuální projekty a globální granty, v celkové výši 4 miliardy 433 milionů korun. Investory pochopitelně zajímá především ten okamžik, kdy mají prostředky na účtu. Proplacené prostředky na účtu příjemců na individuální projekty a globální granty dosahují 205 miliard korun, tedy 26 % z celkové alokace. Pro úplnost uvádím, že certifikované výdaje předložené Evropské komisi činí 890 miliard, což je 11 % z celkové alokace na programované období 2007 až 2013. Při bližším seznámení zjistíme, že vývoj čerpání z tak proplacených prostředků příjemcům je u jednotlivých operačních programů velmi rozdílný. U některých regionálních operačních programů přitom došlo meziročně o navýšení proplácení až o 27 %. Bohužel existují operační programy, které mají čerpání a proplácení prostředků velmi mizerné, a také vývoj je alarmující. Mezi takové patří například operační program Výzkum a vývoj pro inovace, který s výší proplácených prostředků 3 % leží na úplném konci žebříčku. Meziročně došlo k zvýšení pouze o 2 %. Velmi negativní je rovněž informace, že celkově bylo v operačním programu Výzkum a vývoj –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas. Prosím, směřujte ke konci své interpelace.

Poslanec Jiří Petrů: Už končím. Pro inovace od začátku programového období bylo podáno osm žádostí na velké projekty, z toho počtu bylo hodnotící komisí na národní úrovni doporučeno šest projektů k financování a další informace k 1. lednu 2011 je, že Evropská komise

neschválila žádný velký projekt v operačním programu Výzkum a vývoj pro inovace.

Proto se ptám pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy, jestli nám může říct, proč je stav čerpání tak neuspokojivý, jaká opatření ministerstvo přijalo k tomu, aby se toto čerpání zlepšilo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Prosím, abychom si všichni uvědomovali, jaké časové limity máme k dispozici v době projednávání interpelací, a dávám slovo panu ministrovi Dobešovi. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, ano, ta čísla, která pan poslanec říkal, jsou vcelku nelichotivá, jestliže 3,4 % o 2 % meziročně se to změnilo, ale to se změnilo od září 2010. To se změnilo od poloviny září 2010 o 2 %, za tři a půl měsíce se to změnilo o 2 %. Což neříkám, že je to úplně heroické, ale je v tom vidět změna, která tam nastala. Já jsem v polovině září vyměnil ředitele pro čerpání přes evropské fondy, a to zejména z těchto důvodů, že to čerpání mně připadalo velmi pomalé a řízení této sekce nedostatečné.

Šest velkých projektů, které jsou v Bruselu. Pro vaši informaci, včera a dneska jednal ředitel Kuba a ředitel přes (nesrozumitelné) pan ředitel Kříž se zástupci v Bruselu, abychom dokázali dotáhnout ELI za 8,3 miliardy. To je klíčový projekt, který měl být 10. prosince schválený. Nebyl schválený, protože v minulosti, zhruba někdy začátkem ledna 2010, nebyl schválen sekci competition neboli veřejnou soutěží. Teď jakoby dodatečně dotahujeme to, co v tu chvíli nebylo. Jedná se o sadu dotazů, které pro (nesrozumitelné) competition nyní vypracováváme, a tam je to zpoždění. Vedle toho je tam pět velkých projektů, které trpí podobnou vadou, že se jich netýkalo schválení přes veřejnou soutěž.

Co se pro to dá dělat a co se dělá. Odbouráváme byrokracii, která je více na naší straně než na té evropské straně. Možná by zástupci vysokých škol vám mohli říct věci, které už se odbouraly a výzvy se zrychlily.

Druhá věc, která tady je, a budu to říkat upřímně, je, že věřím, že rozprostíráme ty menší projekty do celé České republiky. Nechodí to, jak v minulosti bývalo zvykem, jen do jednoho či dvou krajů.

Třetí věc, kterou zavádím, je posílení té sekce o zkušenější lidi v čerpání evropských fondů. Já bych neřekl, že se jedná o kvantitativní posílení jako kvalitativní posílení. Mezi rektory vysokých škol koluje výraz pro těch 220 pracovníků čtvrté sekce, říká se jim kindrmanagement. Já se přiznám, když jsem se byl seznámit v srpnu, v září se zaměstnanci v Karlíně, tak jsem měl pocit, že diskutuji se studenty o státní maturitě, a tento trend se snažím obracet. Já si nemyslím, že je třeba posilovat tu sekci o velké množství

nových pracovníků, jako tam přitáhnout lidi, kteří skutečně mají zkušenost s čerpáním evropských peněz. To je možná ten největší problém, který tady je.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Jak vidím, pan poslanec si přeje položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Ano, děkuji. Tady bych byl trochu konkrétnější. Poprosil bych pana ministra, zda by mi řekl, jaký je stav projektu CEITEC, Středoevropského technologického institutu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr školství. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: CEITEC je přesně jeden z těch šesti velkých projektů ELI, CEITEC, ICRC, projekt v Ostravě, projekt v Řeži, to je těch šest velkých projektů, které se od října 2010 schvalují v Bruselu. Schvalují proto, že na začátku projektu neprošly schválením přes veřejnou soutěž. Tam teď doháníme to, co se mělo udělat před rokem, a nyní při schválení ELI 10. prosince se zjistilo, že ani ELI, který byl tím lídrem, neprošel touhle veřejnou soutěží. Tak my dotahujeme formou dotazů tento hendikep, který měl být někdy v roce 2009 – 2010 vyřešen. Jinak CEITEC je na druhém místě. Nejbližší schválení je ELI. Dnes se řeší v Bruselu ELI a CEITEC je hned druhý, který je nejnadějnější pro schválení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A následuje interpelace pana poslance Karla Šidla na pana ministra Martina Kocourka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane ministře, Česká republika jako významná průmyslová země Evropské unie přijala rozhodnutí Komise a Rady Evropské unie o rozvoji vodíkového hospodářství. Protože kromě provozování autobusů na vodíkový pohon v Kralupech se dosud neobjevily žádné zprávy o krocích vlády, případně Ministerstva průmyslu a obchodu, které by zajistily výrobu a distribuci užití vodíku, ptám se vás, pane ministře, jaká opatření přijala vláda České republiky a Ministerstvo průmyslu a obchodu k rozvoji výroby a distribuce vodíku. Za druhé, v rámci kterého podpůrného programu bude Česká republika rozvíjet výzkum a vývoj v oblasti využití vodíku, a to jak skladování, tak jeho výrobu. A za třetí, jak je zajištěna podpora subjektů, které pracují na vývoji elektromobilů, používajících vodíkové články. Rozvoj využití

vodíku v energetice a v dopravě je jedním z významných úkolů v rámci Evropské unie, a proto se těším na vaši odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Odpoví ministr Martin Kocourek a já mu tímto dávám slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vodíkové hospodářství je soubor technologických řešení pro uspokojování energetických potřeb, jejichž společným jmenovatelem je vodík. Je potřeba zdůraznit, že vodík není palivo v klasickém slova smyslu, ale energetický vektor neboli nosič energie. Vodíkové technologie jsou tak maximálně ekologicky čisté, jak čisté jsou primární zdroje energie a suroviny, které jsou při výrobě vodíku využity. Z těchto aspektů plyne možné využití vodíkových technologií.

Energetické využívání vodíku bylo v České republice zahájeno – teď nepočítaje aktivity v laboratorním měřítku – zavedením zmíněného vodíkového autobusu TriHyBus do městské hromadné dopravy v Neratovicích. Jedná se o trojitě hybridní vodíkem poháněný nízkopodlažní autobus, který byl vyvinut Ústavem jaderného výzkumu v Řeži a jeho partnery. V rámci provozu autobusu byla postavena i první vodíková čerpací stanice, která má veřejný charakter a je umístěna v areálu dopravce Veolia Transport v Neratovicích. Vysoká škola báňská v Ostravě se několik let věnuje vývoji experimentálního vozítka, se kterým se účastní závodů Shell Eco-marathon.

Vodíkové technologie jsou typickým příkladem úspěšného naplňování programů na podporu vědy a výzkumu, které umožnily zahájit využívání vodíku v České republice. Jedná se zejména o programy Ministerstva průmyslu a obchodu, Technologické agentury České republiky, strukturálních fondů Evropské unie a dalších. Jednotlivé projekty se zpočátku věnovaly základnímu a aplikovanému výzkumu, v posledních několika letech se však pozornost zaměřila do oblasti průmyslového vývoje konkrétních inovací, viz např. zmíněný vodíkový autobus. Lze proto očekávat, že tato oblast se bude nadále rozvíjet, a to i v oblasti využití vodíku v energetice, jako např. vodík jako akumulátor energie v projektech Smart Grids.

Evropská unie vodík a jeho využívání přímo podporuje, což se projevilo mj. ve vydání závazné směrnice, kterou jsou členské státy povinny přijmout do své legislativy a která přímo specifikuje způsoby využití vodíku. Ministerstvo průmyslu a obchodu připravilo v součinnosti s Českou vodíkovou technologickou platformou novelu zákona o pohonných hmotách, která tento problém řeší a bude zítra snad projednána v Poslanecké sněmovně v prvním čtení. Podobný problém se vyskytl se

schvalováním vodíkových vozidel, což je problematika spadající pod gesci Ministerstva dopravy. Česká vodíková technologická platforma s využitím zkušeností od zahraničních partnerů připravila podklady pro Ministerstvo dopravy a umožňuje tak nastavit pravidla pro schvalování vodíkových vozů.

Co se týká samotných otázek. Ministerstvo průmyslu a obchodu podporuje vodíkové hospodářství v oblasti energetického využití a podílelo se zejména na založení zmíněné České vodíkové technologické platformy. Ministerstvo průmyslu a obchodu finančně podporuje v rámci programů vědy a výzkumu Trvalá prosperita a TIP výzkumné programy v oblasti využití vodíku. Vláda podporuje tuto oblast v rámci programu ALFA technologické agentury.

Co se týká druhé a třetí otázky, jak jsem řekl, tato oblast je podporována v rámci zmíněných programů, ať už Trvalá prosperita, TIP nebo ALFA. A co se týká třetí otázky, tak v rámci zmiňovaných programů výzkumu jsou na podporu vodíku a jeho výzkumu poskytovány nevratné finanční dotace v řádu desítek milionů korun.

Závěrem bych rád ještě zdůraznil, že využívání vodíku v České republice pro energetické účely je zatím zcela na počátku a bude nutné v této souvislosti vyřešit legislativní otázky pro masovější využití vodíku. Zásadní je totiž oblast výroby, která potřebuje primární energii pro svou výrobu. Strategicko-ekonomické a ekologické parametry produkce vodíku jsou v takovéto celkové úvaze nejdůležitější proměnnou. Tolik zatím na úvod.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře, za dodržení časového limitu. Jak vidím, pan poslanec Šidlo má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Paní předsedající, není to doplňující otázka. Já bych chtěl panu ministrovi poděkovat. Z jeho odpovědi jsem pochopil, že tato otázka je Ministerstvem průmyslu a obchodu řešena a zůstává v trvalé pozornosti. Doufám, že budeme mít možnost se přesvědčit i v praxi, že se to naplní. Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také a končím projednávání této interpelace, protože pan ministr již nemá v úmyslu vystoupit.

A přistoupíme k následující interpelaci, kterou podává pan poslanec Ladislav Šincl na pana ministra Tomáše Chalupu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Ano, děkuji. Já mám bohužel dneska opravdu zase smůlu, opět jsem tady a pan ministr že tady doposud není. Nicméně moje interpelace se týká tentokrát stavu velice špatného ovzduší v našem kraji.

Jenom pro informaci, již po x-té průměrná denní koncentrace jemného polévatého prachu mnohonásobně překračuje povolené limity. To je konkrétně v Českém Těšíně, v Karvině, v Třinci, Ostravě a okolí téměř pětina násobně velice nedávno. Nejhorší je, že tyto prachové částice pronikají do plicních sklípků a nabalují se další nebezpečné rakovinotvorné látky, jako je benzopyren, oxid siřičitý, oxid uhelnatý, toluen a další.

Já bych chtěl samozřejmě slyšet od pana ministra informaci o tom, co pro tento region bude dělat. Takže tuto interpelaci opět předložím na dalším zasedání interpelací, které budou příští týden. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Jak již zde bylo řečeno, pan ministr Tomáš Chalupa je z dnešního jednání Poslanecké sněmovny řádně omluven a jistě vám odpoví.

Přistoupíme k projednávání další interpelace, kdy interpelující poslankyní je paní Marie Nedvěďová, a já ji tímto uděluji slovo.

Poslankyně Marie Nedvěďová: Ještě jednou dobrý večer. Moje interpelace je na pana ministra vnitra, pana Radka Johna.

Vážený pane ministře, opakovaně jste uváděl, naposledy v pořadu Máte slovo, že policistů v České republice je nadbytek a že odchod některých z nich situaci jen prospěje. Mnohdy vaše slova vyznívají jako obvinění především řadových policistů na nižších postech, takže to vypadá, že k negativním jevům v tomto směru na vyšších úrovních Policie České republiky nedochází, nebo jsou naopak považovány za běžné či normální. Argumentoval jste i tím, že někteří policisté si ráno zajedou autem do lesa a celý den tam spí, případně na oběd, na kávu apod.

Tato tvrzení jsou buď tedy alarmující, nebo zavádějící, ale především jsou nekonkrétní. Mám proto v této souvislosti následující dotazy: V kolika případech za dobu, co jste ve funkci, byly zjištěny obdobné případy a jak byly případně řešeny? V kolika případech byla tato pochybení zjištěna u vedoucích pracovníků Policie České republiky, zejména na Policejním prezidiu? Jak jste dospěl k tomu, že v ulicích je o 1 500 mužů víc? Vzhledem k tomu, že v ulicích se objevují i ženy, chtěla bych se zeptat, zda jste počítal v tomto čísle i ženy, nebo zda ženy v tomto počtu uvedeny nejsou. Za jaké období tedy k tomuto nárůstu mělo dojít a odkud jste tento počet vzal? Jak jste k tomuto číslu došel? Dále bych se chtěla zeptat, o kolik celkem z vašeho působení ve funkci ministra vnitra klesl počet policistů a jak se tento pokles projevil na objasňování trestných činů a jaké jsou další záměry Ministerstva vnitra v této otázce do budoucna.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Odpoví ministr vnitra Radek John.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já začnu odzadu. Objasněnost trestných činů v České republice stoupá. Klesá počet trestných činů. Trend je velmi příznivý navzdory tomu, že se snižuje počet policistů. V Praze bylo loni vykradeno o 5 000 automobilů méně než v roce předchozím. V Praze loni díky preventivní práci došlo v počtu kapesních krádeží k poklesu o 2 000.

Objasněnost se liší kraj od kraje, podle toho, jak dobře kde která policie funguje. Naprosto nejlepší objasněnost je v Karlovarském kraji, kde i u majetkových trestných činů je čtyřikrát větší než jinde na území České republiky. Objasněnost všech závažných trestných činů je na velmi vysoké úrovni. U vražd je to téměř 100 procent, u loupežných přepadení je to vysoce přes 70 procent, takže bezpečnostní riziko této země se opravdu nezvýšilo, naopak, bezpečnost v této zemi se prudce zlepšila. To úvodem.

Ti noví policisté v ulicích, to je reforma cizinecké policie, kdy příslušníci cizinecké policie přešli pod krajská ředitelství police a šli do přímého výkonu služby. Konkrétně pro Prahu je to zvýšení o několik stovek policistů v ulicích. A také policistek. Já se velmi omlouvám. Je to společná statistika. Jsou to i policistky.

Já opravdu nechci říkat, že by všichni policisté měli problém s konáním a že by všichni policisté proboha měli nečinnost. Jsou to jednotlivé případy, které mi hlásí policejní inspekce. Při provádění testů spolehlivosti se jí občas stane, že prostě u některého policisty nelze test spolehlivosti provést, protože policista nekoná. Proto jsme na poradě resortu Ministerstva vnitra přijali takzvané opatření proti nečinnosti, kdy policejní inspekce bude přesně popisovat tyto – ale zdůrazňuji – jednotlivé případy a Policejní prezidium je bude řešit. Znovu opakuji, je to v jednotkách, zatímco většina policistů samozřejmě koná.

Já teď každý týden v pátek objíždím jeden kraj České republiky, mluvím s policisty v krajích. A drtivá většina jich je naprosto skvělých. Samozřejmě konají, a ostatně to je vidět i z těch statistik. Právě proto se snížil počet trestných činů, právě proto se zvýšila objasněnost. Jestli se nám podaří zachovat tento trend i v příštím roce, byl by to významný úspěch. A policie pro to bude dělat všechno.

Jinak, úplně konkrétně, co se týče čísel. K 1. 1. 2010 byl fyzický stav příslušníků policie 43 272 policistů a policistek, k 1. 1. 2011 jde o 41 224 policistů a policistek. Vzhledem k omezeným rozpočtovým podmínkám udržuje zatím Policie České republiky stop stav pro přijímání nových příslušníků a tím předpokládá ještě další snižování policistů cestou přirozené fluktuace. Přirozená fluktuace vypadá tak, že ze sboru ročně odchází 1 500

až 2 000 policistů průměrně. Byly tady také roky, kdy odešlo 5 000 policistů. Byly tady také roky, kdy odešlo 3 500 policistů. Loni odešlo 2 600 policistů, pokud si pamatuji. Pro rok 2012 předpokládá policie počet 40 825 policistů. Do té doby bude udržován stop stav. Žádný policista nebyl propuštěn, to jsme slíbili odborům. Všechno je to přirozená fluktuace.

Ptáte se, jestli se snižuje také od hlavy. Ano, snižuje se i od hlavy. Na Policejním prezidiu pracuje více než 1 000 lidí. A úkol pro policejního prezidenta byl zeštíhlit Policejní prezidium o 30 procent. Samozřejmě, že jde o to, aby v přímém výkonu služby policisté zůstali, aby byli vidět na ulicích a abychom se zbavili vlastně policistů, kteří sedí v kancelářích. Samozřejmě, ne všech, protože někteří tam provádějí velmi užitečnou činnost, ale prostě nadbytku policistů v kancelářích. A abychom měli maximum policistů ve výkonu služby.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, já vás musím upozornit, že váš čas vypršel. Prosím, uzavřete svoje vystoupení.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Aha. O to se bude ostatně starat nový policejní prezident, pan Lessy, který přišel z přímého výkonu služby, prošel všemi těmi funkcemi odzadla nahoru, a on bude rozhodně ten, který bude fandit policistům v přímém výkonu služby. Já věřím, že ten příznivý trend poklesu trestné činnosti, jak k němu došlo v roce 2010, bude pokračovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se paní poslankyně, zda si přeje položit doplňující otázky. Je tomu tak. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Nedvěďová: Já bych měla samozřejmě doplňující otázku. Pokud konstatoval pan ministr, že se snížila trestnost, zajímalo by mě, do jaké míry se na snížení této trestnosti projevila novela trestního zákoníku, kdy přestal být trestným činem například skutek, kdy řidič řídí motorové vozidlo bez řidičského průkazu, jakož i další ustanovení trestního zákoníku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Doplňující odpověď podá pan ministr vnitra Radek John.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Ano, ten pokles je o 60 000 trestných činů a ten trestný čin, o kterém jste mluvila vy, to bylo ročně 6 000. Čili je třeba toto z toho odečíst. Pokles trestných

činů je o 54 000 a není stíháno 6 000 trestných činů, které dříve byly stíhány. Čili je tam 10 procent také to, že se změnil zákoník.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následuje interpelace pana poslance Antonína Sedi, taktéž na pana ministra vnitra. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane místopředsedo vlády, Sdružení místních samospráv se na vás obrátilo ve věci plánu České pošty na rušení venkovských poboček. Údajně se má zrušit až 1 500 poboček pošt. Zároveň si starostové stěžují na nedostatečnou informovanost, a to jak ze strany vašeho ministerstva, tak ze strany České pošty.

Vážený pane ministře, je pravdou, že Česká pošta, která spadá pod vaše ministerstvo, hodlá rušit venkovské pobočky pošt? A pokud ano, kolika poštovních poboček se to týká a jakým způsobem informujete či budete informovat obecní zastupitelstva o tomto plánu? Uvědomujete si, pane ministře, že řada zejména starších osob si zřídila u Poštovní spořitelny účty kvůli vybírání důchodů a nyní jim hrozí, že kvůli rušení pošt budou muset za finančními službami cestovat mnoho kilometrů? Připravuje vaše ministerstvo, pane ministře, a to v dohledné době, zveřejnění optimalizace sítě pošt, tak aby se na to starostové a zejména občané těchto obcí mohli dopředu připravit?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpoví pan ministr vnitra Radek John.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Ministerstvo vnitra je pouze zakladatelem České pošty. Reforma pošty je plně v gesci manažerů České pošty, jejichž úkolem je zvýšit ziskovou marži, samozřejmě zvýšit zisky, abychom nedopláceli na Českou poštu, a provést restrukturalizaci. Já jsem dostal po nástupu do funkce strategii rozvoje České pošty, se kterou nejsme spokojeni, a dostal jsem řadu podnětů od občanů, kteří se brání rušení pošt, a velmi to vnímám i ze svých výjezdů do krajů. Velmi si uvědomuji, že v některých vesnicích je pošta to poslední, co stát dělá pro danou vesnici. Týká se to například různých horských vesnic, kde zrušení pobočky by byla velká tragédie. A ti manažeři měli reformu provést tak, že nabízejí úspornější řešení, nabízejí zřízení poboček třeba při obecních úřadech. Ve městech bude projekt, že budovy nádraží, které jsou nevytížené, by se mohly stát nějakými centry, kam by se nastěhovala i pošta.

V této chvíli vám musím říci, že jsem zneklidněn úplně stejně jako vy systémem, jakým Česká pošta informuje o chystané reformě. Proto jsem požádal v minulých dnech vedení České pošty o to, aby mi zpracovalo velmi podrobné informace o všech připravovaných a realizovaných záměrech v této oblasti. Čekám na tato data, a jakmile je budu mít, odpovím. Napíšu vám přesně odpověď na tyto otázky s konkrétními čísly, za prvé. Za druhé to budeme publikovat, protože i v informovanosti je tam velký problém. Řada občanů je zmatena, není si jistá a ztráta jistoty je asi to poslední, co v této zemi chceme udělat. Takže slibuji, že velmi podrobný rozbor, jak by měla vypadat restrukturalizace, je v horizontu dní. Takže jestli mi dovolíte, v souladu s jednacím řádem mám 30 dní na písemnou odpověď a v těch 30 dnech už budu mít podklady, a jednak je zašlu vám a jednak samozřejmě ty záměry budeme publikovat. Jsem zneklidněn stejně jako vy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan poslanec si nepěje reagovat dále. Uzavírám tedy tuto interpelaci a přistoupíme k následující. Interpelující poslanec je pan místopředseda Luboš Zaorálek, interpelovaným ministrem pan Alexandr Vondra. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem také zneklidněn, podobně jako pan ministr John, jenom trochu v jiné věci, protože má interpelace se týká oné zmiňované kauzy českého předsednictví Evropské unie. Mé zneklidnění je dáno tím, že vlastně Česká republika měla určeno na předsednictví nějakých 3,4 miliardy, za které byl zodpovědný místopředseda vlády Alexandr Vondra. Dokonce přímo byl zodpovědný na Úřadu předsednictva vlády za nějakých – a to ani přesně nevíme kolik, protože máme údaje různé. Někde se ozývá 766 milionů, jinde 525, jinde 496 milionů, takže vlastně přesně nevíme, kolik bylo prostředků, které se utratily z Úřadu předsednictva vlády. Takže my ani nevíme přesně kolik jsme zaplatili, my nevíme, kam peníze otekly, dnes se dovídáme, že někam na účty do Rakouska. My nevíme, jestli někdo kontroloval utrácení, nevíme proč nebyl řádný tendr na tu zakázku, která šla z Úřadu předsednictva vlády. Nevíme, jaké byly důvody prodražení, nevíme, jestli to byl šlendrián, plýtvání nebo korupce. Nevíme ani, kdo za to může, protože to vypadá, že těch, kteří se k tomu hlásí, je málo. Máme celou řadu jmen těch, kteří byli zodpovědní, ale vlastně každý říká, že to nebyla jeho věc. Nevíme, co vyšetří policie. A já si myslím, že je to vážné proto, protože jestli tehdy Alexandr Vondra spravoval nějakých 3,4 miliardy, tak dnes je ministrem obrany a tam má na starosti nějakých 30 miliard.

A já se ptám, jestli to není tak, že na Ministerstvu obrany dnes je situace podobná, jako byla za českého předsednictví, že jsou podepisovány

smlouvy někým jiným než panem Vondrou, nevím, jakým způsobem se dnes obklopil lidmi. A já se prostě ptám, jakou máme garanci, že Ministerstvo obrany dnes není spravováno stejným způsobem, jako bylo spravováno úřadu českého předsednictví, jen s tím rozdílem, že je to desetkrát víc peněz než bylo tehdy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane místopředsedo. Slovo má pan ministr Alexandr Vondra, prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Paní předsedající, vážený pane místopředsedo, tuto otázku jsem logicky čekal. Po mediální masáži, kdy v titulcích českých novin se po jeden týden objevila směsice různých interpretací, dezinterpretací, manipulací, nepravd, polopravd, já se nedivím, že leckdo v tom dneska může mít galimatyáš. Ale to je příběh posledního týdne.

České předsednictví začalo 1. ledna 2009, skončilo 30. 6. 2009. Skončilo na jedné straně s ostudou díky tomu, že vaše strana svrhla vládu České republiky uprostřed tohoto předsednictví. A všichni po celou dobu zbývajících dvou měsíců, ale i pak dalšího půl roku, vzpomínali na to, že jestli se české předsednictví někde vyznamenalo, tak to bylo po organizační stránce. Fungovalo to bezchybně. Nikde žádná delegace nebyla odvezena omylem do lesa, nikdo nebloudil po Praze, nikomu nevypnulo ani nahrávací, ani mluvicí zařízení. Fungovalo perfektně tlumočení. Prostě české předsednictví po této stránce bylo dobře připravené. Já jsem samozřejmě jako manažer této megaakce, která se nikdy dřív u nás nekonala, nesl zodpovědnost za celkové provedení. A musím říci, že na to, jak to provedení bylo uděláno, jsem dneska hrdý.

Pokud jde o financování, tak rozpočet, pokud mne paměť neklame, byl původně designován nebo navrhován ještě ve vládě Jiřího Paroubka v roce 2005, 2006. To byl první materiál, který se schvaloval, a tam byla ta částka, která tady zazněla. Ona samozřejmě při bližší struktuře – a to tady vědí ti, kdo se tím zabývali – tak ta částka 1,3 miliardy byla částka, která byla v rozpočtu jednotlivých ministerstev, a centrální koordinátor s ní neměl vůbec co do činění. Koneckonců byla to částka, kterou by ministerstva utratila stejně, akorát si ji převedla na potřeby, které nějakým způsobem s předsednictvím souvisely.

Částka, která byla navíc, byla 2 miliardy a z ní se samozřejmě hradily potřebné organizační náklady po dobu těch šesti měsíců. Závěrečný účet bez jakýchkoli námitek navrhl ministr financí vládě Jana Fischera, byl to ministr financí Eduard Janota a bylo to v dubnu loňského roku, a touto vládou bylo toto finanční vyhodnocení bez jakýchkoli námitek jednohlasně schváleno.

Čili to všechno kolem toho, co se odehrává posledních několik dnů, je normální kour, snaha mně nepochopitelná pošpinit to dobré, co Česká republika ve vztahu ke svému předsednictví předvedla a provedla. A já nemám žádných pochybností, že se tyto věci vyjasní, vyšetří a že se zase vrátíme k tomu, na čem jsme se koneckonců ještě před několika měsíci shodovali, že za tuto věc se v rámci českého předsednictví rozhodně stydět nemusíme.

A pokud jde o vaši otázku, co se týká Ministerstva obrany, tak vás ujišťuji, že mé kroky jsou vedeny především jedním – udělat tam maximální pořádek, úsporně nakládat s finančními prostředky, nic jiného nám ani nezbyvá, neboť rozpočet Ministerstva obrany se za dva roky od roku 2009 do roku 2011 snížil o 21 %. Čili jinak než efektivně s tím, co máme, nakládat ani nemůžeme, protože pak by to česká armáda nepřežila a my armádu potřebujeme. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec Zaořálek zřejmě položí doplňující otázku. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaořálek: Děkuji. Teď jsem se opravdu pobavil. Já jsem si myslel, že tady nikdo nepochybuje, ať je z jakékoliv politické strany, že Česká republika je civilizovaná, kulturní země, v níž pokud se bude konat podobný summit, tak to nedopadne tak, že ministři skončí někde v bažinách a močálech v lesích bez tlumočnicků a bez schopnosti domluvit se s nepřátelsky vypadajícím domorodým obyvatelstvem. To snad si nikdo nemyslel, že předsednictví organizačně dopadne fiaskem. Na to snad, přátelé, máme, ať již jsme z jakýchkoliv politických stran.

A co se týče politického obsahu, ten mi připadá, že byl skromný. Vzpomínám výrok Jacquesa Rupnika, že si těžko někdo vzpomene, o čem politicky vlastně předsednictví bylo. Když bylo tak skromné, proč stálo 3,4 mld., a bylo to jedno z nejdražších předsednictví, když to vezmeme na hlavu, protože dražší bylo pouze Německo a Francie.

Proč jste, pane ministře, nesouhlasil s tím, když jsem navrhoval, abychom tady ve Sněmovně vzhledem k tomu, co kolem toho vzniklo, vedli debatou politickou nad fakty, jak to vlastně s penězi bylo, aby se to vyjasnilo?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan ministr má prostor pro svou další doplňující reakci.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ne, české předsednictví navíc stálo něco málo přes 2 mld. a najdete si to ve všech materiálech, které různě schválila česká vláda. Částky navíc byly prostředky ministerstev

pravidelně každý rok rozpočtované a ministerstva si je pouze alokovala na činnosti, které nějakým způsobem s předsednictvím souvisely.

Pokud jste tady říkal, že vám není známo žádné předsednictví, kde by docházelo k hodinovým zpožděním, výpadkům techniky, nebo dokonce odvezení delegace do lesa, kde autobusu došel benzin, byla to delegace Ministerstva práce a sociálních věcí. Tu zemi nebudu jmenovat, protože jsem byl léta diplomatem a vím, že se to nesluší. Ale prostě se to stalo a v noci tam skutečně několik hodin čekali. Čili já jsem rád, že v českém případě k ničemu takovému nedošlo. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Přistoupíme k projednávání následující interpelace. Pan poslanec Petr Hulinský bude interpelovat taktéž pana ministra Alexandra Vondru. Prosím.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, velmi rád jsem slyšel slova pana ministra, že má chuť dělat pořádek, tak se velmi těším na odpověď na moji interpelaci.

Pane ministře, já jsem si se znepokojením přečetl v médiích o tom, že dopravní letouny CASA, které pro armádu tak nákladně pořídilo Ministerstvo obrany, jsou v době jejich provozu zaparkovány na odstavných plochách Letiště Praha-Kbely, neboť pro ně hangáry nejsou přizpůsobeny. Navíc došlo podle dostupných informací k tomu, že hangáry na kbelském letišti byly sice nákladně upravovány, nicméně ani po úpravách za více než 20 mil. korun se do nich letouny CASA nevejdou. Pokud by tomu skutečně tak bylo, pane ministře, považuji to minimálně za velmi neprofesionální přístup Ministerstva obrany. Osobně se domnívám, že ministerstvu zcela selhaly rozhodující kontrolní mechanismy, a tak bych vás chtěl, pane ministře, požádat o tři odpovědi.

Za prvé: Byli vámi potrestáni ti funkcionáři vašeho resortu, kteří nesou za daný stav odpovědnost, a jakým způsobem? Můžete v tomto případě vyloučit korupční lobby? Jaká systémová opatření jste přijal, aby k obdobným neodborným rozhodnutím již nedocházelo? Jaké kroky jste přijal k nápravě daného stavu, jaké dodatečné náklady si tato náprava vyžádá? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Alexandr Vondra. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, já vám děkuji za váš dotaz a samozřejmě ho zodpovím. Koneckonců začnu tím, že má první vzpomínka na to, když jsem viděl krátce poté, co první CASA byla na kbelské letiště, které se stává jejich domovskou základnou, přivezena

nebo transportována, a já jsem někde shodou okolností odlétal a vidím opravený hangár a vidím, jak z něj čouhá ocas letounu CASA, tak jsem se také zamyslel. Je to normální? Je to v pořádku? Pak jsem si tam s těmi chlapy sedl, nejsem odborník, profesionál na letectví, povídali jsme si o tom a vlastně z toho vyplynula jedna věc, kterou přece zná každý, kdo se někdy na letišti objeví.

Hangár není garáž. Pane poslanče, když si parkujete svůj automobil a máte garáž, nevím, co máte za automobil a jestli máte garáž, tak samozřejmě logicky garáž používáte k tomu, abyste tam své auto přes noc ustájil. Ale letadla jsou přece od toho, aby létala, mimochodem co nejvíce. Hangár je kvůli tomu, aby bylo možno letouny kde opravovat. Pak je úplně jedno, jestli z toho ocas kouká, nebo ne.

Hangáry na kbelském letišti jsou průběžně již několik let modernizovány tak, jak jsou k tomu k dispozici finanční prostředky. Předmětný hangár, o kterém mluvíte, byl modernizován v letošním roce, byl modernizován zcela přiměřeně tomu, kolik na něj bylo svěřeno prostředků, a v žádném případě tady nemůže být řeč o potrestání kohokoliv, protože nikdo v tomto ohledu, pokud mi je známo, neudělal cokoliv špatného. Pokud by ve vidění světa Ministerstvo obrany přistoupilo k tomu, že hangáry bude rozšiřovat o nějakých 20, 30, 40 metrů do délky, tak by to samozřejmě přineslo neskonale vyšší náklady, nehledě na to, že by se samozřejmě celý proces prodloužil, čili toto nebyl záměr. Záměr bylo modernizovat, opravit hangár tak, aby sloužil, k čemu sloužit má, to znamená potřebám pro opravy letadel. Hangár není garáž.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec si přeje položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Hulinský: Pane ministře, vzhledem k tomu, že nepředpokládám, že by to tady byla skrytá kamera a vaši odpověď jste myslel naprosto vážně, tak by mě samozřejmě zajímal původní projekt, jestli budete mít úplně shodný s tím, co bylo, to znamená, že opravdu bylo plánováno, že se letadlo do něj nevejde. To abychom náhodou neměli projekty dva. A určitě váš nápad s novou myšlenkou, že by letadla neměla být úplně celá schována v hangárech, to byste mohl dokonce prosazovat třeba i v rámci NATO. Mohlo by se tím velmi ušetřit i někde jinde.

To znamená pakliže jste si nedělal legraci, jako že pevně věřím, že nikoliv, tak za prvé bych velmi rád vaši písemnou odpověď, protože budeme pak v diskusi pokračovat, abychom si na to mohli spolu sednout, a rozhodně bych chtěl vidět ještě navíc původní projekt, kde se údajně tedy podle vás neplánovalo, že by se letadlo mělo do hangáru vejít.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr si přeje nebo cítí se být vyvolán ještě k doplňující odpovědi. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Já už jsem tady slyšel repliku, že mé vystoupení implikovalo dojem, že to vlastně není špatně, když kouká o-cas z budovy. Já vám samozřejmě písemnou odpověď rád dodám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Přistoupíme k následující interpelaci, kdy paní poslankyně Halíková míní interpelovat pana ministra Tomáše Chalupu. Ještě jednou připomenu, že pan ministr Chalupa je z dnešního jednání řádně omluven. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji. Vážený nepřítomný pane ministře, při mém nástupu do funkce jste označil jako jednu ze svých priorit řešení problémů spojených s programem Zelená úsporám. Přestože jste ve funkci krátkou dobu, vím, že jste se touto otázkou již zabýval. Na začátku ledna vaše ministerstvo ohlásilo uzavření smlouvy o dalším prodeji tzv. emisních kreditů, a tím i získání nových finančních prostředků. Stále se ale odhaduje převis v programu Zelená úsporám ve výši několika miliard korun. Tato situace se dotýká tisíců žadatelů a mezi nimi mají významné místo také bytová družstva, ale nezanedbatelné i desítky, možná stovky stavebních firem. 21. ledna jste vydal prohlášení k programu Zelená úsporám, z něhož vyplývá, že další postup bude teprve stanoven. Proto bych v tuto chvíli ráda odpověděla alespoň na následující otázky.

Kdy předpokládáte, že se zhruba 14 tisíc žadatelů, jejichž složka dosud nebyla zpracována, dozví, zda a jak byla jejich žádost vyřízena? Stále uvažujete o snížení dotace, aby se dostalo na více zájemců? A kterého okruhu by se to týkalo? Tedy všech, kteří dosud dotaci nedoučtovali, anebo těch, kterým se teprve žádost bude vyřizovat? Je za této situace vůbec reálné, že se program Zelená úsporám znovu otevře a fond životního prostředí bude žádosti opět přijímat? Vždyť původní termín 1. února už uplynul a další dodnes na stránkách vašeho ministerstva uveden není.

Myslím si, vážený pane ministře, že čekání na závěry auditora, který bude prověřovat dokumenty k programu Zelená úsporám, a vámi položených 50 otázek, jak uvádíte ve svém prohlášení, by mohlo znamenat další a další odklady řešení situace, která znepokojuje a na jejíž řešení čekají doslova desetitisíce občanů.

Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně.

Pan ministr vám jistě ve smyslu jednacího řádu odpoví, tak jak je jeho povinností.

Přistoupíme k další interpelaci, kdy pan poslanec Ivan Ohlídál interpeluje pana ministra školství Josefa Dobeše. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obsahem mé interpelace jsou výběrová řízení, která se týkají veřejných zakázek spojených s regionálním školstvím. Jedná se o pět vypsání výběrových řízení. První dvě řízení se týkají zakázek spojených s automatickým testováním výsledků žáků základních škol. S tím je spojeno druhé výběrové řízení, které se má zabývat – ta firma, která ho vyhraje, se má zabývat řízením toho prvního projektu. Je zajímavé, že u obou dvou výběrových řízení byl termín podání přihlášek do výběrového řízení stanoven přibližně na dobu jednoho týdne, což mě hodně překvapilo a je to poněkud podezřelé, protože člověka napadne, že takovéto výběrové řízení bude formální a navíc že možná už dopředu je znám vítěz takového výběrového řízení.

Co se týče zbývajících tří výběrových řízení, ta se týkají státní maturity. Když si člověk všimne obsahu těchto výběrových řízení, nabude dojem, že vlastně obsah těch zakázek by mohly vyplnit příspěvkové organizace Ministerstva školství, především CERMAT. To znamená, že by se mohly obsahem zabývat a provést to, co je v rámci té zamýšlené zakázky. Takže člověk má zase dojem, že se vystupuje nepříliš hospodárně v rámci výběrových řízení Ministerstva školství a že by možná bylo lepší některá z nich vůbec nevypisovat.

Děkuji předem za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, pane poslanče. Prosím pana ministra, aby se ujal slova a odpověděl panu poslanci.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážený pane profesore, dámy a pánové, jednak vám odpovím písemně, protože pět výběrových řízení... Musím se na tu státní maturitu podívat, přiznám se, že to nevím.

Co se týče srovnávacích zkoušek, tam vám odpovím a smysl toho vám vysvětlím. Já chystám projekt právě velmi odlišný od státní maturity, a to je testování žáků pátých a devátých tříd on-line přes počítač. Rád bych, aby na podzim proběhl pilot na sto školách, kde teď sháníme sto škol, které jsou schopny podle parametrů, které dostanou, to zvládnout, že tam mají to vybavení. Za rok v červnu 2012 bych rád, aby byla generálka. Pokud všechno půjde, pak červen 2013 plošné testování z matematiky, českého

jazyka, anglického jazyka on-line přes počítač. Proto jsme vypsalí dva malé tendry a pak bude velký tendr dle všech podmínek o veřejných zakázkách. Vyvěšeno to bylo o dva dny déle, než jsou lhůty. Teď se otevírají obálky a vše transparentně na webu Ministerstva školství bude zveřejněno. Budou tam všechny firmy, které se zúčastnily, za jakých podmínek se zúčastnily, kdo to vyhrál, proč to vyhrál a komise, která to vybírala. To je důležité, to bude transparentně zveřejněno.

Smysl těchto dvou malých tendrů je ten, že já bych se nerad dopustil toho, co probíhalo přede mnou ohledně státní maturity. Ty dva malé tendry jsou vypsané tak, že jeden je na firmu, která nastaví projekt, protože se jedná zejména o technické vybavení, to bude přes počítače, a na ministerstvu není nikdo, kdo by dokázal pro to dát parametry. Druhý malý tendr je, a ten byl ještě důležitější – nazval bych to jakýsi stavební dozor celého projektu. Měla by to být firma, která by měla hlídat vítěze velkého tendru až do generální zkoušky, jestli vše běží podle smlouvy, podle dohodnutých podmínek a jestli se to plní, protože se musím přiznat – zítra se budeme bavit o státní maturitě, já garantuji, že proběhne, že dopadne dobře, ale nemám tyto potřebné nástroje, abych měl garanci nad subdodavateli, kteří tehdy velmi drahý tendr vyhráli.

Takže tolik ty dva malé tendry. Ale zejména je důležité to, že na ministerském webu budou viset všechny informace, aby každý transparentně mohl posoudit, jestli skutečně ten vítěz je tím nej kvalitnějším a není jakákoli pochybnost nad těmito zakázkami.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se pana poslance – ano, přeje si položit doplňující otázky, prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Pane ministře, o těch dvou tendrech, o kterých jste hovořil, se dá říci skutečně, že jsou relativně malé, jejich cena je zhruba tak 2 mil., pokud si vzpomínám, každého 2 mil. Ale přesto mě tam zarazilo to, že termín na podání přihlášek do výběrového řízení byl jenom pouze týden, to opravdu nebývá zvykem a já bych čekal, že ty firmy, které chtějí rozumně a smysluplně vstoupit do takového výběrového řízení, by měly mít delší čas na to, aby mohly své návrhy podat. Takže to se mi zdá poněkud zvláštní.

A potom co se týče těch dalších tří tendrů, vy jste říkal, že zatím nemůžete odpovědět ústně a že mi to napíšete písemně. Je to tak, mohu to tak chápat? (Ano.)

Dobře, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V tom případě můžeme ukončit tuto interpelaci a přistoupit k interpelaci následující. Interpelovat

bude pan poslanec Jiří Paroubek pana ministra Alexandra Vondru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, v médiích se v poslední době objevují další a další skutečnosti, které závažným způsobem zpochybňují vaši důvěryhodnost nejen jako člověka odpovědného za přípravu a průběh českého předsednictví, ale také obecně jako politika. Stále odmítáte svoji osobní politickou odpovědnost a tvrdíte, že – cituji z vaší tiskové konference: Osobně jsem žádné smlouvy ani nevyjednával, ani nepodepisoval a s většinou z nich jsem nebyl ani seznámen. To se týká i smlouvy s firmou ProMoPro.

Žádám vás proto o odpovědi na následující otázky:

1. Vaše tehdejší náměstkyně Hendrychová se veřejně vyjádřila, že jste byl o smlouvě s firmou ProMoPro informován. Byl jste o této smlouvě informován, nebo paní tehdejší náměstkyně lže?

2. Někdejší vedoucí Úřadu vlády Jan Novák tvrdí, že jste u něj osobně ve věci smlouvy s firmou ProMoPro intervenoval. Je to pravda, nebo pan Novák lže?

3. Někdejší předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Pecina pro Lidové noviny řekl – cituji: Vondra se věcí zabýval od roku 2008. To, že ty smlouvy nedělal, je lež. Volal mi, že bychom měli v té věci spolupracovat. Na podnět tehdejšího místopředsedy vlády Vondry, který mi tehdy volal, vznikla skupina a chtěli, abychom napsali, že jsou v časové tísní, že se to nestihne vysoutěžit. – Je to pravda, nebo Martin Pecina lže?

Vážený pane ministře, děkuji vám předem za pravdivé odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpoví pan ministr Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, děkuji vám za vaše tři otázky a dostanete tři odpovědi.

Já začnu odzadu. Martin Pecina, tehdy předseda ÚOHS. Já jsem se předsednictvím zabýval ve funkci místopředsedy vlády od ledna roku 2007, nikoli od roku 2008. Ano, poměrně dobře si pamatuji, že v roce 2007 jsem tehdy kontaktoval pana Martina Pecinu a ptal jsem se ho – protože zákon o zadávání veřejných zakázek obsahuje přesně specifikované výjimky a ten zákon byl v roce 2006, což si vy jistě pamatujete, změněn poměrně výrazným způsobem. Vzněl jsem otázku, zda mi úřad pro hospodářskou soutěž může potvrdit, zda některé výjimky, které jsou v zákonu specifikovány, je možné vztáhnout na přípravu českého předsednictví jakožto projektovou akci, která má charakter kumulativních státních návštěv, zejména pokud se týká třeba ministerských zasedání či případ-

ných summitů. A vycházel jsem ze zkušenosti, kdy jsem připravoval Summit NATO v roce 2002, který byl obecně hodnocen jako velmi příkladný, efektivní, úsporný, a kde tehdy – ještě z hlediska toho původního zákona – jsme měli od úřadu pro hospodářskou soutěž předem dáno stanovisko, kde se na nás ten zákon nemusí vztahovat vůbec. Tehdy po určitém rozhovoru s Martinem Pecinou mi bylo sděleno, že ÚOHS již takové stanovisko nevydává předem, čili ex ante, a že si musí ti, kdo předsednictví připravují, poradit sami.

Čímž se dostávám k otázce první z vašeho pohledu, to je to, co jsem prohlásil já a co prohlásila pak má někdejší náměstkyně a nyní zaměstnankyně Ministerstva financí Jana Hendrychová. Já jsem řekl, že jsem tu smlouvu ani nevyjednával ani nepodepsal a s jejím textem jsem nebyl seznámen. Na tomto svém tvrzení trvám, protože je pravdivé a nemám na něm co měnit, jediné slovo.

Jana Hendrychová prohlásila, a nelhala, že v obecné rovině jsem s problematikou seznámen byl. Ano, já jsem v obecné rovině s touto problematikou seznámen byl. Samozřejmě jsem věděl, že lidé z Úřadu vlády, včetně ní, se účastní několik měsíců vyjednávání v Kongresovém centru Praha i s firmou ProMoPro, která tam měla od roku 2007, pokud se nepletu, uzavřen vztah generálního partnerství, který de facto dával exkluzivitu, protože firmě ProMoPro tam patřily veškeré rozvody, kabeláž a měla dlouhodobě pronajata různá zařízení. Čili oni řešili, jestli tu smlouvu uzavřít na základě jednacního řízení bez uveřejnění, podle příslušného zákona o veřejných zakázkách, a dospěli k názoru, že prostě jiná možnost není, že stejně tak není jiná možnost, kde by v Praze mohlo předsednictví probíhat ve stálých konferenčních prostorách, než v Kongresovém centru Praha. A já jako místopředseda vlády jsem tehdy neměl v podstatě, nebo jsem dospěl k názoru, že tento jejich názor, opřený o stanoviska právních kancelářů, prostě respektuji.

Smlouva byla sjednána, jsou pod ní příslušní lidé podepsáni a já nevím, co bych k tomu dodal. Mohu k tomu dodat pouze to, že Úřad vlády poskytl úřadu pro hospodářskou soutěž začátkem roku 2009 veškerou smluvní dokumentaci týkající se této problematiky a ÚOHS do dnešního dne, čili za dva roky, neshledal na tomto postupu cokoli, co by bylo v rozporu se zákonem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, váš čas už před chvílí vypršel. (Ministr: Děkuji.) Děkuji. Pan poslanec Paroubek položí doplňující otázky. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Já chápu, že vy nejste, pane ministře, ani účetní, ani ten, kdo ověřoval věcnou správnost faktur. Vaše odpovědnost

může být pouze v obecné rovině, ale tady se jednalo o částky, které převyšovaly půl miliardy korun. Téměř každá šestá koruna, která byla vynaložena na české předsednictví, byla proplacena této firmě. Tu ležérnost a ledabylost, s kterou přistupujete k tomuto problému – tak si myslím, že si v tuto chvíli neuvědomujete závažnost celé této situace, do které jste se dostal, která v normální demokratické zemi, vážený pane ministře, může znamenat jediné: odchod příslušného ústavního činitele z funkce.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr Alexandr Vondra s doplňující odpovědí. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Pane poslanče, já jsem několikrát řekl a znovu opakuji, že k rezignaci nevidím žádný, ale absolutně žádný důvod. A pokud mluvíte o té celkové částce půl miliardy korun, 500 milionů za celkové zajištění konferenční technikou, všech těch souvisejících služeb a všech těch akcí, které probíhaly po šest měsíců – 4 summity, 14 ministerských schůzek a celkem 300 pracovních zasedání, většina z nich v Kongresovém centru Praha –, tak v porovnání se summitem NATO, který trval tři dny a kdy ta částka činila 130 milionů, si myslím, že se tu dá srovnávat a že tu rozhodně nedocházelo k jakýmkoli ztrátám v nezřízené výši stovek milionů či cokoli jiného.

Každý samozřejmě zodpovídá za to, co podepsal, každý zodpovídá za fakturu, kterou podepsal. Nechť se ta věc vyšetří. Já myslím, že bude dobře, když se vyšetří. Ale k rezignaci žádný důvod absolutně nevidím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Končím projednávání této interpelace. Budeme pokračovat následující, kdy interpelaci podává pan poslanec Karel Šidlo a interpeluje pana ministra Martina Kocourka. Pane poslanče, prosím, mikrofon je váš.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající.

Vážený pane ministře, koncem loňského roku byla završena diskuse o fotovoltaických elektrárnách schválením celé řady novel zákonů ovlivňující objem instalovaných výkonů i výše podpory tomuto obnovitelnému zdroji. Zcela jistě bylo zapotřebí zavedení změn, které regulují velké množství energie, vysoké instalované výkony, ohrožení sítě a enormní náklady na její úpravy i dotace na výrobu elektrického proudu. Proto mi, pane ministře, dovoluji položit několik dotazů:

1. Jaký je současný instalovaný výkon fotovoltaických elektráren v kategorii do 30 a nad 30 kilowattů?

2. Kolik elektrické energie bylo skutečně vyrobeno v loňském roce fotovoltaickými elektrárnami v kategorii do 30 a nad 30 kilowattů?

3. Kolik nových žádostí o připojení bylo od Nového roku 2011 kladně vyřízeno?

4. Existují regiony v ČR, ve kterých malé fotovoltaické elektrárny ohrožují stabilitu rozvodné sítě?

5. Podle zpráv z různých míst republiky ČEZ paušálně odmítá připojení nových malých fotovoltaických elektráren, ačkoliv vláda několikrát prohlásila, že budou i nadále podporovány. Existuje v tomto nějaké rozhodnutí vlády, případně vašeho ministerstva?

Fotovoltaické elektrárny nikdy nebudou hlavním výrobcem elektrické energie v České republice. Tím budou vždy jaderné a tepelné elektrárny. Ani mezi obnovitelnými zdroji energie nebude sluneční energie rozhodující. Přesto zejména malé zdroje mohou pomoci plnit závazky převzaté v rámci EU týkající se procenta vyrobené energie z obnovitelných zdrojů.

Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpoví vám pan ministr Martin Kocourek. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k otázkám položeným v této interpelaci týkajících se fotovoltaických elektráren bych chtěl uvést:

Za prvé. Instalovaný výkon fotovoltaických elektráren byl k 31. 12. 2010 celkem ve výši 1 820 MW, tj. fotovoltaické elektrárny, které měly současně vydanou platnou licenci a zároveň byly připojeny k soustavě do konce roku 2010. Z toho bylo do 30 kilowattů 78 MW instalovaného výkonu, tj. 4,3 %, v kategorii 30 až 100 kilowattů instalovaného výkonu to bylo celkem 47 MW, tj. 2,6 %, a v kategorii více než 100 kilowattů bylo celkem připojeno 1 695 MW instalovaného výkonu, tj. 93,1 %. Pro informaci: Ještě současný, to znamená v podstatě k dnešnímu datu instalovaný výkon fotovoltaických elektráren je v kategorii do 30 kilowattů celkem 84,5 MW a v kategorii nad 30 kilowattů celkem 1 868,2 MW.

K druhé otázce. Ve fotovoltaických elektrárnách bylo vyrobeno za leden až listopad roku 2010 celkem 594 000 MWh. Údaj za prosinec a tím za celý rok 2010 zatím není k dispozici a bude znám po zaslání regulačních výkazů o příslušných distribučních společnostech. To očekáváme v březnu až dubnu 2011. Vzhledem k tomu, že nejsou k dispozici uvedené regulační výkazy, není zatím možné určit, kolik elektřiny se vyrobilo ve fotovoltaických elektrárnách do 30 kilowattů a nad 30 kilowattů. Nicméně orientačně lze použít strukturu rozmístění těchto kategorií elektráren.

K třetí otázce. Od Nového roku 2011 nebyla kladně vyřízena zatím žádná žádost o připojení k elektrizační soustavě, neboť je pozastaveno vydávání kladných stanovisek k žádostem o připojení nových fotovoltaických elektráren, a to na základě požadavku provozovatele přenosové soustavy ve vztahu na spolehlivost elektrizační soustavy. Totiž podle § 25 energetického zákona má provozovatel distribuční soustavy právo odmítnout žadatele o připojení při prokazatelném nedostatku kapacity zařízení pro distribuci nebo při ohrožení spolehlivého provozu distribuční soustavy.

Ke čtvrté otázce. V ČR opravdu existují regiony, ve kterých i malé fotovoltaické elektrárny mohou ohrožovat stabilitu přenosové a distribuční soustavy, a jedná se především o kraj Jihočeský a kraj Jihomoravský, což asi nebude žádné velké překvapení.

A k páté otázce. V současné době, kdy je celkový instalovaný výkon ve fotovoltaických elektrárnách zhruba již na úrovni 1 900 MW, byl již výrazně překročen očekávaný celkový instalovaný výkon u fotovoltaických elektráren uvedených v Národním akčním plánu České republiky pro obnovitelné zdroje do roku 2020, kde se předpokládal podíl těchto typů elektráren zhruba na úrovni 1 700 MW. Hodnota současného výkonu se tak blíží k hraničním hodnotám pro bezpečný a spolehlivý provoz elektrizační soustavy. K odvolání existujícího pozastavení připojování dalších nových fotovoltaických elektráren musí být dokončena celá koncepční změna systému podpory a integrace obnovitelných zdrojů energie do elektrizační soustavy, včetně nových pravidel pro regulaci. Předpokládá se, že tato nová koncepční změna u těchto pravidel bude dokončena v průběhu první poloviny letošního roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Ptám se pana poslance, zda si ještě přeje vystoupit. Je tomu tak.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji, řeknu již jenom pár slov. Pane ministře, já jsem si s povděkem zapsal čísla, která jste uvedl. Byl bych rád, kdybychom je mohli dostat písemně i pro ostatní poslance, protože si myslím, že je to velice důležité.

Já jsem dnes tuto interpelaci použil z toho důvodu, že se samozřejmě mnozí dotazy malých investorů, kteří většinou do 30 kilowattů investovali, nestačili termíny, nebo případně se dostali do situace, že distribuční síť nepřipojovala. To je realita.

Ale chci říci jednu věc. Strašně mě mrzí to, co jsme učinili v podstatě v Poslanecké sněmovně i při rychlém schvalování zákonů na konci roku. Měli jsme při podpoře obnovitelných zdrojů upřednostnit nebo podpořit v podstatě malospotřebitele, kteří pracují v režimu zelených bonusů. My jsme

víceméně jakoby ve snaze udělat regulační krok velice intenzivní trošku vyliili s vaničkou i dítě. Je to mrzuté a myslím si, že to není dobrý signál pro všechny ty malé, kteří se snaží skutečně nejen dodávat do sítě, ale i z ní odebírají, takže rozdíl jsou skutečně minimální ve prospěch jejich bonusů, které dostávají za výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr si již nepřeje dále reagovat.

Můžeme přistoupit k další interpelaci, kdy pan poslanec Josef Tancoš bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Tancoš: Děkuji za slovo. Pane ministře, jednom krátce. Jako za patientským ombudsmanem za Ústecký kraj chodí za mnou občané kvůli tomu, že doktoři je nějakým způsobem odmítají přijmout, resp. zaregistrovat u svých vlastních systémů podle nějaké vyhlášky, kdy nemohou překročit limit pacientů, kdy se mě samozřejmě ptají na Mostecku, a hlavně se jedná o zubaře, kam mají jezdit, protože jich je nedostatek a potřebují se samozřejmě nějakým způsobem léčit. Potřeboval bych od vás radu, anebo jakým způsobem bychom se dokázali dostat do systému a zvýšit tento počet pacientů u lékařů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a vážení kolegové, vážený pane poslanče, děkuji za váš dotaz, který udeřil hřebíček na hlavičku, protože se opravdu jedná o problém, který v našem zdravotnictví roste už několik let a je velmi obtížný.

Zdravotní ambulance jsou zřizovány kromě relativně zanedbatelného počtu zubních ambulančí ve fakultních nemocnicích, kde se vyučuje stomatologie, tak jsou zřizovány převážně jako samostatné soukromé ordinace zubařů podle patřičných předpisů a poskytují v nich péči stomatologové, kteří vycházejí ze škol v režimu o něco jiném, než jsou lékaři všeobecného směru, protože oni mohou poskytovat samostatně péči už se získáním titulu, který jim dodává odbornou způsobilost, která je opravňuje k samostatné práci po nějakém krátkém zácviku, na rozdíl od lékařů všeobecných, kteří musí získat specializovanou způsobilost tzv. atestačním studiem, což trvá asi čtyři až pět let.

Tento problém se vyvíjel postupně a má mnoho příčin. Jednou z nich

bylo, že lékařské fakulty dlouho trvaly na šestiletém kurikulu, které nakonec u všech lékařských fakult bylo zkráceno na pět let. Rovněž posun ve zmocnění pracovat samostatně nastal také po určitém tlaku, který vycházel i z České stomatologické komory, která se tímto problémem již dlouho zabývá.

Příčiny, které dosud nebyly odstraněny, spočívají v určitém podfinancování oboru jak ze strany Ministerstva školství, které dává nějakou částku na studium lékaře stomatologa, tak na straně úhrad stomatologické péče na klinikách, které jsou rovněž nízké, jsou zhruba podobného mechanismu jako úhrady u soukromých lékařů a těmto klinikám nedostačují, protože na klinikách musí pracovat studenti, aby mohli získat odbornou způsobilost, pracují pod dozorem a efektivita práce je tam mnohem nižší a nemocnice unisono na stomatologických ordinacích při lékařských fakultách prodělávají.

Ministerstvo zdravotnictví opakovaně o tomto problému s Ministerstvem školství jednalo, jednalo se stomatologickou komorou a dosud se tento problém nepodařilo vyřešit, přestože počty stomatologických studentů rostly na dvojnásobek od roku 2000.

Je předpokladem, že všechna opatření, která byla udělána, navýšený počet studentů tento problém bude řešit. Tento problém rozhodně není řešitelný v momentální době restrikcí ve zdravotnictví tím, že by se ještě zvyšovaly úhrady stomatologům, protože jak je všeobecně známo, i když se pro to shánějí velmi obtížně data, tak stomatologie patří k jedné z mála lukrativních činností ve zdravotnictví.

Nyní tedy k praktickému řešení vašeho dotazu, co se stane, jestliže je pojištěncovi, kterému je zajištěna svobodná volba lékaře, odmítnuto převzetí do trvalé péče, což je možné jenom z důvodu překročení únosné míry zatížení lékaře, které by vedlo ke zhoršení kvality poskytované péče, tak jak říká zákon č. 48. V tom případě je tedy jediná formální cesta, že pacient může žádat o zajištění své péče svoji zdravotní pojišťovnu, která toto má uložena, aby zajistila svému pojištěnci z již citovaného zákona č. 48.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, omlouvám se, pokud již směřujete k závěru, děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Ano, to je momentální stav věcí, které bude řešit Ministerstvo zdravotnictví výhledově, jakmile se podaří vyřešit současné tenze ve zdravotnictví, a bude se snažit posílit jinými směry stomatologický subsystém.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Tancoš: Děkuji za vysvětlení. Ale když Všeobecná zdravotní pojišťovna nebo jakákoli jiná pojišťovna tu možnost nemá a lékaři tam prostě v okrese nebo obvodech nejsou?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr si přeje ještě vystoupit? Pokud ano, má na to samozřejmě právo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já bych řekl, že stomatologů je paradoxně nedostatek ve velkých městech. Máme informace, že na venkovských obvodech jsou k dispozici. Pacient je samozřejmě v nepříjemné situaci, že je nucen za svou péči dojíždět. Ale pokud jde o nějaké akutní výkony, v tom případě lékař je povinen poskytnout akutní péči v každém případě, i když u něj není pojištěnec registrován.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. A teď tedy končím projednávání této interpelace i celého bloku interpelací, protože podle jednacího řádu v čase do 17.55 hodin je možné podat poslední interpelaci.

Kolegyně a kolegové, končím i jednání dnešního dne a chci vám sdělit následující: Dostala jsem informaci, že poslanecký klub ČSSD miní ráno požádat o 90minutovou přestávku pro jednání klubu. Abychom tedy šetřili čas vás a nás všech, sejdem se zde k zítřejšímu jednání v 10.30 hodin.

Děkuji vám, přeji hezký večer a na shledanou zítra zde v 10.30 hodin.

(Jednání skončilo v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

4. února 2011 v 10.32 hodin

Přítomno: 169 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, chci zahájit další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás zde vítám. Prosim, abyste se postupně usazovali do svých lavic, postupně se také ztišili.

Prosim vás také, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo z vás má kartu náhradní. V tuto chvíli mi oznámil pan poslanec Papež, že má náhradní kartu číslo 4.

Chci vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a členové vlády.

Pokud jde o poslance, Němcová Miroslava do 12.30 hodin z důvodu účasti na pohřbu, pan Václav Baštýř do 12.30 hodin z osobních důvodů, Bém Pavel osobní důvody, Böhnisch Robin zahraniční cesta, Gregora Martin, Hamáček, Hašek Michal osobní důvody, Husák Jan zahraniční cesta, Chvojka Jan zahraniční cesta, Jalowiczor Petr zdravotní důvody, Konečná Kateřina osobní důvody, Němeček Vít zdravotní důvody, Rusová Marie zdravotní důvody, Smýkal Josef, Strnadová Marie zdravotní důvody, Šťovíček Milan rodinné důvody, Tancoš Josef rodinné důvody, Vacek Martin od 11 hodin zdravotní důvody, Váhalová Dana zdravotní důvody, Adam Vojtěch od 12 hodin taktéž zdravotní důvody.

Pokud jde o členy vlády, omlouvá se předseda vlády Petr Nečas z důvodu zahraniční cesty, Radek John pracovní důvody, Schwarzenberg Karel zahraniční cesta a Alexandr Vondra taktéž zahraniční cesta.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body, kterými jsou body 73 a 75. Jedná se o sněmovní tisky 25 a 115. Jde o třetí čtení. Následovat budou body 42, 6, 8, 19 a 27. Jedná se o sněmovní tisky 212, 188, 215, 232 a 107. Pokud bychom ještě našli event. další časový prostor, pokračovali bychom dalšími body z bloku prvních čtení, a to body 23, 24, 26, 29, 30, 31 a 33.

Kolegyně a kolegové, já bych vás chtěla velmi požádat o alespoň přiměřené ztišení. Seznámila jsem vás s tím, co je vždy nezbytné říci na zahájení jednacího dne, za značné hladiny hluku, ale dál si myslím, že bychom za této úrovně pokračovat nemohli. Děkuji vám.

Přistoupíme k projednávání prvního bodu. Prvním bodem našeho dnešního programu je

73.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých
zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 26/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo pan senátor Karel Korytář, kterého zde vítám, a zpravodaj hospodářského výboru poslanec Karel Šidlo. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 26/4.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí z místa. Nevidím nikoho, proto tuto rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje a pana navrhovatele. Pan navrhovatel si nepřeje vystoupit? Ne. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážená vládo, dovoluji mi jenom pár slov na samý závěr. Myslím si, že jsme dnešním dnem ve třetím čtení projednávání senátní novely zákona 361/2000 Sb. uzavřeli běh na dlouhou trať, který procházel minulým volebním obdobím a končí v podstatě dnešního dne třetím čtením v dolní komoře Poslanecké sněmovny, kdy senátoři vybrali z původního poslaneckého návrhu ty body, které byly přijatelné. Jsem docela rád, že legislativní proces zaznamenal určité změny, které byly vyvolány jak na hospodářském výboru, tak potom aktivitou dalších poslanců. Byly podány pozměňovací návrhy, které jsme předjednali jak v hospodářském výboru, tak se zástupci jednotlivých politických subjektů.

Jsem přesvědčen, že dnešní hlasování může odpovídat průběhu vyjednávání. Myslím si, že tam nic tak zásadně kontroverzního není a že tak, jak je připravena procedura, vás budu postupně potom upozorňovat na jednotlivé body, které jsou obsahem novel, abyste se snadno zorientovali. Myslím si, že celou proceduru úspěšně zvládneme.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, pane zpravodaji. Ptám se ještě zpravodajky z druhého výboru, který tisk projednával, zda si přeje vystoupit. Prosím, paní poslankyně Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych pouze doplnila, že nejenom jeden výbor, ale i výbor pro sociální politiku se zabýval tímto zákonem, a to vzhledem k tomu, že se jed-

nalo o označení vozidel osob se zdravotním postižením. Je nutné říci, že jsme došli k převratné změně, která se týká toho, že jsme sloučili jednotné označení vozidel, které bude mít jednotnou podobu s Evropskou unií. Já bych jenom tímto poděkovala za spolupráci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Dříve než budeme pokračovat, chci vás seznámit s tím, že paní poslankyně Vlasta Bohdalová má náhradní kartu číslo 2.

Protože pan zástupce navrhovatele si nepřeje vystoupit se závěrečným slovem, můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby nám oznámil potup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vždy vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi seznámit vás s procedurou. Procedura, kterou jsem připravil společně s legislativním odborem Poslanecké sněmovny, představuje deset hlasování a ta hlasování by se odehrávala v následujícím pořadí.

První hlasování by bylo o usnesení hospodářského výboru kromě bodu A15. Jinak schválením bodu A2 je nehlasovatelný návrh B1, schválením A7 nehlasovatelné H4, schválením A8 nehlasovatelné B3, schválením A9 nehlasovatelné B4, schválením A11 nehlasovatelné B5, schválením A13 nehlasovatelné B6, schválením A14 nehlasovatelné F2.

Další hlasování by bylo o pozměňovacích návrzích pana poslance Humla pod písmeny G1, 2, 3 a 4. Pokud bude schváleno G1, stává se nehlasovatelným pozměňovací návrh pana Čechovského, Černochové a Langšádlové.

Třetí hlasování opět o části pozměňovacího návrhu pana poslance Humla G5, kdy schválením G5 se stává nehlasovatelným A15.

Čtvrté hlasování je o pozměňovacím návrhu poslance Laudáta pod písmenem F1 a schválením F1 je nehlasovatelný pozměňovací návrh B2, což je usnesení výboru pro sociální politiku.

Dalším hlasováním, pátým, je hlasování o pozměňovacích návrzích poslance Šidla pod písmeny C1 až C13.

Šestým hlasováním je hlasování o pozměňovacím návrhu poslance Cempírka pod písmenem D.

Sedmým hlasováním pozměňovací návrhy poslankyně Peckové pod písmeny E1 a E2.

Osmé hlasování je hlasování o pozměňovacích návrzích poslance Zapletala pod písmeny H1, 2 a 3.

Devátým hlasováním je hlasování o dalších pozměňovacích návrzích poslance Zapletala pod písmeny H5 a H6. Další pozměňovací návrhy

pod písmenem H, a to čísla 7, 8 a 9, jsou nehlasovatelné z důvodu nesrozumitelnosti.

Poté nás čeká závěrečné, desáté hlasování o zákonu jako celku.

Tolik k navržené proceduře schvalování tohoto tisku 26.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Jak vidíte, kolegyně a kolegové, procedura je to poměrně komplikovaná a bude vyžadovat naše větší soustředění. Právě k této proceduře si přeje vyjádřit pan poslanec Huml, kterému v tuto chvíli dávám slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Vážení kolegové, paní předsedkyně, vládo, já mám pozměňovací návrh k proceduře a chtěl bych, aby hlasování A bylo po bodech, nikoli jako celek. Mám tam problém s tím čtvrtým bodem, protože pak bychom nesměli předjíždět na křižovatce cyklů a to je kontraproduktivní, je to proti Vídeňské úmluvě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, hovoříme nyní o proceduře, nikoli o věcné podstatě tohoto návrhu. Pan poslanec Huml tedy navrhuje, abychom nehlasovali bod A jako celek, ale po jednotlivých bodech. Ještě jednou pan poslanec Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Kolegové upřesňují, a mají pravdu, mně by stačilo A4 hlasovat zvlášť.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jinými slovy pan poslanec Huml navrhuje bod A4 – ale já ho tady bohužel nevidím. Říkal jste A4? Tak pan zpravodaj se toho ujme. Prosím, shrňte nám tedy návrhy, tak jak šly od pana... Ještě se hlásí pan poslanec, prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, já jsem si vědom, že procedura je velmi složitá, ale mám podobný návrh jako kolega Huml s tou výjimkou, že já bych chtěl samostatně hlasovat – a žádám vás o to – o bodu A6. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, tak to je druhý požadavek na oddělené hlasování. Chci se ujistit, že žádný další poslanec si nepřeje již k tomuto vystoupit. Prosím, pane zpravodaji, abyste tyto návrhy shrnul.

Poslanec Karel Šidlo: Návrhy, které zazněly před procedurou, jsem ochoten akceptovat. Oddělené hlasování bude o bodu A4 a o bodu A6 a budou následovat po schválení ostatních bodů usnesení hospodářského výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, všichni jsme tomu takto rozuměli. Přeje si někdo, abychom tuto proceduru schválili hlasováním? Navrhuje to tak někdo? Myslím, že není pochyb. Pane zpravodaji, navrhuje, abychom si odhlasovali proceduru, byť je takto velmi podrobně...? Je obsáhlá dost a pan zpravodaj navrhuje, abychom si to takto odhlasovali.

Já proto zahajuji hlasování a ptám se, kdo z vás je pro proceduru, kterou takto navrhl pan zpravodaj, ať stiskne tlačítko ano. Pokud je někdo proti, ať stiskne tlačítko ne.

V hlasování číslo 73 z přihlášených 161 poslanců pro 153, proti žádný. Proceduru jsme tímto schválili.

Pane zpravodaji, budeme tedy o těchto návrzích hlasovat tak, jak nás povedete.

Poslanec Karel Šidlo: Dámy a pánové, první hlasování je o usnesení hospodářského výboru pod body A1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 a 16.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o stanoviska navrhovatele a zpravodaje. (Obě stanoviska doporučující.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesený návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 74 z přihlášených 162 poslanců pro 157, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Druhé hlasování bude o návrhu pod písmenem A4 z usnesení hospodářského výboru. Doporučuji. (Navrhovatel má neutrální stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 75 z přihlášených 163 poslanců, pro 61, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Dříve než přistoupíme k dalšímu bodu, zeptám se pana poslance Milana Urbana, zda... Tak, já si vás odmažu. A prosím, pokračujeme, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Dalším hlasováním je hlasování o bodu A6,

také z usnesení hospodářského výboru. (Obě stanoviska doporučující.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Kdo z poslanců podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 z přihlášených 164 poslanců pro 143, proti 2. Tento návrh byl přijat. Přístupme k dalšímu návrhu, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování bude o pozměňovacích návrzích pana poslance Humla pod písmeny G1, 2, 3 a 4. Tyto pozměňovací návrhy se týkají měření rychlosti vozidel, doplnění tohoto ustanovení, a týkají se ještě úpravy dopravních značek při tomto měření. (Navrhovatel i zpravodaj doporučují.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 z přihlášených 164 poslanců pro 95, proti 45. Tento návrh byl přijat.

Prosím další návrh. Hlásí se pan poslanec Šťastný. (Velký hluk v sále.) Prosím, abychom ztišili hladinu hluku, opravdu je tady málo slyšet.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, hlasoval jsem ne, ale na elektronickém zařízení se objevilo ano. Zpochybňuji tímto hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S vyjádřením obdivu, pane poslanče, že to tak jistě víte už přímo z lavice, se vyjádříme k námitce pana poslance Šťastného hlasováním.

Kdo podporuje zpochybnění tohoto hlasování, prosím zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 78 z přihlášených 164 poslanců pro 46, proti 3. Tato námitka byla Sněmovnou přijata a budeme tedy opakovat toto hlasování.

Pane zpravodaji, pro jistotu znovu zopakujte, o čem budeme hlasovat teď.

Poslanec Karel Šidlo: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Humla – (Předsedající prosí o klid v sále. Hluk v sále trvá.) – pod body G1, 2, 3 a 4.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Teď zahajují opakované h-

lasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. A prosím, aby konzultace o postojích k jednotlivým návrhům neprobíhaly v tuto chvíli a takto hlasitě. Kdo je proti?

V hlasování číslo 79 z přihlášených 164 poslanců pro 90, proti 46. Návrh byl přijat a můžeme přistoupit k dalšímu bodu.

Poslanec Karel Šidlo: Dalším hlasováním je hlasování o bodu G5, což je také součást pozměňovacího návrhu poslance Humla a týká se prodloužení lhůty pro používání zimního vybavení na hnací nápravě pro těžké nákladní automobily, které jsou v našich ozbrojených silách a u jednotek požární ochrany.

(Stanovisko navrhovatele je doporučující, zpravodaj rovněž doporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko ne.

V hlasování číslo 80 z přihlášených 164 poslanců pro 156, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Přístupme k dalšímu návrhu, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Dalším návrhem je hlasování o pozměňovacím návrhu poslance Laudáta pod písm. F1 a týká se to přeprav osob zraněných s přesnější definicí. (Navrhovatel i zpravodaj doporučují.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 81 z přihlášených 164 poslanců pro 160, proti žádný. I tento návrh byl přijat. Přístupme k dalšímu návrhu.

Poslanec Karel Šidlo: Dalším hlasováním je hlasování o pozměňovacím návrhu poslance Šidla pod písm. C1 až C13 a tento pozměňovací návrh se týká zrušení neurologického vyšetření a vyšetření EEG. (Stanovisko zpravodaje kladné, navrhovatel doporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 82 z přihlášených 163 poslanců pro 136, proti 5. I tento návrh byl přijat a můžeme pokračovat dalším návrhem.

Poslanec Karel Šidlo: Další návrh k hlasování je pozměňovací návrh poslance Cempírka pod písm. D a ten se týká úpravy kilometrické vzdálenosti pro vyvedení vozidel při mobilních technických prohlídkách. (Navrhovatel doporučuje, zpravodaj nedoporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování a ptám se poslanců, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 83 z přihlášených 163 poslanců pro 59, proti 95. Tento návrh nebyl přijat. Pokračujeme dál.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je o pozměňovacích návrzích poslankyně Peckové uvedených pod písm. E1, E2. Tyto pozměňovací návrhy se týkají pouze slovní náhrady: „praktický lékař ve službě“ se nahrazuje „lékařem konajícím návštěvní službu“. (Navrhovatel i zpravodaj doporučují.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo z vás je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko ne.

V hlasování číslo 84 z přihlášených 163 poslanců pro 119, proti 35. Tento návrh byl přijat. Další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Další návrh je hlasování o pozměňovacím návrhu poslance Zapletala uvedeném pod písm. H1, 2 a 3. (Navrhovatel i zpravodaj doporučují.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, stiskněte prosím tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 85 z přihlášených 163 poslanců pro 61, proti 63. Tento návrh nebyl přijat. Další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je o pozměňovacích návrzích opět poslance Zapletala uvedených pod písm. H5 a H6. (Navrhovatel doporučuje, zpravodaj má neutrální stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 86 z přihlášených 163 poslanců pro 37, proti 74. Tento návrh nebyl přijat. Další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Pokud se nemýlím, paní předsedající, měly by to být všechny hlasovatelné návrhy z pozměňovacích návrhů a z usnesení výborů a nyní bychom měli přikročit k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Nevidím, že

by někdo z poslanců nebo poslankyň namítal proti tomuto hodnocení něco, a můžeme tedy konstatovat, že o všech návrzích hlasováno bylo, a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku číslo 26, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 87 z přihlášených 163 poslanců pro 136, proti 3. Tento návrh byl přijat. Mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji za dobře odvedenou práci a ukončuji projednávání tohoto bodu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, než přistoupíme k projednávání tisku 75, byla mi doručena omluvenka od pana poslance Peciny, a to ve dnech 8. 2. až 11. 2. z rodinných důvodů.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu, kterým je

75.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Petr Braný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 115/2.

Otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím, že navrhovatel zaujal místo u stolku. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, já se velmi omlouvám, že jsem se slušně... (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid, probíráme třetí čtení tohoto tisku, abychom se slyšeli. Prosím, pane ministře, hovořte mocným hlasem.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ano. Děkuji, paní předsedající. Já se velmi omlouvám, že jsem se slušně nepřihlásil z místa a zaujat už tou problematikou jsem se přímo postavil k mikrofonu.

Chtěl bych poděkovat rozpočtovému výboru za projednání v Poslanecké sněmovně, za diskusi, z které vzešlo několik pozměňujících návrhů. Vzhledem k velmi živě diskutované problematice si dovoluji některé pozměňující návrhy, které zazněly, okomentovat s požádáním o pochopení, že je nemohu podpořit.

Týká se to návrhu A pana poslance Františka Dědiče, který v zásadě zavádí regulace předzásobení cigaretami v případě navyšování spotřební daně, který novela vypouští. To dotčené ustanovení o regulaci bylo použito v minulosti při navyšování, tak jak jsme se k němu zavázali v asociační dohodě, v praxi už třikrát a vždy – opakuji vždy – to bylo bez jakéhokoli významného efektu. Právě na základě zkušeností z praxe jsem se rozhodl zrušit tuto stávající úpravu. Byla kdysi zavedena do zákona poslaneckým pozměňovacím návrhem a dlužno říci, že již tenkrát s tím Ministerstvo financí nesouhlasilo. Proces kontrol totiž byl a je složitý a případné dodanění na základě porušení ustanovení onoho diskutovaného § 118a je v praxi téměř nemožné, nebo úplně nemožné.

Úprava regulace navíc nebyla z důvodu jejího zavedení do zákona poslaneckým pozměňovacím návrhem notifikována Evropskou komisí, to znamená, není notifikována a její zavedení by do značné míry znamenalo porušení primárního práva včetně možných – teoreticky možných – sankcí.

Teoreticky, pokud by ta regulace měla být přínosem pro státní rozpočet, musely by být její parametry nastaveny tak, aby v co nejkratší době po zavedení nové sazby spotřební daně byly cigarety zdaněny touto novou sazbou nejenom uváděny do nového daňového oběhu, ale také prodávány v dalších stupních prodeje. A hlavně konečnému spotřebiteli. To však ponecháním stávající úpravy není zaručeno. V těch minulých krocích, vždy když o tom bylo diskutováno, to tak bylo navrhováno, aby to bylo s tím. Ale vždy poslanecký návrh na základě tlaku příslušné tabákové lobby tuto záležitost vyhodil a nechal to v té úpravě, která je víceméně bezzubá.

Jsme přesvědčeni, že zrušení institutu regulace se dá v praxi systé-

mově, bez regulačních zásahů nahradit zcela transparentně, a to tou cestou, kterou jdeme, a to cestou navyšování sazby spotřební daně v postupných menších krocích. Jdeme-li totiž v postupných menších krocích, není to jenom menší cenový náraz, ale při takovém způsobu navyšování se daňovým subjektům nevypatí vytvářet větší zásoby cigaret se starou sazbou spotřební daně a ten problém víceméně mizí systémovým krokem, bez zbytečné regulace, což – domnívám se – je obecný přístup obou dvou našich politických subjektů.

U pana poslance Bauera se rovněž omlouvám, že nepodpořím jeho pozměňující návrh, neboť schválením by byl zaveden rozpor mezi § 103 odst. 8 a § 135a odst. 1, který upravuje správní delikt v návaznosti na § 103 odst. 8. To znamená, to znění zákona by se stalo zmatečným a porušení ustanovení 135a odst. 1 písm. a) by se stalo nevymahatelným, protože by bylo v rozporu s oním § 103.

U pana poslance Igora Svojáka je ta argumentace zhruba stejná jako u pana poslance Dědiče. Rovněž jde o zavedení regulace. Navíc legislativní odbor Ministerstva financí zpracoval poměrně dlouhý seznam legislativních nedostatků, které, bude-li si pan poslanec přát, jsou mu k dispozici. Sněmovnu tím nechci zdržovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. O slovo se hlásil pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, vládo, já bych si přece jen dovolil pár poznámek v obecné rozpravě ještě říci k těmto pozměňovacím návrhům a vůbec k tisku, který dnes projednáváme.

Abych začal pozitivně, nepamatuji si, že bych tak činil, ale dnes musím říci, že Ministerstvo financí předložilo návrh, který – aspoň doteď mé poznání to potvrdilo – není třeba legislativně upravovat a ani tam není věcná chyba.

Tím netvrdím, že souhlasím se vším, co tam je. Samozřejmě jsou tam některé věcné problémy, které budeme potom rozhodovat ve vlastním hlasování o materii samé. V minulosti, když jsem jako zpravodaj musel např. napravovat chybu z Ministerstva financí o výpočtu, tak jsem byl některými kolegy napadán, že jsem lobbista apod., protože to deklarované a v důvodové zprávě a všude stanovené zvýšení bylo 2- až 3násobně vyšší ve smyslu návrhu, který byl podán. Takže to jsem tam nezjistil, třeba mě někdo vyvede ještě z omylu, ale myslím, že se tomu tady Ministerstvo financí věnovalo. Co chci též ocenit, je, že se nerozšířila moc otázka okruhu řešení různých problémů, tj. pohonných hmot, alkoholu a dalších, které v tomto

zákoně jsou. Vše je v pozměňovacích návrzích soustředěno v podstatě na tabákové výrobky.

K samotným pozměňovacím návrhům. Já bych nechtěl pana ministra moc opravovat, ale přesto musím říct, že poslanec František Dědič trvá ve svém návrhu na tom, aby platil dodnes platný zákon, že předzásobení je v nějakém režimu. Tam jsem jako zpravodaj v souladu s panem ministrem, nesoulad malý je v tom, že jsme to zavedli v roce 1996 po velmi složitých jednáních a byl k tomu dán při tom jednání souhlas Ministerstva financí. Tam byla shoda. Pan ministr říkal, že tam shoda nebyla, že to poslanci nějak sami tady... Takže Ministerstvo financí bylo přesvědčeno o tom, že to je cesta ze složité situace. Pravdu má pan ministr v tom, že není tento instrument nutné využívat při pomalém navyšování cen cigaret. Ale jakmile nastane skokové navýšení, tak toto opatření má své opodstatnění, zjednodušeně řečeno – to, co jste v minulém roce prodali a koupili si kolký, tak tolik si můžete koupit při zvyšování sazby na další období a nemůžete více – zjednodušeně řečeno, ono je to složitější. Takže já jsem názoru, ale v hlasování rozhodneme, že když zůstane toto opatření v zákoně, tak to není nic proti ničemu a dává to ty možnosti. Rozumím tomu, že předzásobení nese větší náklady firmám, které musí toto obhospodařovat, a některé i dílčí složitosti z hlediska vydávání kolků a práce státních orgánů v této oblasti. Tolik k předzásobení.

Bude-li přijat návrh kolegy Františka Dědiče, tak podle mého názoru pozměňovací návrh pod písm. D poslance Igora Svojáka nebude hlasovatelný. Nebude-li přijat, k tomu ještě povím.

U účinnosti plně podporuji, abychom se dostali do nějakého jasného nebo jasnějšího termínu, takže pozměňovací návrh pod písm. B paní Langšádlové je v pořádku a doporučuji Sněmovně.

U poslance Jana Bauera se ztotožňuji s tím, co řekl pan ministr, ale pro zjednodušení, teď je tam sankce 5 mil. a ta se neošetřuje v tomto a tam by se to bilo, takže kdyby to bylo platné, sankce tam zůstává. Takže tady jsem neutrální a myslím, že k tomu případu bude, nebo by mělo docházet velmi vzácně. Jedná se o to, když si firmy samy sníží – to nemyslím, že je vzácné, nějaké akce na snížení ceny cigaret na měsíc nebo na dva – a dovezly by to do republiky po tomto režimu, tak jsou v režimu sankčním a nevědí, co s tím. Zpátky s tím nemůžou a nové snížení kvóty nemůžou nalepit. Jedná se o problémy technické, které chce tímto i vyřešit kolega Bauer. Já jsem k tomu neutrální, říkám, hlavně mi tam chybí to, co už tu pan ministr řekl.

U poslance Igora Svojáka, tam jsem názoru, že je to dobrá snaha něco učinit, když nebude předzásobení, jak budeme najíždět. To znamená dvouměsíční lhůta, potom by to mělo být vše už v jiném režimu. Ale vidím tam problémů několik a zásadní je, že zhruba po dvou měsících je to zboží

jako zboží bez kolků, bez označení, a tím by to bylo v trestních sazbách, a na kolik máme 40 tis. výdejních míst v cigaretách a prodejní místa a v minulosti jsme to zkoušeli, nic moc to nepomohlo této věci. Myslím, že mechanismy, jak toto ošetřit, jsou jiné. Takže to je jedna poznámka. Toto již tu bylo, jestli mě paměť neklame, někdy v roce 2007 též na pořadu dne a Sněmovna to zamítla, nebo podobný pozměňovací návrh.

Jinak jsem upozornil předkladatele, že tento návrh, aby byl hlasovatelný v případě, když neprojde pozměňovací návrh kolegy Dědiče, tak se musí legislativně technicky upravit. Já si tuto ambici nekladu, ale jsou to asi dvě stránky načíst teď a Sněmovna by musela rozhodnout, že to je legislativně technická úprava, protože předkladatel udělal tento pozměňovací návrh na platný zákon a tím se to rozchází paragrafově a v bodech, místo toho, aby to bylo uděláno na zákon, který navrhl na změnu, kterou navrhuje a kterou projednáváme v tisku Ministerstvo financí, předkladatel vláda. Takže tady je taky ten rozdíl. Takže už první, nebude-li udělána tato legislativně technická úprava, tj. z hlediska paragrafů a písmen značení tohoto pozměňovacího návrhu, tak budu trvat na tom, že to je nehlasovatelné. Jinak i tak jsem skeptický vůči tomuto návrhu a jeho funkčnosti na další období.

Tolik z mé strany a potom v proceduře povím blíž. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chci se zeptat, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není – omlouvám se, pan poslanec Doktor. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Já vzhledem k tomu, že pan kolega Igor Svoják je nepřítomen, je řádně omluven z dnešního jednání, pociťuji povinnost vystoupit s obhajobou účinků a ambicí, které vtěsna do svého pozměňujícího návrhu.

Rád bych řekl, co je základním motivem k podání tohoto pozměňujícího návrhu. Zejména fakt, že Česká republika uplatňuje vzhledem k praxím okolních zemí naprosto odlišný režim a z něho také vyplývá jistá administrativní obtíž při uplatňování zvýšené sazby spotřební daně z cigaret z přechodu jednoho období do druhého. V České republice, označíte-li cigaretový výrobek kolkem, tak tím za prvé deklarujete přihlášení tohoto zboží do řádného legálního prostředí, tzn. zaplacení daně, a pak fakt, že jste daň zaplatili. Praxe okolních zemí tento režim zpravidla odděluje, kolek je znamením toho, že změna zboží se pohybuje v legálním, legalizovaném prostředí, a je tedy zdaněno, resp. stát čerpá onu spotřební daň, která je k tomuto zboží v čase a místě vázána. Vedle toho ale souběžně ten, kdo umísťuje toto zboží na trh, platí daň, která odpovídá místě a času. Pak tyto země nemusí řešit problém, který

řešíme my, že z roku na rok měníme sazbu spotřební daně, resp. její výši z logiky a té konstrukce, jak je počítána, a máme na trhu zboží, které je označeno kolkem, čímž se tváří a je zjevně zbožím legálním, ale zároveň je z hlediska daňového břemene vázáno k jinému období a bylo by třeba v souladu s praxí okolních zemí zboží nově dodanit tak, aby zboží neslo tu zvýšenou daňovou zátěž. To bohužel neumíme, a pokud se nám tohle podaří zavést a změníme praxi zdaňování tabákových výrobků, vyrovnáme se i s obtíží, kterou v podstatě administrativní formou neustále dobíháme.

Proč byla zavedena regulace předzásobení? Protože zejména vlády sociální demokracie – a myslím, že to není nějaká přemíra kritiky, je to prostě fakt, který byl navíc doložitelný z řady objektivních měření – se trápily fenoménem, kdy v průběhu projednávání záměru navýšit spotřební daň se dotčené subjekty velmi efektivně připravovaly na náraz, kterému bude trh vystaven, a vždy záleželo pouze na výši, o kterou chce vláda zvýšit spotřební daň na tabák.

A z logiky věci: Čím větší ten impuls byl, čím větší zdražení mělo přijít, tím větší byla cena peněz a tím větší prostor byl vytvářen pro předzásobení se subjektů tabákovými výrobky, které právě patřily do starého daňového prostředí. A ony si je převedly zcela legálně, v souladu se zákonem, do prostředí nového. V realu jsme pak dostávali zprávy České národní banky o inflaci, v kterých se tři čtvrtě roku nového daňového období pravilo, že přestože Parlament zvýšil spotřební daň na cigarety, tyto se z hlediska inflačního impulsu ještě neprojeví, protože podnikatelské subjekty, dodavatelé cigaretových výrobků na trh, se předzásobily v takové míře, že účinky nové spotřební daně neboli výběr nové daně lze předpokládat až v závěru roku, ve čtvrtém čtvrtletí. K tomuto docházelo vždy. Proto byla zavedena regulace předzásobení. Proto Parlament České republiky schválil v té části zákona o spotřebních daních regulatorní opatření, kterému se ve svém vystoupení věnoval pan ministr Kalousek.

Ano, shledávám, myslím, že ke škodě věci samé, že od samého počátku debaty o této věci existuje jisté napětí, komunikační, ale i věčné napětí, mezi tím, jak přistupuje k této věci Ministerstvo financí. A tady, prosím, vůbec nechci pasovat toto napětí do období, kdy byl a je ministrem financí pan ministr Kalousek. To je napětí snad věčné, minimálně od roku 1998, kdy jsem poslancem v Parlamentu. A toto napětí se nadále traduje.

Proč chci já podpořit, alespoň formálně, ale i s určitým náležitým důrazem návrh pana poslance Svojáka? Česká republika se totiž v roce 2014 vyskytne v úplně nové situaci. V něčem, v čem jsme se v letech minulých zatím nevyskytli. Na posledním jednání zemí ECOFINu, které se věnovalo právě společnému postupu v oblasti zdanění tabákových

výrobků, shodou okolností mu předsedal právě zde přítomný pan ministr financí, pan kolega Kalousek, bylo dosaženo politické dohody, která měla i svou cenu. Cenu, kterou byly ochotny některé země zaplatit za to, že s takovou dohodou budou souhlasit.

A vyjádření té ceny v prostoru znamená, že Česká republika je poslední zemí – myšleno poslední zemí od České republiky na západ – která přistoupí na velmi tvrdé navýšení spotřebních daní v oblasti tabáku tak, jak je nastaveno. Pan ministr zmínil, že bude provedeno ve dvou krocích, v roce 2012 a 2014. A všechny země od nás na východ, ale i na sever, tedy včetně Polska, Slovenské republiky a dále, budou uplatňovat skokové režimy narůstání daní až od roku 2015, resp. 2018.

Já se velmi bojím toho, co se začne dít od roku 2012 na českém trhu. Z logiky věci se Česká republika a její trh stane nárazníkem ve snaze expandovat všechny tabákové výrobky vyráběné v odlišném daňovém prostředí skrze Českou republiku sem a dále na západ. A proto se kloním k tomu, aby byl přijat pozměňující návrh pana kolegy Igora Svojáka.

Proč nemohu podpořit návrh pana kolegy Františka Dědiče? Protože stará regulace počítala s lineárním růstem zdanění. To je to, co zde již zmínil ve svém vystoupení pan ministr financí. Praxe minulé vlády spočívala totiž v tom, že ten nárůst, ten skokový interval z roku do roku, byl ředěn na úplné minimum a lineární nárůst daňové zátěže nemotivoval výrobce a subjekty hrající soutěž na trhu tabákových výrobků k tak velkému předzásobení, ke kterému by docházelo skokovými nárůsty spotřební daně. K tomu ovšem v roce 2012 dojde. A já se obávám, že zcela otevřený trh České republiky se stane eldorádem výrobků zdaněných v jiném prostředí, resp. vyrobených v jiném prostředí a tlačících se na nás, na náš uvolněný trh.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní se do rozpravy hlásí pan ministr Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, že zareaguji. Zareaguji ze dvou důvodů. Za prvé proto, že samozřejmě řada argumentů pana poslance Doktora je relevantní. Ono pokud se pro něco takového rozhodujeme, tak to málokdy je 10:0. Vždycky je to tak spíše 7:4 nebo 6:5. Teď jde o to, které priority zvážíme jako zásadnější. To znamená – za prvé proto, že některé argumenty jsou skutečně relevantní. Za druhé proto, že je to pro mě celkem vzácná chvíle, když mohu já se svým filozofickým názorem proti panu poslanci Doktorovi s jeho filozofickým názorem za každou cenu hájit odstranění regulace, zatímco on za každou cenu hájí zavedení regulace. To je pro mě celkem, přiznám se, zajímavá chvíle.

To napětí, o kterém hovořil pan poslanec Doktor, není samozřejmě pouze „v Ječné“, to je také „v Žitné“, to je „v Letenské“, to je i na „náměstí Míru“. A je proto, že tady bývá při té argumentaci velmi často zapomínáno na problematiku faktické správy té daně. Já bych rád uvedl několik praktických příkladů, co by se stalo ve faktické správě daně, kdyby návrh pana poslance Svojáka byl přijat.

Tak jak teď máte předlohu na stole, znamená to kontrolovat celkem 13 odběratelů tabákových nálepek. 13 míst, kde jsou tabákové odběratelské nálepky. To jsou tedy výrobci a dovozci cigaret. Bude-li přijat pozměňovací návrh pana poslance Svojáka, bude těch kontrolních míst 63 000. Místo 13 míst budeme muset kontrolovat 63 000 míst, protože budeme muset kontrolovat prodejce, nikoliv výrobce a dodavatele. A ujišťuji vás, že to je v praxi v podstatě neproveditelné.

To připomíná kauzu – možná, že si někteří vzpomenou – tabáku pro vykuřování sklenic, který se v roce 2005 podařilo z legislativy odstranit. Správce daně jej stáhl z oběhu, ale protože těch míst je 63 000, tak jej nacházíme sem tam občas i dále. A je to šest let poté. Prostě zkontrolovat 63 000 míst relevantně? Prosím, uvědomte si, že faktický dopad té správy v takovém případě je buď nepředstavitelně administrativně, personálně náročný, tedy i nákladný, anebo velmi neúčinný.

Druhý zásadní argument je, že by to dopadlo na velkoobchod a maloobchod, nikoliv na výrobce a dovozce. Tedy dopadlo by to na ty subjekty, které přímo ovlivňují množství cigaret propouštěných do volného daňového oběhu, což výrobce a dovozce není. Cigarety po datu, ať už bude stanoveno jakékoliv – prostě, pan poslanec Svoják zavádí nějaké datum, do kdy platí přechodné období – ty cigarety budou považovány ze zákona za nezdaněné, to jest nezdaněné, to jest při kontrole, když budou takové cigarety po tomto datu správcem daně objeveny, budou udělovány pokuty. Ty cigarety budou zajištěny. Ze zákona nelze vrátit spotřební daň konečným prodejcům po uplynutí lhůty. To znamená bude ničeno řádně zdaněné, řádně vyrobené a zdaněné zboží a budou za to řádně vyměřovány pokuty. To samo o sobě je pro mě děsivá představa. A nejen že se bojím té představy, že někdo zničí řádně zdaněné a vyrobené zboží, ale také logicky bych předpokládal celou řadu soudních sporů, protože toto by si málokdo nechal líbit.

V neposlední řadě si znovu dovoluji připomenout, že pokud by na tom Poslanecká sněmovna trvala, tak to není notifikovaná úprava. To znamená, museli bychom se pokusit tuto úpravu notifikovat v Evropské komisi s rizikem, že pokud se nám to nepodaří, budeme vystaveni sankcím.

Samozřejmě pak musíme počítat i s poměrně výraznými daňovými úniky, protože v případě 63 000 kontrolních míst je téměř jistý fenomén nelegálního prodeje cigaret se starou sazbou spotřební daně po datu do-

prodeje, o tom nepochybuji, a při 63 000 kontrolních míst možnost účinné kontroly je samozřejmě minimální.

V neposlední řadě také navržená regulace doprodeje by se stala diskriminačním – možná i likvidačním, ale v každém případě diskriminačním tokem vůči méněobrátkovým značkám cigaret a já jsem přesvědčen, že bychom měli trvat na rovných podmínkách pro všechny, které nejlépe zajistíme tak, že žádná regulace nebude. Nicméně rozhodnutí je samozřejmě na Poslanecké sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další se do rozpravy hlásil pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená sněmovno, vládo, víte, mně to připomíná vtip – jedni bojovali o most, druzí a přetahovali se tak dlouho, až přišla velká voda a sebrala most oběma.

Snad ti informovaní vědí, že 17. 11. platí evropská směrnice, že cigarety musí být nehořlavé. To znamená – já vím, že se smějí kuřáci – ale když nebudou na cigaretě pracovat, cigareta nekouří. Zjednodušeně řečeno. Ale nechci to rozebírat. Ale tato směrnice stanoví, že všichni musejí stáhnout své zboží. Proč myslíte, že se teď zvedají ceny cigaret? Že si dělají rezervu na toto stažení. Ze všech stánků se budou stahovat podle této směrnice cigarety, takže nějaké problémy tohoto typu, které se tu diskutují, vyřešila za nás evropská směrnice. Neříkám, jestli dobře, nebo špatně. A jsem toho názoru, že když zrušíme předzásobení, tak možná, že bude – možná, já nevím – snaha v prosinci vše dohnat a udělat velkou akci, předzásobit se těmi nehořlavými cigaretami. Já teď nevím, to je opravdu jenom můj názor a není nijak podložený žádnou větší diskusí.

Takže si myslím, že právě i proto by mělo zůstat předzásobení tam, kde je. A ti, co trápí staré kolký, tak ty všechny by měly zmizet tímto, protože si neumím představit, že by firmy rozbalovaly cigarety, upravovaly je, to je technologicky asi nemožné. Takže bude v tomto velký pohyb v listopadu tohoto roku.

Takže tolik k tomu. A jinak i přes to všechno uvidíme, co nám přinese vývoj. Ale říkám, ve světle této směrnice bych se nepouštěl ani do vyžadování té výjimky, která je. A navíc, kdyby byl přijat návrh, o kterém hovořil pan Doktor z hlediska návrhu pana Svojáka, tak možná vztahovala by se na něj i tady dvoutříměsíční lhůta, i tady by chtěli zpátky, co nechce ani za svět vidět pan ministr, a to je, aby řádně zdaněné zboží bylo nějakým způsobem likvidováno. S tímto se budou muset výrobci a distributoři popasovat sami a doufám, že do toho nás jako stát nevtáhnout.

Takže nezkusme se tam do toho teď zamíchat pozměňovacím návrhem, který, věřím, v dobré víře Igor Svoják podal. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, dále se hlásil pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Já už v odpovědích a struktuře té repliky pana ministra financí oceňuji sportovní ráz té debaty, která myslím, že svou váhu přece jenom má.

Za prvé si myslím, že by bylo velkou výhodou pro Poslaneckou sněmovnu, ale i věc samu, kdyby mohla být vedena na půdě rozpočtového výboru. Té jsme se spíše vyhýbali, alespoň v takové hloubce debaty. Za druhé i mne ráno trochu strašila představa, jak si tady s panem ministrem vyměníme role. On je velmi často označován za osvíceného konzervativce a já za zapřisáhlého liberála, a teď si tu roli trochu otáčíme alespoň ve smyslu pohledu na regulaci předzásobení a ochranu českého trhu.

Na druhou stranu výtku kladoucí zde v úvahu argument zvýšených nároků na administraci opatření, která jsou navrhována, je věcí, která může, snad – snad –, pokud vůbec brát na zřetel a k uvážení pouze potud, pokud bychom si mysleli, že je to snad první role podobné váhy nebo podobného výkonu, kterou by tady celníci vykonávat měli. Bylo řečeno, že se jedná zhruba o 60 tisíc kontrolních míst, a já jsem tedy přesvědčen, že pokud celníci mají hledat stopy nezdaněného tabáku, tak je hledají přesně na 60 tisících místech, a nikoli v tom počtu, který byl uveden jako formální obhajoba. Jinými slovy, myslím, že celníci na 60 tisících místech jsou už dnes. Nebo by alespoň měli. Kde jinde by se měl nezdaněný tabák prodávat? Takže myslím, že tenhle argument platí jen z poloviny. Připouštím, že tento návrh jim svým způsobem práci přiděluje.

Na druhou stranu, kolegyně a kolegové, máme celníků v přepočtu na prostého daňového poplatníka široko daleko nejvíce. S oblibou uvádím příklad, kdy u nás jich máme šest tisíc a sousední Rakušané osm set. Máme na to tedy celou armádu – co už jiného by měli dělat než pracovat a hlídat nezdaněné zboží!

To, co považuji za absolutně nejvyšší kolizi a věc k přemýšlení, je přesně to, co zaznělo v závěru vystoupení pana ministra. Ano, ta opatření, resp. represe, která je navržena v pozměňujícím návrhu, je poměrně tvrdá. Ale stejně tvrdě je přece formulována represe ve všech jiných ustanoveních jiných zákonů, které se dovolává určité autority a má vést povinné subjekty ke změně chování nejvíce tam, kde stát vybírá spotřební daň a kde pohříchu stále roste břemeno spotřební daně, protože dostat na trh zboží bez daně a prodávat jej za významně jinou cenu, to je největší motiv a ten motiv vytváří právě to břemeno daně, kterou stát svým rozhodováním vytváří.

Poznámka poslední. Pan ministr řekl – a souhlasím – že toto ustanovení zatím notifikováno není. Dovětek zní: Toto není starost, resp.

problém pouze České republiky. Stejným způsobem – neříkám, že věcně úplně stejným, ale regulací trhu, regulací předzásobením tabákovými výrobky – prošlo Rakousko, Maďarsko, dělá to Slovensko, všichni jej musí notifikovat a všichni to dělají ze stejného důvodu, ze kterého je to opatření navrhováno i nyní. Všichni se bojí toho, co nastane od roku 2014, kdy se skrze střed Evropy na západ pohrne zboží vyráběné v prostoru, který začne více zdaňovat až v roce 2018.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a o slovo se přihlásil pan ministr financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Velmi se omlouvám, už jenom velmi krátce. Za prvé bych poprosil o korektnost argumentace v případě porovnávání počtu celníků v Rakousku a v České republice s ohledem na množství zákonných kompetencí, které musejí dělat rakouští celníci a které musejí dělat čeští celníci. Nebudou-li muset spravovat mýto a spoustu jiných povinností, které v Rakousku nedělají, tak jich bude dvanáct set taky. Ale v takovém případě se to personálně bude zajišťovat v jiných institucích, ať už to budou policisté či cokoli jiné. Takže měřme to na obsah přidělené práce, nikoli na to, kolik je osob v jednotlivých zemích.

Druhá věc, už jenom poslední argument, protože si myslím, že vše tady zaznělo, a předtím jsem hovořil o tom, o čem jsem bytostně přesvědčen sám. Tady si dovoluji, byť jim stoprocentně věřím, tlumočit názor svých legislativních expertů, a to jest názor o technických a legislativních nedostacích zpracování tohoto zákona. Asi ten nejvýraznější je ten, že pokud bychom pozměňující návrh pana poslance Svojáka přijali, tak je například neaplikovatelné ustanovení § 135a odst. 2 písm b) až d), to znamená, nebylo by možné udělovat sankce za správní delikty a vymáhat pokuty poměrně výrazné. Dopustili bychom beztrestnost v těchto třech písmenech tohoto paragrafu. Jsem přesvědčen, že mají pravdu. Byť té expertní diskuse schopen nejsem, jsem povinen vám tento názor svých legislativních expertů tlumočit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Táži se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím. Chci se zeptat, jestli chce pan zpravodaj nebo pan navrhovatel závěrečné slovo. Ne, můžeme tedy přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Poprosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Byť je pozměňovacích návrhů málo, přesto musíme podle mě schválit proceduru.

Za prvé musím uvést, že návrh na zamítnutí nebyl podán. Legislativně technická změna nebyla žádná načtena. Jak jsem v obecné rozpravě upozornil, z toho důvodu já považuji už pro proceduru dát schválit, že pozměňovací návrh pod bodem D je tím pádem nehlasovatelný, protože je situován k stávajícímu platnému znění zákona a ne k materii, kterou předložila vláda.

Budeme hlasovat po bodech A – to je poslanec Dědič, při jeho přijetí, jak už jsem řekl, je nehlasovatelný bod D, ale on už bude nehlasovatelný, když schválíme proceduru, protože není legislativně technicky ošetřen. Potom bod B – účinnost – a bod C, to je poslanec Bauer. To bude veškeré hlasování, a pak o celém zákonu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Má někdo jiný návrh postupu? Pokud tomu tak není, řídili bychom se postupem, který zde řekl pan zpravodaj. Prosím vás, abyste přednesl jednotlivé pozměňovací návrh a řekl nám k nim také své stanovisko.

Poslanec Petr Braný: Já bych přece jenom žádal schválit proceduru, protože v rámci ní schválujeme, že bod D je nehlasovatelný.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nechám tedy hlasovat o proceduře. Kdo je pro, abychom následovali instrukcí pana zpravodaje? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 88 z přihlášených 169 pro 162, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Pane zpravodaji, můžete pokračovat.

Poslanec Petr Braný: Děkuji, takže budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem A poslance Dědiče. Já návrh doporučuji. (Ministr nedoporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon, chci se zeptat, než nechám hlasovat, mám tady ještě několik faktických poznámek. Pan poslanec Skopal – všechny omyly.

Takže nechám hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 89 z přihlášených 169 pro 32, proti 92. Tento návrh byl zamítnut.

Poslanec Petr Braný: Budeme pokračovat. Pozměňovací návrh účinnost pod bodem B kolegyně Langšádlové. Doporučuji. (Ministr také doporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 90 z přihlášených 169 pro 157, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Petr Braný: Budeme pokračovat pod bodem C – poslanec Bauer. Neutrální stanovisko. (Ministr nedoporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 91 z přihlášených 169 pro 19, proti 109. Tento návrh byl zamítnut.

Poslanec Petr Braný: Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a budeme hlasovat o zákonu jako takovém.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje ... Prosím, máte faktickou, pane poslanče?

Poslanec Michal Doktor: Já se omlouvám, já jsem si teď jen vysvětlil fakt, že pan zpravodaj označil pozměňovací návrh označený jako písmeno D pana poslance Svojáka za nehlasovatelný. To je nepochybně věc, proti které bych protestoval. Ale kdo jsem já, abych ovlivnil rozhodnutí Sněmovny?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já bych jenom doplnila, že o proceduře jsme nechali již hlasovat, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Proto jsem několikrát upozorňoval a žádal jsem, aby Sněmovna proceduru schválila. Potom platí hlasovat jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tuto chvíli tedy budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 115.“

V tuto chvíli zahájím hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 92 z přihlášených 169 pro 156, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Ještě než přistoupíme k projednávání bodu 42, mám zde omluvu pana poslance Baštyře z dnešního odpoledního jednání z osobních důvodů.

Nyní již můžeme přistoupit k projednávání bodu

42.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, nicméně jsem obdržela v souladu s § 90 odst. 3 zákona 90/1995 Sb., o jednacím řádu, veto tří poslaneckých klubů – ODS, TOP 09 a Věci veřejných. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 212/1.

Z pověření Senátu předložený návrh zákona uvede senátor Marcel Chládek. Já mu tímto uděluji slovo. Prosím.

Senátor Marcel Chládek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych v krátkosti uvedl svůj senátní návrh.

Já trochu zajdu do historie, protože tento návrh měl nějaký určitý vývoj. Původně někdy v létě tohoto roku jsem předkládal svůj návrh na odložení státních maturit. Vzhledem k tomu, že většina v Senátu byla proti odložení a vrátila mi tento návrh k přepracování, abych ho přepracoval do podoby úplného zrušení státní maturity z důvodu, že už nevěří, že tento projekt je schopno připravit do nějaké životaschopné podoby, tak jsem opět v září loňského roku předložil návrh na úplné zrušení státních maturit. Pojďme to nazývat státními maturitami, i když je to trochu zavádějící název, protože státní maturity jsou i nyní, byly i v minulosti, mnozí z nás si určitě pamatujete, kdy jsme poslouchali v rozhlase, kdy ministr nebo ministryně vyhlásili státní maturity rozhlasem, stálo to pár korun a v podstatě maturity byly vyřešené.

Bohužel trochu se nám systém posunul za 14 let přípravy někam jinam, a proto jsem byl nucen předložit tuto variantu návrhu do Senátu. Já bych velice rád podotkl, že Senátem tento návrh prošel napříč všemi politickými

kluby, nikdo nebyl proti, a jako příklad pro ilustraci uvedu i například pana senátora Bratského, který vystupoval, resp. spíše četl stanovisko Ministerstva školství, a když to stanovisko Ministerstva školství dočetl, tak potom zvedl ruku pro můj návrh.

A nyní velice v krátkosti důvody, které mě vedly k podání tohoto návrhu. První důvod jako takový je mimořádná předraženost tohoto projektu. Já bych velice rád tady vypíchl částku, kterou tento projekt již stál. Jedná se prosím o jednu miliardu korun českých! Jednu miliardu korun českých stál tento projekt – a za chvíli si řekneme, co za tu jednu miliardu dostaneme. V rámci této jedné miliardy byly prošustrovány peníze za takové věci, jako je například rozvoz státních maturit za 50 milionů. Slyšíte dobře: rozvoz státních maturit za 50 milionů! A nerozváží to žádná bezpečnostní agentura, ale rozvázejí to stěhováci. Takže za rozvoz státní maturity stěhováci zaplatíme 50 milionů!

Další částka 300 milionů korun za logistiku. To je také docela zajímavá věc, protože kdo z vás sledoval generální zkoušku, tak největší problémy byly právě s logistikou. Takže já se ptám, kam šly ty desítky a stovky milionů! Ptám se i vlády jako takové, protože hovořila o tom, že udělá audit těchto finančních prostředků. A já bych velice rád znal prostředky, které šly na konkrétní věci, a velice dobře a rád bych znal i prostředky, které byly vyhozeny z okna. Například si myslím, že bývalá paní ministryně Kopířová vyhodila prostředky z okna i tím, že v červnu loňského roku dělala v televizi za státní peníze reklamu na státní maturity.

To jsme se bavili o tom, co to stálo. Nyní, co to bude stát. Každý rok státních maturit, a prosím pěkně, poprosil bych, jestli je tu i pan ministr Kalousek – není tady, tak jenom vzkaz pro něj: Každý rok státní maturity budou stát 200 až 250 mil. korun českých ze státního rozpočtu. Každý rok! Každý jeden rok! Za současné ekonomické situace vláda tzv. rozpočtové zodpovědnosti škrtá, kde může, škrtá i v oblasti školství, kdy oněch 250 mil. škrtáme na pomůcky, sebereme peníze nepedagogickým pracovníkům, abychom měli na státní maturitu. Já bych opravdu žádal prostřednictvím paní předsedající nepřítomného pana ministra Kalouska, že tady je opravdu prostor pro škrtání, a může tady škrtat vesele, jak je jen libo!

Další důvod, který mě k tomuto kroku vede, je administrativní moloch. Státní maturity se staly opravdu administrativním molochem. Původní myšlenka je sice dobrá a zajímavá, ale provedení je prosím velmi zpackané. Co se týká administrativního molochu, tak v podstatě nám tam nesedí celá řada věcí. My jdeme v českém školství od stěny ke stěně. Začneme rámcovými vzdělávacími programy, pak to chceme svazovat a tím bezbřehým svazováním neuvidíme ani na tu konkrétní vodu.

Zároveň státní maturity nám slibují to, co nemůžou splnit. Teď už jdou do konkrétní odborné stránky. Státní maturita nám slibuje, že bude objektivně

srovnávat výsledky studentů a výsledky jednotlivých škol. A já se ptám: Je to pravda? Pokud ano, tak já nerozumím některým věcem, které se objevují velice často. Uvedu například jeden příklad. Pro jednotlivé učitele je tam pokyn: tvaroslovné a pravopisné chyby opravte v neúnosné míře. Možná řada z vás se zeptá, co to je ona neúnosná míra, protože každý máme tu neúnosnou míru možná někde jinde. A jako perličku vám uvedu jeden příklad jedné paní učitelky. Tato paní učitelka také nevěděla, co je ona neúnosná míra, a tak se zeptala CERMATu. Pro ty z vás, kteří jste nesledovali proces státních maturit, je to ona firma, která připravuje už několik let státní maturity. A jaká byla odpověď? Přišla jí odpověď: „Vážená paní učitelko, neúnosná míra je taková míra, kterou už nejste ochotna unést.“ Tak to je ona objektivizace. To znamená, jeden opraví tu práci a tři chyby pro něj je dobrý výsledek, a druhý, který opraví tu samou práci, tak tři chyby bude špatný výsledek.

Zároveň nám slibuje státní maturita, že zvýší úroveň českého školství. Já bych velice rád věděl, jak pouhé testování zvýší úroveň školství. Velice rád bych věděl, jak je možné státní maturitou například zajistit to, jak jsem také slyšel a četl v médiích, že státní maturita naučí děti číst. Prosím pěkně, to už by měly umět dávno! To by neměly dojít až ke státní maturitě.

Když jsem měl teď chvilku a čekal jsem na své vystoupení, tak jsem si četl Parlamentní listy. (Ukazuje příslušný výtisk všem.) A tam pan ministr Dobeš píše, že chce léčit české školství. A já bych se velice rád zeptal pana ministra Dobeše, když chce léčit české školství, jestli takovýto teploměrem (ukazuje běžný rtuťový teploměr) vyléčí – a zde přítomní lékaři mně potom možná v diskusi můžou říci, jestli je to možné, když budete mít jeden takovýto teploměr, jestli vyléčíte těžce nemocného pacienta. Já si myslím, že rozhodně ne! A státní maturita není nic jiného než takovýto teploměr a já se obávám, že ten teploměr je ještě ke všemu rozbitý. Já mám pana ministra Dobeše velmi rád, proto bych chtěl, aby byl léčitelem českého školství, ale mám obavu, že pan ministr bude spíše hrobařem českého školství.

Co se týká zvýšení úrovně českého školství. Myslíte si, že úroveň českého školství zvýší a zvedne maturitní otázka, kde je napsáno: Co si myslíte, že je větší? Jedna polovina, nebo tři pětiny? Toto je maturitní otázka? Další maturitní otázka. Nevím, co ověřuje. Je tam napsáno: Stojíte v metru, držíte se madla – a) příkaz, b) prosba, c) žádost. Já se ptám, k čemu slouží takovéto otázky. Proč to stálo stovky milionů? K čemu je vůbec takováto státní maturita?

Co se týká mého posledního a nejvýznamnějšího důvodu, tak je to riziko státní maturity jako takové. Kdo z vás sledoval generální zkoušku, tak jste se mohli dočíst, že v průběhu generální zkoušky, a prosím pěkně, abyste

dobře poslouchali to číslo, bylo špatně opraveno 12 tisíc testů! Já mám velkou obavu, pokud se toto stane při ostré verzi, že to je nejlepší cesta, jak zrušit celou maturitní zkoušku v tomto roce.

V závěru bych se i rád vyjádřil k jednomu problému, který je velmi vážný a já si ho velmi uvědomuji. Vzhledem k tomu, že ten proces tak dlouho trval, tak chápu, že ten termín už je pro letošní rok velmi problematický. Ale zároveň jsem ochoten v diskusi, pokud Poslanecká sněmovna takto bude chtít, že samozřejmě to nemusíme vyřešit v tuto chvíli, kdy už rychlík pomalu vyjíždí ze stanice, a zastavovat ho holýma rukama. Ale zvažte, jestli opravdu tento předražený administrativní moloch nezastaví pro další následující roky!

Co říci závěrem? Závěrem snad pouze jednu poslední větu. Osobně si myslím, že státní maturita je návod, jak oblbnout celý národ.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Vlasta Bohdalová.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Vážené kolegyně, vážení kolegové, Komenský by měl radost. V Didaktice velké píše, že děti se mají učit od názornému k abstraktnímu. Scéna s teploměrem je jak vystřižena z Didaktiky magna. Já, prosím vás, nebudu tak dramatická, tak emotivní – já bych ráda coby zpravodajka sdělila fakta.

Se spoustou argumentů pana navrhovatele mohu souhlasit. Dlouhá doba přípravy, ale jestliže dlouhá doba přípravy rovná se čím delší, tím vyšší náklady, tady já vidím naprosto stejnou a přímou úměru. To je jedna věc.

Druhá věc. Uvádění kantorů i studentů v nejistotu, tak jak se to dělo postupně od roku 2007 – jednou maturitu odložíme, pak ji zase neodložíme, teď ji dokonce úplně zrušíme – a já jsem tady proto, abych zpravodajovala návrh zákona, který nám posílá Senát a který maturitu ruší.

Já bych ráda použila pouze některá fakta, protože jestli jste si, kolegové, vzali tisk 212 a podívali se na něj, tak jste zjistili, že z části, která se týká maturitní zkoušky, vám zůstalo vypreparovaných asi deset vět. Vypadlo z toho úplně vše.

Já si dovolím tady ve své zpravodajské zprávě upozornit na některé zásadní věci, které mi v navrhovaném zákoně chybí.

Chybí tam základní zákonná ustanovení, jimiž by bylo sděleno, že žák, aby získal odpovídající stupeň vzdělání, musí úspěšně vykonat maturitní zkoušku. Z kolika předmětů, oblastí se má maturita konat? Které zkoušky mají být povinné a které mají být dobrovolné? Kdo určuje nabídku maturitních předmětů? Kde má žák maturitní zkoušku konat? Jde o zkoušku konanou ve škole, nebo na nějakých jiných místech externím způsobem? Je

hodnocen zkušební komisí, nebo zkoušejícím, nebo jiným způsobem? Způsob jmenování a práce maturitní komise /viz zrušení kompetence krajských úřadů jmenovat předsedy komise/, dále základní povinnosti žáků, ředitele, komise apod., to všechno v navrhované novele chybí.

Dále zde chybí možnost mít před konáním maturitní zkoušky pět dní na přípravu, letitý takzvaný svatý týden.

Dále chybí způsob omlouvání nepřítomnosti žáka, stanovení náhradních a opravných termínů maturitní zkoušky. Já neříkám, že u nás bude teď v těch začátcích, pokud rozjedeme maturitní zkoušku, právě tohle stanovování opravných termínů velice důležité.

Dále tam chybí kompetence jednotlivých aktérů maturitní zkoušky v průběhu maturitní zkoušky.

Dále tam chybí, kdo bude vystavovat vysvědčení, dále odlišnost konání maturitní zkoušky pro žáky se zdravotním postižením a znevýhodněním, atd.

Návrh ale v současné době ponechává ustanovení § 80 odst. 2, a přitom zachovává centrální evidenci přihlášek a výsledků maturit. To znamená, že všechno zrušíme, ale centrálně budeme evidovat maturity a centrálně budeme vyhlášovat jejich výsledky.

Kdybychom tedy došli k tomu, že bychom přijali navrhovanou normu, která přišla ze Senátu, co by nám tedy hrozilo? Podle mého názoru by si každá škola musela stanovit, z jakých povinných předmětů se má maturita konat. Záleželo by tedy na úvaze každého ředitele. Z mezinárodního hlediska by důsledek tohoto stavu mohl vést ke zhoršeným podmínkám porovnatelnosti našich maturit a maturantů se zahraničím. Maturita by dokonce mohla být konána pouze z jednoho jediného předmětu.

Žák by mohl konat zkoušky v libovolné škole nebo v libovolném zařízení. Vypadá to tak, že když přijmeme tuto normu, žák bude studovat na velmi prestižní škole, kde bude mít problémy a bude vidět, že má problém vykonat zkoušku, tak se bude moci přihlásit někde jinde. Tak je to navrhováno v této novele.

Zkoušky by mohly být provedeny například před jedním učitelem. O komisi se tam hovoří velmi sporadicky.

Ruší se ustanovení, že maturitní zkouška je veřejná. Zůstává ale nelogicky zachován registr žáků. CERMAT zůstává, ale není jasné, co by CERMAT měl před maturitní zkouškou utajovat. Zůstává nelogicky zachována povinnost ministerstva stanovit obsah společné části maturity, a další věci.

Já chápu, že za těch čtrnáct, patnáct let jsme se dostali do velmi svízelné situace, ale já bych k vám teď chtěla promluvit jako člověk, který se od roku 1979 pohybuje v českém školství, a to jak na základních školách, na středních školách a nakonec jako zástupce zřizovatele.

My jsme dnes došli do stadia, kdy se spustila generální zkouška. Ano, někdo může říci, že tam byly spousty chyb, ale myslím si, že technické chyby se dají odstranit. To za prvé. Za druhé, někdo může říci a říká, že 12 tisíc testů bylo špatně. Prosím vás, jen si to nevysvětľujte tak, že 12 tisíc žáků mělo špatně opravené testy. Ne. Týkalo se to zhruba 500 žáků. To jsou také věci, které se dají opravit.

Nakonec, když letos proběhne v květnu ostrá verze, v zákoně jsou možnosti, když někdo neuspěje, že může maturitu opravit atd., ale já si myslím, a jak jsem viděla náš školský výbor a regionální podvýbor, že po spuštění ostré verze je tam tolik lidí schopných si sednout a říci, co bychom mohli ještě zjednodušit, v čem bychom zákon mohli novelizovat, ale pokud jsem jednala s naším podvýborem pro regionální školství, kdy jsme se na toto jednání sešli téměř všichni, nikdo z nás nebyl pro to, abychom tuto zkoušku zrušili.

A ještě jedna věc. Já si myslím, že bychom tady měli myslet na lidi, na učitele a studenty, ale také na jejich rodiče. Když děti domů přinesly výsledky své generální maturitní zkoušky, mnoho rodičů se vyděsilo – a co udělali? Zařídili dětem kondice, které platí. Ředitelé v obavě, aby jejich škola byla úspěšná, vyhrabali ze svých fondů mzdové prostředky a otevřeli semináře z maturitních předmětů. A co je pro mě nejdůležitější a čeho si nejvíc vážím? Naši maturanti se začali učit.

To je můj názor, to je moje zpravodajská zpráva k návrhu senátního zákona na zrušení maturitní zkoušky jako takové.

Vážení kolegové, jistě tady proběhne diskuse. A já vás prosím, abyste všichni zvažovali při svém hlasování a rozhodování opravdu zodpovědně.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z celého sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli mám pět písemných přihlášek. Nejprve uděluji slovo panu ministru Dobešovi. Prosím, máte slovo, pane ministře. Poté se může připravit paní poslankyně Wenigerová.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, na začátku zareaguji trochu s nadhledem. Já jsem očekával projev pana senátora Chládky. Překvapil mě dvěma věcmi. Tím, že mě má rád – já musím říci, že to není opětovaný vztah. (Smích v sále.) To je první. Druhá věc je, že rychlík je již před stanicí. Rychlík jede patnáct let, pane Chládku. Jestli takto jezdí rychlík Středočeského kraje, je to podle mě courák.

Teď k tomu fakticky, po tomto úsměvném začátku. Já tady nebudu hodnotit dílčí nedostatky novely, kterou pan senátor Chládek předkládá, já se na to podívám komplexně.

Kolegyně Bohdalová tam ty věci vypíchla, nepochybně se někdo přihlásí a vyjmenuje další. Ten návrh je velký zmetek, to je potřeba říct. Já jsem neobcházela kluby, nelobboval jsem za to, aby to dneska prošlo či neprošlo, protože jsem to viděl jako nejhorší možnou variantu, kterou bych mohl udělat. Já si myslím, že za těch patnáct let se tady lobbovalo a politikařilo strašně dlouho. Proto jsem si říkal, že sem přijdu a vysvětlím vám ty věci a bude na vás, na vašem svědomí, jak se rozhodnete. V roce 2008 tady mnoho z vás sedělo, sociální demokracie, ODS dokázala po asi třinácti letech tento zákon prosadit. Já když jsem nastoupil nebo když jsem vyjednával za školství, tak jsme si to domluvili se třemi koaličními stranami, že to dáme do programového prohlášení, a tam to máme. Já jsem považoval za povinnost, abych v srpnu předložil znovu vládě zvážení státní maturity, třebaže byla schválena již v minulosti. Vláda se k tomu takto postavila. Stejně tak se vláda postavila odmítavě k novele pana senátora Chládek. Potud bych dal pryč politiku, protože si myslím, že problém je odborný a odbornost se k němu vyjadřovala.

Když jsem nastoupil, zdědil jsem projekt, který má mnoho nedokonalostí, v tom má pan senátor Chládek pravdu. Je tu cena, která je výrazně dražší než ceny okolo nás za podobnou státní maturitu. Mně se podařilo z té ceny stáhnout dodatky s těmi všemi dodavateli 10 %, to znamená ne 200 až 250 mil., ale první rok to bude stát bohužel 180 mil., každý další rok 200 mil. Je to hrozná cena, ale je to daň mimo jiné za čtrnáct let licitace ve Sněmovně. Kdybychom o tom tak dlouho nemluvili, mimo jiné bychom cenu měli výrazně levnější.

Ano, i podoba státní maturity je velmi byrokratická, náročná. A opět je to čtrnáct let diskutování o něčem, co by se mohlo řešit dva, tři, možná pět let. Já to přirovnávám k přechozené známosti. Když po patnácti letech si ti dva řeknou u oltáře nebo na radnici ano, tak je to trošku vyčpělé. Takže zdědil jsem tuto podobu, ale jsem připraven tuto podobu nést, protože na druhé straně misky je něco strašně důležitého.

Jedna věc je, že školství je skutečně nemocné a je potřeba připravit komplex opatření, jak ho uzdravit. A měření kvality je jedna z věcí. Vedle toho je potřeba uzpůsobit síť našich škol napříč od základních až po vysoké demografii. Musíme změnit financování, neplatit na hlavu žáka, ale více za kvalitu. A ocenit učitele, to je poslední. Takže to jsou důvody, proč je potřeba přistoupit i na tento komplikovaný model a nebát se ho.

Druhá věc je – a paní Bohdalová to tu řekla a je to správné – ti učitelé a ti ředitelé se na tom strašně nadřeli. Oni byli opakovaně buzerováni školeními, ta se opakovala, jak se postupně měnily podmínky, opět politici měnili podmínky. A ta práce a vynaložená energie, to byl další důvod, proč jsem se rozhodl možná pro někoho do bláznivého a riskantního podniku jít a osobně ho politicky zaštitit.

De facto pro většinu z vás z těch stran to může být poměrně jednoduché. Já vám tady říkám, že o všech chybách vím, vím, jaké jsou nedostatky, generálka je ukázala. A já jsem garantoval vládě a garantuji vám, že ty nedostatky napravím a že to zvládnou. Pro to dělám všechny kroky. Může to být velmi výhodné: Tak to schvalte a ten, kdo by za to nesl odpovědnost, se v tom vykoupe. Ano, já tuto hru přijímám a tak jsem ji přijal a toto vám chci garantovat. Já z toho nemám strach jako pan senátor Chládek. Já to vidím jako výzvu a cítím, že je potřeba to pro české školství udělat.

Úplně na závěr. Jestliže se o státní maturitě rozhodlo, jestliže proběhla generálka, tak přišlo něco, co mě tedy překvapilo, a to je změna studentů. Já jsem čekal, že se možná budou bouřit, budou demonstrovat, a oni udělali přesně opak – oni se rozhodli učit, věděli, že se jim nesleví, že neklesne náročnost a že nezbude nic jiného, než objektivně ukázat kvalitu svého vzdělání. Ta změna je možná to nejsilnější, co já v tuto chvíli cítím, pro to, abych řekl, že je to správný krok, kudy jdeme.

A to, co předvádí pan senátor Chládek, je totální demoralizace. Ve chvíli, kdy se nastavili učitelé a studenti takto k státní maturitě, otevřít půl hodiny po dvanácté opět toto téma je politické parazitování na odborné věci. A já moc prosím, abychom toto nepřipustili. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Wenigerová, které tímto uděluji slovo, a může se připravit paní poslankyně Semelová.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedající... (Nejde mikrofon.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak můžete mluvit. Omlouvám se, chyba na mé straně.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Takže ještě jednou. Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, nebudu opakovat to, co zde řekl pan ministr či paní předsedkyně podvýboru pro regionální školství Bohdalová. Zaměřím se na konkrétní věci, které se vztahují k návrhu novely školského zákona, která má zrušit maturitní zkoušku.

Musím se přiznat, že když jsem si materiál důkladně prostudovala, tak jsem trochu nevěřila svým očím, protože veškeré paragrafy, nebo téměř veškeré paragrafy jsou vyškrtány. Položila jsem si otázku, jak budou maturovat ti mladí lidé, kteří se přihlásili k maturitě někdy na podzim, vše je na školách připraveno a nyní do toho hodíme rozhodnutí o zrušení maturitních zkoušek. Je zde odkaz pouze na vyhlášku, ale každému je jasné, že stáva-

jící vyhláška, která byla poměrně hodně připomínkována – a já se netajím tím, že jsem v připomínkovém řízení k ní měla docela i výhrady – určitě nemůže platit. Jaká vyhláška? Ta stará, předlistopadová č. 442, o ukončování studia? Někdo si myslí, že do zahájení maturit stihne Ministerstvo školství vyhlášku, kde vlastně bude určovat vše, co se maturit dotýká? To si tady snad nemyslí vážně vůbec nikdo. A protože nevíme, jak by ta maturita měla vypadat, protože paragrafy jsou vyškrtány, tak si myslím, že je to docela velký hazard. A to slůvko „docela“ mohu vypustit.

Některé paragrafy byly vypuštěny a některé paragrafy zůstaly. A i o těch mám pochybnosti. Jestliže vezmu § 80 a bod 1 a 2, to jsou jediné dva body, které zůstaly z § 80, tak tam se dovídám, že ministerstvo odpovídá za přípravu a metodické řízení průběhu maturitní zkoušky, za vedení evidence přihlášek, evidence výsledků maturitních zkoušek. Ministerstvo určuje obsah zkoušek maturitní zkoušky a k tomu vydává a zveřejňuje katalogy atd. atd. Co se upravilo v tomto odstavci? No pouze se zrušila společná část. K čemu se vztahují katalogy? No samozřejmě ke společné části. Kdo ty katalogy bude dělat, když byla zrušena společná část? Takže pro mě tady tento odstavec je docela nesmyslný a v podstatě tam také nemá co dělat.

CERMAT – všechny jeho úkoly byly samozřejmě zrušeny, protože se zrušila maturita jako taková, ale zůstává ustanovení, že ministerstvo zřizuje centrum jako státní příspěvkovou organizaci, ale bez jakékoli náplně, pouze v jednom jediném bodě, když se podíváme na individuální zkoušku, tak tam se dovíme, že individuální zkouška bude ta, která bude přihlašovaná na CERMATu. Nebude, když nebude společná část maturitní zkoušky.

Dále bych zde zdůraznila, že jsem se ještě ráno dívala do posledního znění zákona 561 a znovu jsem se dívala do povinností ředitele školy. Protože tím, že se tady vyškrtne povinnost ředitele školy zajišťovat zdárný průběh maturitní zkoušky a vytvářet podmínky, tak v tom příslušném paragrafu zákona 561 takového zmocnění není. Kdo to bude dělat? Přitom na základě našich ústavních zákonů je jasné, že některé kompetence a povinnosti musí být zmocněny zákonem. To zde prosím není.

Paní Vlasta Bohdalová hovořila o tom, že vlastně tímto jsme zrušili svatý týden. A nevím, jak se na to budou dívat mladí lidé, kdyby to prošlo, že svatý týden mít nebudou. A mohla bych prostě pokračovat dál a dál.

Byla jsem u jednání kolem vývoje, kolem tzv. státní části maturity. Vydalo by to na celý den a rozvinula by se tady diskuse o tom, kdo za to může, kolik to stálo atd. Ale já se domnívám, že my zbytečně přikládáme didaktickým testům takový náhubek, nebo děláme z nich psa bez náhubku, protože, řeknu vám, že když jsem působila jako náměstkyně hejtmanky v Moravskoslezském kraji osm let od roku 2003, jsme zavedli pro-

gram Kvalita. V tomto programu dnes pokračuje i stávající vedení kraje, které je sociálně demokratické. A my jsme zavedli testy už v 9. třídách, v prvních ročnících, a dokonce jsme nyní dělali testy ve třetích ročnících maturitních, abychom zjistili přidanou hodnotu školy. Zbytečně ten didaktický test je demonizován. Je to pouze určitá součást celkové zkoušky. A dovolila bych si zde říci, jak je velmi nebezpečné vytrhávat didaktický test z kontextu.

Jistě si vzpomínáte, že pan senátor Chládek zde uvedl větu z didaktického testu na příkladu „Držte se madla“. On říká, neví, k čemu to je, a já říkám, že je to nejskvělejší naplnění teorie profesora Grepla o nauce o větě, syntax, kdy on vlastně říká, že to není vyjádření nějaké myšlenky, ale vyjádřením postoje mluvčího ke sdělované skutečnosti a že tou skutečností je buď oznámení, nebo rozkaz, nebo příkaz, nebo žádost. To znamená, jestliže já budu chtít po někom, dejme tomu, půjčit tužku, tak já mu mohu říci: dej mi tužku, prosím tě; dej mi tu tužku, buď tak laskav; dej mi tu tužku; nepodal bys mi tu tužku? atd. Takže v podstatě v tomto je skryto pochopení syntaxe a pochopení postoje mluvčího ke sdělované skutečnosti. To jenom uvádím jako příklad, že opravdu nemá smysl tady v této síni vytahovat takovéto drobnosti, protože to samozřejmě zkresluje.

Takže můj názor je takový, že opravdu tento návrh je velmi nepřipravený, je odbytý, vnesl by do škol chaos, a přestože já vím, že i mnozí moji kolegové mají na to jiný názor než já, tak já rozhodně pro tento návrh nebudu hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další písemnou přihlášku tady má paní poslankyně Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Může se připravit paní poslankyně Drastichová.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, naše školství prošlo v posledních dvaceti letech řadou závažných změn. Mnohé z nich však bohužel nepřispěly ke zlepšení, ale k zhoršení vzdělávání u nás. Kvalitní vzdělávací systém byl zrušen, koncepci nahradil liberalismus, neustálé tzv. reformy, resp. deformy české školství destabilizovaly. Snižující se kvalita vzdělání, jak dokazují mezinárodní průzkumy, jsou důsledkem těchto nepromyšlených změn, a to na všech stupních škol. Díky zrušení jednotných osnov na základních školách učí dnes každá škola podle různých vzdělávacích programů, podle různých učebnic, či dokonce bez nich. Pokud se dítě přestěhuje z jedné školy na druhou, stává se, že jedno učivo probírá dvakrát, zatímco s druhým se vůbec neseznámí. Nemluví o další zátěži učitelů, kteří namísto toho, aby učili a na výuku se mohli řádně připravit,

sedí nad tvorbou školních vzdělávacích programů, aniž by za to dostali korunu.

Základnímu školství neprospělo ani nekritické přejímání cizích vzorů bez ohledu na naše tradice, v jehož důsledku byly zaváděny různé alternativní programy, jež kladou nepřiměřený důraz na svobodný vývoj dítěte, které přece nemůže být obtěžováno nějakými povinnostmi. Takže žádná biflování, žádné domácí úkoly, dítě se bude učit, jen když chce a co chce. Uzákonilo se domácí vzdělávání, které umožnilo, aby dítě mohli učit jeho rodiče, přičemž jim na výuku stačí pouhá maturita. Musí to být opravdu géniové, když zvládnou naučit všechny předměty prvního a v rámci ověřování i druhého stupně, zcela určitě s perfektní znalostí psychologie dítěte, se znalostí metodiky a didaktiky. V tomto případě nejde jen o degradaci učitelského povolání, k níž domácí vzdělávání přispívá. Jde o pokusy na dětech, které u nich mohou napáchat značné škody ve vzdělávání i v jejich vývoji. Dítě se přece musí pohybovat mezi svými vrstevníky, učit se prosazovat a hájit svůj názor, ale také respektovat a přijímat názor druhých. Mělo by se naučit spolupracovat s ostatními, diskutovat i soutěžit, zažít pocit výhry i prohry. Jinak se z něj stává možná vzdělaný sociálně analfabet.

K současným bídným výsledkům výchovně vzdělávacího procesu přispívá i výchova k individualismu nutně podporovaná médií. Bezohlednost a sobectví útočí na hodnoty, jako je vztah a úcta člověka k člověku, k jeho zdraví, k životu vůbec. Kladné vzory nahradil fenomén svalnatého borce bez mozkových závitů, zato s naditou peněženkou, známého z filmu i z výsluní politiky. Čím vulgárnější, tím tento nový vzor získává vyšší postavení.

Dítě a mládež jsou odrazem celé společnosti. Těžko je přesvědčovat o významu a hodnotě vzdělání, o nutnosti učit se a studovat, když jsou denně utvrzováni v tom, že za peníze se dá koupit vše, i to vzdělání. Rozmach školství soukromého, paradoxně k svému názvu financováno z peněz veřejných, této chiméry výrazně napomohl. Dnes se totiž na střední školu dostane každý, třeba má na vysvědčení ze základky trojky a čtyřky odshora dolů. Žáků je málo a škol dost. Konkrétní příklad. V hlavním městě Praze je 36 veřejných a 34 soukromých gymnázií. 70 gymnázií pouze pro Prahu. A téměř každý z jejich absolventů bude mít maturitní zkoušku, stejně jako absolventi dalších středních škol a učebních oborů s maturitou. Co člověk, to maturant. To je důsledek hloupé honby za vidinou co nejvyššího počtu jak maturantů, tak vysokoškoláků. Jen abychom byli světoví. Přitom naši dřívější absolventi středních škol uměli a znali kolikrát víc než vysokoškoláci například ze Spojených států, kterým jsme se toužili vyrovnat.

Takže teď máme množství studentů s maturitním vysvědčením v kapse. S vysvědčením naprosto nesrovnatelným, které dávno ztratilo svou hodnotu a které se stále víc stává pouhým bezcenným cárem papíru, neboť není

podepřeno znalostmi ani kvalitou vzdělání. Nedávno zveřejněné výsledky mezinárodního výzkumu PISA to jasně dokazují. Jestli s námi nezávává informace, že čeští žáci dosáhli v čtenářské gramotnosti podprůměrných výsledků a v matematické a přírodovědné gramotnosti průměrných, jestli s námi nepohne ani to, že v matematické oblasti jsme se od roku 2003 zhoršili nejvíc ze všech zemí a v přírodovědné doznaly výsledky našich žáků druhého nejvyššího zhoršení ze všech zúčastněných zemí, tak pokračujeme na cestě do vzdělanostních pekel.

Zastavit propad vzdělání a nastartovat jeho zkvalitňování musí být jednou z našich nejvýznamnějších priorit. Proto je nutno stanovit jasná pravidla na všech stupních škol. Nastavit laťku, zajistit srovnatelnost a poskytnout garanci státu za úroveň, kvalitu a dostupnost vzdělání. Ale také za základní doklad, tedy za maturitní vysvědčení.

Vím, že státní maturitní zkouška sama o sobě kvalitu nezajistí. Musí být součástí mnohem širších změn. Je však jedním z nutných kroků, které k ní směřují. Dnes, v době, kdy je nedostatek uchazečů, bojují školy o žáky a nezdávka jsou přitom nuceny se jim přímo podbízet, snižovat nároky při jejich přijímání v průběhu samotného studia i při jeho ukončování. Své požadavky přizpůsobují tak, aby žák nějak prošel a škola nepřicházela s jeho odchodem o finance. Není potom divu, že řada těchto škol, učitelů i žáků má ze společné části maturitní zkoušky obavu. Může se totiž ukázat, a je to víc než pravděpodobné, že znalosti neodpovídají tomu, co by měl maturant umět.

Zároveň je proto potřeba zabývat se otázkou, zda každý z oborů, které jsou v současné době ukončovány maturitou, musí maturitními obory opravdu být. Jestli tuto zkoušku žák toho kterého učebního oboru pro své následné povolání opravdu potřebuje. Jestli by nebylo vhodnější cílevědomě usilovat o obnovení prestiže odborného a učňovského školství včetně jeho zakončení, tedy výučního listu. Každý prostě nemůže mít maturitu, ale může být vynikajícím řemeslníkem, člověkem, který je špičkou ve svém oboru.

Na obnově jména našeho učňovského školství musí spolupracovat Ministerstvo školství, kraje, základní a střední školy, podniky, firmy, ale také média. Musí se řešit i financování škol, ale také otázka úrovně základní školy, na niž střední školy navazují. A to včetně sporné existence víceletých gymnázií.

To vše je před námi. Dnes máme rozhodovat o senátním návrhu, kterým se má zrušit společná část maturitní zkoušky, zjednodušeně řečeno státní maturita, a ponechat pouze takzvaná část profilová, tedy školní, bez garance státu.

Předložený návrh má, a bylo to tady už mnohými řečeno, mimo jiné řadu faktických nedostatků. Chybí zákonná ustanovení, kterými by mělo být s-

děleno, z kolika předmětů se mají zkoušky konat, které jsou povinné a které dobrovolné, kdo určuje nabídku, způsob jmenování a práce maturitní komise. Ruší se ustanovení že maturitní zkouška je veřejná, což může vést ke snížené kontrole jejího průběhu. Nejsou stanoveny základní povinnosti účastníků zkoušky, způsob omlouvání, stanovení náhradních a opravných termínů, odlišnosti pro žáky se zdravotním postižením a znevýhodněním apod. Některé části si přímo protiřečí. Senátní návrh tak výrazně znepřehledňuje situaci a jeho přijetí by vedlo k tomu, že by nadále trval stav, kdy požadavky jsou nízké, maturitní zkouška na různých školách neporovnatelná, bez vypovídající hodnoty, a v konečném důsledku by tak došlo i k dalšímu snižování kvality vzdělávání.

Můžu vám říci z praxe, že postoje žáků, přístup žáků ke vzdělání je rok od roku horší. Přístup k povinnostem, k učení. Teď je šance tento trend zastavit, a ukazují to i zkušenosti, které tady dnes byly zmíněny. Nedostatky, o nichž tady byla řeč a které jsou právem kritizovány, se dají do ostrého startu maturitní zkoušky odstranit a pracuje se na tom.

Senátor Chládek, a ministr Dobeš ho charakterizoval, nebo jeho chování, jako demoralizaci, podle mého je také demagogem, protože příklady, které tady uváděl, jsou vytrženy z určitého kontextu a není možno je zobecňovat. Navíc některé otázky, které se v tomto testu zdají směšné, úsměvné, tak vedou také k tomu, aby žáci začali trochu logicky myslet. A to je na těch školách vidět, že ta logika je stále horší a horší také.

Kromě toho maturitní zkouška se stala v posledních letech politickou otázkou. Jakmile byly volby, tak se od maturitní zkoušky ustupovalo. I to-muto už je třeba konečně zamezit.

Navrhují proto zamítnout senátní návrh, tisk č. 212 již v prvním čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Drastichová. Dále se může připravit paní poslankyně Putnová.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážená předsedající, kolegyně, kolegové, já bych si dovolila malý exkurs do historie takzvané státní maturity.

Přípravy na zavedení státních maturit začaly, jak už tady bylo řečeno, před čtrnácti lety. Diskuse o novém pojetí, formě a náplni státních maturit vyvrcholily v roce 2004 při schvalování školského zákona. Maturitní zkouška se měla skládat ze dvou částí, společné a profilové. Ve společné části by se měly konat tři povinné zkoušky – český jazyk, cizí jazyk a volitelná zkouška. Zkoušky by měly být připravovány a organizovány centrálně. (Hluk v sále.)

Zavedení státních maturitních zkoušek bylo školským zákonem s-

tanoveno na školní rok 2007–2008. Start nových maturit však byl novelou zákona č. 217/2007 Sb. odložen na školní rok 2009–2010, přičemž by žáci v rámci společné části neměli konat volitelnou zkoušku. Ani tato úprava ale posléze nebyla shledána dostatečnou, a proto Ministerstvo školství přistoupilo k celkové revizi právní úpravy maturitní zkoušky v novele školského zákona č. 242/2008 Sb. Základním inovativním prvkem této úpravy bylo zavedení dvou úrovní náročnosti s možností volby. Obsahem takzvané náběhové fáze ve školních letech 2009–2010 a 2010–2011 pak bylo postupné zavádění –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Omlouvám se, že vás přerušuji. Dámy a pánové, já vás poprosím o klid. Pokud si potřebujete něco říci, prosím, abyste šli do předsálí. Děkuji.

Můžete pokračovat.

Poslankyně Jana Drastichová: ... principu státních maturit.

Model maturitní zkoušky nastavený zákonem č. 242/2008 Sb. se pak již přijetím zákona č. 49/2009 Sb. podstatně nezměnil. Zatím posledního odkladu se spuštění maturit dočkalo zákonem č. 378/2009 Sb. s účinností od 30. října 2009, a to o jeden rok.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že na zavedení a spuštění státních maturit už příslušní pracovníci státní správy, ale i odborná veřejnost vynaložili velké úsilí. Celý projekt už spotřeboval mnoho finančních prostředků jak ze státního rozpočtu, tak z fondů Evropské unie. S narůstající dobou příprav a diskusí a s přibývajícými úpravami a novelami zákonů k tomuto tématu se ze státních maturit stalo politikum.

Současný ministr se rozhodl ukončit etapu příprav a přejít k praktickým krokům. Proběhlo zkušební kolo státních maturit. Ministerstvo i odborná veřejnost tak může začít řešit zcela konkrétní nejasnosti či problémy, které se při zkoušce projevily. Z tohoto úhlu pohledu je rozjezd státních maturit nesporně přínosem.

Senátní návrh na změnu školského zákona předpokládá zrušení státní maturity do doby vytvoření nové koncepce. Nenavrhuje žádná pozitivní opatření či zlepšení ve smyslu dosažení kladného výsledku. Přijetím návrhu by se ustanovil nový model maturitní zkoušky postavené pouze na profilové části bez toho, že by popisoval její hlavní atributy. Předkladatel tisku předpokládá tento popis přenést do vyhlášky, což je s ohledem na uvedené důvody, které tady byly řečeny kolegyní Bohdalovou i Semelovou, obtížně proveditelné, neboť z ústavních zákonů vyplývá, že kompetence a povinnosti lze ukládat pouze zákonem.

Co všechno by se mohlo stát, kdyby tato novela byla přijata, zde již bylo řečeno. Hlavním efektem navrhované úpravy je tak destrukce

výsledků práce odborníků státní správy a odborné veřejnosti. Znamenalo by to posunout státní maturity zpět do bodu nula, odepsat do ztrát veškeré finanční prostředky, které byly dosud do projektu investovány, pravděpodobný požadavek Evropské unie na vrácení poskytnutých finančních prostředků a opakované čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu.

Pan senátor Chládek řekl, že zatím byla vynaložena jedna miliarda, a vyjmenoval, co všechno bychom za tuto jednu miliardu dostali: logistiku, rozvoz, reklamu. Toto všechno jsme za tu jednu miliardu dostali. Ovšem neřekl, že kdybychom přijali tuto novelu, za tu jednu miliardu bychom nedostali vůbec nic.

Proto mi dovolu, abych zopakovala návrh paní poslankyně Semelové a dala návrh na zamítnutí této novely zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další písemně přihlášenou je paní poslankyně Putnová, které tímto uděluji slovo, může se připravit pan poslanec Bartoš. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, zamítnutí novely tohoto senátního návrhu vidím jako racionální postoj, který ukončí čtrnáctiletou jízdu na tobogánu, zvanou příprava státní maturity. Nicméně chci ujistit Poslaneckou sněmovnu, že školský výbor, kterému předsedám, se bude nadále zabývat připomínkami, komentáři, vyhodnocením, které vyplynou jak z generální zkoušky státní maturity, tak z její ostré verze.

Střední školy vyžadují pro to, aby mohly plnit své základní pedagogické poslání, základní míru předvídatelnosti v nejbližším období, aby se mohly soustředit na to podstatné, což je vzdělávání. Domnívám se, že protahováním a vytvářením nejistoty jim klademe zásadní překážky.

K poznámce pana senátora Chládky, který chce škrtnout z hlediska finančních prostředků a hledá úspory v tomto zdroji, chci říct, že se domnívám, že škrtnutí v tomto směru znamená, že bychom si z hlediska konkurenceschopnosti asi ani neškrtnuli.

Za klub TOP 09, Starostové a nezávislí vyslovuji stanovisko zamítavé k předložené verzi návrhu senátního zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Bartoš, může se připravit pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, už tady bylo řečeno mnoho k tomuto tématu. Já bych se, když dovolu, vrátil trochu do minulosti.

Proč bylo v minulosti navrhováno realizovat společnou část maturitní zkoušky. Zavedení společné části maturitní zkoušky jako jakéhosi nepřímého nástroje na udržení kvality vzdělávání bylo navrženo v období vlády, kdy zde vládla sociální demokracie, v období 2002 až 2006 tady byla ministryní paní ministryně Buzková a bylo to v rámci schvalování zákona č. 561/2004 Sb. Jaké byly důvody zavedení společné části maturitní zkoušky. Byly dva. Ten první důvod spočíval v tom, že to byla jakási reakce na liberalizaci vzdělávací soustavy, zejména na převedení zřizovatelských pravomocí ke střednímu školství na kraje v rámci tzv. reformy veřejné správy. Já chci říct, že ODS tento model nepodporovala a opakovaně na nepřipravenost reformy upozorňovala. Druhý důvod spočíval v tom, že maturitní zkouška vinou nikoliv výjimečného přijímání žáků bez ověřování studijních dispozic postupně přestala mít obecně platnou vypovídací hodnotu o dosažené kvalitě získaného vzdělání a ministerstvo již nemělo žádný přímý vliv na změnu tohoto stavu.

Historie přípravy společné části maturitní zkoušky spočívá v tom, že školský zákon jako takový byl připravován špatně. A to nejen v oblasti ukončování středoškolského studia, ale už v době vzniku – a chci říct, že jsem tento zákon principiálně kritizoval a označoval jsem ho za nedomyšlený a vadný – už v době vzniku tento zákon vykazoval spoustu problémů. Také proto bylo přijetí zákona dlouho odkládáno a také proto tento zákon bohužel prošel jedním hlasem v Poslanecké sněmovně. To je pro tento zákon signifikantní, protože zákony, které se týkají vzdělávání, nemají procházet jedním hlasem v Poslanecké sněmovně, mají být mnohem rigidnější, mají to být zákony, které, pokud se změní politická garnitura, tak do toho zákona nebude vstupováno. To samozřejmě poznamenalo přípravu tzv. maturitní zkoušky, protože každý si pod tímto pojmem představoval poněkud něco jiného. Podle původní díkce nebylo možné maturitní zkoušku rozumně připravit. To byl také vlastní důvod odkladu, který navrhla Občanská demokratická strana a prosadila ho.

Bohužel ani v následujícím období se mnoho k lepšímu nezměnilo. Ministři se střídali a téma maturit, jak už uvedli někteří předřečníci, se z roviny odborné stalo spíše tématem politickým. Zejména v období, kdy resort řídil ministr Liška, bylo řízení přípravy tzv. státní maturity svěřeno sice lidem nepochybně loajálním tehdejší Straně zelených, nicméně bez patřičné odborné erudice. Výsledkem byl pak návrh logistického paskvilu, který naštěstí nebyl realizován.

Teprve v polovině roku 2009, tedy po personální výměně v organizaci, která má podle zákona maturitní zkoušku realizovat, byl navržen dnešní logistický model, byl novelizován školský zákon a maturitní vyhláška byla připravena, a dokonce byla realizována i příslušná výběrová řízení na podzim roku 2010. Následně pak byla provedena generální zkouška logis-

tiky. Neříkám, že všechno je připraveno dobře, nicméně je faktem, že provedení společné části už v současné době nelze zastavit, a tak je úkolem ministerstva pouze minimalizovat rizika, která mohou nastat.

Pan senátor Chládek použil termín, že budeme rukama zastavovat jezdoucí vlak. Já bych spíše použil, pokud chceme používat termíny vlaku, že spíše tento návrh, který předkládá, z rozjetého vlaku vyhazuje stroje a vlak jede neřízeně dál a může způsobit velkou kolizi.

Není nepodstatné, a už to zde bylo zmíněno, že zavedení společné části maturitní zkoušky dnes už nerozporuje ani školská veřejnost. Už je na to připravená, školy to už takto chtějí dělat. Podněty a zkušenosti jak z generální zkoušky, tak z následných diskusí a prvního ostrého provedení by mohly být promítnuty do podoby nového školského zákona, jehož přijetí předpokládá programové prohlášení vlády. Tam se doslova píše – čte: „Bude připraven nový zákon o vzdělávání a v rámci tohoto zákona vláda upraví činnosti pedagogických pracovníků.“ Já chci věřit, že zde sedící pan ministr školství na tomto zákoně už pracuje, že skutečně se nebudeme omezovat na pouze dílčí novely typu zrušení nebo redukce počtu dnů ředitelského volna, zrušení tří přihlášek a záměnou za dvě přihlášky, popř. nápadů na smlouvy rodičů se školou, a že skutečně pracujeme na komplexní novele, že tohle jsou jenom takové mediální výstřelky.

Jaké jsou základní argumenty pana kolegy senátora Chládky na zrušení či odklad společné části maturitní zkoušky:

Argument číslo 1 spočívá v tom, že maturita je připravována příliš dlouho. No, kdyby byl napsán dobře školský zákon, tak už dávno tzv. státní maturita byla, už dávno se rozjela. Bohužel školský zákon napsán dobře nebyl a to je to dědictví, o kterém jsem před chvílí mluvil.

Důvod číslo 2. Některé školy podobu ukončování studia stále odmítají. No, v současné době je pochopitelné, že důraz na kvalitu a nemožnost nároky na absolventy změkčit mohou někde vyvolat obavy, to je samozřejmé.

Argument číslo 3. Schválený a pilotně ověřený postup provedení společné části maturitní zkoušky je příliš komplikovaný. No, možná se v budoucnu podaří proceduru konání zkoušek, zejména s využitím IT technologií, zjednodušit, nicméně současná technologická připravenost škol není taková, aby to bylo možné realizovat ihned. Mimochodem, pokud jsme tedy mluvili o nákladech, tak podobné změny si nepochybně vyžadají nemalé vstupní náklady za předpokladu, že nemá být rezignováno na bezpečnost, tedy zejména na nemožnost ošvindlovat výsledky.

Důvod číslo 4. Realizace je příliš nákladná. Důvodem je především okolnost – a to chci říci – že o projektu se planě diskutuje už více než deset let. Podobu, kterou kodifikoval původní zákon, nebylo možné pro zmatečnost realizovat a další významné prodražení znamená naštěstí –

naštěstí – nerealizovaný pokus ministra Lišky a jím instalovaného vedení Centra pro zjišťování výsledků ve vzdělávání.

Důvod 5. Pilotně ověřený vykazoval určité chyby. No, to je pravda. Ale právě proto, aby se ověřil celý logistický model, se generální zkouška maturit prováděla. Dílčí chyby a jejich příčiny byly analyzovány a já jsem přesvědčen, že zásadní kolaps a zásadní problémy v té logistické stránce nehrozí.

A důvod číslo 6. Velké procento budoucích maturantů v generálce neuspělo. No, to je spíše argument pro vykonání maturit a nastavení jisté nepodkročitelné náročnosti maturitního studia.

Základní poznámky k návrhu tohoto zákona, které bych rád ještě uvedl:

Návrh z nějakého důvodu principiálně odmítá něco, co původně prosadila v této Sněmovně Česká strana sociálně demokratická. Pro současnou podobu provedení společné části maturitní zkoušky se v minulosti jednomyslně vyslovil školský výbor, a to včetně poslanců za ČSSD. Navrhovatel tedy odmítá něco, co prosadili jeho straničtí kolegové.

Autor návrhu sice říká, co nechce, na to samozřejmě má právo jako zákonodárce, ale nic nenaznačuje, jak to má být děláno jinak, s jakými efekty a v jakých dílčích termínech chce problematiku řešit. Základní motivací podání návrhu, podle mého názoru, je populismus, byť se mi to neříká jednoduše, ale tak to v konečném důsledku vypadá.

A případná realizace návrhu může mít jen následující důsledky:

Za prvé. Dosud vynaložené náklady budou zmařeny, a mluvila o tom moje předřečnice, pokud by měl být projekt realizován za několik let, navíc jinak, mohou být nakonec náklady dvojnásobkem dnešní kritizované výše. Dnešní stav, kdy maturitu může s jistotou nadsázkou získat každý, kdo se umí podepsat a umí počítat do sta, se nejen nezmění, ale zhorší se. Maturita jako certifikát označující jistou kvalitu pak podle mého názoru ztratí význam.

A pozor, a to je podle mého názoru, velmi podstatná věc, kterou zmiňovala už paní kolegyně Bohdalová: Pokud by byl přes veškeré výhrady návrh přijat, v podstatě zruší institut maturity jako takové. Tedy nejen její společné části, ale nejspíše by to znamenalo, že bude zrušena i maturita v té podobě, v jaké ji známe doposud. Jsem přesvědčen, že to určitě nebyl záměr navrhovatele.

Z uvedených důvodů bych tedy doporučil a připojil se k dalším předřečníkům – navrhuji tento návrh zákona zamítnout. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A než dám prostor pro další písemnou přihlášku pana poslance Ohlídal, je zde s faktickou pan poslanec Rath. Prosím. Ano, i na pana poslance Paroubka dojde.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, jak tady sleduji dnešní rozpravu, musím říci, že jsem trochu na rozpacích, protože stále mám v živé paměti dnešního premiéra Petra Nečase před pár měsíci, před parlamentními volbami, kdy stál a hřímal a říkal, že ODS udělá všechno pro to, aby státní maturity nebyly a byly zrušeny. To byl jeho jasný slib před volbami. A teď tady vystupují poslanci ODS a mají úplně jiné stanovisko. Tak by mě zajímalo, jestli to byl soukromý názor pana Nečase, který jen tak řekl. A řekl ho shodou okolností jako předvolební slib Občanské demokratické strany veřejnosti. On tady bohužel dnes pan premiér není, aby mohl říci, jak ten svůj slib tehdy myslel. Já myslím, že je dobře, aby veřejnost si toto dobře zapamatovala – jak se dávají sliby před volbami a jak vypadá jejich realizace za pár měsíců. Myslím, že to je pěkný příklad.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Ohlídál. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, české školství a především podle mého názoru střední školství v České republice je opravdu nemocné, jak říká pan ministr. Já bych možná řekl, že je dokonce v úpadku. Tento trend je samozřejmě nutné zastavit a obrátit. Nemůže se stávat, a to bohužel na vysokých školách pozorujeme, aby maturanti, dokonce z gymnázií, měli zásadní neznalosti, které jsou někdy až doslova tristní. Bohužel, vnímání této skutečnosti je často velmi zjednodušené. A právě názor, že státní maturita může být tím jediným a všespásným prostředkem pro zlepšení situace v našem školství, je, myslím, v podstatě mylný.

Maturita sama o sobě v této formě nic nezlepší, dokud nebude spojena s dalšími významnými opatřeními v našem regionálním školství, především pochopitelně ve středním školství. Pokud bude existovat situace, že střední školy budou naplněny zčásti, v průměru to v některých krajích vychází dokonce kolem 60 %, tak samozřejmě nelze očekávat jiný trend než úpadek vzdělávacího procesu na těchto středních školách, protože až doposud jsou ředitelé těchto škol zainteresováni na tom, aby zůstalo co nejvíce studentů, co nejvíce žáků na těch středních školách, protože dostávají peníze z ministerstva právě na počet studentů a žáků.

Pan ministr chce tuto situaci změnit, chce zavést kritéria kvality do hodnocení činnosti škol a do financování těchto středních škol, ale doposud tomu tak není a uvidíme, jestli se mu to podaří. To znamená: Pokud skutečně se to panu ministrovi nepodaří, je jasné, že ten trend kvůli této skutečnosti, ten negativní trend, se nepodaří zastavit.

V každém případě tedy bude nutné případné schválení státní maturity spojit s optimalizací středních škol, protože špatně se zavádí hodnocení k-

vality středních škol do financování, když prostě chybějí žáci a studenti. Takže nezbytná je i optimalizace. Některé kraje již k optimalizaci přistoupily, některé ne. Ovšem kraje mohou optimalizovat jenom školy krajské, jejichž jsou zřizovateli. Nemohou ovlivnit existenci a změny ve struktuře soukromých středních škol.

A právě zde mně chybí názor pana ministra, jak to bude právě s optimalizací soukromých středních škol, protože se ukazuje – a generální zkouška státní maturity to dokonce potvrzuje – že úroveň vzdělanosti studentů na soukromých středních školách je nižší než na školách krajských. Takže pokud by se prováděla optimalizace jenom u krajských středních škol, tak by to bylo naprosto nedostatečné. A nestačí jenom říci nebo slíbit ze strany ministerstva, že už nebudou zřizovány nové soukromé střední školy, nýbrž je nutno říci, jakým způsobem bude provedena optimalizace těchto soukromých středních škol. To nám pan ministr školství Dobeš ještě dluží.

Samozřejmě, na úpadku středního školství se podepsaly i jiné faktory, například přehnaná liberalizace výuky na středních školách. Ta většinou vedla ve spojitosti s argumentem nebo s faktorem nedostatku studentů na středních školách k tomu, že nároky na studenty se permanentně snižují.

Liberalizace je právě k tomuto zcela systematicky využívána. I v tomto je třeba provést jakousi změnu k lepšímu. Podstatný faktor, který vede k neustálému snižování úrovně českého školství, v tomto případě středního školství, je postavení učitelů. Postavení učitelů není ve společnosti dobré, jejich finanční ohodnocení není stále na úrovni, jak by mělo být. Navíc se ještě panu ministrovi podařil řekl bych psychologický majstrštyk – to myslím v uvozovkách – když zařídil, že se výrazně zvýšily platy začínajících učitelů, kdežto u zkušenějších, starších tomu tak nebylo. Takže vznikají paradoxy typu, že začínající nastupující učitel má přibližně stejný plat jako učitel třeba s 10letou nebo 15letou praxí. To vyvolává bohužel nesmírné napětí na těchto školách a učitelskému sboru to neprospívá. Takže pane ministře, tento krok se vám rozhodně nepodařil.

Takže znovu zdůrazňuji: Pokud souběžně nebudou činěny alespoň tyto kroky k nápravě, které jsem zmínil, tak státní maturita nebude mít naprosto žádný význam.

Ještě k samotné státní maturitě. Pan senátor Chládek má v mnohém pravdu. Projekt státní maturity je dlouhodobě předražen. Mnoho firem, především soukromých firem, se na tomto projektu paraziticky přivililo. To lze myslím dokonce i když ne přímo, ale nepřímo doložit. Takže náklad na tento projekt je nepřiměřeně vysoký.

Co se týče samotné odborné úrovně připravované státní maturity, tak tam to samozřejmě také není žádná sláva. Když si člověk prohlédne testy, kterými procházeli studenti v generální zkoušce, tak někdy jsou opravdu až

úsměvné. I co se týče koncepce, je možné provést jistě změny k lepšímu. Navíc mě strašně mrzí, že z té tzv. generálky byly vyvozeny jakési závěry, byly výsledky zhodnoceny. Část jich byla zveřejněna na webu CERMATu, ale bohužel CERMAT odmítá vydávat informace, které jsou mimo, které nebyly zveřejněny. Bohužel tomu nasvědčuje mnoho informací, které mám z praxe. Čili například i tato skutečnost je velmi negativní z hlediska nové státní maturity.

Takže možná z toho, co jsem říkal, vyplývá, že jsem proti konceptu státní maturity v tomto stavu.

Bohužel, do této státní maturity bylo hodně investováno. Nejen času, práce, energie, ale především finančních prostředků. Navíc situace ve společnosti je taková, že neustálé změny, jednou – jak říkala moje kolegyně Bohdalová – jednou maturitu realizovat, podruhé ji odkládat, pak případně zrušit, to je ze společenského hlediska, myslím, už v této nejistotě dále pokračovat nepřijatelné. Podle mého názoru je asi dobré koncept státní maturity nechat být, proběhnout alespoň jednou tzv. naostro, a to na jaře tohoto roku. Pokud skončí krachem, tak samozřejmě to je odpovědnost především současné vlády, současné vládní koalice a především ministra školství. A doufám, že potom, pokud by tento riskantní krok, jak ho sám nazval, proběhl negativně, tak že by z toho vyvodil i osobní odpovědnost z hlediska svého setrvání v této své ministerské funkci.

Takže ještě jednou shrnu: Z politického a společenského hlediska jsem přesvědčen, že vyvolávání další nejistoty případným zrušením nebo odkladem této maturitní zkoušky v nové podobě by bylo nevhodné, a proto i já budu hlasovat, i když s obrovským sebezapřením, pro to, aby tato státní maturita byla zachována. A chci ještě jednou slyšet – snad mi to pan ministr dopřeje – to, že vládní koalice, vláda a především on berou na svou zodpovědnost výsledek tohoto nejistého projektu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ohlídaloovi a nyní zde mám další dvě přihlášky do obecné rozpravy. Nejprve pan poslanec Jiří Paroubek, poté paní kolegyně Dagmar Navrátilová. Slovo má pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, mé vystoupení bude krátké. Musím říci, že jsem si přečetl návrh, že jsem vyslechl s pozorností diskusi, vrátil jsem se k některým věcem v minulosti, přečetl jsem si také asi tři články pana senátora Chládky, abych pochopil přístup k řešení problému ze strany navrhovatele. A dovoluji mi, abych se vyjádřil k tomuto návrhu.

Možná že jeho návrh není vzorem dokonalosti, ale pro mne otázka zní trochu jinak: zda projekt státních maturit uplatit v podobě, tak jak jej před-

ložil ministr školství Dobeš, anebo ne. Ti, kdo říkají, že tento projekt státní maturity bude rozvíjet logické myšlení, myslím, že se trochu mýlí. Já jsem se díval i na zkušenosti z jiných zemí Evropy. Myslím, že dnešní strany vládní koalice strašily před volbami Řeckem. Já proto uvedu řecké zkušenosti, protože tam, kromě jiných, jsem se o to zajímal. Tam zavedli před lety státní maturity a příprava, charakter přípravy na maturitu se zcela změnil během několika let. Už to není příprava vědomostní, ale už je to příprava na testy. Existuje x agentur v Řecku, které připravují na testy státních maturit. To je velký rozdíl. Takže je potřeba, aby si autoři i ti, zejména učitelé, kteří v jednotné frontě dneska odleva napravo zde hovoří, proč je dobré tento projekt uplatnit, aby si to uvědomili.

Jedna věc jsou peníze. Chápu, že miliarda korun někomu může připadat málo, ale těch 200 až 250 milionů korun, které to bude stát každý rok, a jenom samotná generální zkouška stála 350 milionů, tak je potřeba to tady aspoň říct. A je potřeba taky říct, že 12 tisíc studentů neobstálo, a já jsem zvědav, kdo řekne, jaké je kritérium toho, co je úspěchem maturity. Jestli to bude deset tisíc studentů, kteří neobstojí, nebo jenom pět nebo sedm a co se s těmi studenty také bude dít.

Také bych řekl, že jsem možná staromódní v jedné věci. Zbytečně staromódní, možná, ale prostě už takový jsem. Chci jenom připomenout předvolební sliby. Sociální demokracie slibovala, že nebude prosazovat tuto záležitost právě na základě těch argumentů, které jsem tady jednoduše uvedl. Nebyla sama. Vzpomínám si, jak v debatách těsně před volbami dnešní premiér pan Nečas se se mnou trumfoval, kdo je vlastně víc proti státním maturitám. Já si myslím, že patří k určité politické slušnosti, jistě výbavě politika, aby držel to, co řekne. A já to držím a podle toho se zachovám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo paní poslankyně Dagmar Navrátilovou.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Nebudu opakovat veškerá fakta, která byla vyjádřena mými předřečníky. Ráda bych sdělila jediné. Z několika vystoupení pana senátora Chládky jsem nabyla dojmu, že jeho cílem je kritika všech kroků ministra školství. Kritika je potřebná, ovšem aby k něčemu skutečně posloužila, měla by být doprovázena racionálními protinávrhy. Těch jsme se bohužel od pana senátora nedočkali.

Studenti i pedagogové jsou léta připravováni na skutečnost, že bude spuštěna státní maturita. Několikrát byla již odložena a nastal čas postavit se tomuto faktu čelem. Každá změna bývá doprovázena omyly a chybnými kroky. Pokud nebude tento projekt spuštěn, nebudeme mít ani šanci jed-

notlivé nedostatky eliminovat. Dovolme tedy, prosím, konečně nastartovat proces k postupné nápravě našeho školství a neodkládejme dále realizaci státních maturit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Navrátilové. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Podle záznamů, které tady mám, byl předložen několikrát návrh na zamítnutí. O tomto návrhu budeme nyní rozhodovat. Ale ještě předtím se hlásí pan senátor Marcel Chládek a má možnost samozřejmě vystoupit se závěrečným slovem po této části rozpravy. Prosím tedy, pane senátore, máte slovo.

Senátor Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Já jsem si podrobně psal jednotlivé poznámky. Vzhledem k tomu, že některá vystoupení byla jak přes kopírák, tak jsem si i chvíli četl. Zaujal mě takový jeden článek, chvílemi jsem měl takový dojem, že náš stát stojí a padá se státní maturitou. A pak mě překvapil článek, který tuším vyšel v nějakém sobotním magazínu, kde se popisuje, že bohatí a slavní a jde to i bez maturity. Neříkám, že je správné, že člověk nemá maturitu, ale říkám, že to je pouze podpůrný prostředek. Řada vystoupení, která jsem tady slyšel, potvrdila moji domněnku, že to má být jakýsi bič, že to má být jakýmsi účelem, jak znepříjemnit studentům život. Jestli budu moci, tak se vyjádřím k několika vystoupením, která tady proběhla.

Paní zpravodajka hovořila o tom, a hovořil o tom i pan ministr, že děti se začaly konečně učit. To je pro mě novinka, nikdy předtím se totiž k maturitě asi neučily. Nikdy předtím se nikdo nepřipravoval k maturitě. Bylo tady několikrát hovořeno o tom, že řada studentů už proti státním maturitám neprotestuje. Já vám řeknu důvod. Řada studentů mě oslovila s tím: nechte tuto podobu státní maturity, protože je tak jednoduchá a triviální, že se na ni ani nemusíme učit, protože ta nižší úroveň ověřuje znalosti ze 7. a 9. třídy základní školy, takže takovouto maturitu chceme.

Hovořilo se tady hodně o mém návrhu, kolik má chyb. Když řeknu chybu současné připravované verze – tak je to maličkost. Tam lítají s-tamiliony – je to maličkost. Je tam napsáno, že jsou špatné testy – to je maličkost. Jsou testy, na které jsou správné ne jedna, ale několik odpovědí a studenti musí přemýšlet, která odpověď byla myšlena tím, kdo ji tvořil – to je maličkost. A pak se hovoří o tom, když to shrnu do jedné věty, že v mém návrhu není napsáno, že když v průběhu maturity se student bude chtít jít s odpuštěním vyčurat, že to není v zákoně. Já si nemyslím, že od toho je zákon, a souhlasím naprosto s panem poslancem Bartošem, že školský zákon je nedokonalý a samozřejmě novela školského zákona, připouštím, také není dokonalá. Protože když máte ne-

dokonalý zákon, nemůžete ho nějakou jednou novelou změnit v dokonalý.

Naprosto souhlasím i s tím, a tuším a doufám, že stále ještě dělá poradce u pana ministra Václav Klaus mladší, který hovořil o tom, že školský zákon snižší, vyškrtá nesmysly, které tam jsou, a že bude mít 32 stran. Já s tím naprosto souhlasím.

Řada vystoupení, v podstatě i vystoupení paní zpravodajky, vycházela ze stanoviska Ministerstva školství, které jsme měli my všichni a kterého v podstatě řečníkem v Senátu byl i pan Bratský. Žádná argumentace MŠMT v podstatě nepřesvědčila jediného senátora.

Tady se hovořilo o tom, že současná podoba je dokonalá. Já vám řeknu zase jeden příběh. Byl jsem na nějaké diskusi, kde byli studenti, a tam se jedna studentka zeptala zástupce CERMATu, jak bude zkoušku z anglického jazyka vykonávat student, který je hluchý. A říká: on nebude moci dělat poslech, co bude dělat místo toho. On řekl: když je hluchý, tak nebude dělat poslech a nebude dělat nic. Takže taková je příprava zkoušky, kdy v podstatě jeden student vykonává o jednu zkoušku více a druhý o jednu méně.

Bylo tady hovořeno, že jsem se zaměřil na testy. Dobře, řeknu vám jiný příběh. Konkrétně písemná zkouška z českého jazyka. Je tam jasně konstatováno v pokynech pro učitele: nehodnoťte originalitu práce. Takovou maturitu my chceme. Takovou chcete podpořit.

Hovořil tady na začátku pan ministr Dobeš o tom, že to není opěťovaný vztah mezi námi. Já to spíše myslel z toho lidského hlediska, ale pravděpodobně pan ministr to myslel z nějakého jiného. Chci mu prostřednictvím paní předsedající říci, že pokud bych měl jít s někým na soukromé kafe, tak si určitě nevyberu pana ministra, ale raději půjdu s některou z paní poslankyň. Když jsem si přečetl, jak pan ministr hovoří o tom, a myslel jsem některou z dam přede mnou před řečnictvem, a pan ministr tady i píše, že státní maturita bude sexy, my si v tom nebudeme rozumět, protože moje představa o sexu je úplně odlišná.

Co tady hovořila paní poslankyně Semelová, že jsem demagog. K tomu já se nebudu vyjadřovat, protože od této paní poslankyně to považuji za kompliment.

Hovořilo se tady o termínu. Já jsem několikrát zdůraznil, že jsem svůj návrh podal v létě, když jsem viděl, že řada poslanců a nyní třeba i pan premiér, kteří hovořili, že zruší státní maturitu, najednou obrátili, z toho důvodu jsem svůj návrh předložil v Senátu. Jaké bylo pro mě překvapení, že najednou řada lidí obrátila. Ale pravděpodobně k tomu měli své důvody.

Pan poslanec Bartoš hovořil také o tom, že studenti neprotestují a školská veřejnost také ne. Ono je tam několik důvodů. Oni stále ještě protestují, ale už to není v té podobě demonstrací, nicméně u studentů je důvod

jednoduchý. Opakuji znovu, že řada studentů mi řekla, že to je tak jednoduchá verze, že pro ně je to mnohem přijatelnější. Já bych chtěl upozornit na to, a také řada vystupujících na to upozornila, že díky tomu, že tento návrh, respektive celá státní maturita se připravovala dlouho, tak za tu dobu v zahraničí získali zkušenosti, například i ve Velké Británii, že tato podoba plošného testování není úspěšná a že nevede ke zvýšení úrovně školství, ba naopak. Proto řada těchto zahraničních států od toho upouští.

Dále bych se chtěl vyjádřit k nechci říci přímo bludu, ale omylu, že jsme takovým ostrůvkem, který když nebude mít státní maturitu, tak bude jediný v Evropě. Není to pravda. Tuto podobu státní maturity mají pouze tři státy v Evropě.

V závěru paní poslankyně Navrátilová hovořila, že pouze kritizují a ne navrhují řešení. Ale já je navrhuji! Navrhoval jsem je i ve svém senátním vystoupení. Stále trvám – a ať dopadne vaše hlasování jakkoliv – na personálním auditu, protože si myslím, že CERMAT je moloch, kde je celá řada lidí pouze zašitá, mimochodem i na ministerstvu, ale tam musím s některými kroky pana ministra souhlasit, protože on udělal personální kroky, které bych zrovna tak já udělal a souhlasím s nimi. Na druhou stranu ale všichni volají po finančním auditu. A já se ptám, kde ten finanční audit je. Nezlobte se na mě, já si opravdu myslím, že řada prostředků byla nenávratně ztracena proto, že tam prostě někdo krade! A já si za tím stojím. Já nevím sice kdo, ale všichni víme, že ty finanční prostředky nebo řada z nich vylétala z okna. A já chci finanční audit a zároveň chci potrestání toho, kdo ty prostředky prošťuroval!

Hovoříte všichni o tom, že by se to mělo zjednodušit. To byl přece jen z mých návrhů, celý proces zjednodušit, a aby to byla pouze podpora. Není možné dělat jenom tedy někde uprostřed systému, ale je nutné také nastavit standardy a je také nutné změnit způsob financování. Jsem rád, že jsem to dnes slyšel od pana ministra, že konečně bude jiný způsob než financování tzv. na hlavu, protože pokud se nezmění způsob financování škol, můžete dělat optimalizaci, jak chcete, ale nikdy se vám optimalizace nepovede.

V závěru bych chtěl poděkovat za připomínky, pozornost a pevně věřím, že se nevidíme naposledy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi. Závěrečné slovo nyní bude patřit zpravodajce paní poslankyni Vlastě Bohdalové. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, byl předložen návrh tisku 212, je to v podstatě změna zákona 561. Vystoupil navrhovatel, přednesla jsem svou zpravodajskou zprávu, v

obecné diskusi vystoupilo 10 vystupujících. V jejich vystoupení padl čtyřikrát návrh na zamítnutí návrhu zákona.

Závěrem mi dovolu, vážení kolegové, pokud někdo z vás má pocit, že si tuto uctívou místnost pletu se školou, promiňte, už jsem 32 let učitelkou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce a budeme se tedy věnovat hlasování o návrhu, který zde čtyřikrát zazněl, jak nám znovu potvrdila paní zpravodajka, tedy o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Registruji vaši žádost o odhlášení. Odhlašuji vás. Prosím všechny, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 93. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 93 přítomno 145, pro 118, proti 12. Tento návrh byl přijat. Poslanecká sněmovna tedy tento návrh zákona zamítla.

Tím končí projednávání bodu číslo 42, sněmovního tisku 212. Děkuji panu senátorovi a děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo šest, který je naším dalším bodem, tak jak jsme si schválili pořad schůze, pevně zařazeným, a je to

**6.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb.,
občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky
související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění,
doplňuje a upravuje občanský zákoník
/sněmovní tisk 188/ - druhé čtení**

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, o vaše úvodní slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, já jenom v krátkosti osvěžím, o čem jde v této novele občanského zákoníku, který tu máme dnes ve druhém čtení. Jedná se o novelu zákona, která souvisí s deregulací, která končí v části republiky nebo skončila v části republiky k 1. lednu 2011. Cílem této novely je vlastně napravit stav, který nastal potom, co deregulace byla zrušena. Cílem této novely je posílit smluvní vol-

nost mezi pronajímatelem a nájemcem, avšak podle našeho názoru jsou tam dostatečně zachována práva nájemníků.

Já bych chtěl poděkovat za projednání v ústavněprávním výboru i ve výboru pro veřejnou správu, kde proběhla velmi konstruktivní debata, a kolegové určitě se o tom zmíní, že některá ustanovení této novely byla tímto projednáním zpřesněna. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a také ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisky 188/1 a 188/2.

Prosím, aby se nyní slova ujala zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Zdeňka Horníková.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se ujala své role zpravodajky a podala vám informaci k projednávání tisku 188 – vládní návrh novely občanského zákoníku.

Tak jak zde zmínil pan ministr, novela byla přikázána k projednání do dvou výborů: výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj – jeho usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 188/1 – a ústavněprávnímu výboru, jehož usnesení vám bylo rozdáno pod číslem 188/2. Tak jak zde zmínil pan ministr, novela občanského zákoníku byla projednána ve dvou výborech. Byla také projednána s širokou veřejností a zároveň s gesčním ministerstvem, to znamená s Ministerstvem spravedlnosti, a to právě z toho důvodu, že novela se týká pouze nájemního bydlení, ale měla by být také základem a součástí přijetí celého nového občanského zákoníku.

Dovolte mi, paní předsedající, abych tímto ukončila svoji zprávu zpravodaje, a poprosím vás o otevření obecné rozpravy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Horníkové. Ještě se zeptám pana poslance Stanislava Křečka, který je zpravodajem ústavněprávního výboru, zda se chce nyní vyjádřit k jednání výboru. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Garančním výborem byl skutečně výbor pro veřejnou správu u občanského zákoníku. Předpokládám tedy, že až budeme projednávat trestní zákoník, tak že garančním výborem třeba bude výbor pro zdravotnictví a sociální politiku, protože to bude mít asi stejnou logiku.

Ústavněprávní výbor se zabýval na třech schůzích touto novelou. Přijal některá pozměňovací usnesení, která snad budou načtena a která jsou ku

prospěchu této věci z mého hlediska. Sám se hlásím do obecné rozpravy, abych upozornil na své pozměňovací návrhy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji, a otevírám tedy obecnou rozpravu. Požádám vás, pane poslanče, o první vystoupení. Slovo má pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji. Chtěl bych se přihlásit k mému pozměňovacímu návrhu, který byl rozdán, a ke své části společného pozměňovacího návrhu, který jsme podali s panem kolegou Baborem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A nyní se ptám na další přihlášky do obecné rozpravy. Nehlásí-li se nikdo, končím obecnou rozpravu. Nezazněly žádné návrhy, o nichž by bylo možno v tuto chvíli hlasovat, a proto zahajují rozpravu podrobnou a ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan ministr Jankovský, prosím, jako první.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: V souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona o jednacím řádu Sněmovny mi dovoluje navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením návrhu zákona, a to na 48 hodin po doručení pozměňovacích návrhů, aby nebylo ohroženo projednání tohoto návrhu ve třetím čtení v rámci aktuální schůze Sněmovny.

Zároveň vás s ohledem na naléhavost projednání a přijetí předkládané úpravy občanského zákoníku žádám o vyslovení souhlasu s tímto návrhem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Babor se ještě hlásil o slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem předložil s kolegou Křečkem a který vám byl rozdán do lavic v úterý. Krátké zdůvodnění jednotlivých návrhů máte v návrhu, takže vás tím teď nebudu zdržovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Já jsem vyzvala pana kolegu Křečka v obecné rozpravě, ale správně jsem vás měla požádat až teď, v rozpravě podrobné. Prosím tedy ještě jednou, abyste to zopakoval.

Poslanec Stanislav Křeček: To byla také moje chyba. Hnal jsem se do obecné rozpravy. V podrobné rozpravě se přihlašuji ke svým pozměňovacím návrhům, které byly rozdány. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Budeme moc hlasovat o návrhu na zkrácení. Pardon, já nevím, jestli jsem si to poznamenala dobře – zkrácení na 48 hodin po doručení pozměňovacích návrhů. Takto zněl návrh pro třetí čtení.

Přivolám ještě naše kolegy, prosím o malou chvíli trpělivosti. (Předsedkyně gonguje a chvíli čeká.)

Pro příchodí zopakují, že budeme nyní hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro možné konání třetího čtení, a to na 48 hodin po doručení pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 94 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 94, přítomno 149, pro 77, proti 27. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se druhým čtením sněmovního tisku 188. Končím projednávání bodu číslo 6. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce a panu zpravodaji.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

8.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 215/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Poprosím, aby tento návrh za navrhovatele uvedl ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh zákona především transponuje ze směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/30 povinnosti, které souvisejí se zvyšováním podílu biopaliv v motorových benzinech a v motorové naftě v rámci uplatňování biopaliv v dopravě jako částečné náhrady fosilních motorových paliv. Tyto povinnosti jsou rozčleněny na příslušné subjekty v celém podnikatelském řetězci v oblasti pohonných hmot, konkrétně na povinnosti pro výrobce, dovozce, vývozce, dodavatele a distributory pohonných hmot a pro provozovatele čerpacích stanic.

Za účelem omezení možnosti vzniku daňových úniků v dané oblasti jsou návrhem též zaváděny instituty, jako je povinná registrace distributorů pohonných hmot a povinné vedení evidence prodávaných a vydávaných pohonných hmot provozovateli čerpacích stanic na základě stavu součtových počítadel výdejních stojanů na čerpacích stanicích.

V zájmu zvýšení informovanosti motoristické veřejnosti o kvalitě pohonných hmot a za účelem ochrany trhu před prodejem nekvalitních pohonných hmot návrh též obsahuje oprávnění České obchodní inspekce zveřejňovat na svých internetových stránkách pravomocná rozhodnutí týkající se čerpacích stanic pohonných hmot provozovatelů čerpacích stanic, dopravců a distributorů pohonných hmot, u nichž kontrola zjistila, že jakost nebo složení prodávaných, vydávaných nebo přepravovaných pohonných hmot není v souladu se zákonem o pohonných hmotách.

Součástí návrhu je rovněž změna zákona o ochraně ovzduší, kterou se zcela vypouští zatím platným zněním tohoto zákona stanovená výše možného maximálního obsahu biopaliva, konkrétně bioetanolu, do 5 % objemových v jednom litru motorového benzínu, neboť tato výše již neodpovídá transponované směrnici, kterou se obsah bioetanolu v jednom litru motorového benzínu zvyšuje na maximálních 10 % objemových.

Současně s tímto návrhem zákona se Poslanecké sněmovně navrhuje, aby s tímto návrhem vyslovila souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Důvodem je skutečnost, že lhůta stanovená pro implementaci zmíněné směrnice již uplynula dnem 31. prosince 2010 a od tohoto data by měla mít Česká republika zajištěn soulad vnitrostátního právního řádu se zmíněnou směrnicí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní o slovo zpravodajce pro první čtení, pana poslance Petra Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, dámy a pánové. Paní

předsedkyně, kolegyně a kolegové, pane ministře, dovolu mi říci krátce několik málo slov k této víceméně technické novele zákona o pohonných hmotách a čerpacích stanicích.

Jak zde řekl pan ministr, jde především o implementaci evropských směrnic, které jsme povinni jako Česká republika respektovat a implementovat do našeho právního řádu. Pak jsou zde změny, které se týkají především informovanosti obyvatel a možnosti České obchodní inspekce informovat obyvatele o tom, jak si s kvalitou prodáváného benzínu některé čerpací stanice stojí. Myslím si, že to je norma, která může bezkonfliktně projít podle § 90.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírá obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Hlásí se pan kolega Šidlo. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, vážená vládo, dovolu mi několik málo slov v obecné rozpravě k této novele zákona 311/2006 Sb.

Tato novela, jak už bylo řečeno předkladatelem i panem zpravodajem, zavádí v podstatě nejen nová paliva z obnovitelných zdrojů, ale definuje i distributora pohonných hmot a zejména jeho registraci na Generálním ředitelství cel, a stanoví také jednu důležitou věc, a to je přechodné období, které je tady velmi citlivě dáno vůči našemu starému automobilovému parku až do 31. prosince 2018, přestože směrnice uváděla konec roku 2013.

Já si myslím, že tady je ještě dokonce další důležitá věc, a to je povinnost zpřístupnit při prodeji motorových benzinů a motorové nafty informace o obsahu biopaliva v nich, a to nejen při distribuci, ale zejména i pro spotřebitele na jednotlivých stojanech. V tom je vidět, že Ministerstvo průmyslu a obchodu vnímalo objem této novely a aplikace evropské normy velmi pozitivně a snažilo se to přizpůsobit našim podmínkám v maximální možné míře, s přesným a velmi citlivým vnímáním možností našeho nejen stavu motorových vozidel, ale i celkově trhu s těmito palivy. Myslím si, že tato novela je hodna podpory, a klub KSČM podpoří nejen plné znění této novely, ale podpoříme i projednání a schválení v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná, končím obecnou rozpravu. Budeme hlasovat podle § 90 odst. 5 o pokračování v projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 215 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 95, které zahajují, a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 95 přítomno 147, pro 122, proti nikdo. Návrh jsme schválili.

Budeme se tedy moci věnovat podrobné rozpravě, kterou zahajují. Nemám do ní písemné přihlášky. Táži se, zda se někdo hlásí? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 215.“

Zahajují hlasování číslo 96. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 96 přítomno 147, pro 123, proti 1. S návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Tím jsme se vyrovnali s bodem číslo 8, sněmovním tiskem 215. Můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu. Tímto bodem je bod číslo 19. Je to

19.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 232/ - první čtení**

Opět požádám pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, podnikání v elektroenergetice, plynárenství a v teplárenství, pravidla regu-

lace a postupy státní správy v energetických odvětvích upravuje zmíněný energetický zákon. I když trh s elektřinou a s plynem je v České republice již plně otevřen, stále přibývají zkušenosti a mění se zároveň i předpisy Evropské unie.

Předmětem předkládané novely energetického zákona je transpozice tzv. třetího energetického balíčku Evropské unie, to znamená uvedení zákona do souladu se směrnicemi a nařízeními Evropského parlamentu a Rady upravujícími pravidla pro vnitřní trh s elektřinou a se zemním plynem. Jednou ze základních změn vyplývajících ze směrnic Evropské unie je povinnost vlastnického oddělení provozovatele přenosové soustavy v elektroenergetice a provozovatele přepravní soustavy v plynárenství od výrobních částí, distribučních částí a obchodních činností, to znamená povinnost v zákoně zvolit některou z forem vlastnického oddělení. Předcházející směrnice Evropské unie vyžadovaly pouze právní a manažerské oddělení provozovatelů těchto sítí. V souvislosti s vlastnickým oddělením musí být provozovatel přenosové soustavy a provozovatel přepravní soustavy certifikováni regulátorem jako nezávislým nebo vlastnický odděleným provozovatelem. Provozovatel elektroenergetické přenosové soustavy je v České republice již vlastnický oddělen, a proto návrh zákona vychází z tohoto stavu. V plynárenství se pro Českou republiku jako nejvhodnější forma tzv. vlastnického oddělení ukazuje volba nezávislého provozovatele přepravní soustavy, což je plně v souladu s právem Evropské unie.

Směrnice č. 2009/72 požaduje po členských státech zavedení schvalovacího řízení pro nové výroby elektřiny. Proto se navrhuje akceptovat autorizační princip na výstavbu nových výroben elektřiny, jejichž celkový instalovaný výkon bude jeden megawatt a více, s tím, že státní autorizace bude udělovat Ministerstvo průmyslu a obchodu po posouzení souladu se státní energetickou koncepcí, s národním akčním plánem a s dalšími zákonem stanovenými podmínkami.

Dále se navrhuje upravit působnost Energetického regulačního úřadu o kontrolu dodržování energetického zákona a o výkon dozoru v oblasti ochrany spotřebitele v energetických odvětvích. Do působnosti Státní energetické inspekce bude náležet výkon kontroly dodržování zákona o hospodaření energií a zákona o podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů.

V návrhu zákona je nově upraven i způsob financování Energetického regulačního úřadu. Nově se zavádí poplatková povinnost účastníků trhu s elektřinou a účastníků trhu s plynem ve prospěch kapitoly Energetického regulačního úřadu. Bude-li tato poplatková povinnost plněna prostřednictvím úhrady ceny za činnosti operátora trhu, bude to znamenat mírné zvýšení regulované ceny. Jedná se však o navýšení ceny elektřiny i plynu o méně než 0,1 %. Uvedené řešení má přispět k posílení nezávislosti Energetického regulačního úřadu ve smyslu třetího energetického balíčku

a dalším prvkem posílení nezávislosti Energetického regulačního úřadu je návrh, aby předsedu Energetického regulačního úřadu jmenoval prezident republiky na návrh vlády.

S úpravami, které vyvolala směrnice a nařízení Evropské unie, souvisí i změny v dalších částech zákona, např. přestupky či správní delikty, a v dotčených právních předpisech, kterými jsou zákon o ochraně spotřebitele a zákon o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen.

Předkládaný návrh novely energetického zákona je, jak už jsem uvedl, předpisem implementačním, a proto z důvodu plnění závazků České republiky vůči Evropské unii není možno se nyní zabývat eventuálními dalšími úpravami tohoto předpisu.

Dovoluji si vás proto požádat, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, abyste tuto skutečnost vzali v úvahu při dalším projednávání, a zároveň si vás dovoluji požádat o podporu této novely a její propuštění do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Milana Urbana.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, předkládaná novela zákona je jistě velmi odbornou materií a já tedy se teď nebudu vyjadřovat k jednotlivostem tohoto zákona. Chtěl bych tedy říci jako zpravodaj a zároveň předseda hospodářského výboru, že předpokládám následující průběh projednávání v Poslanecké sněmovně. Zaregistroval jsem žádost kolegů z výboru pro životní prostředí, že budou mít zájem také odborně posoudit tento zákon, který je navržen k projednání hospodářskému výboru. Já tedy myslím, že oba výbory by mohly po prvním čtení tento návrh rozjednat, otevřít, že pak by mohlo proběhnout společné jednání podvýborů těchto dvou výborů, tedy podvýboru pro energetiku na jedné straně, podvýboru pro suroviny, obnovitelné zdroje atd., podvýboru, který spadá do gesce výboru pro životní prostředí. Pak by se na základě tohoto jednání, odborného posouzení, vrátila tato norma do jednotlivých výborů, kde by se učinily závěry, které budou předloženy Poslanecké sněmovně k projednání.

Já myslím, že to je optimální způsob, který umožní každému odborně posoudit jednotlivé dílčí novely tohoto zákona, případně to umožní dohodnout se na nějakých pozměňovacích návrzích. Samozřejmě ale v kontextu toho, co tady říkal pan ministr, jedná se o směrnici Evropské unie, takže z toho musíme vycházet a tuto směrnici těžko můžeme z hlediska národního postupu měnit.

Doporučuji, aby tento zákon prošel do druhého čtení a aby procedura,

kteřou jsem tady navrhl, byla konsensuálně přijata těmito dvěma výbory. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky. První pan poslanec František Laudát, poté pan poslanec Karel Šidla.

Poslanec František Laudát: Vážená předsedkyně, dámy a pánové, já odmítám, aby nám Evropská unie takto lajnovala. Je to směrnice, schvalte ji automaticky.

Omlouvám se těm, kteří jsou v oboru znalí, je tam samozřejmě... A chtěl bych říci těm, kteří se zrovna touto záležitostí více nezabývají, jaká jsou tam některá schovaná úskalí.

Sami víte, že po Evropě se zběsile budují zdroje, které využívají větrnou energii a solární energii. Jsou to zdroje měkké nebo pulzující, jakkoliv to chcete nazvat, to znamená, jejich chování je silně odvislé od okamžitých přírodních podmínek s poměrně problematickou predikcí, jaké příkony nebo výkony budou dodávat do energetických sítí. Až budeme projednávat tuto materii a skutečně vás k tomu, co tady už zaznělo, vyzývám, aby se tím zabývalo detailně i životní prostředí, neb tam je samozřejmě řešen i způsob, od jakých hodnot a za jakých podmínek jsou odpojovány tyto pulzující zdroje.

Samozřejmě u solárních elektráren nebo parků a větrných farem je to na místě, protože ony jsou zdroj základních nestabilit, které až v krajním případě mohou vést k těm známým blackoutům, jak proběhl v Evropě ten nejznámější, myslím, že v listopadu roku 2008. Proti tomu tady ovšem stojí, že teď budeme zásadně měnit podmínky v provozování malých vodních elektráren například. To jsou zdroje, které mají nejenom energetický přínos. Dvacet let jsme tady říkali, že to jen ten nejskvělejší způsob podnikání, byly otevřeny zdroje podpory na tyto záležitosti a teď se dostáváme do situace, že se budou podmínky dramaticky měnit s tím, že to bude mít velice zásadní dopad i do chování, co se týká přírodních hodnot. Na jedné straně chápou energetiku, že potřebují co nejširší platformu pro to, aby případné nestability v síti zredukovali. Podotýkám, že to nebudou nestability vyprodukované na území České republiky, ale v rámci nejenom celé Evropské unie, ale téměř celé Evropy s výjimkou Pobaltí, Albánie a pak postsovětských republik, Běloruska, Ukrajiny a Moldávie. Jak známo, na těchto vodních zdrojích jsou jisté manipulační řády, které jsou závazné, a nevím, co se bude dít, když dojde k tomu, že se mohou dostat do kontroverze. Ty manipulační řády berou v poraz i přírodní podmínky chování, stabilizování vodních toků a podobně.

Další věc, kterou vidím jako problematickou například u certifikace

nových zdrojů, je tam roční lhůta platnosti certifikátů. Kdo jste stavěl cokoliv a podstatně jednoduše, tak víte, že za jeden rok je velký problém vyřídit veškeré veřejnoprávní projednání takovýchto děl. Já se obávám, že v některých parametrech bude problém, vlastně se domnívám, že to je spíš cesta zpátky k větší byrokracii a poměrně to může být nepříjemný zásah do malého a středního podnikání. Proto bych vás všechny vyznal, abyste tomuto zákonu věnovali náležitou pozornost.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dámy a pánové, já jsem teď dostala oznámení od pana poslance Šidla, že má připraveno poměrně obsáhlé vystoupení. Hlásí se další kolegové do obecné rozpravy, proto bych přerušila projednávání tohoto bodu ještě před skončením obecné rozpravy. Dohodneme se, na který den a hodinu zařadíme jeho doprojednání, a tímto oznámením bych vlastně ukončila také dnešní jednací den s tím, že pokračovat budeme v úterý 8. února a prvním pevně zařazeným bodem je sněmovní tisk 131 o úřadu práce, zjednodušeně, návrh Senátu.

Tolik mé oznámení a přeji vám příjemné odpoledne a šťastný návrat domů.

(Jednání skončilo ve 13.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. února 2011 ve 14.03 hodin
Přítomno: 168 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené paní poslankyně, páni poslanci – členové vlády tady ještě nejsou – vážení kolegové, já vás srdečně vítám a zahajuji další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny.

Nejdříve vás požádám, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně kdo svoji kartu nemá, ať mi nahlásí kartu náhradní.

Omluvy jsou k dnešku takovéto. Předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová je u Ústavního soudu, omlouvá se do 17 hodin. Omlouvají se také Pavel Bém, Zdeněk Boháč, Vlasta Bohdalová, Stanislav Huml, Petr Jalowiczor, Kateřina Konečná, Marie Rusová, Bohuslav Sobotka – je také u Ústavního soudu, Igor Svoják a Bořivoj Šarapatka.

Pan poslanec Horáček má náhradní kartu číslo 2.

Mám tu také omluvy členů vlády. Je tady omluva premiéra Petra Nečase, omluva Víta Bárty – je v zahraničí, omluva Josefa Dobeše, Karla Schwarzenberga, který se omlouvá do 15.30 hodin, a omluva Alexandra Vondry. Jestli správně chápu omluvu premiéra, tak ta je do 16 hodin. To byly omluvy.

Nejdříve vás chci informovat o návrhu, na kterém se dohodlo dnešní grémium. První věc, na které se grémium dohodlo, je, že navrhujeme vyhovět žádosti ministra financí Miroslava Kalouska o pevné zařazení bodů 20, 21 a 22 schváleného pořadu na středu 9. února jako první tři body dopoledního jednání.

Pan poslanec Adam má náhradní kartu číslo 3.

Prosím vás všechny o pozornost, budeme hlasovat o návrhu, který zazněl na grémiu. Odhlasujeme to a pak se budeme zabývat dalšími návrhy. Budeme hlasovat o návrzích, jak jsme je obdrželi na grémiu. Všichni vědí, o co jde. Já jen zopakuji, že teď budeme hlasovat o návrhu ministra financí Kalouska. Body 20, 21 a 22 byly původně pevně zařazeny na dnešní pořad, požádal však, abychom je zařadili na 9. února, zítra, jako první tři body dopoledního jednání. To je návrh ministra Kalouska.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, takto posunout pevné zařazení bodů 20, 21 a 22 na zítřek jako první tři body dopoledního jednání? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 97, přihlášeno je 148, pro hlasovalo 103, proti 24. Návrh byl přijat.

Pak tady byl návrh, abychom se ve čtvrtek 10. února v 11 hodin věnovali poslednímu neprojednanému bodu 52 z bloku akta a dokumenty

Evropské unie, sněmovní tisk 238. To je ta dohoda, že budeme po písemných interpelacích ve čtvrtek vždy dělat evropské body. Tak tady máme ten jeden evropský bod, který tam je. To by snad nemusel být problém.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento evropský bod po písemných interpelacích v 11 hodin ve čtvrtek, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování má pořadové číslo 98, přihlášeno 153, pro hlasovalo 138, proti 6, takže to bylo přijato.

Předsedkyně Sněmovny obdržela dopis senátora Jiřího Oberfalzera s žádostí o vyřazení bodu 44, sněmovního tisku 210, ze schváleného pořadu 13. schůze. Senátor se jako navrhovatel tohoto tisku omlouvá z dnešního jednání a žádá o jeho zařazení na další řádnou schůzi Poslanecké sněmovny. To jsou ty preference, volební zákon. Opakuji, že je tu žádost senátora Jiřího Oberfalzera vyřadit bod 44.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení bodu 44, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 99, přihlášeno 156, pro hlasovalo 148, proti 1, takže návrh byl přijat.

Uvádím ještě, že návrhům zákonů ve třetím čtení se budeme věnovat v pátek 11. února od 9. hodiny ranní.

Teď tu máme nějaký program, kde máme pevně zařazené body 1, 2, 41, 43, 45, 46, 47, 48, 49. Věnovali bychom se bloku prvních čtení.

Co se týče možných změn programu, tak se zřejmě hlásí o slovo poslanec Tluchoř. Prosím poslance Tluchoře, který má zřejmě ještě nějaký další návrh na změnu programu.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jednak vám přeji krásný den a jednak jsem vás chtěl požádat o drobnou změnu v programu této schůze. Vzhledem k tomu, že v tuto chvíli zasedá porada Bezpečnostní rady státu s hejtmany, chtěl jsem vás požádat o pevné zařazení dvou bodů, které jsou původně pevně zařazeny teď na 14. hodinu, tak bych je rád zařadil pevně na 16.00, nejdříve 16.00 nebo tedy po skončení té Bezpečnostní rady státu. Zároveň dovolu, abych –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Které body to jsou?

Poslanec Petr Tluchoř: Jsou to body 1 a 2.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ty body 1 a 2 až na 16. hodinu?

Poslanec Petr Tluchoř: Ano, ano.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, dobře tak to budeme hlasovat.

Poslanec Petr Tluchoř: A zároveň jako 3. a 4. bod dnešního programu dovoluji, abych navrhl zařadit body, které nebyly projednány na minulé schůzi – jedná se o body pana ministra Kocourka – bod 19, ten byl rozjednan, a bod číslo 27. Jedná se o energetický zákon.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: 19 a 27?

Poslanec Petr Tluchoř: Ano, je to tak.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jako dnes 3. a 4. bod.

Poslanec Petr Tluchoř: Ano prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A to myslíte, když vyřadíme ty body první a druhý, jo?

Poslanec Petr Tluchoř: Přeradíme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeradíme, no... vy jste navrhoval ten první a druhý dát až na 16. hodinu. Je to tak?

Poslanec Petr Tluchoř: Ano, je to tak.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď tady tenhle 19 a 27 navrhuje, jako že bychom jimi začali teď?

Poslanec Petr Tluchoř: Ne, ne, ne. Pan ministr tady není, ten je rovněž na Bezpečnostní radě státu, čili jako 3., 4., v tom pořadí, jak to vyjde. Čili po bodu 41 a 43...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, teď jsem to pochopil, ano.

Poslanec Petr Tluchoř: Bod 44 jsme právě vyřadili, čili po bodu 43.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, opravdu až jako 3. a 4.

Poslanec Petr Tluchoř: 3. a 4. bod dnes.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dnes, dobře. Pak jsem ale já tady měl přihlášku paní poslankyně Karolíny Peake.

Poslankyně Karolína Peake: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já prosím o zařazení tisku č. 233, novela insolvenčního zákona, vládní návrh, jako bod číslo 1 a prosím o zařazení 2. i 3. čtení –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, pardon, já si myslím, že budeme moci zařadit jenom to 2. čtení, a teprve až ho projednáme, tak budeme moci navrhovat třetí.

(Ze sálu se ozývá poslanec Marek Benda, že se vždycky zařazuje oboují.)

Já si myslím, že je zbytečné kvůli tomu vést spor – jako teď zařadíte to druhé a pak, když to bude, zařadíme třetí, takhle to tady děláme. (Ze sálu se ozývají hlasy, že se to dělá tak i tak.) No dobře, tak vy chcete hned hlasovat zařazení 2., 3. čtení, no, a to druhé, to vlastně jenom chcete zařadit 2., 3. čtení insolvenčního zákona.

Poslankyně Karolína Peake: S tím, že 2. čtení by proběhlo jako bod číslo 1 dnes.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hned jako 1. bod. Dobře. (Poslankyně Peake souhlasí a děkuje). Dobře, nějak to uděláme. A tak teď pan poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se dohodl s paní kolegyní Karolínou Peake na pořadí –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, já tady neslyším, já poprosím o trochu klidu (zvoní zvonce), protože se těžko... Prosím ještě jednou.

Poslanec Pavel Suchánek: Že bych se asi dohodl s paní kolegyní Karolínou Peake. Já bych chtěl navrhnout jako 1. bod zařazení bodu 240 – 2. čtení státních dluhopisů, jejichž projednávání bylo zkráceno na pět dnů, a tato doba již uplynula a je možno tento zákon projednávat. Jako 1. bod. Děkuji. (Hlasy poslankyně Kočí a Peake souhlasně oznamující, že poslanec Suchánek bude první a Karolína Peake až druhá.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy jste se dohodli, že vy

budete první a paní Karolína Peake až druhá. Takže vy budete první. Takže dluhopisy, tisk 240, bychom hlasovali jako první a až po něm tedy návrh paní poslankyně Karolíny Peake, ten insolvenční zákon.

A prosím, ještě paní poslankyně Horníková. Omlouvám se.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké odpoledne, pane předsedající, dámy a pánové, já bych si dovolila navrhnout zařadit napevno dva body, a to na středu, kdy jsou plánovaná 3. čtení. Jako 1. bod bych si dovolila –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nejsou plánovaná 3. čtení.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Pardon, na pátek, omlouvám se. Dovolila bych si navrhnout na pátek jako 1. bod zařadit bod číslo 78 – vládní návrh zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů, a je to sněmovní tisk 183, 3. čtení. A na pátek jako 2. bod bod 79 – vládní návrh zákona číslo 40, občanský zákoník, také 3. čtení, je to sněmovní tisk 188.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, to je 79 bod a tisk...

Poslankyně Zdeňka Horníková: Jako 1. bod 183 a jako 2. bod tisk 188. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře, oboje třetí čtení ano. Na pátek 1. a 2. bod.

Prosím pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Pane předsedající, paní a pánové, snad se můj návrh setká s pochopením. Navrhuji Sněmovně po dohodě s předkladateli vyřadit z pořadu této schůze 3. čtení novely zákona o ochraně ovzduší, sněmovní tisk 90, pořadové číslo 74. Vyřadit z pořadu schůze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ochranu ovzduší? Zaznamenávám, ano. Tak. A je to všechno? Tak pokud je to vše, zagongujeme a budeme hlasovat ty návrhy, jak tu chodily.

Takže první návrh byl návrh poslance Tluchoře, který navrhoval na 16. hodinu posunout body 1, 2. Je to tak – na 16. hodinu posuneme body 1, 2 – je to tak. Takže prosím vás, ty senátní návrhy zákonů, které tady jsou dva, tady bylo navrženo kvůli nemožnosti účasti posunout na 16. hodinu.

Zahajují hlasování, kdo je tedy pro, posunout 1, 2 na 16. hodinu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 100 – přihlášeno 168, pro hlasovalo 96, proti 24, takže to bylo přijato.

Pak tady bylo navrženo, abychom jako 3. a 4. bod, ale je to jasné, jak to je, zařadili body 19 a 27 – myslím, že to chápeme (hlasy ze sálu, že to trvalo), ale teď už to víme, takže jako 3., 4. bod body 19, 27.

Zahajují hlasování, kdo je pro jako 3., 4. bod body 19, 27, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 101 – přihlášeno 168, pro hlasovalo 126, proti 6, takže toto bylo přijato.

A teď tady vystoupila paní poslankyně Karolína Peake a jí se jednalo o insolvenční zákon. Navrhovala, abychom zařadili do pořadu schůze druhé a třetí čtení. Takže budeme nejdříve hlasovat o zařazení do pořadu schůze a pak teprve až o pevném zařazení druhého čtení.

Takže nejdříve hlasujeme o tom, že zařazujeme do pořadu schůze druhé a třetí čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zařazení druhého a třetího čtení do pořadu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Týká se to insolvenčního zákona, abyste věděli, o čem hlasujete. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102, přihlášeno je 168, pro hlasovalo 99, proti 14. Takže ty dva body byly do pořadu schůze zařazeny.

Pak tady byl ještě další návrh, abychom to druhé čtení insolvenčního zákona zařadili dnes jako druhý bod, protože jako první byl Pavel Suchánek. Takže jako druhý bod projednávat dnes insolvenční zákon.

Zahajují hlasování. Kdo je pro insolvenční zákon dnes jako druhý bod, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 103, přihlášeno 168, pro hlasovalo 95, proti 18. Takže to bylo přijato a my budeme dnes projednávat jako druhý bod insolvenční zákon.

Pak tady byl návrh poslance Pavla Suchánka, který navrhoval dnes jako první bod zařadit tisk 240, dluhopisový program, druhé čtení. Takže prosím, teď budeme hlasovat, že prvním bodem jednání schůze bude tisk 240.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tisk 240 jako první bod dnešního jednání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 104, přihlášeno 168, pro hlasovalo 96, proti 18. To bylo přijato.

Další hlasování, to je paní poslankyně Horníková a ta navrhovala na pátek na začátek jednání třetích čtení zařadit jako první a druhý bod body 78, 79, to jsou tisky 183 a 188, oboje ve třetím čtení. Teď jde o to tyto dva body, 78 a 79, zařadit ve třetím čtení jako první body na pátek.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tyto body jako první body třetích čtení na pátek, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 105, přihlášeno je 168, pro hlasovalo 96, proti 32, takže tento návrh byl přijat.

A pak tady byl návrh poslance Vidíma, vyřadit z programu schůze třetí čtení – ochrana ovzduší. To byl bod 74 tisk 90. Návrh poslance Vidíma vyřadit z pořadu schůze tento bod.

Zahajuji hlasování... Pardon, promiňte, já se velice omlouvám, teď nevím, jestli jsem to správně řekl. To bylo vyřadit z pořadu schůze nebo... Řekl jsem to správně. Omlouvám se, teď jsem to celé zkazil. Já to tedy prohlašuji za zmatečné. Já jsem nevěděl, jestli to stahujete z dneška, nebo vůbec. Takže vy jste to opravdu chtěl stáhnout z pořadu schůze. Takže to je moje chyba, ale teď je to alespoň všem jasné.

Pan poslanec Vidím skutečně chce ochranu ovzduší stáhnout z pořadu schůze. Budeme hlasovat ještě jednou.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro, stáhnout devadesátku z programu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 107, přihlášeno 168, pro hlasovalo 122, proti 36. Tento návrh na vyřazení bodu z pořadu schůze, tisku 90, byl schválen.

A to je asi vše, nezapomněl jsem na nic, takže pořad schůze jsme upravili a máme tu pořad nový, změněný, kde prvním bodem programu je

105.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - druhé čtení

Z pověření vlády se ujme slova ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane

předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych poděkoval rozpočtovému výboru za vstřícné projednání během krátké lhůty pěti dnů. Jsme ve druhém čtení a já se odkazuji na svoji předkládací zprávu ve čtení prvním.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme to navrhli v prvním čtení samozřejmě rozpočtovému výboru. Usnesení máme 240/1. Pavel Suchánek by se mohl ujmout slova jako zpravodaj toho jednání výboru.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji, pane místopředsedo. Já budu jen konstatovat, že rozpočtový výbor doporučil tento tisk ke schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Nikdo. Pan ministr ví, že nikdo, takže děkuji. V tom případě obecnou rozpravu končím a zahajuji podrobnou. A tady se hlásí ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Promiňte, že zneužiji svůj poslanecký mandát, protože jsem se přihlásil jako poslanec, nikoliv jako ministr vlády, a dovoluji si poprosit Poslaneckou sněmovnu, aby zkrátila lhůtu mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, registruji. Nic dalšího se v podrobné rozpravě neobjeví, tak se ptám, jestli ještě někdo nemá něco. Pokud už nic není, můžeme i tu podrobnou rozpravu ukončit a zřejmě bychom měli hlasovat o tom návrhu. Zagonguji.

V podrobné rozpravě byl podán návrh na zkrácení lhůty k projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. O tom musíme nyní hlasovat. Takže prosím, budeme hlasovat návrh poslance Kalouska na zkrácení lhůty.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 108, přihlášeno 167, pro hlasovalo 91, proti 25. Vidíte to sami, končím projednávání tohoto bodu. To zkrácení bylo přijato.

Další bod je bod

103.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 233/ - druhé čtení**

Už tady vidím pana ministra. Takže požádám ministra spravedlnosti, aby ve druhém čtení zákon o úpadku uvedl. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající, já budu velmi stručný. Vzhledem k tomu, že jsme o tomto zákoně velmi podrobně hovořili v prvním čtení během minulého týdne, pouze budu konstatovat, že touto novelou řešíme nebo reagujeme na nález Ústavního soudu, který zrušil část tohoto zákona, a to s účinností od 31. března 2011. Proto tedy celý legislativní proces řešíme tak, aby byla novela účinná ke konci měsíce března tohoto roku.

Chci konstatovat, že problémem, který zde řešíme, je otázka práva věřitelů popírat pohledávky jiných věřitelů v rámci insolvenčního řízení.

Chci konstatovat, že v mezidobí od prvního čtení proběhlo jednání ústavněprávního výboru, který celou věc velmi podrobně prodiskutoval a rozebral a v zásadě přijal usnesení, ve kterém navrhl určité změny, se kterými se my jako předkladatel ztotožňujeme. Tyto změny určitě nejdou proti duchu zákona, naopak tento zákon ještě zkvalitňují.

Konstatuji tedy, že s projednáním ve výboru a s obsahem usnesení my souhlasíme.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Navrhli jsme v prvním čtení přikázat k projednání ústavněprávnímu výboru. Máme usnesení výboru jako tisk 233/1. A poprosím poslance Jana Chvojku, který je zpravodajem pro úpadkové – prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, navážu na slova pana ministra a jenom zopakuji, že ústavněprávní výbor na své 16. schůzi dne 4. února projednal výše uvedený vládní návrh na novelu insolvenčního zákona a přijal usnesení tohoto znění: Za první – doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila. Za druhé – doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona zmíněné doplňky, které máte všichni v písemné formě.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevírám obecnou

rozpravu. (Poslanec Vidím přichází za předsedajícím a informuje ho – mimo mikrofon.) Aha. Ano, ano, už nás zase zlobí technika. Ano, snad se to...

Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy ke druhému čtení. Ne k prvnímu, jak tvrdila tabule, ale k prvnímu čtení tisku 233. Nikdo se nehlásí, takže můžeme obecnou rozpravu zřejmě ukončit.

Zřejmě tedy zahajuji podrobnou rozpravu. Prosím, tady se hlásí – nevím, kdo dřív.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, já chci pouze navrhnout procedurální návrh. Chci navrhnout zkrácení lhůty k projednání mezi druhým a třetím čtením, a to na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. O tom budeme hlasovat. Pan poslanec Benda? To je vyřízeno. Takže můžeme zřejmě ukončit podrobnou rozpravu.

Zagonguji, protože asi jediné, co bude k hlasování, bude právě návrh na zkrácení lhůty k projednávání. Svolávám poslance do sněmovny k tomu, abychom hlasovali o návrhu pana ministra Pospíšila, který tady ve druhém čtení insolvenčního zákona navrhuje, abychom lhůtu k projednávání mezi druhým a třetím čtením zkrátili na 48 hodin. Snad jsou tady všichni, můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání insolvenčního zákona na 48 hodin mezi druhým a třetím čtením? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 109. Přihlášeno je 166, pro hlasovalo 98, proti 22. Zkrácení bylo přijato.

Můžeme ukončit druhé čtení projednávání návrhu, tisku 233. To je hotové.

A můžeme jít dále. Máme tady návrhy pana ministra Kocourka, protože se přesouváme k prvnímu čtení. Je to

19.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 232/ - první čtení**

My jsme se tím bodem zabývali v pátek 4. února, kdy jsme přerušili

obecnou rozpravu. Místo zaujal pan ministr Kocourek i zpravodaj Milan Urban.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Mám tady poznamenáno, že do rozpravy je přihlášen pan poslanec Karel Šidlo a pan poslanec Jiří Krátký. Takto jsme opustili projednávání tohoto bodu. Ano. A pak ještě pan poslanec Látko. Takže to mám tady už třetího přihlášeného.

V této chvíli tedy pokračujeme v obecné rozpravě k energetickému zákonu a pan poslanec Šidlo má slovo jako první.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pan místopředsedo. Pane ministře, dámy a pánové, návrh novely energetického zákona zpracovává směrnice Evropské unie pod čísly 209/72/ES a 209/73/ES řešící problematiku liberalizace trhu s elektřinou a plynem a posílení vlivu regulačního orgánu.

Návrh novely energetického zákona byl rozeslán do připomínkového řízení v letních měsících loňského roku a následně byly vypořádány připomínky. Text návrhu do připomínkového řízení byl jiný než po připomínkovém řízení. Úpravy se týkaly změn v kompetencích Energetického regulačního úřadu a Státní energetické inspekce, a to v § 18 a 93.

Následně byl vložen nový odstavec řešící financování Energetického regulačního úřadu ze zvláštního poplatku od účastníků trhu s elektřinou a plynem, a to 2 Kč z MWh u elektřiny a 1 Kč z MWh u plynu. Účastníci připomínkového řízení se nemohli k výše uvedeným změnám vyjádřit.

Dále došlo po připomínkovém řízení k vypuštění § 32 u kombinované výroby elektřiny a tepla s tím, že tato část bude zahrnuta do novely zákona o obnovitelných zdrojích číslo 180/2005 Sb.

Energetický regulační úřad je cenový a regulační orgán a jeho působnost je v zákoně č. 2/1996 Sb., kde je veden jako cenový úřad, a současně je veden v zákoně 265/1991 Sb., o působnosti orgánů v oblasti cen a dodržování energetického zákona. Energetický regulační úřad má podle zákona 265/1991 Sb. samozřejmě i kontrolní pravomoci a Státní energetická inspekce provádí kontrolu cen. Návrh v § 18 ale dává kompetence v oblasti kontrol cen a kontrol zákona 458/2000 Sb. pouze Energetickému regulačnímu úřadu a Státní energetická inspekce své kompetence ztratila. V oblasti cen má být zachována působnost Státní energetické inspekce až v připravované novele zákona č. 180/2005 Sb.

To lze považovat za chybu. Proč mají být cenové orgány v podstatě dva? Tak, jak je řešena novela energetického zákona, bude docházet k absolutistickému a nekontrolovanému působení Energetického regulačního úřadu. Bude kontrolovat svá špatná rozhodnutí a nikdo nikdy nezjistí dopad špatných rozhodnutí. Vše se zamete pod koberec.

Proto je nutné, aby byla jednoznačně oddělena cenová a regulační činnost od kontrolních činností. Například je to takto řešeno u silničního zákona ve vztahu Ministerstvo dopravy a Policie České republiky. V případě energetického zákona jednoznačně chybí zpětná vazba. Energetický regulační úřad má v souvislosti se směrnicemi Evropské unie výrazně vyšší pravomoci v elektřině a plynu, je zcela nezávislý na státě. Přitom nemá vůbec vytvořen systém vnitřní kontroly, případně objektivního řízení. Nesmí nastat tento absolutistický přístup vedení Energetického regulačního úřadu. Zvyšuje se možnost korupce, případně spolupráce s energetickými společnostmi.

Proto se musí do návrhu zákona zpracovat změna obsahující Regulační radu Energetického regulačního úřadu, která se bude skládat z pěti nebo sedmi členů, bude zadávat a kontrolovat činnost a cenová rozhodnutí Energetického regulačního úřadu. Do této rady bude delegovat členy například Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo financí, Ministerstvo životního prostředí a případně zástupci spotřebitelské sféry. Tato rada ve výběrovém řízení vybere výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele Energetického regulačního úřadu.

Regulační rada bude kontrolovat činnost Energetického regulačního úřadu, aby nemohlo docházet k pochybením, podobně jako se stalo u podpory fotovoltaických elektráren.

Skokový nárůst byl a je způsoben podle Energetického regulačního úřadu pouze podmínkami v zákoně číslo 180/2005 Sb. Tento zákon zmocnil Energetický regulační úřad k vydání vyhlášky, která stanoví podmínky pro provoz a která je nevhodně nastavena. V cenovém rozhodnutí roku 2007 a 2008 bylo umožněno překročení věcně usměrňované ceny až o pět korun na gigajoule, což umožňovalo u velkých společností zvýšení zisku o desítky milionů korun. Po vydání vyhlášky 502/2005 Sb., byl Energetický regulační úřad upozorněn odbornými kruhy a také bývalým senátorem Mejšťálkem, že výpočet u spalování biomasy a fosilního paliva je nesmyslný a nesprávný a neumožňuje v podstatě vydávat elektřinu z fosilního paliva za elektřinu z biomasy a tím samozřejmě narůstá cena pro spotřebitele. Jediné správné hodnocení je kalorické, jež vychází z výhřevnosti paliv a nařízení Evropské unie a Rady číslo 1099 z roku 2008, protože je přesné.

Mezi další pochybení Energetického regulačního úřadu patří to, že si některé předpisy dokonce zadával i u dodavatelů energií. Byly vydány licence na teplárny na dvě různé osoby, a to na výrobu tepla a elektřiny, i když se jedná o jeden samostatný celek, a tím v podstatě nešlo zkontrolovat teplárnu jako celek. V podstatě ani dnes není Energetický regulační úřad schopen realizovat a naplňovat činnost vyplývající ze stávající legislativy.

Pracoviště Energetického regulačního úřadu je již dlouhodobě na Pražské teplárenské, akciové společnosti, a to zcela určitě nepotřebuje další komentář.

Kontrolní systém v Evropské unii není vybudován prostřednictvím státních orgánů, ale děje se prostřednictvím Hospodářské komory a různých agentur. Česká republika má vlastní kontrolní systém, tak proč ho budeme rušit? Či je to přání? Energetického regulačního úřadu? Tak jak je systém nastaven v § 18 a v § 93, je to skutečně chybný záměr, protože Státní energetická inspekce musí ponechat územní inspektoráty v krajích, neboť Státní energetická inspekce zůstává dotčeným orgánem pro územní a stavební řízení. Státní energetická inspekce provedla kontrol v územní pravomoci v loňském roce celkem 6600 a není možné, aby si stavebníci a investoři jezdili pro stanoviska do jiného kraje. Současně provedla Státní energetická inspekce cca 210 kontrol ceny tepla a objem pokut je zhruba 10 mil. korun.

Příprava pracovníků pro samostatnou kontrolní činnost trvá cca dva roky, a když budou změněny kompetence, budou odběratelé bez ochrany od dodavatelů. Musíme si položit otázku proč. Aby v jednom krajském městě byly současně Energetický regulační úřad a Státní energetická inspekce, je nelogické. Kontrolní kompetence by měly zůstat tak, jak byly. Tento postup je citován i ve směrnici 2009/72/ES, článek 37 odstavec 2.

Vypuštěním § 32 o kombinované výrobě dojde k přerušení kontinuity aplikování podpory k vysoce efektivní výrobě elektřiny a tepla. Dojde k zastavení podpor výrobců, než bude schválena novela zákona 180/2005 Sb. – na znění se teprve pracuje na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Pravděpodobně je to úmysl i ze strany Energetického regulačního úřadu, aby podpora nebyla využita, neboť tím potom bude nižší nárůst cen elektřiny pro spotřebitele z důvodu vysoké podpory pro fotovoltaické elektrárny.

Poplatek na činnost Energetického regulačního úřadu podle § 17d je příjmem státního rozpočtu, kapitoly Energetický regulační úřad. Nikde není vyhodnocena výše tohoto poplatku, která může činit i stovky milionů korun, a podle důvodové zprávy legalizace tohoto poplatku vychází z článku 35 odst. 5 směrnice 2009/72/ES, článek 39 odst. 5 směrnice 2009/73/ES.

Účastníci trhu budou podle důvodové zprávy hradit činnost Energetického regulačního úřadu v cenových kontrolách v teplárenství. Tento poplatek není ekonomicky oprávněným nákladem podle zákona o cenách číslo 526/1990 Sb., a proto nemůže být zahrnut do konečné ceny elektřiny a plynu. Energetický regulační úřad by měl být financován pouze prostřednictvím státního rozpočtu.

Vyvláštění stavby, pozemku a zařízení je v energetice vlastně nesmyslné, protože podnikání v energetice je vždy za účelem zisku. Toto us-

tanovení bude poškozovat původní vlastníky. Investor bude chtít postavit elektrárnu na slunce nebo na vodu a vlastníkově bude dotčený pozemek vyvlastněn.

V § 23 odst. q) se zavádí povinnost instalace zařízení umožňujícího dispečerské řízení výroby elektřiny. V novele zákona o podpoře výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů je v § 11 odst. 7, 8, 9 a 10 zaváděna tzv. regulace obchodní cestou. Při přebytku v distribuční síti bude mít dodaná elektřina zápornou cenu. Ale dle vysvětlení autora novely bude výrobce provozovat výrobu do doby vyrovnání záporné ceny elektřiny a zeleného bonusu. To znamená, že dle cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu číslo 2 z loňského roku nejnižší zelené bonusy mají malé vodní elektrárny. Ty budou první odstavovány, i když náhlý přebytek v distribuční síti vůbec nezpůsobily.

Na tomto místě je třeba zdůraznit, že dojde k vodohospodářským problémům, které se týkají vynucené regulace pohyblivých klapek jezů, zaplavování vyústění kanálů, sklepů a pozemků a při minimálních průtocích bude ohrožen ekosystém v odpadních kanálech. Ale bude docházet i k technickým problémům, které souvisí s tím, že najetí do původního výkonu je možné pouze za účasti obsluhy a trvá většinou celý den. V zimních obdobích během odstávky může dojít k zamrznutí zařízení a k velkým škodám na těchto malých vodních elektrárnách.

Naprosto samostatnou kapitolou je instalace měření podle § 78 odst. 6., který byl do energetického zákona aplikován už v roce 2004. Původní termín instalace 2009 byl prodloužen do roku 2011. Ve vypořádání připomínek je vypuštění § 78 odst. 6 zdůvodněno naprosto nelogicky. Směrnice 2006/32/ES, která měření zavádí, a v důvodové zprávě je citováno, že jsou instalovány u konečných spotřebitelů měřiče teplé vody, ale podle nich dodavatel nemůže fakturovat, protože dochází k porušení energetického zákona a tyto měřiče jsou ve vlastnictví vlastníka objektu. Zde je názorný příklad, jak může například teplárenská lobby, která rozděluje teplo za 18 miliard korun, postupovat pouze administrativně.

Doporučuji tuto novelu zákona zamítnout již v prvním čtení. V novele není respektován princip kontrolních mechanismů a zpětných vazeb, bude docházet k jednostrannému zneužívání a vytváření prostoru pro korupci. Návrh obsahuje celou řadu legislativních chyb. Pro objektivitu je nutno uvést, že podobný negativní názor již vyslovil i bývalý premiér Topolánek na energetické konferenci k funkci Energetického regulačního úřadu v loňském roce na Žofínském ostrově. Asi věděl a tušil proč.

Pokud první můj návrh nebude přijat, dovoluji si navrhnout vrátit tento tisk předkladateli k přepracování včetně nového procesu připomínkového řízení se skutečně projednávanou novelou energetického zákona.

Na závěr dávám ke zvážení myšlenku, zda přesunout vydávání licencí

z Energetického regulačního úřadu na Ministerstvo průmyslu a obchodu. Jedná se o kompetenci, která bezprostředně souvisí s energetickou politikou České republiky. Stávající text zákona téměř plně vyhovuje výše citovaným směrnicím Evropské unie, není s nimi v rozporu, a proto může být zatím v platnosti do doby, než bude připravena nová, lepší novela zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď bych požádal dalšího poslance Jiřího Krátkého, kterého mám dalšího písemně přihlášeného do rozpravy k energetickému zákonu. Pak se hlásí do rozpravy pan poslanec Látko.

Poslanec Jiří Krátký: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já bych se připojil. Začnu tím, čím kolega skončil. Tento zákon skutečně řeší dnešní problémy na úkor příštích dvaceti let ve prospěch jedné konkrétní firmy. Proto budu nakonec navrhnout stejné, akorát jsem chtěl změnit pořadí – vrátit k přepracování, a pokud neprojde, zamítnout. Důvody, které mě vedou, jsou následující.

Další plánovací období Evropské unie po roce 2014 předpokládá významné investice do klimatických změn – zabránění klimatickým změnám. To znamená, že jsou to velké peníze samozřejmě i do energetiky. Na co se má tato podpora soustředit? Investice do vysoce energeticky účinně kombinované výroby tepla a elektřiny včetně mikrokogenerace, decentralizované zdroje obnovitelné energie vybudované v místním prostředí a jejich začlenění do energetických rozvodných sítí, mikrokogenerace z obnovitelných zdrojů energie, inteligentních sítí plně využívajících informačních a komunikačních sítí.

Teď budu citovat z nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1233 z roku 2010 dne 15. prosince 2010. Bod 5: Podpora investic do udržitelné energetiky je efektivnější a nejprospěšnější, je-li zaměřena na místní úroveň. Bod 7: Financovat pouze investiční projekty, které mají rychlý, měřitelný a významný dopad na oživení hospodářství v Unii, na zvýšenou energetickou bezpečnost, na snížení emisí skleníkových plynů. Investiční projekty tohoto typu přispívají k ekologicky šetrnému růstu, rozvoji konkurenčního, propojeného, udržitelného a ekologicky šetrného hospodářství a také k ochraně zaměstnanosti, tvorbě pracovních míst a řešení změny klimatu v souladu s cíli strategie Evropa 2000 (2020?). V bodě 8 – zvážit i zeměpisnou vyváženost projektu.

Já se domnívám, a když si otevřeme zákon, nebo změny zákona, které tady už zčásti citoval můj kolega předřečník Šidlo, já vám přečtu jenom část, která mě zaujala, a nebudu kopírovat to, co už tady padlo. (V sále je hluk.)

§ 23g. Dovybavit výrobu elektřiny instalovaným výkonem do 100 kW a více zaměřením umožňujícím dispečerské řízení výroby elektřiny. To znamená, že kdykoliv dispečersky v rámci nějaké potřeby bude jakýkoliv zdroj nad 100 kW odstaven. Samozřejmě v první řadě obnovitelné zdroje, místní a regionální, protože přece velké zdroje nebudeme odstavovat.

§ 24. Samozřejmě uspokojit přiměřenou poptávku po přenosu elektřiny. Ale kdo bude o tomto rozhodovat? Poskytne přeshraniční přenos elektřiny účastníkům trhu s elektřinou. Takže my budeme preferovat, což už dneska děláme, přeshraniční přenos do Slovenska, do Rakouska, do Německa, aniž budeme respektovat naše vlastní výrobce, protože přenosová soustava by to nemusela zvládnout.

e) V případě existujícího či hrozícího nedostatku kapacity přenosové soustavy informuje dotčené účastníky trhu s elektřinou na základě jejich žádosti o důvodech, pro které neuskutečnili přenos elektřiny. Čili vás vypnou, pokud podnikáte. A pokud se nezeptáte, tak vám ani neřeknou, proč to bylo.

§ 30a. To je samozřejmě úplně v rozporu s tím, co Evropská unie předpokládá, že budeme příští období dělat.

Já se domnívám... Jak vidím, tak to většinu nějak moc nezajímá. Já se domnívám, že to pocítíme příštích 20 let – toto naše zaspání. A citovat tady tyto věci, jak je vidět, opravdu nemá cenu. Takže se omlouvám, že jsem vás zdržel.

§ 80 je úplně vypuštěn.

Já se domnívám, že tento materiál, pokud nebude projednáván v souladu a současně se změnou zákona 180 o podporovaných zdrojích energie, tak nemá vůbec cenu. Pokud ho přijmeme v této podobě, tak nemá cenu vůbec se bavit o změně zákona 180 o podporovaných zdrojích, protože v podstatě dneska schválíme, nebo v krátké době přijmeme to, že v podstatě nemůže v této fázi nikdo podnikat v této oblasti.

Já si myslím, že nejvýmluvnější je citování názoru našeho ČEZu, který byl prezentován na podvýboru pro energetiku a podvýboru pro podporu podnikání, kde jedna z těch stránek hovoří: obnovitelné zdroje jsou velmi drahé. Prosím vás, pokud započtu snížení na zaměstnanost, pokud započtu snížení dotací do údržby krajiny, v mém okrese je to 100 mil. korun. Pokud započtu další a další věci, tak se dostaneme na velmi zajímavá čísla. My ty pozitivní externality prostě nechceme, nechceme je zveřejnit a hrajeme si jenom s těmi velkými čísly, které jsou pro obnovitelné zdroje prostě nepřijatelné, nebo nepříznivé.

Druhý bod: vytlačují stávající zdroje. No tak samozřejmě, jestliže nastupuje něco nového a někdo opravdu solidně chrápal nějakou dobu, tak se nedivíme, že ho někdo začíná předbíhat.

Zahlučí sítě, hrozí blackout. Prosím vás, regulační prvky ano, ale pak si

řekněme, kdo byl první odpojován – jestli fosilní zdroje, nebo obnovitelné zdroje.

A to nejdůležitější: ubírají prostředky pro nové investice. Samozřejmě, protože do fosilních paliv v dnešní době, kdy uhlíková éra končí, investovat do těchto zdrojů je opravdu zbytečné. Takže koukejme na dvacet roků před námi, kdy se musíme po uhlíkové době naučit hospodařit trochu jinak, naučit se využívat toho, co nám příroda vždycky nabízela a my jsme na to zapomněli, naučme lidi s těmito věcmi pracovat a naučme se s těmito věcmi žít.

Navrhnu zamítnout, popřípadě vrátit k dopracování. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci Krátkému. Mezitím pan poslanec Látka stáhl své vystoupení, takže se ptám, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Prosím pana poslance. Pan poslanec Šťovíček, prosím.

Poslanec Milan Šťovíček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, navrhuji, aby se tímto návrhem energetického zákona, sněmovní tisk 232, kromě hospodářského výboru zabýval ještě výbor pro životní prostředí, kterému předsedám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento návrh budeme v příkazání hlasovat. Je to návrh na výbor pro životní prostředí. Zaregistroval jsem, že ve vystoupení pana poslance Krátkého zazněly návrhy jednak na zamítnutí a pan poslanec Krátký navrhl jak zamítnutí, tak vrácení k přepracování. Bylo to tak, že navrženo bylo oboje.

Poslanec Jiří Krátký: Já se omlouvám. Kolega Šidlo to navrhl přede mnou. Zamítnout, a když ne, tak k dopracování. Moje pořadí je obráceně. Byl aktivnější, já se k němu připojím.

Není cílem zamítnout, my opravdu s tímto musíme pracovat, ale cílem je dvě energetické velké novely, které potřebujeme, to je zákon o podporovaných zdrojích a tuto změnu energetického zákona, projednávat dohromady. Jestli to oddělíme, tak to je z mého pohledu opravdu nejhorší, co můžeme pro příštích dvacet roků udělat.

A to, co tady kolega Šidlo hovořil o korupci, jenom připomínám, když si ta ustanovení přečtete, tak budete stát ve frontě s první igelitkou, když budeme chtít licenci. On ten (nesrozumitelné) tam to skutečně neměl přečtené, už to přechází na Ministerstvo průmyslu a obchodu. A za druhé, aby vás neodpojili, aby vás nepřerušili, tak budete stát s druhou igelitkou, aby vás laskavě nechali vydělávat, abyste prostě mohl aspoň zčásti žít.

Moc prosím, zkuste mě aspoň jednou poslechnout v tomto případě a dejme dva zákony do stejného bodu projednávání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Je to tedy tak, že poslanec Šidlo taky navrhoval vrácení a pak zamítnutí, takže to budeme postupně hlasovat. Ale před hlasováním ještě v každém případě dostane slovo zástupce navrhovatele, předkladatele i zpravodaj.

Takže prosím ještě pana ministra Kocourka před hlasováním.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem si samozřejmě se zájmem vyslechl komentáře k tomuto návrhu novely zákona, který se týká energetiky.

Chtěl bych jen zrekapitulovat, že hlavním cílem této novely je implementace směrnic Evropského parlamentu, kterou máme provést do 3. března tohoto roku. A zrekapituluji, o čem novela je. Novela je o tom, že máme provést a zabezpečit účinné oddělení provozovatelů přenosových a přepravních soustav od činností výroby a obchodu s elektřinou a zemním plynem. Dále je o tom, že řešíme a zabezpečujeme právní a funkční oddělení provozovatelů zásobníků plynu. Dále, že máme zabezpečit posílení a sjednocení pravomocí regulačních orgánů členských států a zabezpečit jejich větší nezávislosti. A za poslední má tento návrh řešit větší ochranu spotřebitelů v elektroenergetice a plynárenství.

Já nepopírám, že mohou existovat některé sporné otázky. Já nepopírám, že mohou existovat některé sporné výklady jednotlivých ustanovení plynoucích z těchto směrnic. Nicméně ani naše ministerstvo, ani vláda nešla za hranice, které nám určuje příslušná směrnice Evropské unie.

Já si z tohoto pohledu myslím, že by bylo vhodné propustit tento návrh do dalšího čtení. Pan předseda Urban zde navrhl jakousi proceduru tak, abychom řádně projednali tento návrh včetně podvýborů, a myslím, že tam si budeme schopni sporné otázky – sporné dílčí otázky, ne ty zásadní, protože ty jsou myslím popsány zcela jasně – vyjasnit, vydiskutovat a v rámci druhého čtení nalézt text, který bude vyhovovat většině z nás a zároveň splňovat zadání, kdy musíme implementovat směrnice Evropské unie. V tomto ohledu jsem připraven k další diskusi. Nicméně odkládání tohoto problému vůbec nic nevyřeší, protože otázky jsme schopni a připraveni řešit v rámci řádného legislativního pokračujícího procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Urbana jako zpravodaje, aby se vyjádřil k obecné rozpravě.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já všechny námitky, které zazněly teď a zazní možná příště při projednávání tohoto zákona, beru stejně vážně jako všechna ustanovení, které jsou v tomto zákoně napsána. Já bych pouze zopakoval proceduru, kterou jsem tady navrhl v pátek.

Právě proto, aby se odborně diskutovalo, navrhl jsem, že bude vhodné, aby tento tisk projednal nejen výbor hospodářský, ale také pro životní prostředí. Oba výbory mají k tomu určené příslušné podvýbory. Navrhuji, aby proběhlo také společné jednání těchto podvýborů, kde by se o těch otázkách, které považujeme za problematické a sporné, diskutovalo, kde mohou vzniknout nějaké prodiskutované, odborně posouzené pozměňovací návrhy k tomuto tisku. Vzhledem k tomu, že odklad řešení těchto problémů nic neřeší, domnívám se, že by bylo dobré propustit tento zákon do druhého čtení a projednat ho způsobem, který jsem zde nastínil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď, poté co odezněly závěrečné řeči, můžeme hlasovat o návrzích, které byly podány v průběhu obecné rozpravy. Já to jen zrekapituluji. Tady jak z úst poslance Šidla, tak poslance Krátkého zazněly návrhy na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování a pak také hlasování, pokud tohle by neprošlo, o návrhu na zamítnutí. Takhle to bylo předloženo v rozpravě a tak to budeme nyní ve dvou krocích hlasovat.

Nejdřív vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení návrhu k dopracování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 110, přihlášeno 166. Pro hlasovalo 52, proti 74. Návrh neprošel, byl zamítnut.

Druhý návrh je návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí návrhu energetického zákona, jak byl předložen, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 111, přihlášeno 167. Pro hlasovalo 47, proti 77. Návrh na zamítnutí nebyl přijat.

Teď se budeme zabývat návrhy na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat k projednání hospodářskému výboru, já připomínám, že poslanec Šťovíček potom navrhl, aby se to přikázalo také výboru pro životní prostředí. To budeme hlasovat až v dalším kroku. Teď se zeptám, jestli ještě někdo nenavrhne další výbor. Není tomu tak, budeme hlasovat ty dva.

Nejdřív tedy organizační výbor – předložený návrh k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování, kdo je pro hospodářský výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 112, přihlášeno je 167. Pro hlasovalo 157, proti žádný. Takže to bylo přijato.

Teď budeme hlasovat návrh přikázat k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování, kdo je pro životní prostředí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 113, přihlášeno 167. Pro hlasovalo 147, proti 4. Takže návrh byl také přijat. Přikázání bylo provedeno i výboru pro životní prostředí.

Konstatuji, že jsme to přikázali oběma výborům, a končím projednávání prvního čtení energetického zákona.

A máme tu další bod programu:

27.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení

Opět požádám ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka, aby i tento zákon ve sněmovně uvedl. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem navrhované právní úpravy je zapracovat praktické zkušenosti získané od doby účinnosti novely zákona č. 61/1988 Sb. v roce 2008, která zavedla výkon vrchního dozoru orgánu státní báňské správy i na podzemní objekty.

Předkládaný návrh umožní zkvalitnit výkon vrchního dozoru orgánu báňské správy zejména tím, že přesněji definuje okruh podzemních objektů, kterých se týká výkon vrchního dozoru státní báňské správy, a zakotví je právo vstupu báňských inspektorů do podzemních objektů. Návrh zákona dále upravuje povinnost organizace zajistit báňskou záchrannou službu ve vyjmenovaných případech a vedení evidence podzemních objek-

tů. Novela přispěje k možnosti objektivně hodnotit bezpečnost stávajících podzemních objektů a zároveň nastaví potřebné parametry pro budování nových podzemních objektů.

Návrh zároveň přináší i snížení počtu orgánů státní báňské správy, což by mělo přispět k racionalizaci jejího výkonu.

V oblasti nakládání s výbušninami je nově upravena informační povinnost subjektů přepravujících výbušninu a monitorování dopravních prostředků převážejících výbušniny Policií České republiky.

Návrh zákona nepředpokládá zvýšené dopady na státní rozpočet a nevyžádá si ani navyšování počtu zaměstnanců. Z pohledu administrativní zátěže lze konstatovat, že předkládaný návrh nemá zásadní dopady na veřejné ani podnikatelské subjekty.

Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si vás tedy tímto požádat o propuštění výše uvedeného vládního návrhu zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych požádal poslance Cyrila Zapletala, zpravodaje pro prvé čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já nebudu komplikovat situaci, protože pan ministr objektivně zhodnotil tuto novelu. Není vůbec problematická. Víceméně reaguje na průšvihy, které byly kolem ražby dopravních cest v podzemí, hlavně třeba tunel Blanka nebo tunel v Jablunkově, a stanovuje tedy odpovědnost především báňského projektanta – to je nový termín, který se zavádí – a současně stanovuje odpovědnost jednoho člověka při řízení krizových situací při ražbě takových děl, to je víceméně na úrovni závodního v dole.

Druhou oblastí je víceméně otázka výbušnin a nakládání s nimi. V novele jsou nezbytné úpravy, které vznikly v souvislosti s přijetím zákona číslo 376/2007 Sb. Předpokládané úpravy v rámci novely mají vytvořit lepší a důkladnější podmínky pro sledování výbušnin při přepravě.

Doporučuji tedy tento zákon postoupit do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevíráme obecnou rozpravu k hornímu zákonu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy k hornímu zákonu v prvním čtení? Vypadá to, že k hornímu zákonu se nehlásí nikdo. (Je upozorňován na chybné označení zákona.) Ano. K hornické činnosti. To není horní zákon. Aha. Omlouvám se, to nebylo úplně přesné. Je to zákon o hornické činnosti. To jsem si trochu vymyslel, ten horní zákon. Dobře. Ale ani k hornické činnosti se nikdo nehlásí. Teď to chápu, že k to-

mu hornímu se nikdo nehlásil, ale vidím, že ani k hornické činnosti se nikdo nehlásí. Takže můžeme obecnou rozpravu ukončit.

A zřejmě tedy můžeme hlasovat jedině... Já ještě tedy zagonguji. Budeme hlasovat o návrhu na přikázání. Je tady návrh organizačního výboru přikázat k projednání výboru hospodářskému. Ptám se, jestli ještě někdo chce navrhnout nějaký jiný výbor, který by měl tedy projednat zákon o hornické činnosti. Pokud nikdo nic nenavrhuje, tak budeme hlasovat pouze ten jediný výbor, hospodářský.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat k projednání hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 114. Přihlášeno 164 poslanců. Pro hlasovalo 146, proti žádný. Takže konstatuji, že jsme přikázali hospodářskému výboru zákon o hornické činnosti v prvním čtení.

A končím také projednávání tohoto bodu číslo 27. Prosím paní místopředsedkyni Klasnovou, která se ujme řízení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Budeme pokračovat v projednávání bodu číslo

41.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb.,
o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 168/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale mám tady veto 52 poslanců. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 168/1.

Z pověření Senátu předložený návrh zákona uvede senátor Petr Pakosta, kterého tady tímto vítám. Prosím, pane senátore, ujměte se slova.

Senátor Petr Pakosta: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mnozí z nás podávají jako fyzické osoby daňové přiznání k dani z příjmu. Určitě všichni pak máme mezi příbuznými či mezi přáteli někoho, kdo je touto povinností postižen. Nyní máme možnost těmto osobám trochu zjednodušit život. Předdesílám, že chci být stručný a srozumitelný, proto si dovolím některé pojmy zkrátit.

Předložený návrh se týká právě fyzických osob – podnikatelů, čili těch,

kteřé známe pod zkratkou OSVČ. Jak všichni víme, již zmíněné daňové příznání se podává ve lhůtě buď do tří, či do šesti měsíců po skončení příslušného roku. Následně pak do jednoho měsíce po uplynutí lhůty pro podání daňového příznání tyto osoby podávají přehledy o příjmech a výdajích, a to jednak příslušné správě sociálního zabezpečení, jednak příslušné zdravotní pojišťovně. Pokud z těchto přehledů vyplývá podnikatelům povinnost uhradit doplatek pojistného, tento doplatek je podnikatel povinen uhradit v případě zdravotního pojistného do osmi dnů od podání daňového příznání, v případě sociálního pojistného pak do osmi dnů od podání právě toho příslušného přehledu o příjmech a výdajích. Máme zde tedy, co se obsahové stránky týče, shodné povinnosti, ale dvě různé lhůty, což zbytečně komplikuje fungování podnikajících fyzických osob v České republice.

Pátral jsem, proč je zde tato komplikace, a nedospěl jsem k žádnému konkrétnímu vysvětlení. Důvodem tedy bude zřejmě pouze to, že zdravotní pojistné a sociální pojistné spadá do působnosti různých resortů.

Předložený návrh si klade za cíl uvedenou dvojkolejnost ve lhůtách pro doplacení doplatku pojistného odstranit a lhůty sjednotit, přičemž za základ byla vzata úprava obsažená v zákoně o pojistném na sociálním zabezpečení. Nově by tedy podnikatelé – fyzické osoby – měli doplácet případný nedoplatek zdravotního pojistného do osmi dnů od podání příslušného přehledu.

Navrhovaná úprava bude mít určité dopady na finanční toky zdravotních pojišťoven, i když pouze v čase, nikoli co se týká výše inkasovaných částek. Snažil jsem se tyto dopady konkretizovat, přičemž jsem se zaměřil zejména na Všeobecnou zdravotní pojišťovnu jakožto největší zdravotní pojišťovnu v České republice. Dozvěděl jsem se však pouze to, že toto zjednodušení vítají a že konkrétní informace nejsou schopni poskytnout. V podstatě jsem se dozvěděl jen to, že pro zdravotní pojišťovny je vyčíslení dopadu na finanční toky pod jejich rozlišovací schopnosti.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak se zdá, předložený návrh nemá žádné negativní dopady a podnikajícím fyzickým osobám zjednoduší život.

Ovšem nemohu si odpustit jednu poznámku. Doufám, že nebude brána osobně. V původním textu, který tady mám před sebou, jsem měl také poděkování za to, že podpoříte projednání podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a že předložený návrh bude dobrou zprávou pro podnikatele již v letošním roce. Bohužel díky vetu, které zde bylo konstatováno, se dobrá zpráva odkládá. Je to škoda. Konstruktivní opozice vypadá jinak.

Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, prosím vás o propuštění tohoto návrhu k dalšímu projednávání.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane senátore. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jan Florian. Prosím, máte slovo. A dámy a pánové, poprosím vás o klid, abychom se tady trochu slyšeli. Děkuji.

Poslanec Jan Florian: Vážená paní předsedající, vážený pane senátore, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan senátor tady velmi podrobně vysvětlil podstatu předkládaného návrhu zákona, a proto budu ve svém vystoupení stručný.

Dovolte mi, abych shrnul několik podstatných informací, které vycházejí z předloženého senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. Návrh byl Poslanecké sněmovně předložen 4. listopadu loňského roku a následně rozeslán poslancům jako sněmovní tisk 168. Jedná se o změnu zákona, jež má sjednotit termíny splatnosti plateb doplatku pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, doplatku pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Senátní návrh posoudila a projednala 7. prosince vláda ČR a vyslovila s tímto návrhem souhlas. Doporučuji, aby tuto předlohu projednal výbor pro zdravotnictví, a navrhuji zkrátit dobu pro jeho projednávání o 30 dní. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Prosím, pan ministr Kocourek bude mít slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych zde zastoupil pana ministra zdravotnictví Hegera, který je na jednání poradní skupiny s hejtmany o situaci ve zdravotnictví, a sdělil vám stanovisko vlády k tomuto návrhu novely zákona.

Vláda na schůzi dne 7. prosince 2010 projednala a posoudila návrh tohoto zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem zákona souhlas. Zároveň však vláda doporučuje Poslanecké sněmovně, aby případně v rámci dalšího projednávání změnila datum účinnosti, nabytí platnosti tohoto návrhu zákona, na 1. srpna 2011, čímž by se předešlo tomu, aby v období, kdy je možné zaplatit doplatek pojistného na všeobecné zdravotní pojištění za rok 2010, byly v účinnosti dvě rozdílné právní úpravy data splatnosti tohoto doplatku. Nicméně stanovisko vlády je doporučující.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a táži se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Navrhuji zkrátit dobu k projednání tohoto předkladu návrhu senátního zákona o 30 dní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do obecné rozpravy? Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Organizační výbor stejně jako zpravodaj navrhli přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví, takže já o tomto návrhu nechám hlasovat. Ještě zagonguji, aby mohli přijít kolegové z předsálí. Vzhledem k tomu, že nikdo nejde, tak asi můžeme začít hlasovat. (Pobavení.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání k projednání výboru pro zdravotnictví? Je někdo proti?

V hlasování pořadové číslo 115 z přihlášených 161 pro 132, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále zde zazněl návrh na zkrácení doby projednávání o 30 dní a já o tomto návrhu také nechám hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 116 z přihlášených 161 pro 82, proti 22. Tento návrh byl přijat a já tímto končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

43.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 167/1.

Z pověření Senátu předložený návrh zákona uvede senátor Petr Pakosta. Prosím, pane senátore, můžete se ujmout slova.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh, který je předložen, se týká Komory daňových poradců, a sice konkrétně její valné hromady jako jejího nejvyššího orgánu. Stávající pravidla pro valnou hromadu

Komory daňových poradců říkají, že musí být na této valné hromadě přítomno buď osobně, anebo v zastoupení nejméně 50 % všech daňových poradců. Tato daňová úprava pochází z doby, kdy daňových poradců bylo několik desítek až několik set. Ovšem současný stav je takový, že daňových poradců je více než 4 tisíce a podmínka 50% účasti na valné hromadě se stává neudržitelnou. Zároveň neomezené získávání plných mocí způsobuje jisté problémy při volbě orgánů komory, případně při dalších rozhodováních valné hromady, kdy na valnou hromadu přichází několik málo osob vyzbrojených takovým počtem plných mocí, že mají na valné hromadě většinu.

Předložený návrh si klade za cíl tyto věci dát do pořádku, a to za prvé zrušit 50% kvorum a za druhé zrušit zastoupení na základě plné moci na valné hromadě jako institut, jako prostředek zastoupení daňového poradce na valné hromadě Komory daňových poradců.

Musím konstatovat, že návrh, obzvláště, co byl předložen, a tato problematika jako taková vyvolala mezi daňovými poradci značnou polemiku, kdy jedna strana trvá na tom, že její stávající síla by měla být zachována, druhá strana zase říká, že by jednání valné hromady Komory daňových poradců mělo být více demokratické.

Konstatuji, že v současné době už existuje dohoda, jak z tohoto sporu ven, a sice shodli jsme se s prezidiem Komory daňových poradců na kompromisní variantě, kdy dojde ke zrušení 50% kvora, dojde k ponechání plných mocí s tím, že nebude možné docházet k jejich zneužívání. Plné moci tak budou mít pouze doplňkový charakter. Tento návrh ovšem není součástí toho, co leží před vámi, ale musí být předloženo jako pozměňovací návrh v rámci projednávání v dalším legislativním procesu. Takže vás prosím v této chvíli o propuštění k dalšímu projednávání s tím, že tento návrh bude v rámci projednání ve výborech předložen.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Michal Babák.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegové, kolegyně, pro členy komory se touto novelou ruší stávající možnost písemného pověření k zastupování na valné hromadě jiným členem a vylučuje se obecně i možnost zastupování člena komory na valné hromadě jinou osobou. S tímto návrhem se však nedá souhlasit, jelikož mnoho členů komory – dnes má přes 4 tisíce – se nemůže z vážných důvodů účastnit valné hromady, a tudíž jakkoliv ovlivnit výsledek jednání. Tato novela dále ruší povinnou přítomnost alespoň nadpoloviční většiny členů komory jako podmínku pro usnášeníschopnost valné hromady.

Dovoluji si podpořit vyjádření vlády, která se domnívá, že pokud by napříště měla postačovat k rozhodování valné hromady pouze nadpoloviční většina přítomných členů komory, mohlo by to znamenat narušení principu profesní samosprávy. Vládní vyjádření dále konstatuje špatné zdůvodnění navrhovaných změn, s čímž se lze také ztotožnit.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji vrátit k přepracování tento dokument. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, abyste potom tento svůj požadavek ještě zopakoval v obecné rozpravě. V tuto chvíli otevírá obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Hlaste se, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Babák: Ještě jednou v obecné rozpravě. Navrhuji jako zpravodaj vrátit tento sněmovní tisk k přepracování. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo další do rozpravy? Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Máme zde návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Ještě přivolám kolegy. (Předsedající gonguje.)

Zahajují hlasování o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 117, z přihlášených 163 pro 89, proti 15. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Pokračujeme projednáváním bodu

45.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 211/1.

Z pověření Senátu předložený návrh zákona uvede senátor Jan Hajda, kterého tady srdečně vítám. Můžete se, prosím, pane senátore, ujmout slova.

Senátor Jan Hajda: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně,

vážení poslanci, dovoluji mi, abych vás seznámil se senátním návrhem, pokud se týká úprav vlastnických vztahů k půdě. Byl zpracován napříč politickým spektrem řadou senátorů.

Podle § 4a odst. 2 zákona o půdě, pokud nemohla osoba žadající o restituci zemědělského majetku jednoznačně prokázat svůj nárok výpisem z úřední evidence, zapsal ji Pozemkový úřad jako domnělou oprávněnou osobu a odkázal ji na soud. Pokud se týká pozemků, o které tato domnělá oprávněná osoba žádala, byly tyto pozemky vedeny jako restitučně ohrožené a Pozemkový fond je takto vede a doposud neprovádí jejich převod na obce či jiné vlastníky uživatele. Některé pozemky jsou takto blokovány již více než deset roků a blokují tak rozvoj obcí a pozemkové úřady. Toto byl jeden z důvodů, proč ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství senátní skupina zpracovala tuto novelu.

Cílem předkládaného návrhu zákona je stanovení speciální prekluzní lhůty, kdy pro uplatnění nároku domnělou oprávněnou osobou musí tato osoba se hlásit u soudu. Jde o opatření, které by především vyřešilo mnohaletou pasivitu domnělých oprávněných osob, které z nejrůznějších důvodů se na soud neobrátili.

Pokud se týká této jednoduché novely, tak za § 4a se vsunuje § 4b, který má první a druhou část. První bod se týká osob domnělých, které již jsou evidovány pozemkovým úřadem, a zde se říká, že se musí obrátit na soud. Pokud tato novela zákona vyjde k 1. červenci 2012, musí se do 31. prosince obrátit na soud. A ty domnělé osoby, které ještě v průběhu restitučního procesu se přihlásí na pozemky, se musí obrátit na soud se svou záležitostí do šesti měsíců po vyjití zákona o půdě, tak aby v podstatě pozemky, které obce potřebují, přestaly být blokovány.

Pokud se týká této novely, v Senátu prošel tento návrh všemi senátními kluby, prošel všemi výbory, prošel i vládou, a proto pokud se týká dnešního jednání, vážené poslankyně, vážení poslanci, žádám vás tedy, abyste propustili tuto novelu do dalšího čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Miroslav Jeník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, cílem předkládaného návrhu zákona je stanovení speciální prekluzní lhůty pro uplatnění nároku domnělou oprávněnou osobou u soudu. Novelou zákona o půdě se nezkracuje dispoziční právo domnělých oprávněných osob ani nepředstavuje zásadní změnu ani průlom do restitučního řízení. Návrh zákona nepřináší změny, které by měly hospodářský

nebo finanční dopad na státní rozpočet a na ostatní veřejné rozpočty. Návrh zákona má pozitivní dopad na probíhající řízení v pozemkových úpravách, které je v současné době blokováno nečinností domnělých oprávněných osob, které svůj nárok neuplatnily u soudu, jak jim bylo pozemkovými úřady v rozhodnutí doporučeno. Návrh zákona nemá rovněž negativní hospodářský a finanční dopad na hospodářské subjekty a zejména na malé a střední podnikatele. Návrhem naopak bude zabráněno nadbytečným administrativním výdajům, které jsou spojeny s délkou restitučního řízení.

Navrhují projednání tohoto zákona přikázat zemědělskému výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Není tomu tak, takže já končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli předkladatel nebo zpravodaj chtějí vystoupit se závěrečným slovem. Nechtějí.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Ptám se, jestli má někdo ještě jiný návrh. Není tomu tak. Přivolám kolegy. (Předsedající gonguje.)

Zahajují hlasování o přikázání k projednání zemědělskému výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 118, z přihlášených 164 pro 134, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru. Končím projednávání tohoto bodu.

V tuto chvíli bychom měli pokračovat dalšími, následujícími body, ale vzhledem k tomu, že zde nejsou předkladatelé a další bod má být bod, kterým se dostaneme k návrhům zákonů zamítnutým Senátem, které jsou stanoveny pevně na 16. hodinu, tak já v tuto chvíli vyhláším přestávku do 16. hodiny.

(Jednání bylo přerušeno v 15.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16:01 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, poprosím vás, abyste se dostavili do jednacího sálu, abychom mohli pokračovat dalšími body této schůze. Tak mám avízo, abychom ještě

chvilku posečkali, jestli se dostaví i kolegové ostatní, takže chvilinku mějte strpení, za minutku začneme...

Tak, dámy a pánové, můžeme pokračovat. Vidím, že tady mám přihlášku do diskuze – pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostů Gazdík, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, vzhledem k tomu, že se protáhla Bezpečnostní rada státu, dovoluji si požádat o hodinovou pauzu na poradu poslaneckého klubu, protože jsou zde přítomní i hejtmani, kteří následně mají další body. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, já vyhovuji tomuto požadavku a přerušuji schůzi do 17. hodiny.

(Jednání přerušeno v 16.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.03 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat dalšími body zařazenými do programu. Dříve než přistoupíme k projednávání následujícího bodu, hlásí se pan poslanec Jeroným Tejč a já mu dávám slovo. (V sále je hluk.)

Prosím, abychom se ztišili a vzájemně se slyšeli, i pana poslance. Prosím o klid.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já tady nestojím proto, abych požádal jménem poslaneckého klubu sociální demokracie o přestávku, ač by možná někteří byli rádi, nicméně chtěl bych se ještě vrátit k té situaci, která tady byla těsně předtím, než byla přestávka vyhlášena. Logicky nemůžeme reagovat po vyhlášení přestávky a já vůbec nezpochybňuji právo kteréhokoli z klubů požádat o přestávku, tak jak to učinil předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan poslanec Gazdík. Nicméně chtěl bych se důrazně ohradit proti tomu, co řekl, a prostřednictvím paní předsedající jej vyzvat, aby příště, až bude žádat o přestávku na jednání klubu TOP 09, protože tady nebudou všichni koaliční poslanci a nebude tady většina 101 hlasů, kterou potřebuje, aby toto přiznal, aby to tu nemuselo být jako v mateřské školce, nemuseli jsme se vzájemně vymlouvat jeden na druhého, protože důvod, proč byla tato přestávka, byla žádost klubu TOP 09, nedostatek koaličních poslanců pro hlasování o dvou zákonech, které jsou vráceny Senátem, nikoli tak, jak by-

lo zmíněno panem poslancem Gazdíkem, snad neúčast hejtmánů jako předkladatelů za ČSSD. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a nyní, pokud je všeobecná vůle, navrhuu další postup. Než přistoupíme k projednávání návrhů zákona – jedním zamítnutým a jedním vráceným Senátem – tak na žádost předsedy Senátu navrhuji umožnit vystoupení senátorům Miroslavu Nenutilovi a senátoru Petrovi Pakostovi. Prosím, abyste se zaregistrovali ve svých hlasovacích zařízeních, pokud jste tak již neučinili, a o tomto návrhu, čili vyjádření souhlasu s vystoupením senátorů, dám hlasovat poté, co vás ještě jednou odhlásím na žádost z pléna. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami, a počkám, až bude dostatečné kvorum.

Znovu zopakuji, budeme hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna souhlasí s vystoupením pánů senátorů Nenutila a Pakosty.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento můj návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 119 z přihlášených 124 poslanců pro 118, proti 1. Tento návrh byl přijat. Sněmovna vyslovila souhlas s přítomností obou pánů senátorů.

Můžeme tedy přistoupit k dalšímu bodu, kterým je

**1.
Návrh zákona o Úřadu práce České republiky
a o změně souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 131/4/ - zamítnutý Senátem**

Vítám pana senátora. Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh, nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 131/5.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil pan poslanec Martin Vacek, a dávám mu tímto slovo.

Poslanec Martin Vacek: Dobrý den, paní předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, cílem předloženého návrhu je změna organizační struktury úřadů práce, která je předpokladem pro další změny v oblasti správy služeb zaměstnanosti a dávkových systémů.

Návrh, který zde projednáváme, byl v průběhu projednávání v Senátu kritizován zejména z důvodu nestandardního legislativního procesu, způsobu zpracování, projednávání, chyb v zákoně. Dále bylo kritizováno ne-

dostatečné zpracování finančních nákladů na změnu, nesystémovost a další související věci. Pokud k tomuto bude otevřena diskuse, jsem samozřejmě připraven toto okomentovat.

Nicméně je potřeba připomenout, že návrh počítá s větší pružností a efektivností fungování úřadů práce. Současná soustava úřadů je totiž dvoustupňová, kdy na prvním stupni působí 77 samostatných úřadů. Těm je poté nadřazeno MPSV až teprve z druhého stupně. Takovýto systém je dále finančně náročný, není v něm jednotnost v rozhodování a je nejednotnost vnitřního uspořádání.

Návrh vám byl ve všech předešlých projednáváních představen a já vás žádám o to, abyste podpořili tento zákon, tak aby mohla být ujednocena politika zaměstnanosti a aby systematičnosti bylo učiněno zadost. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dřív, než se zeptám paní zpravodajky, zda se chce vyjádřit, tak vám oznámím, že pan poslanec Sobotka má náhradní kartu číslo 10.

A nyní bych se ráda zeptala paní zpravodajky výboru pro sociální politiku poslankyně Emmerové, zda se chce jako zpravodajka výboru k usnesení Senátu vyjádřit. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych pronesla řeč, která se vztahuje k rozhodnutí Senátu o zamítnutí tohoto zákona.

Tento zákon prodělal určitý vývoj, kdy jej předložili koaliční poslanci a kdy v průběhu jeho projednávání došlo k celé řadě změn už jenom ve výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny. Další změny byly navrženy před projednáváním v Senátu. Na úrovni Poslanecké sněmovny byl tedy zákon schválen, ale potom existoval ještě další vývoj právě při projednávání v Senátu, a to napříč politickým spektrem. Bylo tam řečeno, že to je návrh zřejmě několika méně zkušených poslanců, protože obsahuje tolik chyb jak češtinářských – ty by nebyly možná tak rozhodující pro platnost zákona – ale i stylistické a hlavně věcné závady, že bylo potřeba tyto všechny soustředit a podat je z pozice Ministerstva práce a sociálních věcí. Také byla stanovena krátká legisvakanční lhůta a byla obejitá legislativní pravidla.

Původně totiž zákon předložilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, dalo určitý čas na připomínkové řízení, které se však nekonalo, a toto je hodnoceno například z pozice Českomoravské konfederace odborových svazů velmi negativně, že jde vlastně o zásah do demokratických principů.

Navíc také senátoři, a to už bylo řečeno i na půdě Poslanecké sněmovny, zpochybnili očekávané úspory, protože celý systém se de facto

rozšiřuje, a už jenom vybavení všech těch institucí nově vzniklých bude představovat vysoké náklady, a nikoliv tedy úspory. Navíc jsem se z diskuse v Senátu dozvěděla, že jsou určité obavy z iniciativy na Ministerstvu práce a sociálních věcí, že se tam totiž už chystají určité nové počítačové technologie a sítě, jako by byl zákon přijat. Dokonce ústy předsedy Senátu bylo zmíněno, že by se měl o toto zajímat NKÚ.

Vystoupilo celkem 13 senátorů, kteří vesměs tento zákon zkritizovali a poukázali na to, že nabídka není ani tak společenská jako spíše zájmová.

Domnívám se, že množství chyb zpochybňuje plnohodnotnost zákona, protože celkem postihuje přes 30 jiných zákonů různými doplňky a novelizacemi, a tím, že se našlo mnoho chyb tentokrát, tak to neznamená, že je to spolehlivě vše vychytané.

Urychlená změna, kterou by představovala tato změna organizace v působnosti úřadů práce v době hospodářské krize a při stoupající nezaměstnanosti, je značně rizikový jev a hrozí kolaps tohoto systému.

Domnívám se, že přijetí tohoto zákona, i když ta kritika není tak podstatná, může úplně zpochybnit kompetenci ústavodárného sboru, a proto bych se přiklápěla k tomu a navrhuji, aby byl schválen senátní návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu k tomuto návrhu a připomínám, že při novém projednávání nejsou přípustné pozměňovací návrhy. Jako prvním v rozpravě dávám slovo panu senátorovi Miroslavu Nenutilovi. Nemám dalších přihlášek, pouze přihlášky z místa.

Senátor Miroslav Nenutil: Pěkné pozdní odpoledne, vážená paní předsedající, milé poslankyně, vážení poslanci, vládo, kolegyně a kolegové. Oslovení kolegyně a kolegové volím zcela záměrně, protože všichni jsme členy Parlamentu, zákonodárného orgánu České republiky, orgánu, z něhož vycházejí zákony, jimiž se řídí naše společnost, tedy orgánu, k němuž však nemalá část občanů nevzhlíží s přílišnou důvěrou. Mimo jiné to bude asi i tím, že zákony, které posíláme k podpisu panu prezidentovi, jsou často uspěchané, nedostatečně připravené, nedostatečně projednané na připomínkových místech a pak rychle novelizované. Příkladem toho je i návrh zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, senátní tisk číslo 22, u vás jako sněmovní tisk číslo 131.

Už zde bylo řečeno, že Senát napříč politickým spektrem tento návrh zákona zamítl, a to z důvodu, že vzhledem k tak velkému zásahu, k jakému dochází v případě přijetí této novely, považujeme za dost nestandardní průběh celého legislativního procesu. Je plný i technických chyb.

Většinovým názorem senátorky a senátoři sdílejí obavy, že tato novela jde opačným směrem, než je trend v posledních letech. Směřuje opět k centralizaci. Většina též sdílí obavy, že dojde i ke vzdálení poskytovaných služeb klientům. Podle podkladů, které jsme měli k dispozici, není tak úplně pravdou, že zůstanou zachována plně všechna pracovní místa, abychom tomu rozuměli, všechny přepážky, kam až klienti chodí. Řádově sice v desítkách, ale počítá se s menším číslem, než je v současné době.

V důvodové zprávě se také mluví o úsporách. Jestliže náklady na provoz současného systému jsou zhruba 1,7 miliardy korun, pak v důvodové zprávě je obsaženo, že přijetím této novely lze uspořit 175 milionů. To slůvko „lze“ tam zní hodně alibisticky, a když si vezmeme, že vzniká další orgán – generální ředitelství – určitě nebude o dvou lidech. K tomu, aby vznikaly krajské pobočky, podle našeho názoru také není důvod. V současné době vždy jeden z těch tzv. okresních úřadů práce je přeci pověřen v daném regionu řízením.

Když jsem tady mluvil o těch chybách, nutno podotknout, že právníci legislativního odboru Poslanecké sněmovny v rychlosti, a promiňte ten výraz, vychytali, ale v tom časovém kvapíku snad je toto výstižnější, hned 44 právních chyb. To je skutečně dost. Legislativní odbor Senátu v tomto návrhu našel vedle těch gramatických chyb stovku dalších. Důkaz toho, že legislativní proces byl špatný. Takto by se tedy zákony skutečně přijímat neměly.

V diskusi v Senátu vystoupil i předseda ústavněprávního výboru Senátu doktor Miroslav Antl, který jasně a stručně řekl, že tento návrh v podstatě a ve skutečnosti předkládá Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky. Poslanci, respektive předkladatelé či navrhovatelé, se jednání ústavněprávního výboru neúčastnili. Předseda ústavněprávního výboru prohlásil, že nelze připustit takovéto legislativní zkratky.

Kolegyně a kolegové, abychom se příště vyvarovali podobných nedorozumění, vidím možnost v součinnosti příslušných výborů, podvýborů a komisí Poslanecké sněmovny a Senátu nikoli až při vlastním projednávání návrhů zákonů, ale již při jejich přípravě. Příkladem toho může být spolupráce podvýborů obou komor pro dopravu. Minulý týden jste přijali novelu zákona o provozu na pozemních komunikacích a určitě by projednávání bylo složitější a delší, kdyby tomu nepředcházela několikaměsíční jednání obou podvýborů.

Nyní ale k samotnému návrhu zákona o Úřadu práce České republiky. Je nám známo, že již dnes existuje na Ministerstvu práce a sociálních věcí komplexní pozměňovací návrh ještě neschválené materie. Prosím vás tedy, abyste dali prostor a čas legislativcům a ti mohli připravit nový návrh zákona, který by už odrážel další připravované změny v činnosti úřadů práce chystané k počátku příštího roku.

Uvědomme si také, že účinnost návrhu zákona je brzká, že během šesti týdnů nelze jeho aplikaci formálně ani prakticky zajistit. Dnes máme 8. února, v případě, že zákon přehlasujete, bude platit od 1. dubna. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně panu senátorovi. Mám zde dvě přihlášky, které jsem zaznamenala, do této rozpravy. V pořadí, jak jsem je viděla, tak to byli pánové poslanci Velebný a Krátký, v písemných přihláškách to bylo pořadí opačné, tak prosím pány poslance, ať se mezi sebou domluví. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, když jsme před časem tento bod projednávali, vysloupl jsem k němu velmi kriticky. Připomenu, že jsem ho přirovnal k materiálu pod názvem „Politika územního rozvoje“, kde oblast Jesenicko, která je mým domovem, byla jmenována jako specifická oblast a bylo tam velké moudro a velké doporučení: věnujte se tam pastevectví.

Víte, každý jsme odněkud, já nemám problémy přihlásit se ke svému okresu, ke svému kraji, ale dnes jsme si přečetli statistické výsledky míry nezaměstnanosti, kde můj okres jako celkem tradičně po roce 1990 suverénně vede v nejhorších ukazatelích s mírou nezaměstnanosti 21 %, kdy průměr České republiky je 9,7 a Praha má 4,1 %. Ze 24 obcí tohoto okresu má 17 nad 20 % nebo 21 %. Jenom sedm obcí je pod hranicí 20 %.

V tomto okrese tento zákon ze čtyř pracovišť nechává jedno. Z obce Bílá Voda s nezaměstnaností 41,9 % posílá lidi 40,1 km – podle jízdního řádu autobusů – do Jeseníku.

Prosím vás pěkně, skutečně přestaňme dělat zákony z pohledu Pražáka, přestaňme dělat zákony z pohledu příjmu nad 60 tisíc a začneme je dělat z pohledu toho regionu, kterého se to týká!

Já bych si moc přál, abychom podpořili senátní návrh na zamítnutí tohoto zákona, vrátili se k němu a skutečně to řešili tak, jak se to řešit má, z pohledu těch potřebných, kteří skutečně v průměrné míře 21 % nejsou všichni, co nechtějí pracovat. Po roce 1990 tento okres není schopen konkurovat globálnímu světu v textilu, který tam byl tradiční. Textilky tam vyráběly pro většinu monarchů Evropy ložní prádlo. Přišli jsme o to, přišli jsme o dřevozpracující průmysl, přišli jsme o spoustu a spoustu dalších tradičních výrobníků. Řekli nám: ano, žijte se cestovním ruchem. Nejmenší – nejmenší nezaměstnanost, 12,2 %, má obec Ostružná, která nemá ani 150 obyvatel. Má tam 2500 lůžek, a prosím vás, i tato obec, která je na tom statisticky nejlépe, má 12,2 %. Uvědomte si, že stačí dva klimatické výkyvy, jaké byly v letošní zimě, a toto zimní středisko nemá sníh, pokud ho nemá nasněžený.

Moc bych vás prosil o to, podpořme zamítnutí tohoto návrhu, neposíláme to z dílny lidí, kteří skutečně o té problematice nevědí a ani nemohou vědět vůbec nic.

Přimlouvám se za naše lidi. Nenuťme jezdit za desítky a stovky korun lidí, co mají ty nejnižší příjmy, jen proto, aby se dozvěděli, že práce pro ně není, že se mají odstěhovat do Prahy, která si bude muset půjčit na stavbu dalšího tunelu Blanka další a další miliardy. Prosím vás, zkusme se naučit řešit problematiku těch okresů...

Pane kolego, já vidím, že krouťte hlavou (zřejmě poslanec Šnajdr) – zkuste se tam nastěhovat a pak se budeme domlouvat, co budete umět! Samozřejmě prostřednictvím paní předsedajících. Já už jsem měl před časem problémy tady s kolegyní Kočí, to je asi to samé jako vy. (Smích a potlesk v sále.) Až se tam dostanete a ty problémy budete muset řešit, tak se tak – s prominutím – blbě na to nebudete ksichtit!

Dámy a pánové, omlouvám se za ty výrazy – ale opravdu jste si o to, pane kolego, koledoval! Děkuji pěkně. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji panu poslanci. Teď vystoupí pan poslanec Velebný a připraví se pan poslanec Látko.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, teoreticky všichni chceme, aby regiony pokulhávající či chudší dohnaly regiony bohaté. Máme k tomu spoustu koncepcí. Evropská unie na to dává dokonce peníze z fondů. Formálně je to státní zájem, dokonce mnohokrát deklarovaný. Tím to ale končí.

Člověk by možná čekal, že poslanci, senátoři, ministři, ministerští či krajsí úředníci a veškerí poradci křížují naši zemi a jako pilné včely sbírají informace a náměty k řešení. Ale pravda je jinde. Oni raději jezdí všude možně po exotických zemích, ale jak to vypadá, domácí problémy jdou stranou. (Nesrozumitelné) v Parlamentu jistě podstatně více zpráv o jednání v Peru než o tom, co zjistili zákonodárci například v Bruntále. Rádi vysvětlujeme na Sumatře, jak to u nás chodí, nebo poučujeme o demokracii ve Východním Timoru, ale sednout si někde na Osoblažsku s místními lidmi, kteří jsou frustrovaní, a poslechnout si, jak se žije těm, kteří nemají minimálně rok zaměstnání a na nejbližší úřad práce jezdí 30 km. To chce více, prosím vás, dámy a pánové, než průkaz poslance. To chce odvahu. Protože tady mají také takzvaní občané České republiky celkem přesný pocit, že existují minimálně dvě skupiny obyvatel – ta, která se má, a ta, která se nemá, přičemž o tu druhou podle mne nikdo nestojí.

Stát má v posledních měsících a vlastně již v posledních mnoha letech výbornou taktiku. Vyklízí totiž celé regiony, přestává v nich fungovat. S pokřčením ramen se řekne, že je třeba šetřit. Ruší se úřadovny Policie

České republiky. Nejsou peníze. A aby vůbec někdo hlídkoval v odlehlých oblastech, měly by se naše obce skládat na benzín. Ruší se pošty, protože jsou ztrátové. Teď mizí úřady práce. Na jejich síť není dost peněz. Stejně těm tisícům lidí nemohou pomoci najít zaměstnání, protože to není Praha, Brno či Hradec Králové. Jsou to prostě jenom Sudety nebo jiný bohem zapomenutý kraj, kde na jedno místo připadají desítky či stovky zájemců.

Ale dostavit se na konzultaci nezaměstnaný musí, protože jinak riskuje ztrátu podpory, takže 30 km tam, fronta, marná konzultace – prosím vás, nic tady pro vás nemáme – a 30 km zpátky. To by, prosím, porazilo i notorického optimistu.

A stát také říká: milé obce, pokud chcete, aby u vás zůstalo tohle nebo tamhle to, tak si, prosím, připlaťte. Přitom těm stejným obcím bere peníze. Příklad? Ale jistě, taková společensky účelná pracovní místa. V podstatě systém, kde stát dotoval obcím možnost zaměstnat na potřebné práce lidi bez zaměstnání. Obcím to pomohlo, lidem také. Pravda, nebylo to levné. Ale jistě v tom byl nějaký smysl. Nyní bude znovu zavedeno částečné financování systému částkou 2720 Kč z obecních peněz, což sice není tolik, ale pro většinu obcí, které se taktak drží nad vodou, je to konec. Nebudou si moci takové pracovníky dovolit. Čili podstatně více lidí nebude mít co dělat, budou zatěžovat úřady práce, sociální odbory pověřených obcí a v podstatě celý systém. Ale ušetří se. Prý. Jenže to není tak úplně pravda. Obce si najmou méně lidí na práci. Ti ostatní půjdou zase na ten pracák, kde nic nenajdou. Nějakou dobu pobudou na podpoře, k ní si vyžádají sociální dávky, budou mít ze zákona na ně nárok, a až skončí podpora v nezaměstnanosti, tak získají peníze ze sociálního systému. V podstatě budou mít to stejné co nyní, úspora tedy nebude velká, ale nebude vykonáno mnoho práce, která by se obcím hodila.

Šetříme papírově miliony, nebo desítky milionů, možná stovky. Z druhé strany stejné miliony, desítky nebo stovky milionů zase vynakládáme. Přitom potřebné stovky milionů mizí v neprůhledných zakázkách, prosím vás, dámy a pánové. Miliardy se vynakládají na věci, které nepotřebujeme. Další miliardy se vytahují lidem z kapsy kvůli dotacím na výrobu elektřiny, například. A tak dále bych mohl pokračovat dále.

Prostřednictvím paní předsedající, pan ministr Vondra by si mohl zajet do našeho Bruntálu a udělat tam místním přednášku na téma třičtvrtě miliardy za ozvučovací techniku. Jistě si ho rádi poslechneme. (Potlesk poslanců ČSSD.) Ale měl by předtím natrénovat běh.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Látko a připraví se Antonín Sedla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi vyjádřit svůj nesouhlas s předkládaným návrhem zákona o Úřadu práce České republiky a k tomu, aby byly prováděny navrhované změny v dosavadní struktuře úřadů práce, které se v podstatě osvědčily. Mám velké pochybnosti o finančních úsporách, které by zřízením nového centrálního úřadu měly vzniknout. Další velké výhrady pak mám i v souvislosti s tím, že v době projednávání návrhu zákona byly prezentovány záměry na další změny od roku 2012, které se mají týkat i činnosti úřadů práce, a lze předpokládat, že se budou týkat i úprav projednávaných v současné době.

Jak jsem již řekl, současný systém úřadů práce se v podstatě osvědčil. Lidé bez práce totiž potřebují především práci, a ne restrukturalizaci úřadů, které jim pomáhaly. Nebo snad chceme i tuto oblast privatizovat? A české nezaměstnané vrhnout do náručí pracovních agentur? Nemáme snad s nimi dost negativních zkušeností při zaměstnávání cizinců?

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Vystoupí pan poslanec Antonín Sedla a připraví se pan poslanec Opálka.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane senátore, vážené poslankyně a poslanci, druhá komora českého parlamentu nám podle mého názoru oprávněně vrátila návrh zákona o Úřadu práce České republiky, a dokonce proto, jak tady bylo zmíněno, že tři výbory Senátu se shodly na tom, že návrh zákona je učebnicovým příkladem toho, jak by zákony vypadat neměly.

Za prvé proto, že Ministerstvo práce a sociálních věcí namísto řádného legislativního procesu obešlo připomínkové řízení tím, že návrh, který samo ministerstvo vypracovalo, předalo koaličním poslancům, kteří se ho ochotně ujali a předložili do našeho poslaneckého legislativního procesu. Ovšem zřejmě ani nevěděli, co činili, protože se sice podařilo, jak tady bylo zmíněno, při projednávání ve sněmovním výboru odhalit několik desítek chyb, ale další chyby, které odhalila legislativa horní komory, se odstranit nepodařilo. Ukazuje se, že obcházet klasický legislativní proces se prostě nevyplácí.

Druhým problémem je skutečnost, že v době vysoké nezaměstnanosti se má od roku 2012 změnit celý systém a struktura úřadů práce. Obávám se, že budoucí úřady práce budou mít nejen jiné kompetence, ale samotná a léty budovaná struktura se stane nevyhovující. Není pravdou, že se systém mění na krajský, jak deklarují předkladatelé. Zákon totiž zavádí nový Úřad práce v Praze. Pro nezaměstnané, a to je podstatné, to bude znamenat zejména zhoršení kvality a dostupnosti služeb.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, základní otázkou je, kdo bude vlastně zprostředkovávat aktivní politiku zaměstnanosti, kdo bude čerpat peníze z evropských fondů na podporu programů v oblasti zaměstnanosti. A také se obávám, že nedojde k úspoře finančních prostředků, jak je deklarováno, ale právě naopak. Protože již dnes ministerstvo vynakládá, a to ještě před účinností zákona, značné finanční prostředky na vývoj počítačových programů. Přitom ani samotné Ministerstvo práce a sociálních věcí neví, zda nově navrhovaný systém podle tohoto zákona bude vůbec funkční. Zákon není dobře připraven a obsahuje koncepční chyby, které způsobí kolaps současného systému. Samo ministerstvo, a to přesto, že zákon připravilo, se podle mého názoru bude od tohoto návrhu nakonec distancovat. To by si měli uvědomit zejména poslanci a poslankyně vládní koalice, kteří pro tento zákon zvednou ruku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Než dám slovo dalšímu přihlášenému, tak se musím zeptat pana poslance Váni, zda se hlásí s faktickou poznámkou, jak se mi objevilo na displeji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedající, vážená vládo, paní a pánové, můj předřečník vyjádřil obavu, zda celá ta nepřipravená reforma nepovede k úsporám, ale naopak ke zvýšenému vynakládání prostředků. Já jsem v těch materiálech pátral po tom, zda tam je vyčísleno, kolik tato reforma bude stát. Nikde jsem to číslo nenašel, a pokud vím, ani senátoři se při projednávání tohoto zákona toto číslo nedozvěděli. Takže jenom faktickou připomínku: jediné číslo, které lze dohledat, je v podstatě informace tehdejšího ministra práce a sociálních věcí pana Petra Nečase, který v roce 2007 vyčíslil předběžně náklady na zřízení národního úřadu práce na 2,5 miliardy korun. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní dávám slovo panu poslanci Opálkovi.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, myslím si, že jsem ve všech čteních i na výboru vnesl proti přijetí tohoto zákona nemálo argumentů. Myslím si, že podtržení toho, co bylo v minulosti i dnes řečeno, bude určitě novela, která brzy k tomuto schválenému zákonu, protože předpokládám, že koalice si minimálně těch 101 hlasů za tu přestávku zajistila, tak že ta novela nám dá za pravdu. Ale to je formální stránka věci. Mně spíš jde o některé záležitosti, které by jakoby unikají.

Víte, za první republiky měla vláda pro jednotlivé poslanecké kluby předurčené pašálky na konkrétních ministerstvech. A to samozřejmě mělo své výhody. Dneska vidíme, jak se dozvídáme, že fond životního prostředí, ale zřejmě i fond dopravní infrastruktury, nebo bytový, či boj kolem státních Lesů České republiky vytvářejí určité prostředí pro to, aby se veřejnost domnívala, že jsou to určité kanály toku pro konkrétní politické strany.

Dnes stojíme před tím, jak přeměnit, transformovat, 77 samostatných úřadů práce na jeden Úřad práce České republiky. To není jenom centralizace řízení. To je i centralizace finančních prostředků. To je i výběrové řízení z centra, které se bude dotýkat jednotlivých krajů.

Jestliže dnes každý ředitel úřadu práce v podstatě zajišťuje zaměstnanost některých firem i tím, že v tom místě jim dá vlastně činnost přes rekvalifikace, veřejné práce a podobně, tak to půjde výběrovým řízením z Prahy. A zřejmě na to naskočí nějaké řetězce. To je pravda.

Druhá pravda je příprava dalšího postupu v privatizaci státní správy. Dnes jste možná zachytili na vašem mailu, co nám chodí různé základní informace, že operační program Lidské zdroje a zaměstnanost bude svěřen externí společnosti. To už bylo vyzkoušeno v minulém volebním období. A myslím si, že pilotní projekt, který byl podroben i kritice expertů z Evropské komise – a nakonec i na základě našeho Nejvyššího kontrolního úřadu – ukázal na některé problémy, které s tím mohou souviset.

Výhled, který by měl nový úřad práce v reformních krocích v budoucnu nabýt, není jenom oblast zaměstnanosti, ale oblast široké správy sociálních služeb, co se týká státní sociální podpory, hmotné nouze a podpory z-dravotně postiženým. A již tady je, v materiálech ministerstva, řečeno, že bude svěřena větší pravomoc agenturám práce. To znamená zase část privatizace státní správy, kterou by dnes měly vykonávat úředníci placení ze státního rozpočtu. Dokonce se dozvídáme, že rekvalifikace už nebudou řídit úřady práce, ale že nezaměstnaný dostane nějakou částku, vybere si firmu, která ho zrekvalifikuje, a zbytek si doplatí.

Čili vidíme, že tento nový úřad bude mít daleko více pravomocí a převezme oblast hmotné nouze, kterou dneska spravují obecní úřady. Možná že v některých oblastech – myslím si, že třeba bydlení – by to nebyl špatný krok, ale ten terén, který dneska znají ti pracovníci obecních úřadů, je natolik rozmanitý, že si myslím, že jsou blíž klientovi, pokud takto můžeme nazvat našeho občana, než ti úředníci, kteří to možná budou dělat za pět let.

A tak si říkám, jestliže hovoříme o tom, že je nedostatečná metodika, protože špatně se ministerstvu řídí 77 ředitelů, které můžou kdykoliv vyměnit... Jestliže bychom potřebovali spojit účetnictví či dokončit transformaci kontrolní činnosti na státní úřad bezpečnosti práce, tak nám nic nestojí v cestě, abychom to za současných podmínek realizovali. K tomu

nepotřebujeme takovouto novou změnu v nový český úřad, úřad práce jako centralizované pracoviště.

A tak si chci jenom povzdechnout, že místo toho, abychom se vážně zabývali tím, jak řešit nezaměstnanost, děláme „škatule, škatule, hejbejte se“ s úředníky, ale v podstatě nejde ani tak o ty úředníky jako o nově vytvářené pracovní posty, no a především – zcentralizování finančních prostředků.

Předpokládám, že naše budoucnost dá za pravdu všemu tomu, co bylo jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu k tomuto návrhu řečeno opozicí. Mně je docela líto předkladatelů, kteří v podstatě naskočili na ten rozjetý vlak v polovině cesty, aniž byl dokončen legislativní proces. Předložili to v devadesátce, ukazovalo se, že to je neprůchodné. Pak se ukázalo, že je třeba k tomu udělat řadu a řadu pozměňovacích návrhů. Některé prošly, na některé už nedošlo. A tak se čekalo, že to projde v Senátu. V Senátu to neprošlo, zachoval se jinak. A myslím si, že do půl roku můžeme očekávat projednávání novely tohoto zákona v tomto složení.

Závěrem chci říci, že klub KSČM podporuje návrh Senátu, nepodporuje přijetí tohoto zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dále vystoupí pan ministr Drábek a připraví se pan poslanec Foldyna.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, paní předsedající, kolegyně, kolegové. Já se pokusím tady zopakovat některé argumenty, tak jako moji předřečníci, které už padly při projednávání tohoto návrhu zákona v jednotlivých čteních při projednávání v Poslanecké sněmovně.

Co se týká regionální dostupnosti. Tak jak tady bylo řečeno, cituji, „mizí úřady práce“ – není to pravda. Dnešní síť kontaktních míst úřadů práce bude zachována. Ta změna je skutečně organizační. To znamená dostupnost pro klienta se v žádném případě nijak nezmění. A možná bych jenom podotkl, že vzhledem k tomu, že jsem narozen a celý život žiji v Sudetech, tak i mého předřečníka, který upozorňoval na speciální situaci v Sudetech, chci ubezpečit, že speciální situaci v Sudetech znám velmi dobře.

Co se týká výtky, že Ministerstvo práce a sociálních věcí obešlo standardní legislativní proces, já bych naopak chtěl poděkovat skupině poslanců, která se chopila tohoto legislativního návrhu. Ve chvíli, kdy Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo připravený návrh zákona, probíhalo připomínkové řízení. To připomínkové řízení bylo řádně vyřazováno. To znamená i v diskusích v jednotlivých čteních v Poslanecké sněmovně bylo možné přihlídnout k připomínkám vzešlým z připomínkového řízení.

Co se týká výběrových řízení a možnosti při dnešní organizaci úřadů

práce zadávat veřejné zakázky v 77 samostatných úřadech práce. Ano, říkám s plnou vahou, že to je jeden ze základních důvodů, proč je nutné změnit organizaci úřadů práce. Pokud si spočítáte náklady na to, že se například kancelářský papír řeší výběrovým řízením 77krát místo toho, aby se řešil jednou, s jednou hromadnou slevou, tak samozřejmě ta nová organizační struktura je z tohoto pohledu mnohem efektivnější a mnohem méně vyžadující náklady ze státního rozpočtu.

Pokud tady bylo řečeno, že návrh byl a je zatížen značným množstvím chyb, tak je potřeba se podívat věcně na to, jaké úpravy byly předkládány ve druhém čtení a jakým způsobem probíhalo jednání v Senátu. Pokud byly například v několika desítkách případů odstraňovány takové závažné chyby, jako že odkaz na § 22 odst. 3 byl změněn na odkaz § 22 odst. 3 věta druhá, tak to skutečně, musím říci, nepovažuji za tak zásadní legislativní chybu, aby z tohoto důvodu byl zákon nepřijatelný.

Co se týká projednávání v Senátu, chci jenom upozornit na to, že ve spolupráci se senátory byl připraven pozměňovací návrh, který vyhověl připomínkám senátorů, které se týkaly důslednějšího nebo přesnějšího vymezení kompetencí jednotlivých složek úřadů práce, které standardně jsou vymezeny organizačním řádem. Nicméně pokud senátoři byli připraveni podpořit návrh za cenu toho, že se přímo v zákoně upřesní kompetence jednotlivých stupňů řízení úřadů práce, já jsem proti tomu nic neměl. To, že nakonec tento návrh nebyl schválen, to mě jenom může mrzet, ale to je tak všechno, co s tím mohu udělat.

Nicméně co je důležité: Ten pozměňovací návrh neodstraňoval chyby, ten návrh vymezoval kompetenční strukturu úřadů práce, tedy vymezoval něco, co v zákoně sice může být, nicméně obvyklé je, aby to obsahovala vnitřní norma tohoto úřadu.

K připomínce, že návrh nepřinese deklarované úspory a že snad dokonce by návrh zavedení jednoho úřadu práce měl vytvořit náklady, tak jak tady bylo citováno, 2,7 mld. korun. To musím jednoznačně odmítnout. A skoro bych řekl, že to je naprostý nesmysl. Jak bylo deklarováno, již v prvním roce účinnosti zákona je plánovaná úspora přibližně 180 mil. korun. Z čeho ta úspora vyplývá, to jsem naprosto jednoznačně řekl a doložím to ještě jedním číslem, které je myslím velmi ilustrativní.

V tuto chvíli je na 77 úřadech práce kategorizováno 1 780 pracovních pozic, druhů pracovních pozic – 1 780 druhů pracovních pozic, včetně takových pozic, jako je například ošetřovatel domácích zvířat, obuvník nebo krejčí.

Přitom na samotném Ministerstvu práce a sociálních věcí při 700 zaměstnancích, tedy desetině počtu zaměstnanců, je 53 standardizovaných pozic. Tedy že je potřeba, které organizace, to skutečně je potřeba.

Poslední moje poznámka se týká účinnosti zákona a s tím souvisejících

nákladů. Pokud na podzim loňského roku, kdy se předloha projednávala, byla obava, že původně zvažovaná účinnost od 1. ledna letošního roku by mohla být riskantní z hlediska přípravy na novou organizační strukturu, tak po několika dalších měsících samozřejmě je Ministerstvo práce a sociálních věcí připraveno k tomu, aby zákon nabyl účinnosti od 1. dubna, tedy v průběhu krátké doby, protože jsme bohužel měli již několik dalších měsíců na to, abychom se na účinnost zákona připravili.

Poslední avizovaná poznámka, směřující k výtce, že snad jsou již vynakládány nemalé prostředky ještě před platností zákona na přizpůsobení organizační struktury. Není tomu tak, protože informační systémy, na kterých běží úřady práce, jsou záležitostí ministerstva. Tedy na těch není potřeba nic měnit. Centrála Úřadu práce bude sídlit v dnešním sídle Správy služeb zaměstnanosti. To znamená nejsou potřeba žádné prostory. Krajské pobočky budou sídlit v dnešních pověřených úřadech práce. Nejsou potřeba žádné nové prostory. Takže obava z toho, že dojde, nebo snad už dochází k navýšení nákladů na novou organizační strukturu, je naprosto lichá.

Ze všech uvedených důvodů a z toho jednoduchého principu, že pokud chceme efektivizovat státní správu, tak potřebujeme standardní nástroje řízení, prosím všechny poslance, aby k tomuto návrhu přistupovali věcně a aby změnu organizační struktury svým hlasem podpořili.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Mám zde dvě přihlášky k faktickým, a to pana poslance Váni a pana poslance Krátkého. Poté řádně přihlášený pan poslanec Foldyna, který je zatím posledním přihlášeným do této rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji, paní předsedající. Paní a pánové, já jsem velice se zájmem vyslechl slova pana ministra práce a sociálních věcí. Pokud jsem hovořil o čísle 2,5 mld., ne tedy 2,7 mld., pan ministr přihodil trošičku, tak se jednalo o odhady tehdejšího pana ministra práce a sociálních věcí pana Petra Nečase, takže bych to nechal na rozsouzení mezi pány ministry, ať si to vyřikají sami mezi sebou, jaká čísla to byla, jestli to byl nesmysl, či ne. Ale chtěl bych se vyjádřit k výběrovému řízení 77krát na kancelářský papír.

Zažil jsem sloučení zbytkových okresních úřadů do celostátního Úřadu pro zastupování státu. Z té doby mám takovou zkušenost, že jako okresní úřady jsme nakupovali savo vedle v drogerii za 32 korun litr a celostátně na základě centrálního nákupu se pak dováželo do Olomouce z Plzně už za 64 korun půl litru. Takže o centrálních nákupech vím své a tím mě pan ministr nepřesvědčí.

Ale co považuji za největší chybu tohoto zákona, a když už jsem zmínil okresní úřady, tak je to to, že tento návrh je naprosto v rozporu s reformou veřejné správy. Jde přesně opačným směrem. A pak tedy řekneme, že jsme zatím dělali všechno špatně, zřízení krajů, zrušení okresních úřadů a podobně, a teď to začínáme napravovat a zase zpátky slučovat do centrálních úřadů. Anebo možná řekneme, že tento návrh zákona není dobrý. (Potlesk z levé strany jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další faktická pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Omlouvám se, trochu se usmívám, protože pan kolega mi trochu vzal vítr z plachet. Já jsem, pane ministře, zřejmě – prostřednictvím paní předsedající – o generaci starší. Těch reorganizací a racionalizačních opatření jsem zažil zřejmě trochu víc než vy. A mohu vás ubezpečit, že ani jedna nevedla k tomu, aby se proklamovaný koaliční program, program soudržnosti, projevil tím, že v těch regionech nám něco zůstane.

Pan kolega to řekl úplně přesně. Můžu vám to vyjmenovat na dvacet dalších programech. Prostě není možné to, co říkáte, aby byla pravda. Naše zkušenost je, že ano, zvedne se HDP, regionální HDP v Praze, nám to ubude. Ale je pravda, že já v té drogerii ten toaletní papír skutečně koupím levněji, protože tam pošlu při cestě nějakou tu sekretářku, než když mi ho pošlete z Prahy, z Plzně nebo odněkud jinud. Prostě není to pravda, co si přejete, aby byla pravda!

Skutečně, neberte nám veřejné peníze do poslední chvíle, protože když nám vezmete další úředníky, vy neposíláte další úředníky pryč, vy posíláte holiče, kadeřnice, vy posíláte pedikérky pryč, protože to jsou poslední lidi, kteří ještě u nás měli nějakou korunu! Proboha věčně, už se vzpamatujte! Neluxujte nás, tak jak to děláte všichni, naučte se nám pomáhat, a ne nám ubližovat! (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Poslední řádně přihlášený je pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý večer, paní předsedající, moji kolegové. Včera jsem se vrátil z několika měst ve Šluknovském výběžku. To je výběžek, kde žije 55 tisíc obyvatel, je tam 18 měst a obcí, je to appendix České republiky a je tam průměrná nezaměstnanost kolem 23 %. A když jsem jednal se starosty v Jiřkově, Varnsdorfu, Jiřetíně pod Jedlovou, oni jsou úplně zděšení, pane ministře, opravdu, a bojí se optimalizace úřadů práce. Obávám se, že pakliže chceme ušetřit na toaletním

papíru, tak proděláme gatě – promiňte, že to říkám tak, jak mi to přišlo na ústa – protože okresní úřady, které zajišťují agendu pro takto vzdálené obce, jako je Dolní Poustevna, 40 kilometrů do Děčína. To znamená do Ústí to budou mít 89 kilometrů. Prosím vás, ti starostové mají z této reformy oprávněný strach. A domnívám se, že prostě nelze vyřešit problém takových míst jako na severní Moravě nebo v severních Čechách někde z krajského města.

Už jsme jednou doplatili na veřejnou správu, že jsme ji optimalizovali tím, že jsme zlikvidovali okresní úřady. Dneska nám v zásadě chybějí. Dneska zlikvidujeme okresní úřady práce a budou nám zítra chybět. Nicméně největším luxusem a největší naší bolestí je nezaměstnanost, kterou takto určitě nevyřešíme. Ale myslím si, že to nemůže být jenom o šetření na toaletním papíru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se opět s faktickou pan poslanec Roman Váňa, jinak nemám žádnou další přihlášku... a mám přihlášku pana poslance Sobotky. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Paní předsedající, paní a pánové, moc se omlouvám, dnes nepochybně naposledy, ale nemůžu si pomoci. Když se bavíme o šetření s toaletním papírem, ještě jednu zkušenost Úřadu pro zastupování státu, který byl centrálně řízen z Prahy a kde jsem měl tu možnost chvíli pracovat jako ředitel jednoho odloučeného pracoviště, konkrétně v Olomouci.

Když nám už několik měsíců nepřišel toaletní papír z Prahy, tak jsme žádali o instrukce, jak to máme vyřešit, protože pravomoci řešit sami jsme to neměli. A z generálního ředitelství přišel pokyn, ať si úředníci nosí vlastní a pro veřejnost ať se to zamkne. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S řádnou přihláškou do rozpravy pan poslanec Bohuslav Sobotka, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážení kolegové, vážené kolegyně, asi vás nepřekvapím, když vás budu informovat o tom, že poslanecký klub České strany sociálně demokratické si konzistentně udržel svůj postoj, který jsme jasně deklarovali hlasováním při prvním projednávání tohoto návrhu zákona na půdě Poslanecké sněmovny. My skutečně za tento právní paskvil nechceme nést sebemenší odpovědnost.

Jsem také rád, že se dnes vyjasnilo, že ve skutečnosti nejde o žádný poslanecký návrh, že to byl skutečně jenom trik, kterým se urychlila přípra-

va tohoto návrhu zákona a vláda se zbavila povinnosti vypořádat se s připomínkami jak v rámci připomínkového řízení, tak v rámci Legislativní rady vlády.

Já jsem dnes strávil dopoledne na jednání Ústavního soudu, kde si poslanci sociální demokracie stěžují na způsob, jakým tato koalice projednávala jiný návrh zákona z dílny ministra Drábka, jednalo se o sociální škrt, a tehdy také bylo ze strany vládní koalice použito několik triků, kterými se uměle zrychlilo projednávání tohoto návrhu zákona.

Já si myslím, že patří k povinnostem opozice, abychom jasně poukazovali na to, že legislativní proces musí mít podstatné náležitosti a že není možné tyto podstatné náležitosti vynechávat a obcházet, protože pak se absolutně ztrácí legitimita zákonů, které tento Parlament schvaluje. V tomto případě je to evidentní. Prostě takováto složitá materie by neměla být nikdy předmětem poslaneckých návrhů zákona, měla by procházet řádným legislativním procesem včetně projednání v Legislativní radě vlády a včetně toho, aby vláda musela být konfrontována s připomínky Legislativní rady vlády a také s připomínkami jednotlivých resortů.

Ukazuje se, že vládní koalice vlastně nemá žádnou dlouhodobou koncepci reformy státní správy v naší zemi. V minulém volebním období, kdy tady byla také pravicová vláda, a jejími členy byli jak současný předseda vlády, který byl místopředsedou této vlády, tak současný ministr financí, tak pravicová koalice v minulém volebním období, a řada z vás, kolegové a kolegyně, pro ty změny hlasovala, provedla, pokud šlo například o Policii České republiky, úplně obrácenou změnu, protože Policie České republiky byla jednou organizační složkou státu, byla to jedna účetní jednotka a minulá Topolánková vláda za účasti ODS, za účasti pana Kalouska i pana Nečase schválila a v Parlamentu prosadila změnu, kdy se z jedné organizační a účetní jednotky vytvořilo 14 organizačních a účetních jednotek v jednotlivých krajích. To znamená byla to změna ve státní správě, která šla přesně opačným směrem, než nám teď navrhuje vláda prostřednictvím skupiny svých vládních poslanců.

Já se chci zeptat, kde je tedy nějaká ucelená představa. Kde je nějaká celková koncepce, jakým způsobem se státní správa v naší zemi bude vyvíjet? Co si o tom mohou myslet jednotliví zaměstnanci státní správy, jestliže jejich pozice se v jednotlivých letech mění a vláda postupuje takovýmto chaotickým způsobem? Co se tedy bude dít s ostatními systémy ve státní správě? Co se bude dít s finančními úřady? Co se bude dít s Českou správou sociálního zabezpečení? Budou tam prováděny obdobné změny, nebo se půjde opačným směrem? Bude platit tendence, kterou vláda nastavila u policie, nebo bude platit tendence, kterou teď prosazuje ministr Drábek u úřadů práce? To je přece obrovský chaos, obrovský zmatek a stojí to velké finanční prostředky.

To, co platí, ačkoliv tady byly opakované výzvy ze strany opozičních poslanců, tak ministr Drábek zde nedoložil žádné konkrétní číslo nákladů, které bude stát realizace tohoto návrhu zákona od 1. dubna letošního roku. Prostě neoznámilo tady žádné konkrétní číslo. To přece není možné, abychom věřili tomu, že to nebude stát ani korunu – takováto rozsáhlá transformace tak velkého množství úřadů práce, takováto rozsáhlá centralizace v rámci systému úřadů práce. Tomu přece nemůžeme věřit. Ale my jsme tady žádnou konkrétní informaci ze strany ministra nedostali.

Tahle vláda si hraje na vládu rozpočtové odpovědnosti. Dokonce jsme zaznamenali v médiích informaci o tom, že zde má vzniknout nějaká nezávislá rozpočtová rada, která má údajně nezávisle na vládě posuzovat dopady všech opatření, která se ve veřejné správě budou přijímat. Jestliže na jedné straně tato vláda vytváří radu rozpočtové odpovědnosti, která má posuzovat dopady všech opatření, a na druhou stranu v praktické politice si počíná takto nezodpovědně, to znamená, že mění systém úřadů práce, aniž by dopředu vyčíslila změny, aniž by o tom informovala poslance a senátory, kteří o této věci mají kompetentně rozhodnout s vědomím všech souvislostí a s vědomím všech nákladů, pak taková vláda působí nutně nevěrohodně. Není možné na jedné straně rozvíjet teorie o rozpočtové odpovědnosti a na druhou stranu v praktické činnosti vlády postupovat tak, že provádím reformy, aniž bych vyčíslil jejich náklady, aniž bych uvedl, z jakých zdrojů tyto věci budou financovány a co to vlastně přinese.

Já se obávám, aby se tady neopakovaly podobné aféry, jako jsme zažili v souvislosti s Ministerstvem životního prostředí. Mám na mysli aféru Drobil. Rád bych vyjádřil podezření, že je možné, že tady existují lidé, kteří se chtějí dostat k centralizovaným zakázkám, protože v tuto chvíli se například o použití stovek milionů korun z evropských fondů na aktivní politiku zaměstnanosti rozhoduje decentralizovaně na jednotlivých úřadech práce. V situaci, kdy by došlo k realizaci tohoto projektu, tak se rozhodování možná o miliardách veřejných prostředků ocitne v rukou několika lidí přímo v centrále tohoto jednotného úřadu práce, nebo na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Já se ptám, kde je větší riziko korupce. Kde je větší riziko zneužití těchto finančních prostředků? Jakým způsobem tomu bude ministerstvo čelit?

To, co se připravuje, také do značné míry znejišťuje partnery státu v regionech, znejišťuje to starosty, znejišťuje to podnikatele, protože oni byli zvyklí pracovat v rámci systému aktivní politiky zaměstnanosti a věděli, že v daném regionu mají partnera, který má současně kompetence, aby o těch věcech mohl také rozhodnout, aby o nich mohl rozhodnout se znalostí věci. To touto reformou, nebo takzvanou reformou zmizí. To znamená v regionech nám zůstanou starostové, zůstanou nám tam podnikatelé, ale nebudou mít partnery na úrovni úřadů práce. Možná tam zůstanou kontaktní

místa, ale zaměstnankyně úřadu práce, která bude na kontaktním místě vyplácet podporu, těžko bude partnerem pro starostu nebo podnikatele, pokud půjde o projekty aktivní politiky zaměstnanosti. To už se tam řešit nebude. Tato rozhodování a tyto kompetence budou centralizovány buď do krajských měst, nebo dokonce do Prahy.

Čili nepochybně je to návrh, který vede k centralizaci, který poškozují regionální politiku a znejišťuje přirozené partnery, které dnes stát má v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti. To přece každý z vás musí tušit, protože každý z vás je zvolen za nějaký region, za nějaký volební kraj, a přece znáte situaci, která tam je, a přece víte, jaké názory mají starostové, jaké názory mají zaměstnavatelé na tuto reformu.

Koneckonců chtěl bych poznamenat, že výhrady na půdě tripartity k této změně měli nejenom zástupci odborů, ale měli také zástupci zaměstnavatelů, což potvrzuje obavu, kterou jsem tady vyjádřil. Nejde o legislativní chyby, na které by ukázal Senát. Jistě, to je také důležitá věc, to je možné odstranit možná některými dalšími novelami, ale na to, že zákony, které předkládá vláda v takovém chaosu, už jsme si zvykli, že jsou tam chyby.

Chtěl bych připomenout, že jenom v onom sociálním balíčku, který dnes projednával Ústavní soud a který garantoval ministr Drábek, je naprosto neuvěřitelná chyba, na kterou dnes doplácetí stovky nezaměstnaných, protože ačkoliv jim nikdy žádné odstupné fakticky vyplaceno nebylo, tak tito lidé nemohou dostávat podporu v nezaměstnanosti, protože se na ně hledí podle zákona, který vy jste tady schválili, jako že odstupné dostali. To je legislativní úprava, kterou předložil ministr Drábek, kterou zde argumentoval a podpořil jako perfektní, kterou vládní koalice schválila, od 1. ledna účinkuje v praxi, a vidíme tento konkrétní důsledek – absolutní nespravedlnost, kterou nikdo z vás nedokáže občanům vysvětlit. Jak je možné, že podle nové úpravy z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí člověk, kterému byla dána výpověď, kterému nebylo žádné odstupné vyplaceno, tak přesto nedostane tři měsíce podporu v nezaměstnanosti, protože se na něj hledí, jako by všechny tyto nároky vůči němu byly splněny. To jsou ty konkrétní chyby, které se projevují v legislativní činnosti Ministerstva práce a sociálních věcí.

V tomto zákoně ty chyby jsou. Senát na to logicky poukázal. Ten zákon má příliš rychlou účinnost. Bude chaos doprovázet i jeho praktické naplňování. Ale jedna věc jsou legislativní chyby, které tady jsou, pro nás je to důležitý argument, ale podle mého názoru ještě důležitější argument je negativní dopad na politiku zaměstnanosti, negativní dopad na regionální rozvoj, na to, aby se naše země rozvíjela rovnoměrným a poněkud a aspoň trochu spravedlivým způsobem.

Poslední věc, kterou bych chtěl říci. My jsme teď v situaci, kdy je zde

poměrně vysoká nezaměstnanost. Nedaří se ji snižovat. Ačkoliv vláda postavila svůj rozpočet na optimistickém výhledu zrychlení růstu české ekonomiky, nedaří se snižovat nezaměstnanost. A místo toho, aby zde ministr práce předložil plán, na základě kterého bude zřejmé, co vláda udělá pro to, aby se vytvořila nová pracovní místa a ta kritická situace v postižených regionech se začala řešit, tak zde ministr práce přichází s reorganizací, kterou ve skutečnosti kromě několika úředníků na Ministerstvu práce nikdo nechce a nikdo nepotřebuje. Místo řešení tady vláda předkládá další pseudoreformu, která ve skutečnosti situaci v oblasti zaměstnanosti ještě zhorší. To si myslím, že je absolutně ta nejhorší věc, která se může dít. Máme tady ministra, kterého nezajímá situace na trhu práce, zajímá ho jenom otázka toho, aby jeho úředníci, kterými se obklopil na Ministerstvu práce a sociálních věcí, měli větší moc, měli mnohem větší moc, než mají dnes.

To jsou všechno důvody, proč poslanci sociální demokracie v žádném případě nepodpoří tento návrh zákona ani při jeho dalším projednávání tady na půdě Poslanecké sněmovny, a jednoznačně se připojujeme k zamítavému stanovisku, které ve svém usnesení vyjádřil Senát Parlamentu České republiky. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dále se hlásí do rozpravy pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pouze s faktickou, paní předsedající. Kolegové a kolegyně, nebudu reagovat na ty invektivy, které se nevztahují k předmětnému projednávanému bodu. Jenom bych chtěl upozornit na to, že za prvé – a mluvil jsem o tom ve svém příspěvku – kompetenční vymezení je realizováno organizačním řádem a nemusí mít nikdo obavu o přílišnou centralizaci moci, to je naprosto jednoznačné. Za druhé, to, že předlohu neprojednala Legislativní rada vlády, to prostě není pravda, protože i poslanecké návrhy, i tento návrh, samozřejmě projedná vláda i na základě podkladů Legislativní rady vlády.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Znovu se hlásí pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové a kolegyně, já bych se přihlásil s procedurální žádostí, resp. se žádostí o přestávku na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie v délce 50 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Rozumím-li tomu

dobře, pan poslanec žádá o přestávku na jednání klubu dříve, než bude moci být ukončena rozprava k tomuto bodu. Já tedy přerušuji projednávání jak tohoto návrhu zákona, tak jednání této schůze do zítřejšího rána do 9 hodin.

(Jednání skončilo v 18.13 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
9. února 2011 v 9.04 hodin
Přítomno: 181 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, přeji dobré ráno a zahajuji další jednací den 13. schůze Sněmovny.

Prosím, přihlaste se svými kartami. Pan poslanec Skopal má náhradní kartu číslo 3 a poslanec Kubata má náhradní kartu číslo 4.

Omluvy chvílku počkají, protože se zasekly servery, jak jsem slyšel, takže vám omluvy sdělíme až později.

My bychom měli dnešní jednání zahájit body 20, 21 a 22, ale mám tady ještě k pořadu schůze přihlášeného poslance Borise Šťastného, takže ještě dáme prostor event. návrhům na změnu pořadu schůze. Ještě předtím ale pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré ráno, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás požádal o laskavé zařazení dvou bodů, které jsme včera nezvládli projednat, tedy oněch vrácených zákonů ze Senátu, a to na dnešek na 11. hodinu, pokud by byla ctěná Sněmovna tak laskava. Jde o úřady práce a DPH, dva body, které jsme včera neprojednali.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám dojem, že úřady práce jsme asi opustili uprostřed rozpravy. Dobře. Vrátit se k těmto bodům v 11 hodin.

Slovo má poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jak jsem již anoncoval na začátku naší schůze, dnes uplynula lhůta pro možné zařazení sněmovního tisku 165, návrh zákona 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, druhé čtení. Dovoluji si požádat o zařazení za dnes již pevně zařazené body do dopoledního bloku jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě prosím paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré ráno, dámy a pánové. Já bych poprosila o vyřazení bodu 46 z 13. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vyřazení bodu 46 ze 13. schůze. To je návrh hlavního města Prahy.

Ještě prosím pana poslance Papeže.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi přednést také návrh na změnu pořadu naší schůze. Dovoluji si požádat o to, aby bod 99, sněmovní tisk 217, návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2011, byl pevně zařazen jako čtvrtý bod bloku zpráv. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ten bod je součástí pořadu schůze? Ano, takže pevně jako čtvrtý bod bloku zpráv. Dobře.

Dívám se, jestli se ještě někdo hlásí s návrhem pořadu.

Ještě bych vám rád sdělil, že organizační výbor dne 2. února schválil návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011. Doporučuji zařadit tento bod do programu 13. schůze, a to do bloku zprávy, návrhy a další, jako třetí bod, to znamená za bod 82, odměny členů grantové agentury. Já bych tady sám ještě přednesl tento návrh, o kterém bychom potom hlasovali, tedy návrh, abychom zařadili návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů. To také ještě odhlasujeme do pořadu schůze.

Budeme hlasovat o bodech, jak byly postupně přednášeny.

První byl návrh pana poslance Tluchoře dnes na 11. hodinu zařadit včera přerušovaný tisk 131, úřady práce, vrácený Senátem. Zároveň s tím budeme asi hlasovat o tom, že bychom po něm na 11. hodinu zařadili také tisk 129, daň z přidané hodnoty. Tyto dva body, včera nedoprojedené, vrácené ze Senátu, bychom zařadili na 11. hodinu, jak navrhuje poslanec Tluchoř.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

(Výkřiky ze sálu: Hlasování je rozbité!)

Rozbité? To není možné. Tak dobře, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Já vás všechny odhlásím. To nejde.

(Předsedající se radí s technikem.)

Vyhlašuji patnáctiminutovou pauzu do 9.30 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 9.13 hodin.)

(V 9.30 hodin byla přestávka prodloužena do 10.00 hodin. Jednání pokračovalo v 10.01 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, dámy a pánové, je deset. Hodina, do které jsme přerušili jednání Sněmovny. Uvidíme, jak se zařízení bude chovat.

Ještě než se shromáždíte, přečtu tady omluvy, které mezitím dorazily. Takže přečtu omluvy poslanců z jednání. Omlouvá se poslanec Jan Bauer, Pavel Bém, Zdeněk Boháč, omlouvá se Michal Hašek, Pavel Hojda, Stanislav Huml, Petr Jalowiczor, Lenka Kohoutová, Aleš Roztočil, Marie Rusová, Igor Svoják a Karel Šidlo. Omlouvají se také členové vlády: premiér Petr Nečas od 10. do 11. hodiny, pak ministr Josef Dobeš a ministr Leoš Heger. Upřesňuji, poslanec Jan Bauer v této chvíli je přítomen a omlouvá se až z odpoledního jednání, kdy odjíždí na zahraniční cestu. Takže omluva platí až na odpoledne. Tolik omluvy.

Teď vás požádám, abyste se posadili do lavic, protože bychom měli odhlasovat změny programu, které byly navrženy. Zkusíme to znovu. To hlasování jsme prohlásili za zmatečné. Ještě jednou zagonguji, protože vidím, že tady nejsou všichni...

Takže budeme hlasovat. První návrh byl pan poslanec Tluchoř, který navrhoval, abychom dnes na 11. hodinu zařadili – pořad to platí – Úřad práce 131, daň z přidané hodnoty 192, ty senátní návrhy. Takže tyto dva na 11. hodinu, zkusíme to odhlasovat. Doufám, že jste všichni přihlášení a že se vám to povedlo. Budeme tedy hlasovat návrh na zařazení na 11. hodinu, ty dva senátní body.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit ty dva senátní body, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 121, přihlášených bylo 144, pro hlasovalo 87, proti 51, takže návrh na zařazení na 11. hodinu byl přijat.

Další návrh byl návrh pana poslance Borise Štátného, který navrhoval bod ochrana veřejného zdraví, to je tuším tisk 165, pevně zařadit po pevně zařazených bodech dnes. Bylo to tak řečeno? Ještě dopoledne, dobře. Takže dnes po pevně zařazených bodech ochrana veřejného zdraví, tisk 165.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit toto po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 122, přihlášeno 152, pro hlasovalo 91, proti hlasovalo 31. Takže návrh poslance Borise Štátného byl přijat, to je na dnešek dopoledne.

Teď tady máme návrh paní poslankyně Černochové, ta navrhovala bod 46, to bylo zastupitelstvo hlavního města Prahy, zákon o silniční dopravě. Takže tento bod jste navrhovala vyřadit z programu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení bodu 46 z pořadu schůze, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 123, přihlášeno je 154, pro hlasovalo 130, proti 21, takže ten návrh byl přijat, bod číslo 46 byl vyřazen.

A teď tady byl návrh pana poslance Papeže, který navrhoval bod číslo 99, návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky, zařadit pevně za čtvrtý bod bloku zpráv. Aha, jako čtvrtý bod bloku zpráv. Takže bod 99 jako čtvrtý bod bloku zpráv.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit bod 99 jako čtvrtý bod bloku zpráv, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 124, přihlášeno je 155, pro hlasovalo 152, proti žádný, takže bod 99 byl takto zařazen.

A poslední jsem navrhoval sám, a to bylo to, že jsem navrhoval, aby bod schválený organizačním výborem, Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011 – ten materiál byste měli mít – abychom ho tedy zařadili jako bod programu 13. schůze do bloku Zprávy, návrhy jako třetí bod. Snad to nebude vadit poslanci Papežovi. Nebude. Takže jako třetí bod do bloku zpráv Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 125, přihlášeno 158, pro hlasovalo 157, proti žádný, takže návrh byl přijat také.

Teď jsme si vlastně schválili nově pořad schůze. Myslím, že toho je dost, takže se můžeme pustit do pořadu, tak jak jsme ho schválili.

První se v dnešním programu ocitly návrhy novely zákona o loteriích, body 20, 21 a 22. Prosím pana poslance Svobodu, aby vystoupil jako první, překvapivě. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já mám spíše technický návrh k těmto prvním třem bodům, které se týkají stejné problematiky, to jest loterijního zákona. Já navrhuji, aby po vystoupení jednotlivých zástupců navrhovatelů proběhla potom ke všem třem bodům společná rozprava. Jestli pan předsedající může o tom nechat hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozumím a budeme o tom hlasovat ihned. Byl tady návrh, aby u bodu 20, 21 a 22 proběhla společná rozprava. O tom návrhu necháme hlasovat neprodleně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, sloučit rozpravu u bodu 20, 21 a 22, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 126, přihlášeno 161, pro hlasovalo 158, proti žádný. Takže rozprava byla sloučena.

Teď bychom otevřeli nejdřív bod 20, protože vyslechneme postupně všechny, předkladatele a zpravodaje nejdřív. Takže nejdřív bod 20, kterým je

20.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - první čtení

Stanovisko vlády máme jako tisk 47/1. Tady by začal Bohuslav Sobotka jako první. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, především bych chtěl říci, že vítám to, že tyto tři návrhy budou projednávány společně, že k nim byla sloučena rozprava, a věřím, že se podaří na půdě příslušného výboru najít shodu na tom, abychom vyřešili alespoň ty nejnaléhavější problémy, které se týkají regulace loterií v České republice.

Chtěl bych připomenout, že na sklonku minulého volebního období se nám podařilo podrobný návrh, který tady v tuto chvíli uvádím, dostat až do závěrečného hlasování tady v Poslanecké sněmovně. Tato legislativní úprava byla schválena, prošla také Senátem, ale byla vetována prezidentem republiky, a to již v době, kdy toto veto nebylo možné přehlasovat. To znamená, že ten legislativní proces ačkoliv došlo k tomu, že Poslanecká sněmovna se shodla na zvýšení pravomocí pro obce a posílení transparentnosti použitím výtěžku, ačkoliv se na tom shodl Senát, tak legislativní cestu ukončil svým vetem prezident republiky.

Musím říci, že to pokládám za velkou smůlu a velké neštěstí, protože tady trvalo tuším osm let, než se podařilo v legislativě dosáhnout určité shody na alespoň dílčím řešení celého problému, a už jsme tady mohli mít přísnější regulaci, už jsme tady mohli mít pravomoci obcí, které by byly významným způsobem rozšířeny, a nebyly by tady spory o to, zdali prostředky jsou používány v souladu se zákonem, či nikoliv, protože by tady byly jasné povinnosti pro ty, kdo inkasují výtěžek, aby informovali o tom, jak jsou tyto finanční prostředky používány.

Já jsem přesvědčen o tom, že by Poslanecká sněmovna neměla čekat na to, až vláda předloží komplexní nový zákon o loteriích. Na nový zákon o loteriích už také čekáme dvě volební období a zatím nebyl do Poslanecké sněmovny nikdy předložen. Jsem přesvědčen o tom, že bychom měli na

základě těchto tří návrhů dospět k jednoduchému kompromisu a vyřešit především otázku pravomocí obcí při povolování hazardu. Podle mého názoru by pravomoci měly být rozšířeny způsobem, který navrhujeme v tomto našem návrhu zákona, a Poslanecká sněmovna by měla co nejdříve takovouto novelu schválit tak, aby vstoupila v účinnost ještě během letošního roku. Myslím si, že po této formě řešení je zde největší poptávka.

Samozřejmě pokud by byla shoda také na tom, abychom sjednotili odvody, abychom je například transformovali do daně, která by šla přímo do státního rozpočtu, i to je možná věc, ale bude záležet na tom, jestli se v tomto směru podaří nalézt dohodu. Já bych jako zástupce předkladatelů tohoto sněmovního tisku preferoval, abychom rychle dospěli ke shodě v oblasti rozšíření pravomocí obcí při regulaci hazardu, tak aby nebylo možné na území obcí fakticky povolit nic bez toho, aniž by tady byl jasný souhlas zastupitelstva nebo souhlas s příslušnou vyhláškou. V tomto smyslu jsme jako předkladatelé připraveni jednat o kompromisu.

Já se osobně domnívám, že základem pro shodu může být kterákoliv z těchto tří novel, které jsou tady nyní v legislativním procesu, a podle mého názoru také rozhodující bude rychlost a schopnost dohodnout se na příslušné úpravě.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal zpravodaje prvního návrhu, dvacítky tedy, poslance Pavla Svobodu.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, myslím, že předkladatel tohoto prvního návrhu, tj. sněmovního tisku 47, pan poslanec Sobotka naznačil v podstatě to, co v tomto návrhu je obsahem. Tento návrh obsahuje především, pokud to mohu ve stručnosti shrnout, o co se jedná, navrhuje zvýšení výtěžku na 22 %, rozdělení tohoto výtěžku na dvě části z těchto 22 %. 80 % by mělo jít do veřejně prospěšných nevýdělečných organizací, potom 20 % přímo na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Potom se v tomto návrhu jedná o vymezení příjemců výtěžku neziskových organizací a např. zákaz poskytování výtěžku neziskovým organizacím řízeným přímo provozovatelem nebo přímo propojeným s managementem těchto provozovatelů.

Těchto návrhů samozřejmě, které jsou obsaženy v tomto sněmovním tisku, je víc.

Já osobně vzhledem k tomu, že tak jako další dva návrhy, návrh hl. města Prahy i vládní návrh, reagují především na technický rozvoj v této oblasti, event. na další nové aktivity, doporučuji tento návrh zákona, aby byl propuštěn do druhého čtení, tak aby mohl být řádně prodiskutován v rozpočtovém výboru, event. v jiných výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Teď bychom přerušili projednávání bodu 20 před obecnou rozpravou a přešli bychom k tomu číslo 21, kterým je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - první čtení

Požádal bych ministra financí Miroslava Kalouska, aby uvedl další tisk. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, máme dnes loterie třikrát na pořadu, to je jak nějaký jackpot.

Já si dovoluji předložit vládní návrh. Upřímně řečeno, pokud by poslanecká novela, která prošla Poslaneckou sněmovnou i Senátem těsně před volbami do Poslanecké sněmovny, vstoupila v platnost, pak by vláda neměla ambici tuto dílčí novelu předkládat a předkládala by až definitivní loterijní zákon. Protože však v platnost nevstoupila, pokládali jsme za nemožné prodlužovat čas, kdy obcím vznikne právo uplatňovat mnohem větší pravomoci než podle současného platného právního řádu, a poměrně brzy, již 18. srpna, to znamená 14 dní po ustavení vlády, vláda předložila tuto dílčí novelu, jejíž motivací je výrazné posílení pravomocí obcí v rozhodování, které loterijní hry a kde povolí.

Současný právní stav, jak jistě drtivá většina ví, umožňuje na území obce upravovat pouze jeden segment loterijního trhu, a to provozování výherních hracích automatů. Navrhovaná novela rozšiřuje tuto pravomoc na sázkové hry v kasinu, loterie a jiné podobné hry i nové technologické varianty možností povolované podle § 50 loterijního zákona.

Do diskuse vkládáme i větší možnost regulace a střežení karetních her, byť si uvědomuji kontroverznost tohoto návrhu a jsem připraven podřídit se většinovému názoru v parlamentní diskusi.

To, co je také úplně nové, tedy v rámci pravomoci obcí, je možnost, aby ta či ona obec rozhodla, že na svém území hazard vůbec nepovolí.

Rád bych v rámci tohoto předložení vyjádřil svůj názor na to, že opravdu – před novým loterijním zákonem a před daní z příjmů – skutečně nejde o nic jiného než o dílčí novelu a o možnost, aby obce a města na svém území, co se týká provozování sázkových her, tahaly za delší konec provazu. Myslím si, že to je záměr všech tří předkladatelů. Proto se domnívám, že efektivní postup by byl takový, kdyby všechny tři předlohy, které teď diskutujeme ve společné rozpravě, postoupily do druhého čtení. Jsem

připraven být velmi flexibilní k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Znovu opakuji, ta zásadní a jediná priorita této novely jsou vyšší pravomoci obcí. Budete-li si přát většinově sjednotit odvody, budete-li si přát jinak upravit nebo vyndat z návrhu karetní hry, jsem připraven to naprosto respektovat.

Mám jedinou prosbu, a sice prosbu, abychom se v rámci loterijního zákona nepokoušeli novelizovat zákon o dani z příjmů či zavádět novou loterijní daň. (Pobavení v řadách ČSSD.) Já předložím ještě v první polovině roku, tedy vládě na jaře, a vláda ještě v první polovině roku předloží Poslanecké sněmovně nový zákon o dani z příjmů, který, budete-li pak s tím souhlasit, učiní ze stávajících loterijních společností řádné daňové subjekty. Zrušíme osvobození z oněch odvodů, stanou se daňovými subjekty, které budou řádně plnit daň z příjmů a vedle této daně z příjmů ještě navíc budou platit speciální loterijní daň, což je naprosto běžný moderní způsob zdaňování těchto subjektů v celém civilizovaném světě. Ale řešme to prosím v rámci zákona o dani z příjmů, nikoliv v loterijním zákoně. To je moje jediná prosba. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane ministře za úvodní slovo. Nyní bych znovu požádal zpravodaje poslance Pavla Svobodu, který je zpravodajem i pro tento návrh, aby ho eventuálně komentoval.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Já myslím, že pan ministr Kalousek tady řekl to hlavní. Já snad jediné zdůrazním a zopakuji, že tento vládní návrh chce především podpořit vliv území samosprávy na regulaci provozování těchto loterií. Nevstupuje, nebo žádným způsobem nereguluje nebo neupravuje, na rozdíl od předchozího návrhu, výši odvodů. Takže já potom můžu říci, že souhlasím s tím, aby tento návrh zákona byl propuštěn do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, děkuji, pane zpravodaji. Přerušuji projednávání bodu číslo 21 a přecházíme k bodu č. 22. Jedná se o

22.

Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Já jenom řeknu, že tady byl návrh v prvním čtení postupovat podle §

90 odst. 2. Nicméně mám tady písemně zpracované veto 52 poslanců, které je zde k dispozici, pokud by to chtěl někdo zkontrolovat, sděluji, že to tady je. To tedy zřejmě zabraňuje projednávat to podle § 90.

Stanovisko vlády máme jako tisk 33/1. Dovolte mi, abych tady uvítal primátora hlavního města Prahy pana Bohuslava Svobodu a požádal ho, jestli by tento návrh sám uvedl. Prosím, pane primátore, máte slovo.

Primátor hl. m. Prahy Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně a páni poslanci, na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny jsem byl pozván jako zástupce navrhovatele, tj. zastupitelstva hl. m. Prahy, které mě, primátora hlavního města, pověřilo svým usnesením, abych za něj jednal ve věci návrhu na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 220/1990 Sb., ve znění všech dalších předpisů.

Vzhledem k tomu, že vývoj dal možnost projednávat všechny tři varianty návrhu, dovoluji, abych jenom velmi stručně vypíchl to, co si myslíme, že je z našeho návrhu podstatné.

Podstatou návrhu, tj. vložení do textu zákona nového § 20a, který včetně nadpisu zní Interaktivní videoloterní terminály a jiná podobná technická zařízení, je, aby možnost obcí regulovat provozování interaktivních videoloterních terminálů a jiných podobných technických zařízení byla co nejvíce přiblížena možnosti obce regulovat provozování výherních hracích přístrojů. Přičemž se nezabývá otázkami kompetence k vydání povolení k provozování a jiných podobných technických zařízení, které by i nadále zajišťovalo Ministerstvo financí.

Nadále zůstává zachována i kompetence obecního úřadu k vydávání povolení k provozování výherních hracích přístrojů, protože v § 50 odst. 4 tohoto zákona je zakotvena možnost pro obce regulovat provozování výherních hracích přístrojů prostřednictvím obecně závazné vyhlášky.

Překotný technický vývoj v této oblasti způsobuje, že s objevují stále nové formy přístrojů, na nichž lze provozovat hry a zároveň je nelze identifikovat jako výherní hrací přístroje, zeslabuje regulační možnost obcí, neboť jejich povolení spadá do kompetence Ministerstva financí. Nebezpečnost her provozovaných na takovýchto zařízeních spočívá v tom, že k jejich provozování nemusí být dodržována zákonem stanovená pravidla platná pro výherní hrací přístroje, přestože jde o přístroje, které svým vzhledem, způsobem hraní jsou výherním hracím přístrojům podobné. Pro jejich umístění nejsou však stanovena zákonem žádná zákonná omezení, mohou být umístěna kdekoli, tedy mimo kasína, herny nebo další místa, které splňují podmínky zvláštního provozního režimu, na místech, kam mají přístup osoby mladší 18 let, a to rovněž ve školách, školských zařízeních, v zařízeních sociální a zdravotní péče, v budovách státních orgánů, církví, jakož i v sousedství těchto budov.

Je skutečně nutné zpracovat nový herní zákon v naznačeném duchu, tak jak uvedlo stanovisko vlády, s tím souhlasím. Zároveň však musím říci, že jsem přesvědčen, že toto navrhované řešení umožní obcím efektivně regulovat danou oblast na svém území. Současně vznikne zkušenost, kterou bude možno zcela jistě využít právě při přípravě tvorby nového herního zákona.

Dovolte mi, abych vám poděkoval za možnost prezentovat zde toto stanovisko hlavního města Prahy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pane primátore, já také děkuji. Požádám zpravodaje, poslance Pavla Svobodu, aby se vyjádřil za Sněmovnu. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Jak zde bylo prezentováno panem primátorem Svobodou, tento návrh hlavního města Prahy reaguje především na technický rozvoj v oblasti her a loterií a v podstatě dílčím způsobem vnáší do nového zákona § 20a, kterým na tuto skutečnost, především na rozvoj v oblasti interaktivních videoherních terminálů, (reaguje?). Takže já osobně mám stejný názor jako na předchozí návrhy, tj. že bychom měli tento návrh propustit do druhého čtení, aby byl patřičně doplněn, eventuálně prodiskutován v rámci druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Máme za sebou všechny tři úvody, takže v této chvíli přerušuji projednávání bodu 22 a vracíme se ke společné obecné rozpravě, kterou jsme si odhlasovali ke všem třem bodům.

V této chvíli otevírám

sloučenou obecnou rozpravu k bodům 20, 21 a 22.

Mám tady písemné přihlášky, včetně vás, takže bych teď jenom řekl, že – jak jsem to obdržel – tady mám písemné přihlášky, jak postupně přicházely – paní poslankyně Marta Semelová, Ivana Řápková, Josef Novotný a paní poslankyně Černochová. V tomto pořadí se hlásili poslanci do obecné rozpravy prozatím.

Nejdřív požádám paní poslankyni Semelovou, která tu měla svou písemnou přihlášku jako první. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, pane předsedající. Dobré dopoledne. Věřím, že naprostá většina poslanců v této Sněmovně napříč

politickým spektrem si uvědomuje nebezpečí a rizika, která s sebou přináší hazard. Na svědomí má rozbitá manželství, rodinné tragédie, propad člověka na dno společnosti, psychické poruchy, beznaděj a zoufalství vedoucí až k sebevraždám. Počet těchto sebevražd se podle odborníků zvyšuje úměrně se snižujícím se věkem patologických hráčů.

Děti a dospívající jsou k rychlému vytvoření závislosti náchylnější. Tři procenta šestnáctiletých hrají víc než jednou týdně. Ještě víc alarmující je výsledek průzkumu u žáků osmých tříd pražských základních škol, v němž se k hazardnímu hraní týdně a častěji přiznalo 7,9 % chlapců a 1,3 % dívek.

Hlavním problémem je propagace a dostupnost hazardu právě pro dospívající. Jejich návyku nahrává i možnost, i když oficiálně zakázaná, podepsat dlužní úpis a vypůjčit si peníze, když dojdou, přímo v hernách. Sankce nefungují, nejsou brány vážně. Na prvním místě je zisk.

Dá se očekávat, že situace se v následujícím období necitlivých sociálních škrťů ještě zhorší. Podle statistik se v České republice prosází 130 mld. korun. 98 mld. korun je proplaceno na výhrách. 1360 patologických hráčů se léčí, 550 jiných je hospitalizovaných. Léčení však netrvá pouze několik dní či týdnů. Jeho doba je mnohem delší. Patologický hráč, který prošel hospitalizací, musí absolvovat doléčovací kursy, měl by pravidelně navštěvovat psychologa, příp. psychiatra, užívat řadu měsíců antidepresiva, mimochodem stále dražší, měl by zcela změnit způsob života, a to doživotně.

Společnost to samozřejmě stojí nemalé finanční prostředky. Podle odhadu odborníků jsou dopady na českou ekonomiku přes 46 mld. korun. Tato částka zahrnuje výdaje na zdravotnictví, na sociální oblast, kriminalitu těch, kteří prostě ještě zhorší. Podle statistik se v České republice prosází 130 mld. korun. 98 mld. korun je proplaceno na výhrách. 1360 patologických hráčů se léčí, 550 jiných je hospitalizovaných. Léčení však netrvá pouze několik dní či týdnů. Jeho doba je mnohem delší. Patologický hráč, který prošel hospitalizací, musí absolvovat doléčovací kursy, měl by pravidelně navštěvovat psychologa, příp. psychiatra, užívat řadu měsíců antidepresiva, mimochodem stále dražší, měl by zcela změnit způsob života, a to doživotně.

Život v hlavním městě láká jeho obyvatele i návštěvníky na různá pozlátka. Herny a kasina, s nimiž se v pražských ulicích můžeme setkat na každém rohu, jsou jedním z nich. Poznamenávají mnoho lidských osudů. Nabízejí snadné a rychlé získání peněz bez práce, bez námahy. Ale také prohry. A to vše bez omezení. Z hazardu se postupně stává běžně dostupná hra ohrožující nejen naše děti a mládež. A právě tomu bychom se měli, bez ohledu na to, z jaké jsme politické strany, snažit zabránit.

Osobně vítám maximální omezení hazardu. Sama bych byla pro jeho zákaz vůbec. Je mi však jasné, že k tomu asi dojít nemůže. Přijetím příslušné legislativy a v součinnosti obcí, krajů a Ministerstva financí však lze zpřísnit jeho provozování. Obec totiž může zakázat provoz jednoho druhu

hazardu, ale na druhý je její pravomoc krátká. Něco povoluje a reguluje město. To jsou například výherní hrací přístroje. Něco povoluje Ministerstvo financí, to jsou videoterminály, které umožní mnohem vyšší sázky a riskantnější hraní, a dále to jsou kasina.

Za poslední tři roky hlavní město Praha snížilo počet výherních hracích automatů o 2 300, avšak za stejný časový úsek navýšilo Ministerstvo financí počet videoterminálů o 5 270. A není to záležitost výhradně hlavního města. Zatímco u výherních hracích přístrojů povolených obcemi došlo k poklesu o 56 %, u her povolovaných Ministerstvem financí došlo k nárůstu o 22 %. Kde byly zrušeny herny s výherními hracími přístroji, byly Ministerstvem financí okamžitě povoleny provozovny s videoterminály. Na jejich omezování obce nemají ze zákona žádný vliv. A to by měl předložený návrh zastupitelstva hlavního města Prahy změnit.

Jak už jsem zmínila, pod gescí Ministerstva financí jsou i kasina, kterých je v současné době v naší metropoli 110. To je jednou tolik co v Moskvě a Londýně dohromady. Před třemi roky jich bylo v naší metropoli pouhých 46. V mnohých z nich dochází s největší pravděpodobností k praní špinavých peněz. Jejich působení nemůže město ovlivnit už vůbec. Na jejich zprovoznění se nikdo neptá. Starostové se o nich v městských částech často dozvědí až po jejich otevření na základě upozornění nespokojené veřejnosti.

Jsem přesvědčena, že se shodneme na tom, že město, resp. obec by měla mít právo nejen se vyjádřit, ale i spolurozhodovat o tom, na jakém místě a v jakém čase budou herny s videoterminály i výherními hracími přístroji, ale také kasina provozovány, a to tak, aby tyto provozovny mohly co nejméně škodit.

V první řadě je třeba, jak už jsem řekla, chránit děti a mládež. Vláda, resp. příslušné ministerstvo by se proto mělo zabývat zavedením zákazu nonstop provozů, zákazem klamavé reklamy v médiích i na ulicích, měl by být také striktně dodržován zákaz hraní pro mládež pod 18 let věku. K tomu je nutno zpřísnit sankce za neplnění všech povinností, a to až k zákazu provozování.

Pražské zastupitelstvo dlouhodobě usiluje o omezení hazardu na území hlavního města. Tomuto omezování a zpřísnění může napomoci přijetí zákona, které umožní obcím spolurozhodovat, kdy, kde a případně zda vůbec mohou být kasina a herny s videoterminály provozovány. Z tohoto důvodu budu podporovat zákony, které tuto možnost zpříšňují.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, máme paní poslankyni Semelovou. A nyní poprosím paní poslankyni Ivanu Řápkovou. Připraví se poslanec Josef Novotný.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, milí kolegové, je určitě velice dobře, že v současné době konečně projednáváme novelu loterijního zákona. Dokonce se nám sešly novely tři, ale ani jedna nezahrnuje veškerou problematiku, která se této oblasti týká, komplexně. A jak již tady bylo řečeno, je opravdu potřeba, aby byla vydána novela komplexní, která se týká právě všech záležitostí v této oblasti. Takový pokus tady byl již v minulém volebním období. Bohužel však neúspěšný.

Přitom starostové, komora (?) primátorů, Svaz měst a obcí po této změně volají již několik let. A důvod? Je zcela jednoduchý. I přes snahu obcí regulovat počty heren a výherních hracích přístrojů bohužel naopak dochází k navyšování počtu videoloterijních terminálů. Obec je zodpovědná za zajištění veřejného pořádku na svém území, za zajištění bezpečnosti svých občanů. Musí k tomu však mít vytvořeny podmínky. Využívá k tomu účelu obecně závazných vyhlášek, avšak v případě loterií, resp. loterijních terminálů, zcela bezvýsledně, neboť jim to současná legislativa dosud neumožňovala.

Dovolila bych si uvést příklad z Chomutova, kde jsem byla několik let primátorkou. Po vydání obecně závazné vyhlášky, která regulovala počet výherních hracích přístrojů, došlo ke snížení z původního počtu 490 na 150, později pak jenom na 70 těchto zařízení. Ale naopak u videoloterijních terminálů se počet navýšil z nula na 900.

Z praxe je zřejmé, dokládá to i analýza měst a obcí, že existují ohniska herní závislosti, a to právě v lokalitách, kde je největší sociální napětí, nezaměstnanost, obavy z budoucnosti a nižší přístup ke vzdělání. Gamblerství stále častěji podléhají ti nejchudší, kteří pro vidinu rychlého zisku dokážou v krátké době utratit veškerý svůj majetek, pak si samozřejmě půjčují u lichvářů a dostávají se do sociální pasti. V právě videoloterijní terminály, o jejichž počtu a umístění dosud nemohly obce rozhodovat, ovlivňují nejenom závislost lidí na hraní, ale i kriminalitu, veřejný pořádek, zadluženost lidí a samozřejmě celkovou sociální situaci ve městě. Z tohoto důvodu je velice důležité, že všechny tři novely dávají pravomoci ohledně regulace loterijních terminálů do rukou obcí.

Z praktického hlediska je také důležité, že návrh zastupitelstva hlavního města Prahy navíc ještě sjednocuje terminologii zákona o loteriích a zákona o místních poplatcích. Protože obcím bylo umožněno od 1. července loňského roku zavést místní poplatek za jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí, což právě představuje videoloterijní terminály, avšak někteří provozovatelé odmítají tyto vyhlášky plnit pro nejednoznačnost výkladu, jakých loterií se obecně závazná vyhláška týká. Ministerstvo financí v této záležitosti vydalo výklad, ten ovšem není pro provozovatele závazný. A jaký bude výsledek? Čekají nás soudní spory

mezi obcemi a provozovateli loterijních terminálů. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy by tuto problematiku zcela vyřešil, a tím by obce získaly právní jistotu při výběru tohoto daného místního poplatku.

Co se týká návrhu vládního, je nutné, jak je předloženo v přechodných ustanoveních, změnit lhůtu u již vydaných povolení k provozování loterií a jiných podobných her povolených Ministerstvem financí, což jsou opět videoloterijní terminály. Povolení u těchto terminálů Ministerstvo financí vydává na dobu deseti let a podle dosavadního přístupu provozovatelů se dá s velkou pravděpodobností předpokládat, že do doby nabytí účinnosti obecně závazné vyhlášky dle této navrhované vládní novely si zažádají o další stovky povolení. Pak tedy pokud bychom zachovali desetiletou lhůtu u těchto vydaných povolení, tak by fakticky nastala taková skutečnost, že jakékoli regulační možnosti obcí by byly na dobu zhruba deseti let zcela paralyzovány. Tuto situaci mimo jiné samozřejmě také řeší poslanecký návrh, který tuto lhůtu zkracuje na tři roky.

Vzhledem k výše uvedenému si dovoluji požádat všechny členy výboru, který bude tyto sněmovní tisky projednávat, aby dané problematice věnoval zvýšenou pozornost, tak aby byla zajištěna důležitá role obcí.

Dámý a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: A teď požádám pana poslance Josefa Novotného, připraví se paní poslankyně Černochová.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážený pane předsedající, vládo, kolegyně a kolegové. Já se hazardu věnuji asi 15 let, a tak bych vás trochu provedl historií vzniku problému, který zde dnes řešíme. Prakticky jsem si skutečně prošel i všechny herny od těch nelegálních, kterých je zhruba sto v Praze, až po exkluzivní kasina, která v České republice, zejména v hraniční oblasti, fungují a dá se říci, že splňují všechny standardy podle zákona.

Musím bohužel úvodem konstatovat, že v minulých 20 letech proběhlo 17 novel týkajících se buď loterijního zákona, těch je jenom několik, ale spíš souvisejících zákonů daňových, a výsledek je žalostný. Je to 17:0 ve prospěch hazardu. Ta jediná, která se zdála, že je pro obce příznivá, novela loterijního zákona v roce 1998, kdy se po vlně nevolí podařilo do loterijního zákona prosadit možnosti vyhláškami výherní hrací přístroje regulovat, tak ta bohužel byla ze všech nejhorší v tom běhu, který následoval. Po několika letech se začaly plíživě podle § 50 odst. 3 prosazovat do zákona jiné technické hry, které byly mnohem horší než to, co starostové odstranili vyhláškami, které je připravily o peníze.

Zákon 202/1990 nebyl tak špatný. Vznikl na začátku, hned po revoluci, podle holandského, německého vzoru a byl konstruován tak jak ve

vyspělých zemích loterie jako kogentní, to znamená nepřipouštějící výjimky. Přesně definoval, co tam musí být, a zejména se věnoval novým hrám, kterými byly tehdy novinky, výherní hrací přístroje. Tento zákon ovšem v současné době je rhacím kalendářem. Podařilo se to právě novelou v roce 1998, kdy se tam v § 50 dostal odstavec 3, který umožňuje povolit jiné, v zákoně nevyjmenované hry, a tím prakticky přesouvá možnost pomoci posudků, pomocí výkladů stanovovat zákon a normy pouze úředníkům Ministerstva financí. Ty posudky jsou velmi podivné, často vznikaly v Ústavu státu a práva, dělali je lidé napojení na plzeňskou Právnickou fakultu, spojení s touto kauzou, ale dělali je i naprosto absurdní třeba znalci na hromosvody, popisovali a vykládali zákon o loteriích. Takové posudky jsou, protože jsem na to podával trestní oznámení, policie to vyšetřila a seznámila mě s těmito posudky, nicméně nic se nestalo, protože tito policisté byli řádně poučeni, odvolání, odsunuti a nikdy se nic nevyšetřilo.

První porušení zákona udělala Sazka. Udělala to už v roce 1993. Když si pročtete zákon o loteriích, tak jackpot je tam používán pouze jako část, jako jakýsi bonus u výherních hracích přístrojů, a ona ho použila u jiných her pouze za pomoci posudku, který jí tehdy Ministerstvo financí vzalo a povolilo jackpot i u loterií jiných.

Tím, že v § 50 se umožnilo využívat paragrafů omezujících pouze přiměřeně, tak slovo přiměřeně znamená v Česku vůbec, je to podobně zprofanované slovo jako dočasně.

Dostanu se k tomu, co je asi nejpodstatnější a co by mohlo výrazně hazard potlačit, a to je zdanění a jeho formy. A pozorně poslouchejte, protože jsou to naprosté absurdnosti, které tady popíšu, protože zdanění pomocí odvodů na veřejně prospěšné účely – nebudu popisovat konstrukci odvodů na VPÚ, ale řeknu vám jedno nebo dvě čísla.

Hráč na trhu, který má 7 % trhu, Sazka, odvádí téměř polovinu, nebo odváděl, než se dostal do potíží, polovinu tohoto odvodu. Druhou polovinu odvádí ten 93procentní segment trhu. A to, jak ji odvádí, o tom se samozřejmě píše, všichni znáte ty příběhy, kam ty peníze jdou, jakým nadacím jdou, kde mizí a že neslouží k tomu účelu, že si v podstatě polovinu platí sami sobě.

Takže to je věc, která by vás měla velmi znepokojit: rezerva v těchto odvodech, pokud bychom sjednotili sazbu, která zase podporuje rozvoj těchto firem a je diferencovaná, 6 až 20 %, by spolu s řádným odvodem a sjednocením této částky přinesla zhruba 2,8 až 3 mld. korun.

Další absurdnost je správný poplatek. Na první pohled se zdá, že 10 mil. v součtu správních poplatků za jednu firmu, za jednoho provozovatele, že to je ohromná částka. Prosím vás, zdání klame. Firma, která má obrát 10 mil., platí skutečně náhrádku daně 10 %, což je 10 mil., a je to v pořádku. Ale všichni velcí hráči mají obraty v miliardách. Slyšeli jste částky u

předešlých řečníků, je to zhruba 130 mld. legálního plus 10, 20 mld. toho, co jde bokem. Takže z toho plyne, že u miliardového obrátu je tato daň pouze jednoprocentní, takže tato limitace je naprosto absurdní a získala by navíc zhruba 0,9 až 1 mld. korun – zrušení limitace správního poplatku.

Další, o čem se chci zmínit, je takzvaný manipulační poplatek. Provozovatelé kurzových sázek si ho zavedli proto, že jim vlastně umožňuje nezdaněný příjem. Vstoupíte do místa, kde se odevzdávají sázky, a zaplatíte 10 % vsazené částky. Těch 10 % je nezdaněný příjem a v tomto okamžiku se těm provozovatelům strašně hodí, že tady mají kogentní zákon a tam nikde není psáno, že manipulační poplatek, poplatek ze vstupu, nebo jak jinak ho nazvou, to je úplně jedno, kartelově ho mají dohodnutý, že ho mají všichni stejný, aby mezi sebou tímto poplatkem nemuseli soutěžit, tak těchto 10 % je jejich příjem a je nezdaněný. Zrušením nebo zdaněním tohoto poplatku by se získalo asi 1,1 mld. korun.

Menší část a taková na první pohled zanedbatelná jsou tipsy, to je jako spropitné v kasinech, které by poté, kdy by se zdanily a zahrnuly do částky zdaňované, představovaly zhruba 100 mil. korun.

Potom je tady internet, který slouží k tomu, že se dostalo hraní do míst, kde hraní bylo zapovězeno, zejména ženám v domácnosti, dětem bez jakékoliv kontroly. Internet se zde provozoval již několik let načerno ze zahraničí, provozovaly to takto i české firmy a v současné době má několik společností internetový hazard povolený. Žádná z novel to neřeší, ale dochází tam skutečně k velkým únikům. Je to další problém, který se na nás valí. Vyspělé země a pravicové vlády, jako třeba George Bush ve Spojených státech, Holandsko, které je jinak velmi benevolentní, Švédsko a další internetový hazard zakázaly tím způsobem, že zakázaly převody na účty těchto společností, protože to je o penězích. Pokud tohle bude umožněno, seznam Ministerstva financí, kde hra vypadá jako nepovolená loterie, je to poměrně jednoduché. Není pro to vůle. Navrhoval jsem novelu v Senátu, kde tato možnost zdanit nebo zakázat internetové hraní byla zakázaná.

Já jsem k těmto věcem vypracoval studii, která je k dispozici na stránkách www.stophazardu.cz, kde tyto věci můžete podrobně najít a s čísly se seznámit.

Jaké jsou důsledky toho, co se tady v uplynulých dvaceti letech odehrálo? Máme tady zhruba 100 tisíc patologických hráčů, dalších 300 tisíc příležitostných, a jak zde řekla kolegyně Semelová, skutečně počet postižených osob je zhruba desetkrát a víckrát více. Jsou to zaměstnavatelé, rodinní příslušníci a tak dále, takže se to týká veliké skupiny našeho obyvatelstva. My musíme skutečně tento problém řešit.

Já v té studii zrovna dokazuji, že podle zahraničních zkušeností, v České republice to představuje zhruba 600 sebevražd, zhruba jednu

třetinu, představuje to kriminalitu, snížení výkonnosti ekonomiky, protože zaměstnavatelé, věřitelé tímto velmi trpí. Když se podíváte na mapu, kterou Ministerstvo financí má k dispozici, hustoty heren a srovnáte ji s jinou mapou sociodopadu, nebo problémových regionů, tak tyto mapy se téměř shodují. Takže tam, kde jsou sociální problémy, tam je více heren a více problémů.

Dopady na veřejné rozpočty představují částku zhruba 35 mld. korun, a to se držím velmi střízlivě. Kolegyně zde uváděla ještě 10 mld. navíc. Čili náš stát, veřejnost tím velmi trpí, protože příjmy z hazardu jsou zhruba šest a něco miliard. Takže je to nepoměr těchto čísel, a řešení hazardu, jeho potlačení, je velká nutnost, kterou musíme udělat a napravit škody, které zde byly způsobeny.

Já už jsem nastínil podvody v povolovacím procesu. Chtěl jsem vám ještě naznačit rozdíl mezi interaktivními videoterminály a výherními hracími přístroji. Je to, jako bych srovnával sedmistupňové pivo a kořalku. VHP jsou původní automaty, které měly přesně definované sázky 2 koruny v hospodě, 5 korun v herně a 50 korun v kasinu. IVT jsou přístroje, které můžou hrát o tisícičkoruny, nemusí hrát nízkou hru. Než si nahrajete nějaký jackpot a můžete získat větší částku, musíte tam trpělivě házet malé peníze a prohrajete výplatu za deset dvanáct hodin. V IVT prohrajete výplatu za tři čtvrtě hodiny. Za hodinu můžete prohrát, tak jsou ty přístroje konstruovány, až milion korun! A můžete to prohrát na Černém mostě v restauraci, na benzince, v místech, kde vůbec bez kontroly, bez dozoru nemají tyto přístroje být. Tyto přístroje mají být v kasinech, ale tam by byly, kdyby byl dodržován v České republice zákon, samozřejmě v limitované desetitisícové výšce za hodinu. I tam kasina využívají této neuvěřitelné zlotřilosti, které se vykladači zákona na Ministerstvu financí dopustili na našich obyvatelech.

Já se zmíním ještě o jednom. Bylo zde řečeno, kolik má Praha kasin. Celkově jich máme zhruba 230. Těch pravých kasin s monitoringem, s barevným záznamem, se vším, co k tomu patří podle zákona, je zhruba 20. Pouze 20 kasin snese název, zbytek jsou buď pseudokasina, která slouží zneužitím názvu k maskování heren s vyšší výherností, anebo jsou to pračky peněz. Ty se zdají být jakoby na první pohled neškodné, protože tam téměř nikdo nechodí, nepropaguje se tam hazardní hraní, nehrají tam děti a nikdo, jen se tam vykazuje jakýsi obrat, který když tam nepřijde tři měsíce zpátky kontrola, tak se tam vykáže doklad pro vyprání peněz. Je to jednoduché, protože donesete 10 mil., v uvozovkách donesete, dostanete 9 mil. zpátky, a protože jste vyhráli, a nikde se neeviduje, že jste nehráli o peníze, kolik jste tam vsadili, to je jedno, vsadili jste jednu korunu, není podstatné, není dohledatelné, ale prostě jste měli to štěstí, a protože jste vyhráli 10 mil., tak věnujete 1 mil. kasinu. Kasino ho dá do nezdaněného příjmu, a

to fičko za tento kšeft, 1 mil. korun, si prostě nezdaněně nechá. Takže takto fungují ta druhá pseudokasina.

Podobně fungují jackpoty u jiných her, podobně se snaží podvádět hazard od sázek na dostihy až po číselné loterie. Firmy, které nepodvádějí, nemají šanci na trhu.

To je jedna z příčin problémů Sazky. Sazka od svých akcionářů takový pokyn nedostala a relativně slušně se snažila v tom byznysu podnikat. A její starpory, pokud nejsou od manažerů, kteří je rozšiřují, spojené s tím, kolik dostanou bokem, tak jsou nekonkurenceschopné. Proto Sazka, která svou nešťastnou furiantsky postavenou Sazka arénou dosáhla velmi špatných ekonomických výhledů do budoucna, se snaží nějak vylepšit tento stav povolením právě systému centrálně řízených her, a skončila, jak skončila. Končí na trhu, omezuje se její segment právě proto, že není schopna čelit tomu nelegálnímu provozování a systému, který tady je zaveden a který není kontrolován.

Zmíním se o kontrole. Ministerstvo financí vykazuje 76 tis. kontrol. Ředitel loterií se s tím chlubí. Prosím vás, v banánové republice by ministr financí při tomto zjištění musel lézt kanálama! U nás se nic neděje. To je prostě ukázka tragičnosti celého systému. U nás se provádějí formální kontroly, a když některý obecní úřad nebo kontrolní orgán zjistí, že tam chybí někde štítek nebo je tam nějaký přesun přístrojů mezi hernou A a hernou B, který není někde na papíře napsán, tak tam vystaví nějakou formální pokutu v malé výši, ale systém funguje naprosto autonomně, naprosto si tady dělá, co chce, a neumožňuje kontrolu.

Já jsem začínal jako starosta Bystřice bojovat s loteriemi, když jsem zjistil jejich důsledky, někdy v 1995–1996, a tehdy se na mě vrhl UNASO a další. Přijeli spolu s právníky, a vzpomínám si na paní Vajnerovou, která tehdy jako představitelka UNASO, když jsem jí řekl, že VHP jako lektor, technický inženýr, každý z těchto přístrojů ošidím a že jí řeknu jak, jak se tam ty epronky a jak se tam uměle vytváří výhernost a že to je vlastně jenom kolovrátek na peníze, který každý dokáže ošidit, tak ona mně řekla zajímavou věc: „Pane starosto, já su chemická inženýrka a ošidím také každý z těch výherních hracích přístrojů.“ A řekla mně: „Ale co je vám po tom? Vy jste tady starosta, starejte se o své věci, toto je náš byznys, do kterého nám nekecejte. My vás zažalujeme...“ Tehdy jsme dosáhli toho, že jsme naše vyhlášky nakonec ustáli. Ale ona měla pravdu. Čí je to starost? Byla to starost státu, aby tohle potíral. A už tehdy stát na to rezignoval a v konečném výsledku jsou v současné době loterie provozovány de facto na živnosták. Tak daleko to došlo.

Paní Řápková tady před chvílí řekla, že i zavedení poplatků je provázáno soudními spory, prakticky stát už nemá vůbec žádnou páku, jak hazard zdanit, jak ho kontrolovat, jak ho povolovat tak, aby ne-

docházely spory. A protože jste povolili – a tím mluvím ke starší části Poslanecké sněmovny – výjimky jednomu, postupně si je prosadili všichni a má je celý segment hazardu. Proto jediné řešení je tyto výjimky všechny odstranit.

Já se dívám na hodinky, jestli už je zařazený bod, jestli budu moci pokračovat, protože je toho ještě dost, co bych vám chtěl říct.

A sice k tomu nepořádku, který tady je, se přidal v poslední době poker, který se tváří jako sportovní činnost. Pod rouškou sportovních klubů bylo založeno asi 240 sportovních klubů, které nepodléhají zákonu o loteriích, nepodléhají odvodové povinnosti a chovají se jako občanská sdružení, která si mohou se svými penězi nakládat, jak chtějí. Přitom je to jasná loterie, jsou na to výklady, jsou na to protestní dopisy. A tady sehrálo bohužel špatnou roli Ministerstvo vnitra, které – tvrdí, že s tím nemohlo nic dělat – povolovalo jasné loterijní společnosti formu občanského sdružení.

Abyste věděli, jak ty turnaje fungují. Vstupné je několik tisíc korun, které zaplatíte jako vklad do hry. Nemáte nikde zaručenou jejich návratnost a výhru, čili jasný signál, že to jsou loterie, a jackpot, hlavní výhra, která je s tím spojená, představuje miliony korun a tím se chlubí i reklama na tento byznys. Mimochodem, reklama na hazard je u nás zakázána. Otevřete si internet, vidíte, co všechno je možné včetně internetu, včetně tady toho pokeru aj. Takže ty levárny, které jsou s tím spojené, skutečně řešila policie ve stovkách případů, protože hráči jsou často obráti, olupování doslova v přímém přenosu.

Já jsem si při svých návštěvách a věnování se těmto problémům skutečně prošel herny třeba tady na Andělu. Jsou herny, třeba elektronická ruleta – když ji vhodně naložíte, tak když má vyplácet výhry, tak tam dokáže padat jedno číslo třeba pětkrát, sedmkrát. Když se nám to stalo, já jsem tam byl jako svědek, tak jsme sepsali protokol, byl u toho notář, matfyz nám udělal posudek a vyšlo nám, že tato situace by při třech vteřinách na jednu hru mohla nastat za 4,6 mld. let. Toto, prosím vás, není pro české soudy nic! Pro české orgány, kdybych tehdejšího ministra Langeru a ministra Kalouska k tomu přivzal, k této elektronické ruletě, že takto funguje, tak oni by mohli jediné udělat podle zákona to, že přikážou, že do dvou autorizovaných zkušeben ITC Zlín nebo EZ Praha tato ruleta musí do 14 dnů doputovat. Tudíž by přípravy, které tam slouží k tomu, že ta kulička je vyfukována z těch nesprávných políček, samozřejmě zmizely a tyto zkušebny, tak jak celý kontrolní proces v Česku, by nenašly vůbec nic. Takže to je ukázka toho, jak fungují hry, a je to spíš varování pro hráče, aby nevěřili tomu, že hra je dílem náhody. Hra je dílem programu, který takto funguje a ovlivňuje náhodu způsobem, jakým chce, tj. k získání a maximalizaci zisku celého hazardu.

Přejdu k tomu, kdo za to může. Může za to Poslanecká sněmovna.

Poslanecká sněmovna je hlavní zákonodárný orgán a skutečně svým přístupem zavinila tento stav. Okrajově Senát a poté úředníci Ministerstva financí, kterým byl umožněn tento způsob.

Další problém je, že – ukázali to novináři – systém financování politických stran není také imunní k penězům z hazardu. Došlo v několika případech k tomu, že se peníze různým nadacím vracejí politickým stranám, politické strany mají své podpůrné společnosti, je to třeba nadace Růže, která brala od hazardu, je to CEVRO. Podporují hazard tím, jak může náhražku zdanění směřovat, kam chce, tak může podporovat od hasičů až po prezidenta republiky. Tyhle případy tady jsou, církev nevyjímaje, kromě evangeliků. Takže to je jedna z pák, kterou hazard používal a zajistil stav, který teď řešíme.

V této džungli je potřeba udělat pořádek, a proto snad teď ta vůle konečně bude, protože hlavní prolobbovatel, sportovní svazy, jejich představitelé, často estébáci, kteří nám tady přivodili stav, kdy nám Sazka krachuje, kdy nám ostatní, ten privátní hazard zcela zaplnil trh, kdy se sem dostávají mimo zákon herní systémy z Ruska a z dalších zemí, tak skutečně hazardní trh je v současné době velice mimo zákon, a jak jsem řekl, téměř připomíná stav, kdy je to na živnosták. V současné době stát nemá, ani čím by se opřel o možnost změnit zákonné normy.

Já vidím, že mi už tady ukazujete, já vím, že už je jedenáct a pevně zařazený bod, tak já to klidně přeruším a budeme pokračovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, že vás přerušuji, já to opravdu nechám na vaší úvaze. (Posl. Novotný st.: Já to přeruším.) Já vím, že to máte delší a chcete sdělit Sněmovně ještě další argumenty, tak pokud svolíte, přerušíme vaše vystoupení... (Souhlasím.) Poděkuji vám pro tuto chvíli a Sněmovna se bude věnovat bodům, které si pevně zařadila k projednání od 11 hodin.

Omlouvám se zároveň dalším přihlášeným do sloučené obecné rozpravy – paní poslankyni Černochové, panu kolegovi Hulinskému a Stanjurovi – s tím, že k těmto bodům se vrátíme poté, co budou projednány oba body pevně zařazené na 11. hodinu. Přerušuji tedy projednávání bodů 20, 21 a 22 ve sloučené obecné rozpravě. Vráťme se k nim posléze.

Nyní zahajuji projednávání bodu číslo

1.
Návrh zákona o Úřadu práce České republiky
a o změně souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 131/4/ - zamítnutý Senátem

Tímto bodem jsme se zabývali v úterý 8. února, přerušili jsme rozpravu. Vítám mezi námi pana senátora Miroslava Nenutila, prosím ho, aby spolu se zpravodajkou výboru pro sociální politiku paní poslankyní Miladou Emmerovou zaujal místo u stolku zpravodajů.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Já tady nemám žádnou přihlášku písemnou, ale pan kolega Vacek se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já považuji za vhodné v tuto chvíli připomenout, že se vracíme ke sněmovnímu tisku, který navrhuji já se svými kolegy Jitkou Chalánkovou, Miloslavem Jeníkem a dalšími – jedná se o zákon o Úřadu práce České republiky. Vzhledem k tomu, že tento materiál byl projednáván již několikrát, pokusím se jen krátce shrnout.

Výsledkem celého procesu by mělo být např. oddělení a posílení tvorby strategie, koncepce a legislativy politiky zaměstnanosti v realizaci politiky zaměstnanosti jako takové. Vytvoření podmínek pro zlepšení komunikace a spolupráce krajského úřadu s krajským úřadem práce, krajskou samosprávou a ostatními aktéry na trhu práce na území krajů. Přenesení řízení realizace politiky zaměstnanosti na specializovaný úřad veřejné správy – již zmíněný Úřad práce České republiky. Soustředění vybraných činností a úkolů úřadů práce na okresní úrovni na krajský úřad práce a zefektivnění výkonu politiky zaměstnanosti.

Já bych v tuto chvíli rád konstatoval to, co jsem řekl i na půdě Senátu, že mám upřímnou radost z toho, že se otevřela dlouhá diskuse k tomu, jaké věci by se měly v rámci tohoto projednávaného návrhu zákona doladit. Chtěl bych poděkovat jako předkladatel za všechny ty, kteří přispěli k tomu, aby se technické věci, které měly s tímto zákonem co do činění, doplnily. Myslím si, že je dobře, že proběhla široká diskuse s úřady práce, a poprosil bych všechny, aby vnímali, že samozřejmě je to i politické téma, ale především je to téma, které může manažersky pomoci řídit úřady práce, a všechna ostatní témata, která s tím souvisejí, přijdou na pořad dne ve chvíli, kdy se budeme bavit o konkrétní realizaci jednotlivých ustanovení tohoto zákona. V tuto chvíli řešíme manažerské řízení a jeho změnu.

Děkuji vám a prosím, abyste podpořili tento zákon.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Martinu Vackovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí ještě do rozpravy, která byla přerušena. Paní kolegyně Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, byla jsem přítomna na půdě Senátu při projednávání tohoto zákona ve výboru pro zdravotnictví Senátu. Byla jsem tam seznámena s možností podání komplexního pozměňovacího návrhu k zákonu o Úřadu práce, který byl projednán s panem senátorem Škromachem a přečten paní senátkou Boženou Sekaninovou. Bohužel, tento komplexní pozměňovací návrh nepřišel na plénum Senátu, protože tato možnost nebyla sjednána na klubu sociální demokracie. Je to jejich věc, sami se dobrovolně rozhodli se slovy: „Přece nebudeme pomáhat vládě.“ Je mi to velice líto, protože tento návrh byl akceptovatelný a mohlo dojít ke shodě.

Vážení kolegové, doufám, že při projednávání dalších zákonů důležitých pro tuto zemi, především důchodové reformy, už tímto způsobem nebudeme postupovat, podáme si ruku, protože od 17. 2. začíná probíhat cyklus seminářů k důchodové reformě a já vás mohu ujistit, že budou pozváni experti a kolegové z obou stran politického spektra.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Hlásí se prosím někdo další do rozpravy? Pan kolega Krátký, prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Paní předsedkyně, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, já bych chtěl jenom požádat o to, aby byla opravdu do budoucna ta pravda, kterou paní kolegyně Chalánková – prostřednictvím paní předsedající – řekla. Zkusme se na těch základních věcech domlouvat dopředu a nehrajme si na věci, které nám nepřísluší. To je první věc.

Druhá věc – včera ta přerušená debata. Já bych chtěl poslední dvě věci k tomu dodat. Pane ministře prostřednictvím paní předsedající, poslední věc, která ty periferní oblasti postihuje, je zrušení katastrálních úřadů. Takže v těch bývalých Sudetech, kde v poválečném stavu zůstalo nejvíce státních majetků, jsou tato pracoviště rušena a tyto materiály budou vyřizovány ve vnitrozemí.

Takže já chci to poslední, o co jsem chtěl včera – už ta příležitost nebyla – vás požádat, vás, inženýry moci: pokud neumíte v těchto oblastech pomoci, tak jim alespoň neublížte!

Děkuji moc. (Potlesk klubu poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jiří Krátký. Zeptám se ještě na další přihlášku do rozpravy. Pan senátor Miroslav Nenutil, prosím, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dobré dopoledne. Nelze nereagovat na některá vystoupení ze včerejší rozpravy.

Centralizace řízení činností v oblasti zaměstnanosti, respektive v některých dalších oblastech, možná přinese určité úspory, ale zcela určitě zhorší kvalitu služeb, a tím znehodnocuje samotný smysl státní pomoci. Stát přece vybírá nemalé odvody na sociální zajištění, a není tak úplně fér, aby pak oklešťoval péči, kterou za ně má garantovat. Mohu to dokladovat včerejším vystoupením pana poslance Krátkého, jeho tvrzením z Jesenicka, nebo pana poslance Foldyny ze Šluknovska. Sám bych to mohl potvrdit ze svého regionu, tedy z Chebska a Tachovska.

Nemohu souhlasit s tvrzením pana ministra Drábka, že zůstane zachován počet kontaktních míst. Důvodová zpráva byla zpracovávána právě z podkladů Ministerstva práce a sociálních věcí, a neberte mě přesně za slovo, buď o 22 nebo o 24 těch kontaktních míst je tam méně, a že skutečně ubývají, to dosvědčuje tvrzení pana poslance Krátkého.

Nemohu souhlasit ani s tím, že těch více jak 140 chyb v návrhu zákona je pouze formálních nebo pouze gramatických. Důkazem toho je, že v jednom paragrafu se mluví jednou o ministerstvu, jednou o Úřadu práce České republiky, přičemž v obou případech se má na mysli jeden jediný orgán.

Nemohu souhlasit ani s tím, že je všechno připraveno tak, aby účinnost zákona nastala 1. dubna. Možná ministerstvo je připraveno, nebo ministerští úředníci, ale po besedách s několika řediteli úřadů práce a s pracovníky jsem toho dojmu nenabyl.

Mohu jako občan Nenutil souhlasit s některými tvrzeními pana poslance Opálky. Ale já jsem tady zase na Parlamentu České republiky, a proto je mojí povinností upozornit na vystoupení pana poslance Látky a pana poslance Sedí, kde připomínali, že od 1. ledna roku 2012 mají úřady práce – pokud tedy budou odsouhlaseny v tom znění – vykonávat ještě některé další činnosti. A je vám známo, že tyto činnosti tento návrh vůbec neřeší? Zamyslete se, prosím, nad tím, jestli je důstojné Parlamentu, aby přijímal takovýto polotovar, abychom se potom k němu za pár týdnů vraceli a přijímali svým rozhodnutím novely zákona k tomu, aby od 1. ledna příštího roku mohly úřady práce fungovat tak, jak by měly.

Dámy a pánové, chtělo by se mi věřit, že ve vašem hlasování o osudu návrhu tohoto zákona, paní poslankyně a páni poslanci, zvážíte hodnotu věcnosti předkládaného návrhu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. O slovo se nyní hlásí pan ministr Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já chci jenom velmi stručně ujistit – to, co jsem již říkal včera – že ta změna je připravená, úřady práce jsou na tuto změnu připraveny. Ta změna zejména vytvoří podmínky pro to, abychom byli mnohem lépe schopni provádět kontrolu nelegální práce a kontrolu zneužívání sociálních dávek. Budeme mít možnost vyčlenit několik set zaměstnanců a mnohonásobně posílit kontrolu zejména nelegálního zaměstnávání. Je to jeden z hlavních důvodů.

Proto vás prosím o souhlas s tím návrhem, neodsouvání data účinnosti, protože určitě většina z vás bude souhlasit s tím, že fenomén nelegální práce je jedním z nejzávažnějších v naší zemi, obírá nás všechny o důchodové příspěvky do důchodového systému, do systému nemocenského pojištění, do daňového systému. Mnohonásobným, tedy řádovým zvýšením kontroly nelegálního zaměstnávání můžeme udělat právě ty kroky, na které tady řada z vás upozorňovala, to znamená šetřit na pravém místě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Rád bych reagoval na pana ministra. Ona ta kontrola je dnes samozřejmě rozdělena na Státní úřad bezpečnosti práce a úřady práce. Neproběhla při zřízení státního úřadu, neprovedl stát převod celé kontroly prostřednictvím zákona, čili na to nemusí vzniknout nový úřad práce. Stačí jenom dokončit tuto transformaci.

Ale já bych chtěl říci, že my pořád hovoříme o tom, že se tady připravuje něco pro lepší budoucnost, ale v podstatě jde opravdu o zřízení nového centrálního státního úřadu, který v budoucnu bude spravovat celý sociální systém včetně toho, co dnes zabezpečují obce. A to už tady připravoval v tehdejší době pan ministr práce a sociálních věcí, dnes premiér Petr Nečas, a jeho vlastní hejtmani mu tady tuto verzi zamítli. Dnes tu někteří ti hejtmani sedí, jejich náměstci, členové rad, ale nikdo k tomu nevystoupí. Tak kdy se tedy ta zastupitelstva, ty krajské rady, rozhodly správně? Tehdy, nebo jste dneska prozíreli?

Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím.

Jsou před námi případná závěrečná slova. Nejprve se zeptám za navrhovatele pana kolegy Martina Vacka, zda chce vystoupit. Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, já bych rád závěrem ve své řeči zmínil dvě fakta. První – je pravda, že tento návrh skutečně není poprvé na stole. Nejenže byl navržen stávajícím premiérem, tehdy ministrem, panem Nečasem. My víme, že tento materiál se objevoval ve své prvotní návrhové variantě ještě v době, kdy ho navrhoval pan Špidla. Víme, že vždycky bylo cílem centralizovat politiku práce a zaměstnanosti v rámci České republiky a byla snaha o to, aby koncepce byla maximálně efektivní. Tento návrh tuto problematiku může v tuto chvíli dotáhnout.

Já bych vás požádal ještě jednou o to, abyste podpořili tento zákon. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Martinu Vackovi. Zeptám se nyní, zda se závěrečným slovem chce vystoupit také zpravodajka paní kolegyně Milana Emmerová. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážená vládo, vážení přítomní, pokračovali jsme dnes v rozpravě ke sněmovnímu tisku 131 a k senátnímu tisku č. 22/2011, který jsme projednávali po vrácení ze Senátu s návrhem na jeho zamítnutí. V rozpravě vystoupilo celkem dvanáct poslanců, z toho třikrát pan ministr. Všichni navrhli zamítnutí s výjimkou pana ministra a paní kolegyně Chalánkové.

Chtěla bych říci, že tady zazněla celá řada předpokládaných předností po zavedení tohoto zákona, ale já bych chtěla znovu vypíchnout to, co je na tom závadné a proč se celý Senát shodl na návrhu na zamítnutí. Myslím, že jsou to body k vážnému zamyšlení.

Jde tedy o špatnou kvalitu návrhu zákona z poslanecké iniciativy, s mnoha zatím nalezenými chybami.

Dále je to nestandardní legislativní proces.

Dále je to nebezpečí chaotické situace díky překotnému zavádění zákona do praxe, ještě možná s chybami, a to v době stoupající nezaměstnanosti.

Vznikly i pochybnosti o předpokládaných finančních úsporách, spíše se objevily zmínky o zvýšených finančních nákladech na zřízení tohoto institutu.

Dále jde o centralizaci významné instituce s oslabením působnosti v odlehlejších částech České republiky právě pro lidi potřebné, zejména nezaměstnané a s nárokem na sociální dávky.

A v neposlední řadě – a už jsem to včera naznačila – jde o zpochybnění pověsti nedávno zvolených zákonodárců do Poslanecké sněmovny. A myslím si, že nám všem jde nejen o profesní dobrou pověst,

ale i v této důležité funkci, ve funkci poslance Parlamentu České republiky.

Tím bych své vystoupení ukončila. Nadále připomínám, že jde o senátní návrh s návrhem na zamítnutí. Za tím také stojím a doporučuji.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Nyní přistoupíme k hlasování, a to podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Privolávám naše kolegy a oznamuji, že k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Korum je již na světelné tabuli nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů podle sněmovního tisku 131/4.“

Počkám ještě chvíli, aby mohli všichni přijít...

Zahajuji hlasování pořadové číslo 127 a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak jsem je právě přečetla. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 127, přítomno 180, pro 105, proti 73. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. (Potlesk.)

Děkuji panu senátorovi, děkuji paní zpravodajce, děkuji všem, kteří se zúčastnili projednávání tohoto bodu, a uzavírám projednávání bodu číslo 1, sněmovního tisku 131/4.

Dalším bodem je bod číslo 2. Je to

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 129/4. Vítám mezi námi senátora Petra Pakostu a prosím, aby se nejprve za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, o tento úvod.

Zároveň oznamuji, že o omluvení své neúčasti na jednání Sněmovny dne 10. a 11. 2. z osobních důvodů žádá paní poslankyně Jaroslava Schejbalová.

Pan ministr Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Pane senátore, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych rád Senátu poděkoval za projednání novely zákona o DPH, kterou schválila Poslanecká sněmovna. Jenom si dovoluji připomenout, že vedle transpoziční povinnosti jsme schválili také některá opatření vedoucí proti daňovým únikům v oblasti DPH.

Senát přijal dva pozměňovací návrhy. Já bych se chtěl v této chvíli omluvit za to, že jsem nezareagoval v Senátu tak rychle, jak jsem měl, neboť pozměňovací návrh, který teď okomentuji a který byl předložen až na plénu, nikoli ve výboru a byl předložen jistě v dobré vůli, tak já jsem ho v tu chvíli, kdy jsem se s ním seznamoval v těch několika minutách před hlasováním, pokládal rovněž za vhodný a neměl jsem žádné námitky proti jeho přijetí. Po podrobné analýze s legislativními experty v oblasti daňové legislativy DPH však bylo objeveno, že ďábel je skryt v detailu a já se do datečně omlouvám panu senátorovi i Senátu, že jsem ten detail neodhalil během těch několika minut a musím tu připomínku k tomuto pozměňujícímu návrhu vznést až teď.

Ten pozměňovací návrh, který se týká § 73 odst. 1 písm. a), byl odůvodněn snahou, jistě dobře míněnou – a mně se tak také jevila – že usnadní podmínky pro plátce daně. Za prvé je však potřeba k tomu říct, že v tom novém ustanovení, které schválila Poslanecká sněmovna, je důsledně promítnuta a zavedena judikatura soudního dvora Evropské unie, zejména rozsudku ve věci Terra Baubedarf, nicméně mnohem zásadnější argument jsou praktické dopady, které by při mém důsledku při výkonu správy i při účetnictví nijak plátcům situaci neusnadnil, ale paradoxně by přinesl ještě větší administrativu a vedení záznamů a evidence pro daňové účely.

Pozměňovací návrh se totiž vztahuje pouze ke zdaňovacímu období, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo, to znamená zboží bylo dodáno nebo služba byla poskytnuta, ale nikoli již uplatnění odpočtu daně z přijaté zálohy, tedy úplaty, kde by platil návrh zákona schválený Poslaneckou sněmovnou v plném rozsahu. A rovněž se nevztahuje k situaci, kdy plátce obdrží od svého dodavatele daňový doklad po lhůtě, po předložení daňového přiznání, např. až 26. února nebo kdykoli později. Tedy po přijetí pozměňovacího návrhu by neplatily stejné podmínky pro uplatnění nároku na odpočet v různých obdobích. To by znamenalo ještě větší administrativu pro plátce a velké problémy s nastavením účetních a evidenčních systémů.

Omlouvám se proto ještě jednou, že tato fakta mi nedošla v Senátu při projednávání, a dovoluji si tedy požádat, aby Poslanecká sněmovna schválila novelu ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi a zeptám se nejprve, zda se chce k těmto pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Má tedy slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, pan ministr tady okomentoval ty dva pozměňovací návrhy, které přišly ze Senátu. Musím říci, že ten první pozměňovací návrh, který se týká uplatnění nároku na odpočet daně, k tomu mám postoj celkem neutrální, ten druhý je spíše legislativně technický.

Já bych se chtěl tímto, paní předsedkyně, přihlásit potom do rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Vaše přihláška byla první, takže slovo bude mít pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, já jsem se k tomuto návrhu zákona vyjadřoval samozřejmě již jako zpravodaj, když se projednával na půdě Poslanecké sněmovny. Vyjadřoval jsem určité pochybnosti o § 109.

Musím říci, že poslanecký klub sociální demokracie nepodpořil zákon, nebo nepodporoval zákon jako celek právě z důvodu sporného § 109, což je ručení za daň. Já nevím, jestli si řada z vás uvědomuje, o co se vůbec jedná, ale pokud by byl přijat tento § 109 v tom znění, v jakém je, tak v podstatě příjemce zdanitelného plnění vždy ručí za nezaplacenou daň, kterou měl odvést plátce k tomu příslušný a povinný, protože tak jak je to napsáno, a já mohu ocitovat: slova jako věděl nebo měl vědět nebo mohl vědět, že ten, kdo je povinen k zaplacení daně, nezaplatí, tak to jsou slova tak vágní, že se opravdu dají vysvětlovat – a mám na to i určitý právní rozbor – tak, že já budu vždy povinen, pokud budu příjemcem zdanitelného plnění a ten, který je povinný plnit, odvést daň, nezaplatí, tak já jsem mohl vždycky předpokládat, že asi on nezaplatí. A myslím si, že má s tímto paragrafem problém i podnikatelská obec. Já vím, že byl diskutován i v rozpočtovém výboru, kde právě pochybnosti k tomuto § 109 byly vyjadřovány.

Domnívám se, že se stát tak zbavuje své odpovědnosti vybírat daň a přenášet to bohužel na někoho jiného, na podnikatele, event. živnostníky. Pan ministr tady při projednávání argumentoval tím, že důkazní břemeno bude na Ministerstvu financí. No, i to si myslím, že je velice sporná věc, aby důkazní břemeno bylo na straně Ministerstva financí. To jste řekl, pane ministře!

Klub sociální demokracie nepodpoří ani senátní verzi, nepodporuje samozřejmě ani sněmovní verzi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Mám zde pana senátora i pana ministra. Pokud samozřejmě pan ministr chce s přednostním vystoupením, jistě. Prosím, pan ministr Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jsem poprosil pana senátora o poshovění, protože jsem chtěl ihned fakticky reagovat na pana poslance Votavu.

My jsme tuto diskusi vedli mnohokrát a zcela oprávněně. Já chápu obavy, když si to někdo přečte poprvé a když si přečte jenom jeden paragraf, aniž by četl zákon jako celek, a především aby ho četl v souvislosti s novým daňovým řádem, který vstoupil v účinnost k 1. 1. 2011. Není samozřejmě pravda, že ručí vždy. Ručí pouze v zákonem vyjmenovaných případech. Ve standardní situaci, kdy prostě někdo neodvede DPH, zkrachuje nebo uteče a ten nešťastník, který od něj odebral zboží, tak za něj prostě neručí. Ručí pouze v případech, kdy mu lze dokázat, že musel vědět – např. odebíral pohonné hmoty hluboko pod cenou na burze, takový typický příklad, ne úplně neběžný v českých podmínkách – že prostě musel vědět, že s tím zbožím nemusí být něco v pořádku.

V takovém případě, a je to velmi těžké, zhruba polovina zemí Evropské unie nějakým způsobem tuto možnost aplikovala, ty další se k tomu chystají, protože DPH, daňové úniky DPH jsou skutečně můrou v celé Evropě. Dokazování samo o sobě je velmi obtížné a někdy to jde. Není to univerzální recept, není to stoprocentní recept proti daňovým únikům při řetězových předprodejích jednoho zboží, ale přece jenom nějaký nástroj pro finanční úřady to je.

Pan poslanec Votava řekl, že to, zda důkazní břemeno je na státu, l-hostejno, zda Ministerstvo financí, či daňová správa, správně daňová správa, ale to je jedno, že to důkazní břemeno je na státu, je sporné. Prosím pěkně, to je nesporné. To je jedna z hlavních zásad daňového řádu, nikoliv zákona o DPH, hlavních zásad daňového řádu, kodexu pravidel, kterak se spravují a vybírají daně, a jedna z těch hlavních zásad zní, že při jakékoliv doměrce u jakékoliv daně – a toto je doměrka, když někomu řeknete: vy jste byl, vy jste věděl, vy jste musel vědět, že to zboží není v pořádku, a my tady uplatňujeme vaši garanci a toto je doměrka – tak při této doměrce tak jako při jakékoliv jiné doměrce je důkazní břemeno plně – plně – na straně státu. A navíc ještě v novém daňovém řádu, který jste schvalovali a který je účinný od 1. ledna tohoto roku, už neplatí, že dopustí-li se, nelze to vyloučit, úředník finančního úřadu zvlá, rozhodne, tak že odvolání nemá odkladný účinek vůči platbě. Odvolání má odkladný účinek. Takže v tomto případě skutečně nehrozí, že by mohli být šikanováni ti poctiví.

V tuto chvíli pan poslanec Votava se snažil jen neúspěšně vysvětlit, proč sociální demokracie nechce bojovat proti daňovým únikům.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď je tady faktická poznámka, pan kolega Tejc. Prosím. Poté pan kolega Vacek, tedy druhá faktická.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych byl rád, kdyby tato vláda začala bojovat proti daňovým únikům, nicméně tento způsob je poněkud nešťastný a až budoucnost, až praxe ukáže, zda máme pravdu my, nebo pan ministr Kalousek. Zda skutečně budou stíhání podvodníci, zda ti na to budou doplácet, anebo na to budou doplácet ti poctiví podnikatelé.

To, jak vláda má bojovat s úniky, je přece úplně jiné. Já bych chtěl poprosit pana ministra Kalouska, aby ve vládě prosadil, že se nebudou snižovat platy policistům a demotivovat jejich činnost, nebudou se snižovat tak razantně platy těch, kteří mají na daňové úniky dohlížet, tedy například na finančních úřadech, aby se nesnižovaly počty policistů v příštích letech, kteří se tímto zabývají, aby pan ministr Kalousek a celá koalice podpořili náš návrh zákona o registrovaném majetku, jestli chcete skutečně bojovat s daňovými úniky. Tato věc je podle mého názoru velmi sporná a rozhodně podle mého názoru není možné, aby stát díky své neschopnosti tyto úniky zjišťovat, doměřovat převáděl odpovědnost na soukromé subjekty, protože si chce ušetřit náklady a nechce vykonávat základní činnosti státu, tedy například vybírat daně.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Další faktická poznámka pan ministr, poté pan kolega Vacek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já naprosto chápu, že jsme každý nějak profesně zatížen, nicméně přesto bych si dovolil upozornit, že projednáváme zákon o DPH, to je daň z přidané hodnoty, a mezi daní z přidané hodnoty a policistou je přece jen jakýsi pojmový rozdíl. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pana poslance Votavu nyní poprosím o jeho faktickou poznámku.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane ministře, nepodsouvejte nám, že nechceme bojovat proti daňovým únikům, proti korupci. Já si myslím, že to je velice laciný argument, který tady používáte. Já bych moc prosil, abyste ho nepoužíval, není to pravda. Není pravdivý! Podívejte se do vlastních řad!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Milan Urban.

Poslanec Milan Urban: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, 9 miliard nebo 7 miliard, které přiznal pan ministr jako daňové úniky na palivech, to je opravdu věc, která stojí za to, aby se řešila, a měla se řešit už dávno. Já myslím, že bez legislativních úprav se to neobejde.

Nicméně si myslím, že Ministerstvo financí mohlo udělat mnohem jednodušší věc. Záměr, který existuje v některých zemích Evropské unie, se mohl přenést i do České republiky. Ten totiž spočívá v tom, že ti, kdo obchodují, dovážejí paliva do České republiky, platí zálohu na daň z přidané hodnoty, tedy zaplatí tuto daň dopředu. Eliminace daňových úniků v zahraničí byla zavedením tohoto systému velká. To, co navrhuje Ministerstvo financí teď, bude obtěžovat spoustu jiných, poctivých podnikatelských subjektů v České republice. Obávám se, že ten základní problém daňových úniků na pohonných hmotách to stejně nebude zcela řešit.

Tedy proč Ministerstvo financí nejde ověřenou cestou, cestou, která říká, kdo obchoduje, dováží paliva, nechť zaplatí daň z přidané hodnoty jako zálohu dopředu?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Nyní má slovo pan senátor Petr Pakosta.

Senátor Petr Pakosta: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych vám objasnil pohnutky a okolnosti, které vedly Senát k přijetí pozměňovacích návrhů k předkládané novele zákona o dani z přidané hodnoty a k jejímu vrácení do Poslanecké sněmovny.

Systém daně z přidané hodnoty je postaven na tom, že plátce DPH je povinen zatížit svá uskutečněná plnění, čili své dodávky, daní z přidané hodnoty podle platné sazby, v současné době to je 10 nebo 20 %, a tuto daň, zjednodušeně řečeno, odvést do státního rozpočtu. Toto označujeme jako daň na výstupu. Současně však má právo na uplatnění daně na vstupu, čili odečtu daně z přidané hodnoty z přijatých dodávek. Do státního rozpočtu tak plátce odvádí pouze rozdíl mezi daní na vstupu a daní na výstupu. Tento systém byl až dosud mezi plátcem daně z přidané hodnoty neutrální, co se týká jak peněz co do výše částek, tak i času. Že tedy dodavatel i odběratel uplatnili ve svém daňovém přiznání stejné částky daně jak na vstupu, tak na výstupu, a to ve stejném zdaňovacím období, což může být buď kalendářní měsíc nebo kalendářní čtvrtletí.

Uvedený princip neutrality je teď projednávaným návrhem porušován. Podle Poslaneckou sněmovnou navrženého znění § 73 zákona o dani z přidané

daně hodnoty lze uplatnit odečet daně na vstupu na základě daňového dokladu nejdříve ve zdaňovacím období, kdy plátce doklad obdržel. Vzhledem k tomu, že zákon o dani z přidané hodnoty dává lhůtu pro vystavení daňového dokladu 15 dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění a mnoho plnění se fakturuje k poslednímu dni měsíce, logicky tak plátce obdrží daňový doklad až v dalším měsíci. Bude zde docházet k velkým posunům, co se týče možnosti uplatnit daň na vstupu. Na základě své praxe daňového poradce bych rozsah těchto posunů odhadl tak na 25 až 30 % všech uskutečněných zdanitelných plnění v České republice.

Podle mého názoru toto výrazně zhoršuje podmínky pro plátce daně z přidané hodnoty, kteří v podstatě budou uvěřovat Českou republiku. Navíc popsáním způsobem se mimo jiné i ztíží pro plátce daně z přidané hodnoty vedení účetnictví, neboť jejich povinnost účtovat náklady a výnosy v jejich věcné a časové souvislosti zůstane zachována. Zjednodušeně řečeno, na přelomu kalendářního roku nebo na přelomu hospodářského roku nebo na konci budou o jednom dokladu účtovat dvakrát. Jednou z pohledu nákladů, podruhé z pohledu daně z přidané hodnoty.

Tohle vše zvažoval Senát při projednávání předmětné novely zákona o dani z přidané hodnoty. Samozřejmě diskutovali jsme o zavedení onoho vnitrostátního revers charge i o tom institutu ručení za daň, ale nakonec jsme se shodli, že v tomto případě boj proti daňovým únikům je větší prioritou než možné problémy. Samozřejmě budeme ten zákon velmi pečlivě sledovat, respektive účinnost těchto ustanovení, a pokud by zde problémy nastaly, určitě bychom je řešili.

Senát rozhodl většinou 65 hlasů z 69 přítomných vrátit návrh novely zákona o dani z přidané hodnoty Poslanecké sněmovně, a to s dvěma pozměňovacími návrhy. Ten první řeší již zmíněnou nesrovnalost při uplatnění daně z přidané hodnoty na vstupu. Ten druhý je drobnější, je legislativně technického charakteru a odstraňuje problém v bodu 118 předkládané novely, ve kterém chybí pokyn, čili úvodní větvi toho bodu, které říká, kam se toto nové ustanovení má do zákona o dani z přidané hodnoty včlenit nebo doplnit. Bez tohoto větvi by to ustanovení stálo jaksi nad zákonem nebo vedle zákona a nevěděli bychom, kam vlastně patří.

Z těchto důvodů, které jsem zde uvedl, je mou povinností vás požádat o podporu novely zákona o dani z přidané hodnoty ve znění pozměňovacích návrhů schválených Senátem.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Petru Pakostovi. Ptám se, kdo se hlásí dále do rozpravy. Pan poslanec Václav Votava má slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ještě jednu poznámku k panu ministrovi.

Pane ministře, deklaruji podporu podnikání, podporu malému a střednímu podnikání. A přitom možná na poctivého podnikatele přenášíte odpovědnost za nepoctivce, který daň neodvede. Myslím si, že to podpora podnikatelskému prostředí není. Já ji vidím aspoň úplně jinak.

Místopředsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Miroslav Kalousek, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se ještě jednou pokusím, byť pravděpodobně naposledy, protože si jsem stejně jist, že jste si dobře vědom toho, co říkáme oba dva, vysvětlit ten rozdíl podpoře podnikatelského prostředí ve vašem podání, tak jak to formuloval pan poslanec Urban, a to, co navrhla vláda a schválila Poslanecká sněmovna.

To, co jsme navrhovali my, je skutečně nástroj na nepoctivce. Je naprosto vyloučeno, že ten poctivý by byl kvůli tomu šikanován. Naopak plošně uvalit povinnost zálohy na DPH pro každého znamená šikanovat úplně všechny. Pokud vám jde o tohle, pak vám rozumím a nemá cenu v té diskusi dále pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Pokud žádná taková není, rozpravu končím. Ptám se, jestli pan ministr či pan senátor chtějí uplatnit možnost závěrečného slova. Pan senátor Pakosta, prosím.

Senátor Petr Pakosta: Dámy a pánové, pan ministr zde sdělil, že Ministerstvo financí pozměňovací návrhy Senátu analyzovalo a došlo k závěru, že je zde výkladový problém týkající se odvodu DPH z přijatých záloh. Také z tohoto důvodu zde pan ministr přednesl negativní stanovisko k senátní verzi novely zákona o dani z přidané hodnoty. Přesto bych zdůraznil, že s principem, který Senát navrhl, je zde souhlas, s tím, že nové ustanovení může být více náročné. Já věřím, že tuto věc vyřešíme při nejbližší novele, pokud se nepřikloníte k senátní verzi novely zákona o dani z přidané hodnoty. Jsem však přesvědčen, že problémy, které budou způsobeny zavedením onoho nového uváděného principu uplatnění DPH na vstupu a poté jeho částečným nebo úplným navrácením zase v předchozí stav, tak jak v současné době navrhuje Senát, vyvolají zmatek a nejistotu mezi plátcí DPH. Bude tady zbytečná změna pravidel teď a zbytečná změna pravidel příště. A hněv těch, kteří budou vystaveni této změně pravidel sklídíme my, zákonodárci.

Dámy a pánové, prosím, abyste i toto vzali v potaz při svém rozhodování. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. Zeptám se též pana zpravodaje, pana poslance Václava Votavy, jestli ještě chce vystoupit se závěrečným slovem. Nechce. Budeme tedy moci přistoupit k hlasování, a to nejprve podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 129/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 129/4.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 128. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti této senátní verzi?

Hlasování pořadové číslo 128, přítomno 181, pro 23, proti 94. Sněmovna tento návrh zamítla.

Budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Korum je na displejích nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle senátního tisku 129/3.

Zahajuji hlasování číslo 129. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 129, přítomno 181, pro 122, proti 47. (Potlesk z řad koalice.) Konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh zákona přijala.

Tím končí projednávání bodu č. 2, sněmovního tisku 129/3. Děkuji panu senátorovi, děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji a všem, kteří se podíleli na projednávání tohoto bodu.

Vracíme se, vážené paní poslankyně a vážení kolegové, k oněm třem bodům,

bodům 20, 21 a 22, u nichž byla sloučena obecná rozprava.

Slovo dostane pan poslanec Novotný Josef, který zastupuje stranu Věci veřejné. (Hluk v sále.) Prosím ale nejprve všechny poslance, aby opustili buďto jednací sál, nebo věnovali pozornost tomu, komu bylo uděleno slovo. Děkuji.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážení kolegové, ještě jednou, já už budu velice rychlý.

Co teď dál? Uplynulé čtyři vlády udělaly pět marných pokusů hazard řešit. A my jsme teď v jedinečné chvíli, kdy řežeme do živého, tak říkajíc. Stavební spoření retroaktivně zdaňujeme, zdaňujeme fotovoltaiické odvody z elektráren, chystáme se zvýšit DPH. Prostě docházejí peníze, je tady krize. Musíme tyto věci řešit. Čili je jedinečná příležitost řešit i hazard.

K tomu, co je potřeba udělat ihned: Je to zdanění. Zdanění odstraněním výjimek podle stávajícího zákona. Další nutná podmínka je, abychom konečně zmocnili obce hazard na svých územích regulovat. A toto obě ponese okamžité ovoce ve formě přínosu financí a potlačením hazardu se zlepši i sociální poměry. Bude to mít i sekundární příznivé dopady na veřejné rozpočty.

My jsme velice milosrdní, protože jsme hazardu věnovali už v současné době můžu říci rok a půl, protože vláda je tady už tři čtvrtě roku. Zatím se nestalo nic, ta materie, která tady byla předložena, se tu povalovala zatím poměrně dlouho. A teď, než doběhne ten proces, ještě nějaká doba uplyne, takže je skutečně nejvyšší čas podle stávajícího zákona ty největší problémy vyřešit.

Nevěřím tomu, že by to nový zákon to nějak zásadně řešil v rozumném horizontu, protože to jsou dva roky. Je potřeba na tom začít dělat. Ale čas hraje proti nám. Jsem strašně rád, že ministr financí i premiér slíbili v tomto duchu, jak jsem říkal, situaci řešit.

Pro Věci veřejné je to klíčová norma, abychom konečně po dvaceti letech s hazardem něco udělali. Budu samozřejmě podporovat, aby se všechny tři předlohy dostaly do dalšího jednání a vznikla z toho jedna slušná norma, která konečně s hazardem něco udělá.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novotnému. Prosim nyní o slovo paní poslankyni Černochovou. Poté je přihlášen pan poslanec Hulinský.

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, krásné poledne. Je symbolické, že právě v den 130. výročí úmrtí Fjodora Michajloviče Dostojevského projednáváme návrh novely zákona o loteriích a jiných podobných hrách, a to hned ve třech verzích. Dostojevskij ve svém románu Hráč velmi pregnantně popsal své zkušenosti s hráčskou vášní a každému ze ctihodných poslanců a poslankyň bych před projednáváním druhého čtení tohoto zákona tuto knihu doporučila na noční stolek.

Ale k věci. Praha je známa svojí historií, množstvím památek, architek-

turou i místem příjemného odpočinku. Poslední dva roky ještě získává další primát. Stává se světovým centrem hazardu. V Praze evidujeme vyšší počet kasin a nejružnějších heren než ve světoznámém centru hazardu – Americe.

Je nepochybné, že hazard zvyšuje riziko nejružnějších trestných činů. Starostové městských částí i primátor hlavního města Prahy vyhlásili jasné stop hazardu v Praze. Snížili jsme během tří let počet výherních hracích přístrojů, do jejichž povolovacího procesu může pražská samospráva vstoupit, o téměř 3 000 kusů. Bohužel, v ten samý čas se zvýšil o více než 7 000 kusů počet videoloterijních terminálů, jejichž povolování nemá v gesci samospráva, ale Ministerstvo financí. Právě díky tomu, že ministerstvo nemá místní znalost jako konkrétní městské části či obce, mohla kasina a videoloterijní terminály vyrůst v historicky známých lokalitách či v blízkosti škol.

Jedině decentralizace problému a předání kompetencí do rukou měst a obcí může pomoci řešit současný, nebojím se říci kritický stav. Každé město a obec musí mít možnost do povolovacího procesu vstoupit a na celém svém území proti hazardu bojovat. Kategoricky nesouhlasím s provozováním heren a kasin v blízkosti škol, školek, veřejných budov, kostelů atd. Prostě kdekoli v blízkosti vzdělávacích, sociálních či kulturních zařízení. Musíme brát v potaz hlavně negativní výchovný potenciál, jaký to pro naše děti a dospívající mládež má. Dovolím si říci, že svým způsobem tak trochu nepřímou vychováváme patologické hráče. Neúměrné množství kasin a heren nutí mladé lidi vnímat tento fakt jako nedílnou součást života a zábavy. A to je špatně. Za loňský rok lidé v Česku prosázeli 128 mld. korun, z toho více než 53 mld. korun ve videoloterijních terminálech a sázením přes internet.

Podle koaliční smlouvy ODS, TOP 09 a Věcí veřejných se má připravit také vládní návrh zákona, kterým se zdaní příjmy firem podnikajících v hazardu a které dosud jsou od těchto daní osvobozeny. Zmiňoval to tady pan ministr Kalousek, že by – já jenom zopakuji – v první polovině tohoto roku nový zákon měla projednávat vláda. Já tuto iniciativu samozřejmě vítám a jenom pevně věřím, že jakékoli znění z těch tří návrhů zákona, které dnes projednáváme, nebude substitucí za ten následný krok, který, věřím a doufám, se stane v co možná nejkratší době, a tedy že se kromě toho, že přijmeme nějakou legislativní normu, která vyřeší ty nejpálčivější problémy, v čase co možná nejkratším přijmeme nový zákon o dani z příjmu, kde loterijní společnosti budou platit daně jako kterékoli jiné podnikatelské subjekty a k tomu budou platit i speciální, tzv. loterijní daň.

Problematika gamblingu už tady byla zmiňována některými předřečníky. Z chorobného hráčství se loni v českých ordinacích léčilo kolem 1 500 lidí. Je to téměř o 20 % více, než tomu bylo v roce 2003. V

lůžkových odděleních psychiatrických léčeben a nemocnic evidovali loni 612 případů s touto diagnózou, což je nejvíce od roku 2003. Mužů gamblerů je asi desetkrát více než závislých žen, těch ale bohužel také přibývá. Podíl závislých hráčů do 19 let na celkovém počtu závislých gamblerů je necelých 6 %. V minulých letech počty pacientů do 19 let stoupaly, ale nárůst byl nejspíš dán tím, že dříve byly problémy mladistvých spojené s počítači diagnostikovány jako poruchy chování. Nyní se již tyto problémy diagnostikují jako patologické hráčství.

Sami gambleři chtějí od nás pomoc. Sami gambleři chtějí od státu regulaci. Jako dlouholetá komunální politička jsem se dostávala do kontaktu s těmito osobami a skutečně – i oni chtějí, aby se legislativním opatřením snížila možnost lákadel pro to, aby skutečně jejich následná léčba mohla být úspěšnější.

Ze statistik. Česká republika, hl. m. Praha má na počet obyvatel, když to přepočítávám na jeden videoloterijní terminál, počet obyvatel na jeden videoloterijní terminál v Praze je 192. V Rakousku je to 22 902. V USA to je 5 271. Když to přepočtu na výherní hrací přístroje, počet obyvatel na jeden výherní hrací přístroj Praha má 212, Rakousko 4 243, Francie 3 408.

O počtech kasin v hlavních městech Evropy už tady byla řeč. Já bych jenom doplnila informaci paní poslankyně Semelové, že v Praze už není pouze 110 kasin, ale už jich je 146.

Mezinárodní zkušenost. V Belgii je počet kasin zákonem omezen na 9. V Norsku má automaty jen státní monopolní organizace. Ve Švédsku smí povolení k hazardu mít pouze státní společnost. Slovensko – přísný zákon, rozšiřování technických her je aktivně bráněno, v provozu jich je v roce 2008 50 kusů, a to navíc v přísně kasinovém režimu. Francie – přísný zákaz, hazard včetně výherních hracích přístrojů pouze v kasinech, je jich tam 30 kusů. A taková specifičnost Francie je ta, že do kasin ve Francii nesmějí chodit rezidenti, kteří bydlí v obci, kde se kasino nachází, takže místní obyvatelstvo je tímto chráněno před gamblerstvím. Rusko – absolutní zákaz od roku 2007, s výjimkou čtyř herních zón dostatečně vzdálených od Moskvy. USA – přísné zákony, v některých státech zákaz hazardu, ve většině států přísná regulace. Hazardní ráje jsou jen Las Vegas, Atlantic City a indiánské rezervace. Rakousko – hazard pod státním dohledem, dva podnikatelé s 12 kasiny. Norsko – státní monopol. Irsko – úplný zákaz hazardu.

K USA bych zmínila, že častokrát skloňované město hříchu Las Vegas se nachází ve státě Nevada, jak všichni víme. Slavný bulvár Las Vegas Strip, na kterém leží 18 ze 25 největších hotelů na světě a kde jsou všechna slavná kasina, neleží na území města! Na rozdíl od všech herních podniků, které se nacházejí na území České republiky.

Dámy a pánové, máme jedinečnou příležitost s tím něco udělat.

Dokažme našim voličům, že nejsme členy klubu vlivných loterijních lobby a že se nenecháme nikým koupit. Já osobně v tuto chvíli podpořím všechny tři návrhy do druhého čtení a spoléhám na vás, že na konci tohoto legislativního procesu bude na světě zákon, který nebude obsahovat žádné trojské koně v podobě nových generací videoloterijních terminálů, jak jim nyní říkáme, a obce dostanou pravomoc rozhodovat o umisťování všech hazardních podniků na svém území. A loterijní společnosti, kterým tímto zkomplikujeme jejich byznys a nastolíme tak tvrdé podmínky, raději půjdou na východ od nás.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec Petr Hulinský a po něm pan kolega Zbyněk Stanjura.

Poslanec Petr Hulinský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, v obecné rozpravě tady toho již mnoho zaznělo a já bych řekl, že je zcela zřejmé, že jediným účinným systémovým řešením umožňujícím zákonnou regulaci právě provozování interaktivních videoloterijních terminálů a jiných podobných technických zařízení je právě změna zákona o loteriích.

Ministerstvo financí dlouhodobě neakceptovalo názor Prahy a dávalo právě na interaktivní videoloterijní terminály povolení, přestože město s tím dlouhodobě nesouhlasilo. Město se rozhodlo v rámci zastupitelstva o poslaneckou iniciativu a poslaneckou iniciativu podpořilo napříč celým politickým spektrem od KSČM po ODS, sociální demokracii, vlastně všech sedm politických subjektů v minulém volebním období zastoupených v hlavním městě Praze. Myslím si, že názor ani v novém uskupení v hlavním městě Praze nebude jiný. Slyšel jsem zde názory poslanců a poslankyň ze všech politických stran a všichni se shodujeme v jednom: je potřeba s hazardem něco udělat a dnes je ta správná chvíle, kdy musíme tomu zamezit.

Jsem hrozně rád a děkuji vám všem za to, protože Praha dokázala díky svým vyhláškám u výherních hracích přístrojů snížit jejich počet zhruba o 2 500 kusů. Ale kdybych vám přečetl právě nárůst interaktivních videoloterijních terminálů, tak jak je povolilo Ministerstvo financí, tak to jsou čísla, která by pro vás byla velmi nepřijemná a nemilá. Jsou to čísla, která se mění v tisících kusech, a já pevně věřím, že Ministerstvu financí se to pouze vymklo z rukou. Že to nebyl systém, kterým se Praha zahlučuje právě těmito videoloterijními terminály.

Praha opravdu by se mohla jmenovat časem městem hazardu. K 1. 2. 2010, kdy jsme toto připravovali, tak například v Praze bylo 99 kasin. Dnes, jak řekla paní bývalá starostka, jich je 146. Při porovnání s jinými městy, v Londýně jich je 29, v Moskvě jich je 29, a v podrobné tabulce, kterou byste

měli k dispozici, tak právě můžeme v klidu asi všichni zastupitelé, kteří tady jsou, nebo poslanci za Prahu zvolení říct, ve Varšavě je jich například sedm, v Bratislavě tři. Praha je dnes opravdu na špičce hazardu a zákon, který bychom pustili do druhého čtení, může velmi přispět k tomu, o čem tady všem hovořili naši předřečníci.

Nebudu se opakovat a dlouze vysvětlovat důvody, proč bychom to měli přijmout, protože ty již tady zazněly i z úst paní kolegyně Semelové. Takže bych chtěl tento zákon podpořit a poděkovat za to, že Sněmovna se tím bude zabývat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hulinskému. Nyní požádám o slovo pana poslance Zbyňka Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, máme na stole tři návrhy novely loteriijního zákona. Myslím si, že je všechny pustíme do třetího (?) čtení, a dovolte mi k tomu jenom pár slov.

Samosprávy dlouhodobě podporují tyto novely. Základním požadavkem obcí a měst je, aby mohly regulovat hazard na svém území. A pak už to bude na dané obci či městu, zda bude oázou hazardu, nebo zda bude s hazardem razantně bojovat, a nemusí to řešit z centrální úrovně. Tento požadavek vlastně splňují všechny tři návrhy novel. Vládní novela je taková minimalistická, řeší v zásadě jenom pouze tohle. Další novely přinášejí další věci.

Mluvil jsem i o regulaci. Nevěřím na úplnou prohibici, myslím, že je lepší to dobře regulovat než si říkat, že to úplně vymýtíme, protože mnozí lidé prostě hazardním hrami podléhají a budou podléhat. A kolegyně a kolegové, kteří hovořili, mluvili především o regulaci v místě. A o tom, zda přechodná ustanovení mají říkat pět let, deset let, tři roky. Chtěl bych mluvit taky ale o regulaci v čase, protože ji považuji za neméně důležitou, možná důležitější pro udržení veřejného pořádku ve městech a obcích.

Podle mne by v přechodných ustanoveních mělo být jasně řečeno, že regulace v čase je možná ihned od novely. Tím se zbavíme nonstop provozů z toho, kdy ti lidé utrácení nejvíce, a to je v nočních hodinách. Není to v odpoledních nebo dopoledních hodinách. A nemyslím si, že licence vydaná Ministerstvem financí, která je na deset let, hovoří o tom, že ten provoz může být 24 hodin denně.

Předpokládám, že návrhy budou přikázány rozpočtovému výboru, a myslím si, že by v rámci diskuse a druhého čtení mohly zvážit ještě minimálně dvě věci. Za prvé sjednocení velikosti výtěžku pro odvodové povinnosti na to, aby se odbouralo umělé dělení firem, kdy menší firmy mají pouze 6 % a ty největší mají 20 %. Myslím, že bude dobré to sjednotit. A určitě by bylo dobré, aby část tohoto výtěžku na tzv. veřejně prospěšné

účely skončila v městských pokladnách. Protože negativní jevy, které jsou spojeny s hazardem, musí řešit často obecní či městská policie, ty náklady nesou města a obce. A navíc, peníze, které přijdou do městského rozpočtu, budou transparentně a veřejně rozděleny. Bude o tom rozhodovat zastupitelstvo příslušného města či příslušné obce, všichni budou vědět, kam ty peníze přišly, odpadnou případy o tom, že jsou to poměrně neznámá občanská sdružení či nadační fondy, kde končí desítky milionů korun. A věřte tomu, že naši kolegové a kolegyně v zastupitelstvech si s tím už poradí, kam ty peníze mají alokovat.

Pan ministr Kalousek říkal, a i tomu věřím, že kdyby novela byla nakonec schválena ještě před parlamentními volbami, nejenom schválena, ale vešla taky v účinnost, tak bychom se možná tím nezabývali. Přesto si myslím, že bychom mohli ve druhém čtení kromě té vládní verze podpořit některé další návrhy, aby začaly platit dříve, než přijde komplexní novela, která by mohla platit od 1. ledna. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do sloučené obecné rozpravy. Prosím, pane kolega Braný.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Nebudu začínat, že jsem nechtěl a musím, ale přesto mi dovolte pár poznámek k tomu, co se zde projednává.

Teď se nechlubím, jenom konstatuji, že jsem byl jeden z těch, který byl spoluvůdcem návrhu novely loteriijního zákona, který došel až na Hrad. Ale Hrad byl silnější a skončilo to zase zpět v bodě nula. Já tu nechci rozebírat pohnutky, které byly u pana prezidenta, to je jeho legitimní rozhodování, ale jedna z nich, aspoň jak jsem já z toho zaregistroval, z toho jednání kolem tohoto materiálu, byla že pan prezident očekává vzepětí na úrovni vlády, a to komplexní.

Paní kolegyně Černochová o tom hovořila, já toto téma nechci zlehčovat. Nebudu hovořit o gamblerství a jeho následcích, i když to evokuje že by to měl projednávat sociální a zdravotní výbor. Já znám ta zařízení jako u nás na jihu Čech Červený Dvůr, kde se léčí ti lidé, a ti z těch peněz zatím moc neuvidí, když neuděláme nějaké opatření, tato zařízení.

Ale nechci tady ani hovořit o těch dalších následcích. Víím, že Prahu to pobuřuje, a paní kolegyně Černochová musela určitě po volbách být vůbec silně vzrušena, když přispěli sázkovým kancelářím k vysokým kursům a velkému zájmu, kdo bude v Praze primátorem. Takže jen tak dále. Ale to je odlehčení.

Vrátím se k meritu věci. Klub KSČM samozřejmě podporuje všechny tři návrhy, ale pořád si stojíme za tím, že zde by měla vláda být čipernější a

tvrdší v realizaci nového zákona. Ano, kolegyně Černochová o tom hovořila, v programovém prohlášení je, že připraví, ale to neznamená, že přijme. Připraví a tato příprava se už tu léta dělá.

Základní problém je, že stát by měl určit a říci: od jednoho mantinelu nechceme nic až po volnou soutěž. Já si myslím, že většina by se přimkla k tomu, aby nebylo nic, ale víme, že by to stejně nic moc nevyřešilo, že možnosti přeshraničního pohybu tohoto průmyslu jsou velké, takže by měl být kompromis. A jeden z takových blízkých kompromisů je zákon v Itálii, kdy se stanoví počet automatů v zemi a potom se nerozhoduje mezi vlastníkem nějaké minispolečnosti a příslušným majitelem restaurace, ale místa se soutěží. A někde je to zase volnější, třeba ve Španělsku, a tam zasahuje do tohoto byznysu kdekdo, včetně myslím, že se na tom nějakým způsobem tam podílí i církve a mají tam myslím daleko nejvíce těchto hracích přístrojů a vůbec těchto možností hazardu.

Takže to byl jeden krok, který by měla vláda učinit, vůbec tu základní strategii. Zatím v návrzích je to určité příštipkaření. Ať už to dopadne jak chce, tak to nevyřeší základní problém, to znamená zvyšující se zájem o tuto oblast, zejména lidí, a je to v regionech, kde je největší nezaměstnanost, kde jsou větší sociální problémy.

Co zatím neřeší tyto zákony mimo zákon, co předkládá sociální demokracie, to je transparentnost toku těchto prostředků a i zveřejňování příjemců těchto peněz. Tady by zase měl být udělán určitý jasný krok. A myslím si, že bude velmi složité vyjednávání po zkušenostech z minulého období, abychom našli takovou materii, která zase neskončí u bran Senátu nebo z hlediska rozhodnutí prezidenta, že bychom se tady přetahovali. To je nejhorší, co by nás potkalo, kdyby bylo něco přijato jen nepatrnou většinou a ještě by to bylo zpochybňováno, a víme třeba pozměňovací návrh pana Kubery a dalších, který je v účinnosti. Někde se obcím platí, někde se neplatí. Vedou se debaty nad tímto pozměňovacím návrhem, co tím bylo myšleno, jestli je to každý přístroj, protože tam není řečeno, když ho obsluhují, to znamená v každé trafice zpoplatněné místo, kde se sází, a podobně. Takže abychom to udělali co nejtransparentnější a pochopitelné pro veřejnost, tak bychom měli mít nejenom odvahu, jak tu zaznělo, a nepřehlížet moc k zájmům těchto společností, ale zejména mít jasno, co chceme učinit. A já mám obavy, že jasno takové zatím není.

A proto i klub KSČM se zatím zdržel legislativní iniciativy a očekával vzepětí u vlády. Ale vidíte, že ani v této malé novele není třeba ani snaha zavést 20procentní odvod na dobro, jak se říká, které je v programovém prohlášení. Je to velmi jednoduché opatření, takže to všechno zůstává v kategorii přípravy zákona.

Závěrem mi jenom dovoluji říct za klub KSČM, že podpoříme projednávání v normálním režimu těchto tří návrhů a aktivně jsme připraveni

se zapojit do práce zejména podvýboru pro loterie, který jsme vytvořili, aby vznikl komplexní návrh, který nebude dělat takové pohoršení, aby to musel tedy být až arbitr nejvyšší, který to zase vrátí sem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petrovi Branému. Zeptám se na případnou další přihlášku do sloučené rozpravy. Není žádná taková, končím sloučenou obecnou rozpravu k bodům 20, 21 a 22.

Budeme se nyní zabývat bodem

20.

**Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 47/ - první čtení**

Zeptám se nejprve na závěrečná slova navrhovatele nebo pana zpravodaje. Nejsou-li, konstatuji, že nebyl podán návrh na vrácení či zamítnutí a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 130. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán výboru rozpočtovému. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 130 přítomno 174, pro 138, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, a tím končí projednávání bodu 20, sněmovního tisku 47 v prvním čtení.

Dostáváme se k bodu

21.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 138/ - první čtení**

Ani zde nepadl návrh na vrácení či zamítnutí a návrh na přikázání zní

obdobně, tedy k projednání rozpočtovému výboru. Zeptám se, zda někdo má jiný návrh na přikázání.

Pokud tomu tak není, zahajuji hlasování pořadové číslo 131. Táži se, kdo souhlasí s přikázáním sněmovního tisku 138 rozpočtovému výboru. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 131 přítomno 174, pro 149, proti 1. Tento návrh byl přijat a návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Tím jsme se vypořádali s bodem 21, sněmovním tiskem 138 v prvním čtení.

Dostáváme se k bodu

22.

Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Také nepadl návrh na vrácení či zamítnutí a návrh na přikázání výboru k projednání zní opět pro rozpočtový výbor. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 132. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby tuto normu projednával rozpočtový výbor. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 132 přítomno 174, pro 150, proti 1, tedy konstatuji, že návrh byl přikázán rozpočtovému výboru. Končím projednávání bodu 22, sněmovního tisku 33.

Můžeme se, dámy a pánové, věnovat dalšímu bodu tak, jak jsme dnes ráno rozhodli, tedy že po pevně zařazených bodech budeme projednávat

106.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení

Požádám nejprve, aby z pověření vlády tento návrh zákona uvedl ministr zdravotnictví Luboš, Leoš Heger. Promiňte, pane ministře, prosím vás o vaše slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, takzvaný vodní zákon, se zabývá transpozicí evropské novely k jakosti vod, které se týkají koupání, a tento zákon byl připraven Ministerstvem zdravotnictví jako ryze transpoziční novela.

K tomuto zákonu byly navrženy pozměňující návrhy, které odpovídají záměrům Ministerstva zdravotnictví, a Ministerstvo zdravotnictví je doporučuje. Já bych se k nim vyjádřil v další zprávě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 165/1. Nyní požádám o slovo zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Borise Šťastného.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážená vládo, dámy a pánové, výbor pro zdravotnictví na své 4. schůzi konané dne 19. ledna 2011 usnesením číslo 16 doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a některých souvisejících zákonů. Výbor schválil pozměňující návrh, který byl poslancům doručen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku nemám, prosím tedy nejprve pana kolegu Marka Šnajdra, který se hlásí, o jeho vystoupení.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vlá-

do, milé kolegyně a kolegové, já si jen dovolím krátce upozornit na pozměňující návrh, který vám byl rozdán dnes do lavic, který navazuje na to, co již projednával zdravotní výbor, a pouze technicky v jedné větě upravuje nebo koriguje zákonem uložené povinné očkování, a to tak, že vypouští povinné očkování proti tuberkulóze a přechází do režimu obdobného v jiných vyspělých zemích, které mají srovnatelně nízký výskyt tohoto onemocnění, tak, že povinnost očkování se vztahuje pouze na rizikové skupiny dětí, tzn. na ty, které jsou buď v kontaktu s výskytem tohoto onemocnění, nebo dochází k anamnéze tohoto onemocnění u rodičů apod. Tento návrh byl již v minulosti velmi široce odborně diskutován a je to věc, která má odbornou podporu. Takže se k tomuto pozměňujícímu návrhu hlásím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Jsme v obecné rozpravě, pan kolega Boris Šťastný má slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Dámy a pánové, já jsem byl požádán legislativou o přednesení také pozměňujícího návrhu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, ponecháte si to do podrobné?

Poslanec Boris Šťastný: Dobře, ponechám si to do podrobné.

V tomto ohledu bych chtěl ještě podpořit pozměňující návrh poslance Šnajdra, protože otázka tuberkulózy byla široce diskutována pneumology a fyziology a předložená úprava změn odpovídá požadavkům, které schválili i jednotliví hygienici, takže v tomto ohledu bych chtěl podpořit tento pozměňující návrh. Jinak do podrobné rozpravy mám legislativně technický návrh. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní poslankyně Soňa Marková, poté pan kolega Krákora. Já nevím, kdo z vás se hlásil první. (K mikrofonu jde poslankyně Marková). Prosím tedy, paní poslankyně Soňa Marková má slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký den. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové a kolegyně, dovolte mi, abych na rozdíl od svého předřečníka trochu nesouhlasila s pozměňovacím návrhem, který se týká očkování, protože přece jen, i když tento problém byl široce diskutován, přesto si nemyslím, že by názory byly úplně jednoznačné. Naopak ohledně zrušení plošné revakcinace a primovakcinace jsou ještě určité problémy, se kterými odborníci polemizují. A já si myslím, že by tyto polemické věci měly tady zaznít.

Nížší výskyt tuberkulózy v populaci je ovlivněn nízkým výskytem TBC do 20 let. Proočkovanost této populace byla do roku 2009 98,5 %. Po 20. roce výskyt TBC stoupá a vyšší je i u populace nad 60 let, nejvíce nad 75 let. Stoupá počet cizinců se závažnými formami TBC především ve větších městech – v Praze v roce 2010 34,5 %, proti roku 2009 23 %. To znamená každým rokem počet stoupá.

Tuberkulóza u dětí v České republice od 0 do 14 let – před zavedením vakcinace bylo 1 683 případů onemocnění TBC a 794 úmrtí. Po zavedení vakcinace počet pomalu během desetiletí tak, jak docházelo k proočkovanosti populace, klesal, klesal počet úmrtí i onemocnění, takže v roce 2005 bylo hlášeno onemocnění u tří dětí a žádné úmrtí.

Od roku 1965 nebyl zaznamenán žádný případ dětské obrny, od roku 1975 žádný případ tetanu, od roku 1985 žádný případ záškrtu, a přesto je plošné očkování stále zachováno.

Ve srovnání se západními zeměmi, které plošné očkování proti tuberkulóze před lety opustily, má Česká republika nejnižší výskyt TBC v kategorii od 1 do 20 let, a to několikanásobně, a v řadě těchto zemí v poslední době dochází k postupnému vzestupu počtu onemocnění u dětí a mladistvých do 20 let.

Odborné články v zahraniční literatuře svědčí o problémech, které přináší zrušení vakcinace u dětské populace, a znovu se zdůrazňuje ochranný účinek očkování proti TBC. 25. února 2010 byla ve Francii zveřejněna studie Institutu pro dohled nad veřejným zdravím, kde se uvádí, že poté co byla v roce 2007 zavedena jen vakcinace rizikových skupin, je očkování proti TBC nedostatečné. Již v roce 2008 bylo zjištěno, že počet TBC u dětí stoupá a proočkovanosti rizikových skupin bylo dosaženo jen v 50 až 60 % dle oblastí. Takže jsou hledány cesty, jak tento problém řešit. Dále je uvedeno, že vakcinace v prvních měsících života je důležitá, ale nutně nemusí být poslední, chceme-li, aby jedinec získal imunitu proti tuberkulóze.

V říjnu 2010 byly uveřejněny odborné články právě s tematikou této vakcinace. V informaci výzkumné jednotky pro tuberkulózu v Londýně je obsáhle pojednáváno o významu této vakcinace. Bylo zjištěno, že vakcína nechrání jen před onemocněním TBC, ale i je i proti získání infekce, čili že tato vakcína působí již na cestě od tuberkulózní expozice po onemocnění. Na základě těchto informací byla změněna vakcinační politika v Londýně a v podobných oblastech v Anglii v roce 2004 a 2005 na plošnou vakcinaci od 0 do 12 měsíců a všech dětí do 16 let věku narozených v zemi s vysokým výskytem TBC a pracovní rizika a cestovatelé do věku 35 let.

Očkování ve Švédsku, kde se očkovali ihned po narození jen rizikovní jedinci, byla již od roku 1993 z důvodu úmrtí jednoho dítěte na generalizo-

vanou TBC po očkování primovakcinace přesunuta až do druhé poloviny prvního roku věku dítěte a pak se již tato komplikace nikdy nevyskytla.

Dále se ve Švédsku očkuje každé dítě, které je v kontaktu s TBC, a v některých oblastech kolem Stockholmu a velkých měst se očkují téměř všechny děti. Dále osoby, které pracují v laboratořích, při pitvách, personál ve věznicích a v nemocnicích.

Nejsou v Evropě dvě země, které by měly stejný očkovací kalendář. Každá země si řeší tento problém dle svých zkušeností a momentální situace.

Myslím, že k vážnému narušení tohoto systému došlo v roce 2009 při zrušení plošné revakcinace v jedenácti letech a pak v roce 2010 právě při zrušení plošné primovakcinace. Je nutné v současné době spoléhat na rozumné rozhodnutí rodičů své dítě nechat chránit proti závažné infekční chorobě, jako je právě tuberkulóza.

Myslím si, že přece jenom je tady spousta důvodů – a já jsem se snažila některé uvést spolu s výzkumy, které jsou prováděny i za hranicemi naší země – že tak, jak to je předkládáno dlouhodobě Ministerstvem zdravotnictví i tady některými kolegyněmi a kolegy, že přece jenom to, že tady máme malý výskyt tohoto onemocnění, je právě v důsledku toho povinného očkování, které bylo zavedeno. Já si myslím, že některé změny, o kterých se tady jedná, skutečně nejsou k lepšímu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Soně Markové. Prosím nyní o slovo pana kolegu Jaroslava Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím říci, že souhlasím s tím, co tady bylo řečeno mojí předřečnicí o očkování proti tuberkulóze. Ta informace sice není tak jednoznačná, ale je pravda, že incidence tuberkulózy v České republice je na nejnižší míře vůbec, na nejnižším čísle, které kdy bylo. Ale zase je pravda, že jsme zemí s čilým turistickým ruchem, zemí průjezdní a že riziko očekávání tuberkulózy se nedá podcenit.

Mimochodem, v roce 1987 a v roce 1988, i když to bylo v jiném režimu, jsme očkování proti tuberkulóze také zrušili. Možná že někteří z vás si to pamatují. Bylo to v několika krajích, třeba Středočeském a Východočeském, a za dva roky jsme se potom k tomu vraceli. Takže zkušenosti mi velí, abychom v tom byli velice opatrní. Myslím si, že rušení kalmetizace nebo BCG vakcinace není úplně nejsprávnější krok.

Co je potom v zákoně v podstatě jako přílepek, to je to, že se ruší zdravotní ústavy, resp. že se zdravotní ústavy transformují, nebo přímo se ruší v krajských městech a ve vyjmenovaných městech, třeba v Kolíně, a ze

zdravotních ústavů se dělají státní příspěvkové organizace. Potom může Ministerstvo zdravotnictví rozhodnout, jestli je bude slučovat, nebo je bude redukovat, nebo dokonce rušit. Vede to k tomu, že cílovým stavem je, aby zdravotní ústavy byly jenom dva v republice, a to v Praze a Ostravě.

Sociální demokracie nemůže samozřejmě podporovat takovouto redukci a rušení zdravotních ústavů, protože mají svůj nezastupitelný význam. To nemůžeme podpořit. Podobně se to týká nakládání s krajskými hygienickými stanicemi. Myslíme si, že tam to také není v pořádku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Krákorovi. Prosím, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr a poté pan kolega.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, já bych se rád vyjádřil k oběma pozměňovacím návrhům zákona č. 258/2000 Sb., které tady zazněly.

Nejprve k tomu, co říkal pan poslanec Krákora k pozměňovacímu návrhu, kterým se dokončuje transformace krajských hygienických stanic a zdravotních ústavů.

Dokončení transformace obou těchto institucí je založeno na Ministerstvu zdravotnictví programovým prohlášením vlády. Ekonomické ukazatele hospodaření hygienických stanic i zdravotních ústavů vyžadují, aby byla transformace provedena co nejdříve. Ty věci byly projednávány na Ministerstvu zdravotnictví dlouhou dobu a nebyly předloženy ministerstvem jenom proto, aby nebyla narušena euronovela zákona, která se týká zdravotních věcí okolo vod ke koupání, ale ministerstvo v podstatě to, co tady je předloženo jako pozměňovací návrh, mělo připravené a souhlasí s tím.

Jedná se o následující kroky. Snížení počtu stávajících 14 zdravotních ústavů a jejich redukce na dva zdravotní ústavy se sídlem v Praze a v Ostravě. Tato věc byla projednávána opakovaně s řediteli zdravotních ústavů, kteří s ní souhlasili. De facto zdravotní ústavy jsou již od roku 2010 takovýmto způsobem transformovány a vedle těch dvou klíčových zdravotních ústavů v Praze a Ostravě zůstávají jen rezidua, která jsou čistě formální záležitosti, z těch ostatních 14 ústavů.

Proč k celé té věci došlo? V době, kdy v každém kraji byl zdravotní ústav založen, byla představa, že budou tyto ústavy vykonávat činnosti, které se týkají veškerých laboratorních vyšetření pro hygienickou službu a zdravotních vyšetření laboratorního typu pro soukromé subjekty, které jsou povinovány tyto záležitosti mít k dispozici. Nejrozsáhlejší jsou vyšetřování mikrobiologická, biochemická, v menším rozsahu existují speciální služby, které jsou vázány na ty ústavy, jako je například měření hluku. Já to

zdůrazňuji, protože běžné laboratorní věci, mikrobiologické a biochemické, jsou dnes substituovány celou řadou soukromých subjektů, protože se jedná o lukrativní služby a je o ně boj na trhu. Jestliže se mají ucházet tyto zdravotní ústavy o některé služby ve výběrových řízeních, snadno podléhají své konkurenci. Přitom pro hygienickou službu je klíčové, aby byly zajištěny jejich ostatní služby, které příliš lukrativní nejsou. V případě, že by se těm ústavům nedařilo dále finančně přežívat, musely by být buď masivně dotovány ze státního rozpočtu, nebo by hrozilo rozpuštění speciálních hygienických služeb, které neumí v podstatě dělat nikdo jiný než tyto ústavy, a znamenalo by to jejich ohrožení.

Ukazuje se, že speciální služby jsou dostatečné ve dvou centrech, jedno v Čechách a jedno na Moravě. Ostatní mikrobiologické a laboratorní služby u nich zůstanou jako doplňky, kterými jsou schopny si přivydělávat, ale rozhodně nejsou schopny shánět zakázky, které by uživily všech původních 14 ústavů. Z tohoto důvodu a také z toho důvodu, že de facto tento stav v realu již existuje, je vysoce žádoucí posílit dva klíčové zdravotní ústavy v Praze a v Ostravě a ty ostatní definitivně zrušit, protože už prakticky nemají žádné pracovníky a vše je soustředěno v dalších dvou ústavech.

Pokud jde o krajské hygienické stanice, tam se navrhuje zrušit přílohu číslo 3 zákona č. 258, která jmenovitě vymezuje územní pracoviště krajských hygienických služeb. Tato pracoviště jsou vnitřní součástí každé krajské hygieny a zákon č. 258 jim nestanoví žádné konkrétní úkoly, ty jsou uvaleny právě na ty krajské stanice. A aby mohly krajské hygienické stanice svou strukturu optimalizovat, to znamená nikoliv všechny zrušit, ale pouze některé utlumit, tak jak potřebují samy, a vědí to nejlépe ředitelé krajských hygienických služeb, se navrhuje, aby v zákoně bylo vyjmenování těchto územních pracovišť zrušeno a nemusela být nuceně udržována a zůstala pouze tam, kde jsou opravdu podle potřeb té krajské hygieny zapotřebí.

To je jedna polovina, jeden pozměňovací návrh, a ten ministerstvo plně podporuje.

Druhý návrh poslance Borise Šťastného, který se týká, nebo pardon, pana poslance Šnajdra, vznesený na zdravotním výboru věci tuberkulózy, k němu konstatuji, že ve většině evropských států bylo zrušeno povinné očkování na tuberkulózu u novorozenců a u nás bylo zrušeno vyhláškou 537/2006, její úpravou v roce 2010, kdy byla zavedena selektivní BCG vakcinace novorozenců pouze v riziku této infekce, a v realu ji provádí kalmetizační pracoviště. V praxi to znamená, že BCG vakcinace se již na novorozeneckých odděleních neprovádí, a z tohoto důvodu se jeví jako nadbytečná dikce § 47a zákona 258, která stanoví, že očkování proti TBC provádějí lékaři v novorozeneckých odděleních porodnic, a tudíž se do-

poručuje, aby zajišťovali toto očkování pouze odborní pneumoftizeologové.

Tedy k tomu, co tu přednášela paní poslankyně Marková, musím říci, že to byla obhajoba toho, co už bylo zrušeno ve vyhlášce, a nyní se pouze touto vyhláškou sladuje díkce v zákoně víceméně formálního charakteru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se na případnou další přihlášku do rozpravy. Paní poslankyně Marková.

Jen si dovoluji upozornit, že je 12.52 hodin, bude zasedat také organizační výbor, ráda bych tento bod doprojednala, takže prosím, abyste se zřetelem k tomu vážili své vystoupení. Prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já jsem si samozřejmě byla toho vědoma, když jsem to přednášela, že to už bylo zrušeno. Upozorňovala jsem na to, že diskuse k tomu neproběhla zase až tak, abychom mohli jednoznačně říci, že byla správná, a to, co jsem tady přednášela, bylo důkazem toho, že to skutečně asi správná změna nebyla.

A teď ještě k tomu, co tady zaznělo. Možná že by stálo za to si trošičku osvěžit paměť. My, co si pamatujeme možná minulé období, tak si vzpomínáte jistě, kolegyně a kolegové, že tady probíhala mnohokrát velmi vzrušená debata právě na téma hygienických stanic a rušení zdravotnických ústavů, a to v souvislosti s interpelací písemnou, která byla na bývalou paní ministryni Juráskovou ze strany sociálně demokratických a komunistických poslanců a poslankyň, protože právě se hovořilo o tom, že Ministerstvo zdravotnictví bez opory v zákoně začalo dělat změny ve struktuře zdravotnických ústavů, to znamená, že byly vlastně tyto změny nezákonné, byly v Poslanecké sněmovně odmítnuty a byly jakoby zastaveny, protože tehdy pro to tady byl dostatek hlasů. Možná si pamatujete ten boj bývalého našeho kolegy Ludvíka Hovorky, který právě vznesl mnoho připomínek proti tomu, aby se bez opory v zákoně Ministerstvo zdravotnictví zabývalo těmito změnami.

Jenom připomínám, že zdravotnické ústavy vlastně jsou velmi důležité právě v oblastech ochrany a podpory zdraví, monitorování zdravotních stavů a životních podmínek obyvatelstva, hodnocení a řízení zdravotních rizik, výchovy ke zdraví, pracovního lékařství či poradenství, včetně HIV, očkování včetně toho požadovaného státem atd. A že k těm změnám docházelo ze strany Ministerstva zdravotnictví bez toho, že by existovala nějaká analýza, že by to bylo potřeba. A mluvilo se o tom právě v té interpelaci, kterou tady mám teď před sebou.

Právě proto to připomínám, že ministerstvo, když cítí, že opora tady

bude těch 118 poslanců, tak že dokáže úplně všechno bez toho, že by se zamýšlelo nad tím, jestli to je, nebo není správné.

Já si myslím, že takováto restrukturalizace zdravotních ústavů je špatný krok a že to je špatný krok směrem k obyvatelstvu České republiky. Tady se tomu dává podpora a dodatečně se dává do zákona něco, co Ministerstvo zdravotnictví v podstatě udělalo bez opory v zákoně. A myslím si, že bychom na to neměli kývat, a navíc se tím znehodnocuje ta novela, která tady původně byla, která byla bezproblémová, ale těmi pozměňovacími návrhy je absolutně nepřijatelná pro nás, pro poslance a poslankyně za KSČM.

Děkuji. (Potlesk klubu poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Markové. Zeptám se ještě na přihlášky do obecné rozpravy. Pan kolega Bublan se hlásí.

Dámy a pánové, je 12.56. Pokud budu mít ještě nějakou další přihlášku po panu kolegovi Bublanovi, tak přeruším projednávání tohoto bodu. Pan kolega Bublan má slovo.

Poslanec František Bublan: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já jenom k tomu, co říkal pan ministr o tom zrušení zdravotních ústavů a přenesení činnosti na soukromé subjekty.

Já musím přiznat určitý střet zájmů, protože můj syn pracuje ve Zdravotním ústavu v Brně, zabývá se měřením hluku. Musím si občas vyslechnout takové ty stížnosti, které spočívají v tom, že když si nějaký soukromý subjekt požádá o změření hluku, protože to potřebuje kvůli nějaké stavbě nebo zavedení nějakého provozu, a dostane výsledky ze zdravotního ústavu, které jsou neuspokojivé, tak se obrátí na soukromou firmu, která dělá tu samou činnost, a od ní dostane výsledky, které jsou v normě, a může klidně si stavět a dělat dále, i když ten hluk je tam třeba větší. Jsou tedy velké rozdíly mezi tím, jak měří soukromá firma a jak měří ten státní subjekt, to znamená zdravotní ústav.

Tak se chci zeptat pana ministra, jak to tedy bude kdo kontrolovat, ty výsledky, a zda skutečně nebude narušena taková ta snaha o to, aby lidé žili v bezpečí a nebyli narušováni těmito vlivy. Protože tady jde o peníze a možná i o ty budovy, které zdravotní ústavy dosud mají, a v tom bude asi ten největší problém.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bublanovi. Prosím o případnou další přihlášku. Ale pane ministře, tak jste ale vážně ten poslední, komu ještě slovo dám v obecné rozpravě.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já jenom jedním slovem, že ty laboratoře musí mít certifikát, který jim umožňuje, aby tuto činnost vykonávaly.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo dále do obecné rozpravy? Nehlásí. Končím obecnou rozpravu, přistoupíme k rozpravě podrobné, přihlášení jsou pan kolega Šťastný a pak pan kolega Šnajdr.

Poslanec Boris Šťastný: Dovolte, abych přednesl pozměňovací návrh k usnesení výboru pro zdravotnictví číslo 16 ze 4. schůze, a to v tomto textu:

V bodě 1 se v § 47a odst. 1 a 2 slovo „státní“ zrušuje.

Zdůvodnění: Jde o legislativně technickou změnu, protože v celém návrhu zákona se hovoří o příspěvkové organizaci, v těchto dvou bodech se tam omylem dostalo slovo „státní“ navíc – státní příspěvková organizace. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šťastnému. Prosím nyní pana poslance Marka Šnajdra.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, já velice rychle jenom v této podrobné rozpravě se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který jsem již odůvodnil a který máte na svých stolech. Současně si dovoluji navrhnout procedurální návrh, aby mezi druhým a třetím čtením byla lhůta 48 hodin. ***

(13.00 hodin)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo do podrobné rozpravy? Pokud se nehlásí, je zde žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlašuji a budeme hlasovat o návrhu, který vznesl pan poslanec Marek Šnajdr, který žádá, aby byla zkrácena lhůta pro třetí čtení, a to na 48 hodin. Prosím, abyste se nejprve všichni znovu přihlásili, počkáme malý okamžik, než přijdou naši kolegové, aby se též mohli účastnit hlasování. Já mezitím oznámím omluvu pana poslance Josefa Smýkala, který se omlouvá ve dnech 9. až 11. února z jednání schůze Poslanecké s-němovny.

Domnívám se, že už můžeme začít hlasovat.

Je zde tedy návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 133. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 133 přítomno 138, pro 83, proti 42. Tento návrh byl přijat.

S tím, že jsme zkrátili lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Ještě pan kolega Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, já se domnívám, že to hlasování nemělo ani proběhnout, protože pan poslanec Šnajdr není ani navrhovatelem a takový návrh na 48 hodin může navrhnout pouze navrhovatel.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili dáváte námitku proti tomu hlasování. V tomto případě vám musím dát za pravdu, že to má vznést navrhovatel, a protože byla skončena podrobná rozprava, tak by bylo možné pouze vstoupit zpátky do projednávaného bodu.

Prosím, pan kolega Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, žádám o to, aby Poslanecká sněmovna svým hlasováním rozhodla o znovutevření rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Sobotka... To byl procedurální návrh, o kterém budu muset dát hlasovat neprodleně, a poté, jestli budete souhlasit, vám dám slovo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 134. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby byla znovu otevřena podrobná rozprava, jak říkal pan kolega. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 134 přítomno 140, pro 90, proti 37. Tento návrh byl přijat.

O slovo se hlásí pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, rád bych požádal o přestávku na poslanecký klub v délce 15 minut, neboť už stejně jednáme po 13. hodině. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili navrhuji Poslanecké sněmovně, abychom přerušili toto projednávání v podrobné rozpravě, projednávání tohoto bodu, a vrátili se k němu dnes odpoledne po pevně zařazených bodech tak, abychom mohli ještě odhlasovat, co je nutné.

Nyní tedy končím dopolední část našeho jednání. Prosím členy organizačního výboru, aby se sešli ve 13.10 hodin, kdy začne jednání organizačního výboru. Polední pauza bude trvat do 14.30.

(Jednání přerušeno ve 13.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.31 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, můžeme pokračovat v jednání dnešní schůze a budeme pokračovat bodem číslo

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Praze /sněmovní tisk 235/ - první čtení

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Takže vás poprosím, pane ministře, jestli byste se mohl ujmout slova.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená předsedající, vážená poloprázdná sněmovno, protokol k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaný v Praze dne 25. listopadu 2010, dále jen protokol, mění uvedenou dohodu podepsanou v Praze dne 11. října 2004. Dohoda umožňuje mladým lidem z obou států uskutečnit střednědobý poznávací pobyt na území druhé smluvní strany...(Neklid v sále, řečník se odmlčel.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid, abychom pana ministra slyšeli. Děkuji vám.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Umožňuje střednědobý poznávací pobyt na území druhé smluvní strany včetně možnosti absolvování krátkodobého studijního programu a v jeho průběhu vykonávat pracovní činnost a získat tak finanční prostředky ke krytí části nákladů spojených s pobytem. Nový

Zéland je turisticky velmi přitažlivou zemí, ze strany české mládeže jsou možnosti, které dohoda nabízí, hojně využívány.

Vízum se uděluje na dobu jednoho roku. Čeští občané mohou žádosti podávat přes internet, novozélandští občané na vybraných zastupitelských úřadech České republiky.

Cílem protokolu je zjednodušení dosavadních podmínek pobytu, resp. prodloužení možné doby studia a zaměstnání na území druhé smluvní strany, a výhodnější úprava podmínek pro získání víza podle této dohody. Protokol rozšiřuje maximální věk žadatele pro podání víza ze 30 let na 35 let. Dále, odstraňuje omezení maximální doby, po kterou je možné pracovat u jednoho zaměstnavatele. V dohodě jsou dosud uvedeny tři měsíce, a tak umožňuje výkon pracovní činnosti u jednoho zaměstnavatele po dobu celého ročního pobytu. Platí ovšem nadále zákaz trvalého zaměstnání. Dále dochází k prodloužení doby možného studia ze tří na šest měsíců a ke zrušení omezení, podle nichž se účastníci programu mohou zapsat do maximálně jednoho vzdělávacího nebo studijního kursu. Podle protokolu je možné se zapsat i do více kursů. Protokol odstraňuje podmínku trvalého pobytu na území státu, jehož je žadatel občanem, postačuje podmínka občanství České republiky, resp. Nového Zélandu.

Tolik stručně k vykládaným změnám dohody o programu pracovní dovolené na Novém Zélandu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Dámy a pánové, já vás poprosím o klid. Pokud vás projednávání tohoto bodu nezajímá, prosím, můžete odejít ven. A jinak prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Tato dohoda, o které pan místopředseda vlády, pan Schwarzenberg, řekl v podstatě všechno, má, bych zopakoval, oproti původní dohodě pouze čtyři změny, a to že je možno pracovat nikoliv jenom po dobu tří měsíců, ale je to po dobu jednoho roku, prodloužení doby toho studia, které bylo původně také jenom tři měsíce, je nyní možné šest měsíců a může být u více vzdělávacích institucí a prodloužení – nebo zvýšení – toho věkového limitu z 30 na 35 roků. A ovšem poslední věc bych si dovilil uvést, že dříve bylo nutno, aby občan ať už Nového Zélandu nebo České republiky měl pobyt na území jednoho nebo druhého z těchto států, což už v této dohodě rovněž zakotveno není.

Já se domnívám, že by bylo vhodné tady tuto dohodu přidat do agendy zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevíráme obec-

nou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, takže se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, chci se zeptat, jestli má někdo ještě jiný návrh. Není tomu tak.

Já tedy nechám hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 135, z přihlášených 143 pro 113, proti 1, návrh byl přijat.

Konstatuji, že vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

Následujícím bodem je bod číslo

60.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 185/ - první čtení

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře, hovořte.

A já vás znovu důrazně prosím, dámy a pánové, o klid!

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé je vyjádřením záměru členských států Evropské unie rozvinout a zformalizovat spolupráci s Korejskou republikou. V praxi Evropské unie, která spolupráci ekonomickou standardně podmiňuje předcházejícím navázáním spolupráce politické, je rámcová dohoda rovněž předpokladem pro výrazné prohloubení hospodářské spolupráce s touto významnou asijskou zemí. Korejská republika je pro Českou republiku i Evropskou unii jednou z podobně smýšlejících zemí Asie, ctících lidská práva, mezinárodní právo, principy demokracie, svobodného trhu a multilateralismus. Zemí, jejíž význam na mezinárodní politické scéně trvale vzrůstá.

Spolupráce Evropské unie s Korejskou republikou byla poprvé kodifikována v rámcové dohodě o obchodu a spolupráci, která vstoupila v platnost v dubnu 2001. Tato dohoda však nedostatečně reflektovala některé novodobé výzvy, jako boj proti terorismu nebo šíření zbraní hromadného ničení. V roce 2007 byla proto důležitá u probíhajícího dialogu o sjednání dohody o volném obchodu k zahájení jednání o nové, novým potřebám lépe vyhovující dohodě, rámcové dohodě, která byla podepsána dne 10. května 2010 v Bruselu.

Rámcová dohoda se věnuje širokému spektru společných zájmů a cílů v následujících oblastech: politický dialog a spolupráce v posuzování lidských práv, boj proti terorismu a proti šíření zbraní hromadného ničení, spolupráce v regionálních a mezinárodních organizacích, v oblasti hospodářského rozvoje, udržitelného rozvoje, vzdělávání a kultury, spravedlnosti, svobody a bezpečnosti a dalších oblastech.

Význam rámcové dohody tkví především v tom, že společně s dohodou o volném obchodu tvoří jeden pomyslný rámec pro spolupráci s Korejskou republikou. Dohoda o volném obchodu byla podepsána dne 6. října 2010 v návaznosti na podpis rámcové dohody, a tím se Korejská republika stala v pořadí desátým státem jakožto strategický partner Evropské unie. Právě v kontextu dohody o volném obchodu je třeba vnímat i rámcovou dohodu mezi Evropskou unií a Korejskou republikou, jejíž obchodní výměna ve zboží dosahuje ročně zhruba 53 miliard eur a 20 miliard eur ve službách. Podle aktualizované dohodové studie vypracované pro Evropskou komisi by mohl při plné aplikaci dohody o volném obchodu export do Evropské unie růst až o 38 %, zatímco export z Evropské unie do Korejské republiky až o 82 %. V neposlední řadě se podpis obou zmíněných smluv s Korejskou republikou stal dobrým příkladem a výrazným podnětem ostatním zemím, aby usilovaly o uzavření dohod o volném obchodu s Evropskou unií, a to i v případech, kdy byl dosavadní dialog s těmito zeměmi obtížný.

Rámcová dohoda je dokument s politickým významem. Je třeba ji vnímat jako vyjádření našich uznání Korejské republiky, která se během krátké doby dokázala proměnit v dynamicky prosperující stát, sdílející naše základní hodnoty, svobodu, demokracii, respekt k lidským právům.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem k tomuto tisku byl organizačním výborem určen poslanec Tomáš Chalupa, který byl jmenován ministrem životního prostředí. V této souvislosti je nutné odhlasovat změnu zpravodaje, jelikož se jedná o první čtení smlouvy.

V souladu i se zahraničním výborem navrhuji, aby se zpravodajkou pro první čtení stala za místo poslance Tomáše Chalupy paní poslankyně Jana Fischerová.

Nechám tuto změnu odhlasovat. Kdo je pro změnu zpravodaje? Je někdo proti?

Hlasování pořadové číslo 136, z přihlášených 152 pro 112, proti 2. Změnu zpravodaje jsme přijali.

Prosím, aby se ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Jana Fischerová slova. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji, vážená paní předsedající, za slovo. Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, vážení kolegové, vážené kolegyně, protože pan místopředseda vlády, pan ministr zahraničí, tak detailně nás o všem informoval, o této připravené rámcové smlouvě vůči Evropské unii, Česká republika vůči Korejské republice, tak já možná jenom zmíním to, co zde nepadlo, i oblast umění. Zrovna v současné době probíhá zajímavá výstava v Soulu a konkrétně je to Krteček, velice oblíbený, čili dětské knihy. Je to prodlouženo, bylo to žádáno. Chtěla jsem zmínit, že to není jenom o tom obchodu a o tom všem, co se zde zmínilo, ale je to i o výměně lidí, studentů, umění.

Chci k tomu říci: doporučuji tuto smlouvu postoupit do druhého čtení a také přikázat zahraničnímu výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Chci se zeptat, jestli má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Já tedy nechám hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 137, z přihlášených 155 pro 124, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo 68. Je jím

68.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu Návrh na přijetí změny čl. 20 odst. 1
Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen
/sněmovní tisk 221/ - první čtení**

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh na přijetí změny článku 20 odstavce 1 úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, která byla přijata shromážděním smluvních stran úmluvy v New Yorku dne 22. května 1995.

Změnou článku 20 odst. 1 se zruší původní limit dvou týdnů pro každoroční zasedání výboru pro odstranění diskriminace žen. Výbor je expertním orgánem, jehož úkolem je projednávat pravidelné zprávy států o plnění jejich povinností z Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen. Se vzrůstajícím počtem smluvních stran, který nyní činí 186 států, roste i časová náročnost k projednávání národních zpráv. Původní znění článku 20 odst. 1 úmluvy, který zní: „Výbor se bude obvykle scházet na dobu nejdéle dvou týdnů ročně za účelem projednání zpráv předložených v souladu s článkem 18 úmluvy.“, bude nahrazen novým zněním: „Výbor se bude obvykle scházet každoročně za účelem projednání zpráv předložených v souladu s článkem 18 této úmluvy.“ Trvání zasedání výboru bude určeno zasedáním smluvních stran úmluvy a schváleno Valným shromážděním Organizace spojených národů. Nové ustanovení článku 20 odst. 1 vstoupí v platnost po přijetí změny dvou třetin smluvních stran úmluvy ze současných 186 smluvních stran. Dosud tak učinilo pouze 59 států –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Promiňte, pane ministře. Dámy a pánové, prosím vás znovu o klid. Prosím, můžete hovořit.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Dosud tak učinilo pouze 59 států, z toho 18 členských států v Evropské unii.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Kristýna Kočí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážení ministři, kolegyně a kolegové, k vyčerpávajícímu přednesu pana ministra není co dodat, proto bych požádala o postoupení tohoto návrhu zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám písemnou přihlášku, a proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla požádat, aby byl tento návrh předložen i do stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji paní poslankyni Langšádlové. Jestli se někdo další nehlásí do obecné rozpravy, tak končím obecnou rozpravu. Nejprve se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se tedy, jestli má ještě někdo jiný návrh kromě toho, který byl přednesen, samozřejmě. (Nikdo se nehlásí.)

Takže prvně nechám hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 138, z přihlášených 156 pro 129, proti 2. Tento návrh byl přijat. Návrh byl postoupen zahraničnímu výboru.

Dále jsme zde měli návrh na postoupení komisi pro – a teď nevím, jestli nespletu ten název – rovné... (Hlasy: Rodinu a rovné příležitosti.) Pro rodinu a rovné příležitosti. Takže já nechám o tomto návrhu také hlasovat.

Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 139, z přihlášených 156 pro 125, proti 3. Také tento návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu.

Prosím, pan předseda klubu KSČM Kováčik. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, dovoluji mi v této chvíli, abych požádal o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání hodinu a deset minut. Děkuji. (Ohlas v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Hlásí se pan kolega Tluchoř. Ještě vám uděluji slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já samozřejmě nijak nezpochybňuji právo poslanců komunistické strany vzít si přestávku na poradu poslaneckého klubu. Jsem absolutně přesvědčen, že se jedná pouze a pouze o snahu, další bránění přijetí, alespoň v prvním čtení, zákona o třetím odboji. To, že tomu komunistická strana brání – tomu rozumím také. Ale jsem přesvědčen o tom, že alespoň to musí zaznít, že se nepodaří tomu zabránit.

Dámy a pánové, my jsme připraveni tento zákon přijmout, i kdyby se komunisté na hlavu stavěli! (Potlesk v řadách koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já vyhovím požadavkům klubu KSČM. A protože dnešní jednací den měl končit v 16 hodin, končím jednání naší schůze. Sejdeme se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 14.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. února 2011 v 9.04 hodin
Přítomno: 153 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, dovoluji mi, abych vám popřál dobré ráno a zahájil další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny.

Opět vás prosím, abyste se přihlásili kartami, případně mi sdělili, kdo z vás potřebuje kartu náhradní.

Nejdříve přečtu omluvy neúčasti z dnešní schůze. Poslanci, kteří se omlouvají, jsou: poslanec Jan Bauer, Pavel Bém, Zdeněk Boháč, Jan Farský, Petr Gandalovič, Michal Hašek, Stanislav Huml, Petr Jalowiczor, David Kádner, Marie Rusová, Josef Smýkal, Pavel Staněk, Igor Svoják a Jiří Šlégr.

Pak tady mám také omluvy členů vlády. Premiér Petr Nečas se omlouvá ze schůze Sněmovny od 9 do 11 hodin a pak po 14. hodině. Omlouvá se také ministr Josef Dobeš, ministr Leoš Heger se omlouvá z dopoledního jednání, pak se omlouvá Karel Schwarzenberg a Alexandr Vondra. To znamená, že premiér tu dnes na interpelace nebude. To jsou omluvy.

Hlásí se pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážený pane předsedající. Paní a pánové, chtěl bych Poslaneckou sněmovnu požádat o pevné zařazení bodu Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Tuším, že je to bod 80 našeho pořadu. Jedná se o volební bod. Chci požádat o pevné zařazení na dnešek na 12.45 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Dobře, budeme o tom hlasovat. Prosím poslance, aby se dostavili do sněmovny, abychom o tom mohli hlasovat. (Předsedající gonguje a chvíli čeká.) Jsme schopni hlasovat.

Byl tu návrh jediného bodu, který bychom zařadili do pořadu jako nový, a to je Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny na 12.45 hodin. Je to návrh poslance Vidíma.

Zahájíme hlasování. Kdo je pro zařazení bodu Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny ve 12.45 hodin na pořad dnešní schůze, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 140, přihlášeno 90, pro hlasovalo 88, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní se můžeme pustit do pořadu schůze. Na pořadu schůze máme nyní

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Seznam písemných interpelací máte. Máme tady tři písemné interpelace. Na pořad bylo předloženo celkem sedm odpovědí na písemné interpelace, ale čtyři z nich jsme projednali minulý čtvrtek, takže k projednání nám zbývají tři.

Upozorňuji, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná. Po tomto upozornění se můžeme pustit do projednávání odpovědí na písemné interpelace.

První, která tu je, je interpelace paní poslankyně Hany Orgoníkové na ministra školství, mládeže a tělovýchovy ve věci reformy vysokých škol. Pan ministr tady dnes nebude, takže tato interpelace se přesune až na jarní jednání Poslanecké sněmovny. Tuto interpelaci si dnes nevyslechneme.

Pak tu máme druhou interpelaci paní poslankyně Hany Orgoníkové. Tato interpelace je na ministra Radka Johna ve věci ukončení projektu Národní centrum pro krizovou připravenost a výcvik složek integrovaného systému. Požádal bych o slovo paní poslankyni, ale nevidím tady pana ministra Johna. Jestli se pan ministr John nachází někde v kuloárech Sněmovny, požádal bych, aby se dostavil do jednací síně.

(Předsedající chvíli čeká. Přistupuje k němu poslankyně Kočí a informuje ho o nepřítomnosti ministra Johna.)

Teď jsem dostal informaci, že údajně ministr John je omluven do 12. hodiny, ale musím říci, že u mě omluven není, v seznamu nefiguroval, ani jsem ho nečetl na začátku schůze. To je pro mě nová informace a zřejmě je to nová informace i pro paní poslankyni Orgoníkovou.

Nicméně paní poslankyně Orgoníková se hlásí o slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, vyjádřím se k interpelaci, a sice z toho důvodu, že je to interpelace závažná, musí být projednána co nejdříve, poněvadž v okamžiku, kdy nebude projednána a kdy pan ministr nezaujme odpovídající stanovisko, tak se může stát, že projekt nebude vůbec realizován a finanční prostředky do ČR z EU nedorazí. Budu interpelovat, tak aby si pan ministr mohl přečíst moji interpelaci a odpovědět na ni novou odpovědí, a pak bych navrhla usnesení a požádala bych vás, abyste moje usnesení podpořili.

Mrzí mě, že tady pan ministr není, očekávám, že se tedy zúčastní alespoň odpoledního jednání v kontrolním výboru od 14 hodin, poněvadž tento bod bude také projednáván. Takže ho i oslovím.

Vážený pane ministře, děkuji za vaši odpověď. Dovolte mi však na vaše slova znovu reagovat, a to i s ohledem na skutečnost, že ne všechny mé otázky interpelace byly zodpovězeny v plném rozsahu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se a prosím sněmovnu, aby se ztišila. (Předsedající zvoní.)

Poslankyně Hana Orgoníková: Já bych kolegy a kolegyně požádala, aby to opravdu sledovali, poněvadž to je interpelace závažná a jde o finanční prostředky z Evropské unie. Byla bych ráda, kdybyste byli opravdu uvedeni do problému, poněvadž tak, jak se vytiskne interpelace, jsou to pouze slova, ale zde vás uvedu do podrobnější strategie.

Souhlasím s konstatováním pana ministra, že jedním ze specifických, ovšem nikoli strategických cílů, ke kterým se Česká republika zavázala v souvislosti s čerpáním prostředků ze strukturálních fondů, je – cituji, „zvýšení kvality na úseku prevence a řešení rizik prostřednictvím modernizace infrastruktury“. Konkrétně se Česká republika k plnění tohoto specifického cíle zavázala prostřednictvím Integrovaného operačního programu a jeho oblasti intervence 3.4 – Služby v oblasti bezpečnosti, prevence a řešení rizik. Tento specifický cíl se dále dělí na podporované aktivity, kterými jsou

a) vybudování informačního systému operačních středisek, integrovaného záchranného systému,

b) vybudování potřebné infrastruktury pro zajištění efektivit příjmů a poskytování humanitární pomoci, je to podpora vybudování logistické základny s odpovídajícím technologickým vybavením,

c) vybudování odpovídající infrastruktury pro jednotný a efektivní výcvik integrovaného záchranného systému, tj. vybudování Národního centra pro krizovou připravenost a výcvik složek integrovaného záchranného systému, jde o skutečně velký projekt,

d) pořízení technologie pro zajištění akceschopnosti integrovaného záchranného systému,

e) zřízení kontaktních a koordinačních center po celém území České republiky.

Každé z těchto podporovaných aktivit byla v procesu vyjednávání finální podoby Integrovaného operačního programu přiřazena odpovídající alokace, pomocí níž budou vymezené cíle, resp. podporované aktivity realizovány.

Aktivita c), která měla být naplněna právě realizací projektu Národní centrum pro krizovou připravenost a výcvik složek integrovaného záchranného systému, stejně jako vámi zmíněné projekty, které by zrušení projektu Národního centra měly nahradit, směřuje do oblasti infrastruktury inte-

grovaného záchranného systému, a to konkrétně do oblasti infrastruktury vzdělávání a výcviku pro integrovaný záchranný systém, jak je detailněji popsáno v prováděcím projektu Integrovaného operačního programu. Jde např. o pasáž o velkém projektu, který je v projektu uveden na str. 128, což si můžete vyhledat.

Oblast modernizace a rozšíření technologií jednotlivých částí integrovaného záchranného systému, kterou ve své odpovědi uvádíte, pak řeší zejména aktivita d), tj. pořízení technologie pro zajištění efektivní akceschopnosti integrovaného záchranného systému, a rovněž aktivita e), zřízení kompaktních a koordinačních center po celém území České republiky, přičemž každá z těchto aktivit má v Integrovaném operačním programu alokovány určité finanční prostředky.

Ve své odpovědi píšete, vážený pane ministře, že právě na modernizaci a rozšíření technologií jednotlivých částí integrovaného záchranného systému bylo potřeba najít finanční zdroje, protože dle odhadu, který máte k dispozici, finance chybí. Znamená to tedy, že alokace určená na shora uvedené aktivity d) a e) jsou již vyčerpány, přičemž stanovených cílů dosud nebylo dosaženo?

Současné zmiňujete, že podobná situace, tedy nedostatek finančních zdrojů, je, i pokud jde o naplnění strategie Smart Administration. Projekt Národního centra ani další aktivity uvažované v oblasti intervence 3.4 Integrovaného operačního programu však do strategie Smart Administration nespadají. Jde o navazující projekty, tzn. mají-li být potřeby Smart Administration, prioritní osa 1 a 2 Integrovaného operačního programu, pokryty prostředky, které se uvolní v případě nerealizování projektu Národního centra, bude nutné provést realokaci prostředků mezi prioritními osami, což implikuje změnu Integrovaného operačního programu a její schválení Evropskou komisí.

Jste si, vážený pane ministře, vědom skutečnosti, že změna operačního programu je relativně složitý a přesně definovaný proces – nutnost seznámení členů monitorovacího výboru a schválení změny z jejich strany před samotným předložením změny Evropské komisi – který může trvat dlouho a jeho výsledek není dopředu zaručen? Změna nemusí být schválena a následně již do konce programovacího období nebude možné prostředky vyčerpat. Když ve své odpovědi uvádíte, že Česká republika o žádné prostředky ze strukturálních fondů Evropské unie nepřijde. Ze zkušenosti jiných operačních programů víme, že proces změny trval až rok a ne vždy byla změna operačního programu schválena tak, jak byla předložena.

Když projekt Národního centra byl zrušen mimo jiné i z důvodu faktu, že by mohlo existovat riziko, že by finanční prostředky nemusely být vyčerpány v souladu s pravidly Evropské unie včas – to jsem citovala – pak při vědomí nutnosti schválit realokaci v rámci Integrovaného operačního pro-

gramu monitorovacím výborem a Evropskou komisí snad neexistuje obdobné riziko, že by Česká republika nemusela prostředky vyčerpat včas v rámci stávajícího programovacího období?

Ve své odpovědi dále uvádíte, že Ministerstvo vnitra muselo rozhodnout o tom, které dlouhodobé projekty budou realizovány jako prioritní, s tím, že za prioritní jsou považovány projekty s nejvyšší celospolečenskou důležitostí. Pokládám znovu dotaz, který jsem... (Mimo mikrofon: Teď jste mě vypnul!)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, moc se omlouvám.

Poslankyně Hana Organíková: Pane místopředsedo, dávejte pozor!

Pokládám znovu dotaz, který jsem uvedla již ve své interpelaci, a sice jaké jsou projekty s vyšší celospolečenskou prioritou než ten, který může zvýšit krizovou připravenost na mimořádné události a v konečném efektu přispět ke snížení míry ohrožení života a majetku občanů České republiky a životního prostředí v důsledku mimořádných událostí, ke zvýšení počtu zachráněných osob, zvířat, ochráněných hodnot a zmírnění škod na životním prostředí.

Pokud jde o ekonomickou stránku rozhodování o zrušení projektu Národní centrum, pak rozumím vašemu argumentu o tom, že prioritní projekty musí být v souladu s ekonomickou realitou současnou i budoucí. Vzhledem k tomu, že projekt Národní centrum byl připravován již řadu let a v přípravné fázi byly dle dosud prezentovaných informací mimo jiné vyhotoveny některé podklady nezbytné pro předložení projektu ke schválení spolufinancování ze strukturálních fondů Evropské unie, jsem přesvědčena o tom, že jeho ekonomická stránka, a to jak v úrovni nákladů na realizaci, tak nákladů na budoucí provoz, byla již v minulosti detailně posouzena např. v rámci analýzy nákladů a výnosů, která je v případě velkých projektů povinně předkládána v rámci schvalovacího procesu jak na národní úrovni, tak v Evropské komisi, a jejíž součástí obvykle bývá mimo jiné i posouzení nulové a investiční varianty. Pokud by projekt měl generovat v budoucnu vysoké provozní náklady, nebylo by to patrné již právě z uvedených analýz nákladů a výnosů? Pokud by tomu tak bylo a budoucí provozní náklady by se skutečně jevily jako příliš vysoké, pokračovaly by přípravy projektu až do závěru minulého roku, než by toto zjištění vedlo k zastavení projektu už dříve?

Dále ve své odpovědi uvádíte, vážený pane ministře, že projekty, které budou realizovány jako prioritní, musí jednoznačně odpovídat cílům, které má Česká republika naplňovat v dané oblasti využití prostředků Evropské unie. Jak jsem konstatovala už ve své interpelaci, projekt Národního centra byl připravován v režimu velkých projektů, to znamená

jako jediný byl součástí Integrovaného operačního programu, který v prosinci 2007 – v prosinci 2007! – schválila Evropská komise. Z této skutečnosti lze vyvodit závěr, že projekt Národního centra cílům, které je třeba naplnit v dané oblasti využití prostředků Evropské unie, musel odpovídat, jinak by nemohl být Evropskou komisí takto předschválen v podobě indikativního seznamu velkých projektů. Domníváte se tedy, že v případě projektu Národního centra tomu tak nebylo? To znamená, že těmto stanoveným cílům pro využití prostředků Evropské unie neodpovídá?

K cílům a plánovaným výstupům projektu Národního centra dále uvádím, že právě vzdělávání i výcvik, tedy investice do lidských zdrojů, jsou považovány za klíčové pro další rozvoj vyrovnávání regionálních disparit a jako takové jsou Evropskou unií obecně přijímány velmi kladně. Ani sebelepsi technika v tomto směru investice do lidských zdrojů nemůže nahradit, protože kvalitní technika a technologie jsou pouze jednou částí, jednou stranou mince. Nezbytný je však kvalitní lidský faktor, který se musí naučit novou a moderní techniku obsluhovat, což se neobejde bez kvalitního proškolení, výcviku a nácviku součinnosti.

Závěrem mi dovoluji zopakovat některé z mých dotazů, které v rámci předchozí interpelace nebyly z vaší strany zodpovězeny, resp. odpověď nepovažuji za dostatečnou, a požádat vás, vážený pane ministře, znovu o jejich zodpovězení:

Není neekonomické s přihlédnutím k výhodnému zdroji financování ze strukturálních fondů – potřeba 15 % celkových nákladů namísto 100 % – projekt nyní rušit, resp. odmítnout možnost jeho spolufinancování ze strukturálních fondů a hledat jiné zdroje jeho financování, navíc ve chvíli, kdy v přípravné fázi bylo jistě vykonáno množství práce, vytvořena dokumentace a utraceny prostředky státního rozpočtu? Tyto prostředky nejen na úrovni státního rozpočtu, ale i na úrovni krajů a města Hradce Králové samozřejmě budou vyčísleny a budou uvedeny při jednání kontrolního výboru. Jsem místopředsedkyní kontrolního výboru a jsem ráda, že jsme tento bod zařadili do programu kontrolního výboru.

Dále se ptám, jak se subjekty, pro které byl projekt určen, to znamená složky integrovaného záchranného systému, představitelé státní správy a samosprávy na úseku krizové připravenosti, jak s těmito subjekty konzultovalo Ministerstvo vnitra rozhodnutí o zrušení projektu?

A poslední otázka, podle mého názoru nejdůležitější. Jste si vědom toho, že tímto vaším postupem nemusí již Česká republika vůbec finanční prostředky z Evropské unie získat? A znovu opakuji – je si pan ministr vědom, že svým rozhodnutím, kdy vlastně výstavbu nebo zajištění Národního centra v Hradci Králové schválila i vláda, projednala Komise, byly na to určeny finanční prostředky a počítá se s ním v Evropské unii, tak že on rozhodl, že se to nebude realizovat? A znovu se ptám, jestli si je pan min-

istr vědom toho, že tímto postupem nemusí Česká republika vůbec finanční prostředky z Evropské unie získat.

Já očekávám, že se vyjádří i někteří moji kolegové, ale avizuji, že budu navrhovat usnesení, že nesouhlasím s odpovědí na písemnou interpelaci ministra Johna, který mi na ni odpověděl ve věci ukončení projektu Národního centra pro krizovou připravenost a výcvik složek integrovaného záchranného systému v Hradci Králové. Jsem zastupitelkou města Hradce Králové, hrdě se k tomu hlásím a chci a žádám vás o podporu, aby toto centrum skutečně v Hradci Králové vzniklo. Jsme jediná republika Evropské unie, kde toto národní centrum vzdělávání není zřízeno. Myslím, že to je velká chyba.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já vám tedy dám všem slovo, mám tady řadu přihlášek. Jen se chci domluvit s paní poslankyní Organíkovou, že ona samozřejmě pošle panu ministrovi tuto interpelaci písemně.

Poslankyně Hana Organíková: Já se domnívám, že jsem dostatečně jasně vyjádřila, že teď mluvím právě k panu ministrovi. Myslím si, že tady máme stenoáznamy a že pan ministr – nevím, z jakého důvodu se omluvil, ale jistě to byl důvod pádný – si interpelaci přečte ze stenoáznamu a odpoví na ni. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlasovat o ní tedy nebudeme, protože tady není pan ministr. Já si myslím, že vzhledem k tomu, že tady není, tak my o ní asi dost dobře hlasovat nemůžeme.

Poslankyně Hana Organíková: Ale ano, minule jsme tady hlasovali, nebyl tady ministr, nevím teď zrovna který, ale také jsme o tom hlasovali a bylo přijato usnesení, že pan ministr má znovu odpovědět.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mě tady ujišťuje personál, že skutečně to lze. Já tady mám tolik těch... Dobře, tak já dám těm... Nevím, co máte tak naléhavě.

Poslanec Jan Klán: Dobrý den, dámy a pánové. Já se chci jenom zepatat, pane předsedající, jestli nevíte, kdo je pověřen zastupováním vlády. Protože tady opravdu nikdo není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je správná námitka.

Poslanec Jan Klán: Jen mám takovou technickou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. (Na žádost se předchozí řečník představuje na mikrofon – poslanec Klán.) Totéž chtěl pan poslanec Krátký, nebo má jinou připomínku?

Poslanec Jiří Krátký: Jinými slovy zopakují – máme ještě vůbec vládu? (Smích.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přerušuji jednání na pět minut. (Námítky.) Kvůli tomu, že podle mě opravdu bez zástupce vlády si nedovedu představit, že tady budeme písemně interpelovat. Bez jakéhokoliv zástupce vlády. To je nemožné podle mě. Takže přerušuji na pět minut, pak budeme pokračovat v projednávání této interpelace.

(Jednání přerušeno v 9.31 hodin. Pokračovalo v 9.35 hodin po příchodu ministra financí Miroslava Kalouska.)

Vážení kolegové, pokračujeme v jednání. Mám tady přihlášky do rozpravy. Potvrzuji, že i při nepřítomnosti pana ministra Johna, jehož omluvu jsem dodatečně obdržel, takže skutečně tady ta písemná omluva z jednání v dopoledních hodinách je, můžeme hlasovat. I v případě, že je nepřítomen ministr. Takže pokud na tom paní poslankyně trvá, budeme hlasovat. Mám tady ještě další omluvu – pan poslanec Jan Čechlovský.

Teď bude pokračovat rozprava k úvodnímu vystoupení paní poslankyně Orgoníkové, do které se mi přihlásil nejdříve pan poslanec Václav Klučka. Prosím pana poslance Klučku.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedajícím, pane ministře, kolegyně a kolegové, toto téma, které je předmětem písemné interpelace, se neprojednává ve Sněmovně poprvé. Minimálně dvakrát jsem v minulosti interpeloval ústně pana ministra právě v souvislosti s tímto centrem, které mělo vzniknout v Hradci Králové.

Dámy a pánové, musím říci, že nejsem z příslušného kraje, Hradeckého kraje, ten pohled je zvenčí. Já si myslím, že je dobře, když vám své poznatky k této kauze zde sdělím.

Toto není akce, která by se chystala pár měsíců. Tato akce by se chystala několik – několik let. Chystala se až po úroveň, kdy v desátém měsíci minulého roku, konkrétně 19. 10., došlo k vyhlášení veřejné zakázky s názvem Vypracování projektové dokumentace a zajištění vydání územního rozhodnutí pro výstavbu Akademie Hasičského záchranného sboru České republiky v rámci projektu Národní centrum pro krizovou připravenost a

výcvik složek IZS, což bylo uveřejněno v informačním systému veřejné správy dne 19. 10. a v Úředním věstníku EU pod číslem 2010/S atd. dne 21. 10.

Prosím pěkně, toto je datum, kdy pan ministr vnitra musel o této zakázce vědět. Je to 19. 10. 2010. Ať mi nikdo neříká, že si tuto velmi významnou a finančně náročnou zakázku zadali lidé kolem Hasičského záchranného sboru pouze sami, bez konzultace s vedením Ministerstva vnitra.

Mám před sebou rozhodnutí o zrušení tohoto zadávacího řízení. Prosím pěkně, v předposledním odstavci tohoto rozhodnutí jsem se dočetl, protože oni to zdůvodňují stejně tak jako v písemné interpelaci, proč k tomu došlo, že nejsou peníze, že se snížil rozpočet, že prostě nemůže být tento projekt realizován – tak si poslechněte, co je v předposledním odstavci: V důsledku výše uvedeného, to je – pozor – nemožnosti získat finanční prostředky k financování projektu za strukturálních fondů Evropské unie, došlo k podstatné změně okolností, které nastaly v době od zahájení zadávacího řízení a které zadavatel s přihlédnutím ke všem okolnostem nemohl předvídat a ani nezpůsobil, byl zadavatel nucen využít svého práva zrušit zadávací řízení dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. d) zákona.

Přátelé, tady se mluví o tom, že se zjistila nemožnost získat tyto finanční prostředky! Pro boha svatého, kdo to zjistil? A to bylo důvodem zrušení tohoto výběrového řízení. Všechny ostatní věci už jsou nástavbové.

Toto bylo podepsáno plk. Mgr. Josefem Slavíkem, ředitelem kanceláře generálního ředitele Hasičského záchranného sboru, tedy zadavatelem. Toto prohlášení se ovšem opírá o pokyn ministra vnitra číslo 57 ze dne 19. 11. 2010, jehož obsahem je pokyn k ukončení projektu Národní centrum pro krizovou připravenost a výcvik složek integrovaného záchranného systému. Tento pokyn byl uveřejněn ve Věstníku Ministerstva vnitra 22. 11. 2010.

Nepřipadá vám tento vývoj poněkud chaoticky? Nepřipadá vám chaotické to, že více jak 1,3 mld. – více jak 1,3 mld. – peněz přichází z Evropské unie k podpoře tohoto Národního centra, náš rozpočet to mělo stát cca 240 mil. korun... Prosím pěkně, to jsou peníze, které nedosahují ani poloviny ozvučení předsednictví České republiky v Evropské unii! To není ani polovina těchto peněz! Toto mělo být dofinancováno do tohoto centra.

Chci zdůraznit, že tento projekt, který byl připravován, měl jasné podmínky z příslušného programu Evropské unie. Byla to podmínka techniky a podmínka člověka. Tedy investice do techniky, která bude dále vzdělávat. Vzdělávat všechny příslušníky v integrovaném záchranném systému k jejich profesionalitě a k výkonu jejich práce. A pan ministr řekne, že toto není žádná priorita, že tyto peníze rozdělíme do menších projektů – to je zde napsané, v této odpovědi, a je to napsané i v odpovědi na ústní interpelaci

– a my teprve najdeme tyto projekty, které by se hodily tam zařadit. Prosím vás pěkně, jestli je pravdou, co jsem se dozvěděl, že pan ministr vyhlásil výběrové řízení na firmu, která by tohle to analyzovala a ty projekty našla, no tak to už považuji za velmi nešťastné rozhodnutí! Opravdu, velmi nešťastné. Výběrové řízení na firmu, která vám řekne, které že to projekty je možné ještě uskutečnit! To je prostě – to je neuvěřitelné. Toto je neuvěřitelné.

Já tvrdím, že to nemůže být z hlavy jenom pana ministra. Tam prostě musí pracovat lidé, kteří jsou postaveni proti této věci a mají v merku něco úplně jiného, což se jim nepovede, protože ty peníze nikdo z tohoto projektu nikam jinam nepřevede. Tady je rok 2013 a do té doby musí být všechno vyřešeno. Tento projekt měl být schválen do roku 2013 v Evropské komisi a v roce 2015, koncem roku, jsme mohli otevírat tohle to centrum a mít ho k dispozici celému integrovanému záchrannému systému.

Nechci vás zdržovat podmínkami důležitosti, co tady ztrácíme. Víte, mrzí mě, že tisk to ohodnotil velmi lapidárně: hasiči už to dávno oželeli a politici se ještě o to starají. No, copak bychom se nestarali, pro boha s-vatého? Copak bychom se nestarali o to, že skutečně tento stát přichází o velmi významné prostředky z Evropské unie? A je to zásluhou – promiňte mi tu konkrétnost – ministra vnitra Radka Johna!

Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Paní poslankyně Horníková je další přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké dopoledne, vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Předem na začátku upozorňuji, že jsem v konfliktu zájmů, protože jsem od roku 1996 poslankyní Královéhradeckého kraje. V tuto chvíli to však považuji za velké plus.

Já bych tady podepsala téměř všechno – to téměř znamená, že jsem nedávala chvílemi pozor – co tady zaznělo, protože jsem byla úplně od začátku u toho, kdy tato myšlenka jako dobrá myšlenka vznikla, kdy se na této myšlence podíleli odborníci s hasiči v čele, kdy se na ní podílel kraj, město Hradec Králové, celý Královéhradecký kraj. A tady chci upozornit, že to je národní produkt. To není produkt Hradce Králové. Proto tady vys-tupuji.

Je mi líto, že pan ministr vnitra opět není přítomen, ale já bych možná znala omluvu pro jeho nepřítomnost. On se pravděpodobně připravuje na jednání kontrolního výboru, které se uskuteční dnes od 14 hodin. A já rozumím tomu, že pan ministr chce mít s sebou všechny odborníky, kteří mu poradili toto rozhodnutí – toto centrum a jeho výstavbu zrušit. Že je chce mít u sebe, tomu já rozumím. Dovedu si představit, že se pan ministr v tu-

to chvíli připravuje, protože si je také toho vědom. A tady pan kolega zmínil, že politici se starají, média se nestarají. Myslím, že to není pravda. Média celá záležitost začala velmi zajímat, už proto, že je tady řada věcí, která potřebuje vysvětlení.

Padlo zde, že pan ministr odpověděl paní poslankyni Orgoníkové a ona je nespokojena s odpovědí. Musím říci, že jako místopředseda kontrolního výboru, který požádal o zařazení celé problematiky na kontrolní výbor, aby se jí kontrolní výbor zabýval, musím konstatovat, že pan ministr nám d-louhodobě nedodal žádné podklady. Až teprve po několika urgencích jsme některé podklady dostali.

Zároveň jsme ve svém usnesení na jednání minulého kontrolního výboru požádali i o vyjádření hejtmana a primátora Hradce Králové, a to z jedno-ho prostého důvodu – že já už dnes mám informace, že byly zmařeny in-vestice v řádu desítek milionů. A to jak investice statutárního města Hradec Králové, tak investice Ministerstva vnitra.

Já bych teď navázala, než na to zapomenou, na kolegu, který zde říkal: Hasiči to zabalili a politici se snaží. No, to je trochu jinak! Hasiči dostali pokyn to zabalit, protože bohužel pan ministr hasičům přikázal přestat pra-covat na národním projektu. A tady běží docela úporně čas – jestli se ten projekt skutečně stihne připravit a peníze se stihnou vyčerpat. Takže hasiči nezastavili dobrovolně. Hasiči jsou přesvědčeni, že Národní centrum je potřeba, že přispěje k jejich práci, integrovanému systému jako takovému. Čili oni dostali pokyn zastavit.

Nechtěla bych opakovat to, co zde říkali předřečníci, a jenom vám naz-načím, na co se chci ptát dneska pana ministra. Doufám, že to uslyší a bude ve dvě hodiny na kontrolním výboru připraven.

Já bych si dovolila citovat z jednoho ze základních zákonů, číslo 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, § 22: Ministerstva zkoumají společenskou problematiku v okruhu své působnosti – teď pozor – analyzují dosahované výsledky a činí opatření k řešení aktuálních otázek. A to, na co se pana ministra budu p-tát? Zpracovávali koncepcie rozvoje svěřených odvětví a řešení stěžejních otázek, které předkládají vládě České republiky. Prosím pěkně, jestli tady vznikl projekt už od roku 2006, schválený v roce 2007, byl to individuální samostatný projekt schvalovaný vládou jako samostatný projekt, nebyl v balíku projektů IOP, ze kterého se čerpají prostředky, tak pak já se musím ptát na další poměrně klíčovou věc: kde začínají a končí kompetence min-istra a kde začínají a končí kompetence vlády, když vláda tento projekt schválila na svém zasedání jako národní individuální program a ministr vni-tra si ho svým rozhodnutím dovolí zrušit.

My jsme požádali parlamentní legislativu, aby nám na tento dotaz odpověděla, jestli je v kompetenci ministra. Musím říct, že je v kompe-

tenci ministra přesunovat položky v daném programu a běžně se to děje, ale není v odpovědi, jestli je to u takového individuálního programu v řádu 1,6 mld., jakým je právě výstavba Národního centra.

Poslední snad věc, kterou bych zmínila, protože tímto vás chci všechny pozvat, pokud byste měli zájem účastnit se kontrolního výboru ve 14 hodin, tam si myslím, že věci probereme poměrně důkladně. Chci se zeptat a budu vycházet zase ze zákona 218 z roku 2000, a to je o rozpočtových pravidlech a o znění některých souvisejících, § 39. Správce kapitoly soustavně sleduje a vyhodnocuje hospodárnost, efektivnost a účelnost vynakládaných výdajů ve své kapitole! Chci se ptát pana ministra, který ruší tento program, jak nám vysvětlí, že Česká republika přijde o 1,3 mld. z evropských peněz, co udělá s 230, 240 miliony, které mu zůstávají na kofinancování tohoto programu. Pokud nemáme finanční prostředky, pak rozumím, že vyhověl přání zde přítomného ministra financí, těch 230 mil. nepoužije nikam, protože si to holt Česká republika nemůže dovolit. Pak ať nám ale pan ministr neříká, že použije tyto prostředky na nákup hasičské techniky pro hasiče. A když, tak budu chtít vědět, na základě jaké efektivní hospodárné a účelné podpory, na základě analýzy, kterou určitě má, tyto prostředky použije sem.

A jestli pan ministr přiznal, že toto centrum je potřebné, je v celé Evropě kromě České republiky, tak pak se ptám, z jakých prostředků hodlá toto krizové centrum postavit, kdy ho hodlá postavit a jak účelně získá nové peníze v řádu 1,3 mld.

Pokud nám na to pan ministr odpoví, budu spokojená, pokud ušetříme, budu spokojená, ale ty odpovědi, doufám, že pan ministr nám dá dneska ve 14 hodin na kontrolním výboru, na který vás všechny srdečně zvou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Mám tu dvě přihlášky. První pan poslanec Václav Klučka a pak se hlásí paní poslankyně Orgoníková.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Vidíte to, my se vzájemně doplňujeme ve věcech, které vynecháváme ve svých projevech. Paní poslankyně Orgoníková tady udělala naprosto přesvědčující další argumenty... Horníková, vidíte to, a Orgoníková taky. Přes pana předsedajícího prostřednictvím bych chtěl paní poslankyni Horníkovou jenom sdělit, že já jsem neřekl, že média. Řekl jsem, že hasiči zabalili, politici pracují a média to uveřejňují. To prostě takhle je.

Ale teď jednu věc, které se bojím. Není tomu tak dávno, co jsme svolali mimořádný výbor pro obranu a bezpečnost na 14 hodin ve čtvrtek. A kde-pak pan ministr byl? Nebyl na výboru, nepřišel na výbor, seděl tady v

Poslanecké sněmovně a omlouval se tím, že když tu není, a dneska tu taky není, premiér, tak on jako místopředseda vlády musí sedět při programu ve sněmovně. Tím se omlouval. Já jen prosím, aby nedošlo ke stejné situaci. Aby na ten kontrolní výbor skutečně přišel a vytrval tam až do konce. Pokud jde o mne, já na něm určitě budu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď poprosím paní poslankyni Orgoníkovou.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Ještě bych chtěla říci, že pan ministr pořád používá to, že nelze udělat změnu. Pracovnice Ministerstva pro místní rozvoj také na kontrolním výboru se vyjádřila, že změnu lze učinit na jednání Evropské komise. Netvrdím, že tomu tak není, lze to učinit, ale trvá to velmi dlouho. A případnou změnu namísto velkého projektu za jiný projekt musí schválit monitorovací výbor, a ten se schází dvakrát ročně, a doporučit podání žádosti o změnu operačního programu Evropské komisi.

Obávám se, že skutečně na finanční prostředky z Evropské unie nedosáhneme a ten projekt je velmi ohrožen. Pokud bude spuštěn maximálně do měsíce, je ještě naděje. Poněvadž tam jsou také lhůty, samozřejmě. Poněvadž profinancování musí proběhnout nejpozději v dubnu 2015 a prodloužení termínu Evropská komise ani IOP nezná. Takže to je poslední možnost teď, abychom to projednali, aby pan ministr změnil svoje rozhodnutí, poněvadž to bylo rozhodnutí pana ministra, a byla bych ráda, kdybyste i vy nám v tomto pomohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí, tak budeme hlasovat o návrhu na usnesení paní poslankyně Orgoníkové, že nesouhlasí s odpovědí pana ministra Johna. Zagonguji, aby ti, kdo chtějí hlasovat o tomto usnesení, aby se dostavili do sněmovny. Takže prosím, vážení kolegové, přihlaste se. Odhlásím vás všechny a prosím, abyste se přihlásili znovu. Znovu se přihlaste.

Všichni jsou přihlášení a budeme hlasovat o jednoduchém návrhu usnesení paní poslankyně Orgoníkové, ve kterém ona nesouhlasí s odpovědí pana ministra Johna na svou interpelaci.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro nesouhlas vyjádřený v usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 141, přihlášeno bylo 103 poslanců, pro hlasovalo 59, proti 30. Takže usnesení bylo přijato.

Paní poslankyně Orgoníková chce ještě něco přidat.

Poslankyně Hana Orgoníková: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Děkuji vám. Já vás také zvu jako už paní poslankyně Horníková na jednání kontrolního výboru. Tam se domnívám, že to projednáme ještě velmi detailně, poněvadž tam se bude hovořit o konkrétních cifrách. Mám je také přichystány. Jednak je doručilo město Hradec Králové a jednak krajský úřad, takže si myslím, že to jsou finanční prostředky, které opravdu jednak šly z úrovně republiky, z úrovně města a z úrovně kraje. Myslím si, že je škoda s nimi zacházet tak hazardně.

Děkuji vám za podporu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, nyní můžeme přistoupit k poslední interpelaci na ministra financí Miroslava Kalouska. Je to interpelace poslance Lubomíra Zaorálka ve věci bývalých domů bývalého bytového fondu OKD, sněmovní tisk 245. Prosím, pane poslanče, můžete hovořit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pokusil bych se požádat Sněmovnu o nesouhlas s textem a s odpovědí, kterou jsem dostal od Ministerstva financí, a pokusím se vám vysvětlit, proč s tím textem nesouhlasím.

Vy si určitě pamatujete, že bytovým fondem OKD jsme se tady zabývali i v minulosti, a ten problém vlastně zůstává pořád stejný. Protože podstata je v tom, že v roce 2004 vznikla nějaká smlouva mezi státem a tehdejším vlastníkem Karboninvestem, dnes RPG Industries, a podstatou problému je, že součástí smlouvy byly podmínky, které byly závazkem, který na sebe bral nabyvatel, vlastník toho bytového fondu, a byly to podmínky, které jsou důležité pro nájemníky bytového fondu. A to, na co si opakovaně stěžují, je liknavost a řekl bych nezáměr úředníků Ministerstva financí, aby skutečně podmínky, které se vlastník zavázal dodržovat, aby je skutečně dodržoval.

Máme celou řadu důkazů, že současný vlastník nemá zájem ty podmínky dodržovat, a vedli jsme tady o tom debatu i v minulosti. A nebyl to jenom ministr Kalousek, byl to také ministr Janota v určitém období.

A to, že ministerstvo opakovaně nebo soustavně se vlastně nezajímá touto otázkou a nehájí zájmy státu a zájmy nájemníků, to mohu vlastně prokázat tím, že kdyby nebylo usnesení Poslanecké sněmovny v minulém období, ve kterém Sněmovna vyzvala ministerstvo, aby podalo určovací žalobu vůči společnosti RPG Industries, a kdyby pravděpodobně toto Sněmovna neusnesla, tak by ministerstvo určovací žalobu zřejmě ani nepodalo a my bychom neměli arbitrážní výsledek rozhodce, ve kterém potvrdil, že skutečně jedna z podmínek smlouvy – předkupní právo – nájemníkům v případě prodeje skutečně platí trvale. Tohle je zásadní výsledek, který je vlastně zásluhou Sněmovny, protože Ministerstvo financí samo by se zře-

jmě na to nikdy nezmohlo právě pro tu liknavost a nezáměr. To, že tehdy Sněmovna o tom jednala, jenom připomenu, že byl výsledek také toho, že před rokem a půl společnost RPG Industries dala jasně najevo, že podmínky nehodlá dodržovat, protože dokonce sdělila Ministerstvu financí, že jednostranně vypovídá třetí podmínku smlouvy privatizační, která se týkala právě předkupního práva. Nato tedy Sněmovna přijala usnesení a díky podání určovací žaloby tak máme výsledek arbitráže, ve kterém je řečeno jasně, že předkupní právo platí.

Takže já říkám, že je jasné, že RPG Industries dělá celou dobu, co může, aby se z podmínek vyvleklo, a my se tady opakovaně zabýváme tím, proč ministerstvo nekoná. To je vlastně i obsah této interpelace. Já tvrdím, že nová skutečnost, která se objevila, zástavní práva, nebo to, že RPG Industries zastavilo celou řadu domů a bytů OKD, byty v lokalitách a katas-trech, jako je Ostrava, Havířov, Zábřeh nad Odrou, Moravská Ostrava, Albrechtice, Horní Suchá, Český Těšín, Orlová, Frydek-Místek, zastavilo tyto domy a byty. Věřiteli se stala Česká spořitelna, UniCreditBanka, společnost Real Estate Investments. Získala asi 1,1 mld. korun, tato společnost RPG Industries. Ve své interpelaci tvrdím, že zastavením těch domů je opět popíráno předkupní právo nájemníků. A je to podle mě logické, protože jestliže se domy a byty staly zástavou, tak v případě, že například RPG Industries nebude plnit podmínky zástavní smlouvy, tak domy půjdou do dražby, a kdo vzdechne po nějakém předkupním právu nájemníků.

Já tvrdím, že to je další důkaz a další způsob, jak se vyhnout podmínkám plnění smlouvy, a proto se v té interpelaci ptám, jak to, že ministerstvo, jak je jeho hlubokou tradicí, jak to dělá vždycky v minulosti, opět nic nedělá. Já jsem přesvědčen, že tady se ukazuje, že skutečně RPG Industries, když se nepodařilo to, co zkoušelo předtím, že se obrátilo na Ministerstvo financí a řeklo, že vypovídá podmínky smlouvy, předkupní právo, když toto nevyšlo, protože arbitráž rozhodla, že předkupní právo trvá, tak existuje jiný způsob – domy se dají zastavit. To je také způsob, dokonce se standardně používá. Tady je opět vidět pořád setvalá snaha.

To, co vyčítám ministerstvu, že opět, jak je jeho dobrým zvykem, nekoná. Dostalo se mi odpovědi, se kterou jsem velmi nespokojen, protože v odpovědi je opravdu celá řada takového mlžení, takových nepravd. Já mám prostě pocit, že mluvím opravdu s právníky společnosti RPG Industries a ne právníky státu, právníky Ministerstva financí. Já vás tady nebudu unavovat tím, abych vám z pěti stránek četl příklady toho, jakým způsobem pracuje Ministerstvo financí, jakým způsobem absurdně mlží celou situaci. Ale především, co rozhodně nedělá, ho nenapadne, že skutečně jsou zájmy státu, které by mělo hájit, a ne zájmy RPG Industries nebo pana Bakaly. To není úkol ministerstva. Mluví opravdu stejně jako

právníci společnosti, se kterou by vlastně měli být ve sporu. To člověka skutečně napadne. Kdysi, ještě v minulém období, když byl pan ministr Kalousek ministrem financí, tak si pamatuji, že jsem tu tady tvrdil, a nakonec se ukázalo, že to byla pravda, že společnost Allen and Overy, kterou tady argumentoval pan ministr, zároveň, jak jsme zjistili, pracovala i pro společnost RPG Industries. Takže se vysvětlilo, proč mi ty argumenty připadaly tak podobné. Já to nevím, jak je to dneska se společnostmi Allen and Overy, jak pracuje nebo nepracuje a pro koho, protože nemám možnosti to prověřit, nicméně můj dojem je, že zdroj těchto existujících a informací je stejný.

Tahle interpelace je vyjádřením skutečně zájmu společnosti RPG Industries. Takhle by se jim hodilo, kdyby skutečně uvažovali všichni zástupci státu. Já tvrdím, že to je absurdní, že se to takto děje! Úkol státu a Ministerstva financí je úplně opačný! Ministerstvo financí by se mě nemělo ptát, jak se mě ptá, že sice po nich něco chcu, ale že jim nenavrhují, co by měli dělat! Představte si, že se mě v interpelaci dotazují – já říkám, že jsou nečinní, ale nenavrhují žádný postup, kterým by Ministerstvo financí mohlo v souladu něco se zástavním právem dělat!

Já vám řeknu, kdyby se Ministerstvo financí zmohlo na to, že by dokázalo jasně říci, že společnost RPG Industries ignoruje podmínky smlouvy z roku 2004 a že soustavně podmínky neplní, to by samozřejmě něco znamenalo, kdyby se na to ministerstvo zmohlo. Kdyby dokázalo říct to, co tady říkám já, že zástavy jsou důkazem, to by bylo něco, co by skutečně znamenalo hájení zájmů státu. Ve skutečnosti je to velmi jednoduché. Nejsem právník, ale mohu vám říci, že kdyby ministerstvo konat chtělo, tak určitě jsou nástroje, protože Ministerstvo financí při hájení zájmů státu, to je prostě nějaký subjekt.

Tak se mě neptejte, co máte dělat! To je jednak věc, kterou byste měli kvalifikovaně zvážit, já vám rád poradím, kdyby nebylo jinak. Stejně jako jsem tady radil panu ministru Janotovi, který mi také připadal docela kuriózní, když se mě ptal, co bychom asi tak měli dělat, a já jemu, zkušenému úředníkovi vlády, který to léta dělal, říkal: Co kdybyste podali určovací žalobu? A on mi říká: Myslíte, že bychom to měli udělat? Tak to potom udělali, dokonce se to i vyhrálo.

Pane ministře – teď se obracím na pana ministra Kalouska – vy jste mi řekl svého času, že nebudete utrácet peníze daňových poplatníků, když máte jasné právní názory společnosti Allen and Overy, že se to nevyplatí, že by to byly vyhozené peníze. Pak se ukázalo, že tato společnost zároveň pracovala pro pana Bakalu. Takže kdo tady vyhazuje peníze daňových poplatníků! Já tvrdím, že takovéto úředníky platit to je vyhazování peněz! Ti lidé, kterých by se to ministerstvo mělo zastat, ti nájemníci, a to není jenom otázka nájemníků, to je otázka zájmů státu, to je to, za co jsou placeni úřed-

níci státu, za co jsou placeni úředníci ministerstva. Podle mě toto je odfláknutá práce! Toto, co vám napsali úředníci, je pro mě projev toho, že nepracují, a že dokonce ani nechápu, na které straně stojí v tom sporu. Tady je velice silný soupeř. Pokud budou takto pracovat, tak samozřejmě stát splácí a tím splácí nájemníci. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní ministr financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já děkuji za vaši emotivní interpelaci, pane místopředsedo. Já se pokusím to, co jsem vám napsal, interpretovat tak, aby to snad bylo srozumitelnější.

Já se obávám – a je mi samozřejmě velmi líto nájemníků v bytech, kteří očekávali na základě verbálně pronesených slibů, že jim po nějakém čase byty budou prodány za nějakých 40, 50 tisíc korun, protože tak jste to tenkrát říkali při prodeji OKD příslušné společnosti, když jste slavnostně podepisovali v roce 2004 – zkuste si všichni vzpomenout, kdo byl tenkrát ministr financí – vy jste slavnostně podepisovali tu úžasnou smlouvu, která zajistí nejenom rozvoj OKD, ale ochranu nájemníků v oněch zhruba 50 tisících bytech. Já jsem tenkrát nestál v Ostravě na náměstí a neříkal jsem, že jsem zařídil, že společnost pak byty prodá zhruba za 40 až 50 tisíc korun.

Nájemní právo je jedna věc, druhá věc je povinnost to potom prodat, to nájemní správa nestanoví. Dokonce nájemní právo ani nestanoví, za jakou cenu. To znamená pokud někdo těm lidem říká, že jim zajistil předkupním právem – řekl jsem před chvílí nájemním, omlouvám se – pokud někdo těm lidem říká, že jim předkupním právem zajistil cenu bytu v hodnotě několika desítek tisíc korun, tak prostě klamal. Předkupní právo není nic jiného, než že mám právo prvního kupujícího, ale za cenu tržní.

Mě také trápí, že řada nemovitostí byla zastavena a že v katastru nemovitostí na ně bylo zřízeno zástavní právo. Upřímně řečeno, vůbec nejlepší způsob, jak dosáhnout toho, aby se tak nestalo, bylo napsat do té smlouvy v roce 2004 jednoduchou větičku, že k těmto nemovitostem nelze zřídit zástavní právo. To je naprosto běžný instrument v takových případech a můžeme jenom spekulovat, proč v roce 2004 ti, kteří oslavovali na ostravských náměstích, že se tak nestalo, proč zařídili, aby se takováto věta ve smlouvě neobjevila.

Právě proto, abych nebyl obviňován z nečinnosti, jsem převzal do značné míry argumentaci, která tady zní v Poslanecké sněmovně. Vycházeli jsme z premisy, že tímto zástavní smlouva je porušena, byť tam explicitně nic takového uvedeno není, a vypálil jsem pokutu 30 mil. korun přesně podle smlouvy, která mě v případě porušení smlouvy umožňuje takovou

sankci vyplatit – což jsem, prosím pěkně, udělal, tedy ne že by ministerstvo bylo nečinné.

Druhá strana, protože smlouvu podepisují vždy dvě strany, společnost RPG Industries a tenkrát ministr financí za sociální demokracii nebo jemu podřízený, tenkrát ještě předseda Fondu národního majetku, ta druhá strana samozřejmě nesouhlasí s tím, že má zaplatit pokutu 30 mil. korun, neboť je přesvědčena, že žádnou smlouvu neporušila. V takovém případě v právním státě o tom rozhoduje buď nezávislý soud, nebo, pokud se stát dopustil té nepředloženosti, že ve smlouvě zřídil také arbitrážní doložku – máme s arbitrážemi a s arbitrážními doložkami své zkušenosti, a to tenkrát jste taky nějakým způsobem zařídili, že tato smlouva se neodvolává na standardní soudy, ale na arbitráž – v takovém případě o tom tedy bude rozhodovat arbitráž. Arbitrážní řízení o pokutě, které řekne, zda smlouva byla, nebo nebyla porušena, zda RPG Industries bude, nebo nebude muset zaplatit onu pokutu 30 mil. korun, je stanoveno na 10. března 2011. Dovoluji si připomenout, že žalobu jsem podal 20. října 2010. 20. října 2010 jsem převzal argumentaci, ministerstvo zpracovalo žalobu za nezaplacení pokuty, protože ta pokuta byla udělena v srpnu. Arbitrážní řízení bude 10. března, po 10. březnu budeme chytřejší, zda došlo, nebo nedošlo k porušení smlouvy. Já v souladu s vámi tvrdím, že došlo a domáhám se zaplacení pokuty. Druhá strana tvrdí, že nedošlo, žádnou pokutu zaplatit nechce. Jestli došlo, nebo nedošlo, v právním státě nemůže rozhodnout Poslanecká sněmovna, aspoň tedy doposud, ale pouze soud nebo v případě některých nepředložených kroků sociálně demokratických ministrů arbitráž. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude ještě pan poslanec Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chtěl bych jenom upřesnit, že já neznám žádného politika v Moravskoslezském kraji, který by tehdy v roce 2004 a 2005 stál na náměstí a říkal něco obyvatelům, že se budou prodávat byty, protože ono to nebylo třeba, on to byl tehdy sám pan Bakala, který to řekl i v televizi veřejně, že do tří let vznikne projekt a on pak to lidem nabídne. A součástí smlouvy bylo, že v případě prodeje to bude nabízeno za sníženou cenu. To znamená to nemuselo být zrovna těch 40, 50 tisíc, ale že to bude cena nižší než tržní, to bylo něco, co bylo všem jasné.

Myslím si, že ve skutečnosti v tom nebylo vůbec tolik zmatku, politici se v tom tak neangažovali, tehdy situace nebyla taková jako dnes, nevědělo se, jak si bude OKD stát, situace byla složitější a nikdo nad tím netriumfoval. Podle mě celá ta smlouva byla koncipována tak, že se řešil problém,

který vznikl tuším už v roce 1990, kdy Vladimír Dlouhý podle mě velmi nešťastně jako ministr průmyslu rozhodl o tom, že bytový fond bude zahrnut do majetku OKD. Tam byl samozřejmě zdroj těch problémů.

V roce 2004 při prodeji státního podílu bylo těžké přesvědčit akcionáře, že se majetku vzdají, to myslím by bylo neproveditelné pro jakoukoli vládu, pro jakékoli ministry. To znamená představa, že by se někdo přímo ve smlouvě zavázal, že se toho vzdá, to je pravděpodobně z říše snů a asi by to bylo proti ústavě. Takže já si myslím, že tehdy pravděpodobně jednoduché řešení nebylo. A nemyslím si, že by tehdy z toho někdo vytloukal nějaký kapitál. Já si aspoň nepamatuji nikoho, kdo by o tom veřejně mluvil. Takže závazek byl směřován především od nabyvatele a byl to samotný pan Bakala, který to veřejně lidem řekl. Od toho vznikla ta očekávání.

A dnes nedělám nic víc, nic míň, než že říkám, že podmínky smlouvy, ať se někomu zdají být malé a mohly být silnější, tak prostě se mají dodržovat. Tvrdím, že se nedodrží a že především v tom textu, který mi byl doručen, je celá řada názorů, které ve skutečnosti pozici státu oslabují. Já to tady nechci číst, nechci vás s tím detailně seznamovat, ale pro mě, zatímco tady pan ministr mluvil daleko vstřícněji, tak v textu je ukázáno, že ministři a úředníci Ministerstva financí ve skutečnosti svou roli hájit zájmy státu a nájemníků nechápou.

Já si myslím, že – opakuji – ve skutečnosti tady nejde jenom o ten první spor, o spor, který je kolem první podmínky smlouvy, to je ta pokuta 30 mil. Mimochodem, to je také věc, o kterou jsme tady ve Sněmovně museli bojovat. Pan ministr říká, že v březnu je soud. Já se obávám, že bez Sněmovny a bez debat, které se tady vedly, by ani tento soud nebyl. A ten se týká té první podmínky, totiž že se neměl změnit vlastník, a on se ve skutečnosti změnil. To je řekněme jedna věc, o které mluvíme. A pak je tu ta třetí, předkupní právo v případě prodeje, které je zpochybněno zástavami, a to byl předmět mé interpelace.

Já jsem přesvědčen, že přístup, který představuje ministerstvo v písemné odpovědi, je pro RPG Industries velmi výhodný a zájmy státu a zájmy nájemníků ohrožuje. Proto trvám na tom, že nesouhlasím s tím, jak byla interpelace vypracována, a rád bych, aby o tom hlasovala Sněmovna.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Slovo má ještě pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Přiznám se, že nechápu. Samozřejmě Sněmovna může hlasovat o čemkoliv, to je její svaté právo. Ale já nechápu, pane místopředsedo, o čem se tu přeme. Vy tvrdíte, že byla porušena společností RPG Industries privatizační smlouva. Já to tvrdím taky. Nejenom že to tvrdím, ale v srpnu, asi 14 dnů poté, co jsem nastoupil

do funkce ministra financí, jsem za porušení smlouvy vypálil pokutu 30 mil. korun. Společnost RPG Industries mně tu pokutu nezaplatila a já jsem třetí týden v říjnu – což je tedy velmi brzo, řekl bych, že je to o něco dříve, než je běžná praxe, běžná praxe přece jenom předpokládá několik vymáhacích dopisů, ale protože jsem předpokládal, upřímně řečeno, vaši podrážděnou reakci a nechtěl jsem být osočován z toho, že nekonám – tak již v říjnu jsem podal žalobu za nezaplacení pokuty. Tak jaké nekonání? V srpnu jsem nastoupil na Ministerstvo financí, konstatoval jsem ve shodě s vaším názorem porušení smlouvy, uložil jsem pokutu 30 mil. korun za porušování smlouvy, pokuta nebyla zaplacená. V říjnu jsem dal žalobu, bohužel ne k normálnímu soudu, ale musel jsem k chamber of commerce, protože holt někdo napsal do smlouvy arbitrážní doložku, to jsem vážně nebyl já, a arbitrážní řízení bylo stanoveno na 10. března.

Co jsem pro boha živého do té doby mohl dělat jiného, než dát pokutu, podat žalobu a čekat na řádný termín arbitrážního řízení, které bude 10. března?! Já skutečně, pokud jsem v tomto případě obviňován z nečinnosti, tak snad jenom, že jsem mezi těmito termíny, se kterými těžko něco mohu něco dělat, protože 10. března je termín, který si stanovili arbitři, že jsem mohl každý den říct: ano, já jsem dal pokutu, ano, já jsem přesvědčen, že ta smlouva byla porušena. To jsem každý den nedělal. Pokud byste měl pocit, že v takovém případě je Ministerstvo financí činnější, tak já to dělat začnu, ale stejně nehnu s tím, že to stání nebude dříve než 10. března a že nebudeme rozhodovat my, ale arbitři. S tím prostě nic jiného neuděláte!

Jinak mě zaujalo vaše vysvětlení, toho si obzvlášť vážím, že za zpackanou právní úroveň smlouvy z roku 2004 může Vladimír Dlouhý z roku 1990! To já myslím, že je objektivní, a na tom by se mohla Sněmovna usnést. (Pobavení a potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude ještě pan místopředseda Zaorálek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem samozřejmě neřekl tak hloupou větu, jako že za zpackanou úroveň právní smlouvy, což je tedy váš termín, já nevím, jestli je zpackaná, může Vladimír Dlouhý. Já jsem řekl pouze to, že tehdejší rozhodnutí Ministerstva průmyslu zahrnout bytový fond do majetku OKD možná bylo dokonce protizákonné v té době. Existují právní názory, že to byla nejen chyba, že to dokonce bylo i proti tehdy platným zákonům. A tam samozřejmě vzniklo jádro problému. To je všechno, co jsem řekl, a na tom samozřejmě trvám!

A jinak pane ministře, nemaťte tady Sněmovnu! Ta interpelace vůbec není o vašem sporu kolem první podmínky privatizační smlouvy!

Já jsem přece ve své interpelaci o tom neřekl ani slovo! Tak jste četl vůbec interpelaci, kterou jsem podal? V této interpelaci se výhradně zabývám třetí podmínkou privatizační smlouvy a jejím porušením! Takže mluvíme jasně a nemaťte tady poslance, kteří, chudáci, nemají možnost si to všechno přečíst! Já jsem vás vůbec neinterpeloval kvůli tomu soudu a arbitráži, která se týká první podmínky a změny vlastníka. Já jsem vás vůbec nenapadal za nečinnost v této věci. Tady uznávám, že díky tomu, že jsem vás pořád otravoval, tak konečně začalo ministerstvo něco dělat! Připadá mi to stejně ostudné, protože kdybychom vás k tomu nedotlačili heverem, tak se ani toto nekonalo. Ale budiž, tady máte pravdu. Tady aspoň předstíráte pohyb. Ale jestli jsem vás z něčeho obviňoval, tak z toho, že vám je úplně jedno, že tady je zástavní právo, které je další variantou rušení onoho předkupního práva nájemníků. A na to mi řeknete jedinou věc, že to tam mohlo být napsáno, a tím pádem, když to tam nikdo tehdy nedal, tak teď už je těžko něco dělat. To je typický postoj, ano, jak se ministerstvo chová! On to tam nikdo nedal, takže mi už teď zřejmě nebudeme dělat nic. Tady Sněmovnu matete řečmi o tom, jak vedete soudní spor, ke kterému jste byl přitlačen. Taková jsou fakta!

Já vám v této interpelaci, aby to bylo jasné, vyčítám to, že vy ani nemáte, ani jste si neosvojili názor, že předkupní právo ve prospěch nájemníků v případě prodeje je zástavní smlouvou de facto popřeno. A to je přece vážná věc! Tady někdo našel způsob – a teď se nebavme o tom, že ta smlouva to mohla nějakým způsobem předpokládat a zabránit tomu, ale prostě se to stalo a vy máte povinnost konat, protože jste zástupci státu a představitelé státu a máte hájit zájmy státu a nájemníků! A dokonce i vaše vystoupení je pro mě potvrzením té nečinnosti! Vy zřejmě nehodláte dělat nic! Vy jste ani nezauvažoval o tom, co by se tedy dalo dělat v situaci, tak jak dnes stojí! Tady prostě na vás zase někdo vyzraje! Tady někdo prostě se rozhodl, že našel způsob – a on ho zřejmě našel, protože vy zřejmě budete opravdu naprosto nečinní!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se skutečně domnívám, že rozhodne Poslanecká sněmovna hlasováním. Vystupuji naposledy. A abych ukázal i vlastní vstřícnost a kajícnost, tak já myslím, že se prostě můžeme shodnout na tom, že za všechno, co zvorál pan ministr Sobotka v této věci, může Vladimír Dlouhý. Vše pozitivní, co v té věci učinil Miroslav Kalousek, zařídil Lubomír Zaorálek. Takhle to řekněme do kamery a hlasujme! (Pobavení a smích v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Slovo uděluji ještě panu místopředsedovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To jsou pěkné vtipy a bonmoty, ale vykládejte je těm nájemníkům, pane ministře! To by bylo daleko zajímavější. Tady nevyhrál vůbec nikdo. Situace kolem privatizace OKD je samozřejmě nešťastnou historií, která trvala 20 let, a tady asi nemá cenu ji celou rekonstruovat. To si myslím, že se zásadní problém stal už v roce 1990. To je prostě pravda! Na tom si také dneska nic nevezmeme.

Já bych se k tomu nevracel, kdybyste vy tady některé věci tak nezakreslil, že jsem je chtěl uvést pouze na pravou míru! A tady teď nejde o to, říkat, kdo byl nejlepší a kdo byl nejhorší. Tady jde o to něco udělat. Tady jde o to, aby stát v rámci možností, které dneska má, prostě konal. Tady jde o to, aby úředníci konali v zájmu lidí, v tomto případě i nájemníků, a především v zájmu státu. Tady dokonce nejde jenom o ty lidi! Tady jde skutečně o zájmy státu. Důsledky mohou dopadnout na stát a být proti jeho zájmům. Takže to, proč nesouhlasím s tou nečinností, je, že tady stát nekoná to, co má. Já tady nemluvím proto, abych dokazoval, že má někdo zásluhu nebo že byl někdo lepší, ale prostě když se nic nestane, tak na to tisíce lidí doplatí, a proto chci, aby se hlasoval nesouhlas s vaší odpovědí i s vaší interpelací. Pokud ministerstvo bude v tomto pokračovat, tak to prostě pro lidi dopadne špatně! Prosím, aby se hlasovalo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, tak já přivolám kolegy a budeme hlasovat o navrženém usnesení o nesouhlasu s odpovědí na písemnou interpelaci. Já vás ještě předtím poprosím, abyste se odhlásili a znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

V tuto chvíli již zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 142 z přihlášených 89 pro 51, proti 37. Tento návrh byl přijat a já končím této interpelace.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, my jsme skončili projednávání bodu písemné interpelace. Máme tím pádem z jednacího řádu možnost ještě před ukončením času, který máme na interpelace, zahájit už projednávání dalších bodů, což učiníme, protože je to nejvýhodnější.

Když dovolíte, já bych rovnou přikročil k dalšímu bodu, který máme v programu, a to je bod 52. Doufám, že tady budou ti, kterých se ten bod týká, především pan poslanec Jan Bauer. Pan poslanec Jan Bauer – je

možné tedy, aby se dostavil do sněmovny? Ne, ne, pardon, já se omlouvám. On to vezme pan poslanec Lobkowicz, tak nemusíte shánět pana poslance Bauera. Je tady náhrada, takže to беру zpět.

Prosím pana ministra Kalouska, aby zůstal, a otevřel bych bod

52.

Návrh směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států /kód dokumentu 14497/10, KOM(2010) 523 v konečném znění/ /sněmovní tisk 238-E/

Pana ministra financí Miroslava Kalouska bych požádal, aby tento návrh uvedl. A pana Lobkowicze, aby zaujal místo zpravodaje. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, dovoluji si znovu předložit pozici české vlády na směrnici Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států. Odkazuji na svoji zprávu, kterou jsem poměrně obsírně přednesl v prvním čtení.

Ten návrh je ve svém cíli v zásadě logický a smysluplný. Nicméně objem prací, které by musela Česká republika učinit k 1. 1. 2013, je takového rozsahu a natolik nákladný, že jsme k němu velmi zdrženliví. Navíc se domníváme, že naše metodika není horší než ta navrhovaná, takže jsme zatím mimořádně zdrženliví, a když nic jiného, tak alespoň k tomu termínu, který by měl být dodržen.

Já jsem kupříkladu si udělal takovou manažerskou rozvahu, jak by se s tím porvalo Ministerstvo financí a ostatní ústřední orgány státní správy. Možná, že bychom s vyplazeným jazykem, za předpokladu, že bych byl optimistický k naplnění všech termínů krizové cesty takového projektu, tak bychom to možná s vyplazeným jazykem 1. 1. 2013 stihli, ale u veřejných zdravotních pojišťoven je to naprosto mimo lidské síly. Kdyby nic jiného, tak ten termín nejsme schopni dodržet. Myslím si, že to zdaleka není problém pouze České republiky. V jiných členských státech je situace ještě komplikovanější.

Ten projekt je sice mimořádně ambiciózní, ve svém cíli má svoji logiku, ale odpovědně se nelze přihlásit k jeho plnému naplnění k 1. 1. 2013.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za uvedení tohoto návrhu. Výbor pro evropské záležitosti tento návrh směrnice už projednal, usnesení bychom měli mít jako součást tisku 238/E. Pana poslance Lobkowicze bych požádal, aby nás informoval o jednání výboru.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, výbor pro evropské záležitosti na své 9. schůzi dne 13. ledna 2011 projednal tento papír, to znamená Návrh směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států /kód dokumentu 14497/10, KOM(2010) 523 v konečném znění/, a dohodl se na následujícím:

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace ředitelky odboru mezinárodněprávního a pro záležitosti EU dr. Hany Hendrychové, vrchního ředitele sekce Českého statistického úřadu Ing. Marka Rojíčka, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Jana Bauera a po rozpravě schvaluje stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení. Je to stanovisko vlády, které bych si dovolil zrekapitulovat.

Vláda České republiky zaujímá negativní postoj k tomu, aby národní fiskální rámce byly byt formou minimálních požadavků ze strany EU legislativně upravovány. To je vlastně to nejdůležitější.

Dohodli jsme se dále na tom, o čem budeme hlasovat, ale to bych snad řekl až v podrobné rozpravě. Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám písemnou přihlášku paní poslankyně Dany Váhalové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Tato směrnice navazuje na dva předcházející body evropského programu naší schůze.

Ačkoliv návrh této směrnice se jeví velmi technický, tato směrnice má velký politický obsah. Pokud by totiž byla přijata v současné podobě, tak by znamenala omezení rozpočtové autonomie krajů a obcí ve prospěch centrální vlády. Jedná se v podstatě o přenesení zásad Paktu růstu stability na národní úroveň jednotlivých států. V tomto smyslu mají vnitrostátní fiskální pravidla odpovídat pravidlům Evropské unie, tedy Paktu o stabilitě a růstu. To by znamenalo zavedení perspektivy víceletého fiskálního plánování do vnitrostátních rozpočtových rámců, aby se zajistilo dosažení střednědobých cílů stanovených na úrovni Evropské unie. Členské státy by zavedly numerická fiskální pravidla vedoucí ke splnění mezních hodnot pro schodek a dluh a dále by musely zajistit, aby se tato pravidla uplatnila ve všech subsektorech vládních institucí. Chápu se tím i místní rozpočty.

V tomto smyslu pokládám za zásadní zejména článek 11 a 12 této směrnice. Cituji:

Článek 11: Členské státy zavedou vhodné mechanismy koordinace v rámci subsektorů vládních institucí, aby zajistily jednotné pokrytí všech subsektorů vládních institucí při fiskálním plánování, přípravě rozpočtových

prognóz a zejména při víceletém plánování stanoveném ve víceletém rozpočtovém rámci.

Článek 12: 1. Numerická fiskální pravidla platí pro všechny subsektory vládních institucí. 2. Za účelem podpory fiskální odpovědnosti je třeba jasně stanovit rozpočtové pravomoci veřejných orgánů v různých subsektorech vládních institucí.

Jak vyplývá z těchto článků, jedná se o velký zásah do autonomie hospodaření místních rozpočtů, a proto je nezbytné, aby vláda obsah této směrnice projednala také s představiteli krajů a obcí. Já si pak dovoluji navrhnout usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Dolejš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Nebudu příliš zdržovat. Tato debata vlastně navazuje na debatu, kterou jsme tady měli už k tisku 237, kdy jsme schvalovali rámec pro naši vládu k jednání o první etapě reformy Paktu stability a růstu. Zde se v rámci rozpočtových rámců, resp. použití důslednějšího finančního řízení, snažíme o posílení prvků strategického plánování, a to ve vazbě na takové dokumenty, jako je strategie Evropa 2020.

Je samozřejmé, že debaty o fiskálních kompetencích mezi národní a evropskou úrovní zdaleka nekončí, i když je třeba si přiznat, že míra chaosu, která v evropském unijním prostoru existuje, asi v této podobě dále pokračovat nemůže, stejně tak jako nelibě neseme to, že v Evropské unii se již začíná rýsovat dohoda, pokud jde o dohledové instituce a jasný regulační rámec v oblasti finančních trhů.

Pokud jde o onu rozpočtovou politiku, tak tady vlastně vláda už v důvodové zprávě k tomuto tisku říká, že by se raději spolehla na národní opatření, že zkrátka to, co avizovala ve svém programovém prohlášení a v dalších výstupech, že zřídí národní rozpočtovou radu, zavede nám finanční ústavu a vlastní výstražný mechanismus, takže by to považovala za lepší a méně svazující než to, co k nám možná přichází z Evropské unie.

Já tento optimismus a spoléhání na vlastní invenci s vládou nesdílím, protože se obávám, že by to mohlo vést k poněkud jednostrannému pojetí smyslu toho, o čem ve veřejných financích jde. A pokud jde o poněkud deklaratorní cíle v Evropě, ve strategii Evropa 2020, tak tam se také jaksí obávám, že když opíšeme tyto deklarace, příliš nám to nepomůže. Koneckonců vzpomeňme, jak dopadla dekáda Lisabonské strategie za období 2000 až 2010, přestože byla po pěti letech, tedy v roce 2005, aktualizována.

Já to všechno říkám proto, že dnes to usnesení má také svým způ-

sobem závazný charakter, že tedy ten rámec, jak je popsán v příslušném dokumentu pro vládu, že bychom měli schvalovat, že se obávám, že toto nezlepší podmínky pro rozpočtové plánování z hlediska efektu rozpočtu, nikoliv jeho vykazování, a že tudíž pro toto usnesení náš klub nemůže hlasovat.

Tolik zdůvodnění našeho hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál se hlásí do obecné rozpravy? Pokud nikdo, obecnou rozpravu můžeme ukončit. Nevím, jestli nebude reagovat pan ministr nebo zpravodaj na to, co zaznělo v obecné rozpravě. Paní poslankyně Váhalová mluvila o hlasování o svém návrhu.

Poslankyně Dana Váhalová: Pokud tedy mám možnost a slovo, dovolila bych si, jak jsem již avizovala, rozšířit návrhy usnesení o usnesení: Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby obsah této směrnice projednala také s představiteli krajů a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se zpravodaje, jak bychom hlasovali, v které fázi, protože ještě budeme mít rozpravu podrobnou. Jestli by tento návrh nemohl být přečten v podrobné rozpravě a pak bychom o něm hlasovali na závěr. Zeptám se zpravodaje, jak bychom měli postupovat. Prosím, pan poslanec Lobkowicz.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Ještě jsem dlužen dát návrh usnesení, a sice návrh usnesení, jak jsme ho připravili, je: Poslanecká sněmovna –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, abychom si to ujasnili, máme ještě před sebou podrobnou rozpravu. Mně se jedná jen o to, jak zacházet s návrhy. Paní poslankyně Váhalová přednesla návrh usnesení, jestli je přednést v podrobné a hlasovat to potom na závěr.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Návrh usnesení paní kolegyně je asi takový, že není nic proti tomu, co zde máme my jako návrh usnesení. To je jenom rozšíření. O tom budeme hlasovat řekněme jako první, potom jako druhý po celkovém návrhu usnesení, to by byla celá procedura.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Rozumím, necháme to potom. Děkuji. Musím teď otevřít podrobnou rozpravu. Děkuji za názor. Přistoupíme k rozpravě podrobné, tu otevírá a prosím paní poslankyni, kdyby na svůj návrh poukázala v podobné rozpravě.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, pane předsedající. Znovu v po-

drobné rozpravě přednesu návrh svého usnesení: Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby obsah této směrnice projednala také s představiteli krajů a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, děkuji. Do podrobné rozpravy už není žádný další návrh, takže to snad můžeme – ještě pan ministr Kalousek, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jen vysvětlující poznámku. Samozřejmě záleží na vůli Poslanecké sněmovny. Pokud by vláda šla naproti této směrnici a velmi by si přála ji implementovat do našeho právního řádu, tak bych samozřejmě pokládal za logické, dokonce za nezbytné, abychom už jednali s představiteli krajů a obcí, neboť se to týká jejich bilancí a jejich účetních výkazů. Vzhledem k tomu, že se k tomu s-tavíme velmi odmítavě, projednávání bych pokládal za relevantní teprve v případě, že se nám tomu nepodaří zabránit. Padlo to na nás, nedali jsme dohromady ani kvalifikovanou menšinu, budeme to muset udělat, a pojďme se společně poradit, jak se s tím vypořádáme. V tuto chvíli bych to ale pokládal za velmi předčasné. Samozřejmě záleží na vás.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se do podrobné rozpravy hlásí zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Eventuálně bych navrhl návrh paní poslankyně Váhalové trochu modifikovat, a sice napsat, pokud se nepodaří zabránit tomuto návrhu, pokud se vláda neprosadí, tak potom diskutovat s kraji a obcemi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Asi bych nedoporučoval, abychom v usnesení Sněmovny předpokládali, že vláda neuspěje a podobné věci, je to příliš fabulace. Myslím, že bychom neměli schvalovat usnesení typu, kdyby to nevyšlo, platí tohle. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Dobře, beru na vědomí. Myslím, že bychom mohli hlasovat, a jako první –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, pane poslanče, v tom případě se ještě jednou musím zeptat, jestli do podrobné se nikdo nehlásí. Pokud ne, podrobnou rozpravu bych ukončil. A nyní bychom se mohli zabývat tím, jakým způsobem se hlasováním vypořádat s návrhy. Prosím, nyní můžete navrhnout, jak postupovat.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Navrhuji jako první hlasovat o návrhu usnesení, které vyšlo z výboru pro evropské záležitosti, je to velice jednoduché usnesení. Potom, pokud projde, o návrhu paní poslankyně Váhalové.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, slyšeli jste návrh postupu a ptám se, jestli někdo protestuje, nebo má jiný návrh, než vznesl zpravodaj, takto postupně. Pokud nikdo nenamítá, můžeme postupovat tak, jak navrhl poslanec Lobkowicz.

Prosím, ve dvou krocích, jak jste řekl, se s tím vypořádáme, pane zpravodaji. Budeme hlasovat. První hlasování.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: První hlasování, já bych jen přečetl, o čem budeme hlasovat. Bereme na vědomí návrh směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států. Za první. A za druhé – schvaluje rámcovou pozici vlády ČR ze dne 25. října 2010 k tomuto návrhu. To by bylo první hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to jasné, budeme hlasovat. Ještě, pane poslanče, máte něco? Je to dobré. Všichni poslanci musí mít možnost hlasovat, to je důležitá věc. Prosím. Nyní můžete, takže můžeme všichni. Je to tak?

Byl přečten první návrh usnesení. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 143, přihlášeno 118, pro hlasovalo 59, proti 5, to by znamenalo, že usnesení nebylo přijato.

Pan poslanec Tluchoř se hlásí o slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, nesmírně se omlouvám, včas jsem se zaregistroval, včas jsem mačkal tlačítko ano, hlasovací zařízení vykazuje křížek. Omlouvám se za to, ale zpochybňuji hlasování a poprosím vás ještě o jeden pokus.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, my víme, že hlasovací zařízení v poslední době zlobí. (Smích.) Navrhuji tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. O té námitce. Pardon. Je to jasné. Kdo je proti tomu, přijmout námitku pana poslance Tluchoře?

Hlasování pořadové číslo 144, přihlášeno 120, pro hlasovalo 94, proti 4, námitka poslance Tluchoře byla přijata.

Znovu budeme hlasovat usnesení přijaté výborem. Kdo je pro, přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 145. Přihlášeno je 119, pro hlasovalo 66, proti 15, usnesení bylo přijato.

Budeme hlasovat tu druhou část. Požádám pana poslance, aby řekl o čem. Prosím o klid!

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Druhá část hlasování by byla: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby veškerá jednání v Evropské unii konzultovala nebo –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, paní poslankyni Váhalovou, má právo přečíst si své usnesení sama.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji. Zopakuji ještě jednou usnesení: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby obsah této směrnice projednala také s představiteli krajů a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže budeme hlasovat tuto druhou část. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Ještě bychom se měli zeptat pana ministra, jestli je pro.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ale já se zeptám vás obou ještě před tím hlasováním. Zeptám se – pane ministře?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já bych byl mimořádně zdrženlivý, jako poslanec se zdržím hlasování. (Zpravodaj se také zdržuje hlasování.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To jste nám pomohli! A nyní budeme hlasovat sami, každý sám podle svého.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 146, přihlášeno 123, pro hlasovalo 58, proti 48. To by znamenalo, že usnesení přijato nebylo.

Toto usnesení už přijato nebylo, my jsme nicméně odhlasovali to základní, takže si myslím, že jsme se s tím vypořádali. Návrh usnesení byl schválen. Děkuji zpravodaji i předkladateli a končím projednávání bodu číslo 52.

Přikročíme k bodu 53, to je

53.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010 /sněmovní tisk 87/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Kalouska, aby se ujal slova jako první.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Opět odkazuji na původní řeč. Smlouvu zamezující dvojímu zdanění, to znamená zajišťující rezidentům obou států, že nebudou zdaňováni dvakrát za jednu a tutéž věc, jsme podepsali s Belgií v roce 1996. Ambicí tohoto protokolu je rozšířit výměnu informací mezi daňovými správami obou států, tím účinněji bojovat proti daňovým únikům ku prospěchu všech Čechů, Češek, Belgičanů i Belgičanek. Prosím proto o schválení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a prosím zpravodajku zahraničního výboru poslankyni Kristýnu Kočí, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 87/2. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte, abych vás seznámila se závěry zahraničního výboru z jeho jednání 24. listopadu 2010.

Zahraniční výbor se zabýval daným materiálem na své 6. schůzi a po odůvodnění náměstka ministra financí, zpravodajské zprávě mnou vypracované a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a z majetku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Iniciativně tento tisk projednal i rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 87/1. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru poslankyni Miloslavu Vostrou, aby usnesení výboru odůvodnila. (Není přítomna.) Tak sice iniciativně projednali, ale paní poslankyně tady není. Není, kdo by nám to tady přednesl.

Chci se zeptat, jestli je tu ještě někdo jiný z rozpočtového výboru, kdo by se toho ujal. Prosím, pan poslanec Dolejš. Děkuji vám.

Poslanec Jiří Dolejš: Rádo se stalo. Věc je velmi jednoduchá. Myslím si, že to zvládnou, i když jsem na to nebyl zcela připraven, a to tak, že rozpočtový výbor tuto materii projednal s tím, že doporučil přijmout usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu, do které nemám žádné písemné přihlášky, takže se táži, zda se někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, končím tedy rozpravu a chci se zeptat, jestli chce mít navrhovatel či zpravodaj závěrečné slovo. Nechtějí.

Přikročíme tedy k hlasování o navržených usneseních. Poprosím paní poslankyni Kočí, aby nás provedla usneseními, o kterých budeme hlasovat.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vzhledem k tomu, že usnesení obou výborů jsou totožná, dovolila bych si přečíst usnesení Poslanecké sněmovny. Zní: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daně z příjmů a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010.“

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nechám o tomto návrhu usnesení hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 147 z přihlášených 127 pro 111, proti nikdo. Tento návrh usnesení byl přijat.

Ještě dávám slovo panu ministrovi.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji Poslanecké sněmovně za vstřícnost, zejména pak rozpočtovému výboru za iniciativu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu 55. Je to

55.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění
Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy
a Spojenými státy americkými o letecké dopravě podepsaná
ve dnech 25. a 30. dubna 2007
/sněmovní tisk 108/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal ministr dopravy Vít Bárta. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená předsedající, dámy a pánové, v návaznosti na sjednání jednotné Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě, podepsané v roce 2007, byl následně vyjedнан protokol, kterým se tato dohoda mění. Protokol je výsledkem druhé, závěrečné fáze vyjednávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o podmínkách pro obchodní leteckou dopravu mezi jejich územími. Vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním protokolu svým usnesením ze dne 21. června 2010 číslo 493. Protokol byl následně podepsán s výhradou ratifikace dne 24. června 2010 v Bruselu.

Protokol má za cíl odstranit další překážky na přepravním trhu mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými a dále toto prostředí liberalizovat. Protokol upravuje zejména možnost rozšíření investičních příležitostí v rámci leteckých dopravců smluvních stran, rozšiřuje mimo jiné spolupráci v oblasti otázek životního prostředí nebo ochrany civilního letectví před protiprávními činy. Z pohledu České republiky lze sjednání protokolu považovat za přínosné. Dochází k završení dlouholetého a obtížného vyjednávacího procesu se Spojenými státy americkými o liberalizaci prostředí na transatlantickém leteckém trhu.

Text protokolu je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Sjednání a provádění protokolu nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Zahraniční výbor projednal návrh na své schůzi dne 24. listopadu 2010 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně protokol ratifikovat. Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací tohoto protokolu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a prosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Jana Hamáčka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 108/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, pane ministře, dámy a pánové, zahraniční výbor se zabýval tímto dokumentem na své 6. schůzi 24. listopadu 2010. Po odůvodnění náměstka ministra dopravy pana Ing. Vykydala, po zpravodajské zprávě a po rozpravě přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout toto usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu, kterým se mění Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě podepsaná ve dnech 25. a 30. dubna 2007.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, takže se ptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Končím rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít pan ministr závěrečné slovo. Nebo pan zpravodaj? Nechtějí.

Nyní můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení, které nám tady před chvílí přednesl pan zpravodaj zahraničního výboru. Ještě zagonguji, aby někdo mohl přiběhnout.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 148, z přihlášených 130 pro 116, proti 1. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu

56.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII
Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě
o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států
/sněmovní tisk 109/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní

předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji, abych vám představil vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice státu. Cílem tohoto protokolu je vyloučit nebo omezit použití perzistentních organických polutantů a snižovat jejich emise do všech složek životního prostředí, a to jejich ukládáním a zaváděním nejlepších dostupných technik či využitím technicky a ekonomicky dostupných náhrad. Protokol reguluje nakládání s 16 látkami, které jsou toxické, dlouho setrvávají v životním prostředí a kumulují se v organismech. Jedná se například o dioxiny nebo polycyklické aromatické uhlovodíky.

Důvodem těchto změn u přílohy číslo VII, jejího zrušení, je skutečnost že v ní obsažená úprava je překonána vývojem moderních technologií, a tím i poklesem významu těchto polutantů u mobilních zdrojů. U změny přílohy číslo V umožní snadnější provádění změn v seznamu nejlepších dostupných technik, neboť se nebude vyžadovat obvyklý, jinak velmi časově náročný, ratifikační proces.

Dovoluji si požádat ctěnou Poslaneckou sněmovnu o ratifikaci změn těchto dvou příloh protokolu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane ministře. Já bych požádal ještě zpravodaje zahraničního výboru poslance Františka Novosadu, aby přednesl zpravodajskou zprávu.

Poslanec František Novosad: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, tento materiál byl projednán na zahraničním výboru na 6. schůzi dne 24. listopadu 2010. Zahraniční výbor přijal toto usnesení:

Zahraniční výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změn příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice státu. Body 2 a 3 jsou standardní.

Děkuji. (Potlesk části poslanců z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám rozpravu. Nehlásí se nikdo. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu ukončím. Poprosím zpravodaje – k návrhu usnesení a k hlasování.

Poslanec František Novosad: Vážený pane místopředsedo, prosím, abychom hlasovali.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, tak jak byl přednesen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 149. Přihlášeno je 135, pro hlasovalo 108, proti 1, takže to bylo přijato. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji ministrovi i zpravodaji a končím projednávání bodu č. 56 s tím, že paní předsedkyně se ujme řízení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji projednávání bodu číslo 57. Je to

57.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 126/ - druhé čtení

Za vládu uvede tento návrh pan ministr Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne. Paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám v zastoupení premiéra Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací. Ta smlouva je standardní, tak jako v řadě jiných případů uzavřených už s několika desítkami zemí. Smlouva o vzájemné ochraně a výměně utajovaných informací mezi vládou ČR a vládou Černé Hory je standardní a já ji doporučuji schválit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jaroslava Foldynu, aby odůvodnil usnesení výboru, kterém nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 126/1. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Zahraniční výbor

1. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací,

2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

3. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny zpravu o výsledcích projednávání tohoto bodu navrhl na schůzi zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se hlásí někdo ze svého místa. Není žádná taková přihláška, proto rozpravu končím a budeme hlasovat o navrženém usnesení.

Návrh usnesení nám byl také předložen písemně a zní takto: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.“

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování 150, které zahajují. Táží se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 150 přítomno 138, pro 114, proti 1. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s bodem číslo 57, sněmovním tiskem 126.

Zahajuji projednávání bodu

58.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací /sněmovní tisk 127/ - druhé čtení

Opět tento materiál uvede pan ministr Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, v současné době je výměna utajovaných informací mezi Českou republikou a Rumunskem upravena v ujednání mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem národní obrany Rumunska. Vzhledem k tomu, že Rumunsko vstoupilo do NATO a není žádná multilaterální smlouva, která by zajišťovala ochranu utajovaných informací, předkládá se návrh na uzavření mezivládní dohody, která tuto oblast bude dostatečně upravovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento úvod. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru. To nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 127/1. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Holík: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, zahraniční výbor na své 6. schůzi dne 24. listopadu 2010 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací, přijal toto usnesení.

Po odůvodnění ředitele Národního bezpečnostního úřadu a zpravodajské zprávě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací.

To je všechno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Otevírám rozpravu. Nemám písemnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Zopakují, že zní takto: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací.“

Zahajují hlasování pořadové číslo 151. Táží se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 151 přítomno 140, pro 116, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím tím projednávání bodu 58, sněmovního tisku 127.

Dalším bodem je bod

59.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou
o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací
/sněmovní tisk 128/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra Drábka, aby opět tento materiál uvedl.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, i v případě Bosny a Hercegoviny v poslední době došlo k významnému posílení vzájemných kontaktů a je třeba zachytit vzájemnou ochranu utajovaných informací příslušnou formou. Ochranu informací v Bosně a Hercegovině zajišťuje Národní bezpečnostní úřad. Vzhledem k tomu, že Bosna a Hercegovina v rámci twinningového projektu Evropské unie velmi úzce spolupracuje s Maďarským národním bezpečnostním úřadem, je předpoklad, že uzavření této smlouvy bude nastavovat obdobná pravidla jako s desítkami dalších zemí, s nimiž již podobnou smlouvu máme uzavřenu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Šeicha, aby odůvodnil usnesení výboru, který bylo Sněmovně rozdáno jako sněmovní tisk 128/1.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, podstatou usnesení, které máte k dispozici, je, že zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně dát souhlas s ratifikací této smlouvy, následně zmocňuje předsedu zahraničního výboru k předložení tohoto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny a zmocňuje mě jako zpravodaje vám tuto zpravodajskou zprávu přednést. Čili zahraniční výbor doporučuje dát souhlas s ratifikací této smlouvy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Nemám písemné přihlášky. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak nám bylo právě panem zpravodajem přečteno.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 152. Táži se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 152 přítomno 142, pro 115, proti 1. S návrhem usnesení Poslanecká sněmovna tedy vyslovila souhlas. Tím jsme projednali bod číslo 59, sněmovní tisk 128.

Můžeme zahájit projednávání bodu

61.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi
Českou republikou a Státem Kuvajt o změnách Dohody
mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o podpoře
a ochraně investic, podepsaný dne 31. října 2010 v Kuvajtu
/sněmovní tisk 186/ - prvé čtení**

Prosím, aby tento návrh uvedl ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, je to jedna z dlouhé série smluv, kterou se Česká republika snaží jednak uzavřít nové smlouvy o ochraně investic, jednak ty uzavřené harmonizovat s primárním právem. Já si proto dovoluji požádat o projednání a schválení, neboť tato smlouva posílí právní jistoty investorů z obou dvou zemí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje pro prvé čtení. Byl určen pan kolega Petr Gandalovič. Budeme muset tedy hlasovat o změně zpravodaje na pana kolegu Foldynu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 153. Táži se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje k tomuto sněmovnímu tisku, tedy k tisku 186. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 153 přítomno 143, pro 102, proti 1. Změnu zpravodaje jsme schválili.

Poprosím vás, pane kolego, abyste se ujal slova.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní předsedající, vážení kolegové, pan ministr přednesl všechny relevantní informace, které jsou potřeba, a já doporučuji, aby tato smlouva byla přikázána zahraničnímu výboru k projednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji vám. Otevírám

obecnou rozpravu. Písemné přihlášky nemám. Táži se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu, právě tak jako pan zpravodaj toto doporučil. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 154. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 154 přítomno 144, pro 111, proti 1. Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končím projednávání bodu 61, sněmovního tisku 186, v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu

62.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím /sněmovní tisk 193/ - první čtení

Tento návrh uvede ministr dopravy Vít Bárta. Prosím, pane ministře, o vaše úvodní slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vláda České republiky předkládá do Poslanecké sněmovny vládní návrh, kterým se předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím.

Dohody EU o spolupráci v oblasti družicové navigace jsou sjednávány se zeměmi, které se z celosvětového hlediska významně podílí na vesmírném programu a výzkumu velice kvalitní technologií pro tuto oblast.

Smyslem předkládané dohody je zajistit úzké zapojení Norska do fází budování a provozu evropských programů družicových navigačních systémů Galileo a EGNOS. Zapojení Norska do evropských programů navigačního družicového systému je považováno za politicky i ekonomicky

velmi vhodné. Jedná se o významného partnera, jenž je členem NATO i Evropské kosmické agentury.

Dohoda byla dne 22. září 2010 podepsána v Bruselu na úrovni velvyslanců členských států EU. Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v EU, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Provádění dohody nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Janu Fischerovou o její slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si pana ministra Bártu pochválit za to, jak to uvedl. Doplním jenom takové dva detaily. Řeknu, šlo o věc, slyšeli jste jistě jméno Galileo Galilei, podle něj se to jmenuje, je to známý toskánský astronom. A podle něj tento navigační systém je nazván. To, co zde nebylo, tak doplním krátce. Měl by být uveden do provozu v roce 2014 a velice úzce se tím zabývala také Evropská komise, Evropský parlament a shrnuly 18. ledna současné výsledky. Je to i v oblasti financování, protože tento navigační systém bude financován z rozpočtu Evropské unie a hlavním partnerem v České republice je právě Ministerstvo dopravy ve spolupráci s ostatními ministerstvy.

Každopádně se k tomuto navigačnímu systému chci vyjádřit kladně, protože bude mít dopad i téměř na každého z vás v budoucnosti jako na řidiče, kteří ho budete moci využívat. Každopádně doporučuji podpořit toto schválení této smlouvy, sněmovního tisku číslo 193, a doporučuji přikázat zahraničnímu výboru.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám písemné přihlášky, táži se, zda se někdo hlásí z místa. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Paní zpravodajka navrhla totéž. Zeptám se, zda má někdo ještě jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 155. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 155. Přítomno 148, pro 126, proti jeden.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končí projednávání bodu 62, sněmovního tisku 193 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo

63.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství /sněmovní tisk 197/ - první čtení

Tento návrh uvede ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změn harmonogramu mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství. Česká republika je smluvní stranou této úmluvy od 26. ledna 2005.

Cílem této úmluvy je ochrana velrybích populací umožňující udržitelný rozvoj velrybářského průmyslu. Na základě úmluvy byla zřízena mezinárodní velrybářská komise, která přijímá usnesení k regulaci velrybářství především formou tzv. harmonogramu úmluvy. Komise na svých zasedáních v roce 2008, 2009 a 2010 přijala změny harmonogramu spočívající jako každoročně v posunutí dat vymezujících období lovných sezón. Přijetím uvedených změn Česká republika potvrdí svůj mimořádný zájem na řádném plnění úmluvy a všech závazků, které z ní zejména pro Českou republiku vyplývají.

Úmluva je smlouvou prezidentské kategorie a vyžaduje souhlas Parlamentu České republiky a následnou ratifikaci prezidentem republiky.

Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby tento návrh uvedl zpravodaj pro první čtení pan poslanec Radim Böhnišch.

Poslanec Robin Böhnišch: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Pan ministr v zásadě shrnul celý obsah změny v harmonogramu úmluvy. Já ještě připomenu, že změny v harmonogramu se

skutečně týkají pouze úprav dat, která vymezují lovné sezóny některých druhů velryb, případně úprav kvót pro domorodý lov velryb pro obživu.

Přijetí změny harmonogramu nemá vliv na veřejnou správu, rozpočty ani podnikatelský sektor a já doporučuji propustit návrh na ratifikaci do zahraničního výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otvírám obecnou rozpravu bez písemných přihlášek, proto se ptám, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 156. Táhne se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto přikázání?

Hlasování pořadové číslo 156. Přítomno 149, pro 127, proti nikdo. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím jsme projednali bod 63 sněmovní tisk 197 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo

64.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt o změně Dohody o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsané v Praze dne 3. července 1997, a Dohoda o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsaná v Praze dne 3. července 1997 /sněmovní tisk 190/ - první čtení

Tento návrh uvede ministr dopravy Vít Bárta. Prosím vás, pane ministře, o vaše slova.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, v roce 2009 došlo na základě zájmu obou stran k expertním jednáním, jejichž cílem bylo více liberalizovat tento stávající právní rámec pro provozování leteckých služeb mezi oběma státy, neboť dohoda je do určité míry restriktivní. Také zde byla potřeba zajistit soulad stávající dohody s

právem Evropské unie vložení příslušných unijních ustanovení. Změna dohody byla provedena formou protokolu, který obsahuje doplnění či změny vybraných ustanovení stávající dohody.

Vláda vyslovila souhlas se sjednáním protokolu svým usnesením ze dne 15. září 2010 číslo 657 a protokol byl následně podepsán 13. října 2010 v Praze.

Text protokolu je v souladu s právním řádem České republiky i se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii i s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Jeho provádění nevyžaduje změny v právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Současně s protokolem se Parlamentu České republiky předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací také stávající dohoda. Tato dohoda byla podle tehdy platných právních předpisů uzavřena jako mezinárodní smlouva vládní kategorie. Její změnu ve formě protokolu je však potřeba podle současných ústavních požadavků ratifikovat. Aby byla celá stávající dohoda ve znění protokolu bezprostředně závazná s přednostní aplikací před zákony, je třeba, aby byla také ona a ne jen její novelizace schválena podle současných požadavků článku 10 Ústavy České republiky, a tak povýšena na mezinárodní smlouvu prezidentské kategorie.

Dovolím si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací předkládaného protokolu a samotné dohody. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi dopravy. Prosím o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, myslím, že pan ministr vystihl vše důležité, co v protokolu je, a mně nezbyvá nic jiného, než vás poprosit o přikázání zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám písemné přihlášky. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí, děkuji. Končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu, rovněž tak paní zpravodajka. Ptám se, zda má někdo ještě další návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 157. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 157 přítomno 148, pro 122, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh Poslanecká sněmovna schválila a vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání bodu 64, sněmovního tisku 190 v prvním čtení.

Budeme se věnovat bodu

65.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Kazachstánskou republikou o změnách a doplnění Dohody mezi Českou republikou a Kazachstánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Astaně /sněmovní tisk 202/ - první čtení

Tento návrh uvede pan ministr Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní předsedkyně, dámy a pánové, tento návrh protokolu je standardní součástí smlouvy tak jako v řadě případů u jiných zemí. Nemá žádné odchylky od standardních zvyklostí a jeho cílem je posílit vzájemné obchodní kontakty mezi Českou republikou a Kazachstánem a vytvořit tak lepší konkurenční podmínky pro české firmy. Proto doporučuji tento protokol vaší pozornosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní zpravodaje pro první čtení pana poslance Davida Vodrážku. Prosím, pane kolego.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, jedná se o standardní harmonizační protokol. Všechno zde již bylo řečeno, proto navrhuji přikázat zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh výboru zahraničnímu, taktéž pan zpravodaj. Ptám se, zda někdo další chce navrhnout jiné přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 158. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby

návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 158 přítomno 147, pro 117, proti 1. Tedy tento návrh Sněmovna přikázala k projednání výboru zahraničnímu.

Tím končím projednávání bodu 65, sněmovního tisku 202 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu

67.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 220/ - první čtení

Tento návrh uvede ministr dopravy Vít Bárta. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Za první mi dovoluji omluvit nepřítomnost pana ministra Johna, za kterého načtu.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, účelem Smlouvy mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsané dne 16. prosince loňského roku v Praze, je vytyčení pravidel pro vzájemné poskytování pomoci při mimořádných událostech, tj. přírodních katastrofách a technologických haváriích, které mohou mít závažné dopady na obyvatelstvo nebo životní prostředí. V současné době je tato spolupráce upravena jen rámcově v Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Francouzské republiky o spolupráci v oblasti policie, veřejného pořádku a veřejné správy z roku 1997, která však již pro rostoucí objem vzájemné spolupráce není dostačující.

Francouzská republika je jedním z nejméně aktivních evropských států na poli poskytování mezinárodní pomoci při mimořádných situacích a intenzita spolupráce složek integrovaného záchranného systému s francouzskými složkami se v posledních letech stále zvyšuje. Smlouva by tak měla vytvořit nový detailní rámec pro jednotlivé formy spolupráce, především spolupráce při konkrétních mimořádných situacích formou vyslání záchranných jednotek a jednotlivých specialistů a poskytnutí materiální humanitární pomoci, dále výměnu informací o mimořádných situacích a důvodech jejich vzniku, zkušeností v oblasti jejich předvídání a prevence a informací o

přípravě obyvatelstva na tyto situace a projekty společného vzdělávání odborníků v těchto oblastech.

Smlouva upravuje postup při podávání a vyřizování žádostí o pomoc, podmínky nasazování záchranných jednotek na území druhého státu, náhradu škod nebo hrazení nákladů. To je založeno na principu bezúplatnosti, podle něhož je pomoc poskytována dobrovolně a bezplatně.

Smlouva je dokumentem prezidentské kategorie a vyžaduje souhlas obou komor Parlamentu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím pana zpravodaje pro první čtení pana poslance Pavla Holíka.

Poslanec Pavel Holík: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, vláda předložila návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze. Obsah této smlouvy byl přednesen, a proto navrhuji, aby smlouva byla přikázána k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, ale hlásí se pan kolega Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji moc, paní předsedkyně. Především si myslím, že pan ministr Bárta skvělým způsobem zastoupil pana ministra Johna, protože řekl perfektně, co je odborným obsahem této smlouvy. A protože to skutečně je prevence havárií, integrovaný záchranný systém, tak mi dovoluji navrhnout, aby to bylo projednáno ve výboru pro obranu a bezpečnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy? Není taková, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Pan kolega Klučka navrhuje výbor pro obranu a bezpečnost. Má prosím ještě někdo další návrh na přikázání? Není tomu tak.

Zahajuji tedy hlasování pořadové číslo 159. Táhne se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 159 přítomno 148, pro 126, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme o přikázání výboru pro obranu a bezpečnost. Zahajuji hlasování číslo 160. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 160, přítomno 148, pro 75, proti 25. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a výboru pro obranu a bezpečnost, a končím projednávání bodu 67, sněmovního tisku 220 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu

70.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace, podepsaná za Českou republiku dne 14. prosince 2010 ve Vídni /sněmovní tisk 226/ - první čtení

Tento návrh uvede ministr dopravy Vít Bárta.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážené dámy a vážení pánové, Dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace vytváří právní základ pro činnost Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace. Akademie zahájila svou činnost na prozatímní bázi na základě memoranda uzavřeného mezi některými státy na počátku roku 2010 a sídlí v rakouském městě Laxenburg. Iniciativa ke zřízení akademie vzešla od Úřadu Organizace spojených národů pro drogy a kriminalitu a Rakouské republiky.

Hlavní činností akademie je školení policejních a soudních úředníků, zástupců dalších státních úřadů i soukromých společností v oblasti boje proti korupci. Dalším neméně významným úkolem akademie je podpora prohlubování mezinárodní spolupráce v boji proti korupci.

Dohoda je standardní smlouvou o založení mezinárodní organizace. Zřizuje orgány akademie a vymezuje jejich úkoly, upravuje způsob financování akademie či vzájemné konzultace a poskytování informací mezi smluvními stranami v oblastech týkajících se dohody.

Dohoda předpokládá dobrovolné příspěvky svých členů na chod

akademie. Výše příspěvků České republiky v jednotlivých letech bude odpovídat finančním možnostem veřejných rozpočtů a příspěvků, které Česká republika bude hradit odborným organizacím podobného charakteru. Kromě toho se předpokládá, že Ministerstvo spravedlnosti i Ministerstvo vnitra přispějí na činnost akademie vysláním expertů – lektorů do akademie.

Dohoda patří do kategorie tzv. prezidentských smluv, neboť z ní vzniká členství České republiky v mezinárodní organizaci. Dohoda bude po vyslovení souhlasu s ratifikací oběma komorami Parlamentu předložena k ratifikaci prezidentu republiky.

Vážené dámy a vážení pánové, žádám vás o podporu předloženého návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Bártovi. Proším o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Lenku Andrášovou.

Poslankyně Lenka Andrášová: Vážená předsedkyně, vládě, kolegyně, jak už pan ministr řekl, touto smlouvou se zakládá Mezinárodní protikorupční akademie, která se od existujících institutů vzdělávacích liší tím, že bude vzdělávat nejen policisty, ale i soudce, státní zástupce a úředníky. Z rozpočtu si vyžádá, aspoň předpokládáme, půl milionu korun ročně.

Já doporučuji, aby se touto smlouvou zabýval zahraniční výbor, a doporučuji postoupit tuto smlouvu do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu, paní zpravodajka taktéž. Ptám se, zda někdo další chce navrhnout jiný výbor. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 161. Kdo je pro přikázání výboru zahraničnímu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 161, přítomno 152, pro 123, proti 1. Návrh tedy byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání bodu 70, sněmovního tisku 226 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko
o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti,
podepsaná dne 17. prosince 2010 v Praze
/sněmovní tisk 227/ - první čtení**

Opět požádám o úvodní slovo pana ministra dopravy Víta Bárty.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážené dámy a pánové, účelem Dohody mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, která byla podepsána 17. prosince 2010 v Praze, je poskytnout policejním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi.

V současné době není spolupráce českých a srbských policejních orgánů na bilaterální úrovni upravena. Region západního Balkánu je přitom z hlediska potřeb spolupráce orgánů příslušných k boji s trestnou činností velmi významný a sjednání smluv o policejní spolupráci se zeměmi tohoto regionu je v současné době jednou z priorit Ministerstva vnitra v mezinárodní smluvní oblasti.

Dohoda standardně obsahuje demonstrativní vymezení rozsahu a forem spolupráce, přičemž základem je výměna informací. Dále upravuje např. spolupráci při ochraně svědků, možnost vyslání policejních justičních důstojníků a spolupráci v oblasti výcviku a vzdělání. Dohoda rovněž stanoví orgány příslušné k jejímu provádění a standardně upravuje záležitosti žádostí o spolupráci a možnost jejich odmítnutí, stejně jako předání a ochranu osobních údajů a utajovaných informací.

V oblasti předávání osobních údajů dohoda reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru. Proto do ní byla českou stranou prosazena důležitá úprava sdílení informací předaných srbskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie v rámci schengenského informačního systému, resp. dalších databází dle evropského práva.

Dohoda je na výslovnou žádost srbské strany navenek sjednávána jako mezivládní, z hlediska vnitrostátního právního řádu České republiky se opět jedná o smlouvu prezidentské kategorie.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje pro první čtení pana kolegu Jaroslava Foldynu o jeho zprávu.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, všichni jsme si všimli, že zločin nezná hranic, pan ministr přednesl všechny relevantní informace a já doporučuji, abychom postoupili tuto smlouvu dále do zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. O slovo se hlásí pan kolega Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji mockrát, paní předsedkyně. Pane premiére, pane ministře, já trochu nerozumím tomu, že když tady vždycky předstoupím s tím, aby nějaký zákon, který se obsahově týká oblasti bezpečnosti nebo obrany, šel i do výboru pro obranu a bezpečnost předtím, než smlouva je ratifikována. Já vám chci jenom říct, že kdybychom se o takovéto přípravě nebo o tomto tématu dozvěděli ve výboru dřív, než je podepsána tato smlouva, tak to tady nebudu zkoušet, protože tu formální stránku a stránku mezinárodního práva jistě zvládne zahraniční výbor. Ale tam je spousta odborných věcí.

Já jenom chci říct u této smlouvy, že to tak trochu navazuje i na dnešní jednání v ústních interpelacích, kde jsme projednávali zrušení výcvikového střediska, velmi významného střediska, v Hradci Králové. Jenom se podívejte do této smlouvy na článek 8, kde se v podstatě ujednává, že pořádáme společné semináře, cvičení a výcvikové kurzy, výcvik specialistů, vyměňujeme si experty, jakož i výcvikové koncepce a programy. To všechno toto zařízení mohlo dělat. Já si myslím, že to skutečně v této chvíli absentuje, a prosím pěkně, aby i tato smlouva byla dána do výboru pro obranu a bezpečnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím.

Budeme se tedy zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh výboru zahraničnímu. Pan kolega Václav Klučka navrhuje výbor pro obranu a bezpečnost. Má někdo další návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 162. Kdo je pro přikázání výboru zahraničnímu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 162 přítomno 153, pro 127, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A nyní tedy rozhodneme o přikázání výboru pro obranu a bezpečnost.

Zahajuji hlasování číslo 163. Kdo je pro toto přikázání? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 163 přítomno 153, pro 94, proti 17. Tento návrh byl také přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a výboru pro obranu a bezpečnost. Končím projednávání bodu 71, sněmovního tisku 227 v prvním čtení.

Dámy a pánové, tím jsme projednali vše, co bylo třeba v bloku smlouvy – prvé čtení, smlouvy – druhé čtení a budeme se věnovat zprávám. Chci požádat všechny zpravodaje a ostatní předkladatele, aby věnovali pozornost tomu, že začínáme zprávy projednávat. Začínáme bodem 81 a budeme pokračovat body 82, 107, 99, 83, 84, 85 atd. Takže prosím, zpravodajové, pohlíďte si, abyste tady byli přítomni.

Zahajuji projednávání bodu číslo

81.

Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR za období 2009 - 2010 /sněmovní tisk 166/

Předloženou zprávu projednal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 166/1.

Prosím paní zpravodajku, paní poslankyni Annu Putnovou, aby nás o jednání výboru informovala a také přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové, Grantová agentura ČR je zřízena podle § 36 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje. Orgánem Grantové agentury je i kontrolní rada, která má především funkci z hlediska kontroly rozdělování finančních prostředků Grantové agentury a kontroly hospodaření s majetkem státu, k čemuž má Grantová agentura ČR také příslušné hospodaření. (V sále je velký hluk.)

Kontrolní rada předkládá Poslanecké sněmovně výroční zprávu o své činnosti. Mohu potvrdit, že předseda kontrolní rady Grantové agentury předložil řádně a v termínu zprávu o činnosti kontrolní rady...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Prosím o klid v jednací sále! Prosím o klid ještě jednou!

Poslankyně Anna Putnová: ...spolu s hodnocením splněných úkolů. Jedná se tedy o již zmiňovaný sněmovní tisk č. 166.

Tato zpráva byla projednána 24. 11. 2010 na 6. schůzi výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Dovoluji si doporučit Poslanecké sněmovně ČR vyslovit souhlas se zprávou o činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR za období 2009–2010.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Pan kolega Ohlídál, pan kolega Grebeníček byl druhý. Prosím pana poslance Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl v souvislosti s touto zprávou, týkající se kontrolní rady Grantové agentury ČR, upozornit na dvě významné skutečnosti.

Především ta první skutečnost je velmi negativní. Tato kontrolní rada má mít 10 členů. V současné době má 3 členy. Dalo by se říct, že funkční je pouze jeden: předseda této kontrolní rady. Tato situace je naprosto neúnosná a musí nutně negativně ovlivňovat činnost a práci této kontrolní rady. Takže toto je podstatný rest naší Sněmovny, že se jí nepodařilo zvolit další členy této kontrolní rady, aby jejich počet byl úplný.

Druhá negativní skutečnost je následující. Když si člověk všimne statutu této kontrolní rady, tak zjistí, že kontrolní rada kontroluje hospodaření s finančními prostředky u Grantové agentury ČR, kontroluje hospodaření s majetkem u této Grantové agentury, ale není tam obsaženo jedno podstatné tvrzení nebo jedna podstatná skutečnost – tato kontrolní rada může prošetřovat stížnosti na rozdělování finančních prostředků na jednotlivé projekty od poskytovatele, to znamená od Grantové agentury ČR, ale nemůže vůbec prošetřovat stížnosti, které se týkají systému hodnocení těch veřejných projektů, které jsou předkládány ke Grantové agentuře. To je závažný nedostatek už z tohoto hlediska, že se objevila iniciativa na internetu, iniciativa z akademické sféry, která výrazně kritizuje současný stav výběrového řízení u této Grantové agentury ČR, výběrového řízení, které se týká výběru vědeckých projektů, které budou potom financovány ze strany Grantové agentury ČR.

Takže já bych na tuto skutečnost chtěl upozornit a chtěl bych také dodat, že je nutné v tomto směru změnit statut této kontrolní rady Grantové agentury ČR. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ohlídalovi. Pan poslanec Grebeníček byl přihlášen jako další do diskuse. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ze zprávy o činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR za období 2009–2010 plyne, že je porušován zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o podpoře výzkumu a vývoje zejména. Je tomu tak proto, že v rozporu s požadavkem zákona, jak zde již bylo uvedeno, je personální složení kontrolní rady Grantové agentury ČR za posuzované období takřka katastrofální.

V začátku období měla podle zprávy 6 členů, od konce října 2009 pracovala jen ve 3 členech a ve druhé polovině sledovaného období, od dubna 2010 až k 30. září 2010, měla už jen jediného člena z 10 požadovaných zákonem. Kontrolní rada Grantové agentury ČR tedy byla neschopna usnášení a logicky nemohla vykonávat řádně svou kontrolní funkci ve vztahu ke Grantové agentuře.

O náležitostech ekonomického zabezpečení činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR a o personálním servisu jediného či posledního člena tohoto orgánu se ovšem zpráva nezmiňuje, přestože tedy v rozporu se zákonem namísto 10 členů po značnou část období vykonával funkci v kontrolní radě Grantové agentury ČR pouze jediný člověk, který logicky nemohl naplnit stanovený požadavek zákona a ani dle platného zákona a ani fyzicky zajistit řádně plnění funkce tohoto orgánu.

V závěru předkládané zprávy se tvrdí opak, tedy že kontrolní rada Grantové agentury ČR plnila v celém období všechny úkoly, které jí stanoví zákon č. 130/2002 Sb. Kontrolní rada měla podle předkládané zprávy vykonávat ve velmi značném rozsahu dohled nad Grantovou agenturou ČR a kontrolu její činnosti, vyřizovat stížnosti na neudělení grantů, projednávat a předkládat návrhy na zlepšení grantového systému a provádět kontroly při jednání panelů i oborových komisí, upozorňovat na chyby v čerpání finančních prostředků a na případné neoprávněné nakládání s prostředky. Jak tyto velmi obsáhlé činnosti, zejména ve druhé polovině období, zajišťoval jediný zbylý člen orgánu, o tom zpráva nic bližšího neuvádí.

Tvrzení zprávy, že zápisy ze zasedání kontrolní rady jsou ve zkrácené verzi zveřejňovány na webových stránkách Grantové agentury ČR, ve zprávě na uvedené adrese, neodpovídá skutečnosti. Formulace byla zře-

jmě převzata z nějaké starší výroční zprávy, protože na webové stránce kontrolní rady Grantové agentury ČR byla poslední aktualizace datována dnem 13. července 2009 a informace z jednání této rady tamtéž zveřejněné končila v listopadu 2008.

Dámy a pánové, předseda kontrolní rady Grantové agentury České republiky profesor Ivan Míšek opakovaně žádá Sněmovnu o zvolení nových členů, aby kontrolní rada nabyla usnášeníschopnosti. V dané věci oceňuji i aktivitu vedení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Přes to všechno je nutné klást otázku, kdo a proč měl či má zájem na tom, aby nebyl naplněn zákon a aby kontrolní rada Grantové agentury České republiky nebyla dlouhodobě řádně obsazena a nemohla plnit svou zákonem stanovenou funkci.

Dámy a pánové, předkládanou zprávu já osobně nemohu akceptovat. Myslím si také, že je nutné vyzvat vládu, ale i Poslaneckou sněmovnu, aby splnily své povinnosti a do budoucna umožnily vytvoření tohoto zákonem požadovaného orgánu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se hlásí o slovo paní poslankyně Anna Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, otázka personálního zajištění kontrolní rady Grantové agentury je skutečně velmi citlivou a bolestivou záležitostí. Je pravda, že v posledním období vykonával tuto činnost pouze jeden člověk, a to její předseda. Nutno podotknout, že není jeho vinou, že zůstal v této situaci v kontrolním orgánu osamocen. Opakovaně žádal, aby se tato situace řešila.

Proto jsem také 4. 11. vypsala výzvu, aby právnické osoby zabývající se výzkumem a vývojem ve lhůtě do 6. prosince předložily výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Poslanecké sněmovně návrhy na členy kontrolní rady Grantové agentury České republiky. Předpokládám, že personální záležitosti a dovolení členů kontrolní rady budeme řešit na příští schůzi.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, proto tuto všeobecnou rozpravu končím.

Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se tedy, zda paní zpravodajka pouze odkáže na návrh usnesení. Prosím, abyste tak učinila.

Poslankyně Anna Putnová: Doporučuji Poslanecké sněmovně České republiky přijmout usnesení o přijetí zprávy kontrolní rady Grantové agentury České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tedy vyslovit souhlas s touto zprávou, jak zní přesně text usnesení, které nám bylo předloženo.

Zeptám se ještě, zda se někdo do podrobné rozpravy hlásí. Není tomu tak. Končím také podrobnou rozpravu. Budeme moci hlasovat o návrhu usnesení, které nám paní zpravodajka přednesla a které nám bylo také předloženo písemně.

Zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se zprávou o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období 2009 až 2010, dle sněmovního tisku 166.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 164. Kdo je pro tento návrh usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 164, přítomno 153, pro 69, proti 35. Tento návrh tedy přijat nebyl.

Je zde námitka proti výsledku hlasování.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, poslanecký klub měl dvanáct křížků zdržených lidí, což objektivně tak nebylo. Zpochybňuji tímto hlasování. Děkuji. (Ozývají se protestní hlasy v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O této námitce rozhodneme v hlasování pořadové číslo 165. Zahajuji toto hlasování o námitce a ptám se, kdo je pro přijetí námítky. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 165, přítomno 153, pro 68, proti 37. Námitka přijata nebyla.

Hlásí se pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, já bych chtěl upozornit ty, kteří si ještě třeba nestačili úplně přečíst jednací řád, že poslanec může námitku samozřejmě učinit o svém hlasování a pouze takto vznesená námitka je tady hlasovatelná. Ještě nikdy se nestalo, že by se hlasovalo o námitce přednesené v podobném duchu. Jestli pan kolega předseda Gazdík měl pochybnosti o výsledku svého hlasování, měl tak učinit, nikoliv o tom, že se v podstatě zapomněl odhlásit, a tak to zkusil tímto způsobem. Já bych poprosil, abychom příště postupovali spíše tak, jak jsme tu zvyklí. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Mám informaci, že ještě probíhá kontrola hlasování. Prosím, počkejme na výsledek. (Předsedající čeká na výsledek kontroly.) Ptám se, zda je nějaká námitka proti poslednímu hlasování. Není.

S konstatováním, že návrh usnesení schválen nebyl, končím projednávání bodu číslo 81, sněmovního tisku 166.

Zahajuji projednávání bodu

82.

Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

K tomuto bodu bylo rozdáno usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu č. 30 z jeho 6. schůze ze dne 24. listopadu 2010. Zpravodajkou výboru je paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, aby předložené usnesení uvedla.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu na své 6. schůzi dne 24. listopadu 2010 doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení, které stanoví výši odměn pro členy kontrolní rady Grantové agentury ČR, čili doporučuje Poslanecké sněmovně, aby podle § 36 odst. 6 zákona 130/2002 Sb., o podpoře a výzkumu a vývoji, udělila souhlas s předloženým návrhem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do této všeobecné rozpravy hlásí. Pan kolega Koníček, prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, pokusil bych se navrhnout přerušení projednávání tohoto bodu, protože v minulém bodu nebyla schválena zpráva a vyplácet odměny za něco, co nebylo schváleno, doporučoval bych přerušení projednávání tohoto bodu do doby schválení zprávy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde procedurální návrh, který zní na přerušení projednávání tohoto bodu do doby, než bude schválena zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR. Dostala jsem žádost o odhlášení, čili vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

O tomto procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu rozhodneme následujícím hlasováním. Nese číslo 166.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro procedurální návrh na přerušení tohoto bodu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 166, přítomno 120, pro 48, proti 58, návrh přijat nebyl.

Budeme tedy pokračovat ve všeobecné rozpravě. Prosím, kdo se do ní hlásí? Nehlásí se nikdo. Pardon, pan kolega Koníček. Promiňte.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, mám dotaz na pana premiéra. Každoročně se takovéto stanovení výše odměny členům kontrolní rady Grantové agentury projednávalo před koncem roku, protože na to byly vyčleněny prostředky ve státním rozpočtu na rok 2010. Ptám se, z jaké položky bude tato odměna vyplacena, jestli na to je ve státním rozpočtu na rok 2011 pamatováno, a do té doby, když pan premiér odpoví, v pořádku. Pokud nebude Sněmovně předložena odpověď, dávám znovu návrh na přerušení do doby, než bude vyjasněno, z čeho se to bude platit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihláška do obecné rozpravy, prosím, existuje? Pan předseda vlády má slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, abych nedával lacinou záminku k blokování tohoto podle mého názoru spíše technického bodu, tak pouze konstatuji, že prostředky na vědu, výzkum a inovace byly v letošním rozpočtovém roce proti loňskému rozpočtovému roku navýšeny o půl miliardy korun, že svůj rozpočet má samozřejmě jak grantová, tak technologická agentura a s těmito prostředky, které zajišťují odměny, je v rozpočtu počítáno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan kolega Ohlídál se hlásí do všeobecné rozpravy.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, musím vám odporovat, tato záležitost není technického charakteru. Přece porušení zákona nemůže být otázka technického charakteru. Myslím si, že nemáme o čem hlasovat. Opravdu tento bod by měl být stažen. Stažen ne, ale přerušen. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a ptám se na další

přihlášku do všeobecné rozpravy. Není žádná taková přihláška, proto všeobecnou rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Zeptám se, zda do podrobné rozpravy má někdo nějaký návrh k vystoupení. Hlásí se někdo? Nehlásí se nikdo. Končím tedy podrobnou rozpravu, s tím že návrh usnesení máme v písemné podobě předložen. Zeptám se na případné závěrečné slovo paní zpravodajky. Nemá žádné.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo předloženo písemně, a to je návrh: doporučuje Poslanecké sněmovně, aby Poslanecká sněmovna stanovila dle § 36 odst. 6 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje, výši odměn členů kontrolní rady Grantové agentury České republiky takto: Ing. Jiří Fanc 120 000, doc. dr. Věra Kalvodová 80 000, prof. dr. Ivan Míšek 340 000 korun.

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 167, které zahajuji, a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 167, přítomno 121, pro 54, proti 49, návrh byl zamítnut.

Prosím, bude kontrola hlasování? Hlásí se pan kolega Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Dovoluji si zpochybnit hlasování. Hlasoval jsem pro ano, měl jsem ne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 168, je to hlasování o námitce. Kdo souhlasí s touto námitkou, prosím? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 168, přítomno 120, pro 72, proti 24, námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 168. Táži se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 169, přítomno 123, pro 68, proti 47. Tento návrh přijat byl.

Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen. Končím tím projednávání bodu 82.

Můžeme se věnovat bodu číslo

107.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011

Podle § 78 odst. 2 našeho jednacího řádu předkládá organizační výbor Poslanecké sněmovně ke schválení návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro každý kalendářní rok. Návrh jste všichni obdrželi, prosím, aby ho odůvodnila členka organizačního výboru paní poslankyně Hana Organíková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Organíková: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové, organizační výbor na své 16. schůzi dne 2. února letošního roku projednal návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011 a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno. Organizační výbor Poslanecké sněmovny – za prvé navrhuje – Poslanecké sněmovně schválit pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011 ve znění schválených pravidel hospodaření pro rok 2010 s výší příspěvku měsíčně: pevná částka na kluby 24 500 korun, variabilní částka na každého člena 3 550 korun. Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011 tvoří nedílnou součást tohoto usnesení.

Za druhé: pověřuje odůvodněním tohoto návrhu na 13. schůzi Poslanecké sněmovny poslankyni Hanu Organíkovou, což právě činím a žádám vás o schválení pravidel hospodaření poslaneckých klubů na letošní rok.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášky. Prosím, zda se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, končím tedy všeobecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Ani do té nemám přihlášky a neregistruji, že by se někdo hlásil. Končím tedy podrobnou rozpravu a budeme moci hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej máme v písemné podobě předložen a jak jsme s ním byli seznámeni.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 170 a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 170 přítomno 125, pro 119, proti 1. Tedy návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2011 Poslanecká sněmovna schválila. Tím jsme projednali bod číslo 107.

Já ještě doplním omluvy, které mi byly předloženy. Z dnešního dne se omlouvá pan poslanec Václav Baštýř z jednání Poslanecké sněmovny a také pan ministr Ivan Fuksa oznámil svou omluvu.

Zahajuji tedy projednávání dalšího bodu, je to

99.

Návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 217/

Prosím tedy o slovo pana ministra Víta Bárty, který předložený návrh uvede.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové, dovoluji mi ještě jednou omluvit pana ministra Fuksu a za něj načíst tento materiál.

Návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 projednala dne 23. 9. 2010 dozorčí rada. Dne 7. 12. 2010 projednala materiál vláda, která ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby předložený návrh schválila. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky návrh rozpočtu projednal dne 19. 1. 2011 s tím, že ho doporučuje Poslanecké sněmovně ke schválení.

Mám-li rekapitulovat základní údaje, je zapotřebí říci, že předkládané (předpokládané?) celkové příjmy Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 jsou 1,6 mld. korun, z toho největší podíl tvoří příjmy z prodeje státní zemědělské půdy ve výši 1,1 mld. korun, které vycházejí z předpokládané celkové výměry převedených pozemků 27 000 hektarů a ze splátek převodů realizovaných v minulých letech. Ve zbytku celkových příjmů jsou obsaženy příjmy z pronájmu majetku státu, příjmy z privatizace, příjmy z převodů nemovitostí státu a ostatní příjmy.

Předpoklad celkových výdajů Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 činí 1,6 mld. korun, nižší oproti rozpočtu 2010 o 165,5 mld. korun, pokud vyloučíme z roku 2010 výdaje na národní doplňkové platby k přímým podporám a podporu značky kvality Klasa v celkové výši 1,6 mld. korun.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Bártovi. Návrh projednal zemědělský výbor, usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 217/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jiřího Papeže, který nás bude informovat o tomto jednání a také přednese návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně.

Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s tím, že zemědělský výbor projednal předložený sněmovní tisk 217 na své 8. schůzi 19. ledna letošního roku a po projednání a důkladné diskusi navrhl Poslanecké sněmovně návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2011 schválit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Papežovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Táhá se tedy na vaše přihlášky aktuálně. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Pan poslanec Jiří Papež.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji ještě jednou za slovo. Spíše formálně si, vážená paní předsedkyně, dovoluji navrhnout usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schvaluje návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2011.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Nehlásí, končím tedy podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan poslanec Jiří Papež.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 171 a táží se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 171 přítomno 126, pro 99, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s tímto návrhem usnesení Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Usnesení tedy bylo přijato a končím projednávání bodu číslo 99, sněmovního tisku 217.

Zahajuji projednávání bodu číslo 83. Je to

83.

Návrh usnesení organizačního výboru pro Poslaneckou sněmovnu ke zřizování podvýborů v 6. volebním období

K tomuto bodu nám bylo rozdáno usnesení organizačního výboru číslo 14 ze dne 9. září 2010. Požádám nyní o slovo pana poslance Jana Vidíma, aby tento návrh uvedl a přednesl nám návrh usnesení.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, usnesení organizačního výboru, které máte před sebou, vznikalo v době, kdy jednotlivé výbory Poslanecké sněmovny zřizovaly své podvýbory. To usnesení je, tuším, už tři měsíce, nebo dokonce více měsíců staré. Domnívám se, že je do značné míry nadbytečné, protože proces ustavování podvýborů už byl ukončen, ale dostáváme se k projednávání tohoto usnesení v tuto chvíli a já si nemyslím, že by bylo na závalu, pokud by Poslanecká sněmovna toto usnesení, které je doporučující směrem k jejím výborům, schválila.

Čili předkládám tímto Poslanecké sněmovně návrh usnesení, ve kterém by Poslanecká sněmovna stanovila podle příslušného ustanovení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, že podvýborů zřízených výbory Poslanecké sněmovny bude nejvýše, resp. bude maximálně 51. A dále pak žádá jednotlivé výbory Poslanecké sněmovny, aby minimalizovaly počet nově placených funkcionářů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh. Prosím vás, pane kolego, zda byste se ujal role zpravodaje. Otevírám tímto všeobecnou rozpravu. Nemám do ní přihlášky. Táží se, zda se někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět vás vyzývám, pokud se chce někdo přihlásit. Pan kolega Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Teď do podrobné rozpravy předkládám návrh usnesení, tak jak jej máte na svých pracovních stolech:

Poslanecká sněmovna

1. stanoví podle § 1 odst. 2 jednacího řádu Sněmovny, že podvýborů zřízených výbory Poslanecké sněmovny bude maximálně 51;
2. žádá jednotlivé výbory Sněmovny, aby minimalizovaly počet nově placených funkcionářů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Nehlásí, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 172. Táží se, kdo je pro uvedený návrh usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 172 přítomno 127, pro 84, proti 7. Konstatuji, že návrh usnesení Poslanecká sněmovna schválila.

Tím jsme se vyrovnali s bodem č. 83 a můžeme zahájit projednávání bodu č. 84. Je to

**Kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu z kontrolní akce
č. 08/38 - Peněžní prostředky určené na programy podpor
výroby energie z obnovitelných zdrojů energie a úspor energie**

K tomuto bodu bylo rozdáno usnesení kontrolního výboru číslo 26 z jeho 5. schůze 2010 a já prosím, aby tento bod uvedl zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pane premiére, paní a pánové, dovoluji vám, abych vás seznámil na základě žádosti kontrolního výboru s projednáním závěru Nejvyššího kontrolního úřadu číslo 08/38 – Peněžní prostředky určené na programy podpor výroby energie z obnovitelných zdrojů energie a úspor energie. Dovolím si ocitovat ve své zpravodajské zprávě jenom to nejzákladnější a ostatní budu komentovat.

Kontrolní výbor projednal tento kontrolní závěr a po výkladu prezidenta NKÚ Františka Dohnala, po seznámení se stanoviskem náměstka ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera a náměstkyně ministra životního prostředí Ing. Růt Bízkové a po zpravodajské zprávě poslance Mgr. Jaroslava Škárky dospěl k tomuto závěru:

Za prvé jsme konstatovali, že kontrolované programy přispějí pouze v malé nebo zanedbatelné míře ke zvyšování objemu výroby a energie z obnovitelných zdrojů energie či úsporám energií. Podmínky podpor nebyly nastaveny tak, aby z objemu poskytovaných prostředků byl získán co nejvyšší přínos. Za třetí: Přestože v podmínkách České republiky má největší rozvojový potenciál výroba energie z biomasy, je podpora využívání obnovitelných zdrojů energie aplikována plošně.

Druhé konstatování bylo v tom smyslu, že stávající systém podpor nevede k dosažení národního cíle podílu energie z obnovitelných zdrojů – hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/28/ES z 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Třetí konstatování bylo takové, že celostátní koncepce, která by stanovila priority pro využívání jednotlivých druhů obnovitelných zdrojů energie a která by vedla k cílenému směřování podpor k naplnění podmínek směrnice při zachování cen energií, České republice chybí.

Čtvrté konstatování směřuje k tomu, že za neplnění podmínek směrnice Evropského parlamentu a Rady, které jsem citoval, o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, je odpovědná vláda České republiky.

Proto jsme požádali jako kontrolní výbor ministra průmyslu a obchodu, aby předložil kontrolnímu výboru analýzu dopadu podpory obnovitelných zdrojů energie do cen energie a možné návrhy řešení v souladu s usne-

sením vlády č. 681 ze dne 22. září 2010. Dále jsme požádali ministra průmyslu a obchodu o akční plán podpory obnovitelných zdrojů energie a o koncepci k naplnění národního cíle podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou jsem citoval.

Požádali jsme vládu České republiky, aby kontrolnímu výboru předložila analýzu činnosti Energetického regulačního úřadu. U této žádosti se zastavím.

Vzhledem k tomu, že kontrolní výbor Poslanecké sněmovny nemůže přímo reagovat na činnost Energetického regulačního úřadu a její žádosti jsou směřovány vůči jednotlivým ministrům, směřovali jsme tuto žádost vládě jako žádost těch, kteří by rádi přispěli k naplnění úkolu, který je tady dán. Navíc vláda sama ve svém usnesení, které jsem už citoval, tj. usnesení č. 681 z 22. září 2010, se tím měla zabývat.

Dále jsme požádali ministra zemědělství, aby do 15. prosince 2010 předložil kontrolnímu výboru bilanci objemu těžebních zbytků z lesnické činnosti využitelných pro energetické účely a bilanci možného objemu rychle rostoucích dřevin využitelných pro energetické účely. V této žádosti jsme také vedli jednání na posledním zasedání kontrolního výboru 19. ledna letošního roku a s částečným sdělením ministra zemědělství, které přednášel pan náměstek Novák, jsme byli seznámeni, ale jevílo se jako nedostatečné a bylo nutné jednání přerušit a zabývat se tím příště.

Z toho důvodu také kontrolní výbor požádal paní předsedkyni o zařazení této informace na tuto schůzi. Považujeme to za velmi důležité vzhledem k tomu, že tady existuje za prvé poměrně významné rozhodnutí Evropské komise a Rady EU, které nás zavazuje k přijetí opatření, která směřují do roku 2020, a za druhé, že sama vláda, když se tím v září loňského roku zabývala, přijala určité návrhy řešení, ale dále na nich není pracováno. V tomto ohledu tedy jsme požádali o zařazení tohoto bodu programu k případné diskusi. Pokud diskuse nebude vedena, máme návrh na usnesení Poslanecké sněmovny a budeme se tím dále zabývat.

Výbor samozřejmě kromě této žádosti zmocnil mne jako předsedu výboru, abych informoval já, případně pan zpravodaj Škárka, o jednání kontrolního výboru.

Samotné jednání nemohlo být uzavřeno vzhledem k tomu, v jakém stavu je současná situace, nejen pokud jde o fotovoltaické zdroje, ale také pokud jde právě o ty zdroje, které se týkají biomasy, ať už jde o situaci v Lesích ČR nebo o situaci, kterou společně koordinuje Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství. Žel, samotnou problematiku má na starost ministr průmyslu a obchodu, na kterém byla největší zátěž při tom projednání.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se někdo? Pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, má slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k závěrům vyplývajícím z usnesení kontrolního výboru, jak ho zde přednesl pan předseda kontrolního výboru, z 5. schůze dne 18. 11. 2010, které se týkají výsledků šetření NKÚ číslo 08/38, tj. Peněžní prostředky určené na programy podpor výroby energie z obnovitelných zdrojů a úspor energie, mohu sdělit následující.

K bodu I. Kontrolované programy přispívají v malé míře ke zvyšování objemu výroby energie z obnovitelných zdrojů energií či k úsporám energií. Primárně šlo o zavedení nediskriminačních podpor. To je, podmínky podpor byly nastaveny tak, aby nediskriminovaly žádného žadatele, ale zachovaly rovné podmínky mezi jednotlivými druhy obnovitelných zdrojů energií. Rozvoj jednotlivých druhů obnovitelných zdrojů energií je rozdílný s ohledem na délku investičního procesu. Doba výstavby fotovoltaické elektrárny je kratší nežli například výstavba kombinované výroby elektřiny a tepla z bioplynu.

Co se týká výroby energie z biomasy, tu ve velké míře podporují programy v rámci operačního programu Podnikání a inovace, ale mimo jiné také zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energií. Potenciál lesní biomasy je v podstatě dnes již téměř vyčerpán.

K bodu II. Česká republika se v návaznosti na směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energií zavázala splnit indikativní cíl, který stanovuje 8procentní podíl obnovitelných zdrojů energií na hrubé výrobě elektřiny do roku 2010. V souvislosti se směrnicí Evropského parlamentu a Rady o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů se zároveň Česká republika zavázala dosáhnout 13procentní podíl obnovitelných zdrojů energií na konečné spotřebě energií do roku 2020.

Z analýzy vypracované Ministerstvem průmyslu a obchodu, která porovnává období roku 2008 a 2009, vyplývá, že podíl výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů se zvýšil o 1,6 % v roce 2009 oproti roku 2008. Na základě dat předložených za první pololetí roku 2010 předpokládáme, že indikativní cíl pro rok 2010 bude naplněn, tj. hrubá tuzemská výroba elektřiny dosáhne 8procentního podílu obnovitelných zdrojů energií.

Z uvedených dat dále vyplývá patrný nárůst výroby a spotřeby obnovitelných zdrojů energií v České republice. Jestliže Česká republika má

předpoklady pro dosažení indikativního cíle v roce 2010, neměl by být problém splnit stanovený cíl ani v budoucnu, tj. v roce 2020. Je však zároveň nutné si uvědomit rozdíl mezi hrubou výrobou elektřiny a hrubou konečnou spotřebou energií, do které se započítává i spotřeba tepla z obnovitelných zdrojů energií, jako například solární kolektory nebo tepelná čerpadla a další. Samozřejmě, úspěšnost plnění cíle může být v průběhu následujících deseti let ovlivněna různými dalšími faktory, například hydrogeologickými podmínkami, rozvojem, účelově pěstovanou biomasou nebo externími vlivy, jako je tuzemská spotřeba.

K bodu III.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, že vás přerušuji. Já se jenom teď potřebuji domluvit na dalším postupu.

My máme na 12.45 hodin přesně zařazený bod číslo 80, tedy Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Pokud by tento bod, a pokud by s tím Poslanecká sněmovna souhlasila, probíhal tak, že bychom mohli skončit, řekněme, do takových deseti minut – protože tam to bude velmi krátké, dvě pouhá hlasování, s tím, že domluví pan ministr a ti, kteří by se ještě přihlásili, tak bychom do deseti minut mohli s tímto bodem skončit – tak bychom, pokud proti tomu není námitka, takto postupovali.

Říkám to proto, aby si ti, kteří budou mluvit, byli vědomi tohoto časového limitu, protože chci, aby tento bod byl projednán. A pokud byste měli další sdělení pro Sněmovnu, museli bychom ho přerušit. Děkuji.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Ano. Děkuji. Takže k bodu III. Česká republika se řídí takzvaným Národním akčním plánem České republiky pro energie z obnovitelných zdrojů, který stanovuje cíle pro členské státy jako podíly energie z obnovitelných zdrojů v dopravě a při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení v roce 2020. Národní akční plán je přístupný široké veřejnosti na internetových stránkách Ministerstva průmyslu a obchodu v sekci Energetická legislativa. Kterákoliv právnická nebo fyzická osoba si v případě zájmu může tento plán prostudovat. Národní akční plán byl schválen vládou 25. srpna 2010.

K bodu IV. Vláda určitě neodmítá svou odpovědnost za naplňování podmínek vyplývajících ze směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2009, o podpoře a využívání energie z obnovitelných zdrojů. Snažil jsem se to prokázat na předchozím bodě.

K bodu V. Koncepti naplnění národního cíle podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře a využívání energie z obnovitelných zdrojů vypracuje Ministerstvo průmyslu a obchodu na základě schválení zákona o podporovaných zdrojích, který je v současné

době v legislativním procesu. Jedná se o novelu zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energií, která obrací svoji pozornost na naplňování národního akčního plánu, jehož znění bylo koncipováno na základě zmíněné směrnice.

K bodu VI. Činnost Energetického regulačního úřadu přesně vymezuje § 17 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, tzv. energetický zákon. Mezi hlavní úkoly Energetického regulačního úřadu patří regulace trhu za účelem nahrazení tržních mechanismů a ochrany zájmů spotřebitelů i držitelů licencí v těch oblastech energetických odvětví, kde není možná konkurence, dále podpora hospodářské soutěže, podpora využívání obnovitelných a druhotných zdrojů energie a kontrola dodržování podmínek podnikání u držitelů licencí, a tím vytváření předpokladů pro spolehlivost dodávek elektřiny, zemního plynu a tepla.

Veškerou svou činnost a hospodaření Energetického regulačního úřadu podrobně popisuje ve výročních zprávách za uvedené období, které jsou přístupné široké veřejnosti opět na internetových stránkách Energetického regulačního úřadu v sekci o úřadu. V případě zájmu si může výroční zprávy za jakýkoliv předchozí rok či období prostudovat každý občan či subjekt v České republice.

Ze zprávy o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu pro rok 2009 též vyplývá, že v roce 2009 proběhly na tomto úřadě též kontroly z Nejvyššího kontrolního úřadu, z Ministerstva financí a Správy sociálního zabezpečení. Výsledky všech tří kontrol byly pozitivní, tj. ani jeden kontrolní orgán neshledal v činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za předchozí období vážné nedostatky. Vesměs se případně jednalo pouze o drobná pochybení, na která byl Energetický regulační úřad upozorněn a která se zavázal odstranit a v budoucnu již neopakovat. Podrobnější informace lze též nalézt ve zmíněné výroční zprávě za rok 2009.

Tolik tedy základní komentář k nálezu kontrolního výboru Poslanecké sněmovny z pohledu Ministerstva průmyslu a obchodu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Prosím, kdo se další hlásí do všeobecné rozpravy? Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím o vaše přihlášky do podrobné rozpravy. Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Myslím, že je v tuto chvíli

možné, abychom po jeho výkladu zprávu kontrolního výboru jako Poslanecká sněmovna vzali na vědomí, protože jeho vyjádření předpokládá, že se tím dále budeme zabývat v jednotlivých pasážích tak, jak bylo domluveno s jednotlivými ministry, kteří se účastní na tomto projektu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Kdo se další hlásí do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které by znělo: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí zprávu kontrolního výboru ke Kontrolnímu závěru Nejvyššího kontrolního úřadu číslo 08/38 – Peněžní prostředky určené na programy podpor výroby energie z obnovitelných zdrojů energie a úspor energie.“

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování pořadové číslo 173. Zahajuji toto hlasování. Táži se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 173. Přítomno 128, pro 111, proti 3. Toto usnesení Poslanecká sněmovna přijala.

Dámy a pánové, to byl bod číslo 84, který jsme dokončili. Budeme se nyní zabývat bodem číslo

80.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím o slovo předsedu volební komise pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, ve stanovené lhůtě volební komise obdržela návrhy pouze poslaneckého klubu strany Věci veřejné, a to na následující. Poslanecký klub navrhuje, aby Sněmovna schválila rezignaci pana poslance Miroslava Petráně na členství v kontrolním výboru a v petičním výboru a pana poslance Martina Vacka na členství ve výboru zemědělském. Dále pak poslanecký klub strany Věci veřejné navrhuje zvolit do kontrolního výboru pana poslance Martina Vacka, do petičního výboru pana poslance Martina Vacka a do zemědělského výboru pana poslance Miroslava Petráně.

Zákon o jednacím řádu v Poslanecké sněmovně stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Způsob volby jednací řád nes-

tanovní, ale praxe, která zde byla v uplynulých sedmnácti letech, byla vždy taková, že volba výborů a komisí a delegací probíhala veřejným hlasováním. Navrhují tedy hlasování veřejné.

Doporučuji tedy, aby po rozpravě jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby nejprve Sněmovna jedním hlasováním konstatovala rezignaci a posléze taktéž jedním hlasováním zvolila.

Chtěl bych vás poprosit, paní předsedkyně, kdybyste otevřela rozpravu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, otvírám rozpravu ke způsobu i k návrhu na rezignaci či k návrhu na volbu. Nehlásí se nikdo do této rozpravy, rozpravu končím. Budeme moci hlasovat.

Pan předseda volební komise má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. O veřejné volbě nehlasujeme, ta je automatická, pokud nikdo nenavrhuje volbu jinou. Nyní tedy budeme hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí rezignaci poslance Miroslava Petráně v kontrolním a v petičním výboru a pana poslance Martina Vacka ve výboru zemědělském.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 174. Táhá se, kdo souhlasí s těmito rezignacemi. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 174. Přítomno 130, pro 114, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: V tuto chvíli Poslanecká sněmovna vzala na vědomí rezignaci a můžeme přistoupit ke druhému usnesení, kterým Poslanecká sněmovna volí poslance Martina Vacka do kontrolního výboru a do petičního výboru a poslance Miroslava Petráně do výboru zemědělského.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 175. Táhá se, kdo souhlasí s touto volbou. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 175. Přítomno 129, pro 112, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme s těmito návrhy vyslovili souhlas.

Mohu tedy ukončit projednávání bodu číslo 80. Poděkuji předsedovi volební komise.

Dámy a pánové, ještě si troufnu zahájit projednávání bodu číslo

85. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2009 /sněmovní tisk 12/

Byl tady ještě před malou chvilí přítomen pan ministr Kocourek, který už je tady opět mezi námi. Prosím, aby tento materiál uvedl.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložená zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2009 byla vypracována na základě zákona číslo 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání. Zpráva charakterizuje na základě údajů Českého statistického úřadu vývoj vybraných ekonomických ukazatelů malých a středních podniků v roce 2009 s předchozím obdobím.

K 31. 12. 2009 vykazovalo v České republice podnikatelskou činnost 989 568 malých a středních podniků, které se v roce 2009 podílely 62,33 procenta na celkové zaměstnanosti a 36,22 procenta na tvorbě hrubého domácího produktu. Od roku 2003 dochází k nepřetržitému růstu podílu malého a středního podnikání na celkovém vývozu, který v roce 2009 dosáhl 50,7 procenta. Na celkovém dovozu České republiky se malé a střední podniky podílejí 57,4 procenta.

Zpráva rovněž obsahuje souhrnné informace o finančních podporách poskytnutých malému a střednímu podnikání ze státních prostředků a prostředků Evropské unie v roce 2009. Přímé finanční podpory malého a středního podnikání však nejsou jediným a neúčinnějším nástrojem podpory podnikání v tomto sektoru. Za nejdůležitější považujeme vytváření stabilního a přehledného podnikatelského prostředí, zjednodušování legislativy a soustavné snižování administrativní zátěže podnikatelů.

Ve zprávě jsou též uvedena opatření přijatá ve prospěch podpory malého a středního podnikání v souvislosti s poklesem hospodářského růstu v roce 2009, z nichž si zvláštní zmínku zaslouží zejména program Záruka za provozní úvěry realizovaný Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou.

Tolik na úvod k tomuto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Kocourkovi. Usnesení hospodářského výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 12/1. Prosím zpravodaje tohoto výboru pana poslance Jaroslava Plachého, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jaroslav Plachý: Děkuji, vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky projednal zprávu na své schůzi dne 8. září 2010 a po vyslechnutí výkladu náměstka ministra průmyslu a obchodu Bedřicha Dandy, zpravodajské zprávy poslance Jaroslava Plachého a po obecné a podrobné rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí zprávu o vývoji malého a středního podnikání v roce 2009;

2. žádá Ministerstvo průmyslu a obchodu o doplnění zprávy o vývoji malého a středního podnikání v roce následujícím, 2010, o osoby samostatně výdělečně činné.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo do ní? Nehlásí se nikdo, všeobecnou rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Poprosím ještě pana zpravodaje v podrobné rozpravě, aby jen odkázal nebo zopakoval návrh usnesení, o němž budeme hlasovat.

Poslanec Jaroslav Plachý: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání v roce 2009.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak zní návrh usnesení. Zeptám se ale, zda ještě někdo další chce vystoupit v podrobné rozpravě? Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 176. Ptám se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak jej přednesl zpravodaj pan poslanec Jaroslav Plachý. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 176 přítomno 125, pro 95, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme také projednali tento bod, tedy bod 85, sněmovní tisk 12. To je, vážené paní kolegyně a vážení kolegové, vše, co jsme mohli dnes dopoledne projednat.

Sdělují ještě jednu omluvu, která mi byla doručena, paní kolegyně Jana Fischerová se omlouvá od 12.30 do 13 hodin.

Já bych vás chtěla pouze informovat, že odpoledne ve 14.30 hodin bude zahájeno projednávání ústních interpelací. Vzhledem k omluvě předsedy vlády lze očekávat, že okamžitě po interpelacích, které jsou určeny jemu, bude blok interpelací na jednotlivé ministry. Tedy prosím všechny interpelující, aby si pohlídali časy. Může nastat projednávání interpelací na ministry dříve, může k nim dojít dříve než v obvyklých 16 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.29 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Zvu všechny nás, kteří máme zájem zúčastnit se osobně v sále projednávání dalšího bodu, kterým jsou ústní interpelace, aby se do tohoto sálu dostavili.

Dříve než přistoupíme k samotnému projednávání, dovolu, abych vás seznámila s omluvami z dnešního odpoledního jednání. Omlouvá se paní předsedkyně Miroslava Němcová od 16 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí. Další omluva je od pana poslance Borise Šťastného z rodinných důvodů, další je omluva pana poslance Josefa Novotného z naléhavých pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan ministr vnitra Radek John, a to od 14 hodin. Pan ministr zemědělství Ivan Fuksa se omlouvá na dnešní odpolední jednání, pan ministr Jiří Pospíšil taktéž, a to z důvodu návštěvy justičních institucí v Brně. Konečně poslední doručená omluva je od pana poslance Milana Šťovíčka, který se omlouvá na dnešní odpoledne z osobních důvodů.

Přistoupíme k projednávání bodu

102. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určené předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Za účasti ověřovatelů jsme vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase a poté na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 hodin do 16 hodin na pana premiéra, na ostatní členy vlády pak od 16 hodin do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí nám byly rozdány do lavic.

Já nyní dávám slovo panu poslanci Jaroslavu Vandasovi, který byl vy-

losován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády pana Petra Nečase. Dále se připraví pan poslanec Látka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený nepřítomný pane premiére, blíží se 1. březen, a tím i kulminace podle mého názoru největšího problému, se kterým se setkala naše republika od roku 1989, problému zdravotnictví. Vzhledem k vývoji situace a neústupnosti zúčastněných stran se nabízí otázka, zda celá situace není nastavena tak, aby po rozvratu, který může přijít, se objevily soukromé subjekty jako spasitelé a zachránci našeho zdravotnictví, a tak touto cestou dojde k privatizaci, která by byla jinak společensky neprůchodná.

Můj dotaz je jednoduchý. Zaručujete, pane premiére, že v duchu volebních slibů ODS a vašich koaličních partnerů, Věcí veřejných, nedojde v souvislosti s nadcházejícími událostmi k zásadní změně majetkové struktury našeho zdravotnictví?

Já vím, pane premiére, že mi odpovíte, že v první řadě jde o zachování zdraví a životů lidí. S tím jenom souhlasím. Mám však obavy, aby tím vším, co přijde, nebyl nastartován proces, který z dlouhodobého hlediska by byl v neprospěch pacientů.

Ještě ve zbývajícím čase na doplnění a osvěžení paměti citace z volebních programů Věcí veřejných a ODS.

Věci veřejné: Zajistíme, aby úhradu základní péče zprostředkovala jediná státní pojišťovna. Uvažujeme o privatizaci pouze těch zdravotnických zařízení, která nespádají do základní sítě.

ODS: Fakultní, resp. univerzitní nemocnice zachováme veřejné a nebudeme je privatizovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pane poslanče, jak již jsem řekla, připomínám, že pan předseda vlády Petr Nečas je z dnešního jednání řádně omluven, a tak jako na všechny následující – tuším ještě patnáct dalších – interpelace, které jsou na něj směřovány, odpoví ve smyslu jednacího řádu ve lhůtě do 30 dnů.

Nyní vystoupí s další interpelací pan poslanec Jan Látka. Ten byl losován na druhém místě. Připraví se pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, sbory dobrovolných hasičů nemají dostatek financí na svoji činnost, přestože jsou zařazeny do integrovaného záchranného systému a

bez jejich spolupráce by nebylo možno dosáhnout celoplošného pokrytí území České republiky a zabezpečit účinnou pomoc do určitého časového limitu s určitým množstvím sil a prostředků. V současné době, kdy nelze předpokládat, že by bylo možno zvýšit dotace ze státního rozpočtu, se nabízí řešení, ke kterému přistoupili třeba na Slovensku. Přijali novelu zákona o pojišťovnách, která tuto problematiku částečně řeší. Je to zákon číslo 8/2008 Sb. Slovenské republiky o pojišťovnách, § 33.

Pojišťovna je povinna odvést 8 % z přijatého pojistného z povinného ručení za předcházející rok na zvláštní účet Ministerstva vnitra. Prostředky Ministerstva vnitra po projednání s Ministerstvem financí pak rozdělí hasičským jednotkám na úhradu nákladů spojených s obstaráním materiálně technického vybavení, údržbu a provoz, koordinačním střediskům integrovaného záchranného systému a operačním střediskům tísňového volání na obstarání technického vybavení. Pro pojišťovny pak jistě může být výhodou, že lépe vybavení hasiči zabrání větším škodám, a sníží se tudíž náklady pro pojišťovny.

Pokuste se, prosím, pane premiére, prosadit tuto záležitost ve vládě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Následuje další interpelace. Jak jsem říkala, bude interpelovat pan poslanec Jiří Paroubek a připraví se pan Václav Votava.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane premiére, vládní koalice zřejmě v rámci snahy o zvýšení transparentnosti, kterou jako vláda boje proti korupci hlásá, neumožnila Poslanecké sněmovně projednat mimo jiné kauzu současného ministra obrany Vondry, bývalého místopředsedy vlády pro evropské záležitosti Topolánkovy vlády. Český tisk, jak je jeho oblíbeným zvykem, celou kauzu rozměľňuje, takže celá věc nám pomalu usíná.

Před týdnem jsem panu ministrovi Vondrovi v rámci interpelací vysvětlil, v čem spočívá jeho odpovědnost v celé věci, tedy za zjevně předraženou zakázku a za rozsáhlý tunel v této zakázce. Jedna věc je odpovědnost za věcnou a formální správnost faktur. Soudný člověk pochopitelně nemůže žádat od člena vlády, aby přepočítával faktury nebo dohlížel na to, zda má faktura všechny náležitosti, aby mohla být proplacena. Odpovědnost ministra Vondry je politická.

Odborníci v oblasti přenosových technologií tvrdí, že by zakázce, kterou získala bez výběrového řízení firma ProMoPro, odpovídala cena v rozsahu 125 až 150 mil. korun.

Mé otázky jsou jasné:

1. Myslíte si, že ministr Vondra může přes skandál monumentálních

rozměrů, do kterého zabředl, i nadále pokračovat ve funkci ministra?

2. Jaký rozsah skandálu a zneužití veřejných prostředků bude pro vás důvodem k odvolání tohoto ministra?

3. Myslíte si, že po kauzách Drobil a Vondra si vaše vláda ještě může říkat vláda práva a boje proti korupci?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, to byla interpelace pana poslance Jiřího Paroubka. Já jsem dostala informaci, že pan poslanec Václav Votava se vzdává své možnosti přednést interpelaci, a to z důvodu účasti na jednání kontrolního výboru. Proto dalším interpelujícím poslancem bude pan poslanec Ladislav Šincl. Připraví se pan poslanec Miroslav Váňa.

Pane poslanče Šince, máte slovo. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený nepřítomný pane premiére, Ministerstvo financí České republiky po hloubkové kontrole finančního a analytického útvaru Ministerstva financí podalo trestní oznámení z důvodu podivně přidělené zakázky firmě ProMoPro během českého předsednictví. Existuje důvodné podezření, že sekce, kterou v době předsednictví Evropské unie řídil současný ministr obrany Alexandr Vondra, se dopustila protiprávního jednání, kdy bez jakéhokoliv výběrového řízení přiklepla zakázku soukromé firmě ProMoPro za 766 mil. Kč. Jako důvod přidělení zakázky byla uváděna skutečnost, že právě ProMoPro má v oblasti požadovaných služeb exkluzivní postavení a jiné firmy by je nebyly schopny zajistit. To se však nijak neprokázalo. Na celé věci je přitom zajímavá skutečnost, že i přestože si firma ProMoPro původně náúčtovala jen maximálně 85 mil. Kč, nakonec si vyfakturovala téměř desetkrát více, to je 766 mil. Kč.

Jak již jsem uvedl, k tomuto nehoráznému plýtvání státními prostředky došlo pod přímým vedením ministra Alexandra Vondry, který měl v Topolánkově vládě jako místopředseda vlády průběh českého předsednictví na starosti a vedl sekci pro předsednictví. Z tohoto důvodu byl v úterý 1. 2. při projednávání programu navržen do programu Poslanecké sněmovny bod pod názvem Zpráva předsedy vlády o nákladech na evropské předsednictví, včetně podpisu Alexandra Vondry pod náklady na audiovizuální zabezpečení předsednictví. Bohužel jste vy a vaši koaliční kolegové svým hlasováním znemožnili přijetí tohoto bodu na program jednání Poslanecké sněmovny.

Myslím, že bychom si my poslanci zasloužili od vás vědět, jak to opravdu myslíte s předraženými státními zakázkami a heslem, které jste hlásal před volbami na billboardech po celé zemi, kde jste slibovat, že nebudete

tolerovat korupci ve vládě. Z tohoto důvodu se vás dotazuji, proč jste svým hlasováním neumožnil přijetí tohoto bodu na program jednání Poslanecké sněmovny. A za druhé, znamená to snad, že jste své sliby na billboardech nemyslel vážně? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším poslancem, který podá interpelaci, bude pan poslanec Váňa, připraví se pan poslanec Petrů.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený pane premiére, musím říci, že bych se skoro zalekl, kdybych vás tady uviděl, protože vy skutečně vynikáte tím, že naprosto házíte přes palubu opozici. My si tady cosi vykládáme do prázdných lavic. Musím říct, že to je trapné a je to ostudné.

Co se týče vašeho místopředsedy vlády Alexandra Vondry. Víte, pane premiére, ono to je tak trochu o celé té vaší vládě. Normální soudný člověk by zkrátka sbalil kufry a jako chlap by odešel středem. Váš druhý, třetí muž, místopředseda vlády, je jak malý hoch, kterému kradou na pískovišti bábovičky. A ještě bije po hlavě své kamarády, ještě lže, ještě podvádí, ještě to na ně svádí. Není to rovný člověk, který by se k problému postavil jako chlap, který by uměl přiznat vinu a který by dokázal odejít.

Pane místopředsedo, pardon, pane premiére, váš místopředseda tím hází černou kaňku na vás osobně – a já se divím, že vám to nevadí. Na vaši ODS – a já se divím, že vám to nevadí. Ale bohužel hází černou kaňku na celou Českou republiku – a to mě štve, to mně je líto. A já se vás ptám, kdy přimějete vašeho druhého či třetího muže ve vládě, místopředsedu Vondru, aby už se safra začal chovat jako chlap a odešel středem? (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Další vystoupí pan poslanec Jiří Petrů a připraví se opět pan poslanec Miroslav Váňa. Prosím, pane poslanče Petrů.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové. Vážený pane premiére, vaše vláda se sama nazvala vládou rozpočtové odpovědnosti a protikorupční. Má interpelace se proto týká jednoho z předpokladů, který je třeba změnit, pakliže má toto tvrzení vzbudit alespoň zdání, že je míněno vážně. Tím předpokladem je průhledný trh a průhledné veřejné zakázky.

Paradoxně vaše vláda jako svůj první zákon prosadila pravidlo, že se anonymní firmy mohou zúčastnit veřejných zakázek a nemusí přitom ani zveřejnit svou vlastnickou strukturu. Neúčinným se tak stává zákon

o střetu zájmů. Není možné dokázat, že zakázku získá politik či úředník, který rozhodoval, kdo ji dostane.

Podobně je tomu u zákona o praní špinavých peněz. Listinnými akcemi na doručitele se dají převádět obrovské miliardové částky absolutně bez možnosti to registrovat. V poslední době se ve veřejnosti hovoří především o neprůhlednosti vlastníků firem provozujících fotovoltaiické elektrárny a spojitosti s některými politiky.

V mnoha státech nejsou povoleny akcie na majitele vůbec. Akcie na majitele v listinné podobě nejsou povoleny ani v jednom ze sousedních států. V některých státech jsou akcie na majitele v listinné podobě povoleny s podmínkou registrace jejich majitelů. Akcie na majitele v listinné podobě bez omezení jsou povoleny pouze ve třech státech, a to v Česku, na Marshallových ostrovech v Mikronésii a v Republice Nauru v Oceánii.

Myslíte, že tento stav je normální, že jste na správné cestě v boji proti korupci a proti zabránění daňových úniků? Jaká konkrétní opatření hodláte prosadit k zamezení daňových úniků?

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Miroslav Váňa a připraví se pan Ladislav Šincl.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený pane premiére, tato interpelace je na téma práce vlády. Pro koho tato vláda pracuje, v čí prospěch pracuje a komu tato vláda slouží. Já chci podotknout, že tato vláda pracuje pro 5 % nejbogatších elit. Tato vláda však nepracuje ve prospěch veřejnosti, ve prospěch statisíců domácností, statisíců rodin. Tato vláda nepracuje ve prospěch důchodců, nepracuje ve prospěch invalidů, zdravotně postižených, tato vláda nepracuje ve prospěch celé mladé generace.

Daňovou politikou, kterou vaše vláda zavádí, doslova obracíte rodinám kapsy naruby. Šidíte důchodce, šidíte celou mladou generaci a vyrábíte novou a další armádu nezaměstnaných.

A já se vás ptám, proč, pane premiére, nepřistoupíte k tomu, co je standardní ve většině evropských zemí, a to je vyšší míra zdanění těch bohatších. To je progresivní zdanění. To by přivedlo do příjmů rozpočtu plus 5 miliard. Ptám s vás, proč nevrátíte daně na evropský standard, pane premiére. To by přivedlo do rozpočtu dalších plus 10 miliard – a to hned máme navíc 15 miliard. Proč vy ubližujete matkám samoživitelkám, vícepočetným rodinám, důchodcům, postiženým, nemocným, bezmocným, proč všem velmi výrazně snižujete jejich příjmy? To, pane premiére, není slušné, to není fér, to širokým masám ubližuje. Vy je uvrhujete do bída a do chudoby.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane poslanče, děkuji.

Poslanec Miroslav Váňa: Pane premiére, kdy zavedete vyšší míru zdanění?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Než přistoupí se svojí další interpelací pan poslanec Ladislav Šincl, chci vás seznámit s tím, že od 16 hodin se z důvodu neodkladných pracovních záležitostí omlouvá pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Pane poslanče Šincl, prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Jelikož pan nepřítomný premiér je na služební cestě, myslím si, že by nebylo z mé strany správné, abych tady říkal něco do prázdna a čekal na odpověď nějakého jeho poradce. Tak proto si svoji interpelaci schovám až na dobu, doufám, že ta doba někdy přijde, kdy pan premiér se osobně dostaví na interpelace a nebude to neustále takto opakováno. A nechci také ubírat čas jiným mým kolegům, kteří se chystají na interpelace. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Vystoupí pan poslanec Jan Látka s interpelací na pana premiéra. Konstatuji, že zbývá pět interpelací na pana premiéra, poté přistoupíme k interpelacím na členy vlády.

Poslanec Jan Látka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, v této interpelaci bych se chtěl zabývat problematikou dobrovolných hasičů. Další z problémů, které musí sbory dobrovolných hasičů řešit, je časová náročnost. Hasiči, kteří nevykonávají službu v jednotce jako své povolání, jedná se především o JPO 2, často mají problém se zaměstnavatelem, který nechce akceptovat jejich služby. V některých zemích zaměstnavatele stát motivuje různými daňovými výhodami. V Rakousku mají např. zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají hasiče, daňové i jiné výhody. Z těchto důvodů je pak pro ně zajímavé hasiče zaměstnávat ve svých firmách.

U nás je to problém. Dal by se řešit slevou na daních. Pokud mohou mít výhodu zaměstnavatelé zaměstnávající zdravotně postižené dle zákona 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 35, což považuji za správné, mohli by mít výhodu i zaměstnavatelé dobrovolných hasičů. Alespoň pak těch, kteří slouží ve výjezdových jednotkách. Hodně bychom tím dobrovolným hasičům pomohli.

Dokažte, prosím, pane premiére, že tato vláda dokáže kromě škrtů

udělat i něco pro lidi. Jsem přesvědčen o tom, že právě hasiči si to velmi zaslouží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další interpelace bude opět pan Ladislav Šincl a připraví se opět pan poslanec Látko.

Poslanec Ladislav Šincl: Já to velice zkrátím. Já opět nebudu dnes na toto téma, velice závažné téma, tak naprázdno tady diskutovat, poněvadž se nemám koho zeptat, pan premiér je zase nepřítomen. Tak bych dal prostor kolegovi, aby se ještě jednou vrátil k interpelacím. Děkuji za pochopení. To samé platí samozřejmě pro moji další interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pokud tím chcete říci, že interpelaci číslo 13 nemáte v úmyslu podávat, tak já už vás nebudu štvát k řečníšti. Myslím – nebudu vás volat, ne že bych vás chtěla naštvat, to v žádném případě.

Pane poslanče Látko, prosím.

Poslanec Jan Látko: Opět děkuji za slovo. Vážený pane premiére, je složité pro opozičního poslance, aby obhajoval sliby vlády. Při mém poslaneckém dnu mě v kanceláři navštívil jistý pan Mráz z Postřekova, mimochodem velmi šikovný důchodce, a chtěl ode mě vysvětlení planých slibů a ujišťování vlády o zdražení elektrické energie jen o 4,6 %. Zpracoval krásnou tabulku pro tři z devíti uváděných odpovídajících distribučních sazeb, která vychází z ceníku elektřiny skupiny ČEZ na rok 2010 pro domácnosti. A ejhle! Měsíční platby nebolí paušály se do těch slibovaných 4,6 % ještě vejdu, horší je to již s cenou za megawatthodinu ve vysokém tarifu, kde je ve dvou ze tří sazeb zvýšení o 5,2, resp. 5,4 %. Ve vysokém tarifu je pak navýšení cen ve všech třech sazbách, a to o 9,9, 14,7 a 14,7 %.

Jak mám tedy, vážený pane premiére, takovýmto lidem vysvětlit rozdíl mezi sliby a realitou? Víte, oni totiž moc nerozlišují mezi koalicí a opozicí a tak ty vaše sliby berou jednoduše jako sliby politiků. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, prosím, neodcházejte a uplatněte interpelaci, kterou máte pod číslem 14, pokud na ní tedy trváte, samozřejmě.

Poslanec Jan Látko: Určitě. To si budu hrozně dlouho pamatovat, jak jste řekla „prosím, neodcházejte“. Moc děkuji za slovo.

Vážený pane premiére, největší česká rychlobruslařka Martina Sáblíková, když odjížděla na evropský šampionát v roce 2009, si z

domácího mistrovství na rybníku přivezla rýmu. Trénink a závody na rybníku měly jedno velké úskalí: museli jsme si ho vyčistit a pak jsme mohli jezdit. Neměli jsme se ani kde převléct, kromě auta nebylo nikde žádné přístřeší. V mrazivém počasí, kdy teplota klesla až na minus 15°C, to nebylo nic příjemného – prohlásila Martina Sáblíková tehdy. Ano, takové podmínky má u nás na zimní olympiádě dvakrát zlatá a jednou bronzová, velmi úspěšná česká reprezentantka Martina Sáblíková. Přitom právě tato velice skromná a zároveň cílevědomá sportovkyně spolu se svým trenérem Petrem Novákem mohou být velkým příkladem pro mnohá další sportovní odvětví s mnohem lepšími podmínkami, avšak skromnějšími výsledky.

Martina Sáblíková však již u nás není jediná. Nejmladší účastnicí zmiňovaného evropského šampionátu byla tehdy teprve šestnáctiletá Karolína Erbanová, počítat se musí s Novotnou, Jirků a dalšími, kteří pod vlivem Sáblíkové dosahují stále lepších výsledků. Nesmírně si vážím Martiny Sáblíkové a trenéra Petra Nováka. Snad brzy dokážeme i u nás ocenit to, co tato pracovitá dvojice dokázala pro velmi dobré jméno celého českého sportu. Jejich skutečnou sportovní hodnotu totiž dokáží mnohem lépe ocenit fanoušci rychlobruslení v Nizozemí, Německu, Norsku a také třeba v Kazachstánu.

Proto vás úpěnlivě žádám, pane premiére – pomozte tomuto v České republice mladému, a přesto již tolik úspěšnému sportu. Nalezněte ve státním rozpočtu finanční prostředky tolik potřebné pro výstavbu rychlobruslařské haly nebo alespoň její spolufinancování. Ještě jednou moc prosím, pomozte tomuto krásnému sportu. Věřte, že rychlobruslení nám všem dokáže, jak si to moc zaslouží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Konstatuji, že během 25 minut jsme vyčerpali všechny přihlášky k ústním interpelacím na předsedu vlády Petra Nečase a budeme plynule pokračovat projednáváním ústních interpelací na ostatní členy vlády.

Zvu proto k mikrofonu paní poslankyni Danu Váhalovou, která je vylosována na prvním místě, aby přednesla interpelaci na ministra průmyslu a obchodu pana Martina Kocourka a zahájila tím blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se dále pan poslanec Grospič. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, paní předsedající.

Dámy a pánové, vážený pane ministře, z tisku jsem se dověděla, že v polovině ledna se na Ministerstvu průmyslu a obchodu již projednávala otázka financování projektu nazvaného Allegro, Rychlý. Projektu jaderné elektrárny čtvrté generace, která by měla být postavena do roku 2025 v

Blahutovicích u Nového Jičína, které jsou hlavním favoritem. Můžete, prosím, potvrdit pravdivost této informace?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Kocourek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní poslankyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych mohl odpovědět velmi laconicky a velmi stručně, ale já se pokusím popsat problematiku našich jaderných elektráren trochu obšírněji.

V současné době jsou v České republice v provozu dvě jaderné elektrárny – Dukovany a Temelín. V Dukovanech byl zahájen provoz v roce 1985 a postupně dochází ke zvyšování výkonu na jednotlivých blocích až na 500 megawattů, celkem tedy výkon v Dukovanech bude dosahovat 2000 megawattů. Zároveň Dukovany patří mezi nejspolehlivější energetické zdroje v České republice. V Temelíně, další jaderné elektrárně, byl trvalý provoz obou bloků zahájen v roce 2004 a výkon elektrárny je též 2000 megawattů. V současnosti se připravuje dostavba dvou dalších bloků na jaderné elektrárně Temelín a provozovatel, a. s. ČEZ, vypsál výběrové řízení v roce 2009, přičemž kvalifikačním předpokladům vyhověly firmy Areva z Francie, Westinghouse ze Spojených států a konsorcium Škoda Jaderné strojírenství s Atomstrojexportem z Ruska. Podpis smlouvy o výstavbě, resp. dostavbě, se předpokládá v roce 2013, uvedení do provozu po roce 2020.

V případě, že by hrozil nedostatek uhlíkových primárních zdrojů, je možno v lokalitě Dukovany vystavět případně pátý blok o výkonu maximálně 1200 megawattů, nicméně by to bylo až po dostavbě jaderné elektrárny Temelín. Další dostavba nebo výstavba se ve střednědobém horizontu u jaderných elektráren nepředpokládá, i když platná státní energetická koncepce zatím použití dalších jaderných zdrojů nevyklučuje.

V minulých desetiletích bylo vytipováno 170 potenciálních lokalit pro výstavbu dalšího velkého energetického zdroje a po náročném výběru z hlediska geologického, seizmologického, meteorologického a hydrogeologického byly vybrány pouze dvě nové lokality, a to zmíněné Blahutovice a Tetov. Kromě těchto zcela nových lokalit je vhodná i např. stávající lokalita Počeradý-Koštice. Vzhledem k velikosti naší republiky jde z hlediska možného umístění dalšího významného energetického zdroje o nenahraditelná území. Zmiňované lokality jsou přijatelné z hlediska vzájemných vlivů na okolní sídla, průmyslová i vojenská zařízení, významnou hospodářskou infrastrukturu i ochranu přírody. Proto byly zahrnuty i do politiky územního rozvoje České republiky. S výstavbou významného energet-

ického zdroje, ať už jaderného, plynového či jiného, lze počítat vždy až po dostavbě jaderné elektrárny Temelín. Ministerstvo průmyslu a obchodu neplánuje ani nepředpokládá, že by se v uvažovaných lokalitách započalo se stavbou jaderné elektrárny před rokem 2040.

Pokud jde o zmíněný článek uveřejněný v periodiku Moravské hospodářství, tak bych chtěl zdůraznit, že nereflexuje reálnou situaci. A vůbec ne na Ministerstvu průmyslu a obchodu. V článku se tvrdilo, že v lokalitě Blahutovice bude postaven v roce 2025 demonstrační rychlý množivý reaktor Allegro o výkonu zhruba 500 megawattů. Dovoluji si informovat, že projekt evropského množivého jaderného reaktoru Allegro je pouze ve stadiu počátečních příprav, přičemž jeho cílem je zatím určit, zda tento typ reaktoru vůbec může být alternativou k sodíkovému rychlému reaktoru, a doposud není vůbec rozhodnuto, bude-li ve střední Evropě nebo někde jinde testován. V současné době není vyřešena ani technologie chlazení heliem, ani kvalifikace vhodných materiálů. A už vůbec zatím není vyřešeno jeho financování.

Jinými slovy chci říci, že článek v periodiku Moravské hospodářství se nezakládá na reálné skutečnosti na Ministerstvu průmyslu a obchodu a že občané Blahutovic z reaktoru Allegro nemusí mít v nejbližších 50 letech určitě žádné obavy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Paní poslankyně si přeje položit doplňující otázku? Nepřeje. Děkuji pěkně.

Přistoupíme k další interpelaci, kterou podá pan poslanec Grospič na ministra Radka Johna. Pan ministr je omluven. Já ještě jednou pro pořádek a pro přehlednost přečtu omluvené ministry. Jsou to pánové Dobeš, Heger, Schwarzenberg, Vondra, Pospíšil, Fuksa a John.

Prosím, pane poslanče Grospiči, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedající. Dovolte, abych se zeptal pana ministra vnitra na problematiku, která se týká provozu prádelny Dočista, která zabezpečuje v Kolíně praní prádla pro Policii ČR a služby Ministerstva vnitra. Tato smlouva mezi Ministerstvem vnitra a touto prádelnou končí 31. března letošního roku. Do této doby nebylo rozhodnuto o dalším zabezpečení těchto služeb pro Policii ČR a Ministerstvo vnitra a vyvozuje to stav právní nejistoty nejen pro Policii ČR ve vztahu k zabezpečování těchto služeb, ale také pro zaměstnance této prádelny, kteří nevědí, zda se nedostanou do situace ekonomické nejistoty, zda s nimi bude dále počítáno jako se zaměstnanci této prádelny, či zda přijdou o svá pracovní místa a budou si muset hledat uplatnění jinde na trhu práce.

Ptám se vás tedy, pane ministře, jak bude dále zabezpečována služba

pro Ministerstvo vnitra a Policii ČR z hlediska praní prádla, které měsíčně obnáší téměř 60 tun prádla, jak bude dále postupováno a jaký je záměr Ministerstva vnitra s objednáváním těchto služeb u firmy Dočista v Kolíně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Antonín Sedá – na pana ministra Alexandra Vondru. Pana poslance Sedu nevidím, přistoupíme tudíž k projednávání další interpelace.

Další interpelací je interpelace pana poslance Ivana Ohlídala na ministra Jaromíra Drábka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, minulý týden jsem vás interpeloval ve věci týkající se veřejně prospěšných prací ve spojitosti s instrukcí, kterou vydalo vaše ministerstvo a která komplikovala situaci v těchto veřejně prospěšných pracích. Tato instrukce byla sražena a za to vám chci poděkovat.

Dnešní interpelací bych si všiml jiné záležitosti spojené s veřejně prospěšnými pracemi. Jak jsem zjistil, na úřady práce v jednotlivých okresech přišly informace, že na tento rok, tedy na rok 2011, budou výrazně zkráceny finanční prostředky právě na financování tohoto významného institutu. V některých okresech údajně ten pokles ve srovnání s minulým rokem je až na 20 nebo 30 %, což je velmi prudký a významný pokles. Mě tato skutečnost překvapila, protože v období vysoké nezaměstnanosti je tento institut velmi prospěšný a je velmi užitečný, a to nejen pro nezaměstnané občany, ale také pro obce, ve kterých potom v rámci tohoto institutu pracují.

Já bych chtěl, pane ministře, kdybyste tuto skutečnost vysvětlil a kdybyste ji případně také zdůvodnil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další interpelací je interpelace pana poslance Jiřího Petrů. (Námítky.) Já se vám omlouvám, na interpelaci pana poslance Ohlídala odpoví pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní předsedající, pane poslanče, musím opět poděkovat za velmi věcnou interpelaci. Já k tomu uvedu čísla, která by měla ujistit, že i v letošním roce jsou prostředky, které jsou vyčleněny na veřejně prospěšné práce, dostatečné.

Ve státním rozpočtu je totiž na nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, to znamená i na veřejně prospěšné práce, vyčleněna částka přibližně 1,4 miliardy korun, to jsou tedy ty národní prostředky, a to je přibližně stejná částka jako v loňském roce. Navíc jsou veřejně prospěšné práce financovány i

z prostředků Evropského sociálního fondu a vzhledem k tomu, že v říjnu 2010 došlo k navýšení těchto prostředků o 240 milionů korun a tyto prostředky lze čerpat až do června 2011, tak by skutečně neměl být žádný problém s objemem čerpaných peněz. Předpokládáme, že i pro druhé pololetí roku 2011 dojde k navýšení potřebných prostředků tak, aby bylo možné tento sektor aktivní politiky zaměstnanosti velmi důsledně využívat.

Kdyby však byly jakékoliv konkrétní poznatky, že v některém regionu tyto prostředky jsou nedostatečné, tak prosím o upozornění. Ale ten celkový objem prostředků je skutečně dostatečný.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec si přeje položit doplňující otázku, prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za vysvětlení, pane ministře. Já jsem z okresu Hodonín a právě v tomto okrese ta situace měla nastat v tom smyslu, jak jsem se vyjádřil. To znamená, že tam mělo údajně dojít ke snížení těchto prostředků na financování tohoto institutu ze státního rozpočtu.

Ještě bych si dovilil doplňující otázku: To znamená, že ze státního rozpočtu nebude snížena částka týkající se veřejně prospěšných prací, anebo to nesnížení, jak jste ho formuloval, je dáno součtem prostředků ze státního rozpočtu a z těch evropských peněz?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za to konkrétní upřesnění. Já samozřejmě situaci v konkrétním regionu prověřím.

Co se týká objemu těch prostředků, nedošlo ke snížení státního rozpočtu v této části, to znamená plánovaných výdajů ze státního rozpočtu. Co se týká evropských peněz, tak jak jsem říkal, máme v tuto chvíli dostatek financí do poloviny roku a na základě skutečného čerpání potom budeme předkládat případně úpravu prostředků na druhé pololetí letošního roku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Petrů s interpelací na ministra Tomáše Chalupu. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, jedním z velmi frekventovaných témat návštěvníků v mé regionální kanceláři je Zelená úsporám, čili program Ministerstva životního prostředí administrovaný Státním fondem životního

prostředí ČR zaměřený na úspory energie a obnovitelné zdroje energií v rodinných a bytových domech. Ze 75 tisíc žádostí, které přišly do programu, je zatím 37 tisíc schváleno. Žadatelé, kteří chtějí tento program využít, jsou však nyní ve velké nejistotě. Nejprve byl program na konci října loňského roku pozastaven s tím, že bude znovu spuštěn na začátku roku 2011. Již dříve bylo avizováno, že v březnu 2011 bude vyplaceno 5,7 miliardy Kč pro 17 tisíc žádostí schválených na podzim roku 2010.

V současné době ovšem stále nikdo nedokáže přesně říci, kdy se žádosti o dotace na zateplení znovu rozběhnou. Na oficiálních stránkách se pouze dozvídáme, že vzhledem ke stále probíhající kontrole žádostí nebude program otevřen 1. února, což bylo bezesbýtku splněno, nikde však není uveden žádný nový termín, kdy bude program znovu obnoven.

Vážený pane ministře, co se děje v programu Zelená úsporám? Kdy bude obnoven? Jak to bude s penězi na nové žádosti o dotace? Jaká bude jejich výše? A podstatná otázka – jak relevantní je úvaha o ukončení programu Zelená úsporám?

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Než odpoví pan ministr, tak vás seznámím s další došlou omluvou a je to omluva ministra Víta Bárty, který se omlouvá dnes do 17 hodin z pracovních důvodů.

Nyní vystoupí pan ministr Chalupa. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane poslanče, vážené dámy a pánové, děkuji za dotaz, který jste položil. Musím potvrdit, že i já jsem bombardován takřka denně na všech místech otázkou, jak je to s programem Zelená úsporám. A protože za tu dobu se vytvořilo tolik různých fám a spekulací, tak je dobré některé z nich uvést na pravou míru.

Za prvé musím říct, že nikdo nemá zájem program bořit. Jde o to, abychom dotáhli ty žádosti, které byly podány. V tuto chvíli je v administraci 77 356 žádostí, to je tedy to celé číslo podaných žádostí, plus 1 144 jsou žádosti, které podával veřejný sektor v rámci veřejných budov. Schváleno je, jak jste správně říkal, 37 483 a v procesu rozhodování v různých stupních je 39 874 žádostí. To je údaj, který je k 8. 2., protože údaje se stále upřeshňují, docházejí i ze sběrných míst na bankách.

Jakým způsobem to bude dál a kolik je peněz. My v tuto chvíli pro těch 77 356 žádostí máme akumulovanou částku ve výši 19 656 mil. korun, z níž část už byla vyplacena, část se vyplácí v těch zmíněných 37 483. My se snažíme, tak jak to jde, dosáhnout dalšího prodeje povolenek, tak aby se ta částka ještě zvýšila. V tuto chvíli jsou ve stavu jednání, která by mohla přinést určitou dílčí pozitivní informaci z hlediska objemu prostředků, ale

pokud se na mě nebudete zlobit, tak bych nechtěl předjímat, ale snažíme se tu částku, tak jak to jde, navýšit.

Otázka, kterou kladete k částce těch vyhodnocených žádostí, protože my máme těch zhruba 39 tis. žádostí rozděleno do kategorie před schválením, tj. 17 338 žádostí, před realizací, těch je 3 341, žádosti pozastavené před schválením z důvodů nějakých problémů – 908, a pak to jsou žádosti pozastavené po schválení fondu, těch je 470, a pak to jsou ty rozpracované žádosti, zhruba 18 tis. Naší ambicí je rozhodnout co nejrychleji o tom, jakým způsobem uspokojit všechny žádosti, které splní podmínky. Já bych velmi rád v horizontu několika týdnů, spíše méně než týdnů, řekl, jakým způsobem je možné přijmout řešení, kolik reálně splňují ty žádosti peněz, protože jedna věc je požadovaná částka, kterou v žádostech napíší, a druhá po zpracování žádosti částka, na kterou si reálně při splnění podmínek mohou sáhnout, ta je logicky nižší, než to maximum, které každý žadatel požaduje.

Já v tuto chvíli nechci přispívat ke spekulacím šířícím se kolem nás, které říkají, kolik je přebytek žádostí, ten objem, protože to nikomu nepřispívá a přinese to jenom nervozitu. Pravda je, že zkrátka objem, aritmetický součet těch žádostí, jejich požadované částky je zkrátka větší než částka těch necelých 20 mld. My budeme hledat řešení, a představím ho velmi brzy, které bude o tom, jakým způsobem uspokojit žadatele způsobem, který bude co nejspravedlivější a který přinese co nejrychlejší posun kupředu.

Druhou záležitostí, na kterou jsem dotazován, je spuštění nějaké další vlny, nabírání dalších žádostí, na to jste se asi také ptal. A v tuhle chvíli musím říct – a říkal jsem to mnohým kolegům tady ve Sněmovně, kteří se na to ptali – já v tuhle chvíli neumím nikomu slíbit, v jakém konkrétním čase to bude. Kdybych to udělal, bylo by to z mé strany nereserózní. Udělám všechno pro to, abychom nejdřív, co nejrychleji vypořádali ty již podané žádosti, aby se na ně dostaly co nejrychleji finanční prostředky a bylo to co nejrychleji zadministrováno tak, aby program mohl běžet. Na základě toho se pak budeme bavit o tom, jaká je reálná schopnost prodat na trhu zbývajících povolenky v ceně, která je zkrátka dnes už jiná, než byla třeba před dvěma lety v souvislosti se vstupem zemí, které dřív nebyly na trhu, Pobaltí nebo také země bývalého Sovětského svazu. A na základě toho potom říci, kolik máme finančních prostředků a jestli na celý program, nebo na jeho část, na kterou by bylo možné program spustit dál. Nechci teď dávat jakékoli falešné sliby, kdybych řekl, že to bude za tři měsíce, za dva, za pět, protože bych sliboval něco, za co teď nemohu dát ruku do ohně. Nezlobte se, ale nebylo by to reserózní.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře.

Ptám se – ano, vidím, že pan poslanec chce položit doplňující otázku.

Poslanec Jiří Petrů: Nebude to ani ta otázka jako spíš prosba, aby tyto údaje, které byly poměrně zajímavé, byly uvedeny na internetových stránkách, protože veřejnost očekává, že bude průběžně informována.

A snad poslední opravdu jenom malá otázka, vy jste na ni neodpověděl. Neuvažujete se zrušením programu? Lidé se na to ptají, chtějí to slyšet, bylo by vhodné i toto zveřejnit, že mohou počítat, že program půjde dál, neví se sice, v jakém objemu, ale nepočítá se s jeho zrušením a možná se ještě spustí podle možností, které budou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přece jen doplňující otázka byla. Já si jen dovoluji k tomu doplnit, že jednací řád zná právě limity jeden a dvě minuty na doplňující otázku a doplňující odpověď, proto to tedy vždycky tak často říkám. Prosím, pan ministr doplní svou odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Teď nevím, jestli jsem neudělal něco proti jednacímu řádu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ne, vy jste udělal všechno naprosto v pořádku.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Já myslím, že jsem to řekl, pane poslanče, jasně. Číslo jsem dostal k datu 8. února. My zveřejníme přesný údaj po prověření všech žádostí, po jejich zkontrolování. Potom, co zjistíme, jestli splňují, nebo nesplňují, zjistíme, jaký je reálný objem prostředků, o kolik je převis, pokud je, jakým způsobem zajistit jeho financování. A na základě toho logicky krok dva – jak pokračovat s programem dál. Ale ta první část je klíčová a bez odpovědi na část jedna nemůžeme férově odpovědět na část dva.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Šincl. Interpelaci směřuje též na pana ministra Chalupu.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane ministře, v pondělí 7. února jste navštívil Moravskoslezský kraj a setkal jste se zde s vedením města Ostravy a kraje. Hlavním tématem tohoto setkání byl dlouhodobě nejtěživější problém životního prostředí v Ostravě, kterým je kvalita ovzduší. Při tomto setkání jste informoval zdejší představitele o tom, že vaše ministerstvo velice pilně pracuje na materiálu, který bude obsahovat opatření pro zlepšení stavu ovzduší ve městě Ostravě a okolním regionu. Vedení kraje

vás požádalo o podporu a spolupráci při prosazení urychlení přijetí nového zákona o ochraně ovzduší, který bude obsahovat zpřísnění podmínek pro provoz všech stacionárních zdrojů, které znečišťují ovzduší na základě překročení imisních limitů, řešení problematiky lokálních topenišť, relokace poplatků odváděných do Státního fondu životního prostředí České republiky za znečišťování ovzduší zpět do našeho kraje.

Druhý den v úterý byl vašimi koaličními poslanci stažen návrh novely zákona o ochraně ovzduší.

Jelikož zdejší znečištěné ovzduší zkracuje délku zdejším obyvatelům hodně a zvyšuje celkovou nemocnost a úmrtnost, způsobuje onemocnění srdce a cév a další vážné nemoci, dotazují se vás, zdali se osobně zasadíte např. o avizované zrušení zpoplatnění ostravského úseku dálnice D1, kdy bude předložena vámi slibovaná novela nebo zákon o ochraně ovzduší a jestli náhodou nevíte, proč byl v úterý stažen návrh poslanecké novely zákona o ochraně ovzduší. Totiž něco jsem slyšel, že si to přál Mittal, a to je pro mě neuvěřitelné, snad to není pravda.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A snad je pravdou, že pan ministr Chalupa na vaši interpelaci odpoví.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane poslanče, opět děkuji za položený dotaz.

Za prvé, co se týká samotné návštěvy. Já jsem na návštěvě zároveň řekl, že Ministerstvo životního prostředí hodlá v horizontu cca jednoho měsíce předložit jakýsi – my tomu pracovně říkáme akční plán. Jestli se to tak bude jmenovat, v tuhle chvíli není to nejpodstatnější. Bude zahrnovat základní opatření z hlediska krátkodobého, střednědobého a dlouhodobého pro oblast ovzduší primárně Moravskoslezského kraje. Ale ono to pak má logické dopady i na jiné oblasti České republiky, které trpí podobným problémem, byť ne tak intenzivně.

Součástí těch opatření jsou opatření legislativní povahy, o kterých vy jste hovořil, ale nejsou to jenom tato opatření, protože jak víme, ten problém je komplexní, stejně tak jako zdroj znečištění ovzduší v moravskoslezském regionu je komplexní. Není to jenom průmysl, byť samozřejmě významnou měrou, ale jsou to také ostatní zdroje: automobilová doprava, samozřejmě zdroje, které jsou zdrojem znečištění přicházejícího z Polska, podle toho jaká je situace, jak moc je to vyčísitelné, je otázkou, na kterou nikdo z nás v tuhle chvíli neumí odpovědět, no a samozřejmě ta lokální topeniště.

Co se týká těch jednotlivých vašich dotazů: Zrušení zpoplatnění. Já jsem tam řekl a trvám na tom, že Ministerstvo životního prostředí se bude snažit prosadit takovou metodu, aby došlo ke zrušení zpoplatnění dál-

ničních komunikací v úseku aglomerace, a já říkám v ideálním případě vytrvale, řekl bych v procesu nějakého vyjednávání aspoň v době, kdy jsou rozptylové podmínky zhoršené. To je také ta novela, o které jste se zmiňoval, která sama o sobě řešila nebo řeší tři záležitosti, a jak jsem vyrozuměl od poslanců, chtějí o té věci dále diskutovat. Ministerstvo životního prostředí není navrhovatelem této novely, byť ji vítá.

Druhá záležitost je ta velká novela zákona o ochraně ovzduší, která si zakládá za cíl snížit na jednu stranu zátěž, na druhou stranu vytvořit lepší podmínky pro ochranu ovzduší, tak jak jste o tom hovořil ve své interpelaci. V tuto chvíli návrh této novely zákona je v Legislativní radě vlády a my předpokládáme, že ten proces nebude příliš dlouhý a že nebude příliš dlouho trvat, abychom nad ním mohli diskutovat zde na půdě Poslanecké sněmovny.

To si myslím, že jsou asi všechny dotazy, co jste měl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Je takto pan poslanec spokojený? Můžeme ukončit tuto interpelaci. A nyní přistoupí k mikrofonu paní poslankyně Halíková, kterou tady ale nevidím. Takže zvu pana poslance Jiřího Paroubka, který se obrací na ministra zemědělství Ivana Fuksu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený přítomný pane ministře, v tržní síti České republiky dochází k neustálému nárůstu objemu prodeje potravin vyrobených mimo území České republiky ze surovin, které byly vyprodukovány mimo území České republiky. Výroba potravin a produkce těchto surovin je však často realizována za jiných zooveterinárních, hygienických a legislativních podmínek než u našich zemědělců a potravinářů.

Ve světle dioxinové aféry vás žádám o důrazný apel na vedení kontrolních orgánů spadajících pod Ministerstvo zemědělství, jako je Státní veterinární správa a Státní zemědělská a potravinářská inspekce. Je třeba, aby tyto orgány zajistily potravinovou bezpečnost u dovážených potravin, zejména u komodit živočišného původu. Žádám vás o informaci, jaké kroky podnikají tyto kontrolní orgány k zajištění potravinové bezpečnosti dovážených potravin.

Obracím se na vás také, abyste mě podrobně informoval o probíhající novelizaci zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, což je veterinární zákon ve znění pozdějších předpisů. Mezi navrhovanými úpravami veterinárního zákona je v § 21 mimo jiné nově zaváděn institut takzvané domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců, to je porážky tohoto skotu hospodářského chovatele, pokud je získané maso včetně orgánů určeno pouze pro spotřebu v jeho domácnosti. Je zde na místě obava, že původ hovězího masa, které bude v pří-

padě přijetí výše uvedeného návrhu na území České republiky pocházet ze skotu poraženého v rámci domácích porážek, nebude možné prokázat ani účinně kontrolovat.

Vážený pane ministře, žádám vás o podrobnou informaci k vámi navrhované novele zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči, § 21. Zároveň vás žádám, abyste novelou tohoto zákona nezvyšoval rizika ohrožení zdraví lidí i zvířat plynoucí z nelegálního uvádění hovězího masa z domácích porážek do oběhu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále vystoupí paní poslankyně Marta Semelová, která se obrací na ministra Martina Kocourka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane ministře, 9. prosince jsem se na vás obrátila ve věci závazku Ministerstva průmyslu a obchodu vůči společnosti JOB AIR Technic zabývající se údržbou letadel na letišti v Ostravě. Projekt realizace investice, jak jsem tehdy zmínila, zahrnoval finanční podporu od české vlády, která však přes mnohá jednání a sliby nebyla dodnes v daném rozsahu poskytnuta. Na to značně doplácí firma a spolu s ní všichni zaměstnanci. Firma nejen že dluží spoustu splátek Eurestu za stravování, ale také peníze na sociální a zdravotní pojištění, a to od září 2010, na penzijní pojištění, kde platí zaměstnancům z původních dvou tisíc korun symbolické dvě koruny. Od května 2010 pak dluží za dopravu a ubytování zaměstnanců, což u některých dělá i deset tisíc korun měsíčně. Výplatu za měsíc listopad dostali zaměstnanci až 17. ledna tohoto roku, přičemž někteří zaměstnanci toho hned využili k okamžitému odchodu z firmy. Mimochodem, ti mají nárok přitom na tři platy, na které ovšem firma nemá. Výplatu za prosinec dostávají zaměstnanci až v těchto dnech, a to pouze její část do výše jedenáct tisíc korun.

Vážený pane ministře, při minulém projednávání situace na ostravském letišti bylo z vaší strany přislíbeno, že firma do konce roku 2010 obdrží alespoň část dlužné částky, a to ve výši 53 milionů korun. Do této doby však firma obdržela pouze 18 milionů, což situaci neřeší. Obracím se proto na vás s požadavkem na urychlené řešení této situace, včetně vyplacení dohodnutých dotací. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní poslankyně, vážené paní

poslankyně, vážení páni poslanci, společnosti JOB AIR Technic za období od roku 2008 do současnosti bylo vyplaceno celkem 60 % požadovaných prostředků. Celková doposud poskytnutá dotace dosahuje výše 223 milionů 855 tisíc 23 korun. V roce 2008 společnost požadovala 120 milionů a byla jí vyplacena celá požadovaná částka. V roce 2009 požadovala 140 milionů korun, bylo jí vyplaceno 70 milionů korun, tedy 50 %. V roce 2010 společnost požadovala 90 milionů a bylo jí vyplaceno 33,8 milionu korun, nikoliv tedy jenom těch 18, a byla tedy uspokojena z 38 % z požadované výše dotace.

Jak jsem naznačil, i přes nepříznivou situaci, která spočívá v nedostatku prostředků na financování běhu těchto programů, se Ministerstvu průmyslu a obchodu podařilo nakonec ke konci roku minulého získat dodatečné prostředky na financování tohoto programu, a to z vlastních úspor. Díky této snaze byla nakonec vyplacena všem žadatelům dotace za rok 2010 další část jejich požadavků. U společnosti JOB AIR Technic to bylo zmíněných dodatečných 18 milionů korun.

Já jsem si vědom toho, že ta částka neodpovídá zcela představám této společnosti, přesto bych právě i na tomto případě chtěl ukázat, že se touto problematikou snažíme seriózně zabývat, že hledáme veškeré možné dostupné prostředky pro financování požadavků, a to i na úkor ostatních výdajů resortu.

Nicméně možnosti státního rozpočtu jako celku nám neumožňují uspokojovat všechny žadatele v plné výši a musíme je uspokojovat poměrně stejně jako společnost JOB AIR Technic. Vzhledem k tomu, že byly vyčerpány veškeré prostředky na financování tohoto programu z rozpočtu roku 2010, a vzhledem k tomu, že na tyto dotace není právní nárok dle platných právních předpisů, nemůže být zatím další doplatek vyplacen, protože peníze v tomto programu zatím nejsou.

Zásadně tedy není mnoho způsobů, jak uspokojivě vyřešit problematiku nedostatku finančních prostředků v rozpočtu tohoto programu, protože pokud nelze navýšit rozpočet našeho resortu, pak by docházelo ke snižování rozpočtu na výdajové položky oproti plánovaným jiným výdajům a potom lze logicky pouze uvažovat o hledání nějaké jiné alternativy, jakým způsobem alespoň část žadatelů opět uspokojit.

Jak jsem již zmínil minule, alternativu řešení tohoto problému hledáme formou například slevy na dani z příjmu. V zásadě by se tedy jednalo o úpravu zákona o daních z příjmu, tak aby tato úprava zahrnovala možnost poskytování slevy na dani jako formu podpory těchto programů. Návrh této úpravy byl Ministerstvem průmyslu a obchodu již zpracován a předložen Ministerstvu financí, které ze své kompetence má vyhodnotit soulad tohoto návrhu se zákonem o daních z příjmů, které je v gesci Ministerstva financí. A my stále čekáme na odpověď Ministerstva financí.

Myslím, že v této chvíli nemohu slíbit nějakou další rychlou podporu tohoto projektu, nicméně na druhé straně je nutné si také uvědomit, že jakýkoliv podnikatelský záměr, který je postaven čistě na spoléhání se na dotace, může být nakonec velmi riskantní a to bychom měli také při posuzování situace zohledňovat.

Nicméně pokud Ministerstvo průmyslu a obchodu získá jakékoliv další dodatečné zdroje, mohu vás ujistit, že vždy je přednostně alokujeme na uspokojování dotací v tomto programu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Jak vidím, paní poslankyně si přeje položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Dvě upřesnění a jeden dotaz. Co se týká podnikatelského záměru – to bylo právě s garancí vlády, že poskytne tyto dotace, s podpisem tehdejšího ministra Římana. Druhé upřesnění – těch 15 milionů v minulém roce ovšem bylo poskytnuto v září, kdežto já jsem to interpelovala a hovořili jsme spolu o 53 milionech v prosinci.

A jeden dotaz. Pochopila jsem to správně, že pro rok 2011 – pro celý rok – nedostanou peníze? Já chápu ty daňové úlevy, tu snahu ministerstva. Nicméně oni potřebují peníze na ruku. Takže jestli to platí pro celý tento rok.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: My máme v rámci financování těchto programů přiděleny nějaké peníze v rozpočtu, nicméně opět neodpovídají očekáváním, která jsou od jednotlivých příjemců v programu. A je jich 85. Celkový nárok se pohybuje kolem 1,5 mld. ročně a my na to máme vyčleněno zhruba nějakých 350 mil. V tomto ohledu zase poměrně ty peníze rozdělíme, takže nelze očekávat, že všichni budou uspokojeni v plné výši. Budou zase uspokojeni v nějaké výši 20 až 25 %. To znamená nějaké dotace z tohoto programu budou.

Myslím, že tady došlo k určitému nedorozumění při startování programu, protože ona to nebyla garance, to byl příslib dotací, které se mají vyplácet v nějakém období. Tady tento projekt byl postaven na tom, že veškeré startovací dotace budou vyplaceny těsně v obdobích po sobě jdoucích. A to prostě nenastává.

Já neříkám, že Ministerstvo průmyslu a obchodu necítí závazek k těmto projektům. Nicméně zrovna se nacházíme v letech, kdy státní rozpočet a kapitola Ministerstva průmyslu a obchodu nejsou schopny uspokojovat tyto naše závazky v plné výši. Doufáme, že v budoucích ob-

dobích toho schopni budeme, a hledáme všechny alternativní cesty, jak toho dosáhnout.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další interpelací se pan poslanec Lubomír Zaorálek obrací na ministra Kamila Jankovského. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, výběrová řízení v této zemi. Výběrová řízení na veřejné zakázky jsou velmi neprůhledná. Něco o tom určitě ví také ministr Jankovský, protože jeho rodinná firma PHAR SERVICE získala zakázky pro státní nemocnice IKEM a Královské Vinohrady. Vyhrála letos dvě takové soutěže. V jedné sice neuspěla, ale stala se subdodavatelem vítězné firmy. Jedná se o zakázky dohromady za 250 mil. korun. To pro firmu, která má roční obrát do 190 mil., určitě představuje mimořádný výsledek. Jestli ministerstvo pana Jankovského a on sám chce usilovat o transparentnost výběrového řízení, měl by se sám stát transparentním. Já říkám, že ty zakázky, o které se jedná, byly netransparentní mimo jiné proto, protože v případě IKEMu se jednalo o zakázky na údržbářské služby. Zakázku o hodnotě 160 mil. získala mimo jiné – vítěz získal – z důvodu, že dvě levnější nabídky byly ze soutěže vyloučeny, takže tady podezření a pochyby jsou na místě.

Dovedu si představit jediný způsob, jak by měl pan ministr postupovat, aby manipulace a podezření vyloučil, a to bylo zveřejnění dokumentace, o které se může přičinit společně s ministrem Hegerem, protože obě nemocnice patří státu. Myslím si a chtěl bych vyzvat pana ministra, aby umožnil zveřejnit dokumentaci z těchto řízení a přesvědčit se o tom, že řízení byla spravedlivá.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan ministr Jankovský se chystá odpovědět.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Tak. Já na to samozřejmě odpovím. A na tomto místě bych rád upravil některé údaje, které tady byly prezentovány a které jsou samozřejmě převzaty z novínových článků.

Firma PHAR SERVICE nemá obrát 190 mil., jak tady bylo řečeno. Firma PHAR SERVICE měla v roce 2008 obrát 360 mil., v roce 2009 220 mil., v roce 2010 očekávaný odhad 300 mil. V těchto třech letech firma PHAR SERVICE měla podíl zakázek od veřejných zadavatelů konstantní ve všech třech těchto letech, zhruba 26 mil. korun, tzn. necelých 10 %.

Co se týče údaje o 250 mil. Jestliže si od 250 mil. odečteme zmiño-

vanou zakázku 160 mil., údržbářské práce, pak skutečně nevím, kde těch 90 mil. je. Prostě já tady říkám fakta.

Co se týče zakázky na údržbářské práce, to znamená na facility management v nemocnici IKEM, byla to již druhá účast firmy PHAR SERVICE. Firma PHAR SERVICE se účastnila již prvního výběrového řízení, které bylo konáno před dvěma třemi lety, kdy výběrové řízení bylo zrušeno, aniž by byl vyhlášen vítěz. Současně jsme se tam zúčastňovali výběrového řízení na dostavbu celého IKEMu, kde jsme nevyhráli, ve sdružení se společnostmi Hochtief jsme skončili druhí. Takže samozřejmě jsme určité informace o této nemocnici měli. To je prostě fakt.

Na tomto místě bych ještě vyvrátil některé informace, které se objevily. V tuto chvíli nevlastním žádné anonymní akcie – jak pan redaktor Holub z Aktuálně.cz se někde vyjádřil, že jsem majitelem společnosti F.T.I. Ano, společnost byla developerský projekt, který jsem měl jako zástavu. A tuto zástavu jsem realizoval prodejem a tento prodej bude řádně v mém daňovém přiznání za rok 2010.

Od září 2010, resp. od půlky srpna 2010, nevykonávám žádnou činnost, ani přímou či nepřímou, ve společnosti PHAR SERVICE. V tuto chvíli společnost neřídím a neovládám.

Děkuji. To je prosím všechno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Doplnující otázku chce ještě pan poslanec a místopředseda Luboš Zaorálek položit, pane ministře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže vy říkáte, pane ministře, že to v této chvíli neřídíte. Nicméně je to rodinná firma, vy jste ji předal synovi a o těch zakázkách se rozhodovalo v době, kdy jste ministrem byl. Takže já říkám, a to by bylo dobré, to je podstata mé interpelace, na to se ptám, já říkám: Podezření existuje, že v době, kdy jste byl ministrem, se rozhodovalo. A jsou tady pochyby. I veřejně se řeklo, že informace o tom, proč některé firmy neuspěly, že to prostě bylo proto, že měly příliš nízkou cenu. To je podivný argument. Takže tady by bylo třeba tyto pochybnosti rozptýlit.

Já jsem to také pochopil tak, když jste říkal, že vaše firma měla pouze 10procentní podíl z veřejných zakázek, že po těchto úspěších zřejmě tato vaše rodinná firma podíl výrazně zvýšila. Takže to připomíná historii už ministra pana Řebíčka, který takto, jeho firma, kterou také takto předal, tak potom získávala postupně stále větší zakázky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, čas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže říkám, zveřejnění

dokumentace je způsob, jak rozptýlit pochyby. Rozhodovalo se v době, kdy už jste ministrem byl.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Tak ještě jednou. V době, kdy jsem se stal ministrem, to znamená v půlce července, jsem měsíc firmu předával, od půlky srpna prohlašuji, že jsem žádný řídicí vliv na firmu PHAR SERVICE nevyvíjel.

Co se týče vaší druhé poznámky o zvýšení obrátu, já jsem říkal, že těch 10 % představovalo zhruba 2008, 2009, 2010, ten objem veřejných zakázek se pohyboval řádově kolem 10 %, plus minus nějaká desetinka. A ta zakázka 160 mil. je fakticky 29 mil. paušální sazby ročně na dobu čtyř let s opcí, pokud by se tam vyskytla nějaká větší oprava havarijního charakteru, tak do osmi milionů, způsobem ocenění, který je definován, tak je tam možnost osmimilionové opce. Takže ono to v ročním obrátu samozřejmě takové navýšení nedělá.

A do té zakázky se PHAR SERVICE přihlásil v době, kdy jsem neměl tušení, že se stanu ministrem. Takže bych prosil, aby nějaké přirovnávání k tomu, že za mého působení na ministerstvu vzrostl firmě PHAR SERVICE obrát, aby skutečně nebylo takto interpretováno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, tím končím tuto interpelaci a zvu pana poslance Jana Látku, který se obrací se svou interpelací na ministra vnitra Radka Johna. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane nepřítomný ministře, dovolu, abych nejprve citoval:

„Dobrý den, pane Látko, jsem váš soused v Domažlicích. V noci z 24. na 25. 12. mne vykradli. Na policii mi řekli, že v obvodě je pět aut, z toho jeden Volkswagen Transporter, mají limit na pohonné hmoty 8000 za měsíc. Jinak v posilovně mi řekl jiný policista, tentokrát dopravní, že mají limit 30 kilometrů na den a musejí jezdit aspoň ve třech lidech. To je bordel, hlavně že stát požaduje od nás platit daně! Mohl byste dát, prosím, interpelaci na ministra vnitra pana Johna s dotazem, jak si bezpečnost v České republice představuje?“

Takže vážený pane ministře, rozsáhlými škrti v resortu vnitra byl dán jasný vzkaz, že bezpečnost země není prioritou této vlády. Plošné krácení peněz na platy, vybavení a modernizaci techniky, na policisty a nakonec i hasiče akceschopnost bezpečnostních složek výrazně omezí. Drastické a nesystémové snížení potřebných výdajů směřuje nejen k šetření výdajů státu, ale doslova o řízenou likvidaci. Snížení platů policistů a zhoršení služebních podmínek bude znamenat nejen odchod zkušených profesionálů, ale i nárůst výdajů na výsluhy. Ti, kteří zůstanou, budou přetíženi

prací za chybějící kolegy. A řada z nich bude demotivovaná. Takové razantní změny musí mít nutně reálný dopad na kvalitu provozu Policie České republiky.

Poradte mi, prosím, pane ministře, jak reagovat na podobné reakce našich občanů. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Václav Votava, který se obrací také na pana ministra vnitra Radka Johna.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, nevím, zdali si plně uvědomujete, v jakém zoufalém stavu se nachází naše policie. Rozpočet policie na rok 2011 byl radikálně seškrtnán. Provozní výdaje o 38 %, investiční výdaje jsou de facto pozastaveny zcela. Na obvodech nemají topit, větrat, pokud možno ani svítit. Hlídka z obvodu smí v noci najezdít autem pouze 25 kilometrů. Tam, kde dříve v hlídkové službě byla v provozu tři auta a mohla najezdít až 300 kilometrů za 12 hodin, tak teď má obvod jeden vůz s limitem 50 kilometrů. Tristní stav, že? Doporučuje se chodit pěšky nebo jezdit tramvají. Dokonce i došlo k situaci, kdy policisté zadrželi zloděje a vezli ho na služebnu tramvají. To je realita, pane ministře. Tak vám ji vyličí jistě sami policisté, pokud nebudou mít strach, že za to ponesou následky.

Kvůli rapidnímu snížení mezd v reálu o 15 až 18 %, kdy původní slib byl kolem 6 %, odcházejí dělesloužící zkušení policisté a opravdoví odborníci. A nejsou to jistě všichni lemplové, kteří chrápou ve službě, kterých se potřebujete zbavit, tak jak jste někdy uvedl. Na jejich místa přicházejí nezkušení policisté, byť vysokoškolsky vzdělaní, kteří ale nikdy nesloužili v terénu, na ulici, nemají praktické zkušenosti z výkonu služby.

Pane ministře, to je destrukce policie. Tento stav ohrožuje vnitřní bezpečnost státu, bezpečnost našich občanů. Jste ministrem, který ztratil důvěru policistů, ale ztrácí ji i ve veřejnosti. Není čas se nad tím zamyslet a raději to trápení z vaší strany ukončit?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S další interpelací vystoupí pan poslanec Ladislav Šinčl, obrací se na ministra Tomáše Chalupu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, jelikož jde o velice palčivý problém, dovolu mi se vrátit opět k tématu problému životního prostředí v Moravskoslezském kraji, které jste projednával v pondělí 7. února s vedením města Ostravy a kraje.

Na váš postoj k urychlení přijetí nového zákona o ochraně ovzduší jsem

se vás již ptal. Jelikož tam sám bydlím a tato věc mě osobně zajímá a dotýká se nejenom mě, ale celé mé rodiny, jenom chci poznamenat, že jelikož znečištění životního prostředí v Moravskoslezském kraji je velký problém a způsobuje velké negativní dopady a také proto, že jsem na tomto setkání nebyl, chtěl jsem vás požádat, abyste se vyjádřil k vašemu příslibu týkajícímu se vytvoření dotačního titulu například v rámci operačního programu Životní prostředí na příspěvek postiženým městům v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší na intenzifikaci čištění komunikací od prachu. A potom k podpoře ekologického vytápění domácností, například podpora výstavby tepelných čerpadel. Možná že pro inspiraci by mohl sloužit program Zelená úsporám, tzv. oblast C.

V té souvislosti bych chtěl ještě poznamenat, že moje další interpelace, která se týká programu Zelená úsporám, již byla odpovězena jinému kolegovi, tak té se vzdávám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Tomáš Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji vám, pane poslanče, za tento váš dotaz doplňující k té záležitosti. Musím zopakovat to, co jsem říkal již v Ostravě, že byla vyhlášena samostatná výzva pro Moravskoslezský kraj, na té se nic nemění. Je v ní určena částka 4 miliardy korun právě pro Moravskoslezský kraj a žádosti mohou být podávány do konce května letošního roku.

Samostatnou záležitostí, a teď nevím, jestli jsme nespojili v tom dotazu dvě věci, aspoň já jsem to tak trochu jinak pochopil v diskusích se zástupci hejtmanství a panem hejtmánem, tak s panem primátorem Ostravy, že totiž jedna věc je agenda této výzvy, druhá záležitost je pak samotná výzva v oblasti operačního programu Životní prostředí prioritní osy 2 životní prostředí, kde i tyto subjekty se mohou hlásit. Tato obecná výzva má možnost k podání nabídek do konce června.

Ještě jinou záležitostí je podpora speciálních programů, které jsou z jiných částí agendy rozpočtu životního prostředí, přičemž nejčastější dotaz, zejména zmiňovaný panem hejtmánem, spočíval v oblasti čistoty úklidových vozů a podpory této technologie. Podpora na investiční pořízení jednotlivých čistících vozů je nadále možná a je možné v ní pokračovat. Složitější situace je v prostředcích na běžný provoz těchto strojových úklidových vozů a řešení této problematiky. My jsme se dohodli s panem hejtmánem, že se pokusíme v této věci nalézt nějakou možnost diskuse, co by se s tím dalo dělat, a dohodli jsme se na tom, že budeme v této diskusi pokračovat na dalším jednání přímo v Ostravě, které bych rád spojil právě s avizovanou prezentací jakéhosi záměru nebo akčního plánu.

K otázce lokálních topenišť, respektive podpory ať už čerpadel, nebo jakýchkoliv zdrojů. Ten problém je mnohem komplexnější v této oblasti. My jsme v té věci rovněž diskutovali. Já osobně se domnívám, že jestliže vnímáme, že na ovzduší v Moravskoslezském kraji se podílejí čtyři skupiny znečišťovatelů – průmysl jako takový, doprava, to, co přichází z Polska podle toho, jaká je rozptylová situace, a lokální topeniště – tak z hlediska řešení bude právě problém lokálních topenišť domácností tím nejsložitějším z hlediska řešení, protože fakticky se jedná o malé individuální znečišťovatele, kteří v souhrnu představují výrazné znečištění.

V tomto smyslu hledání jak legislativních nástrojů, tak i cesty podpory je složitější. My jsme se dohodli jak s panem primátorem, tak s panem hejtmánem na tom, že bychom chtěli, aby v rámci strategického nebo akčního plánu byl postaven systém, který bude postaven na jedné straně na výchově a přesvědčovací kampani, na jedné straně i na jakési části restriktivní, protože ta tu musí být, ale také jakési části motivační. A rozdiskutovali jsme několik různých modelů jakýchsi motivačních faktorů pro to, aby lidé postupovali způsobem, který bude šetrnější k jejich vlastnímu životnímu prostředí. Ale jsme opravdu ne na začátku, ale uprostřed nějaké diskuse, a to, co tady zmiňujete, je možná jeden z nástrojů, ale není jediný, těch možností je víc.

Samostatnou záležitostí je také otázka, jakým způsobem vytvořit systém, který nebude jednorázový, ale bude dlouhodobě udržitelný, protože nechceme vytvořit situaci, kdy se vytvoří nějaký motivační program, po roce, dvou, pěti se zjistí, že je neufinancovatelný, nebo něco takového, a pak se vrátíme zase do bodu nula. To by nikdo z nás nechtěl.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Vidím, že pan poslanec si přeje ještě využít svůj čas a možnost položit doplňující otázku.

Poslanec Ladislav Šincl: Paní předsedající, opravdu jenom malou, nechci zdržovat. Jenom mám tedy malou poznámku.

Musím se lehce usmát věci motivace, když u lidí, kteří mají opravdu sociální problémy, tak do svých kotlů dávají, kde co najdou, a proto se tam lokálně znečišťuje. Já jsem spíš jaksí zastánce motivace, aby se jim našel nějaký program, který je zamotivuje, aby si svoje kotle a tento způsob vytápění změnili na nějaký ekologický.

Nicméně mám ještě jednu otázku. Já jsem nedával pozor, omlouvám se. Jestli náhodou nevíte, proč byl stažen návrh novely zákona o ochraně ovzduší, sněmovní tisk 90? Víím, že to tady vaši koaliční poslanci stáhli z programu.

Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: K první záležitosti. Myslím si, že máte pravdu s tím, že to je otázka nepochybně sociální. Jak jsem měl možnost mluvit s představiteli nejenom magistrátu, ale i s ostatními zástupci municipalit za ten čas, co jsem v čele ministerstva, tak si myslím, že je to pravda velká, ale vždycky ne stoprocentní. Ono se netýká jenom těch nejvíce sociálně slabých. Řešení v tomto ohledu opravdu bude muset být komplexnější. Také jsem měl možnost vidět ty produkty, tu ostravskou raketu tak, jak se vytváří jako velice zajímavý systém, bohužel velice nevhodný pro životní prostředí.

K druhé záležitosti. Mám pocit, že jsem odpověděl už v první věci. Já z toho radost nemám, беру to jako fakt a nebylo to Ministerstvo životního prostředí, které návrh ani předkládalo, ani stahovalo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a. Interpeluje ministra Alexandra Vondru. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji za slovo. Jenom jednu poznámku. Měl jsem zasedání podvýboru pro vězeňství, takže jsem to nestihl, nicméně na pana Vondru se obrátím písemně. Nyní k interpelaci ve věci letecké události.

Vážený pane ministře, 3. tohoto měsíce došlo k letecké události, kdy armádní dopravní letoun CASA se samovolně naklonil a dostal se do pádu, údajně za letu ve výšce 914 metrů selhal autopilot. Chtěl bych poděkovat pilotům naší armády za záchranu nejen majetku, ale i za záchranu životů, které byly ohroženy. Podle dostupných informací došlo k závažnému incidentu, který prošetřuje speciální tým složený z českých i španělských specialistů, a je jasné, že všechny čtyři letouny CASA C-295-M jsou od té doby uzemněny a nelétají prostě proto, že selhala elektronika a stále není jasné z jakého důvodu. Problémem ovšem je, že selhání autopilota je jen jeden z mnoha výpadků elektroniky na tomto letounu, s nimiž se piloti v rámci přeškolení potýkají.

Vážený pane ministře, zajisté si vzpomínáte, že při projednávání návrhu státního rozpočtu, kapitoly 307, jsem upozorňoval na snížení finančních prostředků na výcvik pilotů a na snížení počtu cvičných letů. Chci se proto pana ministra zeptat, zda již dnes má informaci, z jakého důvodu došlo k této závažné poruše, protože pokud by se tato porucha stala v jiné letové konfiguraci, pak by jistě došlo k tragédii, a také, zda pan ministr je přesvědčen, že současný výcvik a rozsah výcviku armádních pilotů je dostatečný a odpovídá požadavkům českých vzdušných sil.

Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Následuje interpelace paní poslankyně Marty Semelové na ministra vnitra Radka Johna. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře, vzhledem ke škrtům, které mimo jiné postihly i Hasičský záchranný sbor, může dojít podle generálního ředitele Miroslava Štěpána k ohrožení bezpečnosti občanů. Situace je totiž taková, že kvůli nezodpovědné politice vládní koalice došlo k tomu, že dnes vykonává práci, jejíž objem se nikterak nesnížil, méně hasičů za méně peněz. Za loňský rok ubylo celkově 652 příslušníků Hasičského záchranného sboru a stav nyní činí 9 226 příslušníků. Na rozdíl od roku 2010, kdy rozpočet Hasičského záchranného sboru činil více než 8,6 mld., musí letos hospodařit s částkou kolem 6,8 mld. Chybějící peníze na provoz, který v současnosti dotují hasiči víceméně sami, a to z peněz, které původně měly jít na odměny stávajícím hasičům, jimž se platy snížily ne pouze o 10 %, míním pouze v uvozovkách, ale až o 18 %. Kdyby totiž peníze do provozu nepřevedli, neměli by ani na naftu a další nezbytné potřeby pro výkon své činnosti.

Není snad třeba zdůrazňovat, že práce hasičů je nenahraditelná. Za posledních deset let přitom zachránili či evakovali 250 305 osob a jen za loňský rok zachránili před požáry majetek v hodnotě téměř 12 mld. korun. Chci se vás proto, pane ministře zeptat, jak míníte vážnou situaci v Hasičském záchranném sboru nyní řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan poslanec Lubomír Zaorálek mě informoval, že nemíní uplatnit svoji interpelaci, kterou máme pod pořadovým číslem 16, a proto budeme pokračovat interpelací, kterou podává pan poslanec Václav Votava na ministra Kamila Jankovského. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dne 23. září 2010 na 5. schůzi Poslanecké sněmovny jsem vnesl interpelaci, na kterou se nedostalo od vás odpovědi, protože jste byl omluven a nebyl jste přítomen. Předmětem této interpelace byla problematika podpory vymezených regionů se soustředěnou podporou státu s uvedením dotazu týkajícího se možnosti dalšího pokračování podpory těchto regionů ze strany Ministerstva pro místní rozvoj v rámci programu Podpora rozvoje hospodářsky slabých a strukturálně postižených regionů a představy této podpory pro rok 2011 a roky následující, včetně uvedení vyčleněných prostředků. Vy jste mi tehdy napsal velice pozitivní dopis, který jsem oceňoval, že v současné době připravuje Ministerstvo pro místní rozvoj nový návrh státního programu Podpora regionálního rozvoje pro roky 2011 až

2014, který bude zaměřen na požadovanou podporu pro hospodářsky slabé a strukturálně postižené regiony, že v rozpočtu bude vyčleněna částka 417 mil. Kč. Napsal jste také, že předpokládáte, že i přes úsporná opatření, která jsou promítnuta v návrhu státního rozpočtu na rok 2011, bude vytvořen v rozpočtové kapitole Ministerstva pro místní rozvoj prostor i pro nezbytné řešení právě potřeb hospodářsky slabých a strukturálně postižených regionů.

Podle mých informací zatím tento program otevřen nebyl a samozřejmě nejsou ani alokovány do tohoto programu prostředky. Chci se vás tedy, vážený pane ministře, zeptat na to, jak to vypadá, zdali tento program bude otevřen, jak jste mi napsal tehdy v odpovědi na moji interpelaci, a zdali prostředky, které jste uváděl, v tomto programu budou. Myslím si, že je to program velice potřebný a že řada obcí ze slabých regionů právě na tyto prostředky čeká a dokáže je smysluplně využít.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Odpoví pan ministr Kamil Jankovský.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já se pokusím odpovědět. Co se týče programu Podpora regionálního rozvoje pro období 2010 až 2014, jak jsme ho připravovali, tak na rok 2011 byly připraveny dva podprogramy. Jeden podprogram je Podpora revitalizace bývalých vojenských areálů a druhý je Podpora obnovy a rozvoje venkova, který je určen pro obce do 300 tisíc obyvatel maximálně. V těchto pod programech je alokováno dohromady 367 mil. Kč. My v tuto chvíli připravujeme střednědobý výhled na dva až tři roky a chtěli bychom samozřejmě dosáhnout toho, aby prostředků tam bylo o něco více, protože si uvědomujeme, že prostředků je skutečně málo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přeje si pan poslanec Votava položit doplňující otázku? Ano.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za odpověď. Pochopil jsem z toho, pane ministře, že tento program otevřen svým způsobem bude. Budou tam alokovány prostředky o něco nižší, ale budete se snažit, aby se ty prostředky zvýšily.

Já bych chtěl požádat, pokud tedy budete ten program otevírat, jsem rád, že zřejmě budete, aby nebyl omezován částkou 5 mil. Kč jako to bylo dříve, ale alespoň částkou 10 mil. Kč pro jednotlivou akci, jednotlivý případ. Myslím si, je to částka tak akorát pro obce, pokud mají řešit některé své investiční záležitosti.

Jinak samozřejmě děkuji za odpověď a budu s napětím čekat na to, až bude program otevřen. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr si přeje vystoupit. Není to povinnost, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já se na tu maximální částku podívám, jaká tam může být.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S další interpelací vystoupí pan poslanec Jan Látka. Obrací se na ministra vnitra Radka Johna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený nepřítomný pane ministře, sbory dobrovolných hasičů nemají dostatek financí na svoji činnost, přestože jsou zařazeny do integrovaného záchranného systému a bez jejich spolupráce by nebylo možno dosáhnout celoplošného pokrytí území České republiky a zabezpečit účinnou pomoc do určitého časového limitu s určitým množstvím sil a prostředků. V současné době, kdy nelze předpokládat, že by bylo možno zvýšit dotace ze státního rozpočtu, se nabízí řešení, ke kterému přistoupili třeba na Slovensku. Přijali novelu zákona o pojišťovnách, která tuto problematiku částečně řeší. Je to zákon číslo 8/2008 Sb. Slovenské republiky o pojišťovnách, § 33. Pojišťovna je povinna odvést 8 % z přijatého pojistného z povinného ručení za předcházející rok na zvláštní účet Ministerstva vnitra. Tyto prostředky pak Ministerstvo vnitra po projednání s Ministerstvem financí rozdělí hasičským jednotkám na úhradu nákladů spojených s obstaráním materiálně technického vybavení, údržbu a provoz, koordinačním střediskům integrovaného záchranného systému a operačním střediskům tísňového volání na obstarání technického vybavení. Pro pojišťovny pak jistě může být výhodou, že lépe vybavení hasiči zabrání větším škodám, a sníží se tudíž náklady pro pojišťovny.

Pokuste se, prosím, pane ministře, prosadit tuto záležitost ve vládě. Při záchrane životů se totiž zásahy hasičům u dopravních nehod neproplácí, je pouze likvidace havárie a úklidové práce. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další interpelací je interpelace pana poslance Jiřího Paroubka. Obrací se na ministra Jaromíra Drábka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, v České republice se stále zvyšuje míra nezaměstnanosti. Teď už je těsně pod hranicí 10 %.

Zatím si nikdo moc nepřiznal problém přistěhovalců z třetích zemí, kteří se do České republiky dostávají ve vícečlenných skupinách, za pomoci různých organizátorů a pracovních agentur. Je také zřejmé, že tyto agentury vykonávají svou činnost na hranici legality, a to by mělo být ze strany orgánů činných v trestním řízení potíráno. Část těchto lidí, myslím těch přistěhovalců, zde potom žije ilegálně, tedy bez povolení k pobytu, a jsou také zaměstnávání ilegálně. Těmto přistěhovalcům jsou zajišťována pracovní místa na úkor občanů, české ekonomiky, atd.

Hlavním problémem je ztráta financí, které by směřovaly do státního rozpočtu jako jeho příjem. Cizinci tu pracují, vydělávají si peníze, které – minimálně zčásti – následně posílají svým rodinám domů, a našim občanům pak nezbyvá často nežli pobírat podporu v nezaměstnanosti. Tyto peníze by pak mohly putovat k potřebným, kde nyní chybí, do zemědělství, na příspěvky státní sociální podpory, které byly vládou omezeny či zrušeny, do zdravotnictví či přímo na platy lékařů. Díky tomu se zvyšuje míra nezaměstnanosti. Jsou již velmi markantní sociokulturní difference mezi obyvatelstvem, bohatí – chudí. Co je horší, nižší příjmová, ale také střední třída našich občanů začíná pociťovat určitý druh chudoby.

Nevšiml jsem si, že by se tímto problémem v současnosti někdo zabýval. Setkávám se denně s mnoha lidmi, kteří mají své rodiny, děti, ale co nemají – uplatnění na trhu práce. Jsou to vyučení lidé, někteří mají i maturitu, jedná se o kategorie dělníků, manuálních pracovníků, prodavaček, uklízečů.

Moje otázky jsou:

1. Hodlá se současná vláda tímto problémem české ekonomiky zabývat?
2. Zpřísní orgány státní správy kontroly zaměstnavatelů, podnikatelů, firem apod.?
3. Uvědomuje si vláda vůbec, že tu tento problém existuje?
4. Co bude dělat stát s dluhy v nemocnicích za ošetření cizinců bez zdravotního pojištění?

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane poslanče, já se s vámi ztotožňuji v tom, že nelegální zaměstnávání je jedním z nejhorších fenoménů v české společnosti, ale i v české ekonomice. A musím říci, že z mého pohledu není příliš podstatné, jestli je to nelegální zaměstnávání tuzemských občanů, nebo občanů Evropské unie, nebo zahraničních občanů z třetích zemí. Určitě je to fenomén, který velmi

výrazně poškozuje nejenom každého občana u nás, ale i veřejné rozpočty obecně. Ať už se to týká výběru daní z příjmu, ať už se to týká sociálního pojištění, ať se to týká zdravotního pojištění, ty zdroje potom chybějí.

Chci vás ujistit, že dělám velmi rychlé a maximální co do objemu kroky v tom, aby kontrola nelegálního zaměstnávání byla mnohonásobně posílena. Jedním z kroků, které k tomu směřují, a základním předpokladem je reorganizace úřadů práce, tak abychom uvolnili několik stovek zaměstnanců úřadů práce od té dosavadní agendy, kterou lze zajišťovat efektivněji, abychom mohli velmi významně posílit kapacity kontrolní činnosti zejména právě zaměřené na nelegální zaměstnávání.

Mým cílem je, aby od dubna letošního roku, jakmile nastoupí nová organizační struktura úřadu práce, tak aby byla přibližně stonásobně zvýšena intenzita kontrol nelegální práce. Myslím si, že v následujících měsících se toto posílení, toto zřetelné posílení kontroly nelegální práce jednoznačně projeví i v číslech a v omezení míry šedé ekonomiky v České republice a že to přispěje nejen ke zlepšení rozpočtu, ať už se to týká státního rozpočtu nebo dalších složek veřejných rozpočtů, o kterých jsem mluvil, ale že se to také bude týkat lepší možnosti uplatnění na trhu těch uchazečů o zaměstnání, kteří dnes jsou v evidenci úřadu práce a kteří hledají zaměstnání.

A tak jak jste říkal, s tím naprosto souhlasím, na rozdíl od doby před třemi lety už to není tak, že podstatná část lidí, kteří formálně byli vedeni jako uchazeči o zaměstnání, by intenzivně nehledali práci. Dnes je skutečně velká skupina lidí, které musíme pomoci, kteří zaměstnání hledají, mají na to dostatečnou kvalifikaci, mají zájem pracovat a my tomuto zájmu musíme vyjít vstříc.

Už dnes poskytují úřady práce v rámci svých programů a projektů ke zvýšení zaměstnanosti některé druhy pomoci vybraným skupinám. Chtěl bych zmínit alespoň komplexní podporu pro dlouhodobě nezaměstnané uchazeče o zaměstnání, kombinaci poradensko-vzdělávacích aktivit a nástroje společensky účelné pracovní místo pro uchazeče o zaměstnání ve věku do 30 let, to je to zaměřené na absolventy a získání alespoň prvotní praxe, která potom napomůže lepšímu uplatnění na trhu, program Vzdělávej se a dál podnikej, který se týká zvýšení kvalifikace, které souvisejí zejména s drobným podnikáním, a také to, o čem jsem mluvil v jedné z předchozích odpovědí na interpelace, veřejně prospěšné práce a veřejná služba jako nástroj pro udržování a obnovování pracovních návyků a pracovní kvalifikace.

Takže na ty konkrétní otázky, pokud jsem si je stihl zapsat, musím odpovědět také konkrétně. Jsem si toho problému vědom. Jistě i za celou vládu mohu říci, že vláda si je toho problému vědoma. Jednak provádí, jednak připravuje další nástroje, které tento problém pomohou řešit.

Co se týká kontroly zaměstnavatelů, tak skutečně i po zkušenosti z pi-

lotního projektu ve čtvrtém čtvrtletí loňského roku, kdy jsem začali provádět intenzivní sdružené kontroly několika kontrolních organizací, typicky úřadů práce, inspektorátů práce a správy sociálního zabezpečení a v některých případech i za účasti dalších orgánů, ať už finančních úřadů, celního úřadu, dalších přizvaných, tak po této zkušenosti si troufám říci, že ty kontroly, které budou v masovém měřítku po prvním dubnu realizovány, situaci významně zlepší.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane ministře, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Poslední věta. Co se týká zdravotního pojištění cizinců, to si myslím, že je problematika, která spíše spadá do kompetence ministra zdravotnictví, i když v této oblasti ministerstvo práce a sociálních věcí je spolupracovníkem, spoleugestorem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Paroubek chce položit ještě doplňující otázku.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, myslím, že to je chvályhodný záměr, posílit kontrolní činnost, to je ale tak jediné, co vidím jako pozitivní v uvolnění pracovníků úřadu práce. Jinak pokud jde o to, co podle mého názoru to nemůže přinést, to je, že bude chybět na úrovni okresů práce s uchazeči, činnost s uchazeči o práci a také s potenciálními zaměstnavateli těchto uchazečů. To tady bude chybět. Neumím si představit, jak se to bude dělat nějakým způsobem centralizovaně. 570 tisíc nezaměstnaných je opravdu alarmující, a já si myslím, že pokud tady jsou možná desítky tisíc lidí, které jsou zaměstnávány ilegálně, a velká část těchto lidí mohou být zahraniční pracovníci, tak to skutečně stojí za to, abychom se tím zabývali.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr Drábek odpoví.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: S druhou částí vystoupení, pane poslanče, naprosto souhlasím. K první části chci uvést, že restrukturalizace úřadů práce se nedotkne práce s klienty, jak se zaměstnavateli, tak s uchazeči o zaměstnání. V žádném případě. Jde o to, abychom zefektivnili práci obslužných zaměstnanců, tedy obslužných agend, protože pokud budeme efektivněji zajišťovat něco, co se dnes dělá

paralelně na 77 místech, jsem přesvědčen, že to pomůže ušetřit nemalé prostředky, které budeme naopak moci věnovat kromě kontrolní činnosti i na posílení individuální práce se zaměstnavateli a s uchazeči o zaměstnání, tak jak nakonec i v posledním období se to stalo např. při sestavování individuálních plánů pro uchazeče o zaměstnání, kteří jsou v evidenci déle než 5 měsíců, a i tento prvek, musím říci, se velmi osvědčil a tímto směrem chceme pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Přistoupíme k projednávání další interpelace, kterou podává pan poslanec Antonín Sedla na ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji. Vážený pane ministře, veřejně jste oznámil, že vaše ministerstvo podá trestní oznámení na bývalé členy Zemanovy vlády, bývalého guvernéra České národní banky i bývalého správce konkursní podstaty banky IPB. Vaše ministerstvo zveřejnilo smlouvy o narovnání s Nomurou, ze kterých vyplývá, že český stát slíbil praktickou beztrestnost při vyšetřování kauz uvedených v příloze 5 dané smlouvy. Zejména se jedná o kauzu „české pivo“ a o prodej Plzeňského pivovaru.

Vážený pane ministře, bývalá Topolánková vláda – váš předchůdce Vlastimil Tlustý bezprecedentně zasáhl do nezávislosti justice a orgánů činných v trestním řízení. Šlo o nerovný přístup k výkonu spravedlnosti, neboť trestní stíhání, na němž neměl tehdy český stát zájem, bylo zastaveno, zatímco v jiných věcech, týkajících se normálních občanů, je dán průchod spravedlnosti. Rozhodnutí bývalé Topolánkovy vlády i vaše obhajoba smluv o narovnání s Nomurou ve věci IPB odporuje principům právního státu i principům zákonnosti.

Vážený pane ministře, podáte vy sám osobně či vaše ministerstvo trestní oznámení i na bývalé členy první Topolánkovy vlády, která uzavřela smlouvy o narovnání, ve kterých byl garantován závazek České republiky, že ovlivní trestní řízení zasíláním dopisů ve formě, uvedené v příloze 6? Nebo nehodláte měřit všem stejným metrem a spíše se budete snažit zamést trestní kauzy „české pivo“, konkurs na společnost IP Banka či vyšetřování zkreslování účetnictví představenstvem IPB pod koberec? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo a vám děkuji za vaši otázku.

Vážený pane poslanče, pokud bych chtěl cokoli zamést pod koberec, pravděpodobně bych těžko z vlastního rozhodnutí rozhodl o uveřejnění těchto smluv, a to v takovém rozsahu, že jsem je úplně všechny nechal zveřejnit na internetových stránkách, aby byly volně přístupné. Skutečně to není mým účelem.

Připomenu jenom, že dohodu s Nomurou uzavřela první Topolánková vláda krátce poté, co začátkem roku 2006 prohrál český stát s Nomurou arbitráž. Prohrál ji ještě tehdejší ministr financí Sobotka, což opravdu není kritika. Bohužel to, co se stalo předtím, neumožňovalo tu arbitráž jakkoli českému státu vyhrát, byť pan ministr Sobotka dělal vše, co bylo v jeho silách. Já bych ji na jeho místě určitě prohrál taky, to se prostě vyhrát nedalo.

Po této prohrané arbitráži pak už je pouze otázka kvantového ohodnocení, kolik bude muset český stát zaplatit. Že něco bude muset zaplatit, o tom nebylo pochyb. Riziko, že to budou řady desítek miliard, bylo velmi vysoké. Vláda proto přistoupila na narovnání s Nomurou, které nemusím přibližovat, neboť je stále na volně na internetu, já jsem ho zveřejnil, kde existují jisté redukční přepočítávací vzorce. To znamená vláda snížila riziko, že bude muset platit, z 0 až na 67 – neboť tolik požadovala Nomura, 67 – na 0 až 7, což si myslím, že bylo snížení rizika velmi významné a já ten krok pokládám za správný. To říkám přesto, že jsem nebyl členem této vlády, přesto, že jako poslanec Poslanecké sněmovny jsem tehdejší první Topolánkově vládě důvěru nevyslovil. Takže bych si mohl snadno dělat alibi, ale nebylo by to ode mě fér.

Já se nedomnívám, že v tom článku 5 či 6 smlouvy se český stát zavázal k tomu, že vstoupí do nezávislosti justice. Podle mého názoru nevstoupil a jsem si naprosto jist, že se česká justice nebo státní zastupitelství ani jakýmkoli způsobem ovlivnit nedala. Máte-li opačný názor, pane poslanče, nic vám nebrání, abyste z titulu svého občanství to trestní oznámení podal vy, a budou se jím jistě orgány činné v trestním řízení zabývat úplně stejně relevantně, jako kdybych ho podal já nebo mé ministerstvo.

V případě plateb Československé obchodní banky bohužel mému ministerstvu i mně v zásadě nic jiného nezbyvalo po konstatování, že České republice nepochybně vzešla škoda. Vzejde-li České republice škoda, objektivní škoda, je Ministerstvo financí v roli poškozeného za všechny daňové poplatníky a má stoprocentní oznamovací povinnost a jako poškozený se v případném trestním řízení musí chovat. Vzhledem k nálezu z 20. prosince 2010 Chamber of commerce v Paříži, která rozhodla o naší povinnosti zaplatit 1,7 mld. korun, bylo nad slunce jasné, že musíme přes všechna ujištění a notifikace v Evropské unii zaplatit Československé obchodní bance o 1,7 mld. více, než bylo notifikováno jako stropní úhrada této bance za převzetí IPB z hlediska státních záruk, a bylo tedy nad slunce

jasné, že tyto záruky, které byly vystaveny Zemanovou vládou, byly neomezené v objemu i v čase. Ta banka s těmito zárukami byla prodána za korunu.

Já si myslím, že nikdo z nás nemusí být velký ekonom, aby věděl, že jakkoli vytunelovaná banka, má-li stoprocentní a neomezené záruky bonitního státu, nemůže mít zápornou hodnotu, jak se do té doby tvrdilo. To prostě nejde, ta hodnota musí být kladná. Můžeme samozřejmě diskutovat, jak moc kladná, ale musí být kladná, má-li stoprocentní záruky bonitního státu. A protože tato kladná hodnota byla prodána za korunu, jsem si jist, a můj úřad rovněž, že České republice vznikla škoda. Chováme se podle zákonů a povinností, které tedy Ministerstvu financí vyplývají. Do jaké míry z toho lze, či nelze vyvodit trestní odpovědnost, je věc orgánů činných v trestním řízení, nicméně nemůže být pochyb o tom, že České republice škoda vznikla.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec Sedla si přeje položit doplňující otázku.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane ministře, za ujištění, že nehodláte nic zametat pod koberec, a také za vysvětlení toho postupu, nicméně jste na mé otázky odpověděl částečně. Já jsem se vás tázal přímo, zda podáte trestní oznámení v té věci na bývalé členy první Topolánkovy vlády. Určitě máte pravdu, že i já jako poslanec nebo každý občan může podat.

Nicméně moje doplňující otázka je, proč důvodová zpráva vašeho ministerstva uvádí, že dosavadní vyšetřování uvedených kauz bylo bezvýsledné, když konkrétně v kauze „české pivo“ byl prováděn politický tlak na orgány činné v trestním řízení, aby věc zastavily. Stačí připomenout výměnu státní zástupkyně či nucený odchod policistů od protikorupční služby. Proč bylo podle Ministerstva financí velmi vhodné, aby Česká republika v rámci narovnání vyšla vstříc žádosti Nomury, aby řešila otázku trestního řízení, aby bylo trestní stíhání zaměstnanců této banky zastaveno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Odpovím znovu jedinou odpovědí. Nedomnívám se, že těmito formulacemi i tímto postupem vznikla České republice jakákoliv hmotná škoda. Tudiž není mojí povinností ani odpovědností ministra financí podat trestní oznámení. To mám pouze v pří-

padě, kdy skutečně vznikla prokazatelná škoda. Domníváte-li se, že těmito formulacemi byl spáchán trestný čin – já se to nedomnívám, ale můj právní názor je stejně nerelevantní jako váš právní názor, pane poslanče, tohle prostě musí rozhodnout česká justice a orgány činné v trestním řízení. Máte-li opačný názor než já, podejte trestní oznámení. Já tu povinnost nemám, tu mám pouze v případě, když vznikne České republice škoda, tak jako v případě IPB. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ukončuji projednávání této interpelace. S další interpelací předstoupí pan poslanec Jiří Paroubek, který se obrací na ministra Tomáše Chalupu. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, téma mé dnešní interpelace, této mé interpelace, není pro vás dnes ničím novým. Zajímá bezpochyby desetitisíce našich občanů, kteří uvěřili v serióznost programu Ministerstva životního prostředí administrovaného Státním fondem životního prostředí, který je zaměřen na úspory energie a obnovitelné zdroje energie v rodinných a bytových domech, zvaného Zelená úsporám. Do dnešního dne mnoho desítek tisíc fyzických i právnických osob investovalo pod příslibem dotací do svých nemovitostí částky ne zrovna v zanedbatelné výši. Za statisíce korun zateplují domy, mění dřevěná okna za plastová, přebudovávají zdroje vytápění na ekologičtější. To všechno dělají na základě slibů vlády a Ministerstva životního prostředí dlouhé měsíce. Absolvují martyria jednání v bankách, dokládají nejrůznější a nesmyslná potvrzení, aby se nakonec dověděli, že jejich investice nebudou podle předchozích slibů zúčteny a státem proplaceny, že dotace budou kráceny, nebo dokonce že žadatelům bude nárok na dotaci zcela upřen.

Proto se vás dovoluji dotázat, kolik finančních prostředků do dnešního dne fond životního prostředí již na dotacích v rámci zmíněného programu vyplatil, kolik jich má k dispozici v současné době na úhradu svých závazků ve vztahu k žadatelům o dotaci. Jaké jsou další zdroje dotace a v jakých přibližných objemech, zda se plně dostane na všechny žadatele a zda můžete potvrdit nebo vyvrátit vyjádření bývalého ministra životního prostředí Martina Bursíka, že v případě žádosti o dotace jde o nárokovou záležitost, což znamená, zda se jejího přiznání dá domáhat na státu v občanskoprávním sporu vyvolaném jednotlivými žadateli. Jaká je právní analýza této věci, a pokud taková právní analýza existuje, rád bych ji viděl, rád bych ji od vás obdržel. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Tomáš Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane poslanče a dlouholetý kolego. Já musím říci, že dotazy, které jste položil, se pokusím odpovědět odzadu.

Celková suma, kterou teď máme na celý program, včetně těch prostředků, které byly vyplaceny, je již zmíněných 19 miliard 656 milionů Kč. Částka, která již byla vyplacena na jednotlivé programy, to je zhruba těch 37 482 žádostí, v sobě obsahuje... částku... 9 miliard 437 – zhruba 2 miliardy. Já vám přesný údaj pošlu písemně, abych tady neříkal číslo, které mám zatím z dílčích tabulek a tady bych ho vysčítával. Pokud vám to nevádí, pošlu vám přesný údaj v písemné podobě.

Kolik máme k dispozici, to je ten zbytek.

Jaké jsou další zdroje. Jak jsem již zmínil, my stále ještě disponujeme částí emisních povolenek AAU v rámci Kjótského protokolu, které jsou předmětem naší nabídky na trhu pro velké kupce. Cena bohužel v tuto chvíli je nižší, než byla třeba před dvěma lety, z důvodu vstupu ostatních států na tento trh. Snažíme se je prodat. Předpokládáme, že zhruba v horizontu měsíce sdělíme výsledek další tranše, která je v tuto chvíli v jednání, o kterém nemohu podrobněji hovořit.

Co se týká nárokové záležitosti. Já jsem slyšel vyjádření bývalého pana ministra Bursíka v této věci. Musím říci, že osobně nezastávám názor, že se jedná o nárokovou záležitost. Nicméně jsem zvyklý, předpokládám stejně jako vy, si na takové věci nechávat vypracovat právní stanovisko. My jsme, tak jak jsem zmínil, asi před čtrnácti dny postoupili metodou, že jsme zpracovali společně s mými kolegy zhruba sto otázek, které jsou otázkami od těch triviálních, kolik je žádostí atd., po záležitosti typu nárokovosti nebo administrace jednotlivých žádostí. Proto jsem již v předchozí interpelaci vašeho pana kolegy odpověděl, že ve velmi krátkém čase předstoupíme a řekneme, jaká je situace. Jakmile budu mít právní stanoviska, protože součástí těch dotazů na právníky je i otázka nárokovosti, ale také další věci, tak vás s tím právním stanoviskem seznámím. Já ho zatím nemám, očekávám ho v horizontu týdne až deseti dnů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Paroubek bude chtít ještě reagovat? Nebude.

Můžeme přistoupit k další interpelaci – pana poslance Václava Votavy na ministra Josefa Dobeše. Jenom připomínám, že pan ministr je omluven, takže vám odpoví písemně. Prosím, aby se připravil pan poslanec Šincl.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v minulých letech byly účelové dotace pro podporu sportu rozdělovány přes Český svaz tělesné výchovy. Účelové dotace pro rok 2011 schválená ve státním rozpočtu ve výši 270 milionů Kč, což je mimochodem méně než v

předchozích letech, se nyní rozděluje prostřednictvím MŠMT podle jisté metodiky. Já se přiznám, že i mně nepochopitelné. Ale nejen mně, i řadě sportovních svazů.

Jedním z takových svazů je i Svaz národní házené. Národní házená je ryze amatérský sport, kdy jediným placeným pracovníkem je sekretář s-vazu. V 71 oddílech je 7 970 hráčů, z toho je 2 228 dětí. Jestliže ještě v roce 2010 obdržel svaz cca 600 tisíc Kč, nyní od ministerstva dostává pouze 100 tisíc Kč. Přepočteno tedy na jednoho hráče – necelých 45 Kč. Absolutně nejméně ze všech sportů. Mám k dispozici tabulku rozdělení dotací mezi jednotlivé svazy. Nechci jmenovitě tady srovnávat podle poskytnutých prostředků, ale například svaz, který má více než dvě stovky hráčů a méně než sto žáků, dostane více než 1 600 Kč na hráče. Také dostane tedy 100 tisíc Kč. To je jasný nepoměr. Nebo se vám to, pane ministře, nezdá? Přitom dotace jsou využívány výhradně pro mládež.

Chtěl bych tedy od vás písemně, v čem je tato nerovnost, zdali tuto nerovnost lze nějak napravit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní vystoupí se svou interpelací Ladislav Šinčl, který bude interpelovat ministra Tomáše Chalupu. (Poznámka z pléna.) Pan poslanec se vzdal, můžeme přistoupit k další interpelaci.

Je to interpelace pana poslance Jana Látky na Radka Johna. Tady chci také upozornit, že pan ministr je omluven a že vám odpoví písemně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane omluvený ministře, i v této interpelaci bych se chtěl zabývat problematikou dobrovolných hasičů.

Další z problémů, které musí sbory dobrovolných hasičů řešit, je časová náročnost. Hasiči, kteří nevykonávají služby v jednotce jako své povolání, jedná se především o JPO 2, mají často problém se zaměstnavatelem, který nechce akceptovat jejich služby. V některých zemích zaměstnavatele stát motivuje různými daňovými výhodami. V Rakousku mají například zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají hasiče, daňové i jiné výhody. Z těchto důvodů je pak pro ně zajímavé hasiče zaměstnávat ve svých firmách. U nás by se tento problém dal řešit alespoň slevou na dani. Pokud mohou mít výhody i zaměstnavatelé zaměstnávající zdravotně postižené, což jim umožňuje zákon 586/1992 Sb., o dani z příjmu, § 35, což považuji za správné, mohli by mít výhodu i zaměstnavatelé dobrovolných hasičů, alespoň těch, kteří slouží ve výjezdových jednotkách. Hodně bychom tím dobrovolným hasičům pomohli.

Dokažte, prosím, pane ministře, že tato vláda dokáže kromě škrtů

udělat i něco pro lidi. Jsem přesvědčen o tom, že právě hasiči si to velmi zaslouží. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní dávám slovo panu poslanci Antonínu Sedřovi, který se obrací ve své interpelaci na ministra dopravy Víta Bárta. Prosím, máte slovo. (Otázka pana poslance Sedě.) Pan ministr není, je omluven. Nicméně zde není.

Poslanec Antonín Sedřa: Vážený nepřítomný pane ministře, podle s-
dělovacích prostředků zaměstnáváte jako poradce bývalého eurokomisaře Pavla Teličku, který má mít měsíční příjem vyšší, než je plat ministra. Údajně pan Telička nemá s Ministerstvem dopravy smlouvu, ta je sepsána na služby se společností BXL Consulting. Pokud srovnáme výši odměny vašeho poradce s odměnami poradců jiných ministrů, pak tato odměna je na české poměry dost vysoká.

Vážený pane ministře, údajně rady pana Teličky souvisejí s dopravní politikou, zejména s úsilím o získání evropských dotací na dopravní stavby, které mají být realizovány do roku 2013. Přesto váš poradce i vaše ministerstvo výrazně mlží, za jaké služby vynakládá 1 717 100 Kč ročně.

Pane ministře, co konkrétně pro vás zajišťuje poradce Telička, jeho společnost BXL Consulting? Jste členem vlády a politické strany, která si dala do vínku boj proti korupci a transparentnost veřejných zakázek. Proto se vás ptám: zveřejníte smlouvu mezi vaším ministerstvem a touto společností?

Politická strana Věci veřejné před volbami získala 6 milionů Kč od podnikatele Zdeňka Bakaly. Je zajímavé, že společnost BXL Consulting radí nejen vám, ale i panu Bakalovi. Pane ministře, je to opravdu náhoda, a nemyslíte si, že vaše spolupráce s poradcem Teličkou není střetem zájmů? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude vám odpovězeno písemně.

Nyní dávám slovo panu poslanci Látkovi, který přednese interpelaci na ministra školství Josefa Dobeše, také třeba předvede něco. Pan ministr je nicméně omluven a odpoví vám písemně.

Poslanec Jan Látko: Děkuji. Paní místopředsedkyně, nepředvedu.

Vážený pane omluvený ministře, co si myslet o novinových titulcích – NKÚ podal řadu trestních oznámení kvůli lyžařskému šampionátu, Přípravy šampionátu v Liberci prověří i antimonopolní úřad, Práce zaplacený, ale ne provedeny, Chybné údaje pro vládu. Podotýkám, že výše uvedené se týká využívání prostředků ze státního rozpočtu poskytnutých v souvislosti s

pořádáním mistrovství v klasickém lyžování v roce 2009 v České republice.

Šéf NKÚ podal trestní oznámení na neznámého pachatele. Podle něj byla naplněna skutková podstata několika trestných činů. Trestní oznámení podal NKÚ na neznámého pachatele kvůli postupu města Liberce a Technické univerzity v Liberci při přípravě sportovišť pro šampionát, týkající se možného podvodu, úvěrového podvodu, porušení pravidel hospodářského styku a porušování pravidel při správě cizího majetku.

S výsledky kontroly NKÚ, v níž je i kritika Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, seznámil jeho prezident František Dohnal. Řada prací prý byla zaplácena, ale ne provedena. Podklady a vyúčtování byly zpracovány s vědomými nepřesnostmi, čili lživě. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, jak vyplývá z informací, předkládalo vládě dokumenty, které obsahovaly nepřesné informace při zdůvodňování požadavků na výši peněžních prostředků. V kontrolním závěru NKÚ se objevuje, že vaše ministerstvo postupovalo při přípravě na mistrovství světa v roce 2009 nekonceptně a neplnilo řádné povinnosti správce programů. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy při přidělování dotací překračovalo vládou schvalovaný podíl prostředků státního rozpočtu, dále pak ministerstvo rozdělením vybudování a modernizace sportovních areálů pro mistrovství světa na řadu menších investičních akcí umožnilo městu Liberec zadat realizaci spolu souvisejících akcí na základě samostatných zadávacích řízení, a tím obcházet zákon o veřejných zakázkách.

Co uděláte, pane ministře, pro to, aby se podobný průšvih už nemohl opakovat? Byl bych také velmi rád, abychom byli seznámeni s potrestáním za prokázaná zavinění zodpovědných pracovníků.

Vážený pane ministře, jsem nadšeným sportovním fanouškem a velmi mě mrzí, že bude tak nádherná a pro český sport velmi významná akce, jakou toto mistrovství v klasickém lyžování pro Českou republiku bezesporu bylo, spojována s možnými trestnými činy. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan poslanec Václav Votava svou interpelací stáhl, a proto nyní předávám slovo panu poslanci Jiřímu Paroubkovi, který se ve své ústní interpelaci obrací na ministra vnitra Radka Johna, který je také z dnešního odpoledne omluven. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, vážené torzo vlády, vážený pane nepřítomný ministře, Česká pošta v rámci vládního škrtní chystá postupné rušení řady svých poboček. Celý proces má být dokončen do roku 2017. Tzv. optimalizace poštovní sítě se však děje necitlivě a nekorektně bez diskuse s občany a jejich připomínek. V místech, kde bude pošta zrušena, čeká obyvatelé dojíždění do větších vzdáleností.

Ve svém volebním kraji jsem aspoň podle zpráv z informací sdělovacích prostředků, zaznamenal, že první obcí, kde se to provedlo, tak ono konkrétní místo je v obchodě vietnamského obchodníka, který neumí příliš česky, takže pro občana, který tam přichází, aby obdržel např. doporučenou zásilku, je to opravdové martyrium.

Česká pošta má v současné době 3 350 poboček, kde je zaměstnáno 36 tis. lidí. Dnes je již Sdružení místních samospráv České republiky celou situací velmi znepokojeno. Domnívám se, že není možné u veřejné služby, jako je poštovní činnost, hledět na nerentabilitu jednotlivých míst. Logicky, tedy podle jakési zvrácené logiky, by to pak mělo vést k tomu, aby se zachovaly jen ziskové jednotky a rušily ty nerentabilní. Nemyslím, že by to bylo rozumné.

Kolik poboček hodlá Česká pošta zrušit a jak bude k celé věci přistupovat? Hodlá v této věci diskutovat s občany na samosprávách? Chápete, že pro desetitisíce, možná statisíce našich spoluobčanů se zhorší dostupnost pošty, jedné z nejvýznamnějších veřejných služeb? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, bude vám odpovězeno písemně.

Nyní předávám slovo panu poslanci Ladislavu Šinclovi, který se ve své interpelaci obrací na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu. Zdá se, že pan poslanec zde není, takže mu propadlo pořadí.

Nyní opět dávám slovo panu poslanci Jiřímu Paroubkovi, který se ve své interpelaci obrací na ministra dopravy Víta Bárta. A já bych ráda uvedla na pravou míru, že je zde omluva ministra až do 17. hodiny z dnešního jednání, které jsem si bohužel nevšimla při předávání řízení schůze. Prosím, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, vážené torzo vlády, vážený nepřítomný pane ministře, velmi často jsme v poslední době slyšeli z vašich úst na otázky týkající se rozvoje dopravní infrastruktury stejnou odpověď: počkejte na superstrategii dopravy, v ní bude všechno obsaženo. Uveřejnil jste návrh této tzv. superstrategie, tak mi dovolu, abych se vás dotázal na konkrétní záležitost.

Jeden ze závěrů vámi zpracovaného dokumentu konstatuje, že do roku 2025 bude možné uspokojit pouze 40 % očekávané potřeby výstavby dopravní infrastruktury. Materiál je doplněn o seznam staveb, které do roku 2025 nebudou finančně kryty. Určitě nejsem sám, koho velmi překvapilo, že tento přehled obsahuje projekt modernizace železniční trati Praha–Kladno s připojením na letiště Ruzyně. V tomto případě muselo dojít z vaší strany k nějakému omylu. V rámci superstrategie často akcentujete potřebu financování projektů cestou PPP, tedy formou partnerství veře-

gného a soukromého sektoru. Je to právě modernizace této tratě, kterou vláda již v roce 2005 schválila jako pilotní projekt PPP a v rámci kterého byly vynaloženy nemalé finanční prostředky na přípravu. V roce 2008 byla podepsána společná deklarace mezi ministrem dopravy, primátorem Prahy, hejtnem Středočeského kraje, starosty městských částí Praha 6 a 7 a městem Kladnem, která zavázala strany k zajištění rychlé přípravy a realizace této akce. Předpokládám, že si současný ministr životního prostředí Chalupa na ty věci vzpomene a že asi těžko podpoří vaši superstrategii.

Ptám se vás tedy, vážený pane ministře, zda plánované nerealizování železničního spojení Prahy, Kladna a Ruzyně do roku 2025 je pouze chybou, nebo je myšleno vážně. Pokud vážně, jaké jsou náklady dosud vynaložené a fakticky zmařené tímto rozhodnutím.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Já předpokládám, že další interpelace pana poslance Jana Látky už neplatí. Platí? Chcete přednést. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, paní místopředsedkyně, platí.

Vážený pane omluvený ministře, koncem roku 2009 požádala tehdejší ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Miroslava Kopicová o odklad termínu pro předložení závěrečné zprávy o lyžařském šampionátu v Liberci. Bylo to na základě dohody s ministrem financí Eduardem Janotou, posun termínu měl být v zájmu komplexnosti a úplnosti této zprávy. Asi jako každého občana mě zajímá především odhadovaný dluh za šampionát ve výši cca 112 mil. korun, který je přisuzován organizačnímu výboru, v jehož čele stála někdejší vynikající lyžařka Kateřina Neumannová. Ministr financí Miroslav Kalousek vcelku logicky loni v létě prohlásil – čte: „Z hlediska státu se necítím nijak vázán. Tyto dluhy udělalo občanské sdružení. Nevidím jediný důvod, proč by za nepodařenou organizaci libereckého šampionátu měl platit daňový poplatník.“ K tomu jistě není co dodat.

Velice si vážím Kateřiny Neumannové jako sportovkyně, která nám dělala tolik radosti. Nechápu však její odvahu, s jakou vyměnila běžky za manažerský post v čele organizačního výboru tak organizačně a ekonomicky náročného šampionátu. Za nepatřičná pak považuji jednotlivá prohlášení Kateřiny Neumannové v tisku – čte: „Garantuji, že se penězi neplýtvalo. Nebojím se, všechny kroky dokážu vysvětlit.“ Nebo dokonce – cituji: „Pořádání sportovních akcí mě baví a ráda bych u něčeho takového byla znovu.“

Žádám vás proto, vážený pane ministře, zasadte se prosím o objasnění problémového financování kolem lyžařského šampionátu v Liberci v roce 2009, abychom se my, sportovní fanouškové, mohli těšit na další kvalitní s-

portovní akce v České republice řízené třeba kvalitnějšími manažery. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Bude vám odpovězeno písemně.

A nyní už dávám slovo panu poslanci Paroubkovi, který se ve své interpelaci obrací na ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, v souvislosti s přijetím zákona číslo 347 z tohoto roku, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti vašeho ministerstva, došlo k doplnění zákona číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, o nové ustanovení § 44a. Podle něj se uchazeči o zaměstnání, kterému přísluší podle jiných právních předpisů z posledního zaměstnání odstupné, odbytné nebo odchodné, podpora v nezaměstnanosti poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného, odbytného nebo odchodného. Znepokojily mě medializované stížnosti těch občanů, kterým jejich zaměstnavatel pro nedostatek disponibilních mzdových prostředků prostě a jednoduše odstupné, odbytné nebo odchodné dosud nevyplatil nebo nikdy nevyplatí. Takový občan se do doby, než obdrží podporu v nezaměstnanosti ocitne bez faktického příjmu. Nemusím jistě uvádět, jaké důsledky tato situace má nejen pro takového občana, ale také pro jeho rodinu nebo osoby, které jsou na něj odkázány výživou. Řada našich spoluobčanů se rázem ocitá ve stavu nouze.

Vážený pane ministře, dovoluji si vás tedy dotázat, jakým způsobem hodlá stát pomoci takto ohroženým lidem, jaké právní prostředky takový spoluobčané k řešení své svízelné sociální situace, v nichž se ocitnou bez svého zavinění, vlastně mají, jaké poučení z toho pro vaše ministerstvo vyplývá a jaké konkrétní kroky vámi řízené ministerstvo pro nápravu věci chystá. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo ministr práce a sociálních věcí pan Drábek. Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane poslanče, co se týká standardního postupu, kdy zaměstnavatel se dostane do insolvence, tak na to existuje standardní postup úřadů práce, které mají možnost dorovnat zaměstnanci, respektive vyplatit místo zaměstnavatele v určitém omezeném období mzdu místo zaměstnavatele. Co se týká odstupného, není to odměnou za práci, tedy tento institut nelze použít. Nicméně pokud se dostane občan po ztrátě zaměstnání do této

situace, tak samozřejmě má možnost využít standardní způsoby podpory, ať už jsou to podpory, které vyplývají ze systému hmotné nouze, a upozorňuji samozřejmě, že občan má právo požádat i o okamžitou pomoc v hmotné nouzi, pokud je jeho situace po ukončení zaměstnání taková, že je skutečně hmotná nouze v takové míře, že je třeba ji řešit systémem té okamžité pomoci v hmotné nouzi.

Mám za to, že není možné, aby stát zasahoval do přímých vztahů mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, kromě toho prostředku, který jsem zmínil na začátku, to znamená ve chvíli, kdy se zaměstnavatel dostane do insolvence, tak po období tří měsíců, ale je to velmi ohraničené a omezené období, v tomto období tří měsíců úřad práce nahradí mzdu místo zaměstnavatele. Ale i potom upozorňuji na to, že se nároky z mezd a ostatních požitků stávají součástí standardního konkursního řízení. Podobný přístup proto je potřeba použít i v záležitostech, které se týkají odstupného nebo obdobných plnění a není možné je vytrhávat z kontextu toho plnění a zacházet s tím jiným způsobem než se standardními jinými mzdovými nároky.

Znovu tedy odkazuji na to, že pokud se občan dostane do finanční tísně, tak má možnost využít standardní podporu v oblasti hmotné nouze a požádat o například okamžitou pomoc v hmotné nouzi.

(Poslanec Paroubek z místa: Děkuji.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pan poslanec už nechce položit doplňující otázku, takže já nyní dávám slovo panu poslanci Látkovi, který se ve své interpelaci obrací na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu a už v podstatě může zůstat u mikrofonu až do konce. Dalších pět interpelací – jsou už jenom vaše.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za přidělená privilegia, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, jsem bývalým dlouholetým starostou okresního města, a proto mě velice tíží, že Ministerstvo životního prostředí, v jehož čele momentálně stojíte, stále neuznává města a obce za své rovnocenné partnery. Nelze se proto divit, že obce a města ze zákona odpovědná za odpady nesouhlasí s připravovanou novelou zákona o odpadech, která se řeší na Ministerstvu životního prostředí za zavřenými dveřmi.

Proč není, pane ministře, Ministerstvo životního prostředí schopno předložit realistickou koncepci o nakládání s odpady, která by reagovala na připomínky Svazu měst a obcí i Asociace krajů? Vždyť dosavadní systém třídění odpadů je funkční. Proč změny v ministerském návrhu musí znamenat bezhlavé zdražování pro všechny, a přitom nepřinášet dostatečný ekologický efekt? Proč zcela ignorují moderní formy využití odpadů? Strategie

obcí a krajů, které chtějí o odpadech rozhodovat, je podložena praxí a vychází z dlouhodobých zkušeností se zřetelem na moderní evropské trendy nakládání s odpady.

Já osobně se nedokážu smířit především s několikanásobným zvýšením plateb za odpad pro naše občany. Nebojte se, pane ministře, že bez zavedení moderních způsobů nakládání s odpady nesplní Česká republika směrnice Evropské unie o skládkování odpadů? Nevystavujeme se hrozbě finančních sankcí z Bruselu, které nakonec zaplatíme všichni? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a slovo má ministr Chalupa. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Tak pane poslanče, děkuji vám za váš dotaz. Musím tedy na začátek se trochu ohradit. Nemohu mluvit za své předchůdce, zvláště některé, ale pravdou je, že tedy já dělám všechno pro to, abych zůstal věren tomu, odkud pocházím, a to je komunální politika. Koneckonců jestli existoval někdo, kdo byl takzvaně první přijat po mém uvedení do funkce, to bylo první oficiální setkání, tak to byla delegace Svazu měst a obcí, jako úplně první. V tomto smyslu doufám, že ty věty nebyly mířeny na mě, myslím, že by to nebylo spravedlivé.

A je pravdou, že připravujeme nový zákon o odpadech. Ale pravdou také je, že tento zákon bude připravován úplně v nové podobě, bude to zákon přehledný a racionální. Já pevně doufám, že bude zpracován tak, aby nejpozději na konci tohoto roku byl předložen do vlády a bylo možno o něm vést seriózní diskusi, předpokládám za vaší účasti.

Vy jste zmínil otázku té směrnice. Je pravdou, že Česká republika se velmi – a teď bych řekl eufemisticky – potýká s naplňováním směrnice, která má za úkol snižovat množství ukládání odpadů na skládkách. Pravdou je, že v tomto ohledu ten přebytek odpadů, který je takto skládkován proti směrnici, je dnes ročně zhruba o milion tun vyšší, než bychom měli mít. V tomto smyslu trochu spoléháme na pomoc patnácté výzvy v rámci operačního programu Životní prostředí, která má uzávěrku 30. 6. 2011 a která je určena právě na podporu projektů zkvalitňování nakládání s odpady a snižování emisí, je na ni určeno 6 miliard korun, z toho 4 miliardy – a to si myslím, že asi je to, o čem jste trochu mluvil – jsou určeny a zaměřeny na energetické využívání odpadů a 2 miliardy jsou určeny na úpravy velkých zdrojů znečištění ovzduší tak, aby umožnily zároveň spalování odpadů.

K té otázce další – zdražování nebo hledání nějaké další zbytečné administrativy. My zároveň připravujeme novelu současného zákona o

odpadech, která má za cíl na základě toho provedeného ekoauditů, tedy auditů, který má vést ke snižování zbytečné administrativní zátěže státní správy, tak má zároveň i tento návrh k tomu pomoci a my předpokládáme, že tato novela bude předložena vládě k projednání velmi brzo, aby mohla nabýt účinnosti od ledna 2012.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít ještě položit doplňující otázku?

Poslanec Jan Látka: Děkuji, pane ministře. Ty otázky nebyly mířeny přímo na vás, byly na vaše ministerstvo. Musím říci to, co bych nevěřil, že jsem dostal zatím jednu z nejlepších odpovědí, co jsem kdy zde zažil na interpelacích. Mnohokrát děkuji a přeji hodně zdaru ve vaší práci na ministerstvu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak, pane poslanče, můžete přednést další interpelace. Snad budete stejně spokojen s odpovědí pana ministra Chalupy jako nyní. Prosím.

Poslanec Jan Látka: Věřím, že ano. Takže: Vážený pane ministře, za poslední rok a roky ubývá v České republice zhruba 19 hektarů zemědělské půdy denně, což je jistě alarmující. Jedním z důvodů úbytku zemědělské půdy jsou záborů, a to především pro stavební účely. Jsou většinou nevratným procesem, který podstatně omezuje nebo úplně odstraňuje plnění funkcí půdy. Ročně tak zmizí pod betonem v průměru 50 kilometrů čtverečních úrodných polí a zelených luk. V České republice toto číslo denně představuje 14 hektarů, z čehož jen 15 % představuje bytová výstavba. Další 5 hektarů denně, jak jsem zmiňoval z 19 hektarů, nám mizí přirozenou erozí, jako větrem, splavením apod.

Ano, v evropském kontextu sice existuje silná legislativa na ochranu ovzduší, přírody, ale půda z něho vypadla. Přitom jde o vyčerpateľný, nenahraditelný a v časovém horizontu několika generací neobměnitelný zdroj, který plní řadu významných produkčních a ekologických funkcí. Uvítal bych proto, kdyby vláda co nejrychleji předložila připravenou novelu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, která v minulém období skončila v Poslanecké sněmovně ve druhém čtení. Nevadí mi, že Ministerstvo životního prostředí navrhuje, aby se tam, kde je půda nej kvalitnější, zvýšily odvody na zábor zhruba desetkrát. Je velmi důležité, že se navýšení sazeb netýká investorů staveb pro bydlení, tedy například i rodinných domků, pokud jsou budovány na místech vymezených územním plánem obcí. Novela zákona by měla také zaručit, že developéři budou každý svůj záměr pečlivě zvažovat a hodnotit. Je také potřeba lépe využít prostředků z

odvodů za zábor zemědělské půdy, s tím, že by tyto prostředky měly být opět směřovány na ochranu půd.

Žádám vás proto, vážený pane ministře, aby vaše vláda v kontextu s výše uvedeným pomohla dotáhnout novelu zákona na ochranu zemědělského půdního fondu do úspěšného legislativního konce co nejdříve. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní má slovo ministr životního prostředí Chalupa. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane poslanče, děkuji za vaše kladné hodnocení. Doufám, že teď to nepokazím.

Takže jaká je v tuto chvíli situace. V tuto chvíli asi, nevím, jestli jste informován, Ministerstvo životního prostředí postoupilo do Legislativní rady vlády vyhlášky o stanovení tříd ochrany. To je tedy metoda, kdy rozdělujeme půdu dle její kvality do pěti tříd a následně pak se zvyšují jednotlivé odvody podle jednotlivých tříd, přičemž pro třídu nejvyšší by se jednalo o zvýšení odvodu až na 14násobek.

Co se týká samotného problému, ten popisujete, myslím, i ve shodě s názorem Ministerstva životního prostředí. Jen drobný údaj je, že naše informace říkají, že ten denní zábor v současné době není 19 hektarů, ale 14. (Poslanec Látka reaguje z místa: Já jsem řekl 14 hektarů, těch 5 hektarů je eroze.) Dobré. Tak, tak, přesně tak. Máme stejný údaj.

Co se týká samotné novely zákona o zemědělském půdním fondu, novela skončila v parlamentu neprojednána ve druhém čtení. Postup, který je před námi, je ten, že chceme aktualizovat návrh, aby byl v souladu s právním předpisy, a změny, které mezitím nastaly. Chceme posoudit připravované úpravy ekonomických nástrojů ochrany půdy, především ten daný sazebník, tak jak jste o něm mluvil, a projednat návrh řádnou formou.

Předpokládáme, že vládě by měl být předložen nový návrh této novely v tomto pololetí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec chce položit ještě doplňující otázku?

Poslanec Jan Látka: Ne, děkuji, jsem spokojen. Jdu na další interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Takže nyní můžete, pane poslanče, přednést další interpelaci – na ministra školství Josefa Dobeše. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Vážený pane omluvený ministře, nejlepší česká rychlobruslařka Martina Sáblíková odjížděla na evropský šampionát v roce 2009 a z domácího mistrovství na rybníku si přivezla rýmu. Závody na rybníku měly jedno velké úskalí. Museli jsme si ho vyčistit a pak jsme mohli jezdit. Neměli jsme se ani kde převléct. Kromě auta nebylo nikde žádné přístřeší. V mrazivém počasí, kdy teplota klesla až na minus 15°C, to nebylo nic příjemného, prohlásila Martina Sáblíková tehdy. Ano, takové podmínky u nás má na zimní olympiádě dvakrát zlatá a jednou bronzová, velmi úspěšná česká reprezentantka Martina Sáblíková. Přitom právě tato velice skromná a zároveň cílevědomá sportovkyně spolu se svým trenérem Petrem Novákem mohou být velkým příkladem pro mnohá další odvětví s mnohem lepšími podmínkami, avšak skromnějšími výsledky.

Martina Sáblíková však již u nás není jediná. Nejmladší účastnicí zmiňovaného evropského šampionátu byla tehdy teprve šestnáctiletá Karolína Erbanová. Počítat se musí s Novotnou, Jirků a dalšími, které pod vlivem Sáblíkové dosahují stále lepších výsledků.

Nesmírně si vážím Martiny Sáblíkové a trenéra Petra Nováka. Snad brzy dokážeme i u nás ocenit to, co tato pracovitá dvojice dokázala pro velmi dobré jméno celého českého sportu. Jejich skutečnou sportovní hodnotu totiž dokáží mnohem lépe ocenit fanoušci rychlobruslení v Nizozemí, Německu, Norsku, ale také třeba i v Kazachstánu. Proto vás úpěnlivě žádám, pane ministře, pomozte v České republice mladému, přesto již tolik úspěšnému sportu. Nalezněte ve státním rozpočtu finanční prostředky tolik potřebné pro výstavbu rychlobruslařské haly, nebo alespoň její spolufinancování. Ještě jednou moc prosím, pomozte tomuto krásnému sportu. Věřte, že rychlobruslení nám všem brzy dokáže, jak moc si to zaslouží.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude vám odpovězeno písemně. A nyní můžete přednést, pane poslanče, další interpelaci – na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za prodloužení mého slova, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, celosvětová ekonomická krize a klimatické změny si žádají zásadní opatření, která přinesou ekonomickou stabilitu, rovnováhu mezi lidskou civilizací a přírodou. Účinným lékem na hospodářskou krizi je i omezení produkce skleníkových plynů a využívání obnovitelných zdrojů energie. Česká republika však v moderních „zelených“ řešeních zatím pokulhává. Zdejší ekonomika na každou vyrobenou korunu HDP spotřebuje o 70 % více energie než 15 států původní Evropské unie.

ČSSD proto dlouhodobě prosazuje, aby se naše země zavázala ke snižování emisí CO₂ o 2 mil. tun ročně. Snižování emisí lze dosáhnout dvěma cestami. První je větší využití jaderné energie, včetně dostavby Temelína. Druhou je pak návrh zákona, jehož cílem je maximalizovat energetické úspory a podporovat výrobu tepla z obnovitelných zdrojů. Jsme přesvědčeni, že oba zákony by šly ruku v ruce s inovacemi a přechodem na úsporné technologie. To pomůže nejen ochraně klimatu, ale i vytváření nových pracovních míst a dalšímu ekonomickému rozvoji. Chovat se zodpovědně a šetrně k životnímu prostředí musí být nejenom zdravé a správné, ale i ekonomicky výhodné a hospodářsky prospěšné i pro průmyslová a energetická odvětví. V otázce ochrany klimatu proto vidíme nejen otázku přežití, ale i otázku příležitostí.

Ptám se proto: Je Česká republika schopna plnit směrnici o podpoře obnovitelných zdrojů energie, podle které musíme dosáhnout 13 % podílu obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energií? V České republice bylo na podporu fotovoltaiky vynaloženo 40 % všech prostředků na obnovitelné zdroje energie, ale vyrábí se z ní pouze 7 % obnovitelné energie. Nezvažuje Ministerstvo životního prostředí větší podporu i jiným obnovitelným zdrojům s větší účinností a hlavně větším ekonomickým efektem? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ministru životního prostředí Tomáši Chalupovi.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane poslanče, děkuji za váš dotaz. Musím říci, že toto je jedno z témat, kvůli kterému jsem se omlouval minulý týden z interpelací, protože jsem byl na první cestě do Bruselu. Jedno z témat byla diskuse s paní komisařkou Connie Hedegaard – otázka klimatu a právě přístupu České republiky k této problematice.

Dovolte mi obecně říci jednu věc. Bez ohledu na to, jakým způsobem, silně nebo méně silně, kdokoli z nás vnímá otázku ochrany klimatu za intenzivní, jedno je potřeba říci – a to jsem také sděloval paní komisařce: Česká republika má své závazky a těm závazkům dostojí.

Druhou záležitostí je, že aby ochrana klimatu byla efektivní, pak do ní musí vstoupit ti klíčoví hráči. Jestliže množství skleníkových plynů, které produkují všechny státy Evropské unie, je zhruba ve stejné výši, jako byl dosavadní meziroční nárůst produkce stejného množství skleníkových plynů Čínou, pak je otázka, jakým způsobem v tomto období doznívající ekonomické krize a globálního kompetitivního prostředí postupovat.

Co se týká vaší konkrétní otázky, Ministerstvo životního prostředí je přesvědčeno, že Česká republika je schopna tohoto cíle, tedy 13procent-

ního podílu obnovitelných zdrojů, dosáhnout. Pravdou je, že ten další limit je už mimořádně omezený. Nemáme moc dalších možností, kde efektivně a bez dalších rušivých momentů stavět ani vodní elektrárny, ani větrné elektrárny, s ohledem na jejich zanedbatelný výkon a vzhledem k hustému zalidnění České republiky.

Máme za to, že při hledání řešení musíme vzít také v úvahu energetickou náročnost českého průmyslu a také specifické složení energetického mixu, které zkrátka v České republice historicky máme. Znamená to, ve shodě s vámi, předpokládám, prosazování nových technologií a hledání inovací. Prosazování pozvolného nárůstu aukcí povolenek. Ne tak, aby to byl režim šokový, ale plynulý. A zároveň zohlednili cyklus obnovy českého energetického průmyslu. A také to znamená větu, za kterou, předpokládám, budu kritizován, a to je zvyšování podílu jádra v energetickém mixu České republiky jako prakticky bezemisního zdroje.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli si pan poslanec přeje přednést nějakou doplňující otázku.

Poslanec Jan Látko: Ode mne, pane ministře, nebudete kritizován. Já jsem to ve svém vystoupení zmínil. Chtěl bych jen upozornit na lepší možnost využití právě těch obnovitelných zdrojů směrem k vodním elektrárnám. Vy jste je zmínil, trochu se mi zdá, že jsou upozadovány při schvalování jednotlivých zákonů, a i teď při schvalování energetického zákona se určitě dostaneme do určitých sporů, kdy jdeme trošku proti těmto historicky daným zdrojům obnovitelné energie. Vodní elektrárny v podstatě nahrazují bývalé mlýny a podobně, takže tudy myslím je ne nějak rozšířená cesta, tady je možnost. Samozřejmě otázka fotovoltaiky je trošičku záležitostí, kde došlo k problematickému pozastavení a řešilo se to tou situací, která byla na podzim. Ale k tomu bych se nechtěl vracet.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pan ministr už nebude reagovat. Takže pane poslanče, můžete přednést další interpelaci – na ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, je složité pro opozičního poslance, aby obhajoval sliby vlády. Při mém poslaneckém dnu mě v kanceláři navštívil jistý pan Mráz z Postřekova, mimochodem velmi šikovný důchodce, a chtěl ode mne vysvětlení planých slibů a účtování vlády o zdražení elektrické energie jen o 4,6 %. Zpracoval krásnou tabulku pro tři z devíti uváděných odpovídajících distribučních sazeb, která vychází z ceníku elektřiny skupiny ČEZ na rok 2011 pro domácnosti. A ejhle! Měsíční platy neboli paušály se do těch slibovaných 4,6 % ještě vejdou. Horší je to

už s cenou za megawatthodinu ve vysokém tarifu, kde je ve dvou ze tří sazeb zvýšení o 5,2, resp. 5,4 %. Ve vysokém tarifu je to pak navýšení ceny ve všech třech sazbách, a to o hrozivých 9,9, 14,7 a 14,7 %.

Jak mám tedy, vážený pane ministře, vysvětlit rozdíl mezi sliby a realitou? Víte, oni totiž moc nerozlišují mezi koalicí a opozicí, a tak ty vaše sliby berou jednoduše jako sliby politiků. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a slovo má ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Nejdříve bych chtěl říci ke kontextu a připomenout historii tohoto problému, kdy vzhledem k velkému nárůstu instalovaného výkonu vyroben elektřiny z obnovitelných zdrojů, zejména fotovoltaických elektrárn, hrozilo v roce 2011 to, že výrazný nárůst příspěvku na podporu obnovitelných zdrojů bude mít velmi zásadní dopady do cen dodávek pro konečné zákazníky.

Energetický regulační úřad vydával podle stávající právní úpravy cenové rozhodnutí s původní výší ceny na podporu ekologických zdrojů, která činila 578 korun za megawatthodinu, v roce 2010 se pohybovala v úrovni 166 korun za megawatthodinu. Při takto velké ceně a nárůstu podpory by došlo k tomu, že ceny dodávek elektřiny pro domácnosti by se za nezměněných okolností zvýšily v průměru o 11,2 % pro domácnosti a na velkoobchodě by tento dopad byl ještě větší, a to v průměru o 14,5 %. Proto jsme připravili a 14. 12. 2010 byla publikována ve Sbírce zákonů pod číslem 402 novela zákona o obnovitelných zdrojích a vzhledem ke schválení zmiňované novely o podpoře obnovitelných zdrojů díky financování nákladů na podporu těchto zdrojů ze státního rozpočtu je možné výši ceny neboli příspěvku na ekologické zdroje snížit z původní částky 578 korun na megawatthodinu na dnes platnou hodnotu 370 korun na megawatthodinu. To se projevuje také procentním snížením nárůstu cen pro konečné zákazníky. Po této úpravě zaplatí domácnosti v roce 2011 ve srovnání s rokem 2010 v průměru pouze o 4,6 % vyšší cenu elektřiny.

Je však samozřejmé, že zvýšení ceny pro každé jednotlivé odběrné místo mi nemůže korespondovat s procentuálním průměrným navýšením ceny, které by bylo v této souvislosti uváděno. Jednotlivá cenová navýšení konkrétních zákazníků u konkrétních odběrů se od celorepublikového průměru mohou lišit v závislosti na druhu sazby, velikosti spotřeby, poměru mezi spotřebou ve vysokém a nízkém tarifu, velikostí jmenovité proudové hodnoty hlavního jističe před elektroměrem, podle distribučního území a v neposlední řadě i podle volby dodavatele elektřiny neboli dodavatele silové

elektřiny. Vzhledem k různým poměrům a v podstatě nekonečným možnostem kombinací váhy cen záviselých na instalovaném jističi, spotřebě, dodavateli a dalších poměrech placených složek ceny na výsledné platbě za dodávku je výsledný nárůst pro každého konečného zákazníka v podstatě potom individuální. Platí ale, že pro domácnosti v roce 2011 ve srovnání s rokem 2010 ceny elektřiny v průměru nestoupnou o více než 4,6 %.

Příkladem nižšího zvýšení ceny, než je průměr, může být například spotřeba typického zákazníka připojeného na území distribuce E.ON, kde výsledné zvýšení může představovat například jen 1,04 %. Příkladem vyššího zvýšení, než je celorepublikový průměr, může být například spotřeba typického zákazníka připojeného na území ČEZ Distribuce, a to v případě třeba sazby D45 s jističem 3x25, spotřebou ve vysokém tarifu 600 kWh a nízkém tarifu 14 400 kWh, jehož roční zvýšení pak představuje 8,83, přičemž silová elektřina brána od ČEZ Prodej, s. r. o.

Jinými slovy, výše uvedené nárůsty nehovoří o tom, která společnost je pro zákazníka dražší a která levnější. Jde pouze o srovnání meziročního zvýšení ceny, pokud zákazník odebírá v obou letech stejné množství elektřiny od stejného distributora a obchodníka. Jinými slovy, bude záležet na tom, k jakému standardu budeme navýšení srovnávat a za jakých podmínek bude elektřina v roce 2011 odebírána.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chce pan poslanec ještě položit doplňující otázku?

Poslanec Jan Látko: Já si jenom nedovedu představit, pane ministře, jak to takto komplikovaně řeknu těm lidem. Abyste věděl, já jsem civilním povoláním elektroprojektant, takže to, co jste tady říkal, je krásný, ale vysvětlíte lidem, že když řeknete průměr bude takový a takový, ale že se to pak může lišit vlastně dvakrát tolik. Mně na tom celém – já jsem se tím nikdy nezabýval až tak dopodrobna, procenta jsem nepočítal. Myslím, že po zjištění, jak jsme si snížili platy, každý se naučí pořádně počítat procenta v této Sněmovně. Ale prostě pro důchodce je to situace velice komplikovaná. Ano, já řeknu bylo nám slíbeno v průměru 4,6. A když všude máte 12, tak možná někde mají 2. Když tak se tam přestěhujte. To je jediná možnost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pan ministr má ještě prostor pro reakci. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Já bych doporučil v této souvislosti, aby opravdu zákazníci se podívali pořádně na to, která společnost jim elektřinu dodává, protože samozřejmě se mohou

objevovat případy pokusů o využití situace a stanovení ceny, která nemusí vůbec odpovídat nějakým podmínkám, které byly dohodnuty. V té chvíli bych doporučoval obracet se na Energetický regulační úřad, který prověří kalkulaci, která tuto cenu doprovází, a případně uvažujte o tom, jakého obchodníka, případně jakého dodavatele elektřiny si vyberete. Nicméně opravdu bude platit, že pokud si srovnáte u stejného dodavatele za stejných podmínek nárůst cen elektřiny, tak by to mělo vycházet v onom průměru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní, pane poslanče, můžete přednést svou interpelaci na ministra zemědělství Ivana Fuksu. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedkyně.

Vážený pane nepřítomný ministře, moje interpelace se týká problematiky kompetencí Pozemkového fondu v souvislosti se zabezpečením výchovy a vzdělávání naší mladé generace, která je jistě pro nás pro všechny prioritou. Dopisem ze dne 13. 12. 2010 požádal Středočeský kraj Pozemkový fond České republiky o bezúplatný převod nemovitostí školního statku Pomněnice 1 v obci Benešov na katastrálním území Benešov u Prahy – převod budov i pozemků pro potřeby Vysoké odborné školy a Střední zemědělské školy Benešov. Tyto pozemky i budovy jsou využívány pro výchovu a vzdělávání na této škole. Jedná se již o třetí aktualizovanou žádost Středočeského kraje týkající se těchto nemovitostí. První žádost byla zaslána Pozemkovému fondu České republiky 10. 4. 2003, druhá 11. 9. 2008 a poslední byla zaslána právě dne 13. 12. 2010. Dosud žádný pozemek ani budovy nebyly vydány. Vyšší odborná škola a Střední zemědělská škola Benešov vzdělává 482 žáků a studentů v zemědělských oborech a školní statek je jediným zázemím praktického vyučování pro tuto školu.

Podle zákona č. 569/1992 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, v § 2 odst. 6 Pozemkový fond může bezúplatně převést do vlastnictví kraje nemovitosti, které má ve správě podle zvláštního předpisu 1, jsou-li potřebné pro činnost škol nebo školských zařízení zřízených tímto krajem a zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení. Já se vás tedy ptám, pane ministře, proč v této věci Pozemkový fond nekoná, a žádám vás, pane ministře, abyste celou věc prověřil.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude odpovězeno písemně. Nyní musím říci, že jsme vyčerpali všechny přihlášky k ústním interpelacím na členy vlády a vyčerpali jsme také celý dnešní pro-

gram, takže mám tu milou povinnost ukončit dnešní jednací den. Děkuji všem, kteří tu vydrželi až do této chvíle, i když většina už si ukončila jednací den dávno. Sejdeme se zde zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 17.23 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
11. února 2011 v 9.02 hodin
Přítomno: 174 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké ráno, kolegyně a kolegové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás zde vítám.

Prosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo požádal o vydání karty náhradní.

Dále vám sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Bauer Jan zahraniční cesta, Bartoš Walter pracovní důvody, Bebarová-Rujbrová Zuzka pracovní důvody, Bém Pavel osobní důvody, Boháč Zdeněk rodinné důvody, Hašek Michal zdravotní důvody, Huml Stanislav rodinné důvody, Jalowiczor Petr zdravotní důvody, Kádner David taktéž zdravotní důvody, Kohoutová Lenka pracovní důvody, Kostřica Rom zdravotní důvody, Rusová Marie zdravotní důvody, Smýkal Josef bez udání důvodu, Svoják Igor osobní důvody, Šťovíček Milan osobní důvody, Vacek Martin od 10.30 hodin bez udání důvodu, Vodrážka David do 14 hodin bez udání důvodu.

Pokud jde o členy vlády, omlouvají se Nečas Petr – zahraniční cesta, Dobeš Josef osobní důvody, Heger Leoš pracovní důvody, Chalupa Tomáš od 10.30 hodin pracovní důvody, Schwarzenberg Karel od 12 hodin pracovní důvody a Alexandr Vondra pracovní důvody.

Nyní přistoupíme k projednávání pevně zařazených bodů z bloku třetích čtení. Jedná se o body 78 a 79. Jsou to sněmovní tisky 183 a 188. Dále se budeme věnovat dalším bodům z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jsou to body 76, 77 a 104. V tomto případě se jedná o sněmovní tisky 134, 136 a 233. Pokud nedojde k dalším návrhům a dalším změnám, tak bychom se případně věnovali bodům z bloku prvního čtení. Jedná se o body 24, 25, 26, 29, 30, 31 a 33.

Tolik mé sdělení. Ptám se, kdo se hlásí. Prosím, pan předseda výboru.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl požádat o zařazení nového bodu do bloku třetích čtení a je to vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011, tisk 240, do bloku třetích čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já se vám omlouvám, pane poslanče. V tom hluku jsem vůbec neslyšela váš návrh. Prosím, kdybyste mohl to nejdůležitější zopakovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Žádám o zařazení nového bodu do bloku třetích čtení. Je to tisk 240, vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na rok 2011.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Hlásí se pan předseda Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré ráno, vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové. Dovolte, abych navrhl pevně zařazení bodu 32, sněmovního tisku 204, návrh zákona o účastnících protikomunistického odboje. Dovoluji si ho navrhnout zařadit jako první bod po bloku třetích čtení, včetně toho, pokud bude zařazen bod, který navrhl pan kolega Suchánek. Nechci zasahovat do bloku třetích čtení – čili po bloku třetích čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Já to ještě zopakuji. Prosím, zůstaňte ještě u mikrofonu. Já se zeptám – po bloku třetích čtení navrhuje zařadit tisk 204. Jedná se o bod 32. Děkuji.

Kdo další? Prosím, pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji dobrý den. Já jsem přesvědčen o tom, že blíží-li se závěr této schůze Poslanecké sněmovny, určitě je naší povinností, abychom se zabývali skutečně věcmi, které v posledních týdnech a měsících hýbou zájmy této společnosti, jejích občanů. Ano, jde o situaci ve zdravotnictví. Jsem přesvědčen o tom, že bychom měli zařadit bod Informace ministra zdravotnictví o situaci ve vývoji vyjednávání mezi lékaři a vládou do těchto dnů. Tento bod navrhuji zařadit jako první bod dnešního jednání před již pevně zařazené body. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan předseda Kováčik navrhuje zařadit jako první bod před všechna třetí čtení, i ta, která již jsou zařazena, informaci o situaci ve zdravotnictví.

Má někdo ještě nějaký další návrh? Budeme tedy o těchto návrzích hlasovat. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Než tak učiníte, ještě vás seznámím s tím, že paní poslankyně Putnová má náhradní kartu číslo 7.

V pořadí, v jakém byly návrhy předneseny, o nich budeme hlasovat.

Ještě se hlásí pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vzhledem k tomu, že zde zazněly návrhy na změnu programu, chtěl bych

požádat o 30 minut na jednání poslaneckého klubu ČSSD, abychom se mohli domluvit na postupu, jak o nich budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vyhlašuji přestávku na poradě klubu ČSSD. Sejdeme se v 9.40 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 9.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.40 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, skončila přestávka určená na poradě klubu poslanců sociální demokracie a my se můžeme vrátit k přerušenému jednání. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, neboť nás čeká několikero hlasování tak, jak před přestávkou byly podány návrh k programu dnešního jednání. Prosím, abychom se ztišili a mohli o těchto návrzích v klidu a soustředěně hlasovat.

První návrh podal pan poslanec Suchánek, který navrhuje zařadit do bloku třetích čtení jako šestý bod tisk číslo 241. Jedná se o bod 108. Dávám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 177 z přihlášených 166 poslanců pro 94, proti 28. Tento návrh byl přijat.

Než přistoupíme k hlasování o dalším návrhu, zeptám se pana poslance Babora, zda jeho přihlášení něco znamená. Dává mi najevo, že nic neznamená.

Přistoupíme k hlasování o druhém návrhu, který podal pan poslanec Tluchoř, který navrhuje zařadit za blok třetích čtení tisk číslo 204, bod číslo 32. Je tomu tak, pane poslanče Tluchoři? Je.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 178 z přihlášených 168 pro 93, proti 58. I tento návrh byl přijat.

Konečně posledním návrhem byl návrh pana předsedy Kováčika, který navrhuje zařadit jako první bod dnešního jednání informaci o situaci ve zdravotnictví v podání pana ministra Hegera.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 179 z přihlášených 168 pro 70, proti 79. Tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme si schválili rozšíření našeho programu o dva body, a to o jedno třetí čtení jako šesté zařazené do bloku třetích čtení a poté tisk číslo 204, bod číslo 32.

Můžeme tedy přistoupit k prvnímu bodu našeho dnešního jednání a tím je

78.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Václav Horáček. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk číslo 183/2.

Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu ukončuji.

Ptám se pana navrhovatele, pana zpravodaje, zda si přeje vystoupit se závěrečnými slovy. Prosím, pan ministr si přeje vystoupit.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Paní předsedající, dobrý den. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jenom velice v krátkosti. Ten zákon, tak jak jsme ho předložili, byl projednán a v tuto chvíli stanovisko navrhovatele je, že nesouhlasíme s pozměňovacími návrhy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pokud si pan zpravodaj nepřeje vystoupit se závěrečným slovem, tak přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já ho prosím, aby nám oznámil post-up při hlasování a poté jednotlivé návrhy přednášel a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji. Paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj ve svém usnesení číslo 27 ze dne 13. ledna doporučil projednat a schválit předložený návrh zákona bez připomínek. Ve druhém čtení byly podány dva

pozměňovací návrhy. První byl podán poslancem Václavem Votavou a je uveden v souhrnu pozměňovacích návrhů pod bodem A1 až A6, druhý byl podán poslancem Jaroslavem Lobkowiczem a je uveden v souhrnu pozměňovacích návrhů pod body B1 až B3. Souhrn pozměňovacích návrhů vám byl rozdán jako sněmovní tisk 183/2. Oba pozměňovací návrhy je třeba nechat hlasovat v celku, neboť jejich jednotlivé části samy o sobě nedávají smysl.

Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán a návrh procedury je poměrně jednoduchý, takže není třeba o něm nechat hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ptám se Sněmovny, zda má někdo připomínku nebo návrh k postupu, který pan zpravodaj navrhuje. Žádnou námitku nevidím.

Pane zpravodaji, prosím, abyste jednotlivé návrhy přednášel.

Poslanec Václav Horáček: Hlasuje se o případných návrzích do § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Hlasuje se bod A jako celek, tedy body A1 až A6, pak hlasujeme bod B jako celek, tedy body B1 až B3, a na konec hlasujeme o návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já vás prosím, pane zpravodaji, abyste přednášel vždy každý jednotlivý návrh, o kterém budeme hlasovat, poté další návrh.

Poslanec Václav Horáček: Takže hlasujeme bod A jako celek, tedy body A1 až A6.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím stanoviska pana navrhovatele a pana zpravodaje. Pane ministře, prosím stanovisko k pozměňovacímu návrhu. Zapněte si mikrofon, prosím. (Ministr nesouhlasí, zpravodaj nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 180 z přihlášených 168 poslanců pro 41, proti 108. Tento návrh nebyl přijat. Prosím další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Horáček: Hlasujeme o bodu B jako celek, tzn. body B1 až B3.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Opět prosím stanoviska. Pan navrhovatel. (Nesouhlas.) Pan zpravodaj. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 181 z přihlášených 167 poslanců pro 35, proti 115, tento návrh taktéž nebyl přijat. Máme další pozměňovací návrh.

Poslanec Václav Horáček: Pozměňovací návrh není, hlasuje se o návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, a to podle sněmovního tisku 183.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 182 z přihlášených 167 poslanců pro 122, proti 9, tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji a končím jednání o tomto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu následujícího a tím je

79.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský a zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Zdeňka Horníková. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk č. 188/3.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku písemnou, z místa se hlásí pan poslanec Křeček a já mu uděluji slovo. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Ne že bych nemohl, ale nehodlám o tom moc dlouho mluvit. Nedávno jsem totiž slyšel výrok dlouholetého člena dolní komory britského parlamentu, který

řekl: „Zažil jsem v britské sněmovně spoustu skvělých projevů. Některé mě tak dojaly, že jsem měl slzy v očích. Ale neslyšel jsem žádný projev, který by změnil výsledky hlasování.“ (Potlesk.)

To bohužel o zastupitelské demokracii vypovídá víc než cokoliv jiného.

Já bych chtěl především říci, jaké poučení z této novely občanského zákoníku plyne. Podle mého názoru prvním poučením je, že můžeme zapomenout na stabilitu právního řádu. Jestliže tedy pár měsíců předtím, než je předložen nový text občanského zákoníku, schvalujeme tento občanský zákoník, a než si na to lidé zvyknou, za rok zase budou jiné změny občanského zákoníku, pak samozřejmě je možné jak občanský zákoník, i trestní zákoník, pan ministr vnitra tomu říká rychlá iniciativa, jak jsem se dočetl v novinách, můžeme měnit i trestní zákoník, takže na stabilitu, že by předpisy měly dlouhodobě platit, asi můžeme zapomenout. Občanský zákoník se může měnit po každých volbách. Jestli to někdo považuje za dobré, prosím.

Druhé poučení je, že nějaké authority práva nepůsobí. Já jsem si na to vzpomněl v souvislosti s tím, že minulé úterý tady pan ministr spravedlnosti říkal, že insolvenční zákon doporučují takové skvělé authority, jako prof. Eliáš a dr. Bureš, že to je nějaká záruka kvality. No ale to, že prof. Eliáš ustanovení, které teď budeme schvalovat, nazval protiústavním, to nikoho nějak moc nezajímá.

Třetí poučení je takové půlté zaručení, ta stoosmnáctka dělá své divy, jako že moc projednávat tyto věci nechceme.

Ještě bych si dovilil upozornit na své pozměňovací návrhy. Podal jsem jich celou řadu. Chtěl bych upozornit především na pozměňovací návrh D4. Přátelé, to je skutečně jedna ze zásadních věcí. Já se odvolám na původní vládní návrh. Chci, aby byl přijat původní návrh, který říká, že soud o novém nájemném rozhodne nejdříve ode dne podání návrhu. Změny, které nastaly v obou výborech, říkají, že soud musí rozhodnout ode dne podání návrhu. To je zásah do dispoziční autonomie soudu. Je to v rozporu s judikaturou Ústavního soudu, ale zejména, přátelé, od podání návrhu může soud rozhodnout o částkách nebo návrzích, které jsou nesporné nebo které jsou dány smlouvou nebo které jsou dány zákonem. Ale aby od podání návrhu rozhodoval o částce, která závisí na jeho volném uvážení toho soudu nebo na znaleckém posudku! To je přece nespravedlivé proti těm, kteří by se žalobami bránili. Dovoluji si požádat, aby o tomto bylo hlasováno přednostně, a záleží na vás, jak se rozhodnete. Považuji to za velice významné.

Považuji rovněž za důležité návrhy D5 a D4, to jsou návrhy, které, já už jsem na to upozorňoval v prvním čtení, že se vypouští ustanovení, že výpověď musí být doručena. Přátelé, jestliže v druhém odstavci říkáme, že od doručení může nájemce podat žalobu, v prvním odstavci musí být, že

výpověď musí být doručena. Slyšel jsem námitku, že v jednom návrhu je, že písemná výpověď musí být doručena. Je-li výpověď dána písemně, tak i písemná výpověď musí být doručena. Není to nic proti tomu a nevylučuje to samozřejmě náhradní doručení. Dnes judikatura říká, že doručeno je tehdy, jestliže se zásilka dostala do dispozice, tzn. byla vhozena do schránky, pošta oznámila, že doručuje, to už je doručení, i když se o tom nájemce nedozvěděl. V tom přece není žádný problém. Ale nemůžeme vypustit povinnost doručení.

A konečně pozměňovací návrh D10, tam já doporučuji vypustit třetí bod přechodných ustanovení. Obávám se, přátelé, kteří by hlasovali proto, že si ho dobře nepřečetli, protože první věta říká, že se všichni ti, kteří bydlí ve služebních bytech, poté, co zemřel nájemce služebního bytu, musí do tří měsíců vystěhovat, jestliže jsou k tomu vyzváni. Všichni obyvatelé vojenských bytů, železničářských bytů, ze všech bytů by se lidé, vdovy po vojácích atd., museli vystěhovat, pokud budou vyzváni. Domnívám se, že to je zásah proti nabytým právům. Lidé měli právo na náhradní byt do té doby. Dnes jim toto právo vzít, nevím, jestli je k tomu důvod. Je to pozměňovací návrh D10. Dovolím si tedy požádat, aby byl hlasován přednostně před ostatními výbory.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Do rozpravy se dále přihlásil pan poslanec Jiří Paroubek. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, Poslanecká sněmovna má dnes ve třetím čtení schválit vládní návrh novely občanského zákoníku, ve kterém dominuje ta část, která upravuje a mění ustanovení občanského zákoníku o nájmu bytů. Návrh včetně pozměňovacího návrhu našeho ústavněprávního výboru, který, jak předpokládám, bude schválen a do novely recipován, bohužel podle mého názoru a také stanoviska našich expertů není zcela uspokojivý.

Vážená paní předsedající, já se skoro neslyším, jestli by tady za mnou vláda mohla přestat vyrušovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já se pokusím zjednat klid v celé sněmovně, nejen ve vládních lavicích. Velmi vám rozumím, protože ani já se tu necítím komfortně, když je hladina hluku vysoká.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Doposud v právním řádu absentovala existence zvláštního právního předpisu, na který se občanský zákoník odkazoval a který by upravoval změny nájemní smlouvy a oprávnění pronajímatele

k jednostranné úpravě, tedy ke zvýšení nájemného. Považoval bych za daleko lepší řešení doplnit do právního řádu tento zvláštní zákon a předurčit, jakým způsobem se bude zjišťovat nájemné v místě a čase obvyklé, např. zmocnit Ministerstvo pro místní rozvoj k vydání takového předpisu. Vláda však přináší řešení podle mého názoru horší a sporné. Tento stav řeší vložení nových odstavců do § 696, které opravňují pronajímatele, nedojde-li k dohodě o změně nájemného, obrátit se na soud. Konstatuji však, že pozměňovací návrh ústavněprávního výboru je lepší než vládní předloha a já jej budu podporovat. To ale neznamena, že neupozorním na problémy, které tato novela přinese, které bude třeba ještě vyřešit.

Jde o několik oblastí. Tak předně určení nájemného v místě a čase obvyklého, které definujeme jako nájemné, za které lze na trhu srovnatelný byt pronajmout smluvně. Tomuto principu asi nelze vyčítat nejasnost formulace, avšak pro soudy bude složité takové nájemné určit. Vydání cenových map, které hodlá zajistit Ministerstvo pro místní rozvoj, je určitým návodem, ale pouze jakýmsi autoritativním, postaveným mimo právní řád, a tedy jen orientačním ukazatelem. Soud samozřejmě při zjišťování tohoto nájemného může použít i další důkazní prostředky, se kterými počítá občanský soudní řád v § 125, tedy vše, co pomůže zjistit skutečný stav věci – znalecké posudky, expertní stanoviska, výsledky účastníků. Cenová mapa je jen jedním z mnoha subsidiárních ukazatelů a to je málo. Pronajímatel s kvalitním právním zastoupením uspěje ve sporech proti nájemníkům, zejména proti nájemníkům, kteří nemají na dobrého advokáta. Tento problém jsem se svým týmem také řešil v roce 2004 jako tehdejší ministr pro místní rozvoj a použili jsme při koncepci zákona o jednostranném zvyšování nájemného, který byl, jak víte, později schválen jako jediná speciální úprava nájemného od roku 1989. V něm jsme koeficient navýšení odvodili od každoročně exaktně zjišťovaných cen nemovitostí na trhu, což považuji za metodu lepší.

Právní úprava, kterou dnes schválíme, pak není srovnatelná s právní úpravou v sousedních zemích a neposkytuje dostatečnou ochranu nájemních vztahů. Mám na mysli zásady, které si můžete každý vyhledat ve srovnávací studii číslo 5277 z května 2007 našeho Parlamentního institutu pod názvem Právní úprava nájmu bytů ve vybraných evropských státech. Ve srovnání s touto prací jsme opravdu raritní zemí, ve které se deregulace nájemného odkládá více než 15 let, a to vládami ODS, Václava Klause, ale také vládou Miloše Zemana. A nyní, po určitém uvolnění, které přinesla do této oblasti vláda v roce 2006, jsme až příliš odvážní a nestanovíme určité, v zahraničí obvyklé mantinely, např. že nájemné lze upravovat jedenkrát za určité období, tedy po dvou letech, a další omezení. Máme tedy představu, že kromě použití inflačních koeficientů budou pronajímatele donekonečna nájemné upravovat, rozuměj zvyšovat?

Má představa činže je také dána její stabilitou, která nájemníkovi dá d-

louhodobou perspektivu nájemního bydlení. Je tedy asi nesprávná. Přijetí novely nevylučuje, že v dohledné době přineseme právě ten zmíněný zvláštní zákon a tím tato pravidla doplníme. A to je též jeden z důvodů, proč bych snad mohl uvažovat o tom, tento návrh zákona podpořit. Tím hlavním důvodem je snaha alespoň částečně zlepšit prostředí pro nájemní vztahy. Zcela nejhorší variantou by byla úplná absence pravidel pro rozhodování soudů.

Sociální demokracie nedávno předložila svůj vlastní návrh zákona o nájemném a jeho projednávání může být příležitostí k tomu, abychom některá pravidla do právního řádu dopracovali. Bude-li tento vládní návrh schválen, bude třeba tento návrh upravit a zjednodušit, ale tato cesta může být otevřená.

Dámy a pánové, s vědomím všech vyřčených výhrad, s vědomím vybalancování toho, co jsou přednosti a negativa tohoto návrhu, přesto tento návrh nepodpořím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dále v rozpravě vystoupí paní zpravodajka Zdeňka Horníková.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi pár slov jako zpravodaji. Já bych především chtěla v tuto chvíli poděkovat všem kolegům v Poslanecké sněmovně za jejich nesmírnou kázeň. V okamžiku, kdy se otevře taková norma, jako je občanský zákoník, všichni mají pocit, že by v danou chvíli chtěli k něčemu promluvit. Nestalo se tak, nebudeme přijímat dnes žádné přílepky, které by byly mimo rámec nájemního bydlení. Za to chci velice poděkovat.

Přede mnou hovořil pan kolega Paroubek. Já chci konstatovat, že pan kolega Paroubek a jeho vláda jsou ti, kteří nám zůstali několik let něco dlužní. My jsme totiž přijali zvláštní předpis, zákon 107, který upravoval zvyšování nájemného, ale zároveň s tím jsme byli povinni již tehdy přijmout novelu občanského zákoníku, která s tímto předpisem úzce souvisela. Já bych řekla, že dnes máme možnost toto napravit, přijmout novelu občanského zákoníku, která podle mého názoru v tuto chvíli vnese řád a pořádek, a pokud má v sobě nějaká místa, která se nám zdají být ještě nejistá, pak si dovoluji konstatovat, že se stále ještě nacházíme v období přechodném. Máme obce, kde stále ještě platí zákon 107, to znamená zákon o navyšování nájemného, na druhou stranu jsem ale přesvědčena, že touto novelou vnášíme určitou právní jistotu a rovnoprávné postavení mezi vlastníkem a nájemníkem.

A čeho se vůbec nebojím – v případě, že přijmeme dnes projednávanou novelu, v žádném případě se nebojím, že nastane jakýkoli šok,

že nastane jakýkoli kolaps. Naopak si myslím, že spějeme k větší právní i sociální jistotě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Paní zpravodajka vystoupila v rozpravě, která je stále ještě otevřená, a já se vás ptám, zda se do této rozpravy někdo hlásí. Pane ministře, přejete si vystoupit v rozpravě nebo už se svým závěrečným slovem? Se závěrečným slovem.

Prosím, paní poslankyně Halíková má slovo.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, na rozdíl od své předřečnice se obávám, že přijetím novely občanského zákoníku nenastane ona rovnováha, o které tady bylo tolik řečeno. Nebudou v rovnoprávném postavení ti, kdo byty vlastní a pronajímají je, oproti nájemníkům. A těch nájemníků, dámy a pánové, není v naší vlasti vůbec málo. Podle údajů Českého statistického úřadu žije v České republice v současné době ve vlastních domech asi 40 % obyvatel, ve vlastních bytech pak dalších 20 % občanů. Zhruba 12 % se uvádí občanů, kteří žijí v bytech družstevních, a zůstává tedy zhruba čtvrtina, kteří využívají a určitě ještě dlouho budou využívat bydlení v nájemních bytech.

Hovořilo se tady o platnosti a do jisté míry skončené platnosti zákona č. 107 o jednostranném zvýšení nájemného. Chtěla bych jenom této Poslanecké sněmovně, kolegům z levé i pravé části politického spektra, připomenout, že to byli v předminulém volebním období pouze poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy, kteří pro tento zákon nehlasovali a upozorňovali na jeho úskalí už v době přijetí i po dobu jeho působení.

Jestliže, vážené kolegyně a kolegové, jsme díky úsporným balíčkům a přijatému rozpočtu na letošní kalendářní rok způsobili celé řadě našich středně- a nízkopříjmových spoluobčanů to, že velice složitě vyjdou s tím, co vydělají nebo dostanou na dávkách, pak si uvědomme, že od letošního kalendářního roku se náklady na bydlení, zejména nájemní bydlení, nesmírně zvýšily. Nejde tady o celkové částky jako takové, ale spíše o podíl výdajů nájemního bydlení na celkových výdajích domácnosti.

Příklad: Jestliže v roce 1989 činily výdaje na bydlení v rámci tehdejšího Československa 4,5 % z celkových příjmů domácnosti, u důchodců 10 %, pak v roce 2000 to už bylo 18,4, u domácností důchodců 26 % a v roce 2005 tyto výdaje stouply v průměru na více jak 20 % v běžných domácnostech a téměř na 28 % u domácností důchodců. Celková statistika za loňský rok ještě k dispozici není, ale víme už o celé řadě domácností, zejména středněpříjmových skupin a důchodců, a speciálně pak ve velkých městech a v Praze, kde podíl výdajů domácnosti na bydlení dosáhl v loňském roce už víc než 50 % z celkových příjmů domácnosti. Přitom když

se podíváme na průměr v okolních státech, tak všichni, kdo se bydlením zabývají, konstatují, že únosný výdaj je do 30 %. A opakuji, my už dneska máme domácnosti, kde tyto výdaje přesahují 50 %.

Jaký to tedy bude mít důsledek? To, že na jedné straně hovoříme o nutných úsporách a na druhé straně odborníci na bydlení upozorňují na to, že výdaje státu ve formě dávky na bydlení, které budeme muset ze státního rozpočtu doplatit občanům, kteří o ně požádají a i při úsporných opatřeních na ně budou mít nárok, tak že tato částka může, vážené kolegyně a kolegové, dosáhnout až 5 mld.

Zvažme tedy prosím, než zvedneme ruce a stiskneme příslušná hlasovací tlačítka, zda skutečně návrhem zákona, který máme předložen, rozhodneme o tom, že pozice nájemců a nájemníků bude vyrovnaná. Já jsem přesvědčena o tom, že ne, a příklady, se kterými se setkávám ve své poslanecké kanceláři, hovoří o tom, že bohužel ne všichni vlastníci – nájemci se chovají slušně a únosně a že ne tedy všechny nájemy, které po nájemnících požadují, jsou opravdu, když použiji ten výraz, slušné.

Proto, vážené kolegyně a kolegové, já osobně ani poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy v naší Poslanecké sněmovně nemůžeme hlasovat pro předložený návrh z důvodů, které jsem uvedla, především tedy z důvodu nevyváženosti, z důvodu toho, že pokud bude zákon přijat tak, jak je předložen, nezajistí rovnováhu pro všechny, nezajistí rovné postavení před zákonem a před tím se mnozí jistě ocitnou. To je tedy hlavní důvod, proč pro uvedený zákon nemůžeme hlasovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nevidím nikoho, rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele, zda si přeje vystoupit, jak již avizoval dříve, a paní zpravodajka poté také se závěrečným slovem. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já samozřejmě tady nechci mluvit vůbec dlouho k tomu, co již bylo dlouho diskutováno. Já bych z tohoto místa chtěl skutečně poděkovat za velice konstruktivní debatu, která probíhala jak v ústavněprávním výboru, tak ve výboru pro veřejnou správu, a toto poděkování skutečně nemyslím nijak formálně. V obou výborech došlo k několika pozměňovacím návrhům, které novelu zpřesňují, našla se tam lepší formulace, než byla ve vládním návrhu, a já doufám, že tuto novelu tak, jak ji předkládáme, podpoříte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Paní zpravodajka si nepřeje vystoupit se závěrečným slovem, nicméně ujmeme se svojí

úlohou, protože přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já ji prosím, aby oznámila postup při hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážená paní předsedající, dovoluji mi, abych ještě jednou připomněla: sněmovní tisk 188, pozměňovací návrhy byly rozdány do lavic pod tiskem 188/3. V tomto tisku máme pozměňovací návrhy pod písmenem A, tj. výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, dále pod písmenem B návrhy ústavněprávního výboru, pod písmenem C návrhy pana poslance Babora, pod písmenem D návrhy pana poslance Křečka. Já bych si dovolila, paní předsedající, teď navrhnout proceduru hlasování, pak bych vás poprosila o její schválení a následně bych se pokusila provést Sněmovnu jednotlivými hlasováními.

V rozpravě zde zaznělo přání pana kolegy Křečka, který si zdůvodnil pro něho klíčové body k hlasování, a to je bod D4, D5, D6 a D9. Navrhovala bych tedy, paní předsedající, abychom o těchto bodech hlasovali na začátku, a to tak, že samostatně.

Dále bych navrhla, abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích ústavněprávního výboru, které máme uvedeny pod písmenem B, a to tak, že B1 až B16 jako celek.

Dále bych navrhla, abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, což jsou návrhy pod písmenem A2, A3, A4, a to společně, protože se jedná o související tematiku – snížení sociální klauzule ze 75 na 70 let. Bude-li přijato B8, pak se stává nehlasovatelné A1 z návrhu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Dále bude-li přijato B1 až B16, příp. D5, D6 kolegy Křečka, stávají se nehlasovatelnými tyto pozměňovací návrhy: A1, C4, C6, C8, C9, C10 – bude-li přijato D5, D6, C11, D2, D3, D8.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid, soustředme se.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Následně k hlasování pak budou zůstat body D1, D7, C1, C2, C3, C5, C7. Tady v případě přijetí bodu D1 bude nehlasovatelný C3, který má vlastně obdobnou náplň.

Pak bych navrhovala, aby z hlasovatelných bodů se hlasovaly body pod písmenem D, tzn. pana poslance Křečka, a to v pořadí D1, D7, a následně aby se hlasovaly body pod písmenem C, tzn. zbývající body C1, následně C2 a C5 společně, tvoří jeden věcný celek, a dále bod C3 a následně bod C7.

Paní předsedající, prosím, zda byste nechala schválit tuto proceduru.

Ona není úplně jednoduchá, ale doufám, že se nám podaří ji zvládnout. Snažila jsem se vyhovět těm, kteří chtěli své body předřadit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Procedura je opravdu složitá a bude vyžadovat naše soustředění. Dříve než dám o ní hlasovat, hlásí se pan poslanec Křeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Křeček: Já bych chtěl jenom upozornit snad na přeroku paní kolegyně. Pokud bude vaší vůlí, aby některé mé body byly předřazeny, tak nikoliv bod D9, ale D10.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Souhlasí paní zpravodajka?

Poslankyně Zdeňka Horníková: Ano, samozřejmě, souhlasím. Předřadíme bod D10, nikoliv bod D9.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Takto navržená procedura – nechci říci, zda je všem jasná, ale zda všichni chtějí přistoupit a jsou připraveni přistoupit na to, že budeme takto postupovat a necháme se vést paní zpravodajkou. Nevidím žádnou námitku, proto budeme hlasovat o schválení takto navržené procedury.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 183 z přihlášených 173 poslanců pro 161, proti žádný. Procedura byla schválena.

Prosím paní zpravodajku, aby nám teď přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy, o kterých budeme hlasovat, a před hlasováním se k nim spolu s panem návrhatelem vyjadřovala.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Paní předsedající, dovoluji si zahájit hlasování bodem D4. Je to návrh pana poslance Křečka. Týká se výše nájemného. Pan poslanec návrh zdůvodnil. Stanovisko zpravodaje je zamítavé. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 184 z počtu 174 přihlášených pro 72, proti 95. Tento návrh nebyl přijat.

Ještě jednou prosím, kolegyně a kolegové, abyste se ztišili, abychom h-

lasovali tak, jak opravdu chceme, a ne tak, jak nás ovlivní chaos, který tady hrozí vládnout.

Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále bych doporučila hlasovat o bodu D5, případně D6 společně, pokud s tím pan návrhatel souhlasí. Souhlasí. Tento bod se týká doručení výpovědi. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Ministr: Souhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 185 z přihlášených 174 poslanců pro 157, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Paní zpravodajko, prosím, další návrh.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Děkuji. Přijetím tohoto návrhu se staly nehlasovatelné body C9 a C10 pana poslance Babora, protože ty měly v podstatě stejný obsah, pokud s tím pan poslanec souhlasí.

Dále bych navrhla hlasovat o bodu D10, tak jak navrhl pan poslanec Křeček. Tento bod se týká zrušení paragrafu v pasáži přechodných ustanovení. Pan poslanec to zdůvodnil. Stanovisko zpravodaje je zamítavé. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 186 z přihlášených 174 poslanců pro 73, proti 97. Tento návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Tím jsme se, paní předsedající, vypořádali s předřazenými body. Dále bych navrhla, abychom hlasovali jedním hlasováním o návrhu ústavněprávního výboru, který máme pod písmeny B1 až B16. Jedním hlasováním. Zpravodaj doporučuje. (Ministr: Souhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 187 z přihlášených 174 poslanců pro 142, proti 12. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Děkuji, paní předsedající. Následně doporučuji hlasovat jedním hlasováním o návrzích výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to A2, A3, A4. Tyto návrhy se týkají snížení

sociální klauzule ze 75 let na 70. Zpravodaj doporučuje. (Ministr: Souhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 188 z přihlášených 174 poslanců pro 170, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Posledním návrhem ze skupiny A nám zůstává bod A1. Vzhledem k tomu, že byl přijat bod B8, prohlašuji bod A1 za nehlasovatelný.

Nyní mi dovolu, paní předsedající, abych shrnula. Protože bylo přijato B11 až B16 a bylo přijato D5 a D6, stávají se v tuto chvíli nehlasovatelnými tyto pozměňovací návrhy: A1, C4, C6, C8, C11, D2, D3 a D8. Zůstávají nám tedy k hlasování body D1, D7, C1, C2, C3, C5 a C7.

Dovoluji si teď navrhnout, abychom nejprve hlasovali o kategorii bodů D, a to tak, že nejprve bychom hlasovali o D1 pana poslance Křečka.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, stanoviska. (Ministr i zpravodajka: Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 189 z přihlášených 174 poslanců pro 74, proti 92. Tento návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále navrhuji hlasovat o bodu D7. Stanovisko zpravodaje zamítavé. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování (číslo 190) a ptám se, kdo je pro tento návrh. (Šum v sále, nelze hlasovat.) Prohlašuji tento pokus za zmatečný. Budeme hlasovat znovu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 191 z přihlášených 174 poslanců pro 73, proti 96. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Děkuji. Dále navrhuji hlasovat o bodu C1. Je to návrh pana poslance Babora, který upřesňuje definici bytu zvláštního určení. A tady... Pardon? (Poslanec Tluchoř s kolegy z předních lavic upozorňuje, že D9 byl nehlasovatelný.)

D9 byl nehlasovatelný.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak. A prosím, propřítě, pokud má někdo připomínku, aby se přihlásil a přednesl ji na mikrofon.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Takže myslím, že teď jsme si s panem poslancem Bendou vysvětlili, takže bych se, paní předsedající, vrátila už k návrhu, který jsem zde říkala. Hlasování o bodu C1 pana poslance Babora upřesňující byty zvláštního určení. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Navrhovatel: Souhlas)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 192 z přihlášených 174 poslanců pro 171, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Prosím další.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále doporučuji hlasovat společně o bodu C2 a C5, protože tvoří logický celek. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Navrhovatel: Nesouhlas)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 193 z přihlášených 174 poslanců pro 51, proti 94. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále doporučuji hlasovat o bodu C3 vzhledem k tomu, že nebyl přijat D1. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Navrhovatel: Nesouhlas)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 194 z přihlášených 174 poslanců pro 71, proti 97. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Posledním hlasováním ve skupině C je bod C7. Stanovisko negativní. (Navrhovatel: Nesouhlas)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 195 z přihlášených 174 poslanců pro 72, proti 94. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: A tímto, vážená paní předsedající, mám za to, že jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. A

pokud Poslanecká sněmovna souhlasí, že byly hlasovány všechny pozměňovací návrhy, pak vás, paní předsedající, prosím, abyste nechala hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ujistím se, zda Sněmovna souhlasí s tím, že bylo hlasováno o všech návrzích a žádný nebyl opomenut. Nevidím žádnou námitku, a proto přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, podle sněmovního tisku 188, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 196. Z přihlášených 174 poslanců pro 100, proti 68. Tento návrh byl přijat a já mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce za odvedenou práci, děkuji také panu navrhovateli a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu, kterým je

76.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb.,
celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb.,
o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 99/2004 Sb., rybníkářství, výkonu rybářského práva,
rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů
a o změně některých zákonů (zákon o rybářství),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 134/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů již zaujali svá místa ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Marek Šnajdr. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk číslo 134/2.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Z místa se hlásí pan poslanec Papež. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se krátce vyjádřil jako předseda příslušného podvýboru k pozměňovacímu návrhu, který přednesl ke třetí části novely zákona pan poslanec Filip. Návrh se týká vydávání rybářských lístků. Návrh vrací částečně režim vydávání těchto lístků do roku 2003.

Chtěl bych k tomuto tématu říci, že my v zemědělském výboru i v příslušném podvýboru se touto problematikou zabýváme poměrně dlouhou dobu. Pravidelně diskutujeme toto téma s Českým rybářským svazem i Ministerstvem zemědělství. Jako vedení zemědělského výboru máme v tuto chvíli připravenou novelu příslušného zákona, která řeší stejnou věc prakticky stejně jako pozměňovací návrh pana poslance Filipa. On byl v podání tohoto pozměňovacího návrhu rychlejší, a protože chceme věc urychlit a nechceme bránit tomu, aby mohly být vydávány rybářské lístky podle nového režimu už před novou rybářskou sezónou, nebudeme tedy prozatím poslaneckou novelu a naši iniciativu podávat a podporujeme v tomto duchu i já osobně tedy podporuji v tomto duchu pozměňovací návrh pana poslance Filipa. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, dále do rozpravy se hlásí pan ministr zemědělství Ivan Fuksa a já mu dávám slovo. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové. Věcný záměr pana poslance Filipa je v pořádku, protože to, co jsem za půlroční diskusi s rybáři, ale především zástupci malých obcí slyšel za logistický problém, kdy jednotliví zájemci o rybářský lístek musí dojíždět do velkých vzdáleností, přitom tato iniciativa by logisticky celý tento problém usnadnila, tak je naprosto v pořádku a je to správný záměr.

Nicméně já jsem právě chtěl slyšet stanovisko zemědělského výboru, protože zemědělský výbor tuto problematiku probíral v předešlém půl roce. Měl stejný záměr, akorát zemědělský výbor hovořil o tom, že by to chtěl zapracovat v rámci komplexnější úpravy. Takže za této situace, pokud zemědělský výbor bude tuto problematiku řešit komplexně i s jinými záležitostmi a v tuto chvíli souhlasí, aby tato jednotlivost, která vlastně předběhla děj a předběhla tu celou událost, za Ministerstvo zemědělství vyslovuji souhlas.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Nevidím nikoho, že by se do této rozpravy chtěl přihlásit z místa, a proto rozpravu končím.

Ptám se, zda si přejí vystoupit se závěrečnými slovy pan navrhovatel a

pan zpravodaj. Není tomu tak, a proto přikročíme k hlasování. Prosím pana zpravodaje, aby předstoupil k řečníšti. Předpokládám, že procedura nebude složitá, nicméně pozměňovací návrh tam je.

Poslanec Marek Šnajdr: Ano, děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, procedura bude velmi jednoduchá. Nejprve budeme hlasovat o již zmíněném pozměňovacím návrhu pana poslance Filipa a následně o celém zákonu. Takže nejprve bych poprosil odhlasovat tuto proceduru – nebo ani nemusíme hlasovat, a můžeme rovnou přistoupit k hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Filipa.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Prosím stanoviska. (Zpravodaj souhlasí.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ministr zemědělství souhlasí, zemědělský výbor souhlasí, předseda komunistů to navrhuje. Kdo jsem já, abych tomu bránil? (Veselost v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Je to jasné. Zahájíme hlasování. Kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 197 z přihlášených 167 poslanců pro 138, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Nyní poprosím nechat hlasovat o celém návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 134, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

O tomto nyní dávám hlasovat v hlasování, které zahajuji, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 198 z počtu přihlášených 167 poslanců pro 149, proti žádný. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a děku-

ji panu navrhovateli i panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednání bodu následujícího. Tímto bodem je

77.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr dopravy Vít Bárta a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Karel Šidlo. Pozměňovací návrh byl rozdan jako sněmovní tisk 136/2.

V tuto chvíli otevírám rozpravu. Do této rozpravy nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se do této rozpravy někdo hlásí z místa. Nevidím nikoho, a tuto rozpravu proto končím.

Ptám se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, v tom případě, máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, obsah předloženého návrhu zákona byl již podrobně zmíněn při předchozích projednáváních, nicméně dovoluji mi proto jen jeho velmi stručné shrnutí.

Hlavním cílem předloženého návrhu je kromě jiného především zpracování směrnice EU – zpracování těchto směrnic tvořících takzvaně tři železniční součástky balíčku. Navrhovaná úprava byla proto zaměřena v zásadě do třech oblastí. 1. Přístup na drážní infrastrukturu v mezinárodní osobní dopravě. 2. Harmonizace technických požadavků na dráhu, její součástky a kolejová vozidla. 3. Harmonizace systému odborné a zdravotní způsobilosti strojvedoucích na celostátních a regionálních dráhách.

Mám potřebu zdůraznit, že hospodářský výbor doporučil Poslanecké sněmovně projednat a schválit předložený návrh novely zákona o dráhách s jedním dílčím pozměňovacím návrhem, který se týká vymezení pojmu „osoby usazené na území České republiky“. Ještě jednou bych chtěl poděkovat hospodářskému výboru za podporu vládního návrhu zákona a ze své strany vyjádřit souhlas Ministerstva dopravy s tímto pozměňovacím návrhem.

Dámy a pánové, návrh zákona zapracoval v nezbytné míře právo Evropské unie, jeho přijetí je tak nanejvýš potřebné, a proto vás chci požádat o jeho podporu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Ptám se pana zpravodaje, zda chce závěrečné slovo. Není tomu tak. Můžeme tedy přikročit k hlasování o pozměňovacím návrhu. Pana zpravodaje prosím, aby přednesl tento pozměňovací návrh a před hlasováním se k němu vyjádřil.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, moje zpráva, nebo respektive provedení procedurou ohledně schvalování tisku 136 bude velice jednoduché. Jak už zde bylo zmíněno, dostali jste do lavic dokument pozměňovacích návrhů, který je pod číslem 136/2. Obsahuje pozměňovací návrh, který si osvojil a do svého usnesení zapracoval hospodářský výbor. Na tomto místě se asi patří poděkovat nejen právnímu odboru Ministerstva dopravy za vstřícnost při zpracování, ale i kolegům z hospodářského výboru za jeho podporu.

Tento pozměňovací návrh budeme hlasovat v rámci usnesení hospodářského výboru jako jedno hlasování. A druhé hlasování bude o zákonu jako celku. Já si myslím, že procedura je velice jednoduchá, není třeba to nějakým způsobem prohlasovávat sněmovnou, takže bych, paní předsedající, požádal, abychom přistoupili k jednotlivým hlasováním.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Také si myslím, že procedura je dost jednoduchá na to, abychom si ji nemuseli schválit, pokud si nikdo jiný v sále nemyslí opak. Nevidím žádný odpor. Budeme tedy hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu tak, jak jste jej navrhl. Stanoviska, jak jsem vyrozuměla, již zazněla od navrhovatele i od zpravodaje, nicméně prosím pro soustředěnost, jestli byste je laskavě ještě zopakovali. (Zpravodaj má stanovisko kladné. Ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 199 z přihlášených 166 poslanců pro 138, proti žádný. Tento pozměňovací návrh byl přijat.

Můžeme tedy, pane zpravodaji, přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 136, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

O tomto návrhu dávám hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 200 z přihlášených 167 poslanců pro 142, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Dále se budeme zabývat následujícím bodem, kterým je

104.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil a zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Chvojka. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk číslo 233/2.

V tuto chvíli otevíráím rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a táži se vás, zda se do této rozpravy někdo hlásí z místa. Nevidím nikoho, a proto tuto rozpravu ukončuji.

Ptám se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda si přeji vystoupit se závěrečnými slovy. U pana ministra je tomu tak. Prosím, má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedající. Já chci pouze zopakovat, že tato rychlá a stručná novela insolvenčního zákona má řešit právo věřitelů v rámci insolvenčního řízení popírat pohledávky jiných věřitelů. Jednáme tak na základě nálezu Ústavního soudu, který zrušil část insolvenčního zákona, a toto zrušení má být účinné od 1. dubna tohoto roku.

Chci velmi poděkovat všem poslancům, zvláště členům ústavněprávního výboru, kteří ve velmi krátké a efektivní době projednali tuto velmi odbornou a složitou materii, a chci poděkovat všem, že jsme byli s to nalézt shodu nad kompromisním řešením toho, jak má věřitel realizovat své právo při popírání cizích pohledávek. U insolvenčního řízení je vždy velmi obtížné nalézt vyvážené postavení mezi právy věřitele, mezi postavením dlužníka, mezi povinnostmi správce a též mezi povinnostmi soudu. V tomto případě se to podařilo, a já tedy doufám, že tento návrh podpoříme.

Současné ještě dodávám, že ministerstvo připravuje v rámci toho, jak h-

lídá v zásadě nový insolvenční zákon, koncepčnější, rozsáhlejší novelu na základě permanentní odborné diskuse specialistů na insolvenční právo a určitě tato novela, která přijde ještě v tomto roce na půdu Poslanecké sněmovny, otevře prostor, abychom případně i další potenciálně sporná místa v platném a účinném insolvenčním právu řešili. Teď opravdu jsme řešili pouze jednu věc, která se dotýká onoho nálezu.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj si nepřeje vystoupit se závěrečným slovem? Pokud je tomu tak, tak můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já prosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Chvojka: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové, stejně jako v předcházejícím bodě číslo 77, tak i nynější bod by měl být z hlediska procedurálního velice jednoduchý. Nejdřív bych si dovolil navrhnout to, abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích ústavněprávního výboru tak, jak jsou obsaženy v usnesení č. 27, a potom o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Souhlasí Sněmovna s takto navrženou procedurou? Souhlasí. Má někdo potřebu si tuto proceduru nechat odhlasovat? Ani tomu tak není, čili můžeme přistoupit k hlasování jednotlivě.

Prosím, pane zpravodaji, předneste první návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Nyní hlasujeme o pozměňovacích návrzích obsažených v usnesení ústavněprávního výboru č. 27 ze dne 4. února 2011, tak jak je máte písemně na svých lavicích.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Stanoviska prosím? (Zpravodaj i ministr kladné stanovisko.) Stanoviska kladná.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 201 z přihlášených 167 poslanců pro 123, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Co máme dál, pane zpravodaji?

Poslanec Jan Chvojka: A nyní bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Bylo tedy hlasováno o pozměňovacím návrhu a můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Předtím, než budeme hlasovat, přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 233, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

O tomto návrhu usnesení dávám hlasovat. Hlasování zahajují a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 202 z přihlášených 167 poslanců pro 115, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Chci poděkovat panu navrhovateli i panu zpravodaji a ukončuji projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu a tím je

108.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 240/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů již zaujal pan ministr Miroslav Kalousek, ministr financí, taktéž přichází zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a chci se ujistit, že se do této rozpravy nikdo nehlásí ani z místa. Není tomu tak. Já tuto rozpravu končím a můžeme přistoupit přímo k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu

části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2011, podle sněmovního tisku 240.“

O tomto návrhu dávám hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 203 z přihlášených 164 poslanců pro 86, proti 40. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a děkuji panu ministroví i panu zpravodaji za jejich obtížnou roli v tomto bodě.

Tímto jsme vyčerpali všechna třetí čtení, která jsme měli k projednání, a přistoupíme k dalšímu bodu. Tímto bodem je

32.

Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 204/1.

Prosim, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Petr Tluchoř. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, máme velký dluh. Tato země stále dluží legální satisfakci těm statečným ženám a mužům, kteří bojovali proti komunistické totalitě.

Jak řekl T. G. Masaryk, každý stát se udržuje idejemi, na kterých vznikl. Tato republika stojí na ideálu znovu navrácené svobody. Jsme přesvědčeni, že služba tomuto ideálu nás mimo jiné zavazuje ocenit všechny ty, kteří se o naši dnešní svobodu zasloužili. Proto jsme předložili návrh zákona o protikomunistickém odboji.

Je ostudné, že ani po více než dvaceti letech po pádu komunismu nemají účastníci třetího odboje rovnoprávné postavení s účastníky prvního a druhého odboje. Mnozí se dnešního dne nedožili.

Senát v minulém období po dlouhé a pečlivé práci přijal návrh zákona,

který konečně uznává protikomunistický odboj. Chci za to poděkovat všem, kteří na tom měli podíl.

Vinou bezprecedentního kroku levicových senátorů však hrozilo, že se definitivní legalizace boje proti komunismu dále odsune. Proto jsme vzali původní senátní návrh zákona za svůj. Věřím, že díky naší poslanecké iniciativě se nám podaří onu morální mezeru v našem demokratickém zákonodárství rychle zaplnit.

Chci tu jasně zdůraznit, že zde nejde o běžnou normu, která se buď přijme, nebo odmítne. Jde tu o to, zda chceme, či nechceme pokračovat v logice polistopadového vývoje. Je absurdní, že sice platí zákon o protiprávnosti komunistického režimu, ale boj proti tomuto zločinnému režimu jsme dosud nelegalizovali. A zatímco pokračovatelka tehdejší komunistické strany se těší zákonné ochraně, je právo na legitimitu upíráno protikomunistickým bojovníkům.

Jisté satisfakce se dočkali pouze ti, kteří dosáhli rehabilitačního rozsudku, přičemž ovšem řada z nich odešla od soudu se zbytkovými tresty, nemluvě o tom, že se zákonem neuznaní příslušníci třetího odboje netěší obvyklým výsadám tak, jako odbojáři z první a druhé světové války. Chci tu jasně zdůraznit, že taková nedůslednost je pro nás nepřijatelná.

Nedůslednost při hájení práv bojovníků za svobodu znamená nedůslednost při obraně svobody, tedy při obraně základní ideje této republiky. Tak jako první republika stála na právu na sebeurčení a její právní řád se distancoval od rakousko-uherské nadvlády, tak tato republika stojí na právu na svobodu a odmítnutí komunistické diktatury.

Budme tedy důslední a přijmeme zákon, který pomáhá naplnit základní ideu naší novodobé demokracie. Nemůžeme odmítat komunismus a přijímat svobodu jaksi napůl. Když jsme řekli „A“ zákonem o protiprávnosti komunistického režimu, musíme říci „B“ a legalizovat účastníky odboje proti němu.

Chci tu rovněž zdůraznit, že pokládám za nepřijatelné, aby tato norma byla odmítána z jakýchkoli malicherných či pokryteckých důvodů. Důvodů, jakými jsou nesouhlas s některými konkrétními paragrafy či averze vůči některým osobám, které by mohly být tímto zákonem oceněny. Nesdílím tyto výhrady, nicméně je uznávám jako legitimní. Neuznávám však jako legitimní, že kvůli nim levicoví senátoři stáhli zákon ze Sněmovny. Každé nevyhovující ustanovení je možné změnit či vylepšit.

Za navrhovatele zcela jasně říkám a nabízím, že jsme o každé výhradě, každém racionálním návrhu, připraveni jednat. Nemůžeme však odbojářům paušálně odmítat nárok na uznání, protože se někomu z nás někdo z nich nelíbí. Účastníci třetího odboje musí dostat šanci, stejnou šanci jako účastníci předchozích odbojů. Třeba se ne všem podaří obhájit uznání jejich odbojové činnosti, jako se to nepovedlo všem v minulosti, ale tu šan-

ci jim dlužíme. A dlužíme ji i sami sobě a svým dětem, pokud to s obranou svobody myslíme vážně.

Děkuji pěkně. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli, panu poslanci Petru Tluchořovi. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, vážení představitelé Konfederace politických vězňů, návrh zákona o protikomunistickém odboji, který dnes začínáme zaplatbůh projednávat, možná není ideální, možná není ani legislativně zcela perfektní předlohou, ostatně také občas slyšíme z různých stran, nejen politických, že jde o návrh nedomyšlený. Škoda jen, že dosud nikdo z kritiků nepřišel s žádným jiným, lepším řešením, škoda jen, že žádný z odmítačů tohoto návrhu nefekl, jak se postavit k těm odvážným z nás, kteří se za komunistického režimu nebáli zvednout svůj hlas. Já si myslím, že s takovým návrhem tito kritici ani nikdo jiný prostě ani přijít nemohli. Je to totiž vůbec poprvé v historii České republiky, kdy nám leží na stole konkrétní návrh, který se s touto problematikou snaží vyrovnávat.

Sluší se připomenout, že tento návrh není určen nevinným obětem komunismu, ale týká se těch, kteří byli z pohledu komunistického režimu odsouzeni oprávněně, protože se mu vzepřeli aktivním způsobem. Je věnován těm nejodvážnějším z nás, kteří měli odvahu bojovat se zločinným režimem otevřeně a riskovali přitom své životy a zdraví. Bojovali za svobodu nás všech a stali se příkladem, který bychom si měli i v době svobodné neustále připomínat.

Je to už osmnáct let, v roce 1993, kdy se podařilo prosadit zákon o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu, který už obsahoval pojem odboj. Návrh oceňující aktivní bojovníky s komunistickým režimem, o kterém je řeč dnes, na tento zákon docela logicky navazuje. Obsahuje obecné morální ocenění bojovníků proti totalitě, zároveň je ale natolik konkrétní, aby umožnil daným jedincům adresovat výhody vyplývající ze statutu válečného veterána, např. pobyt ve vybraných domovech pro seniory.

Nejde o žádný politický výklad dějin. Jde o poctivý pokus splatit ohromný dluh, který tato společnost vůči bojovníkům proti komunismu dosud má. Zásadně nesouhlasím s tvrzením, že by posuzování protikomunistického odboje mělo zůstat výhradně na historících. Lidé, kteří bojovali proti komunismu a kteří jsou mezi námi, si zaslouží slova úcty slyšet teď a tady. A jen představitelé státu, nikoliv historici toto mohou a musejí nahlas vyslovit.

Dílčí výhrady kritiků však pochopitelně respektuji. Budou je moci

zopakovat v průběhu standardního projednávání v Poslanecké sněmovně, kam se návrh zákona díky iniciativě koaličních poslanců naštěstí vrací.

Ano, je možné, že vylepšíme definici odboje a odporu. Ano, připouštím, že pozměníme jednotlivé lhůty i kritéria pro určení příslušníků třetího odboje. Podstatně hůř si ale umím představit, že vyřadíme z rozhodovacích procesů zaměstnance Ústavu pro studium totalitních režimů či Ministerstva obrany, protože někdo prostě ve finále ony jednotlivé a individuální žádosti bude muset posoudit.

Ale třeba i tady nám kritici pomohou vytvořit nějaký jiný lepší model a na konci práce Sněmovny, po ukončení hlasování ve třetím čtení, pak nebude zákon jenom dobrý, ale bude jistě lepší než jeho původní autoři po více než dvou letech přípravy zamýšleli. Budiž. Každý dobrý záměr je koneckonců třeba vtěsnat do dobré legislativní formy, což je více než obtížné v případě zákona, který má pokrýt stovky rozličných příběhů a tisíce osudů v průběhu čtyř dekad. Proto ať na formě pracují příslušné sněmovní výbory a o jednotlivostech ať diskutují poslanci jak mezi sebou, tak s historiky.

Forma tady ale opravdu není nejpodstatnější. Tento zákon je především hlasitě a silně morální gesto, které si zaslouží nejen bojovníci proti totalitě, ale všichni slušní lidé v této zemi. A od této podstaty navrhovaného zákona nesmíme ustoupit.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevíráme obecnou rozpravu, do které mám nyní jedenáct písemně předložených přihlášek.

V otevřené rozpravě s faktickou poznámkou chce jako první vystoupit pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, dámy a pánové, klasik říká, že právo je vůle vládnoucí třídy povýšená na zákon. Jistě je možné, že takový zákon bude přijat. Jen bych prosil, abychom se drželi Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod, abychom neposunuli naši demokratickou společnost mimo principy právního státu. Doufám, že nikdo nebude odebrán svému soudci a že ti, kteří budou posuzovat některé věci, budou mít tolik odvahy a schopnosti, aby něčemu takovému nezabránili. Byl bych rád, aby tady nebyli občané první a druhé kategorie a abychom zůstali rovni před zákonem.

Ostatní připomínky k tomuto návrhu zákona v prvním čtení přednesou poslanci našeho klubu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka.

Nyní se ujme první řečník slova, a je to pan poslanec Miroslav Grebeníček. Po něm je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, mistrování historie prostřednictvím zákonů není po listopadu 1989 něčím neobvyklým. Co šokuje nejen odbornou veřejnost, ale i soudně myslící neoborníky, je zejména skutečnost, že mnozí poslanci a senátoři přistupují k naší národní minulosti tržně. A tak mě nějak nepřekvapuje, že i návrh zákona o tzv. protikomunistickém odboji je jen dalším pokusem zprivatizovat historii.

Názor, že politická moc a její interpretace našich národních dějin je volně obchodovatelným zbožím, které podléhá přirozeným zákonům trhu a ne ústavě jako nejvyššímu zákonu demokratické společnosti, jsem ovšem nucen kategoricky odmítnout, a to především proto, že předkládaná konstrukce tzv. zákona o protikomunistickém odboji a s ní spojená zcela nekritická, stranická, ideologická a politická adorace teroristických aktů minulosti nemá žádnou oporu ani v realitě a mezinárodněprávních normách minulosti, ani v právním řádu a v mezinárodních závazcích České republiky v přítomnosti. Tato konstrukce se zřetelně dostává do rozporu s principy právního státu. Nekritickou ideologickou adorací a obhajobou teroru a vražd a přehlížením obětí a společenských důsledků individuálního a skupinového teroru působí návodným a podněcujícím způsobem ve vztahu k přítomnosti a budoucnosti.

(Poslanci vládní koalice opouštějí sál.)

Ano, je tu zájem prokazatelné a nesporné individuální a skupinové akty teroru a vražd včetně vražd civilistů v období let 1948 až 1989 zpětně označit a zákonem uznat jako akty válečného teroru a jako vraždy vojenského nepřítele. Je tu také licoměrný zájem přiznat zákonem individuálně a skupinově působícím teroristům a pachatelům vražd postavení sil válečnického subjektu či statut válečných veteránů. Jde prý jen o morální zadostiučinění pro některé naše spoluobčany. „Hovořit o tom, že se jedná pouze o morální ocenění,“ tvrdí ovšem předsedkyně Českého svazu bojovníků za svobodu Anděla Dvořáková, „je v podstatě lež.“ Má pravdu, neboť přiznání statusu válečného veterána má i svůj finanční rozměr. Jde například o příspěvek na lázně, rekreaci, pobyt v domově důchodců a řadu dalších, velmi lukrativních výhod.

Za hlavní problém považuje však předsedkyně Českého svazu bojovníků za svobodu to, že jde „o nespravedlivé posuzování skutečnosti nebo statečnosti druhého odboje a nadřazování tzv. třetího odboje“. S tím souhlasím. Vždyť brzy po nástupu Václava Havla k moci byla přece zrušena československá vládní komise pro stíhání nacistických válečných zločinců. Následovala omluva sudetoněmeckým Němcům, přestože je

nezvratným faktem, že naprostá většina z nich ochotně sehrála úlohu páte kolony a zůstala věrna Hitlerovi až do konce druhé světové války. A jestliže předsedkyně Konfederace politických vězňů Naděžda Kavalířová se podle toho, co citovala média, mohla bez odporu většiny médií a politiků vyjádřit pochvalně k vyznamenání teroristy, antisemity a spojence nacistů Stepana Bandery, je to vskutku příznačné. Od toho už nemusí být daleko k ocenění pohlavářů třetí říše za boj proti židobolševismu. A o tom, že stržení pomníku člověka, který zahynul v boji proti fašismu, je projevem politické patologie bez ohledu na to, že tento člověk byl komunista, nehodlám už vůbec polemizovat.

Ano, po listopadu 1989 se začalo mluvit a psát o tzv. třetím odboji, který měl údajně navazovat na tradici prvního a druhého odboje. První a druhý odboj byly ovšem vedeny ve válečné době, kdy šlo o znovuvytvoření a znovuoobnovení Československé republiky. To však zdaleka neplatí o tzv. třetím odboji, jehož aktéři bojovali v době hlubokého míru, v době existence suverénního státu uznávaného všemi demokratickými státy světa. Tuto legitimitu však tzv. třetí odboj neměl. Navíc působil převážně metodami individuálního teroru, což se u naprosté většiny českého národa setkávalo s velkým odporem.

Ne, ne, aktéři tzv. třetího odboje nebyli typickými příslušníky českého národa. Navíc to často byli dobrodruzi na hranici dospělosti. Měli by tedy pro svoji činnost najít vhodnější název, který by přesněji vyjadřoval jejich svéráznou aktivitu a zbytečně nemátl českou veřejnost.

Účelová konstrukce válečného stavu a výslovné adorace některých aktů teroru ignoruje totiž skutečný právní stav podle platného mezinárodního práva a naráží nejen na faktickou absenci znaků války, ale také na skutečnost, že ani obě podle předkladatelů konstruované válčící strany a jejich spojenci, ani další členské státy Organizace spojených národů se v průběhu navrhovatelů konstruované hypotetické války nechovaly jako strany ve válce a jako strany uznávající de facto, či dokonce de iure existenci válečného stavu. Ne, Evropa a Československá republika nebyly po pádu německé říše ve válečném stavu. Hledaly cestu k překonání toho, co vedlo k první a druhé světové válce.

„Byl jsem u speciální jednotky,“ vzpomíná Josef Mašín na své působení v americké armádě, „kde byli Češi, Slováci, Poláci, a měli jsme v případě třetí světové války operovat za nepřátelskými liniemi. Zavázali jsme se na pět let. Strávili jsme je v armádě očekáváním války. V roce 1956 přišlo velké zklamání. Začala revoluce v Maďarsku a my mysleli“ – cituji stále Josefa Mašína – „že Spojené státy americké a Západ vůbec se Maďarů zastanou. Pochopili jsme však že k žádnému konfliktu nedojde, všem status quo vyhovoval. Tak jsme se rozhodli, že po skončení závazku z armády odejdeme.“ K tomu pak ještě lakonicky dodal: „Všichni jsme tam ztratili iluze.“

Jak vidno, na rozdíl od předkladatelů zákona o třetím odboji, kteří chtějí válečný stav zpětně uzákonit, bratři Mašínové a jejich spolubojovníci na válku teprve s nadějí čekali. Na třetí světovou válku. Jsem rád, že se jí nedočkali.

A jaký je jejich pohled na to, co koaliční poslanci chtějí uzákonit? Opět budu citovat Josefa Mašína: „Někteří pak utekli z hospodářských důvodů, někdo z politických, ale nikdo nic aktivně nedělal ... Tam žádný ... odboj nebyl. Jediní byli tzv. chodci, jako Ota Rambousek, pak kluci v jednotkách, které Američané založili k obraně vojenských objektů ... žádný jiný odboj na Západě neexistoval, nebylo se ke komu připojit.“

Odborníci, kteří se těší ve vědeckých kruzích vysoké autoritě, připravili analýzu, v níž je uvedena předloha podrobena zdrcující kritice. Upozorňují zejména na zmatenost pojmovou, na hrubé znásilňování dějin, na politickou účelovost. Nepřeháním, když řeknu, že jsou zděšeni tím, co má být schváleno. Jsou i tací, kteří dokonce hovoří o chorém myšlení jisté skupiny zákonodárců.

Mnozí z nás jsou však už dostatečně poučení, vybaveni zkušenostmi a dobře víme, komu a k čemu takové zákony mají sloužit, za jaké společenské situace a proč se připravují takové právní paskvily. Právem tento paskvil, a opravdu nejde o žádného legislativního fešáka, velká část veřejnosti jak odborné, tak i laické považuje za neuvěřitelně špatný. Dokonce i koaliční vláda Petra Nečase má k němu jisté připomínky, a to už je co říci.

Pozoruhodné je také to, že jej kategoricky odmítají i někteří disidenti a političtí vězni. Je tady dokonce naděje, alespoň dle mínění Petra Uhla, vězněného za nenásilný odpor proti normalizačnímu režimu, že opustíme pozici Václava Havla a dalších disidentů, kteří často, třeba při přijímání antikomunistického zákona z roku 1993, radili k ústupkům vůči agresivitě vedení Konfederace politických vězňů, aby, jak říkali, „od nich byl pokoj“.

„Znám spoustu bývalých politických vězňů, povětšinou z 50. let,“ napsal v listopadu 2009 v minulosti rovněž vězněný Jiří Wolf, „kteří jsou ochotni za mizerný metál od prezidenta sloužit třeba i ďáblu... Je smutné,“ končí jeho slova, „že v Konfederaci politických vězňů panuje až taková politická prostituce...“

Uvedené prohlášení беру s jistou rezervou. Nemám sice žaludek na uzákonění jediné historické pravdy, ale chápu, že každému, kdo nespřavedlivě trpěl, patří uznání. Tím ovšem netvrdím, že v Konfederaci politických vězňů nepůsobí i někteří lidé, kteří v dobách autoritativního režimu byli ve vězení oprávněně. I to je důvod, proč některé předkladatele navrhovaného zákona podezírám z toho, že vedení stranickými zájmy a herostratovskými komplexy si zacpávají uši a zavírají oči před rozumnými argumenty.

Pro ty, kdo nemají v paměti historická fakta, chci připomenout, že v roce 2000 byl přijat zákon, který umožnil jednorázově finančně odškodnit příslušníky československých zahraničních armád a spojeneckých vojsk z období 2. světové války, s výjimkou těch, kteří sloužili méně než tři měsíce. Sami bývalí zahraniční vojáci však považovali uvedené omezení za diskriminační a křivdu, a tak v roce 2003 poslanci ČSSD a KSČM navrhli, aby i těmto bývalým zahraničním vojákům byla přiznána jednorázová finanční částka.

„Samozřejmě si tito lidé odškodnění zaslouží. Neumím si ale představit, jaký důvod vede k tomuto kroku zrovna komunisty,“ neskrýval své překvapení tehdejší předseda Konfederace politických vězňů Stanislav Drobný. K tomu pak ještě dodal: „Znám řadu našich generálů, kteří seděli v komunistických kriminálech, a nevím, jak se budou tvářit na to, že jejich odškodnění prosazují právě komunisté.“

Nerad bych se nyní dostal do podobné situace. Nerad bych si stále připadal jak ve středověku v sektě flagellantů, tedy sebemrškačů, kteří se předváděli tím, jak sami sebe, táhnouce od města k městu, vytrvale trestali za prvotní hříchy. Přitom bylo všeobecně známo, že jej nespáchali oni, ale Adam s Evou.

Demokracie by nejspíš měla stát a padat s politickým konfliktem. S neustálou soutěží o rozumný charakter politiky. Měla by také být otevřena názorové pluralitě a hájit ústavní svobody a práva. Pak by ovšem každý mocenský zásah do politické plurality znamenal jednoznačné omezení svobodné demokratické rozpravy.

Osobně proto respektuji každého, kdo z těch či oněch důvodů nesouhlasil s vládou KSČ a politikou státu v letech 1948 až 1989. Jistě, v té době se staly i tragédie a staly se neospravedlnitelné křivdy. Ovšem úsilí zvládat dějiny zákonem považuji opravdu za neomalenost. Ano, hájím svobodu bádání o minulosti a také konstatuji, že každá společnost má své dějiny a s nimi spojená traumata a selhání. Žádná politická autorita by však neměla mít právo rozhodovat formou zákona o tom, jaká ta minulost byla. Neuvěřitelně trapná je už samotná preambule navrhovaného zákona, která se dá lehce uplatnit např. na temná staletí Přemyslovců, na krutou dobu husitské občanské války a nebo také na pobělohorskou vládu Habsburků.

Ne. Nejde to dohromady. Nelze do sebe zamotávat svět emocí, dojmů, pocitů, tedy přibližnosti ve stylu „jedna paní povídala“, a svět racionálního poznání, rozumu a skutečné vědy. Zdiskreditovaný může být člověk, politik, vědec, všichni ti, kdo pojmů nesprávně používali, kdežto pojmy jsou buďto pojmy, a pak platí navzdory dočasným politickým zápasům, vášním a účelové trapnosti, anebo to pojmy nejsou. V posuzované předloze zákona o údajném třetím odboji jde skutečně až o neuvěřitelné zmatení pojmů. Nijak mě to ovšem nepřekvapuje. Jde totiž o návrh zákona, který

vzešel z dílny značně zdiskreditovaného Ústavu pro studium totalitních režimů a jeho satelitů.

Vždy budu proti tomu, aby se v jakémsi vyšším zájmu páchaly nezákonnosti, aby se politická činnost kriminalizovala. Tvrdím také, že lež zůstane lží, ať lže kdokoli. Podobně pomluva, křivé svědectví, justiční vražda. Právě ta zůstane hanebnou skvrnou, ať jde o Husa, Rosenbergovy, Slánského či Horákovou, ať se kryje zájmy církve, zájmy kapitálu nebo zájmy údajného komunismu. Skutečný zájem pokroku nemůže nikdy spočívat na cynismu vůči osudům jedinců, na systematickém lhaní, na machiavelistickém taktizování, na zásadě, že vůči odpůrci je vše dovoleno.

Historii ovšem chápu tak, že ji můžeme a musíme poznávat, poučit se z ní, ale nikdo ji nemůže změnit. Vytvořit můžeme jen lepší současnost a budoucnost. To, co však společně předvádí nejen Ústav pro studium totalitních režimů, ale také Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu a antikomunistická Konfederace politických vězňů, když soustavně veřejně podsouvají předem určenou „pravdu“, pravdu na objednávku, a pokoušejí se do připravovaného schématu dodatečně dosadit nějakou figuru, je vskutku zavrženíhodné.

Ovšem nejen uvedené spolky, ale i někdejší komise Senátu pro posouzení ústavnosti Komunistické strany Čech a Moravy znají jen svou půlku pravdy o minulosti, a když jim chybí fakta, účelově si je doplní vlastními představami.

Je vskutku pozoruhodné, že reprezentanti tzv. třetího odboje, pokud prošli vězením, jsou v naprosté většině uváděni jen s rozsudkem a téměř nikdy s obžalobou, která by obsahovala i důvody jejich uvěznění. A tak se stalo jistým folklórem, a to velmi nebezpečným pro celou českou společnost, vytvářet hrdiny i z těch, kteří jimi ve skutečnosti nikdy nebyli.

Tak například 28. listopadu 2000 poskytla televize Nova divákům nevšední zážitek. Její příběh vypovídal o soudně rehabilitovaných „hrdinech“ tzv. protikomunistického odboje, bratřech Šimšových. V roce 1953 kradli s pistolí v rukou na poště. Poštmistr s manželkou se bránili, Šimšové je chtěli zastřelit. Nevyšlo to jen díky neobratnosti potenciálních vrahů. Poštmistr přišel „jen“ o sluch na jednom uchu a byl doživotně postižen poruchami rovnováhy. Zraněn byl následně i jeden policista. Tehdejší spravedlnost pracovala rázně, do čtyř týdnů byli zmínění zločinci odsouzeni, z vězení se však pokusili utéct do západního Německa, trest jim byl pak pochopitelně zvýšen. Po listopadu 1989 přišly ovšem jejich lepší dny. Soud je částečně rehabilitoval jako údajné účastníky protikomunistického odboje. Dostali i odškodnění, každý přes 100 tisíc korun. Do svých řad je pochopitelně přijala Konfederace politických vězňů. Na slavnostních sešlostech pravicových stran pak dostávali mnohá čestná uznání za údajný odboj. Chybička se však přece jenom vloudila. Na jednu takovou

sešlost přišla i dcera postiženého poštmistra, ze které mohl být v osmi letech sirotek. Paní byla doslova a do písmene šokována. Vydala se pak na Konfederaci politických vězňů se všemi doklady o zločinnosti rehabilitovaných lupičů-odbojářů. Představitelé Konfederace politických vězňů ji ovšem nechali odvézt na psychiatrii do Bohnic, kde byla bezdůvodně držena skoro měsíc. Protože ale trvala na svém i pak, nezbylo konfederaci, než členství Šimšů zrušit. Peníze a rehabilitační výnos někdejšími kriminálníky pochopitelně zůstaly. Jeden z nich na kameru dokonce znovu vyjádřil lítost nad neúspěchem „akce pošta“ a veřejně potvrdil, že zastřelit pošťáka i jeho manželku skutečně chtěl. Bojovali prý proti komunistickému režimu, který chtěli odstranit, výrazně oslabit či narušit nebo jinak vážně poškodit.

Nerozumím příliš tomu, kdo nebo co je ten „komunistický režim“, a návrh zákona to nijak nevysvětluje. Pochopitelně, když ani erudovaní historici nic takového zatím nedokázali popsat. Navíc se nechali slyšet, že „jako osa zákonné normy to je pojem nešťastný svou neurčitostí“, která nabízí každému vykladači obrovskou škálu svévole. Právě neurčitá definice skutkových podstat a momentální libovůle svérázných zaměstnanců Ústavu pro studium totalitních režimů hrozí tím, že vydání osvědčení o účasti na tzv. protikomunistickém odboji může získat např. i ten, kdo se dopustil znásilňování uniformovaných pionýrek, nebo i ten, kdo vypovídá o své odbojové činnosti následovně: „Sešel jsem se se svým známým Josefem Novákem, autodopravcem z Hanušovic. Tento se mi nabídl, že mě zaveze domů svým autem. Ze Šumperku jsme se stavili v hospodě, tam jsme vypili každý tři velké slivovice. V Bochníkově jsme se stavěli opět v hospodě, kde jsme zase vypili každý asi tři velké slivovice. Když jsme přijeli do Hanušovic, zastavili jsme se v hospodě Krtičky, kde jsme si přisedli k nám neznámé dámě. Byla to Polka. Tam jsme společně vypili značné množství lihovin a potom se nabídl Novák, že zaveze ženu do Jindřichova, kde tato bydlela. Před Jindřichovem jsme zastavili v lese v úmyslu obcovati s touto ženou. Zde jsme se ale nepohodli a pamatuji si jen, že jsem zbil jak tuto ženu, tak i Nováka, načež jsem utekl od nich do Jindřichova v úmyslu nevrátit se již domů a zůstat v ilegality.“ Tak to jsou slova jistého Aloise Šimary, někdejšího vedoucího prý odbojové skupiny Světlana Jeseník.

Ale raději z jiného soudku. V listopadu 2005 byl hostem konference Ústavu paměti národa v Bratislavě Josef Mašín. Události roku 1989 zde charakterizoval jako promarněnou šanci a Václava Havla označil za škrala. „Nestalo se to proto,“ prohlásil Josef Mašín v souvislosti s listopadem 1989, „že tam pár škrabálek něco škrabalo, psali básničky a že kroužek šestatřicátníků si na Starém Městě něco u piva vykládal a založili Chartu 77.“ A pak sdělil i následující věty: „Systém se zhroutil díky hospodářskému tlaku Spojených států amerických na východní blok. Myslím, že zhroutení sovětského bloku se prezidentu Reaganovi povedlo.“ Když prý

Mašín viděl, že Václav Havel byl v prosinci 1989 zvolen prezidentem Československé socialistické republiky, a to především hlasy komunistů, kteří ho svého času „zašili“, tak by to prý „očekával někde v Nigérii, ale ne v demokratické zemi“. Ironicky pak tvrdil, že Václav Havel byl sice ve vězení, „měl tam ale dvě cimry, televizi a psací stroj“. Českou republiku považuje Josef Mašín i nadále za komunistickou zemi, neboť „předsedou Ústavního soudu je člověk, který byl členem komunistické strany“. „Vy tam máte Rychetského,“ rozčiloval se Mašín, „který byl členem zločinecké organizace.“ Asi už zapomněl, že i „Zdena Mašínová, fascinovaná nadějí, vstoupila do Komunistické strany Československa,“ jak napsal poctivě o matce bratří Mašínů jeden z antikomunistů. „A jejich sestra se vdala a vzala si komunistu,“ namítal jeden z disidentů v 80. letech v diskusi k tomu, zda oslavovat teroristické vraždy a zda tyto vraždy vykládat jako údajný odboj proti údajnému komunismu. Do jaké Komunistické strany Československa to vlastně vstupovala Zdena Mašínová? Jakou nadějí byla fascinována? A byla zklamána onou nadějí a onou myšlenkou? Nebo něčím jiným, co předkládatelé návrhu zákona o údajném protikomunistickém odboji v rozporu s faktickou i filozofickou povahou a znaky komunistického ideálu, který vzbuzoval naději, tak úporně a zcela nevhodně nazývají komunismem? Josef Mašín se otfel nejen o Václava Havla a Pavla Rychetského, ale také o Zdeňka Jičínského a Miroslava Grebeníčka. Do jisté míry tím navázal na „konstruktivní debatu“ svého bratra Ctirada, který ji chtěl, alespoň v mém případě, naplnit ve stylu „debaty s Honzátkem, Rošickým a dalšími pěti dialektiky“.

Považuji za vhodné připomenout, že už 16. prosince 1987 tehdejší disident Václav Havel napsal dopis Josefu Škvoreckému, v němž reagoval na uvažovaný záměr vydat publikaci Oty Rambouska s převyprávěním osudu bratří Mašínů Ctiradem Mašínem. „O Škvoreckém mně nemluvte,“ cituji této souvislosti Josefa Mašína. „Ota Rambousek chtěl tehdy vydat svou knihu Jenom ne strach, a tak oslovil Škvoreckého, aby ji vydal. Ten ji nevydal, protože měl obavy, co by tomu řekla Praha.“ Disidentská Praha se skutečně ozvala.

„Tehdy napsal Škvoreckému i pan Havel,“ cituji opět Josefa Mašína, „že se stydí, že je spolužákem lidí chvástajících se tím, že někoho zabili.“ „Mám výhrady,“ napsal také Havel, „přecházel mi mráz po zádech, když se stránkách Západu můj dávný spolužák z Poděbrad kasal tím, kolik lidí zabil.“ Od té doby se už ovšem mnohé, co vzbuzovalo a vzbuzuje ve věci mašínovských vražd u Václava Havla mrazení v zádech, nezkoumá, ale politicky účelově přepisuje podle politické poptávky.

Ještě v knize Oty Rambouska jeden z Mašínů vykroutil pistoli z ruky obyčejnému bezpartijnímu pokladníkovi Josefu Rošickému, který bránil výplaty podniku Kovolís, a zastřelil jej vlastní zbraní. S léty už si oslavovatelé

této vraždy pomohli k jiné, přijatelnější verzi. Natolik přijatelnější, že se ji rozhodl převzít Josef Mašín, když pozměnil okolnosti vraždy a pokladníkovi Rošickému přičkl předsmrtné přiznání členství v Lidových milicích, o kterém spolehlivě víme, že nikdy neexistovalo. Údajným odbojem proti údajnému komunismu tedy byla vražda odzbrojeného Josefa Rošického, když jemu svěřené peníze lupiči použili podle svých osobních potřeb. A odbojem prý také bylo podřezání svázaného a chloroformem omámeného venkovského policejního strážmistra Jaroslava Honzátky, otce dvou malých dětí, který byl vylákán pod záminkou dopravní nehody k unesené sanitce. Účelová politizace těchto kriminálních skutků je přinejmenším odporná. Mj. i proto, že probíhá bez ohledu na právní a morální aspekty.

V prosinci 2009 si Jaroslav Pinkas, vedoucí skupiny vzdělávání Ústavu pro studium totalitních režimů, veřejně postěžoval na to, že se vytrácí shodný názor společnosti na komunistickou minulost, rozpadá se mýtus tzv. sametové revoluce a učitelé často čelí názorům žáků, že tzv. komunismus byl vlastně docela fajn. V jakém smyslu se rozpadá shodný názor společnosti? Kdo neustále prosazuje představu o nepatřičné sametovosti vůči všem komunistům dnešním i bývalým? Listopadový převrat byl přece nesen rozsáhlou shodou, jež sahala do celé společnosti, tedy i do komunistické strany, což se promítlo v existenci vlády národního porozumění. Výstižně to charakterizoval bývalý generální prokurátor České republiky Ludvík Brunner, když v únoru 1993 prohlásil: „Nesetrvíme v iluzi, že došlo k revoluci, neboť se jednalo o sice nedobrovolné, ale přece jen pouhé předání moci.“

Ne, ne, minulost a přítomnost nejsou pouhým během věci. Lze je různě převyprávět a také, jak to předvedli předkládatelé posuzovaného návrhu zákona o tzv. protikomunistickém odboji, volně zaměňovat. Právě jejich „zásluhou“ se historie nedávna i ta starší a s ní spojená historická paměť znovu staly ne předmětem poctivého zkoumání, ale objektem politické perverze a ohavné účelovosti. Ne, to není laciný útok proti těm, kteří se stali historiky až po vpuštění do tajných archivů StB. Chápu totiž jejich snahu o „vyrovnání se s minulostí“. Chápu jejich snahu o „poznání politických souvislostí oné doby“. Nutno však konstatovat, že s minulostí se nelze vyrovnat, nelze ji knokautovat, historie se dá jenom poznávat a pochopit.

Už v roce 1989 bylo přece jasné, že se vyučující dějepisu budou potýkat s řadou obtíží. Sdružení historiků několikrát nabízelo Ministerstvu školství spolupráci a pomoc. Nikdo o ni nestál. Stejný osud měl i „Otevřený dopis poslancům, senátorům a občanům České republiky o stavu a podmínkách výuky dějepisu“. Do škol jsou však distribuovány materiály Člověka v tísní a Ústavu pro studium totalitních režimů, z nichž mnohé jsou z odborného hlediska hodnoceny jako pojetím a obsahově přinejmenším sporné. Často se pak setkávají s oprávněnou kritikou. Např. výuková DVD

pro školy o událostech roku 1968 a 1989, která vytvořil Ústav pro studium totalitních režimů, jsou, jak uvedl Tomáš Vilímek z Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd České republiky, nespolehlivá, nevyvážená a pro školy nevhodná. Obsahují totiž závažné faktické chyby a zkreslující informace. Pak se ovšem nemůžeme divit, že se vytrácí shodný názor společnosti na naši nedávnou minulost.

S tím ovšem souvisí i svérázná činnost dočasné komise Senátu pro posouzení ústavnosti Komunistické strany Čech a Moravy. Tato komise sice svou činnost v listopadu 2010 ukončila, avšak její dílčí výstupy a závěrečná zpráva jsou vskutku pozoruhodné. Tak např. senátor a předseda zmíněné komise Jaromír Štětina, zastupující TOP 09, opakovaně tvrdil, že prý komunisté chtějí měnit svět násilím, protože se stále ještě opírají o Karla Marxe, a tak prý nemohou překročit svůj vnitřní morální imperativ. Zejména poté, kdy v samotném programovém prohlášení ze šestého sjezdu Komunistické strany Čech a Moravy našel následující větu: „KSČM nadále opírá svou politiku o Marxovu tezi, že svět nelze jen vykládat, ale je nutno jej změnit.“ V politice jsou prý dvojí lidé. Jedni se ptají – je to dobré, či špatné? Druzí se ptají – co mně to vynesou? O senátoru Štětinovi zjevně platí to druhé. Zviditelnil se a bral za to peníze. A do politického krámu se mu pak vůbec nehodila skutečnost, že v roce 1999 byl Karel Marx v seriózním průzkumu britské stanice BBC zvolen největším myslitelem tisíciletí. Předstihl tehdy i fyzika Alberta Einsteina, který skončil na místě druhém. Třetí příčku obsadil rovněž fyzik. Nebyl to však Petr Nečas, ale Isaac Newton. Po něm následoval zakladatel evoluční teorie a moderní biologie Charles Darwin. O šest let později, tedy v roce 2005, prezentovala BBC další pozoruhodnou skutečnost. Průzkumy totiž prokázaly, že za největšího filozofa není považován nikdo jiný než Karel Marx. Ne, není náhodné, že Karel Marx je i nemarxistickými pokrokovými vědci považován za vlivného a aktuálního myslitele. Ostatně stačí si zajet na některou ze západních univerzit.

Senátor Štětina to ovšem vidí jinak. Navíc se netají tím, že nejen v minulosti, ale i v posledních letech mnohokrát vypil nějakou tu skleničku vodky s ruskými důstojníky. Kolik toho asi vypil, než prohlásil, že „Komunistická strana Čech a Moravy nemůže být součástí našeho politického systému, neboť porušuje článek 5 Ústavy České republiky“? Ono to však může být i jinak. O Štětinovi je totiž známo, že jde o člověka, který měl v někdejším Svazu sovětských socialistických republik velmi dobré styky a dokázal proniknout i tam, kam se žádný jiný cizinec nedostal, a tak snad může jít i o jistý stupeň ideologické strnulosti nebo také o pokřivené vnímání morálky.

KSČM však klade důraz nikoliv na ideologickou strnulost, ale na otevřenost novým myšlenkovým proudům. Ano, komunistickou stranu jsme

podstatně změnili, ne však z konjunkturálních důvodů, ale především na základě skutečného poznání podstaty historického vývoje potřeb současnosti i budoucnosti. A nemám jediný důvod pochybovat o tom, že svět Marxových myšlenek bude mít i v 21. století patřičný prostor.

Je ovšem pravdou, že ještě v roce 2006 papež Benedikt XVI. označil marxismus za jednu z největších pohrom moderní doby. O tři roky později však vatikánský list *L'Osservatore Romano* vzdal hold německému filozofovi Karlu Marxovi. Autor příspěvku Georg Sans, profesor dějin současné filozofie na Gregoriánské univerzitě v Římě, zhodnotil Marxovo dílo jako obzvlášť významné, zejména „v době, kdy lidstvo hledá novou harmonii mezi svými potřebami a životním prostředím“. Karel Marx podle uvedeného autora mimo jiné zdůraznil sociální odcizení, které pocituje velká část lidstva. „Musíme se spolu s Marxem ptát,“ napsal profesor Sans, „jestli ty formy odcizení, o kterých mluvil, mají svůj původ v kapitalistickém systému. Jestliže se peníze jako takové samy nemnoží, jak vysvětlíme hromadění bohatství v rukách menšiny?“ Papež Benedikt XVI. pak přehodnotil současný ekonomický systém s důrazem na spravedlnost a větší regulaci trhu, což prý může přispět k uzdravení globálního kapitalismu.

Karel Marx je tedy další z historických postav, které Vatikán postupně rehabilituje. V roce 2008 vztyčil dokonce sochu astronomovi Galileu Galileimu, jenž v roce 1633 stanul před inkvizičním soudem, který mu vytkl údajné „kacířské učení“ o tom, že Země není středem vesmíru, ale pouze jednou z oběžnic Slunce. Galileo tenkrát odvolal. Při odchodu od soudu však pronesl onu památnou větu: A přece se točí! V únoru 2009 jeden z hlavních církevních představitelů označil evoluční teorii Charlese Darwina za „slučitelnou s křesťanskou vírou“. A v červenci téhož roku *L'Osservatore Romano* opěvovalo spisovatele – gaye – Oscara Wilda.

Ano, dějiny vytvářejí lidé. A dějinytvořné je to, co přežilo, co je nadčasové, co nebrání společenskému pokroku. S tím se však různí Štětinové nijak netrápí. Nic prý ovšem neprovede charakter člověka lépe než hodina zkoušky. „Škraboška spadne,“ jak praví Lucretius, „a tvář se ukáže nahá.“

Je docela zajímavé zalistovat v tom, co o někdejší Komunistické straně Československa napsal dnešní antikomunistický „gigant“ Jaromír Štětina před 34 lety: „Jsem stoupencem socialistického uspořádání společnosti. Zastávám zásadu nutnosti diktatury proletariátu v prvním období socialistické revoluce. Silná komunistická strana budovaná na principech vědy a morálně historických kritérií je podle mne jediná síla,“ cituji stále Štětinova slova, „která může změnit společnost v současném třídně a ekonomicky rozděleném světě.“

Senátor Štětina ve svém životě napsal mnohé pozoruhodné věci. Dokonce vlastnoručně sepsal vázací akt, a to v následujícím znění: „Jako českosloven-

ský státní příslušník z vlastních pohnutek se zavazují spolupracovat s orgány StB proti nepřítelům naší vlasti v zahraničí.“ Stalo se to v Praze 19. dubna 1977. StB mu pak založila osobní svazek a přidělila krycí jméno Plavec. (Smích z řad KSČM.) Vypovídací hodnotu má nepochybně i návrh na uzavření uvedeného svazku, neboť o zdatného informátora Štětínu projevila zájem 1. správa federálního ministerstva vnitra, tedy rozvědka, která si také veškerou dokumentaci k jeho osobě převzala.

Mám odpor k jakémukoliv špiclování, tedy jak k tomu minulému, tak i k tomu současnému. Mám také značnou alergii na charakterovou pokřivenost, zkorumpovanost, obojetnictví a tupý kariérismus. Senátor Štětina nepochybně patří k nejvýraznějším příkladům polistopadového morálního a politického kýče. Údajně neohrožený novinář. Příkladný antikomunista. Chodící slovníková definice osobní statečnosti a zásadovosti. Ve skutečnosti to byl či je docela obyčejný... Ne, raději ne. Raději zůstanu u již zmíněného morálního a politického kýče.

Když jsem 1. května 2005 hovořil k několikatisícovému shromáždění o podvedených občanech, kterým se nesplnila očekávání z listopadu 1989 a dočkali se ztráty sociálních jistot, zdražování, rozprodeje státního majetku a nového kastování, byl jsem neustále rušen primitivními výkřiky a pískotem poněkud svérázné skupiny občanů. Skupiny, která byla silně aktivizována nedávno zesnulým Milanem Paumerem. „Zatím je to začátek,“ prohlásil nabubřele Paumer. „Bouchačky jsme ještě nevytáhli.“

Poté, co došlo v roce 2008 k udělení premiérské medaile Ctiradu a Josefu Mašínovým a jejich společníkovi Milanu Paumerovi tehdejšími předsedou vlády a Občanské demokratické strany Mirkem Topolánkem, reagoval prezident České republiky Václav Klaus následovně: „Zastávám stejný názor, jaký má většina obyvatel České republiky. Nemám na něm co měnit. Můj předchůdce jim odmítl udělit státní vyznamenání třináctkrát, já pětkrát.“

Svůj postoj veřejně prezentoval v roce 2008 i tehdejší předseda České strany sociálně demokratické Jiří Paroubek, a to po skončení pravidelného nedělního pořadu s moderátorem Petrem Šimůnkem, kam byl pozván i Milan Paumer. Jiří Paroubek se Paumerovi ve studiu ostentativně vyhnul a následně prohlásil, že by mu ruku nikdy nepodal.

O dva roky později publicista Jiří Pehe napsal: Opožděným odbojářem je i jeden bývalý ministerský předseda. Zřejmě aby se naučil lépe střílet, šel v pozdním komunismu na vojenské gymnázium. Ani neví, jaké měl štěstí, že Mašínové už byli za kopečky. Kdyby se jim připletl do cesty v uniformě komunistické armády, zastřelili by ho, takže by dnes nemohl dávat lekce antikomunismu.

Ne, nebyl jsem nějak překvapen, když Mirek Topolánek vymyslel pro různé Mašíny a Paumery speciální metál. Holt – to je celý Topolánek. Chápu

ovšem i prezidenta Václava Klause, proč návrhy na jejich vyznamenání nepřijímá. Není to totiž Topolánek. A také jsem se nijak nedivil, když na veřejnou besedu s Milanem Paumerem o skupině bratrů Mašínových a o takzvaném třetím odboji dorazilo 28. března 2008 včetně hlavního účastníka, pořadatelů a novinářů pouze 11 lidí.

„Rozhodli jsme se po roce 1949, že něco začneme dělat. Roznášet letáky nemělo význam. Lepší bylo začít s něčím více výrazným, třeba někoho zastřelit,“ sdělil Paumer. A skutečně konali. Celkově zabili sedm lidí.

Poté co někdejší předseda vlády a ODS Mirek Topolánek de facto veřejně pochválil a ocenil brutální úkladné vraždy nevinných lidí, politolog Miroslav Mareš to komentoval následujícími slovy: „Na místě pokladníka Rošického si řada lidí snadno představila a dodnes představí sebe či své blízké ... a v tomto kontextu nebude své potenciální zabití chápat jako přínos antikomunismu.“

Podobně jako to udělal politolog Mareš, pokládají si dnes mnozí lidé napříč politickým spektrem otázku: Je skutečně možné oceňovat a označovat za hodné následování sabotáže a teroristické útoky jednotlivců a skupin proti občanům, řadovým policistům nebo komunálním zastupitelům ve jménu antikomunismu nebo komunismu, kapitalismu nebo antikapitalismu? Je skutečně možné vyhlásit si individuální válečný stav vůči společnosti pod záminkou některého z -ismů a pod touto záminkou si podříznout či ze zálohy zavraždit svého poštovního doručovatele, policejního pochůzkáře, předsedu národního výboru nebo starostu obce? A je skutečně možné zavraždit si svého pokladníka či bankovního úředníka? Pokusit se zavraždit svého hasiče, který přijel hasit z politických důvodů zapálený stoh slámy?

Pavel Žáček, jeden z úředníků protiústavně placených za tzv. boj proti komunismu, přispěchal, jak jistě mnozí víte, svéráznému Topolánkovi narychlo na pomoc v domnění, že by celkové dojem vylepšilo, kdyby snad teroristé vedle loupeže zbraní a peněz připravovali také vraždy prezidenta nebo nějakého ministra. Žáček tak v roce 2008 dezinterpretoval výpověď strýce bratrů Mašínových Ctirada Nováka o tom, že zaslechl snad nějaká slova o možném atentátu na Klementa Gottwalda. Známý obchodník k antikomunismem, tedy Pavel Žáček z toho pak udělal plánovanou akci. Zřejmě si myslel, že lidé uvěří tomu, čemu ani StB v roce 1953 neuvěřila, a sice že Mašínovic kluci se neomezovali na podfuzávání pokladníků či loupení peněz a zapalování družstevních stohů, ale že připravovali i skutečnou či výraznější odbojovou činnost.

Ne, opravdu neexistuje společenská shoda na tom, zda odpor proti tzv. komunistickému režimu na sebe kdy vzal formu údajného třetího odboje. Když už s pojmem „odboj“ nakládá vládní koalice s tak neuvěřitelnou volností, možná se v souvislosti s odborářskými protesty nabízí vskutku iron-

ická otázka, zda nejsme náhodou svědky „odboje čtvrtého“. Mnohým našim spoluobčanům se totiž vůbec nezamlouvá neuvěřitelný klientelismus, tunelování podniků, předražování a manipulace zakázek. Jakož i podezřelý rychlý bohatnutí konkrétních jedinců. To vše se pak děje na pozadí neuvěřitelně chabého úsilí dělat něco se systémovou korupcí, v níž se ztrácejí desítky miliard korun, které by samy o sobě lehce zaplatily to, co se vládní koalice snaží ušetřit na zaměstnancích. Hospodářské potíže a korupční klima logicky vyvolávají u řady občanů pocit nespravedlnosti. Pro mnohé z nich se pak současný politicko-ekonomický systém stal synonymem intrik, diletantismu, korupce a sbírání osobních výhod. To ovšem podkopává legitimitu současného systému a vyvolává nezáměr o dialog s novodobými mocipány.

„Někdy se mne zmocňuje pocit,“ prohlásil devatenáct let po listopadu 1989 exprezident Václav Havel, „zda jsme to všechno nedělali zbytečně. Najednou jako by se části obyvatelstva zastesklo po pevném východním objetí.“

Nedávno zesnulý senátor Jiří Dienstbier, který, ač disident pronásledovaný předlistopadovým režimem a politický vězeň, na slova Václava Havla reagoval následovně: „Jaké pevné východní objetí? Často se straší komunisty a zapomíná se na to, že byli jen nástrojem mocenské politiky Sovětského svazu. Navíc dnešní komunisté nejsou ani stalinisté, ani nostalgicky po reálném socialismu.“

O dva roky později v souvislosti s projednáváním tzv. protikomunistického odboje Jiří Dienstbier napsal: Představa, že by o charakteru těch, kdo usilovali o svobodu, měl rozhodovat ústav paměti StB a jeho šéf, je urážlivá. Ano, měl na mysli Ústav pro studium totalitních režimů či Orwellovo ministerstvo pravdy a jeho tehdejšího ředitele Pavla Žáčka, který se u všech slušných lidí i u opravdových historiků až neuvěřitelně zdiskreditoval. Nijak za ním ovšem nezaostává ani jeho nástupce ve funkci ředitele tohoto účelového zařízení Občanské demokratické strany Daniel Herman. I on totiž považuje uvedené zařízení za kongregaci pro nauku víry a sám sebe za kardinála, hlavního římského inkvizitora. A tak znovu a znovu předkládá veřejnosti snůšku bludů, obrací skutečnosti naruby a asi nechápe, či nechce pochopit, že politika by měla být podřízena právu, a nikoli právo politice. A tak Ústav pro studium totalitních režimů stále ještě „bojuje“ zejména proti vnitřnímu nepříteli v samotném ústavu a usiluje o odhalení údajných agentů StB typu Zdeněk Mlynář, Jarek Nohavica a Milan Kundera.

Jiřímu Dienstbierovi staršímu také vadilo, že osvědčení o účasti v protikomunistickém odboji či odporu „nemají dostat bývalí členové komunistické strany, i když desetiletí bojovali proti režimu nebo strávili léta v kriminále“. Uvedl například Jaroslava Šabatu, Otku Bednářovou, Františka

Kriegera, Ludvíka Vaculíka, Milana Kunderu, Ivana Klímu, Arnošta Lustiga, A. J. Liehma i Eduarda Goldstückera.

Proti Jiřímu Dienstbierovi se pak vzedmula vlna zášti, pomluv a zosouzlení. Účelovost byla naprosto zřejmá, neboť msta a skandalizace nepohodlných se stala normou polistopadového politického života.

Někomu totiž stále vadí, že Charta 77 vznikla i na ideálech pražského jara, jím znovu nalezené názorové plurality, a že většina prvních 242 signatářů jejího základního prohlášení byli někdejší členové a funkcionáři KSČ. A tak nelze vyloučit, že ani tibetský duchovní vůdce Dalajláma už na tom není v očích českých radikálních antikomunistů nejlépe, neboť jeho pranetěř Te-jing Trolnová vstoupila v červnu 2009 do Komunistické strany Číny. Navíc prohlásila, že je na tento krok patřičně hrdá.

A jak tomu asi bude s památkou Milady Horákové, až různí Žáčkové a Hermanové zjistí, že tato předválečná funkcionářka Československé strany národně socialistické v květnu 1945 projevila upřímný zájem o vstup do Komunistické strany Československa?

Je mně naprosto jasné, že justiční vraždy, které se staly v 50. letech, jsou neospravedlnitelnými justičními vraždami. Zároveň ovšem konstatuji, že i každá individuální úkladná vražda je odsouzeníhodnou vraždou.

„Někdy člověk musí dělat i kroky, které spíše patří do demonstrativní roviny,“ prohlásil v prosinci 2010 český ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Reagoval tak na záporné stanovisko Evropské komise ve věci urychlené přípravy celorepublikového zákazu popírání zločinů údajného komunismu. Nebylo to poprvé, kdy se Česko snažilo v Unii prosadit něco podobného. Například během českého předsednictví Evropské unii se Praha snažila o vytvoření platformy pro výzkum totalitních režimů, ale bez úspěchu. Na rozdíl od východoevropských politických pubertáků, kteří se domnívají, že jsou pupkem světa, západoevropští politici to chápou přece jenom jinak.

Ne, nelze vyloučit, že brzy budeme mít zákon o něčem, co nikdy neexistovalo, zákon o tzv. třetím odboji. Koaliční strany vlády korupce a rozpočtové neodpovědnosti jej totiž po návratu z pohřbu Milana Paumera zapracovaly do programového prohlášení. Souhlasné stanovisko vlády, jak uvedl premiér Nečas, bylo dokonce jednomyslné. Po Paumerově adoraci v úředních projevech nad rakví je naprosto jasné, že stávající vládní koalice podporuje či obhajuje zločiny bratří Mašínů i dalších členů jejich teroristické skupiny.

Prezident Václav Klaus ani jeho předchůdce ve funkci Václav Havel se však pohřbu Milana Paumera nezúčastnili. Asi nejsou přesvědčeni, že byl či je za své činy spojené se zločiny Mašínů hoden poct a úcty náležejících hrdinům.

Nemohu se nyní nezeptat: Copak si skutečně někdo myslí, že ti, kdo o-

právně nesouhlasili a legitimně kladli odpor, ať už zleva, nebo zprava, konkrétní špatné a neomluvitelné politice státu a funkcionářů KSČ, že se budou cítit poctěni, když je někdo zákonem postaví do role bojovníků proti myšlence lidské rovnosti a sociální spravedlnosti?

A že přijmou ústavě odporujícím zákonem určenou roli těch méně schopných a méně zasloužilých v boji za restauraci kapitalismu, méně zasloužilých proto, že nikoho nezavraždili a že nevstoupili do služeb takovýchto teroristických organizací, jako jsou CIC a CIA? Vždyť zabití zajatce je zločin, ať je zajatcem komunist, antikomunist, katolík, Žid nebo jakýkoliv jiný člověk. Nikdo totiž nemá právo stavět svou svobodu nad právo na život druhého člověka.

Připomínám to v době, kdy individuální terorismus jako produkt prostornosti globální civilizace prožívá renesanci. Proto bychom se měli varovat špatného rozhodnutí, abychom se zbytečně nehnali za chimérami a nedopouštěli se činů, kterých bychom později mohli litovat.

I to je důvod, proč posuzovaný návrh na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje navrhuji na zamítnutí.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM. Poslanec Vidím křičí hanba.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní mám před sebou dvě faktické poznámky. První faktickou poznámku má paní poslankyně Jaroslava Wenigerová, s druhou se hlásí pan kolega Jan Husák. Prosím, paní kolegyně Wenigerová má slovo nyní.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, můj předřečník nezklamal. Po tomto projevu opět říkám, že komunist se změnit nemůže.

Dovolte mi, abych v reakci na neuvěřitelná tvrzení uvedla jenom pár čísel.

Oběti komunistického teroru v Československu z let 1948 až 1989 dle statistiky Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra. Osoby odsouzené státním soudem v letech 1948 až 1952 – 27 tisíc, osoby odsouzené komunálním soudem v letech 1953 až 1989 – 70 tisíc, odsouzení nebo internovaní rolníci – 35 tisíc, odsouzení nebo internovaní řemeslníci a maloobchodníci – 15 tisíc, osoby v táborech nucených prací – 186 tisíc, osoby v pomocných technických praporech – 118 tisíc.

Ve věznicích a táborech zemřelo nebo jinak násilně přišlo o život 15 726, popraveno – 238.

V poúnorových čistkách vyloučení vysokoškoláci se zákazem studia – 7 tisíc, propuštěno ze závodu pro neúčast na generální stávce v únoru 1948 – 4 tisíce.

Emigrační vlna po únoru 1948 – 400 tisíc, emigrační vlna po únoru 1968 – 450 tisíc.

Masovými čistkami vyřazení z veřejného života s označením politicky nespolehlivý bylo postiženo od roku 1948 do roku 1989 500 tisíc.

Perzekuce rodin a příbuzných politických vězňů osob odsouzených do táborů nucených prací nelze vyčíslit.

Nejmladšímu popravenému bylo 19, nejstaršímu 73. A ti si zákon o třetím odboji zaslouží.

Děkuji. (Bouřlivý potlesk poslanců koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Wenigerové. Prosím nyní s další faktickou poznámkou pan kolega Husák a po něm je přihlášen s další faktickou pan kolega Michal Doktor.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové Konfederace politických vězňů. Svědomí mi nedovolí, abych zde neřekl aspoň pár slov po vystoupení pana Grebeníčka.

Byla to snůška demagogie a manipulace v účelově zaměřeném kontextu v duchu komunismu normalizačních a 50. let. Musím se distancovat od takového prohlášení, abych se nestyděl před tisíci lidmi, kteří trpěli v komunistických žalářích, kteří byli připraveni o svoje rodiny, na které se nikdo v té době neohlížel. Jestli zde byla vyslovena slova, že třetí odboj se stal předmětem jakéhosi folklóru, to považuji za hanebnost! Uvěznění a mučení v Uherském Hradišti – Jan Haluza, Bohuslav Koukal, Bohdan Chudoba, Zdeněk Svoboda, který byl nevině odsouzen k trestu smrti. Museli bychom padnout studem, kdybychom se neohradili proti tomuto vystoupení!

Když zde bylo citováno, odcituji slova soudkyně Dohnálkové, která jednohlasně toho, koho jsem zde jmenoval, Zdeňka Svobodu, nevině odsoudila k trestu smrti, otce dvou dětí, profesora na Gymnáziu v Uherském Brodě. Cituji: „Když se však Dohnálková po letech na vlastní žádost sešla s Bohuslavem Koukalem, to byl přítel pana Svobody, řekla mu: Já vím, že jsem sama odsoudila nevinného na smrt. Nedalo se nic dělat. Já měla příkaz.“

Vážení, pokud by měla platit slova, která zde řekl pan Grebeníček, můžeme mít jasnou představu o tom, jak by vypadal návrat vlády komunismu do naší republiky. Já předpokládám, že místo potlesku vystoupí členové KSČM a od tohoto proslovu se budou distancovat! (Potlesk poslanců koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Husákovi za tuto faktickou poznámku. Prosím nyní pana poslance Michala Doktora. To je další faktická, po něm opět faktická pan kolega Zbyněk Stanjura.

Poslanec Michal Doktor: Já patřím k mladším členům a poslancům poslaneckého sboru a Poslanecké sněmovny. Musím říci, že to, co tady zaznělo z úst předřečníka, poslance KSČM, nebývá obvyklé. Myslím, že z hlediska formy a obsahu je to mimo normu toho, co je tady označováno za snesitelné.

Musím říci, že se hluboce stydím a jsem svým způsobem i smutný, že je možné počítat s tím, že snad je i Poslanecká sněmovna dost otupělá na to, abychom bez náležité reakce příliš neprotestovali tím, že jsme většinou odešli a nebo se věnovali svým úkolům, aby snášela, aby tady zazníval projev, který byl přísně vyfabrikován a vyprojektován proto, aby dosáhl toho, čeho dosáhnout chtěl.

Zpráva není zprávou o stavu společnosti, ale zpráva o řečníku, o subjektu, který sem toho kterého vyslal.

Chtěl bych odmítnout to, co zde zaznělo. Hluboce protestuji a žiji v naději, že projev pana poslance Grebeníčka vykonal snad jediné. Pan poslanec Křeček tady před chvílí, možná uteklo příliš mnoho času na to, abychom si pamatovali, jak ta slova zazněla, minimálně jsme unaveni z toho, co tady zaznívalo před chvílí ve slovech pana poslance Grebeníčka, řekl, že snad neexistují projevy, které svým obsahem měly sílu změnit či umocnit výsledek hlasování. Pan poslanec Grebeníček toho nepochybně dosáhl. Jeho vystoupení zcela jistě píše v dějinách tohoto zákona a v jeho cestě ke konečnému schválení velmi významné místo. (Potlesk poslanců koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. S faktickou poznámkou se nyní hlásí pan kolega Zbyněk Stanjura. Dvě minuty jsou nyní ve váš prospěch, pane kolego.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, paní předsedkyně. Nejdřív budu citovat ze zákona o protiprávnosti komunistického režimu: Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou. Myslím si, že dneska by měl každý vystupující říct, zda byl, nebo nebyl členem této zločinné organizace, zda byl, nebo nebyl členem organizace následnické.

Já jsem z Opavy a každý rok si připomínáme narození armádního generála Heliodora Píky. Je to jedna z obětí komunistického režimu. Každý rok se setkávám s politickými vězni v den 17. listopadu. To, co dneska zaznělo, bylo naprosto neuvěřitelné a věřím, že takový projev

byl poslední, i když se obávám, když se podívám doleva, že poslední bohužel nebyl.

Já jsem vždy sliboval členům Konfederace politických vězňů, všem obětem a všem jejich rodinám, že až takový zákon bude, že ho budu podporovat. Proto jsem spolupodepsal návrh tohoto zákona a budu pro něj hlasovat, ale budu spolu s ostatními kolegyněmi a kolegy z našich politických stran hlasitě protestovat proti tomu, pokud si komunisté dovolí říkat to, co tady řekli. Když jim stud nedá, ani pokora, aby při takovémto zákonu mlčeli, tak my jim to musíme neustále připomínat. Pokud možno mlčte a styďte se! Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pana poslance Stanjury a nyní další faktická poznámka, kterou mám na displeji, pan poslanec Stanislav Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Dovolte, paní předsedající, abych reagoval, protože myslím, že se mě to dotýká, na slova mého předřečníka.

Nestydím se, byl jsem členem komunistické strany již před rokem 89 a jsem na to hrdý. (Pokřiky zprava: Na co?) Věřím, že budu i nadále aktivním členem komunistické strany, a jsem dalek politizace a politických soudů nad onou historií.

Jen pro ty, kteří psali tento zákon nebo kopírovali tento zákon od Senátu, podívejte se na to, jak sami definujete účastníky protikomunistického odboje! Paralela s obdobným příkladem v historii, kterým byly psány třeba norimberské zákony, není náhodná. Jako komunistka nebudu mlčet, jako poslanec ani jako občan tím více!

Ztotožňuji se s tím, co tady zaznělo v projevu mého předřečníka Miroslava Grebeníčka. (Potlesk zleva, pokřiky hanba zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde další faktická poznámka – pan poslanec Grebeníček, potom pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Možná mně dáte za pravdu, že odnepaměti vyvolává největší vášně pravda. (Hlasitý smích zprava.) Usuzuji z toho, že nikdo z oponentů zde nevznesl žádný argument, který by v té či oné pasáži mého projevu posunul věci kupředu. Ale samozřejmě já respektuji to, že proti třasu zemských ker se lze chránit a že proti zemětřesení v hlavách některých poslanců nikoliv. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde další faktická poznámka, a to od pana poslance Pavla Kováčka. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, rád bych reagoval na poznámku pana kolegy Stanjury. Víte, prostřednictvím paní předsedkyně, pane kolego, vy jste řekl mlčte! (P. Stanjura: Styďte se.) A styďte se. V dobách, které jsou teď na pořadu dne, v dobách, jimž vy říkáte ten zlý minulý režim, bylo tehdejší vládnoucí komunistické straně, ale v podstatě celé Národní frontě, protože tam patřili ještě lidovci a socialisté, vámi možná nejvíce vyčítáno to, že se říkalo mlčte. V dobách, které vedly k převratu, se pak náměstím neslo heslo: nejsme jako oni. A já bych vás chtěl poprosit: nebudte jako oni! Děkuji. (Potlesk zleva, projevy nesouhlasu zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď je zde další faktická poznámka – pan poslanec Jan Husák má slovo.

Poslanec Jan Husák: K oběma předřečníkům a zejména k panu Grebeníčkoví. On nevznášel argumenty, to byla demagogie. A pokud bych chtěl k obsahu, který zde přednášel naprosto účelově – ať si přečte třeba tuto knížku Příběhy třetího odboje (ukazuje). Já mu ji nepůjčím, protože jsem ji dostal darem a nechtěl bych, aby došla do těchto rukou. Ať si ji koupí! Ať si to tam přečte!

A jinak, když zde hovořil o čtvrtém odboji a když tady zaznělo, že nejsme jako oni. Dovedete si představit, kdyby jenom někde, na malém shromáždění, kde bylo v 50. letech šest lidí, někdo přišel s takovýmto projevem – přeneste si to do té doby – jaký by trest asi stihl pana Grebeníčka?! Ano, to si srovnajte, za co ti lidé byli odsouzeni a posíláni na smrt! (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Husákovi a další faktická poznámka je od pana kolegy Zbyňka Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já jsem říkal mlčte a styďte se, když se projednával zákon o protikomunistickém odboji. Rozdíl mezi komunistickou stranou a námi je v tom, že vy nás tady kritizujete a sedíte v Parlamentu. Kdyby to bylo naopak, tak my sedíme v kriminále, kdybychom dopadli dobře! (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byly zatím faktické poznámky a můžeme se vrátit k řádným přihláškám. Jenom oznamuji, že je před námi ještě 10 přihlášek. Nyní má slovo paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jeden demokrat, takzvaný demokrat, tady zakřičel na parlamentní stranu mlčte. Další takzvaní demokraté ráno zamezili, aby byl projednán na návrh komunistické strany stav současného zdravotnictví. Místo toho tady máme zástupný problém, takže budiž.

Smyslem předloženého návrhu by měl být – řečeno ústy jeho autorů, cituji – mravní imperativ boje za svobodu a demokracii a generálně preventivní význam vyzdvižení protikomunistického odboje. Ve skutečnosti však jde o něco zcela jiného. Jde o snahu o vymazání paměti, o zastrasování a očerňování poctivých lidí, kteří v naprosté většině přijali režim po Únoru 48 za svůj, lidí, kteří zde pracovali, vytvářeli hodnoty a žili v míru. Po válce znovu vybudovali zdevastovanou zemi a dělali to, ať se vám to líbí, nebo ne, s nadšením. Účastnili se brigád, jezdili na stavby mládeže, rozvinuli zemědělství, které bylo schopno zajistit výživu národa. Postavili byty, jesle, školy, nemocnice, vybudovali průmysl, jehož výrobky nás proslavily po celém světě. Bohužel ty fabriky už jsou dnes rozkradené a rozprodané. To bylo vše, čím se tito lidé provinili. A tyto lidi teď chcete kriminalizovat? Chcete legalizovat a oceňovat násilí proti nim? To je nehoráznost!

Podle vašeho návrhu se má občanovi, který – opět cituji – s nasazením vlastního života vykonal mimořádně záslužný čin, přiznat postavení účastníka protikomunistického odboje nebo odporu. Ráda bych se zeptala, co to je ve vašem pojetí ten mimořádně záslužný čin? Zámezná vražda? Žhářství? Ozbrojená loupež? Asi ano! V kontextu Topolánkem vyznamenaných a premiérem Nečasem či ministrem vnitra Johnem glorifikovaných prachšprostých vrahů, mám na mysli Mašiny a Paumera, je zřejmé, že za mimořádně záslužný čin opravdu považujete skutek, který například oni spáchali. Podříznutí spoutaného muže v bezvědomí či zastřelení pokladníka, když kradli peníze. Nebo skutek bratří Šimsů, kteří přepadli poštu a zranili při pokusu o získání peněz poštmistra tak, že po celý další život trpěl hluchotou. Těmto zločincům chcete dát postavení válečného veterána! To je přímo plivnutí do tváře nejen jejich obětem a potomkům těchto obětí, jež vy mimochodem zcela ignorujete a často je přímo urážíte už třeba tím, že vrazi jejich rodičů jsou navrhováni na státní vyznamenání. Je to ale i hrubá urážka a zneuctění památky všech účastníků protifašistického odboje. Tento statut totiž bojovníci proti nacistům, českoslovenští partyzáni či vězni, kteří v době 2. světové války prošli koncentračními tábory, nemají. A připomínám, že mezi prvními, kdo postavili proti německému fašismu, kdo byli zatýkáni, mučeni a popravováni, byli právě komunisté.

Ale to vy asi slyšet nechcete. Namísto toho z teroristů chcete udělat odbojáře či veterány. A ještě si troufáte v předloženém návrhu uvést, a vláda toto znění schválila, že cituji – činy a postoje těchto osob byly a jsou příkladem a závazkem pro další generace.

Takovéto schvalování a oceňování násilí a teroru je už podle mého názoru na hranici trestní odpovědnosti. Kromě toho to je i varující důkaz, jakou hrozbou je současná vládní koalice pro Českou republiku a její občany.

Denně jsme při sledování televizního zpravodajství šokováni stále rostoucí agresivitou dětí a mládeže, úmyslným žhářstvím šílených jedinců, surovým přepadáváním bezbranných žen a starých lidí. Kritizujeme média za filmy plné násilí, pořádáme odborné semináře, jak zamezit kriminalitě mládeže. Ptáme se po příčinách. Tím, co jste však Sněmovně předložili, vzkazujete všem dnešním brutálním násilníkům, že podobné činy jsou vlastně legální, a dokonce jsou hodny obdivu. Naše mládež tak dostane opravdu hvězdné vzory pro své chování.

V preambuli tohoto zákona je mimo jiné řečeno, že Parlament České republiky vyslovuje hlubokou lítost nad nevinnými oběťmi teroru komunistického režimu. Pominu neznalost předkladatelů, kteří nevědí, že zde nebyl komunismus, ale socialismus. Pozornost však zaslouží zmiňovaná hluboká lítost nad oběťmi. Zajímalo by mě, kdo vyjádří lítost nad nevinnými oběťmi režimu kapitalistického, nad oběťmi války, nad lidmi bez přístřeší, kteří umrzli na ulici, nad žebráky, kteří nemají z čeho žít, kdo vyjádří lítost nad státisíci propuštěnými z práce, nad lidmi pod hranicí chudoby, nad stále rostoucím počtem těch, kdo si ze sociálních a ekonomických důvodů sáhl na život. Ta vaše svoboda a demokracie je tady totiž pouze pro někoho, ne pro obyčejného člověka. Ten dnes může tak akorát svobodně umřít pod mostem nebo na ulici jen proto, že nemá peníze.

V kapitalistickém režimu denně dochází k porušování lidských práv, jako je právo na práci, na bydlení, na bezplatnou zdravotní péči, na bezplatné vzdělávání, na péči sociální. Na rozdíl od toho vámi tolik oslovaného socialismu, který dal lidem práci, dnes ji shání víc jak 700 tisíc lidí a další za ni nedostávají zaplacen, socialismu, který dal lidem střechu nad hlavou, dnes jsou nájem tak vysoké, že je nemohou utáhnout a lidé často končí na ulici, socialismu, který dal lidem bezplatnou zdravotní a preventivní péči, díky které byla zlikvidována tuberkulóza a dětská obrna, dnes pacienti platí u lékaře a v nemocnici, platí za léky. Za toho hrozného socialismu měli občané sociální jistoty, které v současnosti vystřídal strach z toho, co bude zítra. Strach z dluhových pastí, z bezcitných exekutorů.

V důvodové zprávě k návrhu zákona se praví, že – opět cituji – pojmy svoboda a demokracie byly v myslích občanů obsahově značně zdeformovány. Svoboda je zaměňována se sobectvím, demokracie bývá chápána bez odpovědnosti za společné dobro.

Vládní odpovědnost za to společné dobro je dnes vidět na každém kroku. Vyprávět by o ní mohli všichni, které dennodenně s vysokým stupněm arogance podvádíte. Odcházející lékaři i bezradní pacienti, sociální

pracovníci, hasiči a policisté, zemědělci, mladé rodiny s dětmi i důchodci. Míry zodpovědnosti české vlády jsme svědky na každém jednání Sněmovny, kdy jakékoliv návrhy opozice vládní koalice odmítne. Volíči tak mohou vidět na vlastní oči, jak tyto strany naplňují své předvolební sliby, že všechny kroky budou průhledné a čisté, že jsou připraveni k diskusi. Mohou vidět jejich zodpovědnost, když poslanci koalice hlasují proti zařazení jakékoliv informace od členů vlády, ať už se týká aféry kolem ministrů Vondry a Barty, nebo kritické situace ve zdravotnictví, jak tomu bylo dnes.

Předložený návrh zákona se zabývá i – cituji – formou protikomunistického odboje nebo odporu. Podle § 4 odst. 1 se jím rozumí ozbrojený nebo jiný srovnatelný boj vedený proti komunistickému režimu v Československu, provádění sabotáží, spolupráce se zahraniční zpravodajskou službou demokratického státu, převaděčství nebo překračování státních hranic za účelem účasti v protikomunistickém odboji, či jiné statečné činy. Konec citace.

Obsah tohoto paragrafu svědčí o naprosto zvrácených hodnotách předkladatelů. Ocenění by si totiž zasloužili úplně jiní lidé, a těmi jsou bývalí pohraničníci, kteří naše hranice bránili.

(Roste hluk v lavicích vládních poslanců.)

Státní hranice jsou vždy jednou z integrálních součástí suverenity každého státu. V době studené války nabývala ochrana státních hranic zvlášť velkého významu. A byli to právě pohraničníci, kteří měli zásluhu na tom, že některé provokace na státních hranicích nepřerostly v konfrontace (výkřiky z pravé strany sálu) širokého rozsahu a narušení míru. Byli to příslušníci pohraniční stráže, kdo zabezpečovali klid pro pokojný život a práci lidí nejen v pohraničí. A že neměli jednoduchou službu, o tom svědčí historické prameny z 50. let, kdy u narušitelů státní hranice byly nalezeny zbraně, samopaly, ruční granáty atd.

(Velký hluk na pravé straně sálu, poslanci křičí a skandovaně buší do lavic.)

Tak jste si zaplácali. (Pro velký hluk poslankyně nemůže hovořit.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, já vás poprosím, abychom nechali domluvit paní poslankyni, které bylo uděleno slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. K čemu byly určeny tyto prostředky, je známo. Hranici totiž přecházeli nejen ti, kdo se nesmířili s novým režimem, a agenti, ale také kriminálníci, kteří utíkali před trestem za spáchanou trestnou činnost na našem území. A proti pohraničníkům často zbraně používali. Ale to je vlastně podle vašeho myšlení správné.

V předloze uvádíte, že přijetí zákona je významné především pro současnou dospívající generaci, která by měla vědět, co se v naší zemi dělo, co a proč dělali rodiče a prarodiče. Budete se divit, ale s tím souhlasím. Ano, dospívající generace by měla vědět, co se v naší zemi dělo, co a proč dělali rodiče a prarodiče. Ale měla by vědět pravdu. O tu vám však v tomto zákoně nejde. Vy tuto pravdu účelově deformujete, politizujete a falšujete. Naoko bojujete proti terorismu, obsahem zákona ho legalizujete.

Na základě výše uvedeného je pro mě předložený návrh zákona nepřijatelný a také navrhuji jeho zamítnutí. Děkuji. (Potlesk z levé strany, bušení do lavic ze strany pravé.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám zde dvě žádosti o faktickou poznámku. Pan kolega Polčák byl první, poté pan kolega Jandák bude mít slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, já skutečně vnímám a doposud jsem vnímal debatu ze strany zástupců komunistické strany nad věcnými problémy tak, že uplatňovali konstruktivní připomínky, nicméně to, co tady skutečně teď předvádějí zástupci KSČM, je pro mě naprosto nepřijatelné.

Chtěl bych nyní požádat za klub TOP 09 a Starostové pana ministra vnitra, aby bez prodlení, pokud možno co nejdříve, projednala vláda návrh Senátu na pozastavení činnosti KSČM a aby tento návrh poslala k Nejvyššímu správnímu soudu. Co nejdříve!

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Polčákovi. Slovo má pan poslanec Jandák k faktické poznámce. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dámy a pánové, já bych chtěl prostřednictvím paní předsedající vzkázat paní kolegyni z KSČM, že zbraně jsme doma měli, otce zatkli v roce 1960 a jsem na to hrdý, že jsme ty zbraně měli! Škoda, že jsme je nepoužili. Odpuště.

Já jsem dlouze uvažoval, jestli pro tento zákon zvednu ruku (velký potlesk), velmi dlouho, protože zákon není dokonalý, zákon skutečně má mnoho chyb a dal by se dopracovat. Za první. Za druhé. Tento zákon je asi, jako když budu stavět partyzánský oddíl v roce 1955, deset let po válce. Ale to je taky jedno.

Ale to hlavní, co chci říct, že po tomto vystoupení, promiňte mi to, pro ten zákon budu hlasovat!

Děkuji vám. (Bouřlivý potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Jandáka. Nyní další faktická poznámka – paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážené dámy, vážení pánové, byla tady řeč o pokřiveném vnímání morálky. Já bych se ráda zamyslela nad tím, jaká byla morálka estébáků a pohraničnicků, kteří vraždili na hranicích!

Ráda bych tady řekla, že jsem z rodiny, která držela do roku 1953 živnost. Můj dědeček kvůli tomu musel trpět celý život. Sebrali mu majetek, ten malý, který mu zbyl. Tak vážení kolegové po mé levici, ráda bych vám prostřednictvím paní předsedající řekla, že jsem musela bydlet s psychiatricky nemocnými lidmi, protože prostě komunisté nám je nasadili do baráku. Musím vám říct, že moje maminka nemohla studovat a já jsem se studii měla taky velký problém, protože jsem ze špatné rodiny, která prostě komunisty nebyla tolerována.

Podívejte se, koho máme na galerii! Můžete se těm lidem podívat do očí? Já se domnívám, že ne! (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Lenka Kohoutová. Žádné další faktické poznámky nejsou. Pan kolega Petr Tluchoř se hlásí ještě s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Tluchoř: Nikoliv s faktickou poznámkou. Dovolte mi vznést jeden procedurální návrh, a to je, aby Sněmovna souhlasila s tím, že bude dnes jednat po 19. i 21. hodině a hlasovat o tomto zákonu, dokud tento zákon v prvním čtení nedoprobujeme. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O tomto procedurálním návrhu rozhodneme bez rozpravy, za vteřinu, jen co přivolám naše kolegy. Odhlašuji vás na vaši žádost a prosím, abyste se znovu přihlásili... (Předsedající chvíli vyčkává.)

Pro příchozí zopakují, že byl podán procedurální návrh na jednání dnešní a hlasování o tomto návrhu zákona i po 19. a 21. hodině. O tomto procedurálním návrhu dávám hlasovat nyní.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 204. Táhá se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 204, přítomno 127, pro 102, proti 14. Takto jsme se rozhodli a budeme pokračovat.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, paní a pánové, je zřejmé a viděli jste, že i klub KSČM hlasoval pro to, abychom dnes doprojednali první čtení tohoto návrhu zákona včetně hlasování. Je také zřejmé, že se tady vzbudily emoce, a já ponechám stranou důvod těch emocí, protože teď, co chci říci, důvod těch emocí není až tak úplně prvotní. Ale zněla tady závažná tvrzení, závažné požadavky. Poprvé takto veřejně znějí požadavky na pozastavení činnosti či zákaz jedné parlamentní politické strany ve svobodných volbách svobodnými občany zvolené. Já vím, že vám vadíme v mnohém, že vám některým překážíme.

My se teď skutečně potřebujeme zabývat dalším projednáváním tohoto zákona. Nebudu brát přestávku, nebojte se, ale ve jménu všech ostatních kolegů a kolegyně z klubů KSČM stahuji veškeré další přihlášky do diskuse v této době. Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže je stažena přihláška pana poslance Opálky, paní poslankyně Nedvědové, pana poslance Klána, Šenfelda, Grospiče a můžeme pokračovat přihláškou pana poslance Antonína Sedi, který se hlásí do rozpravy.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený členové vlády –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid! Prosím, pane kolego.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji. Vážený členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu se podle předkladatelů má stát především morálním oceněním mužů a žen, kteří s nasazením osobní svobody a často i s nasazením vlastních životů bojovali za vlast a hodnoty svobody a demokracie. Takovýto účel zákona bych jako demokrat rád podpořil. Obávám se však, že předložený návrh zákona odporuje principům právního státu a zejména ústavnímu pořádku České republiky. Přestože tento poslanecký návrh poopravil některé chyby z původního senátního návrhu, který byl v Poslanecké sněmovně projednáván v minulém volebním období a ze kterého současný návrh vychází, stále odporuje právu naší země.

Předložený návrh je v řadě ustanovení v rozporu s Ústavou České republiky, zejména s Listinou základních práv a svobod, která je nedílnou částí ústavy. Zejména formulace ustanovení § 3 odst. 4 –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego,

ještě jednou vám vstoupím do řeči. Všechny kolegy žádám, aby věnovali pozornost tomu, jemuž bylo uděleno slovo. Ostatní hovory přeneste mimo jednací sál.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji, paní předsedkyně. Zejména formulace ustanovení § 3 odst. 4 odporuje dodržování práv a svobod našich občanů. Vždyť z možnosti požádat o osvědčení jsou ze zákona vyloučeni komunisté, kteří v 50. letech byli vězněni, do výměru zákona se nevejdou mezireformní komunisté z pražského jara, příslušníci Vojenského sdružení rehabilitovaných či mnozí bývalí studenti na vojenských vysokých školách.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, sama vláda, která sice vyslovila souhlas s návrhem zákona, zdůraznila ve svém stanovisku, že návrh obsahuje nedostatky, které mohou ztížit naplnění smyslu a účelu zákona. Nejde přitom pouze o neurčitost používaných pojmů. Problematická je zejména definice forem protikomunistického odporu odboje uvedená v § 4. Jsem opravdu zvědav, jak kvalitně a jakou procedurou bude přezkoumávat důvodnost pro vydání osvědčení Ústav pro studium totalitních režimů, který není ústředním správním úřadem. Nicméně na jeho stanovisku záleží, zda žadatel získá, či nezíská osvědčení účastníka protikomunistického odboje či odporu. Proto se chci předkladatelů zeptat, který orgán bude rozhodovat o odvolání žadatele vůči nepřidělení osvědčení a jakým způsobem bude prováděno přezkumné řízení, když lhůty podle správního řádu nelze podle návrhu zákona uplatňovat. Jako demokrat si opravdu nedovedu představit, že nebude existovat možnost soudního přezkumu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona není kvalitně připraven a je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky a podle mého názoru zákon spíše vyvolá další nevoli a nespravedlnosti. Problémem návrhu je skutečnost, že otevírá soudní rehabilitace a rehabilitace podle zákona č. 198/1993 Sb. Obávám se také toho, že tento zákon při své praktické realizaci nakonec přinese velké zklamání právě těm, pro které je určen.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedřovi. Dále je přihlášen pan poslanec Robin Böhnisch, poté pan kolega Jiří Paroubek, dalším bude pan poslanec Daniel Korte a zatím posledním přihlášeným pan poslanec František Bublan. Čili ještě čtyři přihlášky do rozpravy, včetně té pana poslance Robina Böhnische, jemuž právě uděluji slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený poslanecký návrh zákona je velmi

podobný návrhu, který vznikl v minulém funkčním období v Senátu. Senát v novém složení jej z důvodu nekvalitního zpracování stáhl z legislativního procesu. Někteří kolegové poslanci se jej obratem chopili, opravili alespoň část jeho problematických ustanovení a vrátili ho do projednávání zde ve Sněmovně. Je to logické i legitimní.

Za logický ovšem nepovažuji fakt, že pokud už vzniká další zákon, který má za cíl se nějak symbolicky vypořádat s nepravostmi minulého režimu, a nic proti tomu, nevěnuje se tento zákon lidem, kteří se jako jediní dosud nedočkali odpovídajícího odškodnění. Dokonce jim navržený zákon v současné, a snad i předkladatelé uznají, že opravdu nepodařené podobě cestu k odškodnění uzavírá. Jejich vinou je, že část z nich byla, třeba krátce, v KSČ.

Mluvím o mimosoudně rehabilitovaných. O lidech vyhozených z práce mezi lety 1948 až 1989. O vojácích, kteří neotevřeli kasárna ruským okupantům, o civilních zaměstnancích ministerstva obrany. O učitelích, umělcích, o všech, ze kterých se postupně stali občané druhé kategorie. Perzekuce byla mnohdy uplatňována i vůči jejich rodinám, např. znemožněním studia jejich dětí. Dobře zpracované příběhy bezpráví najdete třeba v publikacích Vojenského sdružení rehabilitovaných.

V minulém období jsme společně s řadou kolegů podali návrh na odškodnění mimosoudně rehabilitovaných, které se navzdory novelizaci zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, a vzniku zákona č. 357/2005 Sb. dosud nepodařilo důstojně ocenit. Zákon, jehož spoluautorem byl i tehdejší premiér Mirek Topolánek, nakonec neprošel ve 3. čtení o 7 hlasů.

Dámy a pánové, v souvislosti s předloženou normou ovšem musím jednoznačně souhlasit s jejími předkladateli v jedné věci. Ano, jde o čas. Jakkoli se to neříká dobře, pamětníci represí ho mají už více za sebou než před sebou. Týká se to i mimosoudně rehabilitovaných. Na rozdíl od těch, pro které, a možná spíš kterými byl napsán dnes projednávaný zákon, oni se dosud důstojného uznání nedočkali. Nedopusťte, prosím, vážené kolegyně a vážení kolegové, aby jim to zákon o třetím odboji upřel už definitivně.

Jsem přesvědčen, že předložená novela kolegů poslanců z vládní koalice je po úpravách použitelná i pro ocenění mimosoudně rehabilitovaných a že v rámci nezbytných úprav a změn, ke kterým bude muset na půdě výborů tak jako tak dojít, budeme brát na skupinu zaměstnanců propuštěných z politických důvodů zřetel. Pokud už si chceme tady ve Sněmovně připomínat naše moderní dějiny, měli bychom to dělat objektivně a ve všech souvislostech.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Robinovi Böhnschovi a přihlášen je nyní pan poslanec Jiří Paroubek, po něm bude hovořit pan kolega Daniel Korte.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, kdykoli česká pravice neví kudy kam s hospodářstvím země, kdykoli narůstá sociální napětí, objeví se nějaké skandály monumentálních rozměrů, vyťasí se s historickým pseudoproblémem, který navíc zkresleně, polovičatě a leckdy intelektuálně nešťastně, abych rovnou řekl hloupě, uchopí. To vše se zpožděním nějakých 18 či 19 let. Touto metodou pracoval Mirek Topolánek, který vyzdvihoval úlohu v mých očích bezohledných vrahů Mašínů v situaci, kdy se občané bouřili proti zavedení lékařských poplatků a proti dalším pseudoreformám. Stejným způsobem pak postupuje tato koalice v situaci zavádění tupých účetních škrtů, úvah na dramatické navýšení spodní hranice DPH, protestů lékařů, policistů a dalších sociálních skupin. Objevují se celé pluky poněkud opožděných bojovníků proti bolševismu.

Myslím si, že mohu naprosto s klidným svědomím hovořit o tématu protikomunistického odboje, protože ať se rozhlížím, jak se rozhlížím, jsem v tomto sále jediný, kdo v květnu roku 1990 spolupodepsal stanovisko tří historických demokratických politických stran, lidovců, národních socialistů a sociálních demokratů, na pozastavení činnosti komunistické strany. Chtěl bych také říci, že lidovci sice v poledne toto stanovisko podepsali a ještě tentýž den svůj podpis odvolali. Myslím, že tady hovořil také velmi bojovně jeden z bývalých členů lidové strany. Hujeří z tehdejšího Občanského fóra se proti tomuto kroku postavili a tvrdili, že jde o nevyzrálý politický počín. Zpětně s tím souhlasím. Byla to největší politická chyba mého života. Tehdy, bezprostředně po roce 1989, po pádu bývalého režimu, bylo však jistě legitimní se touto otázkou zabývat. Byla nanejvýš aktuální a bylo legitimní např. o pozastavení činnosti komunistické strany uvažovat.

Nastolování protikomunistické tematiky dnes v jakékoli podobě je zpozdilé a je jen zástěrkou neschopnosti předkladatelů řešit skutečné problémy reálných lidí žijících v dnešní reálné a neradostné skutečnosti. Je to jen další boj v bitvě, která již před lety byla vybojována.

Jak známo, zákon, který předložila skupina poslanců, v podstatě jen opakuje původní senátní návrh zákona. Řekněme si to upřímně. Po věcné i právní stránce je to zákon veskrze špatný.

Dovolte mi, abych jen ve stručnosti charakterizoval některé své výhrady.

Vytykám návrhu, že orgánem, který bude mít rozhodující slovo v tom, která osoba je, či není účastníkem odboje, odporu, se má stát Ústav pro studium totalitních režimů. Zastávám názor, že tato instituce nemá s vědeck-

ým, a tedy neutrálním bádáním naší nedávné historie nic společného. Jestliže Nečasova vláda hledala rozpočtové úspory bezhlavým škrtáním, tak měla začít zrušením této instituce, a to bez náhrady. Že se nejedná jen o můj názor, svědčí kritika obsažená ve stanovisku historiků nejnovějších dějin v tomto materiálu, kde se mj. říká: „Lze se oprávněně obávat, že se do procedury vydávání osvědčení promítnou dlouhodobé spory uvnitř této instituce a nedostatečně kritický přístup Ústavu pro studium totalitních režimů k materiálům bývalé Státní bezpečnosti.“

Za zvlášť závažnou vadu pokládám ustanovení, že v mnoha případech může docházet k legalizaci činnosti, která je významnou částí, myslím, že dokonce většinou společnosti legitimně vnímána jako trestná činnost. Například jsem zde uváděl kauzu bratří Mašínů. Ti se podle tohoto zákona stanou oceňovanými, ba dokonce oslavovanými hrdiny – a s tím mám osobně problém.

Prokáže-li se dále během řízení, že jednání odsouzeného, aspoň podle tohoto zákona, bylo úmyslem oslabit či narušit anebo jinak poškodit komunistickou totalitní moc v Československu nebo k tomu vytvořit prostředky, půjde o jednání beztrestné. Toto ustanovení zcela rozvrací pojmy, co je a co není kriminalitou. Každý pachatel každého trestného činu v té době může tvrdit, že minimálně s eventuálním úmyslem směřoval proti komunistickému režimu, a proto by rozhodnutí ohledně všech pachatelů všech trestných činů spáchaných v rozhodném období mohla být v rámci této normy zrušena.

To je filozofie zákonodárství revolučního jakobínského Konventu a Výboru pro obecné blaho z roku 2 francouzského revolučního kalendáře, tedy z 90. let století osmnáctého.

Absurdní až komické jsou rovněž úvahy o rozlišování protikomunistické činnosti na odpor a odboj. Bude v podstatě záležet jen na libovůli úředníků, koho, kam a do které kategorie zařadí. Úžasné!

Konečně poslední výtka. Návrh zákona stanoví poměrně široké množství kategorií občanů, které podle zákona ocenit nelze vzhledem k jejich členství v klíčových organizacích komunistického režimu či spolupráce s nimi. Dochází však ke zjevným nerovnovážnostem, když mezi takové kategorie je zařazeno např. pouhé absolvování tříměsíčního kursu na vysoké politické škole v členských státech Varšavské smlouvy či krátké řadové členství v KSČ. Na druhou stranu návrh zákona nikterak nepostihuje kupř. ani působení v nejvyšších orgánech Socialistického svazu mládeže. A tak bych mohl, vážené kolegyně a kolegové, pokračovat, ale není, myslím, třeba.

Navrhovaný zákon je veskrze ideologickou právní normou. Je dalším pokusem rozdělovat společnost a to je proti smyslu politiky v sociálně demokratickém pojetí, aspoň jak já jsem ji vždy chápal.

Ale pro vládní koalici mám jednu dobrou zprávu. Řadového občana to příliš nezajímá, ani zajímat nemůže. Právnický a ideologický paskvil nemůže přinést důstojné normy nahlížení na minulost. Přitom zákon, kterým bychom se vyrovnali s minulostí a ocenili boj mnoha našich spoluobčanů proti komunistickému režimu, nepochybně potřebujeme. Celou řadu z nich jsem znal a byli po obnovení demokracie, kdy se např. mohli vrátit do republiky, mými přáteli. Měli dokonce stejnou stranickou legitimaci jako já. Například Jiří Horák, bývalý předseda sociální demokracie, po čtyřicet let v emigraci, který velmi intenzivně pracoval v československém exilu, byl např. generálním tajemníkem Rady svobodného Československa a samozřejmě činitelem exilové sociální demokracie. Nebo Přemysl Janýr, činitel exilové sociální demokracie a také člověk, který v Rakousku v úřadu spolkového kancléře organizoval pomoc chartistům. Radomír Luža, činitel exilové sociální demokracie. Jiří Löwy a další a další. Mohl bych samozřejmě také hovořit o svých předchůdcích ve funkcích, které jsem v sociální demokracii zastával, ať to byla funkce předsedy strany nebo funkce ústředního tajemníka. Ty jsem osobně pochopitelně znát nemohl, ale vím, že např. Bohumil Laušman, předseda sociální demokracie, zahynul ve vězení bývalého režimu, stejně tak např. jeden z generálních tajemníků Vojtěch Dundr, který byl odsouzen k doživotí v procesu s Miladou Horákovou a zahynul v komunistickém vězení. Mluvím úmyslně o těch, kteří zemřeli, o těch, kteří strávili desítky let v emigraci, a byli to třeba moji osobní přátelé, nebo také ve vězení, a pracovali v exilových československých organizacích.

Dámy a pánové z koalice, schvalte si klidně tento zákon, vaše politické postavení se tím nijak nevylepší. Reálně problémy této země tímto zákonem nevyřešíte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Daniela Korteho a poté je přihlášen pan poslanec František Bublan. Tyto dvě přihlášky zde nyní mám. Pan poslanec Daniel Korte má slovo.

Poslanec Daniel Korte: Vážená paní předsedkyně, vážení hosté, dámy a pánové, nebojte se, nebudu zde na rozdíl od mnohých a zejména některých mluvit dlouho. Vyznávám zásadu non multa sed multum.

Vyrovnávání s minulostí je, dámy a pánové, disciplína, která nám příliš nejde. Není ani příliš divu, je to totiž disciplína obtížná. Toto téma rovněž není obvyklým předmětem širšího veřejného diskursu a není ani u veřejnosti příliš oblíbené. Opět není ani příliš divu. Vždyť podívat se do zrcadla sám na sebe, přiznat si své slabosti, poklesky, či dokonce provinění vyžaduje odvahu a jistou mravní sílu.

Nebojte se, nechci zde moralizovat, a tím spíše jsem dalek toho, soudit.

Vím, že ne každý měl, má a bude mít na to, být hrdinou. Tím spíše bychom měli projevovat vděk a úctu těm skutečným hrdinům, kteří se na základě své mravní odpovědnosti aktivně postavili na odpor komunistické zvlášti, a to i s vědomím nevyhnutelnosti své následné perzekuce.

Ne že by se neudělalo vůbec nic. Na začátku 90. let byly na tomto poli přijaty důležité zákony – zákon o soudní rehabilitaci, zákon o mimosoudních rehabilitacích a zejména zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu. Myslím, že není od věci, abychom si z tohoto zákona něco připomněli.

Praví se v něm, že režim založený na komunistické ideologii byl zločinný, nelegitimní a zavrženíhodný. V § 3 citovaného zákona pak čteme: Odpor občanů proti tomuto režimu, který ať již jednotlivě nebo ve skupině na základě demokratického přesvědčení politického, náboženského či mravního projevovali odbojem nebo jinou činností nebo vědomě a veřejně vyjadřovali, na území státu i v zahraničí, a to i ve spojení s cizí demokratickou mocností, byl legitimní, spravedlivý, morálně oprávněný a je hodný úcty.

A zde se, dámy a pánové, nabízí otázka, zdali se opravdu dostalo úcty těm, kteří vedeni hodnotami svobody a demokracie se statečně stavěli na odpor zločinnému režimu a napomohli tak obnově těchto hodnot. Mnozí z nich žijí ve velmi skromných, ba dokonce nuzných poměrech. Nemohli vystudovat, měli podřadná zaměstnání, nemohli vykonávat svá povolání a v důsledku toho mají také podřadné, podprůměrné důchody. Mnozí z nich v důsledku věznění, dlouhodobého šikanování a jiné perzekuce mají podlomené zdraví či trpí psychickými problémy. A v neposlední řadě jsou pak ostudou našeho demokratického státu tzv. zbytkové tresty, které jim byly uloženy v souvislosti s jejich protirežimní činností a které nejen že nebyly rehabilitovány, ale nebyly ani odškodněny.

A provedeme-li srovnání se členy zločineckých organizací – připomeňme zde § 2 odst. 2 citovaného zákona o protiprávnosti komunistického režimu – cituji: Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou, obdobně jako další organizace založené na její ideologii, které ve své činnosti směřovaly k potlačování lidských práv a demokratického systému. Čili tito vedoucí funkcionáři Komunistické strany Československa, tyrani, kteří vydávali rozkazy, a jejich pochopové, kteří tyto rozkazy ochotně, horlivě, ba přehorlivě plnili – takové srovnání dopadne velmi tristně. Nikdo z hlavních exponentů, představitelů režimu nebyl potrestán. Zůstaly jim všechny neoprávněně nabyté výhody včetně majetku, neoprávněně nabyté proto, že byly odměnou za bezpráví, jehož se dopouštěli. A protože celoživotně měli vysoké příjmy, mají také nadprůměrné důchody.

Ano, citovaný zákon o protiprávnosti komunistického režimu je bohužel

namnoze deklarativní. Zločinci opravdu nebyli až na nepatrné výjimky potrestáni. Takzvaný lustrační zákon, zákon č. 451/1991 Sb., jim sice zamezil přístup k některým veřejným funkcím, místo čehož se ovšem často vrhli do podnikání, kde mohli zúročit výhody, které měli. Takže představa, že rokem 1989 jsme se stali společností rovných šancí, je iluzorní. Startovací čára při privatizaci a začátkách podnikání byla velmi nerovná.

Dámy a pánové, na druhé straně oběti živoří. Toto je nespravedlivé. To není výklad dějin, to není hodnocení dějin. To je očividná nespravedlnost a tuto nespravedlnost je třeba napravit. My, kteří prožíváme plodů znovunabytí svobody, dlužíme vděk a úctu těm statečným mužům a ženám, kteří se s vědomím nezbytnosti uchovávat mravní hodnoty a ideály svobody postavili aktivně na odpor totalitě a bezpráví. Proto je tento zákon potřebný, bez ohledu na to, že i my jsme si vědomi jeho vad a nedostatků.

Ohledně senátního návrhu se rozpoutala kupodivu dosti živá diskuse, ze které vynikalo zejména stanovisko historiků nejnovějších dějin, s nimiž se ztotožňuji. Ano, základním nedostatkem tohoto zákona, jsou nedostatečné, resp. vůbec žádné kompenzace v oblasti sociální. Tyto nedostatky lze a je nutno napravit, aby předložený zákon nebyl také pouze deklarativní.

Klub TOP 09 a Starostové proto tento zákon podpoří do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk pravé části sněmovny.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady tři přihlášky – František Bublan, Jiří Krátký a Marek Benda. Poprosím Františka Bublana jako prvního z těchto tří písemně přihlášených.

Poslanec František Bublan: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem rád, že se projednávání tohoto návrhu zákona dostalo do trochu klidnější polohy, doufám, že to nepokazím.

Já si myslím, že většina z nás tady nechce zpochybnit a nějak rozporovat snahu o to, aby nejenom stát, ale především společnost – a na to bych kladl velký důraz – se měla nějakým způsobem vypořádat lépe s minulostí, měla by se postavit k tomu, co bylo v minulých 40 letech, a vyjádřit určité uznání a satisfakci těm, kteří se postavili na odpor, nebo možná na odboj – k tomu se ještě trochu dostanu. Je to součást velmi těžkého a pomalého procesu, jak se s minulostí vyrovnat, a já jsem tak trochu přesvědčený, že to nebude trvat jenom těch 20 let, co už jsme si odbyli, ale bude to trvat ještě déle. Vždycky si vzpomenu na exodus Židů z Egypta, kteří putovali 40 let pouští – a těch 40 let asi nebylo marných, to bylo skutečně na výměnu dvou generací, aby přišli do země zaslíbené noví lidé.

Je také pravdou, že jsme už od 90. let učinili mnoho rehabilitačních procesů, mnoho lidí bylo odškodněno. Paní Naděžda Kavalírová, která sedí nahoře, mně dosvědčí, že jsme projednávali a uskutečnili odškodnění pol-

itickým vězňům. V této věci se dost udělalo a já věřím tomu, že tento zákon, který možná trochu budeme muset upravit, rozšíří svoji působnost a podívá se i na ty, kteří dosud zůstali v jakémisi zapomnění. Jde o to trochu umocnit snahu o to, aby lidé, kteří se nějakým způsobem zasloužili, dostali nějaké uznání, příp. nějaké odškodnění, aby byl zohledněn jejich život na stáří.

Nicméně já k tomuto zákonu mám několik poznámek, možná tři takové zásadní, které bych chtěl sdělit.

První problém je v tom, komu by to ocenění náleželo. Ono definovat množinu lidí, kteří by měli dostat nějakou satisfakci, je úkol skutečně přetěžký a ta předmětová i časová kategorizace, tak jak je v tomto návrhu, způsobuje asi největší problémy a také největší otázky. Počty měsíců strávených ve vězení a určujících, zda jde o odboj, nebo odpor, vymezení doby, kdy by žadatel mohl být v KSČ a kdy už ne, a podobné výčty jsou velmi nedůstojné a působí tak trochu prověrkově. Já si dovedu představit, jak úředníci na Ústavu pro studium totalitních režimů budou přijímat žádosti a budou kategorizovat lidi do určitých skupin. To skutečně by se mně nelíbilo. A navíc vymezení na dvě skupiny, na lidi, kteří by si zasloužili, a na ty, kteří by si v žádném případě nemohli zasloužit, nepůsobí dobře a zase by to bylo to, co už zde zaznělo, takové trochu rozdělování společnosti na ty spravedlivé a nespravedlivé. Nehledě k tomu, že je to určitý paradox doby. My třeba v tomto návrhu zákona máme, že lidé, kteří se účastnili nebo absolvovali studia v Sovětském svazu, by neměli mít nárok, ale klidně máme evropského komisaře a vůbec nám to nevádí. A mohl bych jmenovat další příklady lidí, kteří by nikdy nemohli dosáhnout na toto ocenění, ale zastávali a zastávají vysoké funkce. Takže i s tímto momentem musíme trochu pracovat.

Nechci se také dotknout autorů tohoto textu, ale vadí mi tam pojmy jako kdo poškozoval, kdo narušoval, oslaboval tehdejší moc. Mně tento slovník vadí, protože ten slovník je skutečně slovníkem bývalé prokuratury. My jsme se sešli na přednášku filozofa Patočky o fenomenologii, a už jsme byli označeni, že narušujeme veřejný pořádek. Možná proto, že estébáci nevěděli, co je to fenomenologie. Nicméně chtělo by trochu změnit slovník, aby nepřipomínal minulou dobu a aby byl o něčem novém. Cílem opozice, aspoň v těch 70., 80. letech, nebylo narušovat, škodit, poškozovat, ale cílem bylo probudit a nabídnout něco nového.

Dalším takovým problematickým okruhem jsou prameny. Je evidentní, že hlavním posuzovatelem žádosti by byl Ústav pro studium totalitních režimů, který má pod sebou archiv bezpečnostních složek a potřebné informace by získával ze spisů bývalé Státní bezpečnosti. Je jisté, že věrohodnost těchto poznatků je dosti problematická, docházelo k účelovému zkreslování informací. Příslušníci StB museli také prokazovat svoji

úspěšnost, mnohé je postaveno na falešných obviněních, udáních apod. Naopak možnost dokazování pro žadatele může být velmi ztížena nedostatkem potřebných dokumentů či záznamů. Ne všechno se zachovalo. Většina byla zabavena při domovních prohlídkách. A také platila taková zásada mít toho doma co nejméně.

V roce 2007 byla výstava v Národním muzeu, protože Charta měla výročí. Díval jsem se, že se toho příliš mnoho nezachovalo. I když tam bylo hodně věcí zdokumentováno a vystaveno, tak přece jen to byl asi jenom zlomek toho, co se v té době vydávalo v podobě samizdatu a jiných dokumentů.

Svědectví budou tedy trochu závislá také na čase. Mnoho lidí již nežije. Budou závislá na paměti. Může s tím být trochu problém. Asi bych tedy nezástul u toho, že by tím posuzovatelem byl jenom ten ústav, ale přimlouval bych se za nějakou etickou komisi nebo bych rozšířil počet těch, kteří by mohli přispívat k posouzení.

A třetí a poslední myšlenkou nebo otázkou je to, co možná už bylo vzneseno v Senátu při předchozím projednávání téměř identické podoby tohoto zákona. Je to otázka, zda můžeme zákonem definovat dějiny nebo jejich část.

Já připomenu slova senátora Petra Pitharta a již zesnulého Jiřího Dienstbiera. „O hodnocení minulosti se nemají přijímat zákony. Minulost by neměla být služkou současnosti, tím méně momentálně zvolených politiků. Co jsme neudělali, když šlo o hubu, tak to ochotně děláme až nyní, zvláště když je u toho televize.“ Tato slova bychom měli mít na paměti. Já bych je neodsuzoval, protože mají v sobě kus pravdy. A Jiří Dienstbier ještě dodal nebo připomenul původní prohlášení Rady svobodného Československa, které doporučovalo ne nějaký odboj, ale – cituji: „Zachovejte si charakter národa v čistotě, z dětí vychovejte čestné občany a učte a sami nezapomínejte, jaký je rozdíl mezi dobrem a zlem.“

Víte, těch 40 let v totalitní době nebylo černobílých. Většina lidí samozřejmě nesouhlasila s daným režimem, zvláště v posledních 20 letech, protože rok 1968 byl zlomovým. A i když se tehdejší moci podařilo většinu lidí zase zlomit jakoby nazpátek a nutit je k různým prohlášením a podobně, tak přece jenom v lidech to zůstalo a lidé se snažili jakoby přežít nebo přetrpět tu dobu, obcházel, co se dalo, a snažili se žít svůj vlastní život. Jinak se mluvilo doma, jinak se mluvilo v zaměstnání nebo na schůzích. A já někdy mám takový trošku i pocit ne viny, ale... Já jsem třeba nemusel chodit k volbám. Já kdybych šel k volbám, tak by mě možná ani nepustili. A měl jsem souseda, který byl komunista a měl nějaké vedoucí místo. A on vždycky říkal: Ty se máš, ty nemusíš chodit k volbám, já tam jít musím a já z toho mám problém atd. Takže nebylo to černobílé a nebylo to...

To posuzování dnes nemusí být jednoduché. A samozřejmě to přetr-

pění, to, že jsme se to snažili všichni přetrpět, nějak přežít, to zanechalo následky. A způsob tehdejšího myšlení a přežívání si neseme dodnes.

Víte, jaký je rozdíl, morální rozdíl, mezi tím, když někoho lákali do komunistické strany a nabízeli mu za to nějaké výhodné zaměstnání, nějaký post apod., jaký je rozdíl mezi tímto a tím, co jsme si nedávno přečetli – teď budu citovat – „přineste mi to, zničte to, odpřisáhněte, že nic takového neexistuje, a můžete mi dělat náměstka“? Já v tom velký rozdíl nevidím. (Silný potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Já se trochu bojím toho správného výkladu dějin. Zase nedávno, bohužel, zesnulý pan novinář Jiří Franěk parafrázoval hodnocení dějin takto: „V únoru roku 1948 přistáli na Staroměstském náměstí mimozemšťané. Říkali si komunisti. Statečný český národ proti nim 40 let usilovně bojoval, dokud nezjistil, že na ně platí zvonění klíčů podobně jako česnek na upíry. Od té doby je krásně, jen se trochu víc krade.“ Ono je to trochu příznačné. A mějme to na mysli i v tom, když chceme soudit. Soudit dějiny. A toho bychom se i v návrhu zákona měli vyvarovat.

Mohu sdělit za sociální demokracii, že nebudeme podávat návrh na zamítnutí tohoto zákona, i když možná tato podoba by si to zasloužila, ale podám návrh na prodloužení – podávám návrh na prodloužení – lhůty k projednání ve výborech na dobu 90 dnů. A věřím, že se nám do té doby podaří předložit takovou podobu zákona, který nebude soudit, ale nabídné uznání a satisfakci těm, kteří si to skutečně zaslouží.

Děkuji vám za pozornost. (Silný potlesk poslanců ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším vystupujícím je pan poslanec Jiří Krátký. Připraví se Marek Benda. A ministr Barta se omlouvá ze zbytku dnešního jednání. Prosím, pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, proč já nepodpořím tento návrh tak, jak jste ho navrhli. Je vás velmi málo, kteří můžete být starší než já, takže moje životní zkušenost samozřejmě mě opravňuje říci některé věci, které se vám zřejmě líbit moc nebudou.

Já jako člověk, který větší část svého života prožil za bývalého režimu – to, co tady teď předvádíte, není nic nového. To já znám i z minula. Když se nedařilo režimu, tak se hledal vnější nepřítel. To byl terminus technicus, který jsme používali. Byl používán. To není nic nového. (Tleskání a výkřiky koaličních poslanců.) Takže, vážení pánové, prostě hledáte vnějšího nepřítele.

(Zvýšeným hlasem:) Neumíme nabídnout práci lidem. Neumíme jim dát solidní bydlení. Neumíme jim nabídnout stovky věcí. A my budeme řešit věci, které sem vůbec nepatří! Zákony píší velké nadnárodní firmy a

velké místní firmy, aby neklesly náhodou nemovitosti v Toskánsku! A vy tady k tomu hlasujete!

Já vidím, že se pan kolega Benda chytá za hlavu. Ale prosím vás pěkně, já když jsem přišel v tom 90. roku na to náměstí a viděl jsem, kdo stojí na té vlečce a kdo tluče těmi klíči, tak jsem se já chytil za hlavu a říkal si: No a zase je to tam, kde jsem to nechtěl mít. Víte, můj táta byl také třikrát zavřený. Já měl dvakrát zakázané školy. Soudružka profesorka sedí ve vašich řadách, která učila mého syna.

Takže prosím vás pěkně, přestaňte si hrát na něco, co nám nepatří. A starejme se o to, aby po nás nevznikala takové neštěstí, aby naši následovníci nemuseli stavět a vytyčovat zákony, které budou ospravedlňovat naše chování. Vzpamatujte se. Starejme se o to, aby dneska bylo lidem lépe, a ne hůř, aby nevlastnil majetek pár vyvolených, ale aby náš národ vzkvétal a žil. Prosím vás, to, co tady předvádíte – víte, za to se opravdu můžete stydět! (Tleskání, houkání a bouchání koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený do rozpravy je poslanec Marek Benda. A to je vlastně poslední, koho mám v této chvíli písemně přihlášeného. Upozorňuji, že pokud by se to nezměnilo, je to poslední vystoupení v rozpravě.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já přes emotivní poslední vystoupení se pokusím být maximálně věcný, pokusím se poděkovat představitelům sociální demokracie, kteří zde vystoupili a kteří ve většině se vážně chtějí bavit o textu, vznášejí racionální námitky a nevystupují způsobem, jaký tady předváděla na začátku komunistická strana.

Já myslím, že to je správně a dobře, že se nějakým způsobem všichni chceme – všichni z toho demokratického spektra chceme tímto návrhem zákona zabývat. Já bych chtěl v podstatě vyvrátit jenom některé námitky, které zazněly a které znějí a vypadají věcně, a přesto si myslím, že jsou spíše proto, že ten zákon nebyl dostatečně pečlivě čten.

První námitka se týká skutečnosti, že jsou údajně vylučovány z okruhu možných účastníků odboje či odporu osoby, které spolupracovaly výrazným způsobem s režimem. Ano, jsou, ale pokud si přečtete § 3 odstavec 6, tak tam je jasně řečeno, že pokud příslušná činnost protirežimní, nebo jak to chceme nazvat, pro demokracii a svobodu, výrazně převyšovala činnost, která podporovala totalitní režim, pak je možné takové ocenění vydat. Myslím, že to je přesně to správné zhodnocení. Zhodnocení života celého člověka ve všech aspektech – jestli byl rok aktivním podporovatelem komunistického režimu a pak proti němu 30 nebo

40 let stál jako dejme tomu již dávno zesnulý Ladislav Lis, anebo jestli byl 20 let aktivním podporovatelem režimu, autorem mnoha publikací, ústav a všeho možného dalšího a pak možná jednou připojil svůj podpis pod nějaký dokument.

Myslím, že tohle je přesně to, co má být zhodnoceno a co bohužel nemůže být zhodnoceno slovy zákona. Ten zákon může vymezit pouze parametry a říci, bude na někom, aby posuzoval. Tady je to v prvním kole ÚSTR, posléze Ministerstvo obrany. Nepochybně vydání nebo nevydání osvědčení, a tady myslím, že je zase omyl, bude spadat do správního řízení a bude možné přezkoumat soudem a bude v posledku o tom v některých případech rozhodovat soud.

Stejně tak se to týká té tzv. teroristické činnosti, a tam jsme opět opsali zákon o druhém odboji velmi přesně, v odstavci 7 § 3, kde je přesně řečeno, že se nepovažují ti, jejichž účast na odporu byla vedena zavrženíhodnou pohnutkou nebo kteří se dopustili zvlášť zavrženíhodného jednání. Je to přesně opsáno ze zákona o druhém odboji a je to přesně ten pokus říci: Ne každý, kdo se prohlašoval za antikomunistu a vykonal cokoli, může být oceněn. Ale jenom ti, kteří to opravdu mysleli vážně a kteří konali věci, které v době a v čase, kdy byly vykonány, byly správné a spravedlivé. A teď nechci nikoho individuálně soudit, ale jenom upozorňuji na to, že tyto aspekty v zákoně obsaženy jsou.

Stejně tak bych k tomu, co říkal pan kolega Bublan – nepochybuji o tom, že 40 let komunismu nebylo černobílých. Jsem si naprosto vědom toho, že tady byly nejrůznější útvary šedi a že to je dokonce jedním z rysů totalitních režimů. Že totálně ničí a rozprostírá lidskou odpovědnost na jedné i na druhé straně. A že právě největším problémem je systém jako takový. Že není pravda, že za to můžou nějakí ti hoši z politbyra, kteří tam sedí, a že to ten komunismus by myslel dobře, ale on to ten Stalin pokazil a on to ten Gottwald pokazil a on to ten Brežněv pokazil. Prostě ten systém je ve své podstatě zrůdný a zvrácený. A musí vést k takovým cílům.

Ale to, že víme, že věci nejsou černobílé, ještě neznamená, že neexistovali stateční lidé a lidé zbabělí a hluboce zbabělí. A že mezi nimi nelze hledat nějakou dělicí čáru a že ti, kteří byli opravdu stateční, nemají být oceněni. Byl bych moc rád, abychom si tohle uvědomovali, a samozřejmě budou nějaké hraniční případy, které budou složité, ale bylo tady mnoho statečných lidí a oni si tento zákon zaslouží.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak jsme se dostali na konec všech písemných přihlášek. V této chvíli tady nemám žádnou. Pokud se nikdo neozve, tak všichni, kteří se přihlásili do rozpravy, dostali příležitost vystoupit. Myslím si, že můžu ukončit v této chvíli rozpravu. Takže rozpravu

končím a obrátím se na navrhovatele, zpravodaje, kteří mohou v této chvíli vystoupit.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, rád bych poděkoval za diskusi. Byť samozřejmě s výhradou, že pouze za některé příspěvky. Myslím, že z velké části ten pocit shrnul Marek Benda. Mně dovoluje pouze na závěr, abych zopakoval to, co jsem už uvedl v úvodním slově, a to naprostou a absolutní připravenost navrhovatelů k otevřené debatě mezi prvním a druhým čtením na výborech, že jsme připraveni se bavit i o nějakém semináři, na kterém by bylo možné to téma zvednout.

Zároveň v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny dovoluji, abych vyjádřil souhlas jako navrhovatel s návrhem, který tady přednesl pan poslanec Bublan, tedy prodloužením lhůty na projednání ve výborech na 90 dnů.

Děkuji pěkně za hlasy pro tento zákon.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající. Paní a pánové, rád bych tedy provedl sněmovnu hlasováním. Předtím jen dovoluji poznámku: Moje povinnost zpravodaje setrvat při projednávání tohoto návrhu zákona zvláště v počátcích projednávání byla vpravdě utrpením, ale jsem rád, že poté se rozprava posunula k věcné diskusi nad jednotlivými ustanoveními, a doufám, že tomu tak bude i při projednávání ve výborech.

V rozpravě zazněly dva návrhy. Návrh na zamítnutí a návrh na prodloužení lhůty pro projednávání na 90 dnů, po které se budeme věnovat tomuto návrhu, a samozřejmě přikázat výborům.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže se pustíme do hlasování. Pořadí je jasné. Nejdřív bychom se měli vypořádat s návrhy, které zazněly v rozpravě. Byly tuším dva. Pana poslance Grebeníčka a paní poslankyně Semelové, které navrhly zamítnout předložený návrh. A to bude naše první hlasování.

Myslím, že všichni poslanci jsou ve sněmovně, takže můžeme hlasovat. Myslím, že stanovisko navrhovatelů je jasné k návrhu zamítnutí. Víme všechno, co potřebujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 205, přihlášeno je 149, pro hlasovalo 30, proti 107. To znamená, že zamítnutí neprošlo.

Budeme pokračovat dále. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Mám tu návrh organizačního výboru přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost, takže se zeptám, kdo dál se hlásí s nějakým dalším výborem, který by to měl projednat. Prosím, pan poslanec Korte.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Navrhuji přikázání do výboru pro sociální politiku a do výboru ústavněprávního.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže nejdřív sociální politika a pak ještě výbor ústavněprávní. Prosím, ještě další návrh.

Poslanec Jan Klán: Dobrý den, dámy a pánové, já to ještě navrhuji rozpočtovému výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to je čtvrtý. (V sále je silný hluk.) Tak moment, prosím klid!

To jsou všechny návrhy. Takže sociální, ústavněprávní, rozpočtový. Budeme hlasovat návrhy k přikázání postupně. Doufám, že už zazněly všechny.

Nejdřív je tady návrh přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro obranu a bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 206. Přihlášeno je 148, pro hlasovalo 135, proti 5. Takže to bylo přikázáno výboru pro obranu a bezpečnost.

Další hlasování bude přikázání výboru sociálnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání sociálnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 207 přihlášeno 148, pro hlasovalo 39, proti 72, takže to bylo zamítnuto.

Další návrh, další přikázání je výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 208 přihlášeno 148, pro hlasovalo 87, proti 37, takže ústavněprávnímu výboru to bylo přikázáno.

Budeme hlasovat o přikázání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro rozpočtový výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 209 přihlášeno 149, pro hlasovalo 29, proti 103, takže toto bylo zamítnuto.

Jenom připomenu, že výbory, které se chtějí zabývat, mohou i bez přikázání, aby si všichni uvědomovali, že to nebrání projednávání.

Prosím, pan poslanec Skalický. Máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Já bych chtěl jenom krátkou poznámku pro stenozáznam. V hlasování 205 jsem hlasoval ne, nezpochybňuji hlasování, žádám jen o opravu v záznamu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, bude provedena. Takže můžeme jít k poslednímu hlasování aspoň v tomto návrhu, který máme před sebou, a to byl návrh, který zazněl z úst Františka Bublana, který navrhoval lhůtu pro jednání prodloužit na 90 dní. Takže se podívám na navrhovatele, protože podobné prodloužení musí být se souhlasem navrhovatele. Pokud tedy navrhovatel souhlasí, tak můžeme hlasovat návrh Františka Bublana. (Ano.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro prodloužení lhůty pro projednání na 90 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 210 přihlášeno 149, pro hlasovalo 143, proti 1, takže prodloužení lhůty pro jednání bylo přijato.

To je zřejmě vše. Mohu poděkovat všem, kdo se účastnili, a ukončit projednávání tohoto bodu.

Požádal bych vás o pozornost k tomu poslednímu, co musíme udělat před ukončením 13. schůze, totiž hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 13. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení zbývajících bodů, neprojednaných, z 13. schůze Sněmovny, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 211 přihlášeno 150, pro hlasovalo 115, proti 25, bylo to přijato.

Tedř mohu ukončit 13. schůzi Poslanecké sněmovny, takže to činím
a přeji vám příjemný víkend.

(Schůze skončila ve 13.43 hodin.)